

**SUTÛRÎ, HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ
VE DÎVÂNI**

Emine ADAŞ

Yüksek Lisans Tezi

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Hikmet Feridun GÜVEN
AFYONKARAHİSAR 2008

T.C.
AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANA BİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

SUTÛRÎ, HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE DÎVÂNI

Hazırlayan
EMİNE ADAŞ

Danışman
Yrd. Doç. Dr. Hikmet Feridun GÜVEN

AFYONKARAHİSAR 2008

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “**Sutûrî, Hayatu, Edebî Kişiliği ve Divâni**” adlı çalışmanın, tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin Kaynakça’da gösterilen eserlerden olduğunu, bunlara atif yapılarak yararlanmış olduğumu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

29 / 08 / 2008

Emine ADAŞ

TEZ JÜRİSİ VE ENSTİTÜ MÜDÜRLÜĞÜ ONAYI**İmza**

Tez Danışmanı : Yrd. Doç. Dr. Feridun GÜVEN

Jüri Üyeleri : Prof. Dr. Ali İrfan AYPAY

: Yrd. Doç. Dr. H. İbrahim HAKSEVER

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı, yüksek lisans öğrencisi Emine ADAŞ'ın SUTÛRÎ, HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE DÎVÂNI başlıklı tezi 29/08/2008 tarihinde, saat 10:00'da yukarıdaki jüri tarafından Lisansüstü Eğitim Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin ilgili maddeleri uyarınca Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim dalında, Yüksek Lisans Yeterlik tezi olarak değerlendirilerek kabul edilmiştir.

Doç. Dr. Mehmet KARAKAŞ

Enstitü Müdürü

YÜKSEK LİSANS TEZ ÖZETİ

SUTÛRÎ, HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE DÎVÂNI

Emine ADAŞ

AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

Ağustos 2008

TEZ DANIŞMANI: Yrd. Doç. Dr. Hikmet Feridun GÜVEN

Hicrî 1828'de henüz sağ olduğu bilinen İbrahim Sutûrî, son dönem Divân şairlerindendir.

Çalışmamızda, şiirlerinden yola çıkılarak Sutûrî'nin, hayatı, edebî şahsiyeti ve eseri hakkında bilgi verilmiş, Divâni'nın frankriksiyonlu metni oluşturulmuştur.

Sutûrî'nin Divâni'ndan başka bir eseri bilinmemektedir. Divâni, 538 gazel, 3 muhammes, 2 müseddes, 2 tahmis, 1 müstezat, 1 mesnevi, 2 murabba, 3 kaside, 9 tarih ve 4 beyitten oluşmaktadır. Kullandığı nazım şekillerinin dağılımı Sutûrî'nin bir "Gazel Şairi" olduğunu ortaya koymaktadır.

Divan şairlerinin halk şairlerinden etkilenmesi ve güçlü şiirler ortaya koyamaması, bunun yanında mahallileşme akımının da etkisiyle dilin giderek sadeleşmesi ve deyimlerin çokça kullanılması 19. yüzyıl Divan şiirinin belirleyici özelliklerindendir. Sutûrî Divâni'nda bu özellikleri görmek mümkündür. Divan şiirinin son döneminde Divan edebiyatı anlayışıyla şairler ortaya koymaya çalışan şair, Divan şiirinin en güçlü şairlerinden Fuzûlî'yi ve üslûbunu kendine rehber seçmiş ve o üslûbun ustalığına erişmeye gayret etmiştir.

Divân edebiyatının varlığını sürdürdüğü 19. yüzyıl şiir anlayışının ve sosyal hayatının ortaya konmasına Sutûrî Divâni'nın küçük de olsa bir katkı sağlayacağı düşünülmüştür. Sutûrî'nin hayatı, şiir anlayışı ve Divâni hakkında bilgiler verilerek onun kültür ve edebiyat dünyamıza kazandırılmasına çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sutûrî, İbrahim, Divân, Şiir, 19. yüzyıl

ABSTRACT OF MASTER THESIS

SUTÛRÎ, HIS BIOGRAPHY,HIS LITERARY IDENTITY AND HIS DIVAN

Emine ADAŞ

**AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTY
THE INSTITUTE OF SOCIAL SCIENCES
TURKİSH LANGUAGE AND LİTERATURE DEPARTMENT**

August 2008

ADVİSER: Yrd.Doç.Dr. Hikmet Feridun GÜVEN

Being known as alive in Muslim calendar 1828 ,İbrahim Sutûrî, is one of the Divan poets of last era .In our study, beginning with analyzing his poems, information is given about Suturi's biography , literary identity and his work, his Divan's transcribed text is formed. Any other work of Suturi's is not known except his Divan. His Divan is consisted of 538 ghazals, 3 muhammes, 2 müseddes, 2 tahmis, 1 müstezat, 1 mesnevi, 2 murabba, 3 eulogies , 9 tarih ve 4 couplets. His usage of verse regulation manifests his being a “ghazal poet”.

The effects of folk poets on Divan poets and their lack in producing strong poems , in addition to them the pureness of language and the usage of idioms with the effect of movement of localization are the characteristics of 19.century Divan poem. It is possible to see these characteristics in Suturi's Divan. When Divan poem is dying in agony ,the poet is trying to produce poems with the mind of Divan literature , he chooses Fuzuli,one of the strongest poet of Divan and his style as a guide and he has done his best to become an expert of his style.

Suturi's Divan is considered as having a contribution, even it is a small contribution, in determining the last moment when Divan literature is in existence and manifesting 19.century poetry understanding and social life . The aim through the study is bringing him into our culture and literature world by giving information about Suturi's life,his poetry understanding and his Divan.

Key words : Sutûrî, İbrahim, Divân, Poem, 19. century

ÖNSÖZ

“Bir edebiyatın gerçek anlamda anlaşılması, bu edebiyati vücuda getiren ürünlerin ve bu ürünlerin oluşturan sanatkârların fikir ve hayâl dünyasına girerek değerlendirilmesiyle mümkün olacaktır.¹”

M. Nejat SEFERCİOĞLU

“Divân Edebiyatı”, Türk kültür tarihinin önemli bir parçasıdır. Milletimizin asırlar boyunca yazdıkları her satırda, her misrada ortaya koydukları bu bedîî zevkin yeni nesillerin duygularını bulamamış olması ne hazin bir şeydir.

Bugünkü nesillerimizin hayli uzağına düşen Divân şiiri estetiğinin, gençlerimizin hissiyatında yer alabilmesi için öncelikle bu estetiğin ilmî mânâda ortaya konması gerekmektedir. Bu da ancak bu devirde ortaya konmuş eserlerin önce ilmî anlamda transkribe edilerek Latin asılı Türk alfabetesine aktarılması, daha sonra da bu metinler üzerinde o estetiği ve bedîî zevki ortaya koyacak tahlil, inceleme ve benzer araştırmaların yapılarak sanat, sanatçı ve dönem hakkında doğru sentezlere ulaşılması ile mümkündür.

Son yıllarda edebiyat fakültelerinde, sosyal bilimler enstitülerinde yapılan lisans, yüksek lisans ve doktora çalışmalarına baktığımızda bu konudaki eksikliğin hızla giderilmeye çalışıldığını görürüz; ancak metin neşirleri, tahlil, inceleme ve şerh çalışmaları yine ve hâlâ zirve şahsiyetler üzerinde yapılmaktadır. Oysa Divân edebiyatımızda zirvedeki şahsiyetlerin etrafını oluşturan, her ne kadar zirveye tırmanamamış olsa da edebiyat ve sanat dünyamıza en azından adının anılmasını gerektirecek kadar katkıda bulunmuş şairlerin de araştırma ve inceleme konusu yapılması gereklidir.

¹ M.Nejat SEFERCİOĞLU, Fuzûlî Dîvân’ında Sevgilinin Fizikî Yapısı ile İlgili Özellikleri, Ankara 1981 (H.Ü. Bil. Uz. Tezi)

İşte bizi böyle bir çalışma hazırlamaya ve İbrahim Sutûrî Divâni üzerinde çalışmaya iten sebep budur. Yukarıda sözünü ettigimiz eksiklikleri gidermek noktasında karınca kararınca bir şeyler yapmak maksadı ile danışmanım, Hocam Yrd. Doç. Dr. Hikmet Feridun GÜVEN'in tavsiyesi ve teşvikiyile “İbrahim Sutûrî Divâni” konusunu “Yüksek Lisans Tezi” olarak hazırlamaya çalıştık.

Bu çalışmanın her aşamasında tavsiye, teşvik ve yardımlarını benden esirgemeyen Kìymetli Hocam Yrd. Doç. Dr. Hikmet Feridun GÜVEN Beyefendi'ye teşekkürü bir borç bilirim.

Emine ADAŞ
Afyonkarahisar / 2008

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
YEMİN METNİ	iii
TEZ JÜRİSİ VE ENSTİTÜ MÜDÜRLÜĞÜ ONAYI.....	iv
YÜKSEK LİSANS TEZ ÖZETİ	v
ABSTRACT OF MASTER THESIS	vi
ÖNSÖZ	vii
İÇİNDEKİLER	ix
TABLOLAR DİZİNİ	xviii
KISALTMALAR DİZİNİ	xix
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM

SUTÛRÎ'NIN HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE DÎVÂNÎ

1. SUTÛRÎ'NIN HAYATI.....	3
2. DÎVÂNÎ	4
3. EDEBÎ ŞAHSİYETİ	5
3.1 KULLANDIĞI NAZIM ŞEKİLLERİ	5
3.2 VEZİN VE KAFİYE	5
3.3 DİL VE ÜSLUBU	16
3.4 DEYİMLER.....	22
3.5 İKTİBASLAR.....	25

İKİNCİ BÖLÜM

SUTÛRÎ DÎVÂNÎ'NIN İNCELEMESİ

1. DİN	28
---------------------	-----------

1.1 ALLAH.....	28
1.2 MELEKLER	34
1.2.1 Azrâil.....	34
1.2.2 Cebrâil.....	35
1.2.3 Kiramen Katibin	36
1.3 KUTSAL KİTAPLAR	37
1.3.1 Kur'ân-ı Kerim	37
1.4 SÛRELER.....	38
1.4.1 Kevser Sûresi.....	38
1.4.2 Tâ-Hâ Sûresi.....	38
1.4.3 Şems Sûresi.....	39
1.5 ÂYETLER, HADİSLER VE DİNÎ-TASAVVUFÎ KAYNAKLI SÖZLER	39
1.5.1 Âyetler.....	39
1.5.2 Hadisler.....	42
1.5.2.1 Hadis-i Kudsî	42
1.5.2.2 Hadis-i Şerîf.....	44
1.5.3 Dinî-Tasavvuffî Kaynaklı Sözler	45
1.6 PEYGAMBERLER	47
1.6.1 Hz. Muhammed (S.A.V.)	48
1.6.2 Hz. Eyyub	50
1.6.3 Hz. İbrahim	50
1.6.4 Hz. İsa	51
1.6.5 Hz. İsmail.....	52
1.6.6 Hz. Süleyman.....	52
1.6.7 Hz. Yusuf	53

1.6.8 Hz. Yakup	54
1.6.9 Hz. Nuh	55
1.6.10 Hz. Hızır.....	55
1.6.11 Hz. Lokman	56
1.7 ÇAR-YAR-I GÜZİN (DÖRT HALİFE)	57
1.7.1 Hz.Ebu Bekir (r.a)	57
1.7.2 Hz. Ömer (r.a.)	58
1.7.3 Hz. Ali (r.a.)	59
2. CEMİYET	59
2.1 ŞAHISLAR	59
2.1.1 Hükümdarlar	59
2.1.1.1 Sultan Mahmut.....	59
2.1.2 Diğer Devlet Erkânı.....	60
2.1.2.1 Sadrazam El-Hac Yusuf Paşa	60
2.1.2.2 Erzurum Valisi Mehemed Ra’uf Paşa	62
2.1.2.3 Erzurum Ser-Zağarı Ali Ağa.....	63
2.1.2.4 Erzurum Ser-Zağarı Hüseyin Ağa	64
2.1.2.5 Erzurum Ser-Bevvabini Osman Ağa	66
2.1.3 Erzurum Eşrâfi	67
2.1.3.1 Kulkule-zâde Ömer Ağa	67
2.1.3.2 Kulkule-zâde Muhammed Ağa.....	67
2.1.3.3 Hasankaleli Alemdar Mustafa	68
2.1.3.4 El-Hac Mustafa Ağa	69
2.1.4 Tarihî ve Efsanevî Şahsiyetler	70
2.1.4.1 Kutsal Kitaplarda Adı Geçen Şahıslar	70

2.1.4.1.1 Karun	70
2.1.4.1.2 Nemrud	71
2.1.4.1.3 Lokman	72
2.1.4.1.4 Züleyha	72
2.1.4.2 Acem Menşe'li Kahramanlar	73
2.1.4.2.1 Cem (Cemşid).....	73
2.1.4.2.2 Dahhâk	74
2.1.4.2.3 Dârâ.....	74
2.1.4.2.4 Feridun	75
2.1.4.2.5 Rüstem	75
2.1.4.2.6 Skender (İskender).....	75
2.1.4.3 Mutasavvif Şahsiyetler	77
2.1.4.3.1 Edhem	77
2.1.4.3.2 Hallac-ı Mansur	77
2.1.4.3.3 Şeyh San'an	78
2.1.4.4 Hükemâ ve Filozoflar	79
2.1.4.4.1 Calinus	79
2.1.4.4.2 Eflatun (Felütun).....	79
2.1.4.4.3 Lokman Hekim	79
2.1.4.5 Ünlü Aşk Kahramanları.....	80
2.1.4.5.1 Ferhâd	80
2.1.4.5.2 Kays (Mecnûn)	81
2.1.4.5.3 Leyla	82
2.1.4.6 Şairler.....	83
2.1.4.6.1 Hassan.....	83

2.1.4.6.2 Nâbî.....	84
2.1.4.6.3 Nesimî.....	84
2.1.4.6.4 Râgîb.....	85
2.2 KAVİMLER	85
2.2.1 Hint (Hindû)	85
2.2.2 Tatar.....	86
2.3 ÜLKELER	87
2.3.1 Çin	87
2.3.2 İran.....	87
2.3.3 Ken'ân.....	88
2.3.4 Mısır.....	88
2.3.5 Turan.....	89
2.4 ŞEHİRLER	89
2.4.1 Bağdat	89
2.4.2 Bedahşan.....	90
2.4.3 Erzenîrum (Erzurum)	90
2.4.4 Halep	91
2.4.5 Hoten	91
2.4.6 Kahire	92
2.4.7 Kandehar	92
2.4.8 Sifahan (Isfahan).....	93
2.4.9 Şam.....	93
2.5 NEHİRLER.....	93
2.5.1 Ceyhun Nehri	93
2.5.2 Fırat Nehri	94

2.5.3 Nil Nehri.....	94
2.6 SOSYAL HAYAT	95
 2.6.1 Savaş Aletleri.....	95
2.6.1.1. Ok.....	95
2.6.1.2. Kılıç	96
2.6.1.3 Hançer.....	96
 2.6.2 Eğlence Hayatı.....	97
2.6.2.1. Bezmle İlgili Mefhumlar	97
2.6.2.1.1 Bezm	97
2.6.2.1.2 İçki	99
2.6.2.1.3 Mum.....	101
 2.6.3 Süslenme	103
2.6.3.1. Kìymetli Taşlar ve Madenler	103
2.6.3.1.1 Altın	103
2.6.3.1.2 Gümüş	103
2.6.3.1.3 İnci	103
2.6.3.1.4 La'l.....	105
2.6.3.1.5 Güher	105
2.6.3.2. Güzel Kokular	106
2.6.3.2.1 Anber, Misk, Müşk	106
2.6.3.2.2 Sürme	107
2.6.3.3. Yazı.....	108
2.6.3.3.1 Kalem.....	108
2.6.3.3.2 Hokka.....	108
2.6.3.3.3 Harfler	109

2.6.3.4. Oyunlar	110
2.6.3.4.1 Satranç	110
3. İNSAN.....	110
3.1 GENEL OLARAK İNSAN	110
3.2 SEVGİLİ.....	111
3.2.1 Sevgilide Güzellik Unsurları.....	112
3.2.1.1 Saç.....	112
3.2.1.2 Kaş	113
3.2.1.3 Kirpik.....	114
3.2.1.4 Göz.....	114
3.2.1.5 Yüz / Yanak	115
3.2.1.6 Gabgab.....	116
3.2.1.7 Hatt (Ayva Tüyüleri)	116
3.2.1.8 Hâl (Ben).....	117
3.2.1.9 Gamze	117
3.2.1.10 Dudak.....	118
3.2.1.11 Diş.....	119
3.2.1.12 Boy.....	119
4. TABİAT	120
4.1 KOZMİK ÂLEM	120
4.1.1 Gökyüzü / Felek	120
4.1.2 Güneş.....	121
4.1.3 Ay.....	121
4.1.4 Yıldız	122
4.1.5 Merkür (Utarit).....	123

4.1.6 Venüs (Zühere)	123
4.2 HAYVANLAR	124
 4.2.1 Kuşlar ve Kanathlı Hayvanlar.....	124
4.2.1.1 Kuş / Mürg	124
4.2.1.2 Anka / Simurg / Hümâ	124
4.2.1.3 Akbaba (Kerkes).....	125
4.2.1.4 Bülbül (Andelib).....	126
4.2.1.5 Doğan (Şehbaz).....	127
4.2.1.6 Tütî (Papağan).....	128
4.2.1.7 Tavûs.....	128
4.2.1.8 Baykuş (Bûm).....	129
4.2.1.9 Karga (Zağ).....	129
4.2.1.10 Sinek (Mekes / Meges)	130
4.2.1.11 Pervâne.....	130
 4.2.2 Karada Yaşayan Hayvanlar	131
4.2.2.1 Ahû.....	131
4.2.2.2 Arslan.....	131
4.2.2.3 Deve (Üştür / Naka).....	132
4.2.2.4 Ejdehâ / Ejderha.....	132
4.2.2.5 Mûr (Karınca)	133
4.2.2.6 Mâr (Yılan)	133
4.2.2.7 Seg (Köpek)	134
4.2.2.8 Semender	134
 4.3 BİTKİLER	135
 4.3.1 Ağaçlar.....	135

4.3.2 Çiçekler	136
4.3.2.1 Benefše (Menekşe)	136
4.3.2.2 Gül / Gonçe	136
4.3.2.3 Haşhaş	137
4.3.2.4 Lâle	137
4.3.2.5 Nergis	138
4.3.2.6 Nesrin	139
4.3.2.7 Reyhan	139
4.3.2.8 Sümbül	140
4.3.2.9 Yasemin	140
4.3.2.10 Verd	141
4.3.3 Meyveler	142
4.3.3.1 Limon	142
4.3.3.2 Sîb (Elma)	142
4.3.3.3 Şeftali	143
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM	
TRANSKRİPSİYONLU METİN	
TRANSKRİPSİYON ALFABESİ	144
METNİN TRANSKRİPSİYONU	145
SONUÇ VE DEĞERLENDİRME	507
KAYNAKÇA	509
EKLER	511

TABLOLAR DİZİNİ

Tablo-1 Divanda Kullanılan Arûz Kalıplarının Nazım Şekillerine Göre Dağılışı.....	7
Tablo-2 Divandaki Şiirlerin Redifleri ve Rediflerin Kullanım Sıklığı.....	13
Tablo-3 Divandaki Mükerrer Şiirler.....	22
Tablo-4 Divanda Kullanılan Deyimler ve Deyimlerin Kullanım Sıklığı.....	23
Tablo-5 Divanda Kullanılan Âyet, Hadis ve Dinî Tasavvufî Kaynaklı Sözler.....	27

KISALTMALAR DİZİNİ

a.g.e.	: Adı Geçen Eser
a.s.	: Aleyhi Ve Selem
C	: Cilt
c.c.	: Celle Celelehü
Doç.	: Doçent
Dr.	: Doktor
Düz.	: Düzenleyen
H	: Hicrî
Hz.	: Hazreti
M	: Miladî
Prof.	: Profesör
s	: Sayfa
S.A.V.	: Sallallahu Aleyhi Ve Selem
r.a.	: Radiyallahü anh
T.D.K.	: Türk Dil Kurumu
Yrd.	: Yardımcı

GİRİŞ

13. asırda Hoca Dehhani ile başlayan Divan şiri estetiği ve bu estetiğin oluşturduğu bir bedii zevk 19. asra kadar etkisini ve varlığını sürdürmüştür. Yüksek Zümre Edebiyatı veya Saray Edebiyatı gibi toplumdan kopuk olduğunu ima eden isimlerle anılsa da bu isimlendirmeler Divan şirinin şanına halel getirmez.

Başlangıçta Arap ve Fars edebiyatlarının etkisi ile Arap ve Fars şairlerin üslûplerini örnek alarak ve o olgunluğa erişmeye gayret ederek şirler yazan şairler, 15. yüzyıla gelindiğinde Arap ve Fars şairlere meydan okumaya başlamışlar ve 15. asırdan sonra kendi tarzını oluşturmuşlardır. Divan şirindeki bu yükseliş 16. asırda Bâkî ve Fuzûlî; 17. yüzyılda Nâbi ve Nefî; 18. yüzyılda Nedim ve 19. yüzyılda da Şeyh Galib ile devam etmiştir. Edebiyat üzerine yazılmış tüm kaynaklar Divan edebiyatının son büyük şairi olarak Şeyh Galib'i gösterir. Şeyh Galib'in ölümü ile Divan şirinin kan kaybettiği doğrudur ancak Divan şiri Şeyh Galib'den sonra da varlığını sürdürmüştür.

Divan şairlerinin büyük bir kısmı Saray çevresinde yetişmiş, Devlet yönetiminde görev almış, padişahlar, sadrazamlar, paşalar ve valiler tarafından korunmuş olsa da saraydan uzakta bir yererde Divan şiri anlayışı ile şirler yazan, saraya sesini duyurmak istemeyen veya duyuramayan ve kendi köşesinde sessiz sedasız sayısız şir yazan şairler de vardır.

Çalışmamıza konu olan İbrahim Sutûrî de işte bu sessiz sedasız şairlerdendir.

Çalışmamız temelde üç ana bölümden oluşmaktadır.

Birinci Bölüm'de daha önce hiçbir tezkirenin adından bahsetmediği şair Sutûrî'nin şirlerinden hareketle hayatını ve edebî kişiliğini genel anlamda ortaya koymaya çalıştık. Ancak şunu da hemen belirtmek isteriz ki bizim yaptığımız şairin edebî şahsiyetini tam mânâsıyla ortaya koymak değil, sadece onun edebî değerini ortaya koymaya yarayacak kısa bir değerlendirme niteliğindedir.

İkinci Bölüm'de İbrahim Sutûrî'nin şirlerini incelemeye ve genel bir değerlendirme ortaya koymaya çalıştık.

Eser incelemesine geçmeden önce “Şeyhî Divanı’nı Tetkik (Ali Nihat Tarlan), Necati Bey Divanı’nın Tahlili (Mehmet Çavuşoğlu), Ahmet Paşa’nın Şiir Dünyası (Harun Tolasa), Hayâli Bey Divanı’nın Tahlili (Cemal Kurnaz), Nevî Divanı’nın Tahlili (Nejat Sefercioğlu), Sükkerî Hayatı, Edebî Kişiliği ve Divanı (Erdoğan Erol) vb. çalışmaları inceleyerek nasıl bir yol izleyeceğimize karar verdik. Yapacağımız

çalışmanın yol ve yöntemini belirledikten sonra şiirleri incelemeye ve içlerinde geçen kelimelere göre beyitleri tasnife başladık. Tasnif çalışması bitince elimizdeki malzemeyi dört ana başlıkta (Din-Tasavvuf, Cemiyet”, “İnsan” ve “Tabiat”) yeniden tasnifledik. Ve bu ana başlıklarını alt başlıklara bölgerek şairin şiir dünyasına bir kapı aralamaya çalıştık.

Üçüncü Bölüm’de ise şairin şiirlerinin transkripsiyonlu metnini verdik. Sutûrî Divâni mürettebat bir divan değildir. Biz de divanın transkripsiyonlu metnini hazırlarken şiir sıralarında herhangi bir düzenleme yapmadık. Şiirlerin, Divândaki sıralarını esas aldık. Eser mürettebat olmadığı için şıirlere sadece numara verdik.

Eserden beyitlerin örnek olarak sunulduğu yerlerde de beyitin altında Şair Numarası / Beyit veya Bent Numarası (145 / 2) şeklinde beyitin divandaki yerini gösterdik.

Sonuç bölümünde çalışmamızın genel bir değerlendirmesini yaptık ve son olarak da bu çalışmayı hazırlarken faydaladığımız eserlerin listesini sunduk.

Bu çalışmanın her aşamasında çok titiz davranışmeye çalıştıkysak da bir takım hata ve eksiklikler mutlaka olacaktır. “Divan Edebiyatı” duvarı yeni nesiller için bir kez daha örülürken bu duvara bir tuğla da biz koymaya çalıştık. Tüm eksikliğine rağmen bu çalışmanın, bu alanda yapılacak çalışmalara katkıda bulunacağı umudunu taşıyoruz.

BİRİNCİ BÖLÜM

SUTÛRÎ'NİN HAYATI, EDEBÎ KİŞİLİĞİ VE DÎVÂNI

1. SUTÛRÎ'NİN HAYATI:

Sutûrî, XIX. yüzyıl Divân şairlerindendir. Asıl adının İbrahim olduğunu, Divânında geçen şu beytinden anlıyoruz:

“Ateş-i aşķuñ virürse nâr-ı Nemrûd'uñ nişān
İsmüm İbrâhîm Suṭûrî nâr gülistândur baña”

75 / 6

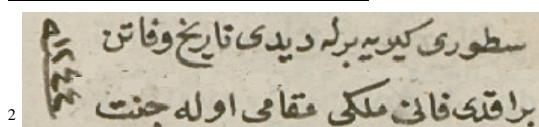
Sutûrî hakkında yazılı kaynaklarda bir bilgiye rastlanmamıştır. XIX. ve XX. yüzyıl, tezkirelerinin de adından hiç söz etmediği şairin doğum tarihi ve doğum yeri hakkında da elde bir bilgi yoktur. Divânında çeşitli olaylar için düşürtüğü tarihlerden H. 1215-1244 (M. 1800-1828) tarihleri arasında şiir yazdığı anlaşılmaktadır.

Doğum yerinin bilinmemesine karşın şairin Erzurum'da yaşadığı kuvvetle muhtemeldir. Divanında Erzurum valileri için kasideler, valilerin Erzurum'a gelişleri için tehniye; Erzurum'daki camii abdesthaneleri, çeşme ve camiiler için tamir; Erzurum âyânlarının çocukları için veladet tarihleri düşüren bir şairin, Erzurumlu olduğunu söylemek yanlış olmasa gerektir.

Ölüm tarihi kesin olarak bilinmeyen şairin yine Divanından yola çıkılarak M.1828 yılında henüz sağ olduğu söylenebilir. Zirâ; Sutûrî'nin düşündüğü son tarih H.1244 (M.1828) tarihini taşımaktadır.

Suṭûrî girye birele didi târih-i vefâtun
Bırakdı fâni mülki makâmı ola cennet 1244²

549 / 6

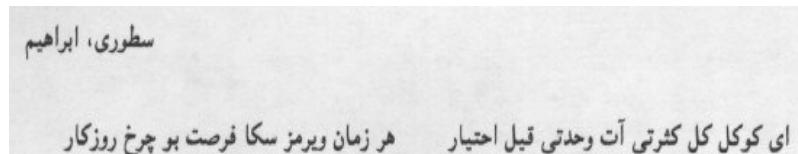

2. DİVÂNI:

Sutûrî'nin yazmış olduğu şiirlerden müteşekkil, müstakil bir Divâni, Millî Kütüphane'nin Yazmalar Koleksiyonu'nda mevcuttur. Fahri Bilge Bölümü 307 numarada kayıtlı olan Divan hakkında Millî Kütüphane'nin Türkiye Yazmalar Toplu Kataloğu'nda aşağıdaki bilgiler verilmektedir.

Yer Numarası:	06 Mil Yz FB 307
Yazarı:	Sutûrî İbrahim
Koleksiyon:	Millî Kütüphane Yazmalar Koleksiyonu
Bulunduğu Yer:	Millî Kütüphane Ankara
DVD Numarası:	E27
Diş Boyut:	220x165
İç Boyut:	165x115
Yaprak:	82 Varak
Satır Adedi:	Her Sayfada 23 satır
Yazı Türü:	Nesih
Kâğıt Türü:	Kap Kaçak

Bitiş Cümlesi:

Divânın herhangi bir yerinde eserin yakından tanınmasını sağlayacak bir kayıt (Zahriye, Vakîf kaydı / mührü, İstinsah kaydı, Hatime kaydı vb.) bulunmamaktadır. Dolayısıyla eserin “Müellif Hattı” mı yoksa “İstinsah” mı olduğunu kesin olarak söylemek doğru olmayacaktır. Ancak şairin, Divanda düşüğü “ BA‘ZI
GAZEL ҚАҒІYE SIRASINA YAZILMAYUB BÖYLE TAHRİR OLDI
MAHALLİNDE ҚАҒІYE TAHRİRİ MERCÜ OLINUR ” notuna bakılırsa bu Divanı kendi hattıyla yazdığını ve istinsah ettirmeyi düşündüğü söylenebilir. Şairin düşündüğü tarihlerin kenarlarında bir takım hesaplamalar yapmış olması, bazı gazellerdeki kelimeleri değiştirmek suretiyle yaptığı düzeltmeler de bu görüşü desteklemektedir.

Şairin, divanı istinsah ettirmeye muvaffak olup olmadığı bilinmemektedir. Ulaşılabilen tüm kütüphane kataloglarının taranmasına rağmen ikinci bir nüshaya rastlanmamıştır.

3. EDEBÎ ŞAHSİYETİ:

3.1 KULLANDIĞI NAZIM ŞEKİLLERİ:

İbrahim Sutûrî'nin kullandığı nazım şekillerine baktığımızda onu, "Gazel Şairi" olarak adlandırmak yerinde olacaktır. Şair, yazdığı şiirlerin % 93'ünde gazel nazım biçimini tercih etmiştir. Kasidelerinin azlığı da fikrimizi destekleyen bir başka veridir. Aşağıdaki tabloda Sutûrî'nin kullandığı nazım şekilleri ve bunların divandaki sayıları verilmiştir. Tablo incelendiğinde Sutûrî'nin, gazel ve gazel nazım biçimine yakın olan ve hatta gazel nazım biçiminin farklı tezahürleri olarak karşımıza çıkan müstezat, nazire, tahmis vb. şekilleri tercih ettiği görülecektir.

GAZEL	MÜSTEZAT	KASİDE	TARİH	MESNEVİ	NAZİRE	BEYİT	RUBÂİ	MURABBA	MUHAMMES	TAHMİS	MÜSEDDES
538	1	4	11	1	3	4	2	10	4	2	2

3.2 VEZİN VE KAFİYE:

Sutûrî, şiirlerinde arûz veznini kullanmakla birlikte hece veznini de denemiştir. Bu denemedede arûz konusundaki yetersizliğinin etkili olduğu sanılmaktadır. Aşağıya aldığımız şiir incelendiğinde bu durum daha iyi anlaşılacaktır. Dikkat edilirse şiirin dizelerinde özellikle son üç hecenin “fa‘ülün” tef’ilesine uygun olduğu görülecektir. Bazen mîsraların ilk hecelerinin de çeşitli tef’ilelere uygun olması şairin bu şiiri öncelikle arûzla yazmaya çalıştığına işaret sayılabilir. Şiirin dilinin halk şîri için yeterince sade olmayışı da bizi bu yargıya varmamıza neden olmuştur.

Kâbe ķavseyn ķaşuň râh-ı hidâyet
 Temâmet vaşluñdur ‘uşşâķa mi‘ râc
 Münevver cismüñüň Ka‘ be-i ‘ulyā
 Lebüň Zemzem sa‘ yüň ṭavâf-ı ḥuccâc

Târ-ı kâkülüñdür miskile ‘anber
 Şükûfe cemâlûň ruhuň ǵonca-i ter
 Yedi iklîm çâr gûşeden ser-be-ser
 Sultânı ḥâllerüň istiyor ḥarâc

95 / 1 ve 2

Şiirlerinde genellikle bahr-i remel ve bahr-i hezec kalıplarını tercih eden şairin hangi nazım biçimlerinde hangi kalıpları ne sıklıkta kullandığı aşağıdaki tabloda gösterilmiştir. Tabloda açıkça görüleceği üzere Sutûrî, en çok “*fâ’ılâtün fâ’ılâtün fâ’ılâtün fâ’ılün*” ve “*mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün mefâ’ılün*” kalıplarını kullanmıştır.

Tablo-1 DİVÂNDA KULLANILAN ARUZ KALIPLARININ NAZIM ŞEKİLLERİNE GÖRE DAĞILIŞI

SIRA NUMARASI:	ARÛZ BAHRI	ARUZ KALIBI	GAZEL	MÜSTEZAT	LUGAZ	KASIDE	MESNEVİ	NAZİRE	MURABBA	MURABBA ŞARKI	RUBAI	MUHAMMES	MUHAMMES ŞARKI	TAHMIS	MÜSEDDES	TARIH	BEYIT	ARÛZ KALIBI TOPLAM SAYISI	ARÛZ BAHRI TOPLAM SAYISI
1	BAHR-İ REMEL	fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün	264		1	1				8		1		1	1	4	1	282	324
2		fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün	4				1						1					6	
3		fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilün	35													1	36		
4	BAHR-İ HEZEC	mefâ‘îlün mefâ‘îlün fa‘ûlün	10														10	223	
5		mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün	136			1		1				1		1	5	1	146		
6		mef‘ûlü fâ‘ilâtün mef‘ûlü fâ‘ilâtün / mef‘ûlü fa‘ûlün		1													1		
7		mef‘ûlü mefâ‘îlü mefâ‘îlü fa‘ûlün	43			2		2	1	1	2					1	51		
8		mef‘ûlü mefâ‘îlün fa‘ûlün										1					1		
9		mef‘ûlü mefâ‘îlün mef‘ûlü mefâ‘îlün	13														13		
10	BAHR-İ MUZÂRÎ	mef‘ûlü fâ‘ilâtü mefâ‘îlü fa‘ilün	4														4	11	
11		mef‘ûlü fâ‘ilâtün mef‘ûlü fâ‘ilâtün	5												2		7		
12	BAHR-İ MÜNSÂRÎH	müfte‘îlün fâ‘îlün müfte‘îlün fâ‘îlün	1														1	1	
13	BAHR-İ RECEZ	müfte‘îlün müfte‘îlün müfte‘îlün müfte‘îlün	1														1	20	
14		müsteffîlün müsteffîlün müsteffîlün müsteffîlün	18											1			19		
NAZIM ŞEKLİ TOPLAM SAYISI			534	1	1	4	1	3	1	9	2	3	1	2	2	11	4	579	579

Not: Divânda bunların dışında hece vezni ile yazılmış 1; herhangi bir kalıba uymayan 5; ve sadece 1 beyiti yazıldığı için nazım şekillerine dahil edilmeyen bazı şiirler de vardır.

Sutûrî'nin arûza yeterince hakim olduğunu söylemek oldukça güçtür. Aruzda kusursuz beyitleri oldukça azdır. Bu sebeple arûz bakımından kusurlu olan beyitlere dipnot vermedik. Divanında aruz bakımından henüz ham halde bulunan ve herhangi bir kalıba uymayan beş adet şiri vardır. Bu şiirlerin şiir numaraları şöyledir: 135, 148, 188, 371, 380.

Şairin aynı aruz kalibini kullandığı şiirlerde aynı kelime gruplarını, terkip ve tamlamaları sıkılıkla kullandığı görülür. Arûz konusundaki yetersizliği zaman zaman şairi misra yazmada tekrara düşürür. Bu tür misralarından birkaç örnek aşağıya çıkarılmıştır.

Ben sipeh-sâlär-ı ‘aşkum ǵam sipāhumdur benüm

Şâh-ı ‘aşķuñ virdigi fermân fermân üstine

437 / 4

Ben sipeh-sâlär-ı ‘aşkum ǵam sipāhumdur bugün

Şâh-ı ‘aşķ virdi Suṭūrı hem kılıç ḥaftân bize

438 / 5

Ne ferzend ü şıfat ādem ǵamer-ṭal‘at melek-sıret

Şadefden şan һuruc itmiş yine bir dürr-i bī-hemtā

542 / 2

Şadefden şan һuruc itmiş meger bir gevher-i yektā

Cihâna pā-nihâde kıldı tevfîk-ı ikâmetle

544 / 8

Dutma ǵamzeň t̄irine կana boyanmış gönlümi

İmtihān itmek mi կaşduñ bu şınanmış gönlümi

481 / 1

Ğamze-i Tâtâr'a 'arż itme talanmış göñlumi
İmtihân itmek midür yoksa şinanmış göñlumi

483 / 1

Dilberâ gel bir şikâf eyle Suṭûri ṣînesin
 Seyr ḳıl hicrûnle gör ḳana boyanmış göñlumi

482 / 7

Nâveküñ kesme sînemden zahımlar aç ḳaşı yâ
 Halk temâşâ eylesün ḳana boyanmış göñlumi

483 / 5

'Âlemi teshîr ider fâkrile sultân olmuşuz
 Şâh Süleymân gibi bizler mühr ü hâtem bilmezüz

590 / 4

'Âleme hükm eyleyen fâkrile sultân olmuşuz
 Şâh Süleymân gibi bizler mühr-i hâtem bilmezüz

571 / 4

Bu beşâret rûşen itdi vâlideynin çeşmini
 Haḳ 'inâyet ḳıldır ʐâhir oldı ber-vech-i hasen

539 / 4

Beşâretlerle olsun vâlideynüñ dîdesi rûşen
 Niçe eyyâm u mâh u sâl geçirsin böyle hōş devrân

541 / 6

Būm-şıfat mesken idindüm virānede

Pervāz-ı ümmīd itmeye yok perr ü bālimüz

242 / 3

Būmveş mesken idinme bu dil-i virāneyi

Bülbüləsā bir gül içün gülşen-i ābāda çek

313 / 5

Kan ağladığum ol şeb-i hicrānuñ içündür

Şeydālığum ancak gül-i ḥandānuñ içündür

157 / 1

Kan ağladığum hasret-i hicrānuñ elinden

Pür-yâre sîne ġamzesi peykānuñ elinden

382 / 1

Sutûrî'nin, şiirlerinde kafiyeye de hakim olduğunu söylemek güçtür. Bazen şiirlerinde oldukça basit kafiye eksiklikleri göze çarpar. Bunların sayısı arttıkça sehven olduğunu düşünmek de oldukça güçleşir. Aşağıdaki birkaç örnek bu konuda bir fikir sahibi olmamızı sağlayacak niteliktedir.

1. beyit.....kārile degül

1. beyit.....‘ārile degül

2. beyit.....iḥtiyārile degül

3. beyit.....ħayālile degül

4. beyit.....yārile degül

5. beyit.....mālile degül

Yukarıdaki kafiyeler **324** numaralı şiirin kafiyeleridir. Görüldüğü gibi 3. ve 5. beyitlerde kafije için seçilen kelimelerin “l” sesi yerine “r” sesi ile biten kelimeler olması daha uygun olacaktı.

1. beyit.....yananuz
1. beyit.....pervāneyüz
2. beyit.....dīvāneyüz
3. beyit.....peymāneyüz
4. beyit.....bulmuşuz
4. beyit.....nādāna biz
5. beyit.....ḥayāt-ı cismimüz
5. beyit.....dermāna biz

Yukarıdaki kafiyeler de **249** numaralı şiirin kafiyeleridir. Burada da dikkat edildiği zaman 4. ve 5. beyitlerin neredeyse ayrı bir gazel kafyesi izlenimi verdiği görülecektir.

1. beyit.....ḥāb almış
1. beyit.....müşg-bār almış
2. beyit.....gül-āb almış
3. beyit.....cevāb almış
4. beyit.....rebāb almış
5. beyit.....kitāb almış
6. beyit.....āb almış
7. beyit.....ğurāb almış

269 numaralı şaire ait yukarıdaki kafiyeler incelendiğinde 1. beytin 2. dizesine ait “müş-bār almış” ifadesinin de oraya uygun düşmediği görülecektir.

Redif, arûz ve kafije gibi şaire ahenk katan unsurlardandır. Bazı şiirlerin redifleri ile anımları (Su Kasidesi, Kerem Kasidesi, Güneş Kasidesi, Ya Rabb Redifli Gazel v.b.) redifin şiir için ne kadar önemli bir unsur olduğunu ortaya koymaktadır. Aruza ve Kafiyeye yeterince hakim olmadığını yukarıda örnekleriyle göstermeye çalıştığımız Sutûrî, redif konusunda da kelime rediflere meyletmiştir. Hatta aynı redifle defalarca şiir yazdığı görülmektedir. Bu durumun da şairin arûza yeterince hakim olamamasından kaynaklandığını düşünmekteyiz. Çünkü Sutûrî'nin kullandığı bazı redifler üç kelimeyi bulmaktadır. Belli bir bölüm arûzun herhangi bir kalıbına uygun bir misra için eksik bölümleri tamamlamak şaire daha kolay gelmiş olabilir. Aşağıda Sutûrî'nin hangi kelimeleri ne sıklıkta redif olarak kullandığını ortaya koyan bir tablo çıkarılmıştır.

Tablo incelendiğinde şairin, mevcut 592³ şiirinin 244'ünde kelime rediflerini tercih ettiği bunların 61'inde mükerrer redif kullandığı, mükerrer rediflerinde 16 tanesinin en az dört defa tekrarlandığı görülecektir.

³ Bu sayıya tek beyitten oluşan yani redifli olup olmadığı kestirilemeyen şiirler de dahildir.

Tablo-2 DİVÂNDAKİ ŞİİRLERİN REDİFLERİ VE REDİFLERİN KULLANIM SIKLIĞI

SIRA NUMARASI:	REDİF	KULLANIM SIKLIGI	SIRA NUMARASI:	REDİF	KULLANIM SIKLIGI
1	bana	11	41	hoş geldün	2
2	var	8	42	kimseye	2
3	virmez	7	43	mi degül	2
4	eyledün	6	44	neyler	2
5	olur	6	45	olacakdur	2
6	aşk	5	46	olalum	2
7	midür / midür	5	47	olan anlar bizi	2
8	üstine	5	48	oldun aşinâ	2
9	bilmezüz	4	49	olmakdadur	2
10	gönlümi	4	50	olmuş gelür	2
11	imiş	4	51	olmuş yine	2
12	kalmadı	4	52	olmuşuz	2
13	mı var	4	53	peyda	2
14	olmiş	4	54	sana	2
15	olmuşum	4	55	şevkine	2
16	senün	4	56	şimdi	2
17	almış	3	57	üzre	2
18	benüm	3	58	var mı haberin bilmem	2
19	dost	3	59	yâ Resulullah	2
20	garaz	3	60	yegdür	2
21	hep	3	61	yirine	2
22	it (et-)	3	62	açılmış	1
23	leziz	3	63	aglar bana	1
24	nedür	3	64	ahz	1
25	olmaz	3	65	alışduk	1
26	yok	3	66	Allah aşkına	1
27	ana (ona)	2	67	araruz	1
28	beklerüz	2	68	arasında	1
29	beni	2	69	artar	1
30	biz	2	70	artar eksilmez	1
31	bizdedür	2	71	arz	1
32	bize	2	72	aşk olsun	1
33	bu gönül	2	73	aşkum ben bugün	1
34	bulmuşum	2	74	bah (bak)	1
35	bundadur	2	75	bahs	1
36	çıkar	2	76	baklışlar	1
37	degül	2	77	başuma	1
38	döndürdün	2	78	beklerüm	1
39	gönül	2	79	bilmezem	1
40	hâ	2	80	bir degül	1

SIRA NUMARASI:	REDİF	KULLANIM SIKLIGI	SIRA NUMARASI:	REDİF	KULLANIM SIKLIGI
81	bu	1	126	geldün	1
82	bu gice	1	127	gelmez mi	1
83	buldum	1	128	gelmişdür	1
84	bulunur	1	129	gelür	1
85	bulmadum	1	130	gerek	1
86	bulmaz	1	131	getüre	1
87	bunda hep	1	132	gicelerde	1
88	cânum pek sever	1	133	gider	1
89	çagırurum dost dost	1	134	giderür	1
90	çek	1	135	gönlüm açılmasın	1
91	çekerüz	1	136	gördükçe	1
92	çekilsün	1	137	gördün mi	1
93	degdi	1	138	görince	1
94	değişmem	1	139	görinür	1
95	degme	1	140	görüb	1
96	degmişdür	1	141	göründi	1
97	degül a	1	142	göster	1
98	dil	1	143	haber var mı	1
99	dirsem	1	144	hacet kalmadı	1
100	disünler	1	145	haz	1
101	döndüm	1	146	hoş degül	1
102	duttun dut	1	147	hükmini	1
103	düşdün	1	148	irılmaz	1
104	düşmesün	1	149	içündür	1
105	düşmez	1	150	ide	1
106	düşmiş	1	151	idelüm	1
107	düşürdük	1	152	idemem	1
108	egler bizi	1	153	idenüz	1
109	eksük midür	1	154	ider	1
110	el virdi	1	155	idi	1
111	elde	1	156	ihtiyâr itdük	1
112	elinden	1	157	iken	1
113	eyle	1	158	ile degül	1
114	eyleme	1	159	ile oynar güler	1
115	eylemek olmaz	1	160	irdüm	1
116	eyler arzu	1	161	ise	1
117	eyler beni	1	162	istemem	1
118	eylesem	1	163	istemez	1
119	eyleyen	1	164	isterüm	1
120	eyyamıdır	1	165	it (et) hele	1
121	ezber okur	1	166	itdi	1
122	feryâd	1	167	itme dahi	1
123	gayrı	1	168	itmem	1
124	geçer	1	169	itmesün söyle	1
125	geldi	1	170	itmeyem	1

SIRA NUMARASI:	REDİF	KULLANIM SIKLIGI	SIRA NUMARASI:	REDİF	KULLANIM SIKLIGI
171	itmış (etmiş)	1	167	itme dahi	1
172	kalmışdur	1	168	itməm	1
173	karış (karış-)	1	169	itmesün söyle	1
174	mi oldun sen	1	170	itmeyem	1
175	mi var	1	171	itmış (etmiş)	1
176	ne âlemde	1	172	kalmışdur	1
177	ne idi	1	173	karış (karış-)	1
178	neye dirler	1	174	mi oldun sen	1
179	neylerüm	1	175	mi var	1
180	neylerüz	1	176	ne âlemde	1
181	niçün itdün	1	177	ne idi	1
182	o şuh	1	178	neye dirler	1
183	odur	1	179	neylerüm	1
184	ohşadum öpdüm	1	180	neylerüz	1
185	ol (o)	1	181	niçün itdün	1
186	olan bilür	1	182	o şuh	1
187	olandan sor	1	183	odur	1
188	olayum	1	184	ohşadum öpdüm	1
189	oldı	1	185	ol (o)	1
190	oldı aşk	1	186	olan bilür	1
142	göster	1	187	olandan sor	1
143	haber var mı	1	188	olayum	1
144	hacet kalmadı	1	189	oldı	1
145	haz	1	190	oldı aşk	1
146	hoş degül	1	191	oldığumdandur	1
147	hükmini	1	192	oldun ey gönül	1
148	ırılmaz	1	193	olmaga değilmez	1
149	içündür	1	194	olmagı	1
150	ide	1	195	olmak neden	1
151	idelüm	1	196	olmasa	1
152	idemem	1	197	olmasın	1
153	idenüz	1	198	olmasın kimse	1
154	ider	1	199	olmayacak	1
155	idi	1	200	olmaz bana	1
156	ihtiyâr itdük	1	201	olmaz mı	1
157	iken	1	202	olmazdı	1
158	ile degül	1	203	olmuş bana	1
159	ile oynar güler	1	204	olmuş sana	1
160	irdüm	1	205	olmuşdur	1
161	ise	1	206	olsa	1
162	istemem	1	207	olsa da	1
163	istemez	1	208	olsa yeg	1
164	isterüm	1	209	olsun	1
165	it (et) hele	1	210	oynadur	1
166	itdi	1	211	perçemün	1

SIRA NUMARASI:	REDİF	KULLANIM SIKLIGI	SIRA NUMARASI:	REDİF	KULLANIM SIKLIGI
212	sal	1	229	unutdurdi	1
213	sanem	1	230	uydurmış	1
214	sen olsan	1	231	üstinde	1
215	senden dönmezem	1	232	üstindedür	1
216	seni	1	233	vadisidür	1
217	sensiz	1	234	var gibi	1
218	senündür	1	235	var yine	1
219	sıgmaز	1	236	vardır	1
220	söylerüm	1	237	vardur	1
221	subh	1	238	yâ Muhammed	1
222	tevhid ile	1	239	yâhû	1
223	tokinma	1	240	yapışmış	1
224	tokundi	1	241	yetdüm çok şükür	1
225	toldurur	1	242	yetmez mi	1
226	ugratdun	1	243	yüzin	1
227	ummak abes	1	244	yüzün	1
228	unut	1			

3.3 DİL VE ÜSLÜBU:

Sutûrî'nin dili divan şairlerinin diline göre sadedir diyebiliriz. Bunda yöresel bir şair olarak kalmasının etkisi büyktür şüphesiz. Divanda yer yer Anadolu Türkçesi söyleşilerine (başlayak, olgil, tokunuban, tapşurdu, eylegil, yakuban, inceldüben, kezin (kez)) rastlanır. Bunun yanında deyimlerin çokluğu hem dikkati çeken hem de şairin dilinin sade olmasına katkı sağlayan bir unsurdur. Bu konuya DEYİMLER bölümünde yeniden degeinilecektir.

Sutûrî, şiirlerinde kendinden önceki divan şairlerinin tüm birikimlerinden faydalananmıştır. Divâni'nda okuduğunuz hemen her beyit size bir başka şairin üslûbunu hatırlatır. Bu durum son dönem Divân şiirinin en belirgin özelliğidir aslında. Son büyük şair Şeyh Galib'in 1799 da ölümünden sonra Divân şiiri artık büyük şair yetiştirmemiş gelenler de eskilerin söylediklerini tekrardan başka bir şey ortaya koyamamıştır. Şairimiz de bu durumdan şikayetini şu beyiti ile dile getirmiştir:

Ne ‘âkîllar ne ‘âlimler bu sırra olmadı vâkjif
 Giden gelmez gelenler ey Suṭûrî bir eser virmez

223 / 6

Artık gidenler kadar kaliteli şair yetişmediğini ve gelenlerin de kabul edilir bir eser ortaya koymadığını ifade eden Sutûrî, Ragîp ve Nâbî’yi peşinden gidilesi bir şair olarak addettiğini, ancak bunu mümkün görmediğini ya da bunun mümkün olmadığını dile getirirken onların kalitesinde olmadığını kabullendiğini de ortaya koyar. Şaire göre Râgîb ve Nâbî’nin şiirinde kutsal bir feyz vardır.

Ne mümkün peyrev olmaጀ Râgîb u Nâbî’yle her dâniጀ⁵
 Zülâl-i feyz-i aḳdesden kelâm-ı nazmî āb almış

269 / 6

Sutûrî’nin üslûbundan kendinden önceki tüm divan şairlerinden bir şeyle olduğu yukarıda dile getirmiştik. Divânında biri Fûzûlî, biri Nâbî, diğeri de Nafiz’in gazeline olmak üzere 3 nazire; yine biri Fuzûlî’nin diğeri Riyazî Efendi’nin gazeline olmak üzere iki de Tahmisi bulunan şairin şiirlerinde en çok Fuzûlî edası sezilmektedir. Aşağıda verilen örnekler incelendiğinde durum açıkça görülecektir

Men kimem sâkî olan kimdür mey ü sahba nedür

Fuzûlî

Sâkî kim meclis ne meclis hem mey ü şâḥbâ nedür

Sutûrî / 146 / 3

Ah eylediğim serv-i hıramanın içindir
 Kan agladığım gonce-i handanın içindir

Fuzûlî

Şan ağladığum ol şeb-i hicrânuñ içündür
 Şeydâlıgum ancak gül-i hanîmuñ içündür

Sutûrî / 157 / 1

Kande olsam ey perî gönlüm senin yanındadır

Fuzûlî

Ger bu cismüm dûr ise gönlüm senüñ yanuñdadur

Sutûrî / 139 / 5

Sâ‘ yim nazar-ı nergis-i fettânın içindir

Fuzûlî

Cân kaşdı iden nergis-i fettânuñ içündür

Sutûrî / 157 / 6

Mende Mecnûn’dan füzûn âşıklık istidâdi var

Fuzûlî

Hâtırında her kimüñ ‘âşıklık isti‘ dâdi var

Sutûrî / 181 / 1

Âşık-ı sadık menim Mecnûn’un ancak adı var

Fuzûlî

Böyle rüsvâ görmedük Mecnûn’uñ ancak adı var

Sutûrî / 181 / 3

Derde yok sabrı ânının her lahza bin feryâdi var

Fuzûlî

Şabr u ārāmî ki olmaz günde biñ feryâdi var

Sutûrî / 181 / 2

Müheyŷâ oldı meclis sâkiyâ peymâneler dönsün

Bâkî

Meclis ƙurulub sâkiyâ peymâne çekilsün

Sutûrî / 377 / 1

Di gelsün ehl-i diller gelmesün bîgâneler dönsün

Bâkî

Cem' iyyet-i yârân imiş bîgâne çekilsün

Sutûrî / 377 / 1

Sun sâgarı sâkî bana mestâne disünler

Seyhüllislam Yahya

Devr it ƙadehüñ herkese mestâne disünler

Sutûrî / 178 / 1

Her ne kadar Sutûrî'nin söyleyişi ile diğer şairlerin söyleyişi arasında kuvvetli bir benzerlik olsa da Sutûrî, kendi üslûbunu taklit edilemez olarak görmektedir. Şimdi Sutûrî'nin, şairlerinden hareketle kendi üslûbuna ve şiir anlayışına dair bilgiler vermeye çalışacağız.

Sutûrî, erbâb-ı sühânın, nazmını taklit edemeyeceğini, kendi şiirinin kıymetinin başka olduğunu ifade etmektedir.

Erbâb-ı sühân nazmuma taklîd idebilmez

Kân-ı kerem-i kıymetimüz özge bahâdur

Şair aşk ile söz potasında yandığı için cevher-i pâk olduğunu ve sözünün de gümüş ve altın benzediğini dile getirir.

Pûte-i kâl içre yandum şâfī oldum ‘aşkile
Cevher-i pâk olduğından her kelâmum sîm ü zer

166 / 4

Sutûrî, kendi edâsında cana can bağışlayan bir şey olduğunu söyler. Başka bir beyitinde “Gel ey kalemim yeni icâd maniler söyle de irfan ehlinin gönüllerini ferahlat ve nazm gülleri saç” diyerek şiirinin kıymetinden bahseder.

Nazm-ı pâküñ gûş iden tahsîn idüb eyler şafâ
Ey Suṭûrî câna baḥṣîşı edâlık var gibi

476 / 5

Gel ey hâmem yine bir nev-icâd ma‘nîler göster
Nişâr it verd-i nażmuñ kıl müferrih ehl-i ‘irfâni

537 / 4

Nazmının gücüne ve güzelliğine bu derece güvenen şair, 16. yüzyıl divân şairlerinde olduğu gibi zaman zaman da Arap şairlerle boy ölçüşmek istegini dile getirerek onlardan daha iyi olduğunu ve Arap şairlerin kendi nazmına baş egeeceklerini iddia eder.

Ser-fürû eylese Ḥassân sözüme
Hôş faṣîḥ şîrîn-lisânum şimdi

529 / 2

Fârisü'l-ebrâr olanlar gelseler meydâna hep
Ser-fürû eyler bu naâzma kim düşer dâmâna hep

80 / 1

Her firsatta nazm mülkünün padişahi olduğunu söylemekten geri durmayan Sutûrî, ancak bu kalitesine rağmen irfan davası ile kendisine şan vermeyeceğini söyler.

Müsellemdür Suştûrî mülk-i naâzm içre sühandâna
Veli da'vâ-yı 'îrfân eyleyüb kendüye şân virmez

231 / 7

Suştûrî da'vâ-yı 'îrfân ile kendiye şân virmez
Bîhamdillâh kelâm-ı dürr ü gevher bî-mişâlüm var

164 / 5

Şair, şiirinin bu değerine ve kıymetine rağmen nâdânların kıymetini anlayamayacağını nazminin kıymetinin ancak sarraflar ve gönül ehli insanlar tarafından anlaşılabileceğini söylemektedir.

Ey Suştûrî añalamaz nâkış olanlar kıymetüñ
Ehl-i diller naâzm-ı pâküñ bildiler dürr ü güher

166 / 5

Nazm-ı dürr ü güherüñ ķadrini nâdân ne bilür
Ey Suştûrî yine şarrâf bilür kıymetimüz

225 / 5

Beni nâdân bilmez ise yiri var
Mu'tekif-i lâ-mekânum şimdi

529 / 6

Şair, divanındaki şiirlerinde zaman zaman birtakım düzeltmeler yapmıştır. Bazen sadece bir iki kelimeyi değiştiren şair, bazen bir misrai tamamen değiştirmiş bazen de şaire yeni beyitler eklemiştir. Ancak bu düzeltmeleri şiirin kenarında yapmak yerine şiiri yeniden yazmayı uygun görmüştür. Bu durumda bazı şiirlerin bir iki ufak değişiklikle yeniden yazıldığı olmuştur. Aşağıdaki tabloda, Divanda birden fazla yazılmış şiirlerin şiir ve varak numaraları gösterilmiştir.

Tablo-3 DİVANDAKİ MÜKERRER ŞİİRLER

SIRA NUMARASI	ŞİİR NUMARASI	VARAK NUMARASI	SAYFA NUMARASI	AYNI OLAN DİĞER ŞİİRLERİN NUMARASI	VARAK NUMARASI	SAYFA NUMARASI
1	29	6b	166	391	53a	383
2	38	8a	173	118	19a	223
3	116	18b	223	447	60a	415
4	138	21a-21b	236	139/154/202	21b / 23b / 29b	238/247/277
5	436	58b	409	452	60b	418
6	467	62b	426	500	67a	445
7	474	63b	430	477	64a	430

Şair Divanındaki şiirlerde bir takım düzeltmeler yapmış olması bu divanın müellif hattı olabileceğine işaret sayılabilir.

3.4 DEYİMLER:

Yukarıda şairin, Divanında çok sayıda deyim kullandığını bunun da şairin dilinin sade olmasına katkı sağladığını ifade etmiştik. Aşağıda, şairin kullandığı deyimlerden oluşturulan bir tablo verilmiştir. Tablo incelendiğinde şairin “can vermek, yüz sürmek, el vermek, haber vermek, yüz çevirmek” v.b. deyimleri sıkılıkla kullandığı bununla birlikte 73 değişik deyim kullandığı görülecektir. Divanda 171 yerde deyim kullanan Sutûrî, 100 kadar deyimi mükerrer kullanmıştır. Tablonun ardından deyimin kullanılış biçimini gösteren örnekler verilmiştir.

**Tablo- 4 DİVANDA KULLANILAN DEYİMLER VE DEYİMLERİN
KULLANIM SIKLIĞI**

SIRA NU.	DEYİM	KULLANIM SIKLIĞI	SIRA NU.	DEYİM	KULLANIM SIKLIĞI
1	can vermek	24	38	cana dokunmak	1
2	yüz sürmek	16	39	cansız gezmek	1
3	el vermek	13	40	derde düşmek	1
4	haber vermek	9	41	dil uzatmak	1
5	yüz çevirmek	7	42	dillere destan olmak	1
6	dil vermek	4	43	düşmanını güldürmek	1
7	ümit kesmek	4	44	el ele vermek	1
8	yüz tutmak	4	45	el hayırlaşmak	1
9	aman vermemek	3	46	el uzatmak	1
10	el çekmek	3	47	ele girmek	1
11	el yumak	3	48	eli ayağı bağlı olmak	1
12	kana boyanmak	3	49	gönül vermek	1
13	laf vurmak-çarptırmak	3	50	göz değimek	1
14	vebalı boynuna	3	51	göz kulak olmak	1
15	yüz vermek	3	52	göz yummak	1
16	yüz vurmak	3	53	gözden çıkmak	1
17	ayağını denk almak	2	54	göze almak	1
18	baş vermek	2	55	haram olmak	1
19	gönül bağlamak	2	56	hayret almak	1
20	göz açırmamak	2	57	hayrette kalmak	1
21	kan ağlamak	2	58	ibret almak	1
22	kana girmek	2	59	kendi ayağıyla düşmek	1
23	nutku tutulmak	2	60	kılı kırka yarmak	1
24	yabana atmak	2	61	kulak tutmak	1
25	yüz vermemek	2	62	kulak vermek	1
26	yüze gülmek	2	63	kurban olmak	1
27	aklinı almak	1	64	pişmiş aşa su katmak	1
28	ayak basmak	1	65	sabrı tükenmek	1
29	ayıbını yüzüne vurmak	1	66	sine vermek	1
30	ayrı düşmek	1	67	söz sığışmak	1
31	bağrı delinmek	1	68	sözünü boşlamak	1
32	bağrı yanmak	1	69	yüz dösemek	1
33	baş açmak	1	70	yüz koymak	1
34	baş göstermek	1	71	yüzü kara olmak	1
35	başına devlet konmak	1	72	zeval vermemek	1
36	baştan çıkarmak	1	73	zindan olmak	1
37	baştan çıkmak	1			

Bī-çāre Suṭūrī'nüñ 'aybin yüzine urma (25 / 7)
 Āsitān-ı dergehe yüz sūrmege nevbet mi var (160 / 2)
 Meded ḡāfil mebāş ol merd-i bī-ķadr nāsa **yüz virmez** (211 / 1)
 Gülerse yüzüme dehri dü rūze i^ctimād itmem (576 / 7)
 Gözlerüm nāmūs u ^cārı **düşmānumı güldürmezüm** (506 / 4)
 Vucūdum mülki hep berbād olup vīrāna **yüz tutdı** (235 / 2)
 Ğam degül il beni dellüb **dile destān olayum** (331 / 1)
 Felek **su katma bişmiş aşa** yārile bāzārum var (204 / 5)
 Raḥim itmez iseñ hälüme **boynuña vebälüm** (305 / 4)
 Nutkum dutulur hānçer-i müjgānı görince (420 / 2)
 Seni **başdan çıkışdur** ey Suṭūrī bu hevā bir gün (465 / 5)
 Ben seni sevdüm diyü ḥalḳ **göz kulağ olmış** baňa (66 / 6)
 Felek dāmānunuñ bir gün **girerse destüme** elbet (155 / 3)
 Kalmaz mı anuñ **boynına** şimdi **vebālimüz** (242 / 1)
 Bir **kılıkırk yirde yarmışdur** bizüm güm-rāhimuz (246 / 4)
 Ferāğat gelmedi aşlā **göz açdurmaz** emān virmez (250 / 3)
 Hasedden **bağıri yanmış** derde düşmiş ḥaylı ğamlanmış (258 / 5)
 Kallāş rakīb nitmiş araya **dil uzatmış** (338 / 5)
 Zekeñ çāhında maḥbūs mūy-ı zülfe **dest ü pā bağılu** (398 / 2)
 Bağrum **delinür** mürḡ-ı seher eyleme efgān (421 / 8)
 Girdi ol gözleri cellād bir avuç **kanımuza** (412 / 1)
 Belā dāmına **düşdüm** şimdilik **kendi ayağumla** (442 / 1)
 Seyr ḫıl hicrүnle gör **ķana boyanmış** gönlümi (482 / 7)
 Ayağuñ **deng alub** sākī bu meclis içre cān baş ol (404 / 2)
 'Aklumi benden **alub** mecnūn u şeydā eyleyen (97 / 6)
 Vir bu kelāma **gūşı** buňa irmez her kişi (103 / 4)
 El **virmedı** ol şūhī bugün bitmedi bāzār (170 / 4)
 Dutuşmuş **el ele virmiş** gider seyrāna gül-ruhlar (475 / 2)

Senüñ cevrüñ nihäyet buldığın üstâdum **el virdi** (499 / 5)

Bir gazel **ad eyleyüb** bu kesb-i hälüm söylerüm (337 / 2)

Her birine bir ism tesmîm ile **ad eyledüñ** (538 / 1)

Ey Suṭūri andan **el çek** dünyā isti‘ dâdî var (158 / 7)

Böyle rüsvâ görmedük Mecnûn'uñ ancaç **adı var** (181 / 3)

Mâ-sivâdan **el çeküb** biz kurb-ı Mevlâ olmuşuz (39 / 2)

Getür ey bâd-ı şabâ yârden **vir haberî** (503 / 6)

Bu çarh ‘aksine devr eyler bize fırsat **emân virmez** (231 / 6)

Cân virüb ‘âşık ezel andan geçince var olur (126 / 6)

Yukarıdaki örnekler Sutûrî Divâni’nda kullanılan deyimlerin bazılarıdır. Divânda bunların dışında çok sayıda deyim ve deyimler kadar çok olmasa da yer yer atasözü ve atasözü niteliğinde sözler kullanılmıştır.

Dem Mesîh’üñ **mürdeler işitseler sinden çıkar** (113 / 5)

Haṭun gelmezden evveldür metâ‘uñ vaqt-i bâzârı (463 / 3)

Bilmezem **hûri** vü **ğılmândan mı dutmış anası** (460 / 4)

Meger **taķdır tedbirile bozmaķ istiyor zâhid** (465 / 4)

Bir meseldür **şuç degül katilde suç ölendedür** (578 / 1)

Yukarıdaki örnekler sadece bir fikir vermek maksatlı olduğundan sınırlı sayıdır.

3.5 İKTİBASLAR:

Şair, deyim ve atasözleri ile irsâl-i mesel yaparken Âyet ve hadisleri kullanarak iktibas yapmayı da ihmâl etmemiştir. İktibas, şairin sözüne kuvvet katmak maksadı ile Âyet ve Hadislerden alıntı yapmasıdır. Sutûrî Divâni’nda yapılan iktibasların büyük bölümü Kur’ân-ı Kerim kaynaklıdır. Âyetlerde geçen ifadelerin

bazıları aynen iktibas edildiği gibi bazıları da anlam olarak iktibas edilmiştir. Şair daha sonra sırası ile Hadis-i Şerif, Dinî Tasavvûfî Kaynaklı Sözler ve Hadis-i Kudsî'leri kullanmıştır. Sutûr'ın yaptığı iktibaslar bize şairin kuvvetli bir medrese tahsili görmediğini işaret etmektedir. Şöyled ki Kur'ân-ı Kerim'in hiçbir yerinde geçmeyen "levlâk" ifadesini divanda üç defa "ayet-i levlâk" olarak kullanmıştır.

Aşağıda sunulan tabloda şairin kullandığı Âyet, Hadis ve Dinî-Tasavvufî Kaynaklı Sözler gösterilmiştir.

**Tablo-5 DİVANDA KULLANILAN ÂYET, HADİS VE DİNÎ TASAVVUFÎ
KAYNAKLI SÖZLER**

SIRA NU.:	İKTİBAS EDİLEN İFADE	ÂYET	İLGİLİ SÜRE	HADİS-i ŞERİF	HADİS-i KUTSÎ	DİNÎ TASAVVÛFI KAYNAKLISÖZ	KULLANIM ŞIKLIĞI
1	"İnnâ ileyhi râci'ûn"	X	Bakara / 156				1
2	"Künfekân"	X	Bakara / 117 ¹				1
3	"Küntü kenzen"				X		3
4	"Lâ-râhate'lil mü'minin"				X		1
5	"Rahmeten-lil-'âlemin"	X	Enbiya / 107				3
6	"Kurretü'l 'aynû'r-resûl" ²						1
7	"Semme Vechullâh"	X	Bakara / 115				1
8	"Veş-Şems"	X	Şems / 1				2
9	"El-minnetü lillâh"	X					1
10	"Mutü kable ente-mütü"				X		3
11	"Lâ taknâtû"	X	Zümer / 53				2
12	"Men 'âref"				X ³		1
13	"Ânestü nâra"	X	Tâhâ / 10 ⁴				1
14	"Kâbe kavseyn"	X	Necm / 9				6
15	"Ayet-i Levlâk"				X		3
16	"Gözyaşın ona şifadır" ⁵				X		1
17	"Rahmetümden kesme ümmidin" ⁶	X	Zümer / 53				1
18	"Men benâ fi'l-mesciden"				X		1
19	"Lâ yuhibbü'l-müsrifin"	X	A'raf / 31				1
20	"Efzalü'l-a'mâl sakiyyü'l-mâ"						1
21	"Ene'l Hakk"					X	7
22	"Amentü billâh"					X	1
23	"Lem yezel"					X	1
24	"Lâ yezali"					X	1
25	"Âyat-ı Nûr"	X	Nûr / 35 ⁷				1
26	"Teslim ü eyvallah"					X	1
27	"Salât u selam ile"					X	1

NOTLAR:

1. Ayetteki tam ifade "feyekün" dür ancak halk şairleri bu ifadeyi Künfekân şeklinde kullanıklarından bu ifadeyi Âyet bahsinde aldık. Aynı ifadenin geçtiği diğer âyetler: Enâm / 73, Nahî / 40, Yâsin / 82
2. Hz. Ali için kullanılan bir ifadedir.
3. Hz. Ali'ye ait olduğunu söyleyenler de vardır.
4. Aynı ifadenin geçtiği diğer âyetler:Nemî / 7, Kasas / 2
5. Anlam iktibası
6. Anlam iktibası
7. Âyat-ı Nur ifadesi ile Nur âyetleri yani Nur suresinin 35. âyeti işaret edilmektedir.

İKİNCİ BÖLÜM

SUTÛRÎ DÎVÂNÎ’NIN İNCELEMESİ

Divânın incelemesine geçmeden önce şunu belirtmek isteriz: Bu bölüm şairin şiir dünyasını bütünüyle anlamaya yönelik bir çalışma değildir. Bu çalışmanın amacı Şuara Tezkirelerinin adından hiç bahsetmediği üretken bir şairin şiir anlayışına iç dünyasına bir kapı aralamak ve bu kapıdan girmek isteyecek araştırmacılara bir kolaylık sunmaktadır.

1. DİN:

1.1 ALLAH:

İbrahim Sutûri Divanı’nda Allah ile ilgili müstakil bir manzume yoktur; ancak şiirlerinde Allah’ın isim, sıfatları çokça yer almaktadır. Bunların başlıcaları şunlardır:

Allah, Çalab, Ferd, Gafur, Giyas, Hakk, Hallak, Hayy, Hüda, Kayyum, Mevlâ, Müstegas, Rabb, Samed, Sübhan, Vahid,

Sutûrî, Allah’ı, şiirlerinde İslâm akidesine uygun olarak düşünür.

O “*Hayy u Kayyûm-i ebed*”dir. O, başlangıç, son ve yeniden oluş gibi hallerden münezzeх ve ezelden ebede kaim, dâim ve var olandır. Bütün eşyanın ancak kendisi ile kaim olduğu Allah, her şeyi yoktan var edendir. “*Mevti hayatı*” O yaratmıştır.

“*Vahid ü Ferd ü Samed*” dir. Tektir, eşi ve benzeri yoktur. Kimseye muhtaç değildir; ancak yarattığı her şey kendisine muhtaçtır. O, “*Bu ‘alem rızkına zâmin ulu Allah*” tır. Canlılara rızk veren odur. Hatta onları “*Halk eylemeden rızkunu halk eyle*” miştir.

Rahmeti boldur. Merhametlidir. “*Gafûr ismünden ‘abdüne işâret var*” dir. Ancak ondan yardım dilenir.

Kudret sahibidir. *Dest-i kudret*” ile alemleri Peygamber Efendimiz’in yüzü hürmetine yaratmıştır. Nitekim insanı *Bir hâkden bir nufeden peydâ iden* O’dur.” “*Hüve'l-hayy hüve'l-bâkî*” dir. Allah, “*bî-vücûd*” dur.

Cümle eşya onun şanına şahidlik eder. Bin bir ismi vardır ve hepsi de şanına lâyıktdır. “*Biñ bir ismün vardurur cümlesi lâyik şanuña*”

Allâh adildir. Kimseye haksızlık etmez. Kimsenin hakkını kimsede komaz.
“Hak’dan gelen hükm-i adâletdir.”

İşte tüm bu ve benzeri sebeplerle “*Zikr-i lisân hamd u senâ ancak ulu Allâh’adur.*” Kul bunları asla unutmamalı ve gece gündüz Allâh'a niyâzda bulunmalı sürekli onu zikretmelidir. O'nun adaletine güvenmeli “*Hakk'a teslim ol*” malıdır. Başına bir şey geldiğinde sabretmeli ve Hakk'ın hikmetini gözlemelidir. “*Her ne kim geldi Hudâ’dan cümlesin ihsân bil*” melidir. Bir talebi varsa bunu ancak Allah'tan istemelidir. “*Seher nevmini terk eyle Hudâ’dan iste maksûdun*” diyerek kulun dua ile kıymet bulduğunu da dile getiren şair, kulun Allah'tan gayrısı ile alakalı olmaması gerektiğini de “*Bağla gönlün ‘aşk-i Hakk'a gayridan peyvendi kes*” diyerek ifade eder.

Görüldüğü gibi Divanda Allah, tamamen İslâmî akideye uygun düşünülmüştür. Aşağıdaki örnekler incelendiğinde bu daha iyi görülecektir.

Hayy u Ƙayyûm-ı ebedsin Vâhid ü Ferd ü Şamed

‘Akl u haşṣ u fîr irîlmaz ȝât-ı pâkûñ inhiğâş

92 / 4

Cümle cisme cân virüb mâderlerin kılduñ sebeb

Mevti hayyi sen yaratduñ sensin ancaç Müsteğâş

92 / 3

Yaratdı çün ‘ademden ins ü cinni hażret-i Mevlâ

‘İbâdetde bulunmak emrin itdi ol şeh-i ‘ulyâ

21 / 2

Halâk eylemeden rizküñi halâk eyledi Hallâk

Mahlûka nedür bunca tekâpû ne bu minnet

557 / 2

Der-i mîr ü vezîre ey Suṭûrî irtikâbum yok
Bu ‘âlem rızķına zāmin ulu Allâh’umuz vardur

149 / 6

Bî-çâre Suṭûrî’nüñ ‘aybin yüzine urma
 Çunkim Ġafûr ismûñden ‘abdüñe işaret var

25 / 7

Ḩallâk-ı cihâniancaq ‘afvile müfîd olsa
 Ol ķulına ‘işyândan ayrik ne ķasâvet var

25 / 6

Kâ ’inâti kün-fekân emrinde īcâd eyledüñ
 Her birine bir isim tesmîm ile ad eyledüñ

538 / 1

Nûr-ı zâtûñdan yaratduñ ol ħabîbüñ rûhîni
 Kendi vechüñ seyrine âyîne īcâd eyledüñ

538 / 2

‘Aşk-ı zâtûñ maḥzeni olmuş dil-i vîrâneler
 ‘Ākıbet kudret yedüñle anı ābâd eyledüñ

538 / 6

Dest-i ķudretden çü ḥallâk nûrîni rûh eyledi
 Āyet-i levlâk hîtâben çünki rûha söyledi

511 / 3

Kudret-i Hakk'ile ol rûh oldu eşyâya eser

Düşdi bir kâtre 'arakdan bitdi andan gönçe-ter

511 / 3

Günde biñ hamd ü şenâlar şânuña lâyik olan

Bu Suṭûri ḫalbini ' aşkile bünyâd eyledüñ

538 / 7

Veli bir ḥâkden bir nuṭfeden peydâ iden sensin

O luṭfa dâ 'ir elyaḳdur ki ben ' abdi Hudâ dirsem

2 / 3

Hüve'l-ḥayy hüve'l-bâki'dür Allâh

Fenâ bulsa gerek külli ' imârât

20 / 5

Hayy u Қayyûm u ebedsin bî-vücûd

Cümle eşyâ olmada şânuñ şühûd

98 / 1

Biñ bir ismûn vardurur cümlesi lâyik şânuña

Zâtuñuñ vâhiğdûr olmaz saña işneyn-i şûlâs

92 / 5

Tevekkül bâbına dâhil olub gel Hakk'a teslim ol

Suṭûri cânib-i Hakk'dan gelen hükm-i ' adâletdür

36 / 6

Zîkr-i lisân hamd u şenâ ancaç ulu Allâh'adur

Bizden şalâtile selâm dôsti һabîbullâhadur

22 / 1

Râh-ı Haqq'a yüri mahfice Hudâ'dan taleb it

Seni hifz eyleye mahfûz u selâmet getüre

414 / 6

Hudâ'sından temennîsi müzekker tîfl idi dâ 'im

Müyesser eyledi Hallâk-ı 'âlem çün 'inâyete

544 / 5

Olaydı bülbül-i şûrîdenüñ ikbâl hem bahti

Giderdi dîde-i hasretden ol nevmi seher vakıti

Umarsın ey Suțûri Haqq Çalab'dan garîk-ı râhmeti

Seherden kalk temennî kıl Hudâ'dan iste makşûduñ

Seni me 'yûs u mahrum eylemez Hallâk-ı ma'bûduñ

21 / 5

Yatma uyuma hażret-i Kâyyûm'a niyâz it

Kıl hâl-i dilüñ Hâlik'a ızhâr gicelerde

11 / 4

Baķ kevkeblere mâha կullîk iden ol şâha

Yalvar ulu Allâh'a giceleri feryâd it

90 / 4

Kažā geldükde teslim ol Hudā’nuñ hikmetin gözle
Müfid olmaz ki āhenden geçer ķavs-i kažā tīri

457 / 4

Her ne kim geldi Hudā’dan cümlesin ihsān bil
Ey Şuṭūrī söz budur vallāhu a‘lem bi’ş-şavāb

79 / 5

Ey Suṭūrī ‘aşk-ı Haķ’dur mażhar-ı feyz-i maķāl
Bağla gönlüñ ‘aşk-ı Haķk’ a ǵayırdan peyyvendi kes

571 / 5

Revā mıdur seni siciñ-i belāya dām ide nefsuñ
Seni ħalq eyleyen ḥallāk’dan kıl ‘arı yetmez mi

44 / 5

Sensin ey ḥallāk-ı ‘ālem yok iden ‘avn ü ǵiyās
Oldı senden cümle ervāh yok iken hep inbi‘as

92 / 1

Dime ‘aşk ehli bimāre şifasız bī-devāsızdur
 Anı ħalq eyleyen ḥallāk ṭabīb-i bī-riyāsızdur

159 / 1

Ġināya eyleme dilden hased sen ‘aşılık itme
 Bilürsin çün ezelden eylemiş ḥallāk taķdīri

457 / 5

‘İnâyet luğf-ı pâkinden kerem kânı olan Ḥallâk
Yed-i ķudretle ħalq itmiş şu resme tîfl-ı rû-zîbâ

543 / 5

‘Arż-ı ħäl eyleme bir nâsa kûdûret vaqtini
Mededüñ ħalq iden Ḥallâk’ a ilticâdan olur

565 / 2

Żiyâ vü fer viren şeb-târike ol meh-liķâdandur
Cebînüñ nûrı şun-ı ķudret-i Kâdir Hudâ’ dandur

106 / 1

Cûdâ düşdüñse ey dil kesme ümmidi Hudâ’ dan sen
 Niçe vîrâneler vakıt ola ki ābâda gelmişdür

196 / 3

1.2 MELEKLER:

Meleklerin sıfatları hakkında Divanda bir işarette rastlanmamıştır; ancak Kur’ân-ı Kerîm’de varlığından bahsedilen bir takım büyük melekler isimleri ile anılmıştır. Bunlar: Cibril olarak da bilinen Cebrâil, Ölüm meleği Azrail ve yazıcı melekler Kiramen Katibin’dir.

1.2.1 Azrâil (Saka-i Merg):

Dört büyük melekten birinin ismi olup, insanların canını almakla görevlidir. Azrâil kelimesi İbranice asillidir. Bu melek Kur’ân ve sahîh hadislerde, Azrâîl ismiyle değil, melekü'l-mevt (ölüm meleği), elçilerimiz şeklinde geçmektedir. "De ki: Size vekil kılınan (bu konuda görevlendirilen) ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz." (Secde, 32/11) "Nihâyet birinize ölüm geldi mi elçilerimiz (görevli melekler) onun canını

alırlar. Onlar vazifede kusur işlemezler." (En'âm, 6/61). Her insanın canını almakla görevli bir ölüm meleği vardır. Azrâîl, bu meleklerin başıdır.⁴

Divanda bu melek bir yerde Azrâîl ismi ile anılmakta bir yerde de Saka-i merg ifadesi ile Azrail kastedilmektedir.

Şâdum ki revân geldi cân ķasdına 'Azrâ 'il
Vaqt oldı beyân eylem derd ü ġam-ı pinhâni

491 / 7

Teşne olub ḥarâret almışdı cism ü cânın
Sâkkâ-yı merg elinden nûş itdi câm-ı şerbet

549 / 2

1.2.2 Cebrâîl (Cibril Emîn):

Dört büyük melekten biridir. Peygamberlere vahiy getirmekle görevlidir. Kur'ân'da bu meleğin ismi Cibrîl, Rûhu'l-Kudüs, Ruhu'l-Emîn, Ruh ve Rasûl şeklinde geçmektedir. Bütün peygamberlere vahyi getiren Cebrâîl'dir. Kur'ân'a göre O, karşı konulmayacak bir güce, üstün ve kesin bilgilere sahip, Allah nezdinde çok itibarı olan ve diğer meleklerin kendisine itaat ettiği şerefli bir elçidir. Bu yönyle Cebrâîl kuvvet manasına gelen "Cebra" ile, Allah anlamına gelen "îl"den meydana gelmiş bir isimdir. Allah'ın kuvveti demektir. Yenilmez bir kuvvet ve Allah nezdinde büyük bir makam sahibi olduğu ifâde edilmiştir: "O (Kur'ân), şüphesiz değerli, güçlü ve arşın sahibi (Allah'ın) katında itibarlı bir elçinin (Cebrâîl'in) getirdiği sözdür." (Tekvîr, 81/19-20) Cebrâîl, Hz. Muhammed'e aslı şekliyle iki kere görünmüştür. Biri Hira mağarasında ilk vahyi getirdiği zaman, diğeri de Miraç'ta "sidretü'l-münteha"da gerçekleşmiştir.⁵

Belki de bu sebeple Sutûrî de Cibrîl ismini özellikle Şeb-i Îsrâ ile yani Mi'râc ile ilgili olarak anmaktadır. Cebrâîl için ayrıca "Cibrîl-i emîn" sıfatı kullanılmıştır.

⁴ Diyanet İşleri Başkanlığı, Kavramlar Sözlüğü (www.diyanet.gov.tr)

⁵ Diyanet İşleri Başkanlığı, Kavramlar Sözlüğü (www.diyanet.gov.tr)

**Şeb-i İsrâ’da Mi‘râcuñ beşâret eyledi Cibrîl
Burâk'a bindürüb ‘azmûñ hevâdûr yâ Resûlullâh**

26 / 4

**Hem Şeb-i İsrâ’da müjde itdi Cibrîl-i emîn
Da‘vet-i Mi‘râc’ile varduñ huzûra şâh-ı dîn**

511 / 6

1.2.3 Kiramen Kâtibin:

Değerli, dürüst, görevini kusursuz yapan yazıcılar anlamına gelen Kirâmen Kâtibîn tabiri, insanların hayır ve şer, iyi ve kötü bütün yaptıklarını amel defterlerine kaydedip korumakla görevli meleklerin unvanıdır. Bunlara hafaza melekleri de denir. Kirâmen kâtibîn tabiri, Kur'an'da bir âyette geçmiştir: "Üzerinizde yaptıklarınızı koruyucu melekler vardır. Onlar şerefli, değerli kâtiplerdir. Her yaptığınızı bilirler." (İnfîtâr, 82/10-12) İnsanların sağında ve solunda bulunurlar. "İnsanın sağında ve solunda oturan iki alıcı melek, onun sözlerini ve yaptıklarını kaydetmektedir. İnsan hiçbir söz söylemez ki, yanında onu gözetleyen, dediklerini zapteden bir melek bulunmasın." (Kâf, 50/17-18) Bu yazıcı meleklerin insanın söz ve amellerini kaydedip zaptettikleri deftere, amel defteri/kıtap denir. Bu kitabı kiyamet gündünde, insanlara ön veya arkalarından (İnsikâk, 84/10), sağ veya sol elliğine (Hâkka, 69/19-25) verilir. "Oku kitabı" (İsrâ, 17/14) denir, insan bu kitapta her şeyi hazır bulur (Kehf, 18/49).⁶

Sutûrî Divanı'nda bir tek yerde ismi zikredilen Kirâmen Kâtibi yine İslâm akidesine uygun biçimde düşünülmüştür.

**Kirâmen kâtibi virdükde itme defterüm 1żħâr
Dahilüm dest-i dâmânuñ recâdur yâ Resûlullâh**

26 / 11

⁶ Diyanet İşleri Başkanlığı, Kavramlar Sözlüğü (www.diyanet.gov.tr)

1.3 KUTSAL KİTAPLAR:

Kutsal kitaplar genel olarak divanda yer almamaktadır. Ancak Kur'ân ismi çeşitli vesilelerle divan boyunca üç kere zikredilmektedir. Diğer Kutsal kitaplardan ise hiç bahsedilmemiştir.

1.3.1 Kur'ân-ı Kerîm:

Kur'ân-ı Kerim Sutûrî Divanı'nda çeşitli ayetlere işaret etmek maksadı ile üç yerde kullanılmıştır. Bir yerde de *Mushâf* ifadesi ile yine Kur'ân-ı Kerim'e işaret edilmiştir.

Hâlimüz fehm eylemez şol bî-başar nâdân olan
Bulmuşuz lutf-ı ebed **Kur'ân olub irşâdimuz**

217 / 3

Şânına Hûdâ medhile levlâk buyurdu
Ra' nâ okunur **âyet-i Kur'ân arasında**

428 / 6

İşbu mahlûka olupsın hükmile ebü'l-beşer
Âyet-i Kur'ân ile bildürdi Hâk virdi haber

511 / 5

Ol hilâl ebrûlaruñ çün âfitâb üstindedür
Muşhaf-ı hüsн üzere koymış bir kitâb üstindedür

150 / 1

1.4 SÜRELER:

Müslümanların kutsal kitabı Kur'ân-ı Kerîm 114 Sûreden meydana gelmektedir. Her sûrede belli konulardan bahsedilmektedir.

İbrahim Sutûrî, divanında Kur'ân-ı Kerîm'deki 114 Sûreden sadece üçünün adını zikretmektedir. Bunlar Tâ-hâ, Kevser ve Şems Sûreleridir.

1.4.1 Kevser Sûresi:

Kevser Sûresi Kur'ân-ı Kerim'deki en kısa sûredir. Mekke'de nâzil olmuştur. Sutûrî Divanında bir tek beyitle zikredilen Kevser Sûresi üstüne yemin edildiği görülmektedir.

Sûre-i Kevser hakkı tâ haşre dek içmem şarâb

Bir kezin la'l-i lebüñ virse müşaffâ kimseye

407 / 3

1.4.2 Tâ-hâ Sûresi:

Tâ-hâ Sûresi 135 ayettir. Kevser Sûresi gibi Tâ-Hâ Sûresi de Mekke'de nâzil olmuştur. Bu sûrede Hz. Musa'nın ve Hz. Adem'in kissalarına da yer verilmektedir. Ayrıca bu Sûrenin bir başka önemi de bu Sûrenin Hz. Ömer'in Müslüman olmasına vesile olmasıdır. Sutûri bu Sûreyi, Peygamberimizin izârı hakkında nâzil oluşu sebebiyle anar.

‘İzâruñ hakkına nâzil olındı **sûre-i Tâ-hâ**

Vücûduñ nûr ‘alâ nûr-ı hûdâdur yâ Resûlullâh

26 / 2

1.4.3 Şems Sûresi:

Şems Sûresi Mekke'de nâzil olmuş sûrelerdendir. 15 âyetten oluşan bu süre adını ilk ayetindeki "Ve'ş-şems" ifadesinden alır.

Divanda bir yerde "**Sûre-i ve'ş-şems**" ifadesi kullanılırken iki yer de de "**Âyet-i ve'ş-şems**" ifadesi geçmektedir.

Sûre-i ve'ş-şems yüzüñ âyetine and içmişüm
Tâ ki cismümde bu cānum var senden dönmezem

336 / 3

1.5 ÂYETLER, HADİSLER VE DİNÎ TASAVVUFÎ KAYNAKLI SÖZLER:

1.5.1 Âyetler:

Kutsal Kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'in her bir cümlesine Âyet denir. Âyetler Divan şíirimizin önemli kaynaklarındandır. Hemen hemen her şair Kur'ân-ı Kerim'den Âyetler iktibas ederek şiirinde kullanmıştır. Sutûrî de bu şairlerden biridir. Divânında 11 değişik Âyet'i çeşitli vesilelerle 20 defa kullanmıştır.

En çok Bakara Sûresi'nin Âyetlerini iktibas eden şair bunun dışında, Şuara, Enbiyâ, Şems, Zümer, Tâ-hâ, Necm ve Nûr Sûreleri'nden de Âyetler kullanmıştır.

Divanda kullanılan Âyetler için oluşturulan aşağıdaki tabloda söz konusu Âyetin hangi Sûrelerde geçtiği ve divanda kaç kez kullanıldığı görülmektedir.

Tabloya geçmeden önce şunu da ifade etmek gereklidir ki bu inceleme, şairin edebî kişiliğini tüm yönleri ile ortaya koyan bir inceleme olmayıp sadece şair hakkında ön bilgi edinebileceğimiz bir çalışmadır. Dolayısıyla ilk bakışta fark edilemeyecek başka Âyetlerin de divanda bulunabileceğini göz ardı etmemeliyiz.

Çünkü bu ilim ayrıca uzmanlık gerektiren bir alan olduğundan bu bölümde azami dikkat sarfetmemize rağmen oluşması muhtemel eksiklerimizin mazur görülmesini diliyoruz.

SIRA NU.:	İKTİBAS EDİLEN İFADE	AYET	İLGİLİ SÜRE	KULLANIM SIKLIĞI
1	"İnnâ ileyhi râci'ûn"	X	Bakara / 155	1
2	"Künfekân"	X	Bakara / 117 Enâm / 73 Nahl / 40 Yâsin / 82	1
3	"Âyat-ı Nûr"	X	Nûr / 35	1
4	"Rahmeten-li'l-âlemin"	X	Enbiya / 107	3
5	"Semme Vechullâh"	X	Bakara / 115	1
6	"Veş-Şems"	X	Şems / 1	2
7	"Rahmetümden kesme ümmidin"	X	Zümer / 53	1
8	"Lâ taknâtû"	X	Zümer / 53	2
9	"Ânestü nârâ"	X	Tâhâ / 10 Neml / 7 Kassas / 29	1
10	"Kâbe kavseyn"	X	Necm / 9	6
11	"Lâ yuhibbü'l-müsriffîn"	X	En'âm / 141 A'râf / 31	1

Ey Suțuri 'aşk yolunda eyle gel teslim-i rûh

Ehl-i 'irfân söylesin **innâ ileyhi râci'ûn**

4 / 8

Kendi 'aşķuñ dôstina hâkdur yine ızhâr iden

Künfekân emrinde mažhar oldu esrâr-ı derûn

4 / 4

Buyurdu **rahmeten-lil-‘âlemîn** çün şânuña Mevlâ
Günehkârum yüzüm kara kapuña gelmişüm tuğyân

30 / 7

Evvel âhir çün buyurduñ **rahmeten-lil-‘âlemîn**
Ümmetuñden ھalқ idüb bizlerde isnâd eyledüñ

297 / 5

Semme vechullâh sırin fehm iden ‘âriflerüñ
Ref̄ olur dilden hicâbı vâsil-ı bürhân olur

526 / 2

Ey Suṭûri ders-i ‘aşkı okuyub ھatm itmişüm
Âyet-i ve’ş-şems rûyin cümle ezberdür baňa

73 / 6

‘Îşyân ile memlûyum âh kim nic’olur hâlüm
Lâ-taknaťu naşşından ümmid-i şefâ‘at var

25 / 4

Mahfī degül ‘âriflere **ânestü nârâ** nüktesi
İşbu kelâma yanmağa nâ’il-i bürhân olmuşum

335 / 3

Ne ‘arş u kürsi nüh eflâk irişdüñ **kâbe қavseyne**
Ki ol me ’vâya Hâllâk âşinâdur yâ Resûlallâh

26 / 5

Rahmetümden kesme ümmidüñ⁷ buyurdu Haç Çalab

Pişvâdur hem resûlüñ ‘afv u ǵufrâna sebeb

511 / 7

Levhâ-i hüsnuñde gördüm yazılı ȳyat-ı nûr

Hoş müfesser eylemiş dôst imtihânîdür baña

50 / 3

Lâ-yuhibbü'l-müsrifin buyurdu hallâk-ı cihân

Şimdilik һalķuñ içinde eski hâlet қalmadı

497 / 6

1.5.2 Hadisler:

Allahü teâlânın, Peygamberlerine haber vermesine, bildirmesine **Vahy** denir. Vahy, iki türlündür: Birincisi **Cebraîl** aleyhisselamın, Allahü teâlâdan aldığı haberleri getirip Peygambere okumasına, **Vahy-i Metlüv** denir. Bu vahyin kelimeleri de manaları da Allah'tan gelmiştir. Kur'ân-ı Kerîm böyledir. Vahyin ikinci kısmı, **Vahy-i Gayr-i Metlûv**'dur. Bu sözlere, **Hadis-i Kudsî** denir. Hadis-i Kudsî'nin manası Allah'tan kelimeleri, Peygamberdendir. Peygamberin kelimeleri de, manaları da kendinden olan sözlerine, **Hadis** veya **Hadis-i Şerif** denir.⁸

1.5.2.1 Hadis-i Kudsî:

Hz. Peygamber'in Allah Teâlâ'ya nispet ettiği hadislerdir. Bu hadislerin manası Allah'tan, sözleri Hz. Peygamber'dendir. Hz. Peygamber bunları, "Allah Teâlâ şöyle buyuruyor" diye rivâyet eder.⁹ Kudsî hadislerde, çoğunlukla Allah'ın rahmetinden ve sıfatlarından söz edilmektedir.

⁷ “Lâ-taknâtu” ifadesinin Türkçesi “Rahmetimden ümit kesmeyin” dir. Bu ifade Zümer Sûresi'nin 53. Âyetinde geçmektedir.

⁸ Diyanet İşleri Başkanlığı, Kavramlar Sözlüğü (www.diyonet.gov.tr)

⁹ Diyanet İşleri Başkanlığı, Kavramlar Sözlüğü (www.diyonet.gov.tr)

Sutûrî Divanı'nda iki Hadis-i Kudsî, biri üç diğer dört defadan yedi defa kullanılmıştır. Bunlar "Ben bir gizli hazine idim. görülmek, bilinmek istedim, bu yüzden alemi yarattım." manasına gelen "**Küntü kenzen** mahfiyyen fehalaktü'l halka liya'rifûnî." ile "Sen olmasaydın, sen olmasaydın inan ki âlemleri yaratmadım." manasına gelen "**Levlake** levlak vema halektüm eflak" ifadesidir.

SIRA NUMARASI	İKTİBAS EDİLEN İFADE	HADİS-I KUDSÎ	KULLAN IM SIKLIGI
1	"Küntü kenzen"	X	3
2	"Ayet-i Levlâk"	X	4

Haâk u bâtil ma' nisinden levhîmüz mesîurdur

Küntü kenzüñ sırrına vâkıf olur 'irfanımız

41 / 6

'Âşık-ı dîdâr olan dünyâda itmez i' tibâr

Küntü kenzen sırrına ol kân olan aňlar bizi

467 / 3

Dest-i ķudretden çü ħallâk nûrını rûh eyledi

Āyet-i levlâk hîtâben çünki rûha söyledi

511 / 3

Nice ķudret eylesin medhüñ beyâna bir beşer

Āyet-i levlâke şâyân eyledi Haâk şânuña

435 / 6

1.5.2.2 Hadis-i Serîf:

Hadis-i Şerîf, manası ve sözleri Peygamberimize ait olan ifadelerdir. Sutûrî Divanı'nda “Mü'mine rahat yoktur.” manasına gelen “**Lâ-râhatün lil mü'minin**”; “Ölmeden önce ölüñüz.” manasına gelen “**Mûtû kable en-temûtû**”; “Kim ki içinde Allah'ın zikri yapılan bir mescid bina ederse Allah'da ona cennette bir ev, bir köşk bina eder.” manasına gelen “**Men benâ fi'l-mesciden**¹⁰”; gibi Hadis-i Şerîf'leri çeşitli vesilelerle zikretmiştir. Aşağıdaki tabloda, Divanda yer alan Hadis-i Şerîfler ve kullanım sıklıkları verilmiştir.

SIRA NUMARASI	İKTİBAS EDİLEN İFADE	HADIS-i ŞERİF	KULLANIM SIKLIĞI
1	"Lâ-râhaten-li'l mü'minin"	X	1
2	"Mûtû kable en-temûtû"	X	3
3	"Men benâ fi'l-mesciden"	X	1
4	"Efzalü'l-a'mâl sakâ'l-mâ"	X	1
5	"Gözyaşın ona şifadır"	X	1
6	"Men 'âref"	X	1

Mahv-ı cism ü cân idüb buldı hayât-ı cavidân

Mûtû kable en-temûtû nüktesiyle sâlimûn

¹⁰ Hadis-i Şerif'in tam metni şöyledir: “Ve men benâ mesciden yüzkerü fî hismullâh bena'llâhu lehû beyten fi'l-cenneh”

Mütü ḫable en-temütü remzidür

Dut bu sırrı ehl-i ‘irfān yirine

574 / 3

Faḥr-i ‘ālem çün buyurmuş **men benā fi’l-mesciden**

Bu eḥādiṣ-i şerīf mażmūnına oldum şuhūd

546 / 5

Derūnum āteş almışdur tutuşub tāb-ı ‘aşķuñdan

Buyurduň **göz yaşın aña şifādur** yā Resūlullāh

26 / 7

Bānīsi Ḥācī Hüseyn Ağa ki bildi ‘ākībet

Efżalü’l-a‘**māl sakā’l-mā’** buyurmuş ol ḥabīb

547 / 2

Men ‘aref sırrına irdüñse ma‘ ārif ehlisin

Ķīl ü ḫale düşme bīhūde kerāmet bundadur

28 / 10

Çün buyurmuşdur nebi **lā-rāḥaten li’l-mü’minīn**

Bu cihān ḡavḡasına aşlā felāḥat istemem

507 / 6

1.5.3 Dinî-Tasavvufî Kaynaklı Sözler:

Mutasavvif şahsiyetler tarafından söylenmiş onların dinî ve tasavvufu algılayış biçimlerini, yaşam felsefelerini ifade eden sözlerdir. Bazılarının kaynağı

hakkında bilgi bulunmamakla birlikte herkes tarafından bilinen ve kullanılan ifadeler bu bölümde zikredilecektir.

SIRA NUMARASI	İKTİBAS EDİLEN İFADE	DİNİ-TASAVVUFİ KAYNAKLı SÖZ	KULLANIM SIKLIĞI
23	"Ene'l Hakk"	X	7
24	“Amentü billâh”	X	1
25	“Lem yezel”	X	1
26	“Lâ yezali”	X	1
6	"Kurretü'l 'aynür'r-resûl" ²	X	1
28	“Teslim ü eyvallah”	X	1
29	“Salât u selam ile”	X	1
16	"Leyse gayri ente rabbi yâ Vedûd"	X	1

Baña ‘ aşkından oldu hōş işāret

Enisü'l-ķalb fi'l-ħalvāt 'ibāret

20 / 1

Her ne kim geldi Ḥudā'dan cümlesin ihsān bil

Ey Şuṭūrī söz budur **vallāhu a'lem bi'ş-savāb**

79 / 5

Mürḡ-ı dilde oldu tesbīh-i lisān

Leyse ḡayrī ente rabbi yâ Vedûd

98 / 3

Sūḥt ḥasret olmasa ol ḫurreṭü'l-‘aynū'r-resūl
 Hayder'üñ maḳāmını dünyāda nā-būd istemez

523 / 3

El-minnetü lillāh ki bize oldı müyesser
 İtmām-ı şiyām hem şeb-i Kadr ü 'urefādur

33 / 10

Gül-zār-ı hüsnüñ zeyn olmış hōş gül-i ḥamrā
 Āmentü billāhi üstād-ı lem-yezel disem vechi var

188 / 3

1.6 PEYGAMBERLER:

Hz. Adem'den Hz. Muhammed (S.A.V.)'a kadar insanlara gönderilen peygamber sayısında ihtilaf olmakla birlikte bunlardan 25 tanesinin ismi Kur'ân-ı Kerîm'de geçmektedir. Bunlar; Hz. Âdem, Hz. İdris, Hz. Nuh, Hz. Hud, Hz. Sâlih, Hz. İbrahim, Hz. Lut, Hz. İsmail, Hz. İshak, Hz. Yakup, Hz. Yusuf, Hz. Eyyub, Hz. Şuayb, Hz. Musa, Hz. Harun, Hz. Davut, Hz. Süleyman, Hz. İlyas, Hz. Zulkifl, Hz. Yunus, Hz. Zekeriyya, Hz. Yahya, Hz. İsa ve Hz. Muhammed'dir. Ayrıca Kur'ân-ı Kerîm'de zikredildiği halde peygamber olup olmadıkları İslâm âlimleri arasında tartışmalı olan Üzeyr, Lokman ve Zülkarneyn adlarında üç kişi daha vardır.

Sutûrî Divanı'nda bu ihtilaflı isimlerden sadece Lokman (a.s.), Peygamberlerin de sadece dokuzu çeşitli vesilelerle anılmıştır. Bunlar Hz. Muhammed (Ahmed), Hz. Eyyub, Hz. İbrahim, Hz. İsmail, Hz. İsâ, Hz. Süleyman, Hz. Ya'kûb, Hz. Yusuf ve Hz. Nuh'tur.

Bunların dışında, Sutûrî, Hızır' (a.s.) dan da peygamber diye bahsettiği için onu da peygamberler bölümünde zikredeceğiz.

Ayrıca şair ‘Yâ Resulullâh’ redifli şiirin altına şu ifadeyi yazmıştır. “Ve şalli ‘alâ cemî‘i’l-enbiyâ’ ve’l-mürselîn ve’l-ḥamdüllâhi rabbi’l-‘âlemîn āmîn” (Gönderilen tüm peygamberlere ve nebilere selâm olsun Alemlerin Rabb’ine hamdolsun)

1.6.1 Hz. Muhammed Mustafa (S.A.V.) (Ahmed, Mahmûd, Mustafa, Resûlullâh, Rabbül-âlemin):

Son peygamber Hz. Muhammed, Sutûrî Divanı’nda yedi müstakil manzume ile zikredilmektedir. Bu manzumelerden biri Müseddes biçiminde olup diğerleri gazel tarzındadır. Manzumelerde genellikle Peygamber Efendimizin yüzünün parlaklığuna, nurunun çokluğuna, yaratılmışların en şereflisi oluşuna, âlemlerin O’nun hürmetine yaratıldığına, Mi’râc hadisesine, burada Allah’a “ķâbe ķavseyn” miktarınca yakınılaştığına, ümmetine şefaatçı olacağına ve Tâ-hâ Sûresi’nin onun izâri hakkında nâzil olunduğu işaret edilmektedir. Yedi manzume de bu noktada ortak metin sayılabilceğinden biz buraya manzumelerden sadece birini almayı uygun gördük sözü edilen diğer manzumelerin şiir numaraları ise şöyledir: 22, 27, 28, 30, 46, 519

Cemâlûn pertevi günden žiyâdur yâ Resûlallâh
Hayâlûn ķalb-i ‘uşşâka cilâdur yâ Resûlallâh

‘İzâruñ ħakkîna nâzil olındı sûre-i Tâ-hâ
Vücûduñ nûr ‘alâ nûr-ı hüdâdur yâ Resûlallâh

Dinildi şânuña levlâk ķamudan eşref olduñ sen
Saña nisbet bütün ‘âlem gedâdur yâ Resûlallâh

Şeb-i İsrâ’da mi‘râcuñ beşâret eyledi Cibrîl
Burâk’â bindürüb ‘azmüñ hevâdur yâ Resûlallâh

Ne ‘arş u kürsi nüh eflâk irişdün ķābe қavseyne
Ki ol me ’vâya ḥallâk āşinâdur yâ Resûlallâh

Ağardı merdüm-i dîdem der-i şebbâk-i ravzanda
Ne ǵam var һâk-i pâyün tûtiyâdur yâ Resûlallâh

Derûnum âteş almışdur tutuşub tâb-ı ‘aşküñdan
Buyurduñ göz yaşın aña şifâdur yâ Resûlallâh

Degül lâyîk senüñ medhüñ ide her nâ-sezâ diller
Ki vaşsâfuñ senüñ Rabbü'l-‘alâdur yâ Resûlallâh

Dirîgâ ǵafletile geçdi vakıtum âh u vâveylâ
Şefâ‘ at olmasa һâlüm fenâdur yâ Resûlallâh

Günehkârum ‘ amelde һayra dâ ‘ir bir şavâbum yok
Okınsa defterüm cümle һaṭâdur yâ Resûlallâh

Kirâmen kâtibi virdükde itme defterüm ızhâr
Dahîlüm dest-i dâmânuñ recâdur yâ Resûlallâh

Şeffî‘ ü'l-müznibîn sensin қamuya destgîrüm ol
Kerem luṭ u ‘aṭâ şânuñ sezâdur yâ Resûlallâh

Hezâr u şad-hezâr bâri taḥîyyât u selâm olsun
Suṭûrî ‘abd-i kemter bi-nevâdur yâ Resûlallâh

1.6.2 Hz. Eyyub:

İbrahim Sutûrî Dîvâni’nda Eyyub Peygamber, Divan edebiyatında alışılıkla gelmiş bir biçimde sabrı ile anılır. İnsanlara dertlere sabretmek konusunda örnek gösterilir ve ancak Eyyub Peygamber gibi Hakk’dan gelene sabredenlerin mutluluğa ereceği müjdesi dile getirilir.

Olan Eyyûb gibi derd ü belâya cümleden şâbir
Tabîb-i ‘aşkdan özge bir devâlar merhem olmazdı

17 / 9

Ne gelse cânib-i Hâk’dan anı kendüne ni‘ met bil
Irer Eyyûb şifat kâma gelen Hâk’dan belâdan hâz

279 / 6

Derde şabır itmekle Eyyûb buldu çün derdden rehâ
‘ Aşika dürlü felâket cevr ü miğnet bir degül

568 / 3

Derd ü miğnetler gelince şâbir ol Eyyûb gibi
Ey göñül her dü cihânda bula cismüñ şîhhati

562 / 6

1.6.3 Hz. İbrahim:

Divanda İbrahim Peygamber sadece üç beyitte zikredilmektedir. Bu beyitlerden ikisinde İbrahim Peygamberin Nemrûd’la olan macerasına telmih edilir. Hatta bir beyitte şair benim de adım İbrahim’dir ateş bana kâr etmez diyerek kendini

İbrahim Peygamber ile bu noktada özdeşleştirir. Bir diğer beyitte de İbrahim Peygamber'in Halilullah sıfatına işaret edilir.

Âteş-i ‘aşķuñ virürse nār-ı Nemrūd'uñ nişān
İsmüm İbrāhīm Suṭūrī nār gülistāndur baña

75 / 6

Kimin güm-rāh idüb hāşā semāvātuña tīr atdı
Hem İbrāhīm Ḫalīl'i nār-ı Nemrūd içre kılduñ şād

99 / 6

Ḩudā tevfīk idüb ismini tesmīm itdiler anuñ
Ki dōst ismi Ḫalīl oldu buña hīç şüphe yok aşlā

542 / 5

1.6.4 Hz. İsâ:

İsa Peygamber divanda sadece iki yerde geçmektedir. Birinde İsa Peygamber'in ölüleri diriltmesine telmih yapılır. Şair kendi şiirlerinin özlere can bağışladığını söyler ve Yoksa sen zamanın İsâ'sı misin diye sorar. Diğerinde bir kesinlik kullanmadan sevgiliye “İsa'nın mucizesi misin” şeklinde bir kullanım vardır.

Ey Suṭūrī her kelāmuñ mürdeye cān bahş ider
Feyż-i Sübħānī ilāhī yā dem-i ‘Isā midur

122 / 6

Ey melek bürhāna irmış mu^c ciz-i ^ıṣā misin
 Ravża-i me ^vāda bitmiş ya gül-i ra^c nā misin
 Baḥr-i ḥikmetde şadefde bir dür-i yektā misin
 Hiç bir şahş kıymetüñ vezninde da^c vālanmasın

525 / 3

1.6.5 Hz. İsmail:

Hz. İsmail Allah'a Kurban adanması ile ilgili olarak bir beyitle zikredilir. Hz. İsmail'in bu noktada âşıklara örnek teşkil etmesi gerektiği ifade edilir.

Şādīku'l-va^c d oğudu İsmā^c ı̄l hākkında Ḥudā
 O vefā resmde dōst uğrina ḫurbān olalum

348 / 6

1.6.6 Hz. Süleyman:

Süleyman Peygamber, Sutûrî'nin şiirlerinde dört beyitte hayvanların dilinden anlaması, her şeye hükmetmesi ve mühr-i hatem'i ile birlikte anılmaktadır.

Bu beyitlerin birinde şair kendini Süleyman Peygamberle kıyaslayarak; Biz Süleyman Peygamber gibi mühr-i hatem bilmeyiz biz fakrile sultan olmuşuz diyerek kendini Süleyman Peygambere nazaran bu noktada üstün görmektedir.

Ey Süleymān-ı zamān çün bu cihān hūkmüñdedür
 Hālüm aňla ol ḥaber-dār ben že^c ıf-i mūrdan

395 / 4

Yedi iklǟm çär gūşe hūkm ü teshîr eylemiş
 Ya Skender yā Süleymān-ı zamāndur perçemüñ

516 / 3

‘Āleme hükm eyleyen fakrile sultān olmuşuz
Şāh Süleymān gibi bizler mühr-i hātem bilmezüz

572 / 4

1.6.7 Hz. Yûsuf:

Peygamber Efendimizden sonra divânda adı en çok anılan peygamberdir. Yusuf Peygamber, Sutûrî'nin şiirlerinde genellikle güzelliği ve Kur'ân-ı Kerim'de zikredilen güzel kıssası ile anılmaktadır. Güzelliği, sevgilinin güzelliği ile kıyas olunmakta kimi zaman Yusuf Peygamber kadar güzel bulunan sevgili kimi zaman güzelliği ile Yusuf Peygamberi gölgdede bırakmaktadır. Hatta bir beyitte Sevgilinin güzelliği için Züleyhâ'nın böyle bir güzelliği rüyasında dahi göremeyeceği dile getirilir.

Yusûf Peygamber ile ilgili olarak zikredilen diğer noktalar ise şunlardır: Yusuf'un kardeşleri tarafından kuyuya atılışı, Mısır'a sultan oluşu, nefsinne hakimiyeti, Züleyhâ tarafından gömleğinin yırtılması vb.

Görmeyen hüsün̄ ne bilsin vaşf-ı dīdāruñ nedür
Ser-fürū kılsa sezādur Yûsuf-ı Ken̄ân saña

71 / 2

Bu ne hikmet bu ne ķudret bu ne şun̄-ı Zü'l-celâl
Kim gören Yûsuf cemâlün̄ bî-ķarâr olmaķdadur

183 / 3

Açma kâkül ‘ukdesin çizme dutılmış gönlümi
Yûsuf-āsâ virme mezâta satılmış gönlümi

484 / 1

Nola Yūsuf^rdan a^c lādur disem ol şūḥ u zībāyı
Züleyhā görmedi h̄ābında böyle bir dilārāyı

510 / 1

Güzellikde eger emşāl olınsa hüsni maḥbūbān
Zamānuñ Yūsufⁱ görmiş degüldür böyle hūb-sīmā

543 / 9

1.6.8 Hz. Yakup:

Yakup Peygamber, Yusuf Peygamberin küssası ile ilgili olarak Yusuf^run ayrılmışına dayanması, Yusuf^run yokluğunda kokusunu duyması ayrılığa tahammül noktasında çektiği sıkıntılar, gözlerinin kör oluşu ve sonunda tüm bunların ödüllü olarak oğluna kavuşması ile ele alınır.

Sevgilisinden ayrı düşen şair kendisi ile Yakup Peygamber arasında bu noktada bir bağlantı kurarak kimi zaman kendini zamanın Yakup^r’u olarak görür kimi zaman da oturup onunla Yusuf^run bahsini eder.

Nice ṭā^c at eylesin hicründe Ya^cķub-ı dilüm
Cism-i pākündür kılan Yūsuf-ı Ken^cān’ile bahş

94 / 2

Ya^cķub şıfat giryelerüm Yūsuf içindür
Ġam-hānem olan külbe-i ahzānuma degme

421 / 6

Ya‘kūb’ a bedel bekler idüm dār-i ḥazende
Hengām-ı vişāl oldu feraḥ çağrı göründi

486 / 5

Nesīm-i şubḥdan ḥoş bū irişdi cān-ı Ya‘kūb’ a
Müşābih oldu me ²vāya maķām-ı beytü'l-ahzānı

537 / 3

1.6.9 Hz. Nuh:

Nûh Peygamber de Divân edebiyatımızda alışıldığı üzere tufan kelimesi ile birlikte kullanılmaktadır. Âşık gözyaşlarından alemi tûfâna verebileceğini dile getirir.

Eger seyl-āb-ı eşkümden tutarsa ¹ālemi ṭūfān
Göñül tennür-ı Nûh olmuş anuñ emrinde me ²mûrum

176 / 5

1.6.10 Hz. Hızır:

Hızır Aleyhisselam, Allah'ın seçtiği ilim sahibi bir elçi ve Kur'an'da bahsedilen Musa Peygamberin öğretmeni olarak bilinir. Allah'ın kendisine insan şeklinde görünmek ve kıyamete kadar yardım isteyen Müslümanlara yardım etmek, onlarla konuşmak, onlara ilim öğretmek özellikleri verildiğine inanılmaktadır. Ayrıca ölümsüz olduğu ve her devirde insanların yardımına koştuğuna inanıldığından Hızır Aleyhisselam için Arapça'da "yaşayan peygamber" ifadesi kullanılmaktadır. Hızır Aleyhisselam İslam geleneklerinde; kendisine üstün bir akıl ve "ebedî hayat" ödülü verilen, Allah'ın kendi bilgisinden bağışladığı, bilinmeyen hizmetli olarak tanıtılmaktadır.

Hızır Aleyhisselam, Hz. Musa döneminde bulunan ve kimi alımlere göre peygamber olması kuvvetle muhtemel, hikmet ve ilim sahibi bir kişidir. Kur'an-ı

Kerim'de, Hızır isminden açıkça bahsedilmez. Ancak Kehf Suresi'nin 60 ve 82'inci ayetleri arasında yer alan Hz. Musa ile ilgili kıssada, "**Katımız'dan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve Tarafımız'dan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kul...**" (Kehf Suresi, 65) ifadesi yer alır. Bu kıssada bahsedilen şahsın, Peygamberimiz (S.A.V.)'den ulaşan sahih hadisler ile Hızır Aleyhisselam olduğu kabul edilmektedir. Hızır Aleyhisselam Allah'ın, "ledün ilmi" olarak bilinen özel bir ilimle desteklediği, Hz. Musa'yı eğitmekle görevlendirilmiş bir kimse olarak tanınır.

Dir Hızır peygamber bu şahş hem 'Ömer-i Fârûk benüm
Hizmetine bil bağlayub ben aña derbân olmuşum

335 / 11

1.6.11 Hz. Lokman:

Peygamber olup olmadığı ihtilaflı olmakla birlikte Salih bir kul olduğu konusunda tüm kaynaklar hemfikirdir. Hikmet ve hekimliğin pîri ve sembolü kabul edilir. Kur'ân-ı Kerîm'de adına bir süre vardır.¹¹ Bu sebeple Lokman (a.s.)'ı hem burada hem de Hükema ve Filozoflarlar bahsinde anacağız.

Bu Suṭūrî dâ içün Loḳmān'a itmem ser-fürū
Dert viren dermān iden ol tâze dilber kandidür

114 / 4

Tiryâk-ı lebün bahşine Loḳmān idemez söz
Meçrûh-ı ḥadeng-i dil-i bîmâr olan bilür

152 / 5

¹¹ PALA, İskender:, a.g.e., s. 302

Bulmadı Lokmān bu derdүň özge bir dermānını
Lačl-i yāruň zaḥm-ı mecrūḥı dil-i nāşāda çek

313 / 3

‘Aşikuň derdini Lokmān u Felātūn aňlamaz
Höş olub şıhhät bulur merhem idince bir püser

520 / 5

1.7 ÇÂR-YÂR-I GÜZİN:

Dört halife Divanda, edebiyatımızdaki alışlagelmiş kullanımın dışına çıkmadan anılır. Hz. Ebû Bekir tüm varlığını İslâm dini uğruna harcaması ile Hz. Ömer adaletiyle, Hz. Ali de kahramanlığı ile zikredilir.

1.7.1 Hz. Ebu Bekir (r.a.):

Hz. Ebû Bekir, halifelerin ilkidir. İslâmiyetle şereflenen ilk insanlardandır. Hz. Muhammed'in sadık dostu olduğu için Ebû Bekir-i Sîdîk diye de bilinir. Tüm mal varlığını İslâmiyet yolunda harcamıştır. Peygamberimiz, Hz. Hatice'nin vefatlarından sonra Hz. Ebû Bekir'in kızı Aişe ile evlenmiştir.

İbrahim Sutûrî, şiirlerinde Hz. Ebû Bekir'i üç beyitte anar. Beyitlerden ikisinde ismi Hz. Ömer ile birlikte geçer. İbrahim Sutûrî, Hz. Ebû Bekir'i Peygamber Efendimiz'e olan itaatleri sebebiyle zikreder. Bir beyitte de Hz. Ebû Bekir tek başına anılır. Bu beyitte de O'nun servetini İslâm uğruna harcaması hatırlatılır. Şair işte bu noktada Hz. Ebû Bekir'i kendine örnek alarak ve âşıklara örnek göstererek işte der ancak aşk yolunda Ebû Bekir gibi varlığını sarf eden kişi Hakk'a erer.

‘Aşk yolında Bū Bekr tek varlığıñ eyle hebā
Haķķ’ a irmış rāh-ı ‘aşķa şarf-ı naķķād eyleyen

7 / 5

Muṭī‘ emrüñe hem yār-ı ġāruñ
Ebū Bekr ü ‘Ömer’dür yā Muhammed

27 / 3

Çār-yārinden civārı şem‘ ine pervāne-veş
Ol Ebū Bekr ü ‘Ömer şāhib-‘adālet bundadur

28 / 6

1.7.2 Hz. Ömer (r.a.):

Hz. Ömer İslâm dünyasının ikinci halifesidir ve adaleti ile meşhurdur. Bu noktada devlet büyükleri teşbih yolu ile Hz. Ömer'e benzetilmiştir.

Pesend eyler ‘Ömer görse ‘adālet resmini sende
Bu vādīde ki ihyā eyledüñ ḫānūn-ı ‘Oṣmān’ı

537 / 20

Temāşā eylese ‘adlüñ pesend eyler saña Fārūk
Zamānuñ ḥusrev-i ‘ālī vezīr-i muhterem geldi

540 / 8

1.7.3 Hz. Ali (r.a.):

Hz. Ali, dört büyük halifenin sonuncusudur. Peygamberimizin amcası Ebu Talib'in oğludur. Ve Müslümanlıkla ilk şerfelenenlerdendir. Divânda özellikle kahramanlığı ile ilgili olarak anılan ve O'nun için Hayder ünvanı kullanılan Hz. Ali'nin, Peygamberimizin gözünün bebeği olduğu ifade edilir.

Sūḥt ḥasret olmasa ol ķurretü'l-‘aynū'r-resūl
Hayder'üñ maķāmını dünyāda nā-būd istemez

523 / 3

Sen fendim eyledüñ merdāne ceng-i Hayderi
Berr ü baḥr içre olan küffārı hep itdüñ hebā

536 / 4

Niçe Rüstemler olsun dāstānuñ söylesin medhüñ
Esed haşlet şecā'at Hayder-i bir şaff-ı dem geldi

540 / 9

2 CEMİYYET:

2.1 ŞAHISLAR:

2.1.1 Hükümdarlar:

2.1.1.1 Sultan Mahmut:

Otuzuncu Osmanlı sultani; İslâm Halifelerinin doksan beşincisidir. Osmanlı sultanlarından Birinci Abdülhamîd Han'ın Nakş-i Dil Sultandan olan oğlu olup, İstanbul'da 20 Temmuz 1786 tarihinde doğdu. Şehzadelikte iyi bir eğitim gördü. 28 Temmuz 1808'de Osmanlı tahtına çıktı.

Şairimiz, kendi döneminde tahtta bulunan II. Mahmud'u adaletli oluşu dolayısıyla beyitlerinde zikretmektedir.

Türk devlet yönetimi anlayışında eskiden beri varolan, hükümdarı, Allah'ın yeryüzündeki gölgesi kabul eden anlayış Sütûrî Divanı'nda da yer almaktadır.

Sulṭān-ı cihān ḥaẓret-i Maḥmūd-ı civān-baḥt
Hem-sāye-i ‘ālem o şeh-i mīr ü gedādur

34 / 1

O ẓillullāh-ı ‘ālem ḥaẓret-i Sulṭān Maḥmūd Ḥān
Dutubdur kāf-ber-kāf şevket ü şanı vü ‘unvāni

537 / 10

Bilüb şāyān-ı rif‘ at olduğuñ Maḥmūd ‘ādil Şāh
Kılub tefvīz-i hükminden vezīri mīr-i mīrāni

537 / 17

2.1.2 Diğer Devlet Erkânı:

2.1.2.1 Sadrâzâm El-Hac Yusuf Paşa:

Sultan III. Selim'in saltanatında 30 Ağustos 1798 - 24 Nisan 1805 ve II. Mahmud'un saltanatında 01 Ocak 1809 – 10 Nisan 1811 tarihleri arasında toplam sekiz yıl on bir ay dört gün sadrazamlık yapmış bir Osmanlı Devlet adamıdır. Köken olarak Gürcü'dür. Sadrazam olmadan evvelki görevi Erzurum valiliğidir. 1811'de sadrazamlık görevinden azledildikten sonra 1819 yılında Sakız muhafizliğinde ölmüş ve orada defnedilmiştir.¹²

Sütûrî, şiirlerinde Yusuf Paşa'nın eşsiz bir vezir oluşundan, adaletinden döneminde yapılan Mısır Seferi'nden bahseder. Mısır Fatihî olarak da anılan Yusuf Paşa'nın Erzurum'a gelişî ile ilgili bir de tarih düşürülmüştür.

¹² http://tr.wikipedia.org/wiki/K%C3%B6r_Yusuf_Ziya%C3%BCddin_Pa%C5%9Fa (24.06.2008)

İsm-i pāküñ Yūsuf-ı Şānī ‘azīz-i Mīṣr'a şāh
Oldı her tedbir-i taķdīre muvāfiķ ey penāh

536 / 3

Haķ budur çarḥ-ı sipihre gelmedi sen tek vezīr
Tarz-ı ‘unvāni mükemməl her cihetde bī-nażīr
Heybetinden ditrəşür ṭāḳat getürmez nerre-şīr
Kahramānlar vehme senden cān u baş eyler fedā

536 / 2

Ser-te-ser iķlīm-i Mīṣr'ı aldı küffār leşkeri
Nā-ümīd olmuşdı ‘ālem bu fikirden her biri
Sen fendim eyledüñ merdāne ceng-i ḥayderi
Berr ü bahṛ içre olan küffārı hep itdüñ hebā

536 / 4

Hem rikābuñda yürüür niçe vezīr-i ‘ālī-şān
Ḥabbezā şāhib-ķırānlık hīzmetin itdüñ edā

536 / 6

Te‘ ālallāh cenāb-ı kibriyādan bir kerem geldi
Ķamu bīmār u dil-maḥzūnlaruň derdine em geldi

540 / 1

Ki şadr-ı sābık-ı fātiḥ-i Mīṣr u Kāhira‘ dā
Erenler defterinde kayd olan şāhib-‘ālem geldi

540 / 3

Okündükça senüñ ism-i şerifüñ gäzi-i ekber
Dil-i küffär-i bî-dîne ¢ aceb dürlü verem geldi

540 / 7

Temâşâ eylese ¢ adlûñ pesend eyler saña Fârûk
Zamânuñ  usrev-i ¢ alî vezîr-i muhterem geldi

540 / 8

Bilâd-ı Erzanîrûm içre teşne dillere şâhum
Sehâb-ı merhametden âb-ı şefkat câna Cem geldi

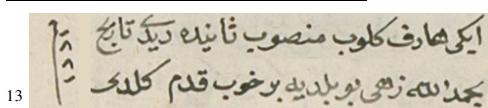
540 / 12

İki hâtif gelüb manşûb-ı şânîde didi târih
Bihamdillâh zîhî bu beldeye bir hûb- adem geldi 1221¹³

540 / 16

2.1.2.2 Erzurum Valisi Mehemed Ra'uf Paşa:

II. Mahmut ve Abdülmecit dönemlerinde 5 kez sadrazamlık yapmış bir Osmanlı devlet adamıdır. 1780 yılında İstanbulda doğdu. 1814'te baş defterdâr oldu. 1815 yılında sadrazamlığa getirildi. Bir ara Sakız Adası'na sürüldü. Bağışlandıktan sonra Sancakbeyliği ve Beylerbeyliği yaptı. 1833'te tekrar sadrazamlığa getirildi. 30 Mart 1838'te sadrazamlık başvekilliğe dönüşünce ilk başvekil oldu. Ayrıca Dahiliye Nazırlığını üstlendi. 1839'da Abdülmecid tahta gelince görevden alındı. 1840 -1841 arası 3. kez, 1842-1846 arası 4. kez sadrazamlık yaptı. Ocak 1852'de 5. kez sadrazamlığa getirilen Mehmet Rauf Paşa Mart 1852'de Tanzimat yanlılarının baskınıyla görevden alındı. Daha sonra Meclis-i Âli'de bir süre görev yapan Paşa 28 Mayıs 1860'ta İstanbul'da vefat etti.¹⁴

¹³

¹⁴ http://tr.wikipedia.org/wiki/Mehmed_Emin_Rauf_Pa%C5%9Fa (24.06.2008)

Sutûrî, şiirlerinde Rauf Paşa'nın adaletinden, hep barışa rağbet ettiğinden, bilgili ve eşsiz bir insan oluşturan bahseder.

Pesend eyler ‘Ömer görse ‘adâlet resmini sende
Bu vâdîde ki ihyâ eyledüñ kânûn-ı ‘Osmân’ı

537 / 20

Bu tedbirüñ görüb hep şulha râğıb oldu düşmenler
Giderdüñ aradan ceng ü cidâli kesdüñ encâmi

537 / 21

Eyâ dânâ-yı deryâ-dil müşâlûñ gelmedi gelmez
Olınca devr-i âhir tâ felek devr itse eyyâmi

537 / 25

Yazılısa biň varak medhüñ dinilmez biňde bir ancak
Ki vaşfuñ hâtmi ‘acz eyler kamu ehl-i sühandâni

537 / 29

2.1.2.3 Erzurum Ser-zagarı Ali Ağa:

Zagarcıbaşı da denilen Ser-zagarlar, Yeniçeri Ocağının 64. ortasını oluşturan çoğu yaya yaklaşık 400 kişilik bir grubun başıdır. Hünkârin av köpeklerine bakan bu grup, padişahların av alışkanlıklarından vazgeçmesi ile merasim işlerine bakmaya başlamıştır.

Divanda, Erzurum Ser-zagarı Ali Ağa'nın oğlunun doğumlu için düzenlenen bir tarih vardır.

Bihāmdillāh cenāb-ı kibriyā қıldı kerem i^ctā
Müyesser itdi bir ferzend ‘Alī Ağa’ya ol Mevlā

542 / 1

Ne ferzend ü şıfat ādem қamer-ṭal^c at melek-sıret
Şadefden şan һurūc itmiş yine bir dürr-i bī-hemtā

542 / 2

Bu şevkile gelüb ilhām Suṭūrī söyledi tārīḥ
Cihāna çün қadem başdı melek-rūy peri-fersā 1232¹⁵

542 / 8

2.1.2.4 El-Hac Hüseyin Ağa:

Divanda, Erzurum Ser-zagarı Hacı Hüseyin Ağa’nın daima hayır eylemeyi düşündüğü dile getirilerek, camii, camii abdesthanesi ve çeşme gibi bir takım yapıları tamir ettirmesi ile ilgili tarihler vardır.

Erzenirūm hānedānı ser-zağarı-i ķu^c ūd
Hacı Hüseyin Ağa ol ziⁱ-kerem şāhib-i cūd

546 / 1

Dā ’imā endīşesi һayrāta himmet eylemek
Hem rızā-yı Haqq’içün şarf itmede bezl-i vücūd

546 / 3

¹⁵ جهان چون قم بقصك ملکه عوری پر غرسا
بۈشۈقلە كەلپ اھام سەعرى قىلىن تايىج

Sa' y idüb bu ma' bedi sen böyle ta' mîr eyledüñ

Eylesin maķbûl ' izzet-i sa' yüñ Rabbü'l-vedûd 1240¹⁶

546 / 9

Bânişı Hâcî Hüseyen Ağa ki bildi ' âkîbet

Efżalü'l-a' mäl saķiyü'l-mâ' buyurmuş ol ḥabîb

547 / 2

Hôş metânet üzre yapdurdı bu ābdest-hâne 'i

Eylesün Haḳ sa' yini maķbûl dergâh-ı mücîb

547 / 4

Gaybdan geldi iki hâtif didiler târiḥin

Kim içerde bu şudan olsun aña cennet naşîb 1238¹⁷

547 / 5

Var mîdur Hâcî Hüseyen Ağa gibi bânī daḥî

Mâlini cânib-i Haḳk'uñ râhîna mebzûl ide

548 / 2

Söyle bir târiḥ Suṭûri hem du'ā birle tamâm

Ol te' ālâ pâdişâhda sa' yüñi maķbûl ide 1238¹⁸

548 / 6

سُوْلَيْلُوبْ بْوْمِعِدِي سِنْ بُولِمْ تَعْمِيرِ الْيَلِدِين
اِيلِدِينْ مَقْبِيُولْ عَزَّتْ سَعِيْكَ رَبْ الْوَدُودِ بِعِدِمْ

عَيْبِدِنْ كَلْدِي اِيكِي هَالْفَ دَبِيلْرْ تَارِيْخِك
كِيمْ اِچْرِدِي بُوْصُورْنَا اوْلُسُونْ اَكَاجِنْتْ دَصِبِمْ

سُوْلَيْلُوبْ تَاجْ سَطْرُورِي هَمْ دَعَابِرْ لِتَامِمْ
اُولْ تَعَالَى پَادْ شَاهِدَه سَعِيْكَ مَقْبُولْ اِيدِمْ

16

17

18

2.1.2.5 Erzurum Ser-bevvâbini Osman Ağa:

Ser-bevvâbin, mabeynici demektir. Eski Türk Devletlerinde Has-haciplik olarak geçen bu mevkî saray ile diğerleri arasında iletişimini sağlayan görüşmeleri düzenleyen bir çeşit sekreterlik gibi vazife görmektedir. İlk defa III. Selim'in hükümdarlığı zamanında mabeynici adıyla istihdam edilmişlerdir.

Divanda, Erzurum Ser-bevvâbini ifadesinin kullanıldığına bakılırsa İstanbul dışındaki şehirlerde de böyle bir kurumun varlığı anlaşılmaktadır. Sutûrî Erzurum Ser-bevvâbini Osman Ağa'nın oğlunun doğumuna bir tarih düşmüştür.

Bilâd-ı Erzenirûm'uñ ‘ayânı hânedânından
O zâtûñ ismidür ‘Oşmân Ağa meşhûr feşâhatle

544 / 4

Hudâ'sından temennîsi müzekker tîfl idi dâ ‘im
Müyesser eyledi Hallâk-ı ‘âlem çün ‘inâyetle

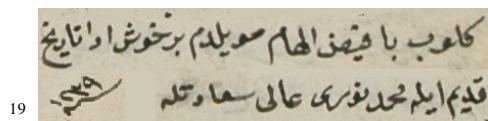
544 / 5

Şadefden şan hûrûc itmiş meger bir gevher-i yektâ
Cihâna pâ-nihâde kıldı tevîfik iķâmetle

544 / 8

Gelüb bâ-feyz-i ilhâm söyledüm bir hōş-edâ târiħ
Kâdim eyle Muhammed Nûri ‘âlî sa‘âdetle 1239¹⁹

544 / 13

2.1.3 Erzurum Eşrafı:

2.1.3.1 Kulkule-zâde Ömer Ağa:

Kulkule-zâde ‘Ömer Ağa’nın Erzurumlu olduğuna dair Divanda bir ifade bulunmamaktadır ancak bu kimsenin de Erzurumlu olma ihtimalinin yüksek olması sebebi ile Kulkule-zâde Ömer Ağa’yı da Erzurum eşrafı içinde anacağız. Divanda Kulkule-zâde Ömer Ağa’nın oğlu için bir Mevlîd vardır. Bu mevlidin sonunda doğum için 1238 tarihi düşülmüştür.

Bârekallâh bir melek ‘avret peri-rû sîm-ten
Bir püser virdi ‘Ömer Ağa’ya Zü'l-fazlü'l-minen

539 / 1

Bu beşâret rûşen itdi vâlideynin çeşmini
Hâk ‘inâyet kıldı zâhir oldı ber-vech-i hasen

539 / 4

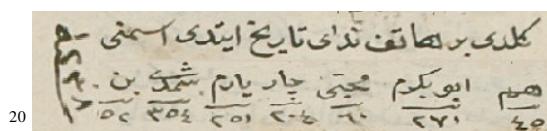
Geldi bir hâtif nidâ-yı târih itdi ismini
Hem Ebû Bekr’üm muhibb-i çâr-yârüm şimdi ben

45 271 60 204 251 354 52 = 1238²⁰

539 / 8

2.1.3.2 Kulkule-zâde Muhammed Ağa:

Kulkule-zâde Muhammed Ağa’nın Erzurum’un güzide hanedanlarından birine mensup olduğunu dile getiren Sutûrî, Muhammed Ağa’nın çocuğunun doğumu için bir tarih düşürmüştür.

Bilâd-ı Erzenirûm' uñ güzîde hânedânından
Olub tevfîk-ı Rabbâni Muhammed Ağa'ya şâyân

541 / 3

‘ Ademden zâhir itdi bî-bedel bir gevher-i yekta
Müzekker bir halef emşâli olmaz hûri-i gîlmân

541 / 4

Neşât-ı hoş-edâ birle Suştûrî söyledi târih
Nigehbâni ola dâ’im bu tîfluñ Hâlik-ı Sübâhan 1231²¹

541 / 9

2.1.3.3 Hasankaleli Alemdâr Mustafa:

Hasankale sakinlerinden Alemdâr Mustafa ifadesini görünce bu kişinin öncelikle Alemdar Mustafa Paşa olduğunu düşünmüştük, Şairin yaşadığı dönemde hayatı olması da bu düşünceyi güçlendiriyordu. Ancak bilindiği gibi Sadrazam Alemdâr Mustafa Paşa 15 Kasım 1808 tarihinde ölmüştür. Burada çocuğunun doğumlu tarih ise 1817dir. Bu durumda Hasankaleli Alemdar Mustafa'nın, Sadrazam Alemdar Mustafa Paşa'dan başka biri olduğuna kanaat getirdik ve bu kimseyi Erzurum eşrafı arasında zikrettik.

Beşâretler olınsın Muştafa Ağa ‘ alemdâra
‘ Atâ itmiş bihamdillâh bu ferzendi saña Mevlâ

543 / 4

نَشَاطٌ حُوشِ اِرْبُلِم سُطُورِي سُوْيِكَتَارِخ
نَكْبَانِ اوْلَادِ اِمْ بُو طَفْلَكَ خَالِقَسْجَانِ ۲۱

²¹

Aña lâzım gerekdir vâlideyne ism-i tesmîmi
Dinilsin hem Muhammed şöhreti Behrâm-ı dil-ârâ

543 / 8

Beşâret günlerine sen Suṭûrî söyle bir târîħ
Gördüm gül-zâr-ı dünyâda açıldı bir gül-i ra‘ nâ 1233²²

543 / 13

2.1.3.4 El Hac Mustafa Ağa:

Hacı Mustafa Ağa isimli bu zâtın Erzurumlu olduğuna ya da Erzurum'da ikamet ettiğine dair şiirde bir ipucu yoktur. Ancak diğer şahsiyetlerin Erzurum eşrafından olması dolayısıyla Hacı Mustafa Ağa'nın da Erzurum eşrafından olma ihtimali yüksek olduğundan bu zâti da burada zikredeceğiz.

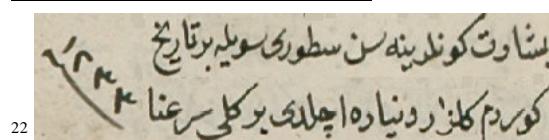
Divanda Hacı Mustafa Ağa'nın vefatına bir tarih düşülmüştür. Bu tarih aynı zamanda Sutûrî'nin düştüğü son tarih olma özelliği taşımaktadır.

İhâci Muṣṭafâ Ağa cihândan itdi riḥlet
Kulüb-ı nâsa endâḥt düşürdi nâr-ı ḥasret

549 / 1

Bulurdı nâs nîzâmî o fîkr-i dânişile
Dirîgâ çıkdı elden o şâhib-i ‘izz ü rif‘ at

549 / 3

Suṭūrī giryē birle didi tārīḥ-i vefātīn
 Biraḳdī fānī mülki maḳāmī ola cennet 1244²³

549 / 6

2.1.4 Tarihî ve Efsanevî Şahsiyetler:

2.1.4.1 Kutsal Kitaplarda Adı Geçen Şahıslar:

2.1.4.1.1 Kârun:

Kur'ân-ı Kerîm'de, Kasas ve Ankebût Sûrelerinden adından bahsedilen Kârun Musâ Peygamber zamanında yaşamış, zenginliği, cimriliği ve Allah'a olan isyaniyla meşhur olmuş ve bunun akabinde de malı ve mülküyle beraber yere geçmiş İsrailoğullarından bir kişidir.²⁴

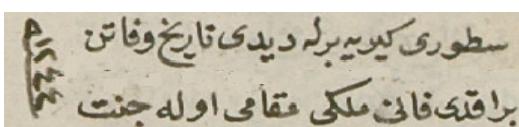
Sutûrî Divanı'nda Kârun, Kur'ân'da bahsedilen hazineleriyle birlikte anılır. Şair Kârun'un hazinelarını kıymete değer bulmaz ve istemez. Bunun yerine aslolunu ister. Dünyanın üç günlük olduğunu bilir ve ölüm geldiğinde Kârun'un hazinelerine de sahip olsan ecel aman vermez diyerek insanlara nasihatta bulunur.

İstemem dehrüñ fenānuñ genc-i Kârûn'ın bugün
 Maṭlebüm yārūn hemān seyr-i cemālidür baña

50 / 6

Eger gencile Kârûn zûr-bâzû Rüstêm olsañ da
 Emān bilmez zamān virmez ecel peyki saña bil hâ

62 / 4

²³

²⁴ TÖKEL, Dursun Ali: Divan Şiirinde Mitolojik Unsurlar, Akçağ, Ankara 2000, s. 380

Gencîne-i Kârûn'ı baña eyleseler 'arz
Bir mûyini biñ devlet-i Dârâ'ya degişmem

340 / 2

O kim şarf-ı vücûduñ râh-ı Hâkk'a bezl-i rûh itmez
Olursa mäl-ı dünyâ misl-i Kârûn kâmbîn olmaz

561 / 10

2.1.4.1.2 Nemrûd:

Hz. İbrahim Peygamber zamanında yaşamış, Tanrılık iddia eden Bâbil kralıdır. Hz. İbrahim'i ateşe attırması, Allah'ı görmek maksadıyla göklere çıkmak için bir kule yaptırması ve aciz, topal bir sivrisinek tarafından beyni kemirilerek ölmesi cihetleriyle meşhurdur.²⁵

Sutûrî Divanı'nda üç yerde Nemrûd, Hz. İbrahim'i ateşe atmasıyla anılmıştır.

Âteş-i 'aşķuñ virürse nâr-ı Nemrûd'uñ nişân
İsmüm İbrâhîm Suştûri nâr gülistândur baña

75 / 6

Kimin güm-râh idüb hâşâ semâvâtuña tîr atdı
Hem İbrâhîm Hâlîl'i nâr-ı Nemrûd içre kılduñ şâd

99 / 6

Nemrûd olduñ Hâlîl'e gül-zâr
Lâyîk mı Suştûri ola pür-zâr

110 / 6

²⁵ a.g.e., s. 387

2.1.4.1.3 Lokman:

Kur'ân-ı Kerim'de adı geçen şahsiyetlerdendir. Peygamber olup olmadığı ihtilaflı olmakla birlikte Peygamberler bahsinde zikredildiğinden ve ayrıca Hükemâ ve Filozoflarlar bahsinde de zikredileceğinden burada Lokman (a.s.)' dan bahsedilmeyecektir. Örnekler için yukarıda bahsedilen konu başlıklarına bakınız.

2.1.4.1.4 Züleyhâ:

Kur'ân'da adı açıkça zikredilmediği halde Yusûf Sûresi'nde hikayesi anlatılan kadındır. Bahsedilen Sûre'nin 23. -35. ayetlerinde Züleyhâ'nın Yusûf'tan murad almak istemesi ve bu olay sonucunda Züleyhâ'nın, Yusuf'un gömleğini yırtması anlatılır. Her ne kadar adı Kur'ân'da zikredilmese de O kadının Züleyhâ olduğu herkesin malumudur. O sebeple Züleyhâ'yı bu bölümde zikredeceğiz.

Sutûrî de Divanında Züleyha'yı Yusuf'un gömleğinin yırtılması ile birlikte anar. Bir beyitte Züleyhâ'nın aşk edasında samimi olduğunu ve bu sebeple Yusuf'un gömleğini yırttığını dile getirir. Bir başka beyitte Yusuf ve Züleyha denilen güzelliğiyle meşhur kimseler ayın parlaklığı altında yıldız gibi görünürler der.

Züleyhâ'nuñ edâ-yı ‘aşkı muhkemdür huluş üzre
Anuñçün çâk ķıldı dâmenini mâh-ı Ken‘ân’uñ

309 / 3

‘ Aceb midür Züleyhâ dutduğu dâmân-ı Yûsuf'dan
Nice şabır eylesin nâzırı olsa şâh-ı Ken‘ân’uñ

311 / 2

Yûsuf'la Züleyhâ dinilen hüsnilə meşhûr
Encüm görünürler meh-i tâbân arasında

428 / 2

2.1.4.2 Acem Menşe'li Kahramanlar:

2.1.4.2.1 Cem, Cemşîd:

İran'ın mitolojik tarihinde Pişdâdiyan sülalesinden dördüncü padişahı. Tahmurs'un oğludur. Divan şiirinin kabul etiği telakkiye göre şarabın mucididir.

Divan şiirinde adı en çok geçen şahıslardan biridir. Sultanattaki kudret ve ihtişamı, şarabı buluşu, üzerinde yedi hatt bulunduğuna inanılan kadehi, düzenlemiş olduğu meclisleri, taht ve parlak tacı gibi unsurlarla anılır. Şirilerde onunla ilgili telmiş ve teşbihler, tarihî olmaktan ziyade tamamen mitolojik ve efsanevî yönüyle ilgilidir.²⁶

La^c lüñ var iken ‘âşıka câm-ı Cem’i neyler

Gencîne-i hüsnüñ iren ol dirhemi neyler

140 / 1

‘Âlem içre çünki ‘âşık bulsa öz ma^c şükünü

Taht-ı Cemşîd’e cülüs itmiş gibi sultân olur

199 / 2

Fağfûr u hâkân u cemşîd bilmedi bu zevkumuz

İftihâr-ı fakr ile sultân olan aňlar bizi

467 / 5 ve 500 / 5

Olinca hükm ü fermân çün o sultân-ı ‘adâletden

Revâdur fesħ ider tedbir ü Cemşîd şâh-ı keyvâni

537 / 11

²⁶ a.g.e., s.125-135

2.1.4.2.2 Dahhâk:

Cemşîd'i öldürerek saltanat tahtına oturan efsanevî İran hükümdarıdır.²⁷
Divan şiirinde cesareti ve kahramanlığı ile anılır.

Sutûrî Divam'nda da kılıcı ile birlikte anılmaktadır. Beyitlerde Dahhâk'ın kılıcı ile sevgilinin gamzesi arasında öldürçülük bakımından bağ kurulur.

Seyr idüb sînemde yârem söylemiş oldum taşib
Kim ura merhem o zâhm-i tîg-i Dahhâk üstine

429 / 5

Şerha-dâr-i tîguñ olmamış mı yir var sînede
Aşmasın şemşîr-i ķahruñ tîg-i Dahhâk üstine

517 / 3

Nefs-i bed-gümrâh ile her rûz u şeb cengimüz
Tîg-i Dahhâk çekmeyüb biz rezm-i Rüstem bilmezüz

572 / 3

2.1.4.2.3 Dârâ:

Şehnâme'nin ünlü kahramanlarındandır. Keyâniyan sülalesinin 9. ve son hükümdarıdır. Şiirlerimizde genellikle ihtişam ve ululuk sembolü olarak kullanılır.²⁸

Gencîne-i Қârûn'ı baña eyleseler 'arz
Bir müyünü biñ devlet-i Dârâ'ya degişmem

340 / 2

²⁷ a.g.e., s.142

²⁸ a.g.e., s. 150 -153

İmām-ı ehl-i Sünnet dāver-i Cem şāh-ı heft-iklǟm
Sezā bābında İskender’le Dārā olsa derbāni

537 / 9

2.1.4.2.4 Feridun:

Cemşîd’ın sülalesinden, adaletiyle meşhur bir hükümdardır. İran tahtında 500 yıl oturduğu rivayet edilir. Divanda sadece bir yerde adı geçer.

İstemem tāc-ı Ferîdûn’ı baña eylese ‘arż
Devlet ü ‘izzetüm oldur saña sekbān olayum

331 / 2

2.1.4.2.5 Rüstem:

Rüstem Divan şiirinde kullanılan kahramanlık sembollerinden biridir. Sutûri Divanı’nda da Zal’in oğlu oluşu ve gücü ile birlikte anılır.

Rüstem-i Zâl olsa tiğuñdan olur hem hâvf-nâk
‘Aşr içinde saña gâlib merd-i meydânuñ mı var

200 / 3

Bah̄t-ı fîrûz isterüm lâzım olan oldur kula
Zûr-bâzûsında Rüstem gibi meşhûr olmasın

376 / 5

Niçe Rüstemler olsun dâstânuñ söylesin medhüñ
Esed haşlet şecā‘ at Hayder-i bir şaff-ı dem geldi

540 / 9

Nefs-i bed-gümräh ile her rûz u şeb cengimüz
Tîg-ı Daḥḥâk çekmeyüb biz rezm-i Rüstem bilmezüz

572 / 3

2.1.4.2.6 Skender (İskender):

Doğu'da ve Batı'da değişik isimlerle anılan İskender'in İslâmî kaynaklarda da yer aldığı bilinmektedir. Güçlü bir hükümdar oluşu, yenilmezliği, dünyayı dolaşması, Hızır ile birlikte âb-ı hayatı araması ve denizin üzerine yaptırdığı ayna ile birlikte anılır.

Sutûrî Divanı'nda da İskender, aynası ile birlikte anılır. Dünyayı elinin altına aldığından bahsedilir. Dört köşe yedi iklimde hüküm sürtüğü anlatılır.

Perîşân zülfüñ ‘uşşâka çekilmez bir belâ olmuş
Ruḥuñ mir’ât-ı İskender müşâli pür-cilâ olmuş

267 / 1

Zîr-i destealsa çâr eṭrâfi İskender müşâl
Yoğ vefâsı bilürüm aşlâ bu zîbâ kimseye

407 / 4

Yedi iklîm çâr gûşe hükm ü tesŷîr eylemiş
Ya Sikender ya Süleymân-ı zamândur perçemüñ

516 / 3

Nûrile perden itmiş cism-i pâküñ Zü'l-celâl
 İtmiş âyîne Skender sanasın bî-mû seni

540 / 4

2.1.4.3 Mutasavvif Şahsiyetler:

2.1.4.3.1 Edhem:

Tasavvuf erbâbinin en büyüklerinden biri olarak kabul edilir. İbrahim Edhem Divan şiirinde, dünyaya meyletmeyenin timsali olmuştur. Sutûrî Divam'nda da malî mülkü boşverişinden bahsedilmektedir.

Atub mülk-i fenânuñ salşanat varın şeh-i Edhem
 Beğâ tahtñ bulub sultân-ı e'izz ü ekrem olmazdı

17 / 8

2.1.4.3.2 Hallac-ı Mansur:

Ene'l hak dediği için öldürülmüştür. Edebiyatımızda “ene'l hak” sözü ve darağacı münasebetiyle anılır.

Nüzûl itdüñ dil-i Mansûr'a ızhâr-ı ene'l-hâkda
 Şâhihü'l-ķavle ağla sen saña cânum fedâ dirsem

2 / 5

Zülf-i müşgînûñ selâsil itdi Mansûr dârina
 Dest ü pâyûñ bendine zencîr-i sevdâ oldı 'aşk

3 / 6

Olub Manşûr ile hem-râh yapışduğ zülf-i hübâna
O buldu maṭlebüñ biz derd-i ȝillet iħtīyār itdük

24 / 4

Ene'l-ħaġ dârını ancaq o Manşûr eyledi iršâd
Anuñ da' vâsi ṭoġridur cevâbi hep ħaṭasızdur

159 / 4

Baña kâr eylemez pendin 'abes ħarc eyleme nâṣiḥ
Ene'l-ħaġ remzini fehm eyleyüb dârında Manşûr'am

176 / 2

2.1.4.3.3 Şeyh San'an:

Yemenlidir. Adının Abdrrezzak olduğu rivayet edilir. Mekke'de 400 dervîşi olan kemâl sahibi bir tarikat piri²⁹ iken bir gün bir Hristiyan güzeline aşık olarak züht ve takvayı bırakarak senelerce domuz çobanlığı yapar³⁰.

Divanda da din değiştirmesi dolayısıyla anılır. Sevgilinin güzelliğini gören aşıkların Şeyh San'an gibi dinden çıkışacakları ifade edilir.

Şol cemâlün mu'cizinden bağladum zünnâr-ı 'aşķ
Bu şîfatda eylerüm ben şeyħ-i Şan'ān'ile bahs

94 / 4

Kâkülüñ semmûr-veş ṭarf-ı 'araḳ-çînden çıkar
'Aşîk-ı şûrîdeler Şan'ān gibi dînden çıkar

113 / 1

²⁹ a.g.e., s. 411

³⁰ LEVEND, Agâh Sırri: Divan Edebiyatı, Enderun Kitabevi, İstanbul 1984, s. 146

2.1.4.4 Hükemâ ve Filozoflar:

2.1.4.4.1 Calinus:

Eski Greklerin en büyük hekimlerinden biridir. Divanda da hekimlik yönü ile bir beyitte anılmıştır.

‘Âşıkuñ derdüñ devāsin yine ma’şūkdan gerek
Kim müfið olmaz aña dermān iderse Cālinūs

253 / 4

2.1.4.4.2 Eflâtun (Felâtun):

Aristo'nun hocası olan meşhur Yunanlı Filozoftur. Sokrat'tan öğrenim gören Eflatun, Mısır'da okumuş daha sonra Yunanistan'a dönmüştür. Edebiyatta, akıl, hikmet ve isabetli görüş timsali olarak kullanılır.³¹

Tedbirüñe taħsiñ oķinur görse Felāṭūn
Kādir olamaz nuṭka ki teslīm ü rizādur

35 / 8

‘Âşıkuñ derdini Loqmān u Felāṭūn aňlamaz
Hōş olub şıhhat bulur merhem idince bir püser

520 / 5

2.1.4.4.3 Lokman Hekim:

Hikmet ve hekimliğin pîri ve sembolü kabul edilir. Kur'ân-ı Kerîm'de adına bir süre vardır.³² Ölümzsüzlüğü bulduğuna dair yaygın bir inanış vardır. Divan'da

³¹ PALA, İskender: Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü, LM Yayıncılık, İstanbul 2003, s. 145

Hekimlik konusunda sevgilinin Lokman Hekim ile kıyaslandığı görülür. Âşık, aşk derdine Lokman'dan derman istemez. Çünkü Lokman Hekim'in aşk derdini anlamayacağını dile getirir. Âşığa, âşıklık derdini veren de derman ihsan edecek olan da sevgilidir.

Bu Suṭūrī dā içün Loḳmān'a itmem ser-fürū
Dert viren dermān iden ol tāze dilber kandidür

114 / 4

Tiryāk-ı lebūn bahşine Loḳmān idemez söz
Meçrūḥ-ı ḥadeng-i dil-i bīmār olan bilür

152 / 5

Bulmadı Loḳmān bu derdüň özge bir dermānını
La‘l-i yāruň zahm-ı mecrūḥı dil-i nāşāda çek

313 / 3

‘ Âşıkuň derdini Loḳmān u Felātūn aňlamaz
Hōş olub şıhhat bulur merhem idince bir püser

520 / 5

2.1.4.5 Ünlü Aşk Kahramanları:

2.1.4.5.1 Ferhâd:

Ferhâd ile Şirin adlı aşk hikayesinin erkek kahramanıdır. Sevgilisinin isteği üzerine Bî-Sütûn adlı dağı delmiştir. Sevgili uğruna aşılması gereken engellerin, ve engelleri aşan âşığın sembolü olarak edebiyatımızda yer edinmiştir.

³² PALA, İskender:, a.g.e., s. 302

Sutûrî de bu âşığı yukarıda zikrettiğimiz hikayesi ile anar ve âşıklık hususunda onunla yarışır.

Ti̇şesine baş açub ‘aşkuñ yolında virdi cān
Kimdurur meydān-ı ‘aşka bezm-i Ferhād eyleyen

7 / 8

Didiler Ferhād'a Şirīn göçdi işbu fānīden
Bilmedi kendüye ne reng olduğunu o bī-ḥaber

166 / 2

Kays ile Ferhād imiş ‘aşk yolına cān şarf iden
Ey Suṭūrī geçdi anlar biz de nevbet beklerüz

240 / 6

Kays'ile Ferhād tapşurdu baña nevbelerin
‘Aşk meydānında ḥālī olmasın tek bu bisāt

278 / 4

Olmuşum mihnet-keş-i ti̇şe belā Ferhād gibi
Bir leb-i şirīne düştüm kūhsār egler beni

501 / 3

2.1.4.5.2 Kays (Mecnûn):

Leylâ ile Mecnûn adlı aşk hikayesinin erkek kahramanıdır. Asıl adı Kays ise de aşkından delirdiği için Mecnûn adı ile meşhurdur. Beşerî aşktan geçerek İlâhi aşka erişmiştir.

Sutûrî, divanında her firsatta aşk dersini Mecnûn'dan aldığıni dile getirir ve ona İlahî aşka erişmesi üzerine sorular sormak ister. Zaman zaman da aşk mülkünde kendini Mecnûn'la kıyaslayarak kendisinin daha üstün olduğunu dile getirir.

Ders-i 'aşkı Kays'dan ögren Suṭūrī bul murād
 ' Aşkile bulmış o Mevlâ'sın dir Leylā nedür

145 / 8

Niçün Leylā'yı buldı itmedi vuşlat temennāsın
 Bu bābda maḥfice Kays'a hītāben bir su'älüm var

164 / 2

Kays'a teşbih itmezüm 'aşıkların her bābda
 Mecnûn olan farķın itmez Ka'be ya put-hānedür

179 / 5

' Ayān oldu baña Kays'ile Ferhād rūh-1 ma'nāda
 Didi ġam-keş Suṭūrī derd-i māder-zād hōş geldüñ

308 / 7

Kays'a teşbih olmazam 'aşkum bilür ehl-i nażar
 Öyle Mecnûn'um ki ḥayrān itmişüm Leylāları

480 / 5

2.1.4.5.3 Leylâ:

Leylâ ile Mecnûn adlı aşk hikayesinin kadın kahramanıdır. Bu sebeple, nasıl ki âşık Mecnûn ile kıyas olunuyorsa sevgili de Leylâ ile kıyas olunur. Bazen benzerlik söz konusudur bazen de sevgilinin üstünlüğü.

Bir naṣarda ‘aql u fikrüm cümlesin yaqmāladuñ
Ben teki Mecnūn’ a ancağ sen gibi Leylā olur

161 / 4

Hayāl-i zülf-i Leylā’yle Mecnūn dutdı şahrāyı
Belā-yı ‘aşka meyl itmiş anı cändan uşandurmuş

255 / 3

Görmesem bir gün eger sen hüsni Leylā şüreti
Şübhe yokdur kim olub Mecnūn dutam şahrā yüzüň

301 / 5

Firāk u hicr ü vaşluñ baña dünyayı unutdurduñ
Nedür Ferhād u Şirin Kays u Leylā’yi unutdurduñ

488 / 1

2.1.4.6 Şairler:

Sutûrî, divanında çeşitli vesilelerle Hassan, Nâbî, Nesîmî ve Râgîp adlı şairleri zikretmiştir.

2.1.4.6.1 Hassan:

Peygamber Efendimiz zamanında yaşamış bir şair olan Hassan bin Sâbit, Peygamberimizin kendisi için yaptırdığı mimbere çıkararak Peygamberimizi öven ve müşrikleri yeren şiirler söylerdi.³³

³³ PALA, İskender:, a.g.e., s. 206

Sutûrî, bir beyitinde kendisinin de hoş, fasif sözler söylediğini ve şirin bir lisana sahip olduğunu dile getirerek Hassan sözüme baş eğse diye temennide bulunmaktadır.

Ser-fürû eylese Ḥassân sözüme
Hôş faşîḥ şîrîn-lisânum şimdi

529 / 2

2.1.4.6.2 Nâbî:

17. yüzyıl Divan şairlerindendir. Hikemî tarzın edebiyatımızdaki kurucusu ve en önemli temsilcisi olan Nâbî, Sutûrî Divâni’nda peşinden gidilesi bir şair olarak yer almaktadır. Ayrıca Sutûrî, yazığı 3 nazireden birini de Nâbî’nin gazeline yazmış bu vesile ile O’nun peşinden gitme istediğini davranış olarak da ortaya koymuştur.

Ne mümkün peyrev olmak Râgîb u Nâbî’yle her dâniş
Zülâl-i feyz-i aksesden kelâm-ı nazmı âb almış

269 / 6

2.1.4.6.3 Nesîmî:

15. yüzyıl Divan şairlerindendir. Bağdat’ın Nesim kasabasında yetişmiştir. Hallac-ı Mansur’un fikirlerinin iz sürücüsü olduğu için Halep’tे derisi yüzülerек öldürülmüştür. Sutûrî Divâni’nda da bu macerası ile kendine yer bulmuştur.

Şerha şerha itseler cismüm Nesîmî tek beni
Ben Suṭûrî vâz gelüb dildâr senden dönmezem

336 / 7

2.1.4.6.4 Râgîb:

18. yüzyıl Divan şairlerindendir. Hikmetli ve felsefî şiirleriyle meşhurdur. Halk arasında atasözü gibi söylenen bir çok şiiri mevcuttur. Sutûrî Divani'nda, tipki Nâbî gibi peşinden gidilesi bir şair olarak yer almaktadır.

Ne mümkün peyrev olmak Râgîb u Nâbî'yle her dâniş
Zülâl-i feyz-i aksesden kelâm-ı nazmî âb almış

269 / 6

2.2. KAVİMLER:

2.2.1 Hindû:

Hint kavmi ve Hindû kelimesi divanda genellikle sevgilinin beni ile ilişkilendirilerek kullanılmıştır. Yine de bu beyitlerde Hint kavmine ait, yağmacılık, talan etme, haramîlik ve okçuluk gibi bir takım özelliklerine dair işaretler mevcuttur.

‘ Asker-i Hindû boğazı çâr-şâraf žabt eylemiş
Dilleri yağmâcı mı ya dâne fulfüller midür

128 / 2

Bir sâde-rû Hindû-yı hâl ‘ aklumı târâc eyledi
Düşmen baña hayf okur görse bu hâletle beni

495 / 3

Şol harâmî hâl-i hindû pâymâl eyler beni
Kudretüm taârifre yokdur bî-mecâl eyler beni

573 / 1

Göñül mürgün şikâr itmiş o bî-rahm hâl-i hindûlar
Selâsil bend-i zülfüñle hâbis çâh-ı zenahdâna

400 / 2

Gûşe-i ebrûlarında çeşm-i câdûlар mîdur
Yoñsa girmiş yâya tîr-endâz Hindûlар mîdur

514 / 1

2.2.2 Tatar:

Tatarlar ve Tatar kelimesi aynen Hindû kelimesinde olduğu gibi yine sevgili ile ilişkilendirilerek beyitlerde kullanılmıştır. Tatarlar için beyitlerde işaret edilen özellikler de Hint kavmi için kullanılanlar arasında kuvvetli bir benzerlik söz konusudur. Tatarlar da Sutûrî'nin Divanı'nda kan içici / kan dökücü, yağmacı ve tahrip edici olarak anılmaktadır.

Devr-i ruhsâruñda zülfüñ seyrini kıldum heves
Bilmedüm ol ǵamzeler bir kan içer Tâtâr imiş

261 / 3

Ğam degüldür ǵamze-i Tâtâr beni yaqmâlasın
Şöyle kim döstler degül düşmân bile һayfâlasın

372 / 1

Esâsından bu cismüm her taraf taħribe yüz dutmış
Henüz dilde ta' alluğ կilmada ol ǵamze Tâtâr'ı

461 / 3

Fitne çeşmүň häl ü haňtuň ǵamze Tâtâr'uň senüň
Eyledi târâc ezelden çün talanmış gönlümi

481 / 3

2.3 ÜLKELER:

2.3.1 Çin:

Sutûrî Divani'nda Çin ülkesi tüccarlıkla birlikte zikredilmektedir. Beyitlerde Çin tacirlerinin amber ve misk kafileleri ile gelişî anlatılır.

Ben haşidârum kıyâs itme o müşgîn gîsûya
Şad-hezârân müsterisi tâcir-i Çin'den çıkar

113 / 4

‘ Anber-āsâ kâkül-i müşgîni tökmış gerdene
Tâcir-i Çin ü Hötönen gûyâ müheyyâdur gider

139 / 3

‘ İzâruň üzre düşmiş müşg-i ‘ anber târ-ı gîsûlar
Gelüb Çin iklîminden tâcir-i dil şehri şemlenmiş

258 / 4

2.3.2 İran:

Bugün de aynı isimle anılan İran, Divan şiirimizde adı en çok anılan ülkeler arasındadır. Eski bir kültür ve ticaret merkezi olmasının bundaki yeri büyütür. Divanda Osmanlı devlet adamlarını övmek maksadıyla kullanılmıştır.

Huşūşā ḥaṣaf-ı devrān vezīr-i ṣadr-ı sābiḳ kim
İder lerzān o ȝātuñ heybeti İrān u Tūrān’ı

537 / 16

İrān’uñ şāh u serdāri ḫamusı ser-fürū itdi
Muḥaṣṣal bir keremdür şānuña Ḥaḳ kılmuş erzānī

537 / 24

2.3.3 Ken'an:

Bugünkü Filistin topraklarıdır. Hz. Yusuf'un ülkesi olması dolayısıyla beyitlerde Hz. Yusuf ve Hz. Yakup'la birlikte anılmaktadır.

Ya‘ kūb-āsā bekledüm dārū'l-ḥazende bir zamān
Tā ümīdüm şāhibi Ken‘ān'a yetdüm çok şükür

198 / 4

2.3.4 Mısır:

Mısır da Ken'ân ili gibi Hz. Yusuf ile birlikte anılan bir şehirdir. Bir de O dönemde Mısır Fatihi olarak anılan Yusuf Ziya Paşa vesilesi ile anılmıştır.

Ki ṣadr-ı sābiḳ-ı fātiḥ-i Mīṣr u Ḫāhira‘dā
Erenler defterinde kayd olan şāhib-‘alem geldi

540 / 3

Ḵadem başdı sarāy-ı ‘āleme ‘izz ü sa‘ādetle
Cülūs itdi şanasın taht-ı Mīṣr'a ol şeh-i Ken‘ān

541 / 5

2.3.5 Turan:

Eski İran mitolojisinde büyük bir doğu ülkesinin adıdır. Şehnâme'nin büyük bir bölümü İran-Turan savaşlarına ayrılmıştır. İslâmî kaynaklarda da Turan kelimesi Türk ülkesi Türk yurdu kelimeleriyle aş anlamlı olarak kullanılır. Şehnâme'nin Turan Hükümdarı olarak bahsettiği Efrasiyab, Türk Hükümdarı Alp Er Tunga'dır.

Divanda İran ile birlikte anılmaktadır.

Huşuşā āşaf-ı devrān vezīr-i şadr-ı sâbık kim
İder lerzān o zātuñ heybeti İrān u Tūrān'ı

537 / 16

2.4 ŞEHİRLER:

2.4.1 Bağdat:

Bağdat kenti öteden beri Divan şiirimizde önemli bir yeri olan kentlerdendir. Önemli bir kültür ve sanat merkezi olmasının bunda büyük katkısı vardır. Ma'mur bir şehir olması dolayısıyla şiirlerimizde yer alan Bağdat kenti Sutûrî Divanı'nda da bu noktada kendine yer bulmuştur.

Bu fānī dehri hōş ābādī ķılduñ seyr-i mahlūka
Ķamunuñ meskenüñ kendilere şan eyledüñ Bağdād

99 / 8

Dünyâda senüñ gibi peri-rū dağı olmaz
Gezsem de bulunmaz
Şām u Haleb ü Mîşr'ile Bağdād tā ser-hadd-i İrān
Tā mülk-i Ķandehār

515 / 4

2.4.2 Bedahşan:

Bugün Afganistan topraklarında bulunan bir çeşit mavi renkli cevheri ile ünlü kent. Ceyhun nehrinin kuzeyinde yer alan kent Divanda da cevher kelimesi ile birlikte anılmaktadır.

Gevhere teşbih iderdüm la' l-i ḥandānuñ senüñ
Yoқ baña kısmet eger dünyā Bedahşān olsa da

416 / 2

2.4.3 Erzenirum (Erzurum):

Sutûrî'nin Erzurumlu olması dolayısıyla Divanda adı en çok geçen şehirlerden biri de Erzurumdur. Divanda şehrîn adı Erzenirum olarak anılır. Erzurum beldesinin önemli hanedanlarından, Erzurum âyânlarından bahsedilir. Erzurumdaki çeşme, camii, abdesthane gibi bir takım yapıların tamirleri için de tarihler düşürülmüştür.

Bilâd-ı Erzenirûm'uñ güzide ḥânedânından
Olub tevfîk-ı Rabbâni Muhammed Ağa'ya şâyân

541 / 3

Bilâd-ı Erzenirûm'uñ 'ayânı ḥânedânından
O zâtuñ ismidür 'Oşmân Ağa meşhûr feşâhatle

544 / 4

Erzenirûm ḥânedânı ser-zâgârî-i ku'ûd
Hâcî Hüseyin Ağa ol zi'-kerem şâhib-i cûd

546 / 1

2.4.4 Haleb:

Divanda ismi zikredilen bir başka şehir de Haleb'dir. Bugün Suriye sınırları içinde kalan Haleb, o dönemde Osmanlı'nın önemli bir kültür ve ticaret merkezi olarak dünya coğrafyasında kendine yer edinmiş bir şehirdi.

Dünyâda senüñ gibi peri-rû dahî olmaz
 Gezsem de bulunmaz
 Şâm u Haleb ü Mîşr'ile Bağdâd tâ ser-hadd-i İrân
 Tâ mülk-i Kandehâr

515 / 4

2.4.5 Hoten:

Hoten bugünkü Çin'in Doğu Türkistan bölgesinde kalan bir şehirdir. İpek böceği ve ipek böcekçiliğiyle meşhurdur. Ayrıca İpek Yolu'nun merkezidir.

Sutûrî, divanında Hoten'i bu özelliğiyle zikretmektedir. Hoten kelimesi beyitlerde Çin ülkesi ile birlikte tacirleriyle anılmaktadır.

‘ Anber-āsâ kâkül-i müşgîni tökmış gerdene
 Tacir-i Çin ü Hoten gûyâ müheyyâdur gider

139 / 3

Tacir-i mülk-i Hoten kaydın hayâle almazam
 Zülf-i müşgînűnle ol la‘l-i dırahsânuñ görüb

508 / 5

Vaşfuñı şerh itmege şermendedür ehl-i sūhan
 Hükਮüne şayestedür hep mülket-i Çīn ü Ḫoten
 Âşaf-ı ‘âlî-himem şâhib-‘atā hulkı hasen
 Niçe diller şevk-ı evşâfuñ ile bulsun cilâ

536 / 9

Bir nihâl-i tâze nevres gónce-i bâg-ı cinân
 Külbe-i ‘attâra beñzer nâfe-i Çīn ü Ḫoten

539 / 3

2.4.6 Kahire:

Mısır'ın başkenti olan esk kültür ve medeniyet merkezi Kahire, Divanda Mısır ile birlikte, Mısır Fatihi Yusuf Ziya Paşa vesilesi ile anılmaktadır.

Ki şadr-ı sâbık-ı fâtih-i Mîşr u Қâhira‘dâ
 Erenler defterinde kayd olan şâhib-‘alem geldi

540 / 3

2.4.7 Kandehar:

Bugün Afganistan'ın güneyinde bulunan Kandehar kenti, halilariyla ünlüdür.

Dünyâda senüñ gibi peri-rû dahî olmaz
 Gezsem de bulunmaz
 Şâm u Ḥaleb ü Mîşr'ile Bağdâd tâ ser-hadd-i İrân
 Tâ mülk-i Қandehâr

515 / 4

2.4.8 Sifahan (Isfehan):

Sürmesi ile meşhur bir şehirdir. Divanda da bu özelliğiyle yerini almıştır.

Ne sūd nūr üzre çekmek rū-siyeh küh̄l-i Şīfāhān’ı
Cihānda ḥāk-i pāyūn tek gözüm hiç tūtyā bulmaz

241 / 3

2.4.9 Şam:

Ottomanlı'nın en önemli ticaret merkezlerinden biri olan Şam da Sutûrî Divanı'nda adı geçen şehirlerdendir.

Dünyâda senüñ gibi peri-rū dağı olmaz
Gezsem de bulunmaz
Şām u Ḥaleb ü Mîṣr’ile Bağdād tā ser-ḥadd-i İrān
Tā mülk-i Ḳandehār

515 / 4

2.5 NEHİRLER

2.5.1 Ceyhun Nehri:

Ceyhun nehri, Divanda adı en çok geçen nehirdir. Âşık daima gözyaşının Ceyhun misali çağladığını söyler.

İtmezseñ eger külbe-i alhzānuma teşrif
Ceyhūn gibi eşküm ağa tā rūz-ı kıyāmet

84 / 6

Cihānda ben gibi hiç derde kes düş olmasın yā Rab
 Yaşum Ceyhūn ciger pür-hūn tenüm şan bir ḥabāb olmuş

264 / 2

Eşk-i hūn-ābuñ Suṭūrī çağlıyor Ceyhūn gibi
 Bir gün elbetde virür cismūn alur seyl-āb-ı ‘aşk

285 / 6

2.5.2 Fırat Nehri:

Divanda bir beyitle Fırat nehri de yerini almıştır. Yalnız buradaki kullanım Ceyhun nehrinde olduğundan çok farklıdır. Bu beyitte, Ceyhun nehrinin çağlamasına karşılık delilerin suya bakarak sakinleşmelerine atıfta bulunulur ve suyun rahatlatıcı özelliği vurgulanır.

Eye Suṭūrī her ne dem ṭutsa senūn mecnūnlığıñ
 Gel Fırat'a ḫıl nażar yā bir ruh-ı hūbāna bah

97 / 7

2.5.3 Nil Nehri:

Ceyhun ve Fırat nehirlerinin yanında Mısır'ın hayat kaynağı olan Nil nehri de Divan'da iki beyit ile zikredilmiştir. Bu beyitlerde şair gözyaşını Nil'e benzetir.

Eşk-i hūnum Nīl gibi oldukça dīdemden revān
 Rāz-ı pinhānum bu gün hep āşikār olmaķdadur

180 / 6

Sırışküm Nîl-veş akmazdı her dem dîde-i terden
 Cefâdan vâz gelüb ol şǖh baña lūtfî ƙarîn olsa

431 / 2

2.6 SOSYAL HAYAT:

2.6.1 Savaş Aletleri:

2.6.1.1 Ok, Tır, Nâvek, Hadeng:

Ok, Sutûrî Divânı'nda diğer savaş aletleri gibi genellikle sevgiliyle, sevgilinin, gamzesiyle, yan bakışıyla, kirpikleriyle ilişkilendirilerek anılır. Biz bu beyitleri sevgili bahsinde alacağımızdan burada sadece savaş aleti anlamına en yakın olanları kullandık.

Ok gibi toDate ol egriye minnet eyleme

22 / 4

Belâ tîrine sîne virse ‘âşık hîç nişân virmez
 Dimem ‘âşık aña kim ‘aşk yolunda baş u cân virmez

250 / 1

Hadeng-âsâ tarîk-ı Hâkk'a toDate istikâmetde
 Hâkîkat Ka'be'sinde baş egüb kaddün kemân eyle

450 / 3

Cevr-i nâ-rahm-ı felekden ƙalmadı sînemde yir
 Rahm kıl ebrû kemânından okuñ yabana şal

505 / 6

2.6.1.2 Kılıç (Tiğ, Şemşir):

Kılıç da tipki ok gibi sevgilinin öldürülüğünü ortaya koymak maksadıyla kullanılır. Kılıçın zikredildiği tüm beyitlerde sevgilinin gamzesi söz konusudur.

Ben sipeh-sâlâr-ı ‘aşkum ǵam sipâhumdur bugün
 Şâh-ı ‘aşk virdi Suṭûrı hem kılıç ǵaftân bize

436 / 4

Biz ǵaǵıkat tiǵ ile ceng eylerüz bed-nefsile
 ‘Arşa-i meydân-ı hâtır ceng-i nîrem bilmezüz

221 / 2

Şerha-dâr-ı tîguñ olmamış mı yir var sînede
 Aşmasın şemşîr-i ǵahruñ tiǵ-ı Daǵhâk üstine

517 / 3

Ben ol fârisü’l-ebrârum bu meydân-ı belâǵatde
 İder şemşîr-i endîsem musâhîhar Zâl-i Behrâm’ı

537 / 6

2.6.2.1.3 Hançer:

Ok ve kılıç bahsinde söylediklerimiz hançer için de geçerlidir. Hançer ile de sevgilinin kaşları arasında şeklen bir bağlantı kurulmuştur. Ve sevgilinin güzelliğindeki öldürülük, aşağıya olan zulmü savaş âletleri vasıtası ile anlamı güçlendirerek anlatılmaya çalışılmıştır.

Cān başile meydān-ı maḥabbetde bu sa^c yum
Śinem siperi ḥançer-i müjgānuñ içündür

157 / 5

Ḳat^c eyle Suṭūrī elüñ öz cāndan ümīdi
Kaşdında olan ḥançer-i müjgānuñ elinden

382 / 7

Baḳduḳça beni ḥayret alub bī-hūş ^c aklum
Nuṭkum dutulur ḥançer-i müjgāni görince

420 / 2

2.6.2 Eğlence Hayatı:

2.6.2.1 Bezm ile İlgili Mefhumlar:

2.6.2.1.1 Bezm

Bezm, gazellerin vazgeçilmez mekânıdır. Bezm ile ilgili sâkî, kadeh, gulgul, sürühi, servi, çerağ vb. kelimeler kullanılarak çizilen tablolar. Divan şiirimizde oldukça büyük bir hacme sahiptir.

Sutûrî Divanı’nda da bezmden fazlaca bahsedilmiştir.

Bezm ālātuñ kurub bir kaç kadeh devr eylemiş
Germ-i meyden reng-i rūyi ergavān olmuş gelür

109 / 3

Şun köhne kadeh-keşlere bu dāfi^c-i ġamdur
Bu bezmi gören tā bize rindāne disünler

178 / 2

Zāhidā inşāf idüb gel kıl temāşā meclisi
 Bezm-i ḫişret-gāhıdūr devr eyleyen peymānedür

179 / 4

Meyimüz ḫaşk meyidür bezmimüz başka şafā
 Mest olur haşre degin içse bizüm şerbetimüz

244 / 5

Şurāhī ḡulgūl itmiş cām-ı yākūtını ṭoldurmuş
 Bu bezme ehl-i meclis pür-şafādan cām-ı Cemlenmiş

258 / 3

Bezm-i ḫişret içre şūfi bir ayağ meydāna baş
 Gör ne meclisdür bu meclis andadur ḫāmīle hāş

273 / 1

Bu bezmüñ cem'ine gelsin yine erbāb-ı ta'rifān
 Dil-i nā-şāda fer virdüñ hilāl ebrūy hōş geldüñ

310 / 4

Bezm-i ḫişretde ṭolu çekmede peymāne o şūh
 Toküner dir ne bu dōstdur ne bu bīgāne o şūh

502 / 1

2.6.2.1.2 İçki Mey, Şarâb, Bâde, Mül, Şire-i Engûr:

İçki, bezmin vazgeçilmez bir unsurudur. Divan edebiyatımızda çokça kullanılmıştır. Özellikle gazel türünün “aşk, şarap ve sevgili şiiri” olarak tanımlandığı dikkate alınırsa içkinin Divan edebiyatımızdaki yeri daha iyi anlaşılacaktır.

Vahdet meyinüñ mestiyüm yok bende bir şerm ü hicâb
Endîşesizler döstiyum yok fikr-i ma' mûr u harâb

13 / 1

Meyhâneye varmış o peri üç kadeh içmiş
Keyfiyyet-i meydendür o dîvâne bakışlar

132 / 5

Gâlibâibrâma uymış meclis-i rindânedede
Germ-i meyden lâle tek leb-ruhlar al olmuş gelür

184 / 3

Şubh-ı kâlûdan mey-i aşk ile mahmûrlardanuz
Biz harâbât-ı elestüz şanma ma'mûrlardanuz

233 / 1

Meyimüz aşk meyidür bezmimüz başka şafâ
Mest olur haşre degin içse bizüm şerbetimüz

244 / 5

Hevâ-yı meşreb-i tıflânilerde sûd u kâr olmaz
Mey-i şâfi-i aşkdan nûş idenlerde hümâr olmaz

248 / 1

Mey-i maḥbūbdan Suṭūrī sehv imiş vaz geldüğü
İşbu kāra tevbe itmiş ise pişmān olsa yeg

302 / 1

El çek mey-i maḥbūbdan bir pāre Suṭūrī
‘Ālemde aduñ tā niçe dīvāna çekilsün

377 / 5

Mey-i maḥbūbdan Suṭūrī el yumaḳ āsān degül
Hāl-i zāri neylesin efgān efgān üstine

437 / 5

Seni başdan çı́kardur ey Suṭūrī bu hevā bir gün
Mey-i maḥbūbile aldar seni senden alur sākī

465 / 5

Ey Suṭūrī mey-i maḥbūb sözini boşla yeter
Sen seni ‘āṣī-i merdūd-ı ilāh itme dahı

478 / 6

İçmesin bīmār-ı ‘aşķ olan ṭabībüñ şerbetin
Ğam günü olma tefekkür def̄ ine ba᷇ bāde çek

313 / 2

Girse meyhāneye zāhid bilse bāde zevk̄ını
Eylemezdi tā ebed ‘aşķ ehlide bir de cedel

319 / 5

Baña dilerse Suṭūrī rāz-ı ḋ aşkı Ḳıl nihān
 Añlaşır mı bāde-engür şīşe-i meksūrdan

395 / 5

Def̄ -i ḡamdur diyü hāṣā şīre engür içmezem
 ḋ Aşk meyinden mest olan hüşyārı cānum pek sever

533 / 4

2.6.2.1.3 Mum, Şem, Kandil, Çerāğ, Fânûs:

Bezmin vazgeçilmeyen bir başka unsuru da aydınlatma aracı olan mumdur.
 Âşığın ah dumancı ile arasında benzerlik kurulan mum, çerağ, kandil, fanûs, fanûs-ı
 hayâl ile ilgili beyitlerde güzel tablolar çizilmiştir.

Pervāne gibi yanmağa şübheñ mi Suṭūrī
 Fânûs-ı hayâl şem̄ -i şebistānuñ açılmış

268 / 5

Beyt-i Rahmān'dur göñül hānesi zulmet kalmasın
 Āteş-i ḋ aşkuñla yandur anda fānūs u çerāğ

281 / 4

Revğan-ı dilden çerāğ-ı ḋ aşka fānūs olmuşum
 Kim o şem̄ e devr iden pervānesidür bu göñül

317 / 4

Devreder üftādeler başuñda pervāne şīfat
 Olmuşum şem̄ -i cemālūñ şanki fānūs-ı hayâl

327 / 3

Münevver şem^c-i ruhsāruñ žiyā-dār olduğu demde
Bu dil fānūs gibi çevrildi başında ṭolandurdu

485 / 3

Şem^c-i ‘aşkuñ dilde yakmışdur cerāğ kılmış žiyā
Ol sebedür şimdi uçdı başuma pervāne hep

78 / 2

Şeb-i tārikde zulmet içre koymaz şu^c le-i āhum
Eyā ‘aşkum cerāğı pişvā ol reh-güzer göster

134 / 2

İrişdik firkat-i vaşluña şimdi şeb-i hicrāna
Yağuban revğan-ı dilden cerāğ atdum şebistāna

413 / 1

Fark^c itmek olur mı bu ayuñ rüz u şebinden
Efrūze-i ḫandıl ile şeb-rüz-ı žiyādur

33 / 7

Derūnum āteş-i ‘aşkuñ yakar elbet anı bildüm
Ziyād oldukça şem^c bir ḥānede elbet žiyā artar

136 / 3

2.6.3 Süslenme:

2.6.3.1 Kıymetli Taşlar ve Madenler:

2.6.3.1.1 Altın, Zer:

Tarih boyunca süslenme deyince ilk akla gelen maden altındır. Tüm kıymetli gördüğümüz şeyleri altınla kıyaslarız. Bu durum Sutûrî Divanı'nda da vardır. Ancak biz burada maden olarak kullanıma en yakın olanları vereceğiz.

Pûte-i kâl içre yandum şâfî oldum ‘aşkile
Cevher-i pâk olduğından her kelâmum sim ü zer

166 / 4

Girelüm nâr-ı haķîkatde çü pervâne şifať
Yanalum pûte-i ‘aşk içre zer-âyâr olalum

366 / 4

2.6.3.1.2 Gümüş, Sîm:

Gümüş madeni, divanda, kullanıldığı tüm beyitlerde sevgilinin tenine teşbih maksadıyla kullanıldığından, sevgili bahsinde anılacaktır.

2.6.3.1.3 İnci, Dürr, Lü'lü:

İstiridiyeden çıkarılan bir cins kıymetli taştır. Nisan yağmuru istiridiyenin kabuğu içine düşünce zamanla inciye dönüştüğüne dair oluşan yaygın inanışa Sutûrî'nin çeşitli beyitlerinde de rastlamak mümkündür.

Garķ-ı baĥr-i ‘aşk olub almazsa dürrinden našîb
Hâ ’ib ü hâsir ü mağbûn sâkin-i sâhildür ol

10 / 3

O baḥrūn ḫa‘rīna batduñ nihānīdürre el ḫatduñ
Fenāyi bākīye şatduñ daḥi ‘ālemde ne pervā

16 / 2

Cilā vir āyīne-i ṭab‘a muşaffā kıl hüner göster
Şadef tek olma ḥāmūş-femm açub dürr-i güher göster

134 / 1

Dest-res olmak dilerseñ lü ’lü ’-i ter-dāneye
‘Aşk baḥrin ḫa‘rīna gir dürr-i yektā bundadur

186 / 4

Çıkdı aḡūş-ı şadefden dürr-i yektā bī-miṣāl
Rūz-ı nev-rūz oldu kānūn buña taşdīk idesen

539 / 2

Ne ferzend ü şıfat ādem ḫamer-ṭal‘at melek-sīret
Şadefden şan ḥurūc itmiş yine bir dürr-i bī-hemtā

542 / 2

Ḳabūl-i feyż-i Ḥaḳḳ'a dilde lāzım şıdk-ı isti‘dād
Şadef tā ḫatre nīsān olmadıkça dürr şemīn olmaz

561 / 7

Āb-ı nīsān dīdelerden kıl nīsār
Āşikār it lü ’lü ’-i lālā-yı ‘aşk

286 / 7

2.6.3.1.4 La'l, Yakût:

Kırmızı renkli çok kıymetli bir taştır. Rengi dolayısıyla şarap ve sevgilinin dudağı la'l taşına benzetilir.

Gevhere teşbih iderdüm la'l-i ḥandānuñ senüñ
Yoқ baña ķismet eger dünyā Bedahşān olsa da

416 / 2

Ko ol gevher-fürüşān la'l-i yākūta bahā biçsin
Mücellā gevher olsun mı dür-i dendāneden ġayrı

453 / 5

Tācir-i mülk-i Ḥoten kaydın ḥayāle almazam
Zülf-i müşğinüñle ol la'l-i dıraklışānuñ görüb

508 / 5

2.6.3.1.5 Güher, Cevher, Gevher:

Kıymetli bir maden olmakla birlikte bütün kıymetli taş ve madenlerin ortak adı olarak da kullanılır. Divanda genel olarak Sutûri'nin üslûbu ile ilgili beyitlerde kullanılmıştır.

Kelāmum gūş idüb 'āşık olur mı 'aşka rū-gerdān
Bilür ki seng-i cevher yanmadan olur mı zer peydā

531 / 5

Suçurū ğevherüñ şarrāf-ı nākis-fehme ‘arż itme
Nuķūdī nażm-ı pākinden aħibbāya eṣer göster

134 / 5

Gevher-i nażmuñ Suçurū baħr-i hikmetden çıkar
Ehl-i ‘irfān üzre išār it dür-i nāyāb-ı ‘aşķ

292 / 5

Debīrā deste al ḥāme merām it bir eṣer peydā
Çıkar baħr-i kemāletden ki bī-hemtā güher peydā

74 / 1

2.6.3.2 Güzel Kokular:

2.6.3.2.1 Anber, Misk, Müşk:

Amber kokusu balinalardan elde ediliyor. Hint ve Japon denizlerinde yaşayan, balinagillerden kaşalot balığı hastalanınca, midesinde sıvı bir kitle oluşuyor. Bu kitle, suya salgılanıyor. Su ile temas edince de, gri renkli yassı maddelere dönüşüyor. İşte bu maddelerden, amber kokusu elde ediliyor. Orta Asya'da yaşayan 'boynuzsuz erkek misk ceylani'nın üreme bezlerinden elde edilen misk kokusu, asırlardır güzel bir koku olarak hayatımızdaki yerini korumaktadır.

Divanda bu güzel kokular yapılışları bakımından değil de geldikleri ülkeler bakımından zikredilmektedir. Ve özellikle Çin ve Hita, Hoten ile birlikte anılmaktadır. Bu beyitlerden Misk'in Osmanlı topraklarına Çin tüccarları vasıtası ile geldiğini öğreniyoruz.

Zülfüñ düşince yüz üzre dil meşâmina
 Şan kâfile-i ‘anberi misk-i Çîn ü Hîtâ gelür

135 / 2

‘İzâruñ üzre düşmiş müşg-i ‘anber târ-ı gisûlar
 Gelüb Çîn iklîminden tacir-i dil şehri şemlenmiş

258 / 4

2.6.3.2.2 Tutiyâ (Tutyâ), Sürme:

Nemli göze, sağlık ve güzel bir görüntü amacıyla sürülen siyah bir tozdur. İsmid taşından elde edilir. Gözlere sürme çekmek sünnettir.

Edebiyatımızda genellikle mahbûbun ayağının tozu sürdürmeye teşbih edilir ve aşık bunu gözüne çekmek veya ona yüz sürdürmek ister. Sutûrî Divanı’nda da Peygamber Efendimizin ayağının tozu sürdürmeye teşbih olunmaktadır.

Ağardı merdüm-i dîdem der-i şebbâk-i ravzanda
 Ne ǵam var hâk-i pâyûñ tûtiyâdur yâ Resûlullâh

26 / 6

Hâk-i pâyûñ tûtyâsı sürme-i cân it hele
 Bir nigâhuña dil-i ǵamgîni hândân it hele

410 / 1

Olmasa görmez cihâni çeşmümüñ merdümeleri
 Hâk-i pâyûñ tûtyâsı dîde nemnâk üstine

429 / 4

2.6.3.3 Yazı:

2.6.3.3.1 Kalem, Kilk, Nâl, Hame:

Kalem kamiştan yapılır. Yazı yazmak için kullanılır. Bazen İlâhi gücü, alın yazısını kastetmek maksathı “kudret kalemi”, “Arş u kürsi kalemi” gibi ifadeler de kullanılır.

Perr ü bâl olmalıdır sâlike mürşid nefesi

‘Arş u kürsî kalemi ma’ nîde seyrân olalum

348 / 4

Bîhûde kıyâs itme taħṣîl-i kemâlümndür

Kilk ü raḳam u ḥâmem cevlânumu gördükce

441 / 5

Diñlen ney-i ḥâme sühânum buldu karârin

Söz muhtaşarı ‘ādet-i ehl-i fużalâdur

35 / 15

2.6.3.3.2 Hokka:

Yazı yazarken kalemi mürekkebe batırmak için kullandığımız dar ağızlı bir eşyadır. İçine mürekkeb konur. Devrildiğinde içindeki sıvını dökülmemesi için özel olarak tasarlanmış bir yapısı vardır. Ağızının dar ve küçük olması dolayısıyla sevgilinin ağızı hokkaya teşbih olunur. Camdan ve değişik madenlerden yapılır.

Sühânum ḥoḳḳa-i şadefden çıkar

Lü’lü’-i cevher-feşânum şimdi

529 / 4

2.6.3.3.3 Harfler (Hurûf):

Edebiyatımızda bir takım harfler ile sevgilinin uzuvaları arasında çeşitli ilişkiler kurulmuştur. Bu harfler anıldığı zaman hemen sevgilinin ağızı, gözleri, kaşları vb. akla gelir. Ayrıca çeşitli harflerden oluşan kelimeleri işaret maksatlı olarak da bazen şair sadece harfleri zikretmektedir.

Sutûrî Divanı'nda da ayn (ع), mim (م), shin (ش), kaf (ق), cim (ج), sad (ص), dâl (د) ve ha (ه) harfleri değişik ilgilerle kullanılmıştır.

Mu^c allim gerçi çok ta^c lîm-i ders itdi baña ammâ
Hurûf-ı ^cayn u ^{shîn} ü ^{kâf} hemân ezberde ^{qâl}mışdur

123 / 4

Cism-i pâküñ nûrile perverde itmiş Zü'l-celâl
Nergis-i ^cayn u ^{mîm} şâddur çevre almış ^{haqq} u ^{hâl}

525 / 2

Suṭûrî râzını irşâd idinmez ki bile her yad
İki mîm iki cîm bir ad okur lafz-ı celâl üzere

432 / 5

Mîm ile ^{hâd}ur maṭlebüm hem dâla ^{hayrân} olmuşum
Bu dersi ezber eyledüm bildüm ki insân olmuşum

335 / 1

2.6.3.4 Oyunlar:

2.6.3.4.1 Satranç:

Osmanlı topraklarına İran'dan geldiği ve sarayda hayli ilgi gördüğü bilinen satranç şaire de girmiş ve Divan şairleri arasında zaman zaman bu oyun ile ilgili kavramlar kullanılmıştır. Sutûrî Divanı'nda satrancın Kale, At, Şah, Vezir ve Piyon gibi taşları zikredilmiştir.

Şatränc-i 'arşada biz ruh sürüb at şıçradub

Şâhları mât eyleyen bu rezmde ferzâneyüz

214 / 3

Esb ü ruh oynadub piyâdeler öñince

Satränc-i meveddetde ferzâneye 'aşk olsun

381 / 3

3. İNSAN:

3.1 GENEL OLARAK İNSAN:

Sutûrî Divanı'nda, insan, şairin dünya görüşüne göre şekillenmektedir. O, gamsız insanın insan olamayacağını dile getirir. İnsanın insan rütbesine erişebilmesi için en temel şart seher uykusunu terk etmektir. Gerçek insan ancak aşka mübtelâ olandır.

Ancak söylemeneden geçilemeyecek bir özellik vardır ki insanı insan yapan onu da Sûtûrî şöyle dile getirmektedir: İnsan eğer insanlık iddiasında bulunuyorsa bunun en önemli işaretî kâle uygun hâldir. Yani insan olanın yaptıkları ile söyledikleri birbirine uygun düşer yoksa kendini insan sayma, insan oldum zannetme.

Ğam-ı ‘aşkdan degül insân-ı kâmil dilleri hâlî
 Tehî ǵam ādem olmaz ādem olsa bi-ǵam olmazdi

17 / 11

Seher uyķusunu terk eylemekdür rütbe-i insân
 Hazer kıl nefس-i emmâre seni şerre ider pûyân

21 / 4

Bulmadı lezzet hevâsin münkir-i dîdâr olan
 Kim ki ‘aşka mübtelâdur sîretâ insân olur

199 / 5

Mîm ile hâdur maṭlebüm hem dâla hayrân olmuşum
 Bu dersi ezber eyledüm bildüm ki insân olmuşum

335 / 1

Sa‘ y it Suṭûrî urma lâf hadd-i važîfeñden ziyâd
 Kâle muṭâbık hâl gerek şanma ki insân olmuşum

564 / 9

3.2 SEVGİLİ:

İbrahim Sutûrî Divâni’nda rastladığımız sevgili tüm Divan şairlerinin bir şekilde fizikî yapısı veya karakteristik özellikleri ile portresini çizdiği sevgiliden farklı değildir. Buradaki sevgili, güzellik bakımından huri ve gilmana benzetilmekte, perilerle bir tutulmaktadır.

Sevgilinin vasıflarının anlatılması hususunda dilin aciz kaldığı, güzelliğinin anlatılamayacağı dile getirilir.

Teşbih olınur hüsnüñ dünyâda melek-şimâ
Cā'ız dir ise gördüm ben hûri-i gîlmânı

491 / 2

Şerh olınmaz vaşfa gelmez naâkline 'âciz lisân
Çeşm-i 'âlem görmemiş ancılayın mahbûb-ı ter

105 / 3

Karakteristik olarak da âşıqa karşı zalım tavrı, zulmünün çokluğu buna karşılık merhametinin azlığı, kana susamışlığı, kan döküçülüğü ve ilgisizliği ile anılmaktadır.

Ey zulmi füzün râhmi ķalîl ǵamzesi ǵaddâr
Çoķ dilleri yaǵmâya viren şâh-ı sitem-kâr

170 / 1

3.2.1 Sevgilide Güzellik Unsurları:

3.2.1.1 Saç:

Saç, divanda, uzunluğu, şekli, perişanlığı, rengi, kokusu sebebiyle çeşitli teşbihlere konu olmuştur. Sevgilinin saçı, uzunluğu sebebiyle yılana, sicime; bağlayıcılık özelliğiyle ipe ve zincire; rengi sebebiyle geceye benzetilir. Bu benzetmelerin hepsi Sutûrî Divanı'nda mevcuttur.

Ancak; burada zikretmeden geçmek istemediğimiz bir beyit var ki manası şöyle: O gece renkli (gece kadar kara) olan zülfün billur sinene neden düşmüş? Kişinin İmanı üstüne küfrü tercih etmesi şaşılacak şey değil mi?

Ne yüzden düşmiş ol şeb-reng zülfüñ sîne billûra
 ‘ Acebdür kûfri tercîh eylemek îmânuñ üstinde

427 / 2

Târ-ı kâkül muttaşıl boynumda bir zincir olub
 Rişte-i cân urmamış mümkün degül andan ḥalâş

273 / 3

3.2.1.2 Kaş:

Kaş, sevgilinin güzelliğini tamamlayan önemli unsurlardan biridir. Kaşın tek başına çeşitli benzetmelere konu olduğuna nadiren rastlanan divanda benzetmeler genel olarak göz, kirpik, zülf, gamze, yüz gibi unsurlarla birlikte anılmaktadır. Şeklen kimi zaman tuğraya benzeten kaş, kimi zaman sevgilinin aşağı karşı kullandığı; yaya, kimi zaman; görüldüğü vakit dua gerektiren yeni ay'a, hilâle kimi zaman da âşıkların secdegâhı olan mihraba benzetilmektedir. Bu benzetme o denli benimsemisti ki şair, sevgilinin kaşlarının mihrabına secde etmeyen kişinin Allah indinde namazının kabul olmayacağıını dile getirir. Ayrıca, Mir'ac'da Peygamber Efendimiz'in Allah (c.c.) arasındaki mesafenin, iki yay miktarı olarak ifade edilmesi sebebiyle kaş, Mir'ac ile de birlikte sıkça kullanılmıştır.

Secde kîlmazsañ Suṭûri ebrûlar mihrâbına
 Bil ki maḳbûl olmadı ‘ ind-i Ḫudâ’da ol namâz

215 / 5

Tuğrâ-yı şîfat ebrûlar ol levha-i hüsne
 Bir ḥaṭṭ-ı hümâyûn ki çekübdür yed-i ķudret

84/5

Çeşm-i aḥterle hilāl ebrūlaruň teşbīh olur
 Māh-ı nevdür dest dutup dergāha lāzimdur duʻā

69/3

Kaşlaruň ṭuğrası taḥkīk ḥaṭṭ-ı Mevlā bundadur
 Laʻl-i nābuň şerbeti bahş-ı Mesīḥa bundadur

186 / 1

3.2.1.3 Kirpik:

Divanda, sevgilinin güzellik unsurlarından biri olan kirpikler, gözlerin tamamlayıcısı olarak karşımıza çıkmaktadır. Şekil itibariyle savaş aletlerine benzetilen kirpik, genellikle “tîr, tîg, hançer, ok, kılıç” vb. kelimelerle birlikte kullanılmaktadır.

Kaşd-ı cān itmekde ḡamzeň müjgānuň ṭir-i kažā
 Sinemi almış nişāne ḫavs-i ebrū dûrdan

395 / 3

3.2.1.4 Göz:

Bir insanın fizikî güzelliğini ortaya koyan en önemli unsur hiç şüphesiz gözlerdir. Âşığın sevgili ile iletişimini göz aracılığı ile olur. Bu sebeple göz aşağı büyüleyen, sevgiliye bağlayan ve onları meftun eden en önemli güzellik unsurudur. Bütün bu özellikleri dolayısıyla göz, “câdû, fettan, sehhar kelimeleri ile vasıflandırılır. Ayrıca şekil itibariyle nergise, arap alfabetesinde bulunan ayn (ئ), mim (ئ) ve sad (ئ) harflerine parlaklığını nedeniyle yıldızla benzetilir.

Cism-i pâküñ nûrile perverde itmiş Zü'l-celâl

Nergis-i 'ayn u mîm şâddur çevre almış hâtû u hâl

525 / 3

' Aceb kâkül ki bu 'anber sîm-endâm sîne mermer

Yüzüñ hûrşîd gözüñ ahter ķaşuñ mâh-ı hilâl üzre

432 / 3

3.2.1.5 Yüz / Yanak:

Sevgilinin güzelliğini bir bütün olarak ortaya koyan en önemli unsurdur yüz ve yanak. Şirimizde sevgilinin yüzü parlaklık bakımından güneş ve aya benzetilmekle birlikte çoklukla bunlardan üstün tutulur. Sevgilinin yüzü varken güneşe ve aya muhtaç değildir âşık. Hatta sevgilinin yüzü varken âşık, cennetteki kandilleri bile hiçe sayar.

Sutûrî Divâni'nda geçen bir beyitte sevgili yürüken yüzünden yayılan ışık insanların ayna oynatmasına benzetilerek güzel bir tablo çizilmiştir.

Hûrşîd-i mihr-i eflâk müştâk mâh yüzüñe

Seyr eylese dü ķaşuñ rağbet nedür hilâle

31 / 3

Şem'-i kâfûrin nihân it rağbetüm yok bu gice

Gül yüzüñ ķandîl-i cennetden münevverdür baña

73 / 4

Gün yüzin 'arż eyledükce āşikār şems-i cemāl
 Yakmaç olmak pertevinden şanki mir'āt oynadur

175 / 2

3.2.1.6 Gabgab:

Ciftegerdan, çenealtı gibi anlamlara gelen gabgab kelimesi Divanda bir beyitte sevgilinin bûsegâhi olarak anılmıştır.

Gül 'izāruñ hāl ü haṭtuñ būse-gāh-ı ḡabḡabuñ
 'Āşık-ı dil-hasteye 'ayn-ı şifā vādīsidür

115 / 1

3.2.1.7 Hatt (Ayva Tüyüleri):

Sevgilinin yanağındaki yeni çıkan tüylerdir. Sakal olarak kullanıldığı anlamlar hariç sevgilinin güzellik unsurudur. Hatt kelimesinin yazı anlamına da gelmesi sebebiyle yazıya benzetilir. Yanakta bulunması sebebiyle ben, zülf, çene ve dudak ile birlikte kullanılarak sevgilinin güzelliğini tamamlar. Hattın sarı olması istenmeyen bir durumdur ve yaşlılığın işaretidir.

Haṭṭ u ḥālinden Suṭūri medh-i evṣāf eyle kim
 Yazılı mecmū'a-i dīvāna eş'āruñ senüñ

315 / 5

Haṭṭ şarardı ḥad büküldi çıkdı elden firşatum
Cism ü cān tāraca gitdi elde varum ḫalmadı

496 / 2

3.2.1.8 Ben (Hâl):

Sevgilinin güzelliğine güzellik katan bir unsurdur. Sevgilinin beni, biçim olarak karabibere benzetilirken, karakter olarak da Hindû'lara benzetilir ki Hindû'ların yağmacılık, avcılık gibi bir takım özellikleri sevgilinin benine isnad edilir.

‘ Asker-i Hindū boğazı çār-ṭaraf žabṭ eylemiş
Dilleri yaqmācı mı ya dāne fülfüller midür

128 / 2

Göñül mürgün şikār itmekde ķurmış dām tezvīrin
Düzülmüş ḥāl-i fülfüller o sīm gerdānuñ üstinde

427 / 4

3.2.1.9 Gamze:

Sevgilinin öldürülüğünü ortaya koyan en önemli unsur gamzesi yani yan bakışıdır. Genellikle hançere veya mızrağa teşbih olunur.

Ḵasd-ı cān eylersin eyle bende teslīm-i riżā
Ġamze-i Tātār'a virilmek nedür fermānumi

472 / 6

Ğamzeň okına karşı s̄inem hedef itmişdüm
 ¸Uşşāka şalagörsin s̄inemdeki peykānı

491 / 6

Dutma ǵamzeň t̄irine ǵana boyanmış gönlümi
 İmtihān itmek mi ǵaşduñ bu şınanmış gönlümi

481 / 1

3.2.1.10 Dudak (Leb):

Sevgilinin dudağında âşıklara can bağışlayan bir hayat vericilik vardır. Hatta sevgilinin dudağı bu sebeple ölüleri diriltme mucizesi ile kavminin karşısına gelen Hz. Isâ ile yarşır ve ona üstün gelir. Renk itibarı ile de mey ve lâ'l ile ilişkilendirilir.

Nūş iden la'l-i lebüñden āb-ı һayvān didiler
 Lâyık olsun mı dahı içmek şarāb-ı nāb aña

53 / 3

Fitne çeşmүñ cān alur la'l-i lebüñ rūh baḥş ider
 Allah Allah feyż-i Haḳ'dan cümlesi āsān saña

71 / 4

Bāde-i la'l-i lebüñ nūş itmeye cür'et mi var
 Haşre dek bulmaz özin cümle ǵalur mestāne hep

80 / 2

Kâbe ƙavseyn ƙaşuñ râh-ı hidâyet
 Temâmet vaşluñdur ‘uşşâka mi‘râc
 Münevver cismüñüñ Ka‘be-i ‘ulyâ
 Lebüñ Zemzem sa‘yüñ ṭavâf-ı hüccâc

95 / 1

3.2.1.11 Diş:

Sevgilinin dişlerinin vasfini beyan etmek kabil değildir. O dişler mercan hokkasından çıkan inci tanesinden başka bir şey değildir.

Kâbil mi olur dişlerinüñ sırrını ta‘rif
 Kim dürr-i nihân һoккa-i mercân arasında

428 / 4

3.2.1.12 Boy (kadd):

Sevgilinin boyu fidana benzer. Sevgili ince ve uzun bir görünüşe sahiptir. Sevgilinin her özelliğinde bir kutsiyet yüklüdür. Boyundaki kutsiyet de sevgilinin boyunun Cennetteki Tûbâ ağacına benzetilmesi ile olur.

Şanavber boynın egmiş servler turmuş selâmında
 Bugün ol ƙâmeti bâlâ gülistâna һîrâm oldı

456 / 4

Nâhl-i güldür ƙâmetüñ hüsnüñ şükûfe ғonçe-leb
 ‘Arizuñ üzre ‘araklar jâle şeb-nemdür baña

63 / 4

Haṭādur eylemek teşbīh serve ḫadd-i mevzūnuň
Boyuň Tūbā lebüň Kevser ruḥuň ‘ayn-ı gül-i terden

29 / 2

4. TABİAT

4.1 KOZMİK ÂLEM:

4.1.1 Felek, Çarh, Semâ, Gökyüzü:

Gökyüzü ve gökyüzündeki unsurlar genelde baht, talih gibi kavramlarla ilgili olarak kullanılır.

Nûr-ı pâkinden ziyâdur ‘arş u kürsî nûh felek
Burc-ı rahmetden ṭoğan şems-i hidâyet bundadur

28 / 2

Āvâze-i tesbîh ile hep ṭoldı felekler
Haḳḳâ ki bu ta‘rif olamaz özge şafâdur

33 / 2

Taḳrîr idemem çekdigüm ālâmi felekden
Biň derd ü belâ renge boyar pîrezen baňa

70 / 5

Felek dâmânunuň bir gün girerse destüme elbet
Dîvân-ı şâh-ı a‘lâda senüñle çok hisâbum var

155 / 3

Gel senüñle imtiħān olaç cihānda ey felek
 ‘Aşr içinde ben gibi bir merd-i güm-rāhuñ mı var

177 / 3

4.1.2. Güneş, Mihir, Âfitâb, Şems:

Edebiyatımızda, parlaklığı ile sevgilinin yüzü; Dünya'nın ısı ve ışık kaynağı olması dolayısıyla methodilen devlet büyüğünün merhameti; erişilmezliği ile sevgili; sıcaklığı sebebiyle de aşk ile arasında çeşitli benzetmeler kurulan güneş Sutûrî Divâni'nda da bu sınırların dışına çıkmadan zikredilmiştir.

Toğmadı bir âfitâb çarḥ-i mu‘ allâda saña
 Bâver itmem hüsnuñe teşbîhi ol dengin degül

328 / 5

Sen güneş rûyuñ ḥayâliyle žiyâ bulmış bu cism
 Āteş-i ‘ aşķuñ derûnumda yakar şem‘ -i çerâğ

282 / 2

Devr idince hâle tek eṭrâfuña üftâdeler
 Reşk ider hüsnuñe ḥürşid-i cihân-tâbân aña

60 / 5

4.1.3. Mah, Meh, Ay, Kamer, Hilâl:

Divanda, bayramın gelişinden emin olmak için Hilâlin gözlenmesine telmih yapılır. Sevglinin kaşları biçim bakımından hilâle teşbih edilir.

‘İd-i fiṭruñ nev-hilāli gibi ‘ālem gözlüyor
 ‘Ālem içre bir münevver kaş hilālüm var yine

409 / 4

Şā ’im-i dīdār idüm cevr-i felekden māh u sāl
 ‘İd-i vaşluñdan nişān ebrū hilālündür senüñ

306 / 2

4.1.4 Yıldız, Ahter, Kevkeb, Necm:

Yıldız Sutûrî Divâni’nda daha çok baht, talih manalarında kullanılmıştır.

Şeref bulsañ felekde necm-i iğbälüñ sa‘ādetle
 İde mihrüñ teneffüs şubh-gāh-ı āfākı nūrānī

537 / 26

Hamdüllâh sa‘d aḥterdür felekde yıldızum
 Tāli‘ümde kür‘a şal ferhunde fälüm var yine

409 / 2

Tāli‘üñ yokla Suṭūrī dime dilberde ķuşūr
 Kevkebüñ naħsa çevirmiş işüñ idbāra çıkar

189 / 7

Kevkebün çâh-ı raşaddan seyr idüb kâhını dil
 Ey Suṭūrî sen gibi bir bahtı kara bulmadum

344 / 6

4.1.5 Merkür (Utarid):

Merkür gezegenidir. Feleğin katibi olarak bilinir. Divan'da da bu özelliği ile tek beyitte anılmaktadır.

Görüb dâmân-ı çarḥdan rakşa girdi gökde encümler
 ‘Uṭārid yazdı şerhîn Zühre destinde rebâb almış

269 / 4

4.1.6 Venüs (Zühre):

Venüs gezegenidir. Feleğin çalgıcısı olarak bilindiğinden genellikle saz ile birlikte anılır. Sutûrî Divanı'nda da bu özelliği ile zikredilmektedir.

Bizi āvâz-ı maḥrûk nâyîden men^c itmesin vâ^c ız
 Nevâ-yı raḳṣ-ı ḥûrṣîd çünkü Zühre sâzdan almış

266 / 5

Görüb dâmân-ı çarḥdan rakşa girdi gökde encümler
 ‘Uṭārid yazdı şerhîn Zühre destinde rebâb almış

269 / 4

4.2 HAYVANLAR:

4.2.1 Kuşlar ve Kanatlı Hayvanlar:

4.2.1.1 Kuş, Mürg:

Kuş ve murg kelimeleri, can ile ilişkilendirilerek, “Can kuşı”, “gönül mürgi” gibi benzettmelerle zikredilmektedir.

Mürg-i dilüm dutmış karar bir şah-i bälada mekân
Dâm itmege kayd itmesin tâ nâ-sezâ şayyâdeler

168 / 3

Kerkes gibi her cîfeye gönlüm kuşı konmaz
‘Ankâ-yı dilüm lânesidür Kâf-i kanâ’ at

84 / 4

Suṭûrî kıldı pervâz cân kuşı bu kâlib-i tenden
Başında âşiyân itmiş varub bir nahâl-i bâlânun

311 / 6

Çâr ‘unşurdan müretteb olmuş iken bu cesed
Cân kuşı pervâz idüb ten hâkile yeksân olur

526 / 3

4.2.1.2 Ankâ, Simûrg, Hümâ:

Halk arasında “devlet kuşu” olarak da bilinen hüma, kanatları çok geniş ve dolayısıyla gölgesi büyük bir kuştur. Baht ve talihle ilişkilendirilir. Hümâ’nın gölgesi kimin başına düşerse baht sahibi olacağına dair, halk arasında yaygın bir inanış

vardır. Divanda bu inanıştan izler vardır. Ayrıca yüksekten uçan bir kuş olması da Divan'da bahsedilen bir başka özelligidir.

Müşkil oldur virse dil ednā vü a^c lā kimseye
Ol hümā-bālā uchar meyl itmez ednā kimseye

407 / 1

Şām u şubh̄ Hāk'dan temennī itdigüm budur benüm
Kalmasun bāsumdan eksük ol Hümā'nuñ sāyesi

473 / 2

Şer^c i dāmānin Suṭūrī koyma elden dā 'imā
Ol bir 'Ankā'dur ki ṭutmişdur cihāni sāyesi

32 / 6

4.2.1.3 Kerkes, Akbaba:

Akbabanın Divan'da yer alan tek özelliği leşle beslenmesi ve leşe tenezzül etmesidir.

Kerkes gibi her cīfeye gönlüm kuşı konmaz
'Ankā-yı dilüm lānesidür Kāf-ı ḫanā^c at

84 / 4

Tenezzül eyleme kerkes gibi her cīfe nā-pāke
Bugün 'Ankā şıfat Kāf-ı ḫanā^c at āşıyān eyle

450 / 4

Cīfe-i dünyâya tālib olmayub kerkes gibi
Cānı ķaydın çekmeyen ol cān olan añlar bizi

467 / 6

Cīfe-i dünyâya kerkes gibi tālib olmayub
Cānı ķaydın çekmeyen ol cān olan añlar bizi

500 / 6

4.2.1.4 Bülbül, Andelib:

Sesinin güzelliği ve güle olan sevdası ile edebiyatımızda adından çokça bahsettiren bülbül ile ilgili Sutûrî Divanı'nda da hayli beyit bulunmaktadır. Bu beyitlerde bülbülün gül için ettiği feryâd güle kavuşmak için çektığı sıkıntılardan bahsedilir. Ve Her Divan şairinin yaptığı gibi Sutûrî de kendisi / âşık ile bülbül arasında bir benzerlik kurar.

Yeter ey ‘andelîb bir ǵoncenüñ cevriyle feryâd it
Taḥammül itmedüñ ‘aşka bārî kendiñi āzâd it

85 / 1

Sen selāmet ister iseñ itme hübâna nazar
‘ Andelîbüñ güle karşıcka çekdigi ǵavğaya bah

97 / 3

‘ Andelîb zār olduğu ‘aşk verd-i handânındadur
Zerre-veş dil dā ’imā hürşîd-i rahşânındadur

138 / 1

‘ Andelib-āsā bu gün gül-zār-ı hüsnüñ seyr idüb
 Dil-i şuride hemān āh u fiğān ezber oğur

144 / 5

Şubh-dem bihüde gördüm ‘ andelib zār ider
 Rāzidur çün ‘ aşkile yā itdigi fehvā nedür

145 / 3

Bülbül gibi seherden gül-berg-i aḥmer içün
 Sevdā-yı ‘ aşka düsdüm kıldum fiğān u nāle

31 / 4

Şanma bihüde fiğānı eylerüz şām u seher
 Bülbül-āsā mübtelā-yı ruh-ı zibā olmuşuz

39 / 4

4.2.1.5 Şehbâz, Doğan:

Avcı bir kuştur. Divan'da da bu özelliği ile kendine yer bulur. İki ayrı beyitte geçen şehbâz bir beyitte âşık ile bir beyitte sevgili ile ilişkilendirilerek kullanılmıştır.

Dānenüñ kaydın çeküb gel dāma düşme mürğ-ı dil
 Niçe şeh-bāz itdi pervāz işbu köhne lāneden

384 / 4

Yine şeh-bāz-ı dil şayd kaydile düşmişdi pervāza
 Meger gāfil düşürmiş kendini bir sihr-i gammāza

415 / 1

4.2.1.6 Tuti, Papağan:

Konuşabilen bir hayvandır. Kelâmının tatlı olması sebebiyle sevgili ile aralarında benzerlik kurulur.

Turub hâline güft ü gû ferâgat itmeyüb bulmuş
Olub habs-i ķafes tûṭî idindi derd-i ser peydâ

531 / 2

Nuṭķa gelse her kelâmi bahş ider câna ḥayât
Tûṭî-i ḥôş-gû nice sükkâr ile oynar güler

535 / 4

4.2.1.7 Tâvûs:

Renkli tüylere sahip güzel yürüyüşlü bir hayvandır. Sutûrî Divani’nda tâvûs yürüyüşü ile birlikte anılır. Ve sevgilinin yürüyüşü tâvûs kuşunun yürüyüşüne benzetilir.

Nola tâvûs gibi reftârile seyr eyleseñ bâğı
Senüñ ol gül yüzüñ güller görüb ḥandâne olmaz mı

490 / 3

‘ Āşıḳ-ı bi-çârelerde ḫalmadı şabra meçâl
‘ Azm idüb tâvûs-veş reftâr ile oynar güler

535 / 3

4.2.1.8 Bûm, Baykuş:

Halk arasında uğursuz sayılan bir hayvandır. Geceleri öter. Çirkin bir ötüşü vardır. Sutûrî, baykuşun viraneleri kendine mesken edinmesi üzerinde durmuştur.

Bûm-şıfat mesken idindüm vîrânede
Pervâz-ı ümmîd itmeye yok perr ü bâlimüz

242 / 3

Âh u efgânum görüb rahm eyle ben şeydâya gül
Lâyîk olmaz bâg-ı hüsnüñ seyr ide bûm ile zâg

282 / 3

Bûm-veş mesken idinme bu dil-i vîrâneyi
Bülbül-âsâ bir gül içün gülşen-i âbâda çek

313 / 5

4.2.1.9 Zag, Karga:

Çirkin sesli bir kuştur. Baykuş gibi karga da halk arasında sevilen bir hayvan değildir. Sutûrî Divanı'nda, sesinin çirkinliği ile zikredilir.

‘ Aceb da‘ vâ-yı müşkil kâra şaldum kendi kendim ben
Taleb-kâr olmışum ‘ Ankâ şikârına bu zâgumla

442 / 2

Āh u efgānum görüb raḥm eyle ben şeydāya gül
Lāyiķ olmaz bāğ-ı hüsnüň seyr ide būm ile zāğ

282 / 3

Neylerüm gülzārı kim serv-ḳadūn itmez ḥirām
‘ Andelibüň ḥoş nevāsı şavt-ı zāğ olmuş baña

66 / 2

4.2.1.10 Meges, Sinek:

Dil taḥammül eylemez ki bir meges ḫonsa saña
Nice degsin dest-i aḡyār dāmen-i pāk üstine

429 / 2

4.2.1.11 Pervâne:

Gözleri çok zayıf olan bir hayvandır. Görebilmek için sürekli ışığın etrafında döner ve giderek ışışa daha da yaklaşıır ve kanatlarını mumum ateşine kaptırarak önce kanatlarından sonra da canından olur. Bu macerası ile edebiyatımızda çokça anılan pervane ile âşık arasında davranış bakımından kuvvetli bir bağ kurulmuştur. Pervane aşkı için canını veren sadık bir âşık olduğundan her şair kendisinin de sevgilinin etrafında dolanan bir pervane olduğunu iddia eder.

Şem‘e bir kerre atar perrin yaڭar pervāneler
Gice gündüz āteş-i sūzānedür devrānimuz

41 / 4

Ta‘ alluk resmini ey dil gel ol pervāneden ögren
Yanub kül olsa da şem‘ -i şeb-efrūzdān cüdā düşmez

589 / 1

4.2.2 Karada Yaşayan Hayvanlar:

4.2.2.1 Ahû, Ceylan:

Ürkekliği ve güzel gözleri ile şiirimizde kendine güçlü bir yer edinen ceylan
Divan'da genellikle sevgili ile ilişkilendirilir.

Suṭūrī vaḥşlenmiş mümkün olmaz rāmī āhūnuñ
Ḥudā'dan oldu tevfīkum baña ṣayyādum el virdi

499 / 6

Ey göñül sen vādi-i hayretde eylerken güzār
Şayd idüb ağa düşürmiş gözleri āhū seni

567 / 5

4.2.2.2 Nerre-Şîr, Erkek Arslan:

Kuvvet ve kudretin simgesi olarak kullanılan nere-şîr Divanda, bir tek yerde
Osmanlı Veziri Yusuf Ziyaeddin Paşa ile ilişkilendirilerek kullanılmıştır.

Haḳ budur çarḥ-ı sıpihre gelmedi sen tek vezīr
Ṭarz-ı ḫunvānı mükemmel her cihetde bī-nazīr
Heybetinden ditreşür ṭāḳat getürmez nerre-şîr
Kahramānlar vehme senden cān u baş eyler fedā

536 / 2

4.2.2.3 Üştür, Nâka:

Deve, Divan'da yük ve insan taşıyan bir hayvan olarak anılmıştır. Dişi deve demek olan nâka kelimesini tercih etmesi dikkate değer.

Şimşâdı ķadem itdi dü-tā râh-ı recâda
Üştür çekemez anı ki bir bâr-ı girândur

137 / 4

Ham olsa Suṭūrī ķadüñ ‘aşkdan ‘aceb olmaz
Üştür çekemez anı ki bir bâr-ı girândur

201 / 5

Üştür olmuşdur ne kim bâr-ı girânuñ maḥmili
Ya nedendür durmayub zâr u fiğân eyler ceres

571 / 3

Şubh-dem kılmış Suṭūrī ‘azm-i râh-ı dilrübâ
Nâkaya binmiş arar Mecnûn’ı Leylâ’dur gider

138 / 5

4.2.2.4 Ejdehâ, Ejderhâ:

Ağzından ateşler çıktığına inanılan efsanevî bir hayvandır. 100 yıl yaşayan yıılanların ejderha olduğuna dair bir inanış vardır. Şiirimizde kullanımı yıilan ile aynıdır. Hazinelerin koruyucusudur. Ve sevgilinin saçları ejderhaya teşbih edilir.

Müşkil oldur kim anı žabṭ eylemiş bir ejdehā
Piç-der-piç dutmış eṭrāfin ṭolismiş sūrḥ u mār

550 / 2

Ejdehā her dem çeküb başından āteşler saçar
Mevc urur altında deryā gümlesür şan ra‘ d-vār

550 / 3

4.2.2.5 Mûr, Karınca:

Küçük ve gücsüz bir hayvan olduğu için, âşık karıncaya teşbih olunur. Sevgilinin gücü, kudreti yanında âşığın varlığı, gücü karıncanından farksızdır. Buna karşın sevgili güç ve kudret bakımından Hz. Süleyman'a teşbih olunur.

Suṭūrī tek cihānda olmasın kes mübtelā-yı derd
Fenā bulmuş tükenmiş cism-i ža‘ fum ķılca bir mūram

176 / 7 ve 341 / 7

Eger bir mūrı miķdārum dağı varise ‘ indünde
Beni redd itme hizmetden eyā dehrüñ Süleymān’ı

493 / 2

4.2.2.6 Mâr, Yılan:

Halk arasında her kıymetli hazinenin başında bir yılan beklediğine dair yaygın bir inanış vardır. Yılan, şiirimizde sevgilinin saçları ile ilişkilendirilerek

kullanılır. Bir hazineye benzeyen sevgilinin koruyucusu olarak düşünülür. Sutûrî Divanı'nda da bu özellikleri bulmak mümkündür.

Tarf-ı ruhsâruñ iħāt itmiş o ġisū müşg-bār
Gūyā bir gencīne 'i almiş tħolamniş šoyle mār

190 / 1

Gülün sünbülüni dehrüñ göñül bir pūla itmez 'add
Şemīm-i 'anber-i sārā gibi bir zülf-i mārum var

204 / 3

4.2.2.7 Seg (Köpek):

Köpek, aşık ile mâşuk arasına giren üçüncü şahısla yani rakiple ilişkilendirilir. Rakip genelde kelb kelimesi ile anılsa da Sutûrî Divanı'nda bu kelimenin Farsçası olan Seg ile zikredilmiştir.

Yārile bāzāra girdüm seg-raķib kıldi miyān
İstemez iş görmeyen iṣmār ider ayağı baş

273 / 2

4.2.2.8 Semender:

Denizatına benzer kuyruklu bir hayvan olduğu rivayet edilir. Ateşte yanmayan efsanevî bir hayvandır. Semenderin sadece ateşte yaşadığını ve ateşten çıkışınca öldüğüne dair rivayetler de vardır.³⁴ Sutûrî Divanı'nda ateşe dayanıklılık bakımından aşığın gönlü ile semender arasında benzerlik kurulduğu görülmektedir.

³⁴ PALA, İskender:, a.g.e., s. 412

Semender tek göñül āteş-i ‘aşķdan iħtirāz itmez
Cemālūñ şem‘ ile dil cān yanub sūzānuñam yāhū

19 / 3

Āteş-i ‘aşķuñ semender-veş olub cāna ġidā
Āteşinden eylemez pervā olan pervāne dōst

88 / 5

Āteş-i ‘aşķuñda dil mürġi semender geċinür
Lānesin külħanda ķurmiš āteše pervā neden

385 / 3

4.3. BİTKİLER:

4.3.1 Ağaçlar:

Sutûrî Divanı’nda ağaçlardan sadece “servi” yer almaktadır. Genel anlamda ağaç / fidan manası taşıyan “nahl” ve “nihal” kelimeleri de çokça kullanılmamıştır. Hem serv hem nahl hem de nihal sevgilinin boyu ile ilişkilendirilmek suretiyle anılmıştır. Bunların dışında Cennete var olduğuna inanılan Tübâ ağacı yine sevgilinin boyu ile ilişkilendirilerek kullanılmıştır.

Bu sebeple burada alt konu başlığı açmadan sadece birkaç örnek vermekle yetineceğiz.

Nah̄l-i güldür kāmetüñ hüsnüñ şükufe ḡonçe-leb
‘Āriżuñ üzre ‘araklar jāle şeb-nemdür baña

63 / 4

Serv tek refṭāra gelse nah̄l-i Ṭūbā-kāmetüñ
 ‘Āşikuñ başına ol demde kıyāmet oynadur

175 / 3

Bir tāze nihāl bitdi yine bāğ-ı vefāda
 Az vaqtı o bir serv-i hīrāmān olacağdur

151 / 2

4.3.2 Çiçekler:

4.3.2.1 Benefše:

Edebiyatımızda sevgilinin saçları ile ilişkilendirilen menekşe / benefše Sutûrî Divâni’nda herhangi bir çiçek olarak kullanılmıştır.

Devr-i rujuñda tāze müy-ı nev-żuhūr
 Hüsnüñ bahāridur yir yir benefše-zār

188 / 4

Bahār vaqtı öter bülbül güşād olmuş benefše gül
 Çözübdür saçların sünbül niçün gönlüm açılmazsin

386 / 3

4.3.2.2. Goncē:

Açılamış güle verilen addır. Şiirimizde gençliği (açılmamış olması) ve güzelliği sebebiyle sevgili, biçim itibarı ile de sevgilinin ağızı ile ilişkilendirilir.

Gülşende güle ټوکونубان eyledi te 'şir
 Andan bilürüm böyle tuhaf ғonçe terüñ var

156 / 2

Nice bülbül tek fiğāna düşmesin āvāre dil
 Nerde bir ғonçe açılsa alur eṭrāfinı hār

190 / 4

Gülşen-i ī ālemde dürlü ғonçeler olmış güşād
 Tāli'i ümden bir şükufe қalb-i zāra bulmadum

344 / 2

4.3.2.3 Haşhaş:

Ruḥların seyri temāşası dile bir ī uķdedür
 Lāle mi haşħāş mī yā kīrmızı gūller midür

128 / 3

4.3.2.4 Lâle:

Lâle Sutûrî Divânı'nda çok çeşitli benzettmelerle kullanılmıştır. Bazen rengi dolayısıyla sevgilinin yanağı ile ilişkilendirilmiş bazen içindeki siyahlık âşığın bağındaki yara olarak düşünülmüştür. Sâdik bir âşık olarak düşünülen lâlenin kokusunun olmamasına rağmen parlaklığının çok olması da zikredilen özelliklerini arasındadır.

Ğâlibâibrâma uymış meclis-i rindânede
Germ-i meyden lâle tek leb-ruhlar al olmuş gelür

184 / 3

Ruhlaruñ sürhîn su 'äl itdüm baña dilber didi
‘Aşikuñ bağrında dâgum lâle-i nu‘ mâniyum

332 / 4

Revnaķum hōşdur eger maṭebce bûyum yoğise
Sineme dâqlar urılmış lâle-i nu‘ mâniyum

333 / 5

İstikâmetle şadâkatde olan lâle gibi
Yiri pâyende olub bağına dâqlar çekilür

560 / 1

4.3.2.5 Nergis:

Divan şîirimizde, biçim itibarı ile sevgilinin gözü nergise teşbih edilir. Sutûrî de şîirlerinde bu kalıbın dışına çıkmamıştır.

Ayağuñ deng alub sâkî bu meclis içre cân baş ol
Çemen-zâr üzre tedîc ol łożınma nergis-i meste

404 / 2

Hilâl-âsâ dü ebrû nergis-i mestânuñ üstinde
Kiyâsen mâh-ı nevdür hûrşîd-i tâbânuñ üstinde

427 / 1

El çeküb ‘aşķuñ ferāğat itmesi müşkil degül
 Āh kim hälüme koymaz nergis-i şehlā beni

459 / 6

4.3.2.6 Nesrin:

Yabangülü demektir. Sutûrî Divâni’nda herhangi bir çiçek olarak kullanılmıştır.

Seyr iden ruhsâruñı aňmaz gül ü nesrîn-i bâg
 Nahl-i ķaddüñ gûiyâ bir şâh-ı Tûbâ’dur senüñ

316 / 5

Dil hevâsı çünkü gûlzâr-ı cemâlüñdür senüñ
 Bâg-ı dehr içre açılmış sünbül ü nesrîn degül

328 / 3

Güşâd oldu gül ü nesrîn cihân hep câ-be-câ pür-zeyn
 Dil-i ‘âlem ķamusı şen niçün gönlüm açılmazsın

386 / 2

4.3.2.7 Reyhan:

Divan şîirimizde gûlden sonra en çok anılan çiçeklerden biridir. Hoş kokulu bir bitkidir. Reyhan’ın kokusu ile sevgilinin saçları arasında bir bezerlik kurulmuştur.

Ey yüzü gül zülf-i ‘anber şâçı reyhânum benüm
 Görmesem bir lahza ķalmaz dilde ārâmum benüm

342 / 1

Dehr-i dūnuñ sünbül ü reyhānına yok i^c tibār
Bāğ-ı ḫarfānda gül-i bī-ḥāri cānum pek sever

533 / 2

4.3.2.8 Sümbül:

Hoş kokulu bir çiçektir. Hem biçim bakımından hem de kokusu dolayısıyla sevgilinin saçы ile ilişkilendirilir.

Ey saçı sünbül mu^c aṭṭar kākülüñ itme güşād
Dolaşub çok dilleri şarmışdı mişl-i şāne hep

76 / 3

Halqa ḥalqa gerdeninde müşg-i kāküller midür
Bāğ-ı cennetden dirilmiş yāḥu sünbüller midür

128 / 1

Bahār vakıti öter bülbül güşād olmuş benefşe gül
Çözübdür saçların sünbül niçün gönlüm açılmazsin

386 / 3

Zīr-i fesde gizli bir genc-i nihāndur perçemüñ
Ya dirilmiş sünbül-i bāğ-ı cināndur perçemüñ

516 / 1

4.3.2.9 Yasemin:

Beyaz renkli, narin bir kır çiçeğidir. Sevgilinin teni ile ilişkilendirilir. Sutûrî Divâni'nda da bu çerçevede anılmıştır.

Leb sūrh ü ruh- ḥamrā gerdān-ı semen-śimā
 Şāf śinesi billūrı şan śim ü ten olmuşdur

127 / 5

Açılmış cā-be-cā gül-zār-ı hüsnüñ sū semenlenmiş
 Yetişmiş nev-kemāle ḡonçe nevres dür dehenlenmiş

257 / 1

Esīrum hicr-i cevr-i rūzgārile kūhenlendüm
 Hoşum kim eşk-bārı sebzesiyle sū semenlendüm

363 / 1

4.3.2.10 Verd:

Tālib-i vuşlat idenler cānile serden geçer
 Reng-i rūyuñ seyr iden ol verd-i ahmerden geçer

141 / 1

Her dem açıla verd-i ruhuñ naħl-i melāħat
 Oldukça revān pāyüñe çün eşk-i cūy-bār

171 / 4

Ey saçı sünbul yüzüñde zülf-i reyhānuñ mı var
 Bāğ-ı cennetden dirilmiş verd-i ḥandānuñ mı var

200 / 1

Degül ‘aynumda bu dehrüñ güzārı seyr-i gülzārı
 Şükufe ḡonçe-i ruhsār verd-i ra‘ nāyı unutdurdı

488 / 3

‘Aceb mi vaşf-ı evşāfuñ iderse bu dil-i hāmūş
Açıldı verd-i ṭab‘ um oldu dil bülbül şenā-h̄āni

537 / 18

Sevmeyen maḥbūbı dünyā içre görmiş var mıdur
Bülbülüñ zār u fiğānı verd-i ḥamrādan ḡaraż

553 / 6

4.3.3 Meyveler:

Divan'da meyve olarak limon, elma ve şeftali sevgilinin güzellik unsurları ile ilişkilendirilerek kullanılmıştır. Elma ve şeftali açıkça belirtilmemekle birlikte limon ile sevgilinin memesi arasında bir benzerlik kurulmuştur.

4.3.3.1 Limon:

Açılub bāğ-ı cinān teşne-diller göyünür
İbrişim pīrehenüñ līmūnī berden giderür

125 / 2

4.3.3.2 Sīb, Elma:

Şāh-ı Tūbā ḫaddidür dürlü ‘alāmet anda var
Hep şükufe sīb ü līmūn gāhī şeftälū biter

105 / 2

Kāmetüñ naḥlinde gül reyhān ü sīb ü şeftālū
 Kudret-i Haḳ’dan bu deñlü nīc meti peydā olur

161 / 2

4.3.3.3 Şeftali:

Kāmetüñ servi şanavber olmada naḥl-i vefā
 Eksük olmaz kış u yaz hīç anda şeftālū biter

124 / 3

Kāmetüñ servi şanavber olmada naḥl-i vefā
 Eksük olmaz kış u yaz hīç anda şeftālū biter

124 / 3

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
SUTÛRÎ DÎVÂNÎ TRANSKİRİPSİYONU

METNÎ TRANSKRİBE EDERKEN KULLANILAN
 TRANSKİRİPSİYON ALFABESİ

ا (ā)	a, ā	ش	ş
ا (ı)	a, e, ı, i, u, ü	ص	ş
ء	ı	ض	đ, z
ب	b	ط	t
پ	p	ظ	z
ت	t	ع	c
ث	s	غ	g
ج	c	ف	f
ـ	ç	ق	k̤
ح	h	ك	k,g
خ	h	گ	n̤
د	d	ل	l
ذ	ž	م	m
ر	r	ن	n
ز	z	و	v (o,ö,u,ü,û)
ژ	j	ه	h (a,e)
س	s	ى	y (ı,i,î)

1b

PEND-İ GAZEL-İ SUTÜRİ

1

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Ey göñül keşreti at vahdeti kıl ihtiyâr
Her zamân virmez saña fırsat bu çarh-ı rûzgâr
- 2 Celb-i dünyâdan hazır kıl çekme rızkuñ kaydını
Mâl olur mîrâşa taâsim olmaz aña i^c tibâr
- 3 Bu fenânuñ kîl ü kâli hâşılı cevr ü cefâ
Bu belâ-yı ıztırâbdan eyle kendiñ der-kenâr
- 4 Mâl u mülküñ kaydı olmuşdur saña bâr-ı girân
Geç sebük-bârsañ şirâti cennete irgürme nâr
- 5 Zevk-ı rûhâni dilerseñ ‘aşk içinde ara zevk
İrtikâb-ı saltanat eyler kişi ’i hôr u zâr
- 6 Câh-ı rif' at bi'-şeri' at 'akl-ı câna oldı çâh
Bu cihân bir fâni me'vâ ol cihân dârû'l-ķarâr
- 7 Bir müsâfir-hânedür bu gördigün dünyâ senüñ
Gurbetüñ cevrin çeken ārzû ider dârin diyâr
- 8 Bî-sütûn ol kubbe-i nûh sâye-bâñ olmuş saña
Dil olupdur taht-ı sultân 'aşk-ı Mevlâ şehr-yâr
- 9 Dilde Allâh ismi olsun kalbde kıl temkîn-i 'aşk
Sîrr u râzin 'aşka vir 'aşkile olgil kâm-kâr
- 10 'Aşkile tevhîd-i Haķ'dan eyle memlû kâlbüñi
Nûr-ı 'aşk olsun çerâğûñ şu' ledâr leyl ü nehâr
- 11 'Aşk ile 'aklı muvâzin vezn teşbîh eylemiş
'Aşk olub baħr-ı muħît temşili 'akl mevc-i biħâr
- 12 Ger dutarsañ dünyâda dut 'aşk-ı Haķķ'uñ dâmenüñ
Tâ ki bu ǵafletden itsin cism ü cânuñ hüşyâr

- 13 Añla ‘aşkı iste ‘aşkı ‘aşkile ol her zamān
Şerbetin iç lezzetin tad ‘aşkdan olgil hūn-h̄ar
- 14 Gördigin hâkka’l-yakın it ‘aşkı zâhir bâṭına
Bildigin ‘ayne’l-yakın bil ġayr-ı ‘aşk hep târmâr
- 15 Gel başıret çeşmün aç ol hâl-i dünyâdan hâbir
Niçe nâzik tenler olmuşdur gıdâ-yı mûr u mâr
- 16 Bâ-huşûş âbâ’ vüecdâdin maḥabbeti dôstların
Anlaruñ hâlin müşâhid itmedüñ mi âşikâr
- 17 Bir ‘arûs-ı köhnedür çok er taşarruf eylemiş
Zînet-i dünyâ ki var ‘aynı hemân naşş-ı nigâr
- 18 Zevk u ǵamdur ni‘ meti sem kendi sehîhâre ‘acûz
Düşme ol çengâl-i sihre itmesin seni şikâr
- 19 Dehr-i dûnuñ bâǵına lezzet nedür vaqt-i hârif
Yok hâzâni bâǵ-ı ‘aşkuñ gönça bî-nişter-i hâr
- 20 Zaḥmet-i dünyâya katlan bul bekâda râḥatı
Her nefesde fîkr-i rîħlet eyle կalbüñde şümâr
- 21 Pâk կalb ol eyle endâħt dilden evhâm u hâyâl
Şâfi’ kıl mir’ât-ı կalbe irmesin jeng-i ǵubâr
- 22 Eyledüm aḥvâlini teşhiş ‘aşkuñ dilde ben
Şol göñülde olmasa ‘aşk yegdür añlardan hîmâr
- 23 Mâ’ vü menden geç Şutûri vahdet içre ‘aşkı bul
Rûzgâruñ her zamâن esmez bu hâlde ber-ķarâr

GAZEL

2

mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün

- 1 Ne haddüm var ki tevhîd itdigüm şânuñ sezâ dirsem
Ne mümkünür saña lâyik dimek medh ü şenâ dirsem

- 2 Lisâna şıgmayan vaşfuñ hadnîşinden beyân itmek
Haştadur şemse zerre dil açub da aşinâ dirsem
- 2a**
- 3 Velî bir hâkden bir nuşfeden peydâ iden sensin
O luþfa dâ 'ir elyaþdur ki ben 'abdi Hudâ dirsem
- 4 Olanlar mest ü medhûşı şarâb-ı aşk-ı pâkinden
Revâdur kontakte bu ednâya olmuşdur 'atâ dirsem
- 5 Nüzûl itdüñ dil-i Manşûr'a ızhâr-ı ene'l-hâkda
Şâhiþü'l-þâvle ağla sen saña cânûm fedâ dirsem
- 6 Cemâl-i pâküñ aşkından geçüb vâdî-i mecnûni
Nedür Leylâ hemân Mevlâ'dan ümmîd-i liþâ dirsem
- 7 Suþûri hep cihân varı fedâdur aşk-ı dildâra
Sezâdur ehl-i 'îrfâna bu meydânda şalâ dirsem

GAZEL

3

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 'Âşîkuñ göñlinde esmâdan müsemmâ oldu aşk
Nâri nûrından ibâret resmi peydâ oldu aşk
- 2 Gâhî zâhir gâhî bâtin yok karâri bir sıfat
Şerh-i metni fark olınmaz özge ma'nâ oldu aşk
- 3 Kendi kendin gösterür gâh perdeden eyler þurûc
Oldı mir'ât-ı þulûb binâ-yı eşyâ oldu aşk
- 4 Ravza-i dilde olubdur hoş riyâzı mu'teber
Çeşm-i 'âşıkda uçan seyri temâşâ oldu aşk
- 5 Nûş idüb câm-ı elest çekmiş belî gülbungini
Leşker-i marziyye serdârlığa piþvâ oldu aşk

- 6 Zülf-i müşğinüñ selâsil itdi Mansûr dârina
Dest ü pâyün bendine zencîr-i sevdâ oldu ‘aşk
- 7 Zâhir ü bâtin rümûzin ma‘nîsin keşf eyleyüb
Pîr-i bâtin şeyh-i esrârı hüveydâ oldu ‘aşk
- 8 Seyr idüb her vâdi-i kendüye lâyık görmeyüb
Deşt-i gamda itdi ârâm Қays-ı şeydâ oldu ‘aşk
- 9 Sâyebân ȝîll-i hümâyûndur Suṭûrî farkına
Hâne-i dilde ya Küb şem‘-i şeb-ârâ oldu ‘aşk

GAZEL

4

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 ‘Aşk-ı Hâk’dan ol tüvân-gîr olma nefstile zebûn
Her hâşar-nâk yolda eyle ‘aşkı cisme reh-nümûn
- 2 Sîrr-ı ma‘nî perdesin keşf itdi ‘âşik ma‘şûka
Zâhir oldu hep rümûzi şun‘-ı Hâkk’ı kâf u nûn
- 3 Her şeb-i târikde ‘aşkuñ şem‘ i yansın şubha dek
Gûş-ı kalbe irmesin bâng-i şadâ-yı gâfilûn
- 4 Kendi ‘aşkuñ dôstına hâkdur yine ızhâr iden
Künfekân emrinde mazhar oldu esrâr-ı derûn
- 5 Hâmr-ı ‘aşkuñ cûr‘ asından nûş iden bî-derdler
Mest ü medhûş fîkr-i dünyâ itmez anlar dün ü gün
- 6 Hâricî ‘akl oldu çün vâdi-i ‘aşkuñ merkezi
Қays ile Ferhâd'a hâfir olmadı bu dehr-i dûn
- 7 Mahv-ı cism ü cân idüb buldı hayât-ı câvidân
Mûtû կâble entemûtu nüktesiyle sâlimûn

- 8 Ey Suṭūrī ‘aşk yolunda eyle gel teslīm-i rūḥ
Ehl-i ‘irfān söylesin innā ileyhi rāci‘ūn

GAZEL

5

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dil ki armagan-ı Ḥaḳ’dur anda ‘ışyān hōş degül
Hānede çirkāf olınca anda mihmān hōş degül
- 2 Derd-i ‘aşķuñ çāre-i ‘ilācī ma‘ şūkdān gerek
‘Aşk ṭabībi cān u dildür ḡayrı dermān hōş degül
- 2b** 3 Cām-ı ‘aşķdan bir ḫadeḥ nūş it ḥumārı olmasın
Şīre-i engūra ṭālib olma sekrān hōş degül
- 4 Gice gündüz dōst ile olsun kelām u şohbetüñ
Dōst olan dōstuñ arar ḥāṭırda nisyān hōş degül
- 5 Kıl tefehhüm fānīde her-cāyi dōsta dil virüb
Kāvl ü ikrār eyleyüb hem ‘ahd ü peymān hōş degül
- 6 Mülk-i cisme ḥükmi cārī eylesin ḥākān-ı ‘aşk
Şehr-i dil ḥālī ḫalınca taht-ı sultān hōş degül
- 7 Cidd ü sa‘ y it ḥālüni bir ḥāle tebdīl itmege
Ey Suṭūrī lā’ubālī böyle devrān hōş degül

GAZEL

6

müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün

- 1 Bir dürr-i yektādur ‘akl ol gevhere kāndur göñül
Sultān-ı cism oldı ‘akl hem taht-ı sultāndur göñül

- 2 Cāndur hemān rūha gıdā rūh cāna itdi iktidā
Kullara ihsān-ı Hudā i^cṭā-yı bürhāndur göñül
- 3 ‘Aklile çün ‘aşk-ı ilāh birlikde tutdı ṭoğrı rāh
Dil beytine ṭoğdı şems ü māh ra^cnā-yı rūşendür göñül
- 4 Nefsüñ hevāsından hāzər kıl ki gelür andan hātar
Dil bir riyāż-ı mu^cteber gül-zār-ı ‘irfāndur göñül
- 5 ‘Aklile tut şer^c-i resūl āsān bulasın ṭoğrı yol
Haḳ sözleri eyler kabūl teslīm ü fermāndur göñül
- 6 ‘Aşķuñ mehārını yeden iklīm-i ‘irfāna giden
Mülk-i vücūda hükm iden sultān u hākāndur göñül
- 7 Suṭūriyā nefsuñ bilüb cengile ḡavġālar kılub
Hālden hāle tebdīl olub her renge pūyāndur göñül

GAZEL

7

fā^cilātūn fā^cilātūn fā^cilātūn fā^cilūn

- 1 ‘Aşk-ı Haḳ’dur bu hārābat gönlüm ābād eyleyen
Mürġ-ı rūhum dām-ı ḡam ḳaydından āzād eyleyen
- 2 Çirkef-i dünyā ile tutmuşdı bu dil ẓulmeti
Tāb-ı şems-i ‘aşk imiş her göñli dil-ṣād eyleyen
- 3 Hep hevā-yı nefstile olur giriftār-ı belā
Nefs-i şūmuñ neş’esi dil ‘ayn-ı vīrān eyleyen
- 4 ‘Aşk-ı Haḳḳ’a ṭālib ol tā bulasın dōst-ı ḫadīm
Hubb-ı Mevlā’dur seni bu ‘aşka mu^ctād eyleyen
- 5 ‘Aşk yolunda Bū Bekr tek varlığıñ eyle hebā
Haḳḳ’a irmış rāh-ı ‘aşka şarf-ı nakkād eyleyen

- 6 Cümle eşyādan bu ‘aşk-ı pāki kılmış mu’ teber
Bī-sütūn bu ķubbe-i eflāki īcād eyleyen
- 7 Şanma bīhüde fiġānuñ pīş-i gülde bülbülüñ
‘Aşk liķāsin gördi pinhān gülde feryād eyleyen
- 8 Tişesine baş açub ‘aşkuñ yolında virdi cān
Kimdurur meydān-ı ‘aşka bezm-i Ferhād eyleyen
- 9 Ben ḥaķīqat sözlerin ḥaqqī sözinden bulmuşum
Mürşidüm oldur beni bu ḥālde irşād eyleyen
- 10 Ey Suṭūrī ‘aşk-ı Haḳ olmaz müyesser her ķula
Haṁdūlillāh dilde temkīn itdi īrād eyleyen

GAZEL

8

mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün

- 1 Gönül fikr eyle dünyayı şakın olma aña mā ’il
Haķīqatden cüdā olmak olubdur nefsuñe ḥā ’il
- 2 Gözüñ ağı karşısından yakın bil kendiñe mevtüñ
Olur çün külliş şey ’in hälükün emri saña rāhil
- 3a 3 Kelām-ı şemme vechullāh tecellī kılsa ma’ būduñ
Arada maḥv olur ḥā ’il olur her perdeler zā ’il
- 4 Ecel cāmın müheyŷā eylemiş sâkī-i destinde
Şunar nevbetele ol zehri yakīnen bil saña ǵāfil
- 5 Bu dünyā kārina meşgūl idüb aldar seni nefsuñ
Olur cerrār her kāra ‘ibādetde olur kāhil
- 6 Kişi her kārina endiṣ gerekdür kār-ı evvelden
Kabīḥ ü ahsen a’ mālūn olur elbet saña vāşıl

- 7 Suṭūrī ḫāli aḳvāle muṭābiḳ itmeye sa^c y it
Kelām-ı bī-^c amel oldunda andan saña ne ḥāṣıl

GAZEL

9

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Göñül kim mā' il-i ḥubb-ı cemāl-i Ḥaḳḳ'a 'āşıkdur
O 'aşk-ı pāki tebdīl-i mecāz itmek ne lāyikdur
- 2 O bir āyīnedür seyri cihānuñ anda mümkindür
Muvāfiķdur ḫamu ef̄ ḥāli aḳvāle muṭābiķdur
- 3 Benī ḥādem ḫamu bir ḥākden taḥmīr olub ammā
Kimi nādān-ı echeldür kimi dānā-yı fāyıkdur
- 4 Hele ebnā-yı dehrüñ birbirine imtişāli yok
Kimi 'ābid kimi zāhid kimi güm-rāh-ı fāsıkdur
- 5 Ḥaḳḳat-bīn olan idrāk ider bu kārin encāmuñ
Dirig da^c vā-yı 'irfān eyleyenler şanma şādiķdur
- 6 Ümid-i rızk içün her nā-sezāya ser-fürū itmem
Kefilüm ey Suṭūrī her nefesde çünki Ḫālik'dur

GAZEL

10

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Kim ki 'aşka münkir oldı bī-şebīḥ gāfildür ol
Cān u dilden 'aşka ṭālib olsa bil kāmildür ol
- 2 Zāhidi gördüm behiştüñ ekl ü şurbüñ vaşf ider
'Aşk-ı dīdār añmadı bildüm 'aceb cāhildür ol

- 3 Ğarkı-ı bahr-i ‘aşk olub almazsa dürrinden naşıb
 Hā’ib ü hāsir ü mağbūn sākin-i sāhildür ol
- 4 Şems-i aşķuñ pertevi dil beytini eyler žiyā
 Revzen-i dil sedd olnca nūrı yok bir ȝıldur ol
- 5 Ey Suṭūrī reh-nümādur ‘aşk ṭarīk-ı Hakk’ a bil
 Mā-sivāyı at tut ‘aşkı her zamān vāşıldur ol

GAZEL

11

mef’ülü mefā’ İlü mefā’ İlü fa’ülün

- 1 Ey nā’imi ol uyķudan bīdār gicelerde
 Cehd it olasın nā’il-i dīdār gicelerde
- 2 Dil hānesini eyle temīz çirk-i sivādan
 Şāyed saña mihmān ola dildār gicelerde
- 3 Keşret hevesin boşla yeter vaḥdeti gözle
 Tārīk-i şibh-i yār ola ǵam-hār gicelerde
- 4 Yatma uyuma hażret-i Қayyūm’ a niyāz it
 Kıl hāl-i dilüñ Hālik’ a iżhār gicelerde
- 5 Dil hānesine կılsa nüzūl ol ulu sultān
 Manṣūr gibi ol dārinə berdār gicelerde
- 6 Tevhīde dürüş vakıtūni zāy itme Suṭūrī
 Dil beyti ola ravża-i gül-zār gicelerde

GAZEL

12

mefā‘ īlün mefā‘ īlün fa‘ ȫlün

- 1 Ne ȣam vardur ki ȣam-h̄ârum sen olsañ
Neden bâküm hevâ-dârum sen olsañ
- 3b** 2 Riyâz-ı cenneti fîkr eylemez di
Şafâ-yı seyr-i dil-zârum sen olsañ
- 3 Nedür bir cân hezâr cân saña ȣurbân
Eger bir lahza mihmânum sen olsañ
- 4 Ene’l-ȣâk sırrını irşâd iderdüm
Emr ü fermân u berdârum sen olsañ
- 5 Ne hâş enfâs-ı dilde ȝevk u lezzet
Lisân-ı կâşra güftârum sen olsañ
- 6 Degüldür ȣam cihân düshmânum olsa
Baña besdür hemân yârûm sen olsañ
- 7 Dil ü cânda tutar bûy-ı mu‘ aṭṭar
Suṭûri zikr-i ezkârum sen olsañ

GAZEL

13

müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün müstef‘ ilün

- 1 Vahdet meyinüñ mestiyüm yok bende bir şerm ü hicâb
Endîşesizler dôstiyum yok fîkr-i ma‘ mûr u ȣarâb
- 2 Vuşlat bâğınuñ bûlbûli olmuşdur ‘ârifler dili
Bu bahş-i remz-i müşkili hall itmeye yok ıztırâb

- 3 Şems-i münîr tâb istemez teşne iken āb istemez
Dil ġayrı aħbāb istemez ‘ aşķ baħšini buldi şavāb
- 4 Hôş tut bu ȝevkile demi dertlilerüñ ‘ aşķdur emi
Hicrile tök gözden nemi maħrūk-1 dil olsun serāb
- 5 Suṭūri ḥallāk’ a şükür ‘ aşķ mebhāsi dilde ȝikir
Encām-1 kārin ƙil fikir olsañ gerek bir gün türāb

GAZEL

14

mefā' īlün mefā' īlün fa' ūlün

- 1 Göñül ki ‘ aşķa hōş cāy u mekāndur
Ulu genc bī-bahā anda nihāndur
- 2 ‘ Acā’ib ɻaşr-1 a’lādур o me ’vā
Ki ‘ Anķā-yı dile ol āşıyāndur
- 3 Göñüldür mesken-i ārām-1 dildār
Maķāmı müntehā-yı bī-nişāndur
- 4 Müzeyyen eylese tevhidi ‘ irfān
Kapasa ol mekān şahň-1 cināndur
- 5 Şafālar gāh cefā bulsa Suṭūri
Karārı yok ki bir hälde cihāndur

GAZEL

15

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Ġanidür himmet-i ṭab’ um bu dūna irtikābum yok
Kamu taķdīre bağlanmış felekle hiç kārum yok

- 2 Muşaffā olmada her dem dil-i āgāh-ı teslīmān
Bihāmdillāh göñül āyīnesinde bir ḡubārum yok
- 3 Temekkün ṭutdı dilde ‘aşķ-ı Mevlā’dan eṣerler çün
Anı dōst-ı Ḳadīm itdüm daḥi bir yār-i ḡārum yok
- 4 Göñül abdāl-meşrebdür libās-ı faḳr ile mahfuz
Cihān kālāsına aşlā benüm hīc i‘tibārum yok
- 5 Gehī pervāz ider ‘Ankā-yı dil devr eyler eflāki
Gehī süst eyler ecsāmum kelāma iktidārum yok
- 6 Derūn-ı dilde ‘aşķ-ı Ḥaḳ temevvüc itdigi demde
Güneşde żerreveş lerzān ider ayrık ḳarārum yok
- 7 Göñül kim beyt-i ‘aşķ-ı Ḥaḳ ne bāküm ṭaşrada ġayra
Cihān bāğı ḥarāb olsa Suṭūrī berg ü bārum yok

GAZEL

16

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 4a**
- 1 Elā ey ‘aşık-ı şeydā saña dōst itdi ‘aşķ Mevlā
Bu rāzuñ dilde pinhān ṭut ki tibyān itmegil ḳat’ā
- 2 O baḥrūn ka‘ rīna batduñ nihānīdürre el ḳatduñ
Fenāyi bākīye şatduñ daḥi ‘ālemde ne pervā
- 3 Bu gün bülbül-i cān olduñ şüküfe ḡonçeler dirdüñ
O dōstla ünsiyet bulduñ göñülde ‘aşķıdur peydā
- 4 Resūlūn sünnetüñ her ān ‘amel ḳıl bes saña bürhān
Ḥudā’dan olsa bir ihsān degül māni‘i kes aşlā
- 5 İñen nefsuñ saña hā ’il ne ġam ‘aşķuñ ider zā ’il
Bāşiretle görür kāmil degül vākīf aña a‘mā

- 6 Göñülde olsa ‘aşk-ı Haç hamûş itmez anı muþlaþ
Sığışmaz ‘akla bil el-þaç olur þatré iken deryâ
- 7 Cemâle þubb olan ‘aþık Haç’ile þulidur şâdîk
Mücâzât anda ne lâyik ola baþs-i ruh-ı zîbâ
- 8 Suþuri ‘aþka dem urduñ bu esrâra neden girdüñ
Meger hýâb içre mi gördüñ zuhûrât itdigin ma‘nâ

GAZEL

17

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

- 1 Göñül teslim-i ‘aþk olsa aña ayrik ðam olmazdı
Bulurdı zevk-ı rûhânî şafası hiç kem olmazdı
- 2 Bütün dünyâ vü mâfihâ çikardı levh-i hâtrîdan
Ki nefş emmâreye dâ’ir fesâda a‘lem olmazdı
- 3 İhât eylerdi dil beytin ziyâsi hûrşîd-i ‘aþkuñ
Kılardı zerre-veş cevlân þarârı epsem olmazdı
- 4 Olınca þalbede ‘aþk-ı Haç hayatı rûh bulur muþlaþ
Bu varlıkda olan el-þaç memâti mâtem olmazdı
- 5 O cân ki döştüna irmış hayâli hýâb-ı ma‘nâda
Uyansa hýâbdan ol nâ’im lisâni ebkem olmazdı
- 6 Dil ü cân pür-þafâ olsa enîs ü ‘aþk-i dildâra
Aña cândan olur teslim o Þayra hem-dem olmazdı
- 7 Mücevvet içi eşyâdan sîne pür-dâg-ı hasretdür
Şadâ-yı nâyîden her dil neþât u hûş-dem olmazdı
- 8 Atub mûlk-i fenânuñ salþanat varin şeh-i Edhem
Beþkâ tahtñ bulub sultân-ı e‘izz ü ekrem olmazdı

- 9 Olan Eyyūb gibi derd ü belâya cümleden şâbir
Tabîb-i ‘aşkdan özge bir devâlar merhem olmazdı
- 10 Dem-ā-dem cezbe-i ‘aşkuñ temevvûc itmese dilde
Baña manzûm eş‘ ârın beyâni elzem olmazdı
- 11 Ğam-ı ‘aşkdan degül insân-ı kâmil dilleri hâlî
Tehî ġam âdem olmaz âdem olsa bi-ġam olmazdı
- 12 Muşavver oldu taşvîr-i hayâli dil ü cân içre
Eger terk itmesem gayri baña ‘aşk mahrem olmazdı
- 13 Suṭûrî feyz-i Haķ’dan mazhar oldu ‘aşkuñ ilhâmi
Mecâzât çıkmasa dilden hâkiķat muhkem olmazdı

GAZEL

18

mefâ‘ İlün mefâ‘ İlün fa‘ ulün

- 1 Hâbībâ ‘aşkuñ ârâm-gâhidur dil
Vücûduñ mülkinüñ hem şâhidur dil
- 2 Temîz eyle küdûret gîll u gîşdan
Bilürsin çünki beytullâhdur dil
- 3 Komaz târîk-i ġamda cism ü cânuñ
Şeb-i miħnetlerin bil mâhidur dil
- 4 Sezâdur şâh-i Tûbâ olsa menzil
Kamu vâdi-i seyrân-gâhidur dil
- 4b 5 Nihâni āşikâre mahrem oldur
Kamu esrâra hep āgâhîdûr dil
- 6 Suṭûrî gayri vâdîden varılmaz
Hâkiķat kûyunuñ şeh-râhidur dil

GAZEL

19

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Hariş-i ‘ aşık-i dīdāruň olub efgānuňam yāhū
Mişal-i ‘ andelīb nälān dil-i giryānuňam yāhū
- 2 Emānet virdigüň cāni yaķub ‘ aşķuňla maḥv itdüm
Kalan bir kālib-ı tendür senüň bī-cānuňam yāhū
- 3 Semender tek göñül āteş-i ‘ aşķdan iħtirāz itmez
Cemālūň şem‘ ile dil cān yanub sūzānuňam yāhū
- 4 Ben ol ‘ abdāl-ı ‘ aşķum kōhne şāla irtikābum var
Libāsı tengden ‘ ārī olub ‘ uryānuňam yāhū
- 5 Hayālī haṭṭ u hāli dil-rübālar çıkmış ‘ aynumdan
Hariş-i ‘ aşık-i dīdāruň olub ḥayrānuňam yāhū
- 6 Baña mestānelik baḥş eyledüň tā rūz-ı kālūdan
Şarāb-ı vaḥdetüň sekri olub mestānuňam yāhū
- 7 Cihānuň ʐevk u lezzeti degül bir ʐerre hāṭırda
Ben ol vādī-i ġam mecnūn-ı ser-gerdānuňam yāhū
- 8 Suṭūrī ḥalvet-i hāşa ki hāşā ben olam lāyik
Kerem luṭf u ‘ ināyet bābuňa derbānuňam yāhū

GAZEL

20

mefā‘ īlün mefā‘ īlün fa‘ үlün

- 1 Baña ‘ aşķından oldı hōş işāret
Eniśü'l-ḳalb fi'l-ḥalvāt ‘ ibāret

- 2 Koma bu keşret içre cism ü cāni
Ki keşretden ṭoğar cümle ḥasārāt
- 3 Hebā eyle ne ki var naḳd-i destūn
Yeñiden dōst ile eyle ticāret
- 4 Ḥakīkat tīg ile nefsi ḥabīsi
Helāk itseñ gelür bāng-i besāret
- 5 Hüve'l-ḥayy hüve'l-bākīdür Allāh
Fenā bulsa gerek külli 'imārāt
- 6 Suṭūrī Ḥaḳ yolunda cān niṣār it
Saña dōstuñ ḳılar elbet mükāfat

MUHAMMES-İ SUTŪRİ GÜYED

21

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

Göñül dehr-i fenā içre ebed ḫalmaḳ mı maṭlūbuñ
Saña kāfi degül mi 'ibreti māzī-i meşhūduñ
Olur mes'ūli ḥayrı şerlerin Ḫallāk-ı mevcûduñ
Seher nevmini terk eyle Ḥudā'dan iste maḳşuduñ
Seni me'yūs u mahṛūm eylemez Ḫallāk-ı ma'būduñ

Yaratdı çün 'ademden ins ü cinni ḥaẓret-i Mevlā
'İbādetde bulunmaḳ emrin itdi ol şeh-i 'ulyā
Bu üç günlik fenāda böyle ḡaflet ya ne bu sevdā
Seherden ḫalḳ temenni Ḳıl Ḥudā'dan iste maḳşuduñ
Seni me'yūs u mahṛūm eylemez Ḫallāk-ı ma'būduñ

Ḥudā'dan ḡayra ḫāl-i rāzı iżhār itme bir ferde
Bu pendüm güsmäl eyle varise 'aqlinuñ serde
Du'ā'-ı şübh bir iksir devādur cümle-i derde
Seherden ḫalḳ temenni Ḳıl Ḥudā'dan iste maḳşuduñ
Seni me'yūs u mahṛūm eylemez Ḫallāk-ı ma'būduñ

Seher uyķusunu terk eylemekdür rütbe-i insān
 Hazer kıl nefs-i emmāre seni şerre ider pūyān
 Zihi ḡaflet ki kendi nefsinə läyik görür nīrān
 Seherden ḫalḳ temenni kıl Hudā'dan iste maḳşuduñ
 Seni me 'yūs u mahṛūm eylemez Ḫallāk-ı ma' būduñ

Olaydı bülbül-i şūrīdenüñ ikbāl hem bahtı
 Giderdi dīde-i ḥasretden ol nevmi seher vaqtı
 Umarsın ey Sutūrī Haḳ Çalab'dan ḡark-ı rahmeti
 Seherden ḫalḳ temenni kıl Hudā'dan iste maḳşuduñ
 Seni me 'yūs u mahṛūm eylemez Ḫallāk-ı ma' būduñ

MÜSEDDES-İ SUTŪRĪ

22

müstef̄ ilün müstef̄ ilün müstef̄ ilün müstef̄ ilün

' Aşk-ı ḥaḳīḳi bulmuşum nefret o nefs gümrāhadur
 Bildüm rūmūz esrārını pendüm dil-i āgāhadur
 ' Aşk reh-nümādur ' āşıka peyrevlige hem-rāhadur
 ' Abdāl-ı aşk olmuş göñül teslim ü eyvallāhadur
 Zikr-i lisān ḥamđ u şenā ancağ ulu Allāh'adur
 Bizden şalātile selām dōstı ḥabībulلāhadur

Zālim felek ' aşk ehlini ḥandān olub kām istemez
 ' Aşk bahriñe ḡavvāş olan ḫa'ır olmadan kām istemez
 Müştāk-ı didāruñ olan ḡayra dilin dām istemez
 Ol zevk ile ' ālem ider maḥżūr-ı bed-nām istemez
 Zikr-i lisān ḥamđ u şenā ancağ ulu Allāh'adur
 Bizden şalātile selām dōstı ḥabībulلāhadur

' Aşk ' āşıka ḫa' f artırur Mecnūn u geh Ferhād ider
 Geh hicrile bīmār idüb geh vaşlide dil-ṣād ider
 Almaz cihānı bir pula ḫalbin Haḳḳ'a mu' tād ider
 Tā şubḥ u şām fikri dili dōst ismidür evrād ider
 Zikr-i lisān ḥamđ u şenā ancağ ulu Allāh'adur
 Bizden şalātile selām dōstı ḥabībulلāhadur

Gel bu fenā dünyā içün nādāna ‘izzet eyleme
 Âdemlerile ol celîs nā-cinse rağbet eyleme
 Ok̄ gibi toDateuldə ol egrive minnet eyleme
 Haķķ'a tevekkül ol yakın ğayra maḥabbet eyleme
 Zikr-i lisān hamd u şenā ancaq ulu Allāh'adur
 Bizden şalātile selām dōstı ḥabībul-lāhadur

‘Aşķ-ı Hudā cün maṭlebüñ bezl eyle gel teslīm-i cān
 Maḥv eyle cümle varlıguñ bir kālibuñ қalsın hemān
 Zikr-i Hudā'da ol muķim Suṭūriyā żāhir nihān
 Gel fırsatı fevt eyleme կalmaz saña devr ü zamān
 Zikr-i lisān hamd u şenā ancaq ulu Allāh'adur
 Bizden şalātile selām dōstı ḥabībul-lāhadur

GAZEL

23

müstef̄ ilün müstef̄ ilün müstef̄ ilün müstef̄ ilün

5b	1 Bāzār-ı ‘aşķ bulmaz revāc derd olmasa ser-mâyesi
Gam bârını çekmek muhāl dil olmasa ser-mâyesi
	2 Yaķdı beni ‘aşķuñ odi maḥv eyledi cismüm tamām
Şimdi gelür oddan beter a‘dā sözüñ ser-mâyesi
	3 Gider ikilik birlik ol dōst ile gel hōş dirlik ol
A‘lāda bulmaķ kendini süflā imiş ser-mâyesi
	4 Hāline kāni‘ olmadur zevk u safayı istemek
Kibr ü ḥased żāyi‘ ider ‘ulviye irmez pâyesi
	5 Hūrşid-i ‘aşķuñ tâbîdur gönlümi maḥrûk eyleyen
Dil ‘âlemi olur ḥarâb düşmezse luṭfuñ sâyesi
	6 Bir kāmilüñ luṭfina hep bağlandı muhtâc-ı zamān
Hū ismini itmiş delîl Suṭūriyā ser-mâyesi

GAZEL

24

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Fenānuň ȝevk u lezzātuň ferāmūş iħtiyār itdük
Kamudan el çeküb şimdi ferāgat iħtiyār itdük
- 2 Gezerdük ȝevk-i dünyāda şafāsin sürmişüz evvel
Muķim-i mu‘tekif bir künc-i vaħdet iħtiyār itdük
- 3 Göñül āyīnesin jeng ü kederden eyledük şaykal
Hevā-yı ‘aşķı şavduķ öz taboola‘at iħtiyār itdük
- 4 Olub Manşūr ile hem-rāh yapışduķ zülf-i hūbāna
O buldi maṭlebūň biz derd-i ȝillet iħtiyār itdük
- 5 Uşandurdı bizi devrān bu bīhūde ṭolanmaķdan
Bihamdillāh Suṭūri rāst ṭarīķat iħtiyār itdük

GAZEL

25

mefūlü mefā‘ īlün mefūlü mefā‘ īlün

- 1 Ey dil ne bu ȝāfilliķ saña ne išāret var
Dikķatle işüñ fikr it encāmī nedāmet var
- 2 Uyma hevā-yı nefse ‘iṣyāna müşirr olma
Zāy eyleme evkātī elde niçe fırsat var
- 3 Şeytāna uyub zinhār aldanma o mekkāra
‘Ukbāya tedārik kıl dünyāda ne rāħat var
- 4 ‘Iṣyān ile memlūyum āh kim nic’olur hālüm
Lā-taknaṭū naşşīndan ümmid-i şefā‘at var

- 5 Bir derde duçār oldum âzâde yok imkânım
Gösterdi baña devrân çok cevr ü felâket var
- 6 Hâllâk-ı cihâni ancak ‘afvile müfîd olsa
Ol ķulına ‘işyândan ayrik ne ķasâvet var
- 7 Bî-çâre Suṭûrî’nuñ ‘aybin yüzine urma
Çunkim Ğafûr ismûñden ‘abdüne işâret var

GAZEL-İ NA‘T-I RESÜLULLÂH

26

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

- 1 Cemâlüñ pertevi günden ziyâdur yâ Resûlullâh
Hâyâlüñ ķalb-i ‘uşşâka cilâdur yâ Resûlullâh
- 2 ‘Izâruñ ħaķķına nâzil olındı sûre-i Tâ-hâ
Vücûduñ nûr ‘alâ nûr-ı hûdâdur yâ Resûlullâh
- 3 Dinildi şânuña levlâk ķamudan eşref olduñ sen
Saña nisbet bütün ‘âlem gedâdur yâ Resûlullâh
- 4 Şeb-i Îsrâ’da mi‘râcuñ beşâret eyledi Cibrîl
Burâk’ a bindürüb ‘azmûñ hevâdûr yâ Resûlullâh
- 5 Ne ‘arş u kürsi nûh eflâk irisdüñ ķâbe ķavseyne
Ki ol me ‘vâya Hâllâk âşinâdur yâ Resûlullâh
- 6 Ağardı merdüm-i dîdem der-i şebbâk-i ravżanda
Ne ǵam var ħâk-i pâyûn tûtiyâdur yâ Resûlullâh
- 6a 7 Derûnum âteş almışdur tutuşub tâb-ı ‘aşķuñdan
Buyurduñ göz yaşın aña şifâdur yâ Resûlullâh
- 8 Degül lâyîk senüñ medhüñ ide her nâ-sezâ diller
Ki vaşşâfuñ senüñ Rabbü'l-‘alâdur yâ Resûlullâh

- 9 Dirīğā ğafletile geçdi vakıtum āh u vâveylā
Şefā' at olmasa hälüm fenādur yā Resūlullāh
- 10 Günehkārum ' amelde hayra dā'ir bir şavābum yok
Okınsa defterüm cümle haṭādur yā Resūlullāh
- 11 Kirāmen kātibi virdükde itme defterüm ızhār
Dahılüm dest-i dāmānuñ recādur yā Resūlullāh
- 12 Şefī'ü'l-müz̄nibin sensin kamuya destgirüm ol
Kerem luṭf u 'aṭā şānuñ sezādur yā Resūlullāh
- 13 Hezār u şad-hezār bāri taḥiyyāt u selām olsun
Suṭūri 'abd-i kemter bi-nevādur yā Resūlullāh

27

mefā' ilün mefā' ilün fa' ulün

- 1 Yüzüñ şems ü ḫamerdür yā Muhammed
Sözüñ şehd ü şekerdür yā Muhammed
- 2 Dü 'ālemde seni şāh itdi Allāh
Ne devletdür ne ferdür yā Muhammed
- 3 Muṭī' emrüñe hem yār-ı ḡāruñ
Ebū Bekr ü 'Ömer'dür yā Muhammed
- 4 Rikābuñda melā'ikler yürürdi
Şeb-i İsrā neferdür yā Muhammed
- 5 Garīb ü bi'-kesüm yokdur zevādum
Yolum ḡāyet haṭardur yā Muhammed
- 6 Düşüb nokṭa-i 'aşkuñ dil-i zāra
Suṭūri'ye eṣerdür yā Muhammed

NA'C T-I ŞERİF-İ HAŻRET-İ RİSĀLET-PENĀH Fİ VAKT-İ DĀHİL-İ MEDİNE
RAVŻA-İ MUΤAHHARA

28

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Eş-şalā 'aşıklara ol servi kāmet bundadur
Şāh-ı kevneyn mecmā' -i kān-ı şefā' at bundadur
- 2 Nūr-ı pākinden ziyādur 'arş u kürsī nūh felek
Burc-ı rahmetden oğan şems-i hidāyet bundadur
- 3 Dār-ı dünyāda müşābih oldı ravżañ cennete
Kā'inātuñ zübdesi 'alī vilāyet bundadur
- 4 Hem hākīkat hem ṭarīkat hem şerī' at ma' rifet
Hep cihāna cārī olmuş dūrli hālet bundadur
- 5 Raḥmete'l-lil-'ālemin hākkında şayān itdi Ḥaḳ
'Ālemüñ sultāni ol şāhib-sa' ādet bundadur
- 6 Çār-yārinden civārı şem' ine pervāne-veş
Ol Ebū Bekr ü 'Ömer şāhib-'adālet bundadur
- 7 Hem sūlāle-i muṭahhar māder-i Hasan Hüseyin
Perde-i 'iṣmetle 'iffetle belāğat bundadur
- 8 Āh ne müşkil derd-i ḥasret olmuşum dīdāruña
Eşk-i hūnum cisme aķduķca ifākāt bundadur
- 9 Şūretā görmek müyesser olmadı dīdāruñi
Ey göñül sıretde seyrān it hidāyet bundadur
- 10 Men 'aref sırrına irdüñse ma' ārif ehlisin
Kīl ü kāle düşme bīhūde kerāmet bundadur
- 11 Günde yüz biñ kerre benden hem şalātile selām
Rūh-ı pāküñ peyki Hüdhüd-i sa' ādet bundadur
- 12 Cān u basın terk idince itme terk sünneti
Ey Suṭūrī muķtedi ol kim selāmet bundadur

TEMENNI İ NİYĀZ-I MEN CĀNİB-İ RİSĀLET-PENĀH

29

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

6b

- 1 Şemîm-i ravża-i rîdvân gelür müy-i mu' anberden
Zülâl-i lalüñün lezzâtı hōş kand-i mükerrerden
- 2 Hâṭâdur eylemek teşbîh serve ķadd-i mevzûnuň
Boyuň Tûbâ lebüň Kevser ruhuň 'ayn-i gül-i terden
- 3 Temâşâ eyleyüb hüsnüň melekler oldılar hayrân
Münevver cism-i pâkûň ħalq olınmaz nûr-i aħżardan
- 4 Yanub 'aşķuň firâkından vücûdum aħker olmuşdur
Siyâh-ı dûdum eflâke çıkarşaň şan 'ūd-i micmerden
- 5 Eyā şâh-ı cihân ḥallâk-ı 'âlem oldı meddâħuň
Ne mümkün bahş-i vaşfuň eylemek tekmîl sūħanverden
- 6 Ğarîk-ı baħr-i 'isŷānum şefâ' at-ħâħ bir miskin
Kerem luťfuň dirîg itme Suṭûrî 'abd-i kemterden

NA' T-I RİSĀLET-PENĀH ŞALLALLĀHU TE' ĀLĀ 'ALEYHÎ VE
SELLEM

30

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Cemâlüň firkatinden cân olubdur hasret ü nâlân
Perišân olmada her ān dil-i bî-çâre ser-gerdân
- 2 O dem ki vuşlatuň sevdâsı düşdi ķalb-i maħzûna
Dilüm ȝikrûň göñül fikrûň ider her sâ' at ü her ān
- 3 Meşâm-ı câna irdi bûy-i sünbül zülf-i reyhânuň
N'ola Ya'kûb-ı dil mesrûr olursa ey meh-i Ken'ān

- 4 ‘Urūc-ı lā-mekān itdūñ iriṣdūñ kābe ķavseyne
 Harīm-i ķuds-i lāhūta seni irgürdi ol sultān
- 5 Esīr-i renc-i ‘aşķuñ olmışum dil-riş ü pür-derdüm
 Nigāh-ı luṭf u raḥmetden ‘ināyet ķıl baña dermān
- 6 Şeb-i İsrā’da bī-vāsiṭ tecellī-i cemāl oldu
 Beş āyet anda bi’zzāt hidāyet eyledi Sübhān
- 7 Buyurdu raḥmeten-lil-‘ālemiñ çün şānuña Mevlā
 Günehkārum yüzüm kara ķapuña gelmişüm ṭuğyān
- 8 Şefā’ at-hāh bir ednā Suṭūrī ‘abd-i miskinüm
 Teraḥhum eyle luṭfuňla nażar ķıl şāhib-i bürhān

GAZEL

31

mef’ūlü fā’ilātūn mef’ūlü fā’ilātūn

- 1 Ve’ş-şems disem sezādur o şafha-i cemāle
 Bu remzi fehm idenler irmışdır ehl-i hāle
- 2 Bir noktası-i ḥudā’dur levhi cemāle düşmiş
 Ahsente bārekallāh ruhsāruñ üzre hāle
- 3 Ḥurşid-i mihr-i eflāk müştāk māh yüzüne
 Seyr eylese dü ķaşuñ rağbet nedür hilāle
- 4 Bülbül gibi seherden gül-berg-i ahmer içün
 Sevdā-yı ‘aşķa düşdüm ķıldum fiğān u nāle
- 5 ‘Aşķuñ ki reh-nümādur menzile irmek āsān
 İrdi Suṭūrī senden ‘aşķuňla bu kemāle

GAZEL

32

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 ‘Aşkile bāzār idenler derd gerek ser-māyesi
Ol sebebden mesken olmuşdur aña ḡam ḥānesi
- 2 Āh u zār itsem firāk u haşret-i dīdār ile
Gün güne ‘ālī olur ḳadri mu‘allā pāyesi
- 3 Olma mağrūr-ı hevā ‘ilmile çok a‘māle sen
Ululanmaķdur cemī̄c ‘isyān u cürmüñ māyesi
- 4 ‘İzz ü rif̄ at ister iseñ pīre eyle inkīyād
Pişvādur hep ṭarīka olsa pīrūñ sāyesi
- 5 Maṭlebüñ menzili a‘lā bulmak isterseñ eger
Gir ḫaṭāra mahmil ol eyle özüñ ser-māyesi
- 7a 6 Şer‘i dāmānin Suṭūrī koyma elden dā ’imā
Ol bir ‘Ankā’dur ki tutmuşdur cihāni sāyesi

RAMAΖĀNİYYE İTMĀM-I ŞİYĀM Fİ VAKT-İ ŞADR-I ESBAK VĀLĪ-İ
ERΖURŪM MUHAMMED RAΎUF PAŞA YESSERALLĀHU MĀYEŞĀ’

33

mef̄ūlü mefā‘ilü mefā‘ilü fa‘ülün

- 1 Gül-zār-ı cihānda ne temennā ne şadādur
Māh-ı ramażāndur bugün in‘ām-ı Hudā’dur
- 2 Āvāze-i tesbīh ile hep toldı felekler
Haķķā ki bu ta‘rif olamaz özge şafādur
- 3 Hem rāḥmet ü hem maǵfiret-i rūz-ı na‘īmdür
Bu ayda olan ümmete ihsān-ı hūdādur

- 4 Şandük-i emel fâ'ideden hîç tehî olmaz
İhsân u kerem kıllarına Hâk'dan 'atâdur
- 5 Câmi'leri zeyn eyledi tehlîl şadâsı
Zevkile tolân 'âleme nağmât-i nevâdur
- 6 Her vaqt edâ itmege emr itdi ilâhi
Lîk bu demüñ kâdri şeref başka hevâdur
- 7 Farķ itmek olur mi bu ayuñ rûz u şebinden
Efrûze-i kândlîl ile şeb-rûz-i ziyâdur
- 8 Âvâze-i temcîd ile mukrī-i seherden
Andan bilinür kim bu şeherdür bu mesâdur
- 9 Leb-teşnelere Kevşer olur şerbet-i iftâr
Zevk-i beşer ücrâda olan ecr-i şifâdur
- 10 El-minnetü lillâh ki bize oldı müyesser
İtmâm-i şiyâm hem şeb-i Kâdr ü 'urefâdur
- 11 Gel hâke Suṭûrī sürelim rûy-i niyâzı
Hâcâtımuzy 'arz idelüm vaqt-i recâdur

DER-MEDH-İ HAŻRET-İ SULTÂN-I CÎHÂN MAHMÛD HÂN
HALLEDALLÂHU TE' ALÂ EYYÂM-I DEVLETUHU İLÂ ÂHİR ZAMÂN

34

mef'ülü mefâ'îlü mefâ'îlü fa'ûlün

- 1 Sultân-ı cihân hażret-i Mahmûd-ı civân-baht
Hem-sâye-i 'âlem o şeh-i mir ü gedâdur
- 2 'Adli keremi kapladı hep rûy-i zemîni
Şan bâd-ı nesîm-i seherî semt-i semâdur
- 3 Bezl eyledi evkâtını inşâf ile 'adle
Taħsîn ide Fârûk bu edâ üzre revâdur

- 4 Ta ır ider eylerse nigāh ḥāk cevherden Kārī ‘ameli şer‘-i nebi emr-i Ḥudā’dur |
- 5 Haḳḳında güşād olmada hep dest-i temennā
‘Ālemde ḥulūş üzre du‘ ā birle şenādur
- 6 Tā haṣr ola bu nesle zevāl irmeye yā Rab
Devr eyleyicek kubbe-i nūh rūz u mesādur
- 7 Hem şāh-ı cihānı vüzerāsın vükelāsın
Hıfż ide anı şādik-ı şidk-ı ḳudemādur
- 8 Ādāb idüb ḥaddinde füzün eyleme bahşūn
Taṭvīl-i kelām eylemesi ‘ayn-ı ḥaṭādur
- 9 Erbāb-ı sūhan nazmuma taḳlīd idebilmez
Kān-ı kerem-i ḳiyemetimüz özge bahādur
- 10 Söz hüsni edā olsa kesel virme Suṭūri
Hem merkezi hem ḳāfiyesi turfe nevādur

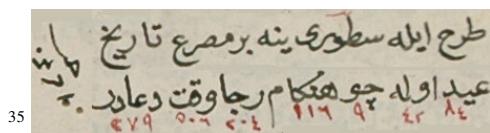
DER-MEDH-İ VEZİR-İ MÜKERREM ŞADR-I SĀBIҚ VĀL-İ ERŻURŪM SER-
‘ASKER-İ İRĀN MUHAMMED RA’UF PAŞA YESSERALLĀHU Bİ’L-ḤAYR
MĀYEŞĀ’ ÂMİN

35

mef’ūlü mefā’īlü mefā’īlü fa’ūlün

- 1 Şevkile göñül eyleyelüm medhe ser-āgāz
Her çend meddāḥ olsa bu ‘ālem o sezādur
- 2 Aḥsente zihi fāzil u düstür-ı mükerrem
Hep o hüner-i cūd u sehā sende nūmādur
- 7b 3 Kufl olmadı bāb-ı keremüñ dā ’imā meftūh
Melce ‘-geh-i faḳr u žu‘afā mīr ü gedādur
- 4 Devrūñde senüñ beldemüze irmedi āfet
Ṭīb ü nefesüñ fehm olınur derde şifādur

- 5 Her ḥanda düşerse şeref pāy-güzāruñ
Muṭlaq senüñle ‘avn-i Ḥudā rāh-nümādur
- 6 Bend eylemege rişte-i ümmīd felek elde
‘Akḍ ü ḥall ancaç saña tefviż-i Ḥudā’dur
- 7 Re’fetle Ra’uf yād olınur ism-i şerīfūñ
Ser-māye-i cān-bahşış-i ehl-i bülegādur
- 8 Tedbīrүne taḥṣīn oķınur görse Felāṭūn
Kādir olamaz nuṭķa ki teslīm ü rīzādur
- 9 Senden gelen evvel ķuramaz böyle niżāmī
Mişlūñ olamaz ger diseler rūz-ı cezādur
- 10 Şad şük̄r Ḥudāvend’e şiyām irdi hītāma
‘İd oldı yine rūz-ı kerem yevm-i ‘atādur
- 11 Tehniyye-i ‘İd eylemesi bizlere vācib
Sultān-ı kerem tehniyye-i ‘ide sezādur
- 12 Ebnā-yı cihān eyledigi ḥayrile yāduñ
Devrinde senüñ ‘ālem-i āsūde-hevādur
- 13 Açıldı göñül ḡonçe şıfat oldı şükūfe
Mürğ-ı dile elhān ‘aceb ȝevk u şafādur
- 14 Devr eyledi endīşe-i dil vādi-i nazmī
Her fenni temāşāda bir āyīne-nümādur
- 15 Diñlen ney-i hāme sūḥanum buldı ḫarārin
Söz muhtaşarı ‘ādet-i ehl-i fużalādur
- 16 Tarḥ eyle Suṭūri yine bir müşra‘-ı tāriḥ
‘İd ola çü hengām-ı recā vaqt-i du‘ādur Sene 1240³⁵
84 42 9 116 204 506 279

- 17 A‘dásına hep gâlib ola düşmeni mağlûb
Her şübh u mesâ Hâkк'a temennî bu şenâdur

GAZEL

36

mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün

- 1 Tarîk-i ‘aşka girmek gerçi bir şahşa hidâyetdür
Veli bir mürşid-i kâmil bulunca hâyli zağmetdür
- 2 Eger ‘âşık iseñ ma‘ şûkuña şarf eyle hep varın
Ezel cânî cânâñ virmiş aña virmek ne minnetdür
- 3 Temîz eyle кудüret gill u gişdan hâne-i ķalbüñ
Fesâd-ı ķalb hârâb eyler hemân ‘ayn-ı nedâmetdür
- 4 Bağarsaň rûy-ı hûbâna nažar ķıl bir başiretle
Bu dünyâ bir zen-i sejhârî encâmî ki âfetdür
- 5 Gel ey ‘âkil olanlar pendümi idrâk fehm eyle
Bu üç günlik fenâda sende şimdilik ne hâyretdür
- 6 Tevekkül bâbına dâhil olub gel Hâkк'a teslim ol
Suñurî cânib-i Hâk'dan gelen hükm-i ‘adâletdür

GAZEL

37

müstef’ İlün müstef’ İlün müstef’ İlün müstef’ İlün

- 1 ‘Âşıklaruň çün maṭlebi ‘âlemde bir cânâñ imiş
Bu remzi tefhîm itmeyen bir nâkış-ı nâdâñ imiş
- 2 Zîbâ cemâl hüsün ü edâ iżhâr-ı ķudretden ‘atâ
Mahlûka şun‘ -ı kibriyâ göstermesi ihsân imiş

- 3 Zâhir olan ‘aşk-ı mecâz âşkâre olmaz gizlü râz
Zâhid lisân itme dirâz sîrr-ı Hûdâ pinhân imiş
- 4 Vahdet şarâbin nûş iden irci^c nidâsın gûş iden
Bu ma^c nî fikri hûş iden biñ rengile pûyân imiş
- 8a** 5 Cânân ile vuşlat bulan her dü cihân ‘izzet bulan
Zillet çeküb râhat bulan Yûsuf gibi sultân imiş
- 6 Râh-ı hakîkat bilmeyen zevk-ı vişâle irmeyen
Ma^c şûka teslim olmayan sîretde ol hayvân imiş
- 7 Mücrim Suþûriⁱ biⁱ-kemâl olmuş heveskâr-ı cemâl
Îhsân-ı feyz-i Zü'l-celâl ‘aşkı aña bürhân imiş

GAZEL

38

mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün

- 1 Dilâ âzâde abdâl kayd-ı sultân olmadan yegdür
Ferâgat gûşesi bu dehre cevlân olmadan yegdür
- 2 Kanâ^c at eyleyüb biⁱ-imtinân şûrbe-i bulgura
Kibâruñ şofrasından hör-ı ihsân olmadan yegdür
- 3 Fenâ encâmını dehrüñ bilüb ǵam gûşalar çekmek
Cihânda lâ'ubâlı şâd u һandân olmadan yegdür
- 4 Hazer kıl ey göñül meh-rûlaruñ kurbından âteşdür
Mücerred terk-i tecrîd nâra suzân olmadan yegdür
- 5 Teşekkî eylesem ‘aşruñ Suþûriⁱ çarh-ı devrinden
Zamâne cehli şimdi ehl-i ‘irfân olmadan yegdür

GAZEL

39

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Çār ‘unşurdan ezel biz çünkü peydā olmuşuz
Bir gülüñ ma‘şūkî olmuş ‘ayn-ı şeydā olmuşuz
- 2 Çıkmışuz tāc u ḫabādan ḡam pelāsin giymışuz
Mā-sivādan el çeküb biz ḫurb-ı Mevlā olmuşuz
- 3 ‘Aşķa ḡavvāşlık ḫilan bizden bulur dürr ü güher
Kulzüm-i lāhūtda biz ‘ayn-ı deryā olmuşuz
- 4 Şanma bīhūde fiğānı eylerüz şām u seher
Bülbül-āsā mübtelā-yı ruh-ı zībā olmuşuz
- 5 Dīde-i nās içre gerçi şimdilik esfeldeyüz
Sīretā bizler Suṭūrī gör ne bālā olmuşuz

GAZEL

40

müstef̄ilün müstef̄ilün müstef̄ilün müstef̄ilün

- 1 Āyīne-i ḫalbi cilā it şaykal-ı tevhīd ile
Hep mā-sivādan sil tirāş ḫıl miskal-ı tevhīd ile
- 2 Beyt-i Ḥudā’dur şübhəsiz mü’minlerüñ dil ḥānesi
Hīfz eyle aqyār girmeye ur manṭal-ı tevhīd ile
- 3 Çirk-i riyādan eyle pāk dildāruñ āram-gāhidur
Tezyīn idüb mihmān içün bil mef̄ al-i tevhīd ile
- 4 ‘Arşile kürsī ravża-i Rīḍvān’ı seyrān eyleyen
Menzil-i makşūda irer bil mahfel-i tevhīd ile

- 5 Derdүñ içün dermāna sen itme ṭabibe ihtiyyāc
‘Ārif olan buldı devā şol menħal-i tevhid ile
- 6 Meyl eylemek ğayra fenā dost ile gel ol āşinā
Hâne-i ɻalbi rūşenā ɻıl meş‘ al-i tevhid ile
- 7 Vuşlat umanlar dōst ile Suṭūriyā ağıyārsuz
Hem-râh idinmiş kendüye hep mürsel-i tevhid ile

GAZEL

41

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bāğ-ı vaħdetde açıldı ol gül-i ḥandānimuz
Şemm-i bürħāna mu‘atħar oldu cism ü cānimuz
- 2 Küfr ü īmān ɻaydı yok bizlerde ol zāhid gibi
Dünyā māfiħayi bilmez ‘aşkile mestānemüz
- 3 Ḥamdüllāh dildedür dā ‘im cemāl-i ḥubb-ı dōst
Hāli ɻalmaz hâne-i dilde bizüm mihmānimuz
- 8b**
- 4 Şem‘e bir kerre atar perrin yaķar pervāneler
Gice gündüz āteş-i sūzānedür devrānimuz
- 5 Kārimuz gevher-fürüşlik h̄āce-i dehr olmuşuz
Kim görür bāzārimuz açık muk̄im dükkānimuz
- 6 Haķķ u bāṭil ma‘ nisinden levhimüz mestürdur
Küntü kenzüñ sırrına vāķif olur ‘irfanimuz
- 7 Cān gözüyle biz müşāhid eyledük eşyāyı hep
‘Arş u kürsi şeş cihāt oldu bizüm seyrānimuz
- 8 Ačma rāzi gözle ḥaddüñ güft ü gūdan fāriġ ol
Genc-i mahfiđür ‘ayān itme olan piñħānimuz

- 9 Gūş-ı cānuż biz Suṭūrī irci‘ ī fermānına
Gör ne dem teklīf ider ol da‘ vete sultānimuz

GAZEL

42

mef’ülǖ mefā̄’ilün̄ mef’ülǖ mefā̄’ilün̄

- 1 Gel ‘ aşık-ı bī-çare gezme yeter āvāre
Bir dōst-ı vefālı bul vir dil sen o dildāra
- 2 Bir dōst bulub idin yār olmaya aña aǵyār
Cān naǵdile ķıl bāzār sa‘ y it ulu kāra
- 3 Ḫalvetde mekān eyle dōstuñla nihān söyle
Ḫälüñ aña ‘ arż eyle gizli gerek aşkāre
- 4 Hāl içre o bir hāldür söylenmeyecek kāldür
Bülbül neden efğāndur geldükde o gül-zāra
- 5 Ḫūrṣid-i cihān nūrı olmış anuñ ma‘mūrı
Bir zerresi Suṭūrī düşmiş bu dil-i zāra

GAZEL

43

fā̄’ilätün̄ fā̄’ilätün̄ fā̄’ilün̄

Gözlerinden eşk-i hūnbār eyledüñ
‘ Aşk-ı pāküñ ħalqa ızhār eyledüñ
Āşinā olduñ güli yār eyledüñ
Ötme bülbül bağrumı nār eyledüñ
Ne sebebden āhile zār eyledüñ

Böyle efgān zāruňa n'oldı sebeb
 Yaňu gülden var mı cevile ta' ab
 İşbu hälüñ 'âleme geldi 'aceb
 Ötme bülbül bağrumı nār eyledüñ
 Ne sebebden āhile zār eyledüñ

Sende tekmil görünüür 'aşkdan eser
 Gül içinde bir cemāl gördüñ meger
 H'ab-ı hasretle geçer vakt-i seher
 Ötme bülbül bağrumı nār eyledüñ
 Ne sebebden āhile zār eyledüñ

Bu cihān gül-zārına var mı şafā
 Ya nedendür çekdigüñ cevr ü cefā
 Çünkü gülden saňa yokdur bir vefā
 Ötme bülbül bağrumı nār eyledüñ
 Ne sebebden āhile zār eyledüñ

Giydigüñ aňlas dibāce al olur
 Gāh olur bülbül lisānuň lāl olur
 Gül açılsa saňa başka hāl olur
 Ötme bülbül bağrumı nār eyledüñ
 Ne sebebden āhile zār eyledüñ

9a

Gice gündüz hiç kararuň kalmadı
 Kimse bu hāle hāberdār olmadı
 Gül açıldı saňa vefā kılmadı
 Ötme bülbül bağrumı nār eyledüñ
 Ne sebebden āhile zār eyledüñ

Gözlerüñden tökdigüñ hūnile āb
 Nālişüñden 'âlem olmuşdur hārāb
 Hāl-i zāruň vir Suňuri'ye cevāb
 Ötme bülbül bağrumı nār eyledüñ
 Ne sebebden āhile zār eyledüñ

GAZEL

44

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Hevā-yı ‘aşka bunca düşmek ey dil zārī yetmez mi
Dem-i nez‘ ün yakın bil fikr-i gül-ruhsarı yetmez mi
- 2 Ağardı mū-yı rīşün̄ ḫalmadı çeşmündə ra‘ nālik
Ne bu ‘iṣyāna düşmek tā’ib ol sen bārī yetmez mi
- 3 Giriftār-ı belā itmiş seni bu nefs-i emmāre
Özün̄ bu dām-ı ȝilletden çıkışar bī-çāre yetmez mi
- 4 Pür itmiş cām-ı mergün̄ şunmaç ister saña çün şimdi
Hayāl-i zülf ü kākül būy-ı ‘anber-bārī yetmez mi
- 5 Revā mīdur seni sīcn-i belāya dām ide nefsün̄
Seni ȝalḳ eyleyen ḥallāk’dan ȝıl ‘ārī yetmez mi
- 6 Beni bu ‘aşk hevāsı yakdı yandurdu diyen cāhil
Cahīmün̄ āteşinden saña sūz-ı nāri yetmez mi
- 7 Suṭūrī müşkilün̄ ȝall itmek isterseñ yakın bil kim
Bihāmdillāh şerī‘at Aḥmedī Muḥtārī yetmez mi

GAZEL

45

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

- 1 Gönlümüz bir yāre virdük şimdilik bī-dillerüz
Şureṭā mecnūn gezer ammā velī ‘ākıllaruz
- 2 Bāda virdük rūzgārı ‘aşka ‘ömrün̄ ȝirmeni
Ehl-i dünyā içre bī-tedbīr ü bī-ȝāşıllaruz

- 3 Her ne ‘ aşıldan emr olınsa cān u baş teslīm olub
Cānib-i Haķ’dan gelen emrine biz kāyillerüz
- 4 ‘ Ayn-ı ‘ ibretle baķılsa haķķu bātıl fark olur
Zerre miķdāriyla hāylīce yine kāmillerüz
- 5 Gūşe-i miħnet-serāda hīrkaya dāmen çeküb
Cāy-ı rāħat bulmışuz ol himmete kāyillerüz
- 6 Feyż-i ‘ aşıldan almışuz bizler Suṭūri īrāħati
Kām-ı dil fāni degül biz bākīye mā ’illerüz

GAZEL

46

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Eyā ‘ āşıklara bürhān hidāyet yā Resūlullāh
Ki sensin cānlar içre cān şefā’at yā Resūlullāh
- 2 Göñül bağlandı bir bende ķapunda olmaǵa bende
Kerem ķıl itme şermende ‘ ināyet yā Resūlullāh
- 3 Gūnāhum fikr idüb zāram hūzūruña nice varam
Yine senden ümīd-vāram şefā’at yā Resūlullāh
- 4 Namāzumda hūzūrum yok ķulūbum ġill u ġışlar çok
Haķ’ a lāyık ‘ ibādet yok şefā’at yā Resūlullāh
- 5 Suṭūri cūrmümi bildüm ķamuya tevbe ķıldum
Yüz üzre dergāha geldüm şefā’at yā Resūlullāh

Ve şalli ‘ alā cemī’ ü’l-enbiyā’ ve’l-mürselīn ve’l-hamdüllillāhi
rabbi’l-‘ālemīn āmīn

9b

İBTİDĀ-YI GAZELİYYĀT-I İBRĀHİM SUTŪRĪ

47

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Başla bismillâh ile gir sâlik-i râh-ı hûdâ
Kurb-ı hâkîkat olan cân itdi ‘aşka iktidâ
- 2 ‘Aşk imiş kâmilleri cümle kemâle irgüren
Şanma bîhûde olur bu güft ü gû benden şadâ
- 3 Vâdî-i vaહdet olupdur ehl-i ‘aşka bil makâm
Anda yek-reng oldu teşhîş olmadı mîr ü gedâ
- 4 Maھrem-i vaહdet sarây-ı hâşa lâyîk olmadı
Eyleyen iğvâ idüb ma‘şûkî ‘âşikdan cûdâ
- 5 Var mı teslîm-i rîzâya anda dâ’ir bir nişân
Hiç olur mı nâşîhâ taġyîr-i taķdîr-i Hûdâ
- 6 Hayr u şerrüñ maşdarı çün dest-i ķudretle döner
Kîsmet-i rûz-ı elestden ‘aşka dâ’ir mâcerâ
- 7 Ey Suťûrî ‘aşk olubdur müntehâdan bir makâm
Yetmedi ol menzile kes ehl-i ‘aşkdan mâ’adâ

VE LEHU

48

mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün mefâ‘ilün

- 1 Elâ yâ eyyûhe’l-‘uşşâk ‘aşka olma gâfil hâ
Velî âsân kîyâs itme ħalâş ħayli müşkil hâ
- 2 Ferâğat eyle bu keşretde қalma vaહdeti gözle
Eger ‘âkîl iseñ işbu kelâmum dut қabûl қıl hâ

- 3 ̄Gubār-ı mā-sivādan āyīne-i ̄kalbüñ temīz eyle
Şerī^c at cezbile şaykal idüb jengin alub sil hā
- 4 ̄Sharāb-ı vaḥdeti nūş it hemān mestāne gez dā[']im
Görüb ̄hālī ̄harābātuñ seni ̄ta^cn eylesin il hā
- 5 Nigāruñ naḳṣ-ı emşälüñ denī dūnyāya teşbīh it
Degül şadık o va^cdine ̄kamu ̄kavlı yalan bil hā
- 6 Suṭūrī serserī gezme yapış bir dāmen-i pāke
Seni irşād ider elbet olınca şeyh-i kāmil hā

VE LEHU

49

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Hicr ü vaşluñ kim sebedür terk-i cān u ten baña
Pehn-i dūnyā^c aşksuz olmuşdur hemān zindān baña
- 2 İltifātuñ kesme benden ey şeh-i^c ālem-penāh
Ğam deguldür ̄halķ-ı^c ālem olsa hep düşmen baña
- 3 'Aşka şaldum rāhatum ̄kaṭ^c eyleyüb ben başumi
Düşmenümden görmedüm bu eyledigüm ben baña
- 4 Kūh-ı miḥnetler olur bāğ-ı İrem dildār ile
Neylerüm ol gülşen-i dildārsız külħan baña
- 5 Düşmeden dildārdan dūr vaşl ̄kadrin bilmedüm
Ey sitem-kār felek ķılduñ şafāñ hicrān baña
- 6 Ben helāküm eyledüm taķrīr kim virmez necāt
Çekdigüm derd-i nihānuñ eylemiş rūşen baña
- 7 Bir yanından hicr ü firḳat ̄ta^cn-ı düşmen bir yaña
Hey ma^c ̄azallāh bu resme ölmek ̄asāndur baña

- 8 ‘Âşıka cennet hevâsı vuşlat-ı dildâr imiş
Yârsız huld-ı berîn ‘aynı olur nîrân baña
- 9 Ey Suṭûrî ‘aşk derdinden şikâyet itmezüm
İşbu fâhir hîl‘ atı Hâkk eylemiş ihsân baña

VE LEHU

50*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

- 1 Fikr-i vaşluñ dilde bir zevk-ı nihânîdür baña
Hamdüllâh kim hayât-ı câvidânîdür baña
- 10a** 2 Bir gice hâbumda dôst ile mülâkât oldu dil
Ol eşerden ǵam günüm şan şâdmânîdür baña
- 3 Levha-i hüsnünde gördüm yazılı âyât-ı nûr
Hoş müfesser eylemiş dôst imtihânîdür baña
- 4 Firkatüñ nâri beni bî-şabr u ārâm eylemiş
Kim o gün bir gün ki mahşerden nişânîdür baña
- 5 Şol muğavves ķaşlarından ķasd-ı câna atılan
Tîr-i müjgânuñ ķazâ-yı nâgehâniđür baña
- 6 İstemem dehrüñ fenânuñ genc-i Kârûn’ın bugün
Maṭlebüm yârûñ hemân seyr-i cemâlidür baña
- 7 ‘Aşk dersin ben Suṭûrî feyz-i Hâk’dan almışum
Kim o şun‘ı luṭf-ı pâk-i Lâ-yezâlîdür baña

VE LEHU

51

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Söyle ey dil ‘aşkile sen şanda olduñ aşinā
‘Aşk saña çün tālib oldu sen de olduñ aşinā
- 2 Mescid ü mey-hâneñüzden hâli mesken koymaduñ
‘Âkıbet bir gûşe-i külhanda olduñ aşinā
- 3 ‘Aşka râğıb oldığumdan buldı her dem derd beni
Hüb mi görindüm saña derd bende olduñ aşinā
- 4 Bâğ-ı dehrüñ seyrin itdüm vâdi-i mecnûna dek
Tâ cihânda bir güle gülşende olduñ aşinā
- 5 Cânı teslîm itmeden cânâni bulmaz didiler
Cân u dil teslîm idüb bir câna olduñ aşinā
- 6 Dil beni öz hälüme teskin ü râhat koymayan
Zülfî gibi dîni kara bende olduñ aşinā
- 7 Da‘vî-i ‘îrfân ile lâf urmadan bahs eyleme
Ey Suştûrî işbu hâle şanda olduñ aşinā

VE LEHU

52

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Hamdülillâh bir meh-i tâbâna oldum aşinā
Cândan ‘azîz sevgilü bir câna oldum aşinā
- 2 Hizmetinde ser virüb cânilə gönlüm bağladum
‘Aşk gibi ‘âlı-cenâb sultâna oldum aşinā

- 3 Ğam degüldür bunca dem firkatle dil dāğ oldığum
Hüsн içinde şan meh-i Ken‘ān'a oldum āşinā
- 4 Hep cihānuñ hūbları ‘ aynumda bir pul eylemez
Bī-bedel bir afet-i devrāna oldum āşinā
- 5 Bülbül-āsā şevķına şad gūne naqmāt eylerüm
Nev-şüküfte bir gül-i hāndāna oldum āşinā
- 6 İşiginde nevbet-i derbāna lāyık olmayub
Cāy-ı hāşa ben gibi bigāne oldum āşinā
- 7 Yüz temennī eyledüm yüz yirde yüz sürdürüm yire
Ben Suṭūrī ol şeh-i hūbāna oldum āşinā

VE LEHU

53

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Sāye-i zülfüñ başumdan kesdi virmez tāb aña
Hamdüllāh derd ü ġam olmuş yine feth-i bāb aña
- 2 Āteş-i ‘ aşķuñ beni yakmaķda şübhe koymadı
Eşk-i dīdem olmasayı gerçi kim sīrāb aña
- 3 Nūş iden la‘l-i lebüñden āb-ı hayvān didiler
Lāyık olsun mı dahi içmek şarāb-ı nāb aña
- 4 Secde-gāh-ı ‘ aşıkāndur ol muķavves ḫaşlaruñ
Her gören baş indürür şan olmada miḥrāb aña
- 10b** 5 ‘ Arızuñda zāhir olmuş dāne dāne ol ‘ arak
Kim başıret ehli birden söylemiş güllāb aña
- 6 Ey Suṭūrī şöyle bed-bahṭ dūn-himmet ṭālī üm
Vuşlat hengāmində çeşmümde pür olmuş hāb aña

VE LEHU

54*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

- 1 Şu‘le-i āhumla olmuşdur cihān rūşen baña
Virdi çün ‘aşkuñ hevāsı tāzeden bir cān baña
- 2 Zülfî zencirine aşdum gönlümi Manşûr gibi
Şevk-ı ‘aşķından gerekmez cism ü cān u ten baña
- 3 Başda sevdā-yı hevāsı dilde vuşlat ārzusı
Giceler tā şubha dek olmaķdadur mihmān baña
- 4 Sen sehī-servüñ temâşası göñülde var iken
Zevk virmez dīdemə nezzāre-i gülşen baña
- 5 Ey Suṭūrī istemem kāşāne-i dehri bugün
Yegdür andan işigüñ dōst olması mesken baña

VE LEHU

55*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

- 1 Her zamān bir vādī-i ġam olmada mesken baña
Bir ƙarār üzre deguldür hiç bu devrān baña
- 2 Kesme cismümden oğuñ ebrū kemān luṭf eylegil
Her ne gelse cāna senden bilürüm ihsān baña
- 3 Nāşihā pendingüñ baña ‘arż itme te ’şir eylemez
‘Aşķa fāriğ gelmesi olsun mı hiç imkān baña
- 4 Bağladı zencir-i zülfüñ ben cünunuñ boynına
Şanki eṭrāfum iħāta ƙal‘ a-i āhen baña

- 5 Ben Suṭūrī istedüm dermān ṭabībden yāreme
Bilmedüm ki derd imiş āhir yine dermān baña

VE LEHU

56*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

- 1 Zaḥm-ı tīrūn sīnede cümle gelür āsān baña
Seyr idenler tek disünler ‘ aşķuma aħsen baña
- 2 Şem‘-i ruhsāruñ nūmāyān olmasayı dem-be-dem
Olmaz idi dīde-i cānda cihān rūşen baña
- 3 Desti destümde olub ruhsārına ķılsam nażar
Kübə-i aħzānum olur ol zamān gülşen baña
- 4 Cennet olsa yok ḫarārum ‘ aynuma almam bugün
Yārile ḫalķub oturmaķ besdurur külħan baña
- 5 Ey Suṭūrī hicr elinden çekdigüm Mevlā bilür
Hayf oķur seyr itse hālüm dōstile düşmen baña

VE LEHU

57*mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn*

- 1 Temāşa eyleyen verd-i ruhuñ tek bir gül-i ḥamrā
Nice şād olmasın şevķa gelüb andan dil-i şeydā
- 2 Ezel naķķāş-ı ḫudret levh-i vechinde idüb taşvīr
Muķavves ḫaşlaruñ zīrinde yazmış nergis-i şehlā
- 3 Meh-i Ken‘ān’ı fesh itmiş cemālüñ ey melek-şüret
Görenler şad ḫasem eyler deguldür bu beşer ḥaşā

- 4 Hazer kıl nā-sezālar olmasın nezzāre dīdāruñ
Kapuñdan sür rakīb-i bed-fa‘āli ey şeh-i vālā
- 5 Suṭūrī fevt-i fırsat itme devrān her dem el virmez
Otur mehveşlerile devr olınsun bāde-i ḥamrā

VE LEHU

58*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn*

- 11a**
- 1 Neyleyüm her-cāyī yāri tögrī yār olmaz baña
Gāhī şādān gāhī giryān ber-ķarār olmaz baña
- 2 ‘Aklumı tārāca virdüm bende yok şabr u ķarār
Şimdilik dīvānelikden başka kār olmaz baña
- 3 ‘Ālemüñ kāşānesi bir ʐerre gelmez ‘aynuma
Gūşe-i mey-ḥāne tek cāy-ı ķarār olmaz baña
- 4 Kāfir olmam secde kılmaňla öñinde ey şanem
Vaşl-ı dīdāruňla çünki iħtiyār olmaz baña
- 5 İtmişüm ǵam bahrine ǵavvāş-ı ‘aşkum gerçi ben
Līk oldur tāli‘ ümden der-kenār olmaz baña
- 6 Şerha şerha eylese cismüm o tīg-ı cevrile
Dilde zaħmuñ olmadan yeg iftiħār olmaz baña
- 7 Kabrüm üzre gel mezārum üstine bir taş tik
‘Ālem icre böyle tuħfe yādigār olmaz baña
- 8 ‘Andelīb-āsā fiġān itsem Suṭūrī rüz u şeb
Bāğ-ı hüsnüñ görmedükce nev-bahār olmaz baña

VE LEHU

59

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Pehn-i dünyā yārsız şan ‘ayn-ı zindāndır baña
Yārile zindāna girsem gül gülistāndur baña
- 2 ‘Ay numa almam cihānı yārsız itmez dil ḫarār
İstemem kāşāneler hep beytü'l-aḥzāndur baña
- 3 Cānumı ķıldum fedā ‘aşķuñda teslīm oldu rūh
Cān virüb cān almışum maṭleb ki cānāndur bāna
- 4 Zülfüñün Manşūr'iyum ben dāra geldüm şevkile
Cān ki cisme lāyık olmaz vuşlatuñ cāndur baña
- 5 Yārden düşdüm cüdā müşkil belādur başuma
Ey Suṭūri böyle ḥāle ölmek āsāndur baña

VE LEHU

60

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Gül ‘izāruñ ey perī olmış cihān ḥayrān aña
Gerçi ādemdür nesilde beñzemez insān aña
- 2 Gülşen-i me ’vāda bitmez lāle ruhsāruñ gibi
Nice hem-ser ola şimdi ḡonçe-i ḥandān aña
- 3 Bend olub çāh-ı zeķanda mürğ-ı dil olmuş esīr
Şükr ider ḥālüm görince Yūsuf-ı Ken‘ān aña
- 4 Ka‘be-i kūyuñda ḫurbān ister iseñ ḡam degül
Tā ezelden şakladığum işte ḫurbān cān aña

- 5 Devr idince hâle tek eṭrāfuña üftâdeler
Reşk ider hüsnüne ḥûrṣîd-i cihân-tâbân aña
- 6 Luṭf idüb açma şafaḳ dâmânını şubḥuñ felek
Sîne şâf olduķda yâre bir gice ḡuryân aña
- 7 Şol kemân ebrûlarından ḥâlî olmaz sînemüz
Dilde bir sağ yir mi ḫor ol atılan peykân aña
- 8 Türş-rû birle Suṭûrî bendeñe itme ḡitâb
Tâ raķîb-i bed-liķâlar olmasın ḥandân aña

VE LEHU

61

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Ey göñül bir yâr içün çekmek ne bu miñnet saña
Çünkü dildârından olmaz ȝerrece râhmet saña
- 2 Bunca demdür sînede pinhân idi esrârimuz
‘Aşkı ȝâhir itmege oldı meger ruhşat saña
- 3 Derdüme ‘ilâcî şordum râst cevâb oldı ṭabîb
Derd-i aşka yine ȝâhir derd olur şîhhat saña
- 11b** 4 Añladum ki haşre dek ṭâli‘de yokdur կuvvetüñ
Tutalum devr-i zamân virsin biraz mühlet saña
- 5 Āh u ȝateşler içinde bağrumı itdüñ kebâb
Ey cefâ-cû ȝulmi artırmak olub ‘âdet saña
- 6 Dîdelerden ȝan akarsa imtinân almaz göñül
Seyr iden ruhşarı oldur kim ȝîlar minnet saña
- 7 Gördüm ȝâmâde olub geldi Suṭûrî şubh-dem
Kim ṭavâf-i Ka‘be-i dildâr mîdur niyyet saña

VE LEHU

62

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Elā yā eyyühe’s-sāķī edir ke’sen ve nāvilhā
Şarāb-ı la‘l-i gül-gūnile dil āyīnesin sil hā
- 2 Bize pendin gekermez nāşihā ġavġāyi terk eyle
Mey-i maħbūbdan fāriġ olinmaķ ḥayli müşkil hā
- 3 Gider bu mā-sivāyi ġam u miħnet қalmasun dilde
Bu beş günlik fenā қaydın çeker mi merd-i ‘āķıl hā
- 4 Eger gencile Қārūn zūr-bāzū Rüstem olsañ da
Emān bilmez zamān virmez ecel peyki saña bil hā
- 5 Suṭūrī қāli terk it dōsta lāyik var mı bir nesne
Nigāruň nağşına aldanma zinhār söz қabūl қıl hā

VE LEHU

63

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

- 1 Dilde ‘aşķuň dilrubā bir ʐevk-ı ‘ālemdür baňa
Yāri aqyārile görsem ‘ayn-ı mātemdür baňa
- 2 İçmezem sāķī elinden tevbekārum bir қadeħ
Cām-ı ‘aşķuň mestiyüm ol şāgar-ı Cem’dür baňa
- 3 Şerhadār-ı tīg-ı ‘aşķum zahma şıħħat istemem
Ol taboola-i cān-ı dildür tīgi merhemdür baňa
- 4 Nahl-i güldür kāmetüň hüsnüň şükufe ḡonçe-leb
‘Āriżuň üzre ‘araklar jāle şeb-nemdür baňa

- 5 ‘Aşk bahşın yâd iden Ferhâd u Mecnûn’dan kelâm
 Kalmadı şimdi Suṭûrî hep müsellemdür baña

VE LEHU

64

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Derd-i ‘aşk rûz-ı ezelden kim muğarrerdür baña
 Hamdüllâh ḥil‘at-i şâhi müyesserdür baña
- 2 Va‘ de kılmış ol peri‘-peyker beni katl itmege
 Çün şehîd-i ‘aşk olam ‘ayn-ı mübeşerdür baña
- 3 Ahmed’üñ şer‘ in dutub putdan yüzüm döndürmezem
 Şol ḳalender-meşrebüm cümle muhayyerdür baña
- 4 Dilde ǵam dîdemde nem hâṭır perişân sîne dâg
 Câniib-i Haķ’dan muğassem çün muğadderdür baña
- 5 Ben Suṭûrî mûnisüm yokdur diyü ǵam çekmezem
 Çün hayâl-i dilde ‘aşkuñ ḥûb münevverdür baña

VE LEHU

65

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Târ-ı zülfüñ ey peri‘ misk-i mu‘ anberdür baña
 Hoķķa-i la‘l-i lebüñ ḳand-i mükerrerdür baña
- 2 Ḳanda olsam fikr-i dîdâr dîde-i cânda uçar
 Kûh-ı dilde şanki bu mâh-ı münevverdür baña

- 3 'Aşk-ı pâkûñ dilde ancaç feyż-i ilhâm-ı Hudâ
Dilde 'aşkuñ cevher-i pâk ü mutahhardur baña
- 12a** 4 Ey Suṭûrî şâh-1 'aşkuñ hükm-i fermânındayum
Mülk-i nazmanıñ şimdi teshîri müyesserdür baña

VE LEHU

66*fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün*

- 1 Kâkülüñ her bir mûyi bir bend-i bâğ olmuş baña
Sensiz ey meh bu cihân seyri yasağ olmuş baña
- 2 Neylerüm gülzârı kim serv-kadüñ itmez hîrâm
'Andelîbüñ hôş nevâsı şavt-ı zâğ olmuş baña
- 3 Dôst ile külhanda olmak 'âşika gül-zâr olur
Îşigin bâliş ü pisterli yatağ olmuş baña
- 4 Hubb u 'aşkuñ gün güne hâtırdâ olmaçda ziyâd
Senden özge hubb-ı mehveşler ferâg olmuş baña
- 5 Koymadı târik-i firkat içre bir sâ' at beni
Tâb-ı 'aşkuñ dilde dâ 'im şeb-çerâg olmuş baña
- 6 Tâli' ümdendür Suṭûrî hicv ider 'âlem beni
Ben seni sevdüm diyü hâlk göz kulağ olmuş baña

VE LEHU

67*mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün*

- 1 O şuhuñ gül 'izârında nûmâyân oldı hâş peydâ
Mîşâl-i şîşe-i billûra düzmiş sünbül-i ra' nâ

- 2 Beni mecnūn u aşüfte diger-gün eyledüñ hälüm
Muḥaḳḳak sende bir esrār vardur ey melek-simā
- 3 Der-āğūş itmedüm bir kerre āh ol sim-endāmi
Bu ḥasretde geçürdüm rüz u evkātum meded ḥayfā
- 4 Ḥayālī kākülinden gönlümz laḥza degül hālī
Senūn ‘aşkuñ dili ḡam-keşde çunkim eylemişdür cā
- 5 Suṭūrī bendeyüm bu bendelikde itmezem taķşır
Eger cān istese uğrina mümkün mi ki olmak lā

VE LEHU

68

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ey şeh-i mülk-i melāhat hūb maḳām olmuş saña
Devlet ü dārāt u şevket hep tamām olmuş saña
- 2 Lāyiķ olmaz ḳulliguñda ben gibi bir nā-sezā
Halķ-ı ‘ālem hizmetinde hep ǵulām olmuş saña
- 3 ‘Ālem içre ser-firāz olduñ eyā Yūsuf-cemāl
Bī-bedeller çokdurur līk selām olmuş saña
- 4 Āsitāni dergehinde eyle mesned ey gönü'l
Cāy-ı rif'at 'izz ü sermed hep tamām olmuş saña
- 5 Eksük olmaz hāṭira ḡam sīneñ üzre dāğlar
Ey Suṭūrī ḡālibā rāḥat ḥarām olmuş saña

VE LEHU

69*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilǖn*

- 1 Çıkmadı bir lahzâ hâtīrdan hayâlǖn dîlrübâ
‘Aşk-ı pâkǖn eylemişdür çünkü bu sînemde câ
- 2 Ka‘be-i kûyuñ tâvâfin kîlmanuñ sa‘yindeyüm
Maâlebümdür tûtyâ-yı hâk-i pây-i Muştâfa
- 3 Çeşm-i ahterle hilâl ebrûlaruñ teşbîh olur
Mâh-1 nevdür dest dutup dergâha lâzimdür du‘â
- 4 Mürde cisme tâze cân bulsa n’ola ‘îsî nefes
Şubh-dem gelüb geçerken eyleseñ bir merhabâ
- 5 İrdi mağşûd u merâma buldı herkes maâlebin
‘Âciz ü bî-zâre kâldı bu Suţûri bî-nevâ

VE LEHU

70*mef̄ülǖ fā‘ilâtǖ mefâ‘ilǖ fā‘ilǖn*

- 12b**
- 1 Zülfüñ girihi silsile-bend-i resen baña
î‘câz-ı Mesîh-i nuştuñ olur tende cân baña
 - 2 Gül-zâr-ı hüsnüñ kapladı envâ‘-i şükûfe
Nâhl-i kadın şan ravza-i bâg-ı ‘aden baña
 - 3 ‘Aşka heves itme dir idüm gerçi ben ezel
Bağ hikmete kim itdigümi simdi ben baña
 - 4 Bir tâze ruh-ı sâde-i mümtâza dil virüb
Mecnûn-şîfat oldu mekân Kûhken baña

5 Takrīr idemem çekdigüm âlâmi felekden
Biñ derd ü belâ renge boyar pîrezen baña

6 Sehvile hâtâ eyledigüm tuydum o yüzden
Dün remzile hârf atdıguñ ey şûh sen baña

VE LEHU

71

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

1 Ey melek-sîmâ bu hüblik mu‘ciz-i bürhân saña
Bir kere hüsnuñ gören aşûfte-i hâyran saña

2 Görmeyen hüsnuñ ne bilsin vaşf-ı dîdâruñ nedür
Ser-fürû kılsa sezâdur Yûsuf-ı Ken‘ân saña

3 ‘ Andelîb-âsâ niçe zârile efgânitmeyem
Bâğ-ı ‘âlemde müşâbih yok gül-i handan saña

4 Fitne çeşmûn cân alur la‘l-i lebüñ rûh bahş ider
Allah Allah feyz-i Haķ’dan cümlesi âsan saña

5 Ey gönü'l mehveşlerin cevrinden itme ictinâb
Armağan-ı dôst olnca cümlesi ihsân saña

6 Dönderüb putdan yüzin hep terk-i ‘aşkuñ eylemiş
Ey Sutûri işbu da‘vâ sâde bühtândur saña

VE LEHU

72

müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün

1 Bezм-i şarâb-ı vahdetüm peymâneler ağlar baña
Câm-ı elest-i firkatüm mestâneler ağlar baña

- 2 Devrān baña gör neyledi hālüm digergün eyledi
Āşnālara dūr eyledi bigāneler ağlar baña
- 3 Ben ‘ aşkı senden almişum bir hāle tebdīl olmuşum
Fırkat odiyla yanmışum pervañeler ağlar baña
- 4 Hālüm neye tebdīl olur ancak anı Mevlā bilür
‘ Ākılları hayret alur dīvāneler ağlar baña
- 5 Sutūriyā muhriķ sözüñ āteşlere şalmış özüñ
Mu‘ tekif-i dār-i hāzin ġam-hāneler ağlar baña

VE LEHU

73

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dilberā la‘l-i lebüñ ḫand-i mükerrerdür baña
Hamdülillāh şerbet-i zevkuñ müyesserdür baña
- 2 Neyler iseñ eyle ki cevründe feryād eylemem
Luṭf u Ṅahruñ cümlesi dilde berāberdür baña
- 3 Bāğ-i dehrüñ ‘ ar‘ ar u şimşādını seyr eyledüm
Kāmetüñ ‘ indinde teşbih cümle kemterdür baña
- 4 Şem‘ -i kāfūrin nihān it raġbetüm yok bu gice
Gül yüzüñ ḫandīl-i cennetden münevverdür baña
- 5 Bir mūyin dil bağlıdur zenciri žabṭ itmez anı
Şimdi ‘ aşķ Manşūr’ı oldum dār muķarrerdür baña
- 13a** 6 Ey Suṭūri ders-i ‘ aşkı okuyub ḥatm itmişum
Āyet-i ve’ş-şems rūyin cümle ezberdür baña

VE LEHU

74

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Debīrā deste al ḥāme merām it bir eṣer peydā
Çıkar baṛr-i kemāletden ki bī-hemtā güher peydā
- 2 Ḍamuñla görmez idi rūṣenālīk dīde-i ‘āṣīk
Müyesser olmasa firḳat şebinde nev-seher peydā
- 3 Demādem akmasayıd cismüm üzre eṣk-i ḥūn-bārum
Olurdu āh-ı sūzānumdan āteşler şerer peydā
- 4 Ne ḥōş āzādelik üzre gezerken sū-be-sū dehri
Göñül bir şūḥa aldandı idindi derd-i ser peydā
- 5 Kemān itmezse Ḳaddin ḥizmet ehli piṣ-i ‘irfānda
Olamaz feyz-i bāb bulmaz niṣāba ‘ālī der peydā
- 6 Esib bād-ı maḥabbetden temevvüc ḳıldır dil bahri
Zebān-ı şehd ü ṭab‘ umdan olur bir şī‘r-i ter peydā
- 7 Suṭūrī sīne ger ṭa‘ n-ı zebāna faṣṣ nigīni tek
Hezārān zaḥm-ı neşter yir olnca bir nām er peydā

VE LEHU

75

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

- 1 Gül yüzünsüz gülşen-i ‘ālem olur zindān baña
Berg ü bār-ı şāḥī her bir ṭīrī peykāndur baña
- 2 Dōstlar kāṣāne-i dünyāda dil Ḳilmaz Ḳarār
Yārsız ārām olınmaz beytü'l-ahzāndur baña

- 3 Tā ezelden şaklar idüm cānī ben cānān içün
Şimdi teslīm eylerüm çün vuşlatı cāndur baña
- 4 Cān viren dōst uğrina olsun benümle imtiḥān
Bu şifat müşkil degül hākkumda āsāndur baña
- 5 Pīr olub içmez meyi maḥbūbı sevmez dirseler
Sehvi vardur sözlerinde ol ki şayāndur baña
- 6 Āteş-i ‘aşķuň virürse nār-ı Nemrūd’uň nişān
İsmüüm İbrāhīm Suṭūrī nār gülistāndur baña

HARFÜ'L-BĀ'

76

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 ‘Aşķ da‘ vāsı düşübdür hāṭır-ı insāna hep
Varı bir hālī göñül hüşyār eger mestāne hep
- 2 Bu ne ķudret bu ne mu‘ciz olmada hüsnnūň senüň
Kim anı seyr eylese kāfir gelür īmāna hep
- 3 Ey şacı sünbüл mu‘aṭṭar kākülüň itme gүşād
Dolaşub çok dilleri şarmışdı mişl-i şāne hep
- 4 Şol kemān ebrūlارından atılan ṭir-i ķazā
Hiç biri yabana düşmez cümle giçdi cāna hep
- 5 Cengine tek devr idüb başında dönmek ‘aşķuň
Şu‘le-i hüsnnūň görüb elbet olur pervāne hep
- 6 Bāde-i la‘lūnle serhōş itdi ‘uşşāk kendini
Öyle mest ü bī-haberdür şan olub dīvāne hep
- 7 Ey Suṭūrī nükte-dān olmuş kelāmuň ‘ārifə
İşbu tuhfe yādigārı ‘arż idem yārāna hep

VE LEHU

77

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 13b** 1 Fehm idenler ‘aşk sırrın cümle ma‘nā bunda hep
Ger ḥaḳīḳī ger mecāzī sırrı Mevlā bunda hep
- 2 Ey olan Mecnūn gibi vādi-i ġamma geştiyān
Gezme bīhüde yabanı bil ki Leylā bunda hep
- 3 Devr idüb dehri tamām dut diyüb dōst isteyen
Şuh̄iler maḥbūb rūlār ḳadd-i Tūbā bunda hep
- 4 Telḥ ü şirīn isteyenler cāna lāyik dilrübā
Şorma ġayrıdan ki hep a‘lā’ vü ednā bunda hep
- 5 Gel şikāf eyle bu ṣin̄em ‘aşķı derdin seyr kıl
Genc-i maḥfīdür Suṭūrī dürlü sevdā bunda hep

VE LEHU

78

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Cām-ı ‘aşķuñ nūş iden ‘aşıkläraruñ mestāne hep
‘Akl u fikrin zāyi‘ itmiş olmada dīvāne hep
- 2 Şem‘-i ‘aşķuñ dilde yakmışdur čerāğ kılmuş ziyā
Ol sebedür şimdi uçdı başuma pervāne hep
- 3 Şöyle bi-bāküm cihānuñ varlığından geçmişüm
Ğam yimem dünyā ābādān olsa ya vīrāne hep
- 4 Şavma‘ añda gördü zāhid oldı ḥayrān hüsniñe
Ser-be-ser elden bırakıldı sübħa-i şad-dāne hep

- 5 Dilberā şir̄în kelâmuñ câna lezzet bahş ider
Olmada müştâk-ı hubbuñ âşinâ bigâne hep
- 6 Bâde-i la' lüñ senüñ dilden ne ǵamlar def' ider
Ey Suṭûrî ko açılmاسın der-i mey-ḥâne hep

VE LEHU

79

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Yandı cismüm ' aşķ odından bağrum olmuşdur kebâb
Kalmadı tende liyâkat çekmeden cevr ü ' azâb
- 2 Ȣarķ-ı bahır-i hayretüm itdüm ferâmûş kendimi
Hâl-i cismüm ' aynı kim deryâ yüzinde ber-hayât
- 3 Kâmil oldur her ne bilse itse ' ilmile ' amel
Bî-'amel olmaz müfid ezber oķursa dört kitâb
- 4 Şanma kim bu fâni mülküñ var bekâsı kimseye
Gûş-ı cân ol yok yire bu ' ömri gel kılma tebâb
- 5 Her ne kim geldi Ȣudâ'dan cümlesin ihsân bil
Ey Ȣuṭûrî söz budur vallâhu a'lem bi's-şavâb

VE LEHU

80

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Fârisü'l-ebrâr olanlar gelseler meydâna hep
Ser-fürû eyler bu nazma kim düşer dâmâna hep

- 2 Bâde-i la^c l-i lebüñ nûş itmeye cûr'et mi var
Haşre dek bulmaz özin cümle ķalur mestâne hep
- 3 Hüsnüñi seyr eyledüm neslinde şübhem ķalmadı
Heft iklîm pâdişâhı oldığuñ insâna hep
- 4 Bir nażarda deng ü hayrân eylemiş 'âkılları
Beste-i zencîr-i zülfinde olup dîvâne hep
- 5 Tarhî kıl yüzden niķabuñ ey meh-i ferhunde-fâl
Yûsuf-âsâ ħalķ-ı 'âlem gelmede seyrâna hep
- 6 Maṭlebüñ cân almağ ise gel ki teslîm eyleyüm
Münkir-i 'aşk seyr idince tâ gele īmâna hep
- 7 Sa^c yüñüñ olmaz müfiđ taķdîre teslîm ol hemâñ
Ey Suṭûri râziyuz Haķ'dan gelen fermâna hep

MUHAMMES-İ GAZELİYYÂT-I SUTÜRİ

81

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

Çîn-i zülfüñ ħalķa ħalķa 'arıza olmuş niķâb
Perde-dâr olmuş rûy-ı hûrşîde timşâl-i sehâb
Alsa serden burķa^c in bâd-ı şabâ ger āfitâb
Şek degül fitne şalub 'âlemleri kîlmaķ ħarâb
Kim bu ŧarzile seni görse kapılmaz şeyħ ü şab

14a

Hûblar içre ser-fîrâz-ı 'âlem olduñ şûħ u şeng
Şehd ü leb sîb ü zekân gülgûn-ı hüsnüñ lâle-reng
Câna ķaşduñ varise taķşır idüb itme direng
Gel ki teslîm eyleyem cân olmasın arada ceng
Câni çün cânâna virmekden olur mî ictinâb

Seyr-i ruhsâruñ temâşâsiyla ser-gerdâniyum
'Andelîb-i bâg-ı hüsnüñ verdinüñ efgânîyum
Senden ayru kâfirüm ben kimsenüñ hayrâniyum
Dehr içinde bir civânuñ ķuliyum ķurbâniyum
'Uķdedür dil bend-i zülfüñ hergiz olmaz inkîlâb

Zümre-i ‘uşşâk düzülmüş sürmege yüz pâyüne
 Secde ķılmaķ arzûsında ķaşlaruñ mihrâbına
 Dir Suṭûrî tâ ķadem başdum ki câme-hâbuna
 Hâba varmış jâleler düşmiş ruh-ı meh-tâbına
 Dâne dâne ‘âriżında şan ‘araķ olmış gül-âb

VE LEHU

82

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Ey göñül gel çekme bu dehr-i fenâcün iżtîrâb
 Çün bilürsin bâki ķalmaz hep cihân olur ħarâb
- 2 Gel hâkiķat râha gir bul sen bekâ mülkinde câ
 Şeş cihetden lâ-mekândur dôst maķâmı bî-niķâb
- 3 Sen ‘ademden geldigin işbu fenâya fîkr idüb
 Yine ol varına varmaķ niyyetiyle ķıl şitâb
- 4 Қanda geldüñ қandan olduñ aşl u fer‘ üñ қandadur
 Nutfeden peydâh olup sen tîfl iken olduñ şebâb
- 5 Cânib-i Haķ’dan zuhûr itdüñ bu ‘âlem seyrine
 Hem aña olsa gerek âhîr rûcû‘-ı inķilâb
- 6 ‘Aşķ-ı pâkdür eyleyen vâşîl ķuli Mevlâ’sına
 Haķ il olmaz anda ġayrı ref‘ olur bir bir hicâb
- 7 Sen fenâda fâni cism ol benligüñden ol beri
 Haķ hûzûrunda Suṭûrî çekme ayriķ bir ‘ażâb

HARFÜ'T-TĀ

83

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Vaqt-i rihlet pek yakın oldu bu sevdayı unut
İrdi hengām-ı sefer çün özge gavgāyı unut
- 2 Bir ǵanı̄metdür fenā mülkinde işbu varlığıñ
Mā-sivādan dest-şū ol һubb-ı dünyāyı unut
- 3 Hälüne kānīc ol ey dil çekme rızkuñ կaydını
Hizmet-i dergāh-ı hünkār mīri pāşāyı unut
- 4 Cümlemüz nūş eylerüz cām-ı ecelden 'ākıbet
Sākī-i rāc nādan el çek ǵayrı şahbāyı unut
- 5 Gezme bīhūde Suṭūrī serserī Mecnūn-şifat
Sırr-ı Mevlā'ya yakın ol 'aşk-ı Leylā'yı unut

VE LEHU

84

mef̄ūlü mefā' īlü mefā' īlü fa' ūlün

- 1 Ruhsāruña baş egmede[dür] zülfüñ ey ȏfet
Bir կalbi siyāh itmede şan şemse 'ibādet
 - 2 Sen şāha ki bu һüsnīc atā eylemiş Allāh
Koymasa n'ola Yūsuf'uñ һüsnuñde melāhat
 - 3 Aǵyāra կarın̄ oldığıñ eyler baña mātem
Tārīk olur 'ālem gözüme ol dem o sāc at
 - 4 Kerkes gibi her cīfeye gönlüm kuşı konmaz
'Ankā-yı dilüm lānesidür Kāf-ı կanāc at
- 14b**

- 5 Tuğrā-yı şıfat ebrūlar ol levha-i hüsne
Bir haftı hümâyûn ki çekübdür yed-i ķudret
- 6 İtmezseň eger külbe-i alzānuma teşrif
Ceyhûn gibi eşküm ağa tā rûz-i kıyâmet
- 7 Sib ü zekeñ u sükker-i leb ruh gül-i hamrā
Olmış yine hüsnün güyā bir bâg-ı belâgat
- 8 Yüz yirde niyâz eyledi yüz süri Suṭûrî
Emrinde olan bende-i fermâna itâ'at

VE LEHU³⁶

85

mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün

- 1 Yeter ey ' andelîb bir góncenün̄ cevriyle feryâd it
Tahammûl itmedüñ ' aşka bârî kendiñi âzâd it
- 2 Hezâr pend eyledüm vâz gel hayâl-i sim-berlerden
Ezelden saña kim didi göñül ' aşka bünyâd it
- 3 Firâk u hicr-i dildür bir yaña bir yaña il taş' ni
Göñül bu müstehâkkuñdur hemân bir važ'a bîdâd it
- 4 Muķarin olma her bir nâ-şinâsı dôst kıyâs itme
Cülûsuñ şohbetüñ olursa bârî merdüm-i zâd it
- 5 Senüñ cevrüñ helâk itdi behey żâlim-i sengîn-dil
Teraḥhum eyle bir hasret-keşüñ meclisde bir yâd it
- 6 Şarâb-ı köhne-sâlinden pür it câmını ey sâkî
Dimişler def-i ǵamdur bârî ǵam-keş gönlümi şâd it
- 7 Helâküm çün muķarrerdür Suṭûrî cevr-i hûbândan
Şehidüm կabrumi birkaç taşile bârî âbâd it

³⁶ Şiir sayfa sağ kenarındadır.

VE LEHU

86*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

- 1 Dest-i ġayretle ezelden dutmışuz dāmān-ı dōst
Olmuşuz gerden-ħamīde bende-i fermān-ı dōst
- 2 ‘Akl u idrāk bilmeyüz vādī-i ġam mecnūniyuz
Külli yaqmāya virüb olduč bugün tālān-ı dōst
- 3 Nār-1 ‘aşķuň eylemiş tebdīl-i ḥāl öz ḥālimüz
Şām u şübh āteş içinde olmuşuz biryān-ı dōst
- 4 Çıkmadan cān cismden terk-i temāşā itmeyüz
Cān u dilden çünki olduč hüsnine ḥayrān-ı dōst
- 5 Ten içinde beslerüz cān-1 ‘azīzi biz muķīm
Ey Suṭūrī anı bir gün eylerüz ķurbān-ı dōst

VE LEHU

87*müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün*

- 1 Müştāk-1 dīdār olmuşum çağırurum dōst dōst
Mest idüm bīdār olmuşum çağırurum dōst dōst
- 2 Bülbül gibi efġān olub şeb-tā-seher giryān olub
Mişl-i kebāb biryān olub çağırurum dōst dōst
- 3 Dōstuň ḥayāli bendedür bilmem maķāmī ḫandadur
Tā ki bu cānum tendedür çağırurum dōst dōst
- 4 Feyzüň baña 1żhār iden mahmūr idüm bīdār iden
‘Aşķı baña ol yār iden çağırurum dōst dōst

- 5 Suṭūrī olmuş bī-kaarār vuşlat içün dildār arar
Gizlü degüldür aşikār çağırurum dōst dōst

VE LEHU

88

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Lāyık-ı ‘aşk olmadı kim isteyen ol cāna dōst
Bil ki maḳbūl-i ḥudā dā’im diler cānāna dōst
- 2 ḡill u ḡışdan şāfī kıldum şukr kim dil hāne’i
Kılmışum hāzır müheyyā vādī-i mihmān-ı dōst
- 3 Zerre-i ḥubb-ı cemālūn pertevi düşse dile
Eylemez tedbīr müfīd taḡyire hiç iḥsān-ı dōst
- 4 Sākī-i bezm-i elestden cām-ı vaḥdet nūş iden
Tā-be-ḥaṣr mālik olmaz ‘ aklına mestān-ı dōst
- 5 Āteş-i ‘aşķuñ semender-veş olub cāna ḡidā
Āteşinden eylemez pervaṇe olan pervaṇe dōst
- 6 Bir cemāle ‘aşılıkum ızhārı́ inkārı́ belā
Verd-i ṭab‘um şevkile üşküfte vü ḥandān-ı dōst
- 7 Gülşen-i hüsnüñ Suṭūrī devr ider bülbül-miṣāl
Şad-hezārān nağmeler bā’ iş olan efgān-ı dōst

VE LEHU

89

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kaşd-ı cān itmekdedür ol ḥançer-i müjgān-ı dōst
Cāna minnetler gelür cisme gelen peykān-ı dōst

- 15a**
- 2 Bir kere nūş itmişüm cām-ı müşaffā la^c lini
İtme isti^c cāb olursam tā ebed mestān-ı dōst
 - 3 Bir zamān ol mehevē ile ḥālimüz pek hōşidi
Çıkdı elden ġayrı olmaz öyle bir devrān-ı dōst
 - 4 Aḥter-i bahṭum müsā^c id üzre ṭoğsa bir gice
Āh o ȝevke var mı iḳbāl olmağa mihmān-ı dōst
 - 5 Dest-i ḥasretden çekilmiş lāle tek sīnemde dāğ
Dil kebābı bağırı maḥrūk olmuşum bīryān-ı dōst
 - 6 Pend te'ṣīr eylemez mecnūn-ı 'aşķa naşıḥā
Pāy-bend-i kākül olmuş dil ezel ḥayrān-ı dōst
 - 7 Cūybār olmuş Suṭūrī eşk-i ḥūnuñ dīdeden
Gālibā ḥandān añmazmış olan gīryān-ı dōst

VE LEHU

90*mef^cūlü fā^cilātün mef^cūlü fā^cilātün*

- 1 Gel 'aşķ baña mihmān ol dil ḥāne'i ābād it
Tārīk-i şeb-i ġamdan benden beni āzād it
- 2 Bildüm bu fenā ḥālüñ ṭuydum ḫamu aḥvālüñ
Gey ḥırķa ile şāluñ derviṣlige bünyād it
- 3 Gāfil yürüme ey cān tā çend olasın ṭuğyān
Cürmüñ añuban her ān ḥūn eşkini bīdād it
- 4 Baḳ kevkeblere māha ḫullik iden ol şāha
Yalvar ulu Allāh'a giceleri feryād it
- 5 Baḳma ruḥ-i ḥūbāna āfet virici cāna
'Arż it ḥāli Sübḥān'a 'iṣyānı aña yad it

6 Her gicde ol kā 'im gündüzler olub şā 'im
Bu hālile sen dā 'im öz nefsuñi irşad it

7 Sen ara Suṭūrī bul nefsuñde ķuṣūrī bul
' Aşkile hūzūrī bul hevāsimu' tād it

91

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Göñül kendüñe läyik bir münāsib yāri ṭutduñ ṭut
Anuñ tā haşre dek terkini virme bārī ḍutduñ dut
- 2 Merāmuñ añladum sende hevā-yı ' aşk var bülbül
Bize külhan gerekdür sen de ol gül-zārı ṭutduñ dut
- 3 Kiyās itdüñ mi ' aşka beñzedür var āteş-i sūzān
Eger tālib-i ' aşk olduñsa var ol nār-ı ṭutduñ dut
- 4 Şaçuñ zencirine bend eyledüñ bu dil-i güm-rāhı
Ezel müşgile ' anber dirken ol mārı ṭutduñ dut
- 5 Fenā mülküñ atub cümle ķamudan el yuduñ çünki
Suṭūrī ġayridan fāriġ gelüb bir varı ṭutduñ dut

92

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Sensin ey ḥallāk-ı 'ālem yok iden ' avn ü ġiyāş
Oldı senden cümle ervāh yok iken hep inbi' aş
- 2 Cism ü lahm u dem ü 'azm u cümlenüñ ḥallākısın
Kimin eyledüñ müzeķker kimini ķılduñ ināş
- 3 Cümle cisme cān virüb māderlerin ķılduñ sebeb
Mevti ħayyi sen yaratduñ sensin ancak Müsteğāş

- 4 Hayy u Қayyūm-ı ebedsin Vāhid ü Ferd ü Şamed
‘Akl u haşş u fikr ırılmaz zāt-ı pākūn inhiđāş
- 5 Biň bir ismün̄ vardurur cümlesi lāyık şānuňa
Zātuňuň vāhiddür olmaz saňa işneyn şūlāş
- 6 Hep baňa hā ’il olan bu varlığumdan bilmüşüm
Yine sensin varlığum hākk eyleyen ey el-ğiyāş
- 7 Ey Suṭūri gözle miğdāruň bu bahşe urma lāf
Lāyık olmaz sen gibi ednâya kılmaç ibtiḥāş

93

fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilūn

- 15b**
- 1 Ey göñül her bī-vefādan sen vefā ummaķ ‘abes
Fānī olan dehr-i dündan sen şafā ummaķ ‘abes
- 2 Görmemiş meclis-i ‘irfan bilmemiş rāz-ı nihān
Perdesiz gezmiş yürümişden hayā ummaķ ‘abes
- 3 Sāde-levhüm dir lisānı hātūr-ı bed-nefsile
Öyle da‘ vā-yı dürügla sen rehā ummaķ ‘abes
- 4 Dem uran ‘aşk-ı Hudā’dan maḥv-ı cism itmek gerek
Ol ki cāndan geçmedi Haķ’dan likā ummaķ ‘abes
- 5 Zāt olmaz nādana ümmid ızhār itme kim
Hāl-i zāruň açma anlardan ‘atā ummaķ ‘abes
- 6 Cān u dilden emr-i Haķk’ a kıl Suṭūri iktidā
Yoksa āh u vāhile Haķ’ dan recā ummaķ ‘abes

94

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Hüsn-i ruhsāruñ ider hürşidi rahşānile bahş
Dım gül-zāruñ ider çün verd-i handānile bahş
- 2 Nice tā‘at eylesin hicrүnde Ya‘kūb-ı dilüm
Cism-i pākündür kılan Yūsuf-ı Ken‘ān’ile bahş
- 3 Eylemiş tārīkî şebde hāne-i dil rūşenā
Kim hāyālı maṭla‘ uñ şol māh-ı tābānile bahş
- 4 Sol cemālūn mu‘cizinden bağladum zünnār-ı ‘aşķ
Bu şıfatda eylerüm ben şeyh-i Şan‘ān’ile bahş
- 5 ‘Aşķ bāzārında kimse urmasın lāf-ı güzāf
Ey Suṭūrī sen gibi dōst uğrına cānile bahş

95

11’li Hece Vezni

Kābe ƙavseyn ƙaşuñ rāh-ı hidāyet
Temāmet vaşluñdur ‘uşşāka mi‘rāc
Münevver cismüñüñ Ka‘be-i ‘ulyā
Lebüñ Zemzem sa‘yüñ ṭavāf-ı hüccāc

Tār-ı kākülündür miskile ‘anber
Şükufe cemālūn rujuñ ḡonca-i ter
Yedi ikl̄im çār gūşeden ser-be-ser
Sultānı hällerüñ istiyor ḥarāc

Hürşid ‘izāruñ zühere cebinüñ
Sib ü zenaḥdānuñ zülf-i pür-çīnüñ
Bu ḡam-keş Suṭūrī bende hāzinüñ
Luṭfa ‘ināyetüñ bir bende muhtāc

Serv-i bâlâ կadüñ lâle-ruhsâruñ
 Şirîn zebânuñ tûti güftâruñ
 Mecrûh-i һadengüñ ‘aşk bîmâruñ
 La‘l-i şeker-bâruñ her zaһma ‘ilâc

96

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

1	Zulmet-i şebden açıldı һamdüllâh bâb-ı şubh
Yine fer şaldı cihâna nûr-ı enver tâb-ı şubh
2	Nîm-şeb bîdâr olan buldu hayatı-ı cân u dil
Cân meşâmîna irer bâd-ı nesîm vehhâb-ı şubh
3	Ğaflet uykusın kılub terk ol şabâha muntazır
Dîde-i cândan gidermiş perde-i hicâb-ı şubh
4	Buldılar mağşûdların anlar ki olmuş vâşîlin
Bülbülü mahrum idendür nevm-i hasret hâb-ı şubh
5	Feth olub bâb-ı semâvât rizk olur taşîm o dem
Aldılar ni‘meti evvel zümre-i erbâb-ı şubh
16a	Şubh-ı şâdîk çağıdır mağbûl evkât-ı du‘â
Vaqt-i fırsatdur Suştûri olmağa şâdâb-ı şubh
7	Nâr-ı dûzah sönmek istersin Sutûri şübhesisiz
Hasretile dîdeden rîzân olan seyl-âb-ı şubh

97

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

1	Görmeyen Mecnûn’ı gel bir kerre ben rüsvâya baþ
Aňla ‘aşkuñ noldığuñ eyle heves sevdâya baþ |
|---|--|

- 2 Dilde ġamlar varise def^c ine gel bir çäre it
Cām-ı faġfūrī pür eyle bāde-i şahbāya bah̄
- 3 Sen selāmet ister iseň itme ḥübāna nażar
‘Andelibūn güle karşılık cekdigi ḡavġāya bah̄
- 4 Ḥal-i zārum dirlübā aňlar yine bilmezlenür
Günde yüz biň kez baňa cevrlile istiġnāya bah̄
- 5 Çāk idüb bu s̄inemi seyr eyle ‘aşķuñdan beni
Cūşa gelmiş her tarafdan mevc uran deryāya bah̄
- 6 ‘Aklumı benden alub mecnūn u şeydā eyleyen
Zir-i fesden baş viren şol ‘anber-i sārāya bah̄
- 7 Ey Suṭūri her ne dem tutsa senüñ mecnūnlığıñ
Gel Fırāt'a kıl nażar yā bir ruh-ı ḥübāna bah̄

98

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Hayy u Қayyūm u ebedsin bī-vücūd
Cümle eşyā olmada şānuñ şühūd
- 2 ‘Aşķ-ı pāküňle buyur emrūñ bize
Udhilū bi'l-‘aşķ cennāti'l-ḥulūd
- 3 Mürġ-ı dilde oldı tesbīh-i lisān
Leyse ġayri ente rabbi yā Vedūd
- 4 Cümleden efđal şalāt-ı penç-gāh
Kıl ki oldur muṭlaq īmāna ‘amūd
- 5 Ser-fürū itmek Suṭūri bil ḥaṭā
Lāyik ancaq zāt-ı pākindür sücūd

99

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Bu 'ālemleri yokdan var idüb sen eyledüñ īcād
Ki sensin hākim-i muşlaq ki sensin ma' delet-mu' tād
- 2 Қamu şah u gedālar emr ü fermānuñda kemterdür
Birinüñ haddi yokdur emrüne olmayalar münkād
- 3 Sen ol Қahhār-ı a'żamsın virüb hükmüñde istihkām
Semā' vü arż u 'arş u kürsi sensin eyleyen bünyād
- 4 Nigāh-ı luṭf-ı in' āmuñ қamu eşyāya fer virmiş
Buňa münkir degül kes hiç eger fāsık eger zühhād
- 5 Kimi 'aşķuňla Manşūr eyledüñ dāruňla zewk eyler
Kagine қuvvet-i қudsi virüb sen eyledüñ irşād
- 6 Kimin güm-rāh idüb hāsa semāvātuña tīr atdı
Hem İbrāhīm Ḥalīl'i nār-ı Nemrūd içre қılduň şād
- 7 Bütün zī-rūh ebnādan hābibüñ hāşü'l-hāşdur
Şalātile selāmum rūh-ı pākine mübārek-bād
- 8 Bu fānī dehri hōş ābādī қılduň seyr-i mahlūka
Қamunuň meskenüñ kendilere şan eyledüñ Bağdād
- 9 Siyeh-rūyum hūzūruñda kelāma bende қudret yoğ
İllāhi luṭf u ihsāndan Suṭūri bendeñ it āzād

100

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

16b	1 Baňa müstevlī olmuş ol ǵam-ı bī-tābdan feryād
Bu kār-ı iżtīrābdan dīde-i bī-hābdan feryād
	2 Irağ ol қurb-ı mehveşden göñül pendüm қabūl itmez
Ya şimdi қavş-i ebrūdan gelen mızrābdan feryād

- 3 Düşüb ḫalğa ṭavāf-ı Ka^c be-i kūyuña ‘azm itdüm
Kesüb rāhum olub sedd leşker-i Vehhāb’dan feryād
- 4 Bulundum ḡaflet içre dil virüb bī-raḥm bir şūḥa
Göñül mülküñ yıldub ‘aşk āh-ı āteş-tābdan feryād
- 5 Vücūdum ȝevrakın ḡarķ eyledüm ṭūfān-ı eṣkümle
Demādem imtinānından akan seyl-ābdan feryād
- 6 Şikeste-ḥāṭırum i᷇bāl-i şūm hem naḥs-i kevkebden
Müyesser olmadı fetḥi açılmaz bābdan feryād
- 7 Tevekkül ol Suṭūrī her umūr taḳdīre merhūndur
Teşekküler ḫamu bīhūde şeyh ü şābdan feryād

101

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 La^c l-i nābuñ şerbeti şehd-i mükerrerden lezīz
Tūti-veş şirin kelāmuñ dilde sükkerden lezīz
- 2 ‘Ālemüñ ȝevkın temāşasın müşāhid eyledüm
Hiç bir ȝevk bulmadum ki vaşl-ı duhterden lezīz
- 3 Her ne vādī gezdüm ise bu meserret-gāhda
Yoğ hevāsı bir ma᷇amuñ kūy-ı dilberden lezīz
- 4 ‘Aşk rencinden mizācım hīç ifākāt bulmadı
Ṭib şerbet bulmadum telh āb-ı sāgardan lezīz
- 5 ‘Aşka bağlandı göñül virmiş inābet ‘aşk baña
Nükte-dāna կildı irşad pīr-perverden lezīz

- 6 Cān meşāmina Suṭūrī būy-ı tevhīd lezzeti
Şöyle mest itmiş ki geldi verd-i ahmerden leziz

102

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Yārden vuşlat peyāmuñ itdi dil ikrār ahz
Haşre dek ol ‘ahdine itmez dahi inkār ahz
- 2 Tīre-hātīr olma teng evkāta şabr it ey göñül
Niçe hicrān şeblerinden buldilar enhār ahz
- 3 Bāğ-ı ‘ālem ser-te-ser kalsın temāşā yer-be-yer
Destres olmuş degül kes hiç gül-i bī-hār ahz
- 4 İrmek isterseñ eger kadr ü şerāfet menzile
Zerreden ahkarca bil kendin bula envār ahz
- 5 Kālden geç ey Suṭūrī sa‘y idüb bir hāle ir
Bī-mahāl da‘vā ile kimdir olan dīdār ahz

103

müftē‘ilūn fā‘ilūn müftē‘ilūn fā‘ilūn

- 1 Ādeme bu fānidē ni‘ met-i cāndur leziz
Olsa göñülde huzur sırr-ı nihāndur leziz
- 2 ‘Ākıl olan bir beşer bildi nedür hayr u şer
Zerreye bir kıl nazar hüb cevlāndur leziz
- 3 ‘Aşkile ḡam def olur bunda saña nef olur
Çünki hicāb ref olur ‘ayn-ı ‘ayāndur leziz
- 4 Vir bu kelāma güşü buña irmez her kişi
Mürğ-ı dilüñ cünbüsi pür-ṭayerāndur leziz
- 5 Dilde ki ‘aşk-ı hūdā rūha olur ol ḡidā
Gūşa irer bir nidā cāna o cāndur leziz

- 6 'Aşk-ı Hudā ey hümām dilde komaz toz ġamām
Vaħdet künc-i maķām 'arife kāndur leżiż
- 7 Kıldır Suṭūri ḥayāl 'aşksız olan bī-mahāl
Oldı müştāk-i cemāl göñline āndur leżiż

104

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 17a**
- 1 Fikr-i dīdārile ey dil şimdi efkāruň mī var
Bī-rahm putlar elinden yoksa kim zāruň mī var
- 2 Āh u nāle çekmeden bir lahzā ḥālī olmaduň
Ey göñül dünyā gibi bir bī-vefā yārūň mī var
- 3 Çārsū-yı 'aşk içinde cānı mezāt eyleyüb
Dest-dāmen olmada yārile bāzāruň mī var
- 4 Kanda olsam rāḥatum yokdur elüñden ey göñül
Başuma derd ü belādan ǵayrı bir kāruň mī var
- 5 Ḥālī olmaz gözleruň nemden Suṭūri her zamān
Firkatuň bā' islīğe ǵurbetde dildāruň mī var

105

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Bir peri-ruhsarı gördüm cism-i pāki ser-be-ser
Gül gibi nāzik bedendür dahi gülden de beter
- 2 Şāh-ı Tūbā қaddidür dürlü 'alāmet anda var
Hep şüküfe sib ü līmūn gāhī şeftälü biter
- 3 Şerh olınmaz vaşfa gelmez naķline 'āciz lisān
Çeşm-i 'ālem görmemiş ancılayın maħbūb-ı ter

- 4 Gerçek şüretde beşerdür lîk sîmâda melek
Nuştka gelse mürde 'i ihyâ ider ol bî-haṭar
- 5 İşbu fâni dehr içinde dilrübâlar çokdurur
' Avn-i Hâk'dan ey Suṭûri cümleinden mu' teber

106

mefâ' īlün mefâ' īlün mefâ' īlün mefâ' īlün

- 1 Ziyâ vü fer viren şeb-târîke ol meh-liķâdandur
Cebînûñ nûrı şun'-ı ķudret-i Kâdir Hudâ'dandur
- 2 Nice şeydâ-yı dil şeb-tâ-seher arturmasın şevkîn
Şükûfte olmada verd-i ruhuñ naħl-i vefâdandur
- 3 Kiyâs itme ki şimdi hüsnuñe ben mübtelâ oldum
Dile cezb eyleyen hûbbuñ baña kâlû belâdandur
- 4 Girîbânûm şikâf itdüm okun redd itme sînemden
Hadengüñ câna batduķca baña 'ayn-ı şafâdandur
- 5 Tabîbâ hâste-i 'aşķa devânuñ şerbetin virme
Marîz-i 'aşķuñ 'ilâcî zülâl-i dilrübâdandur
- 6 Suṭûri mevc-i 'aşķuñ cûş idüb bâhr-i 'amîk oldı
Anuñ âb u hevâsı çün cenâb-ı kibriyâdandur

107

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Kâmetuñ bir naħl-i ķudret nev-şükûfe gül-'izâr
Dil hevâ-yı 'aşķa düşmiş kılmada āhile zâr
- 2 Düşicek hûbbuñ dile mecnûn oldum şübhesisiz
Bilmezem nidecegüm 'aķl u fikrüm târmâr

- 3 Kimse bilmez hälümi çün her gören ḥayfā okur
İtmişüm nâmüs u nengi bende yoğdur iḥtiyār
- 4 Teşne’-i dil-hasteyüm raḥm eyle la’ lüñden zülāl
Hicr āteşi külli cismüm şöyle itmiş sâde nār
- 5 Vuşlatuñ sevdası şadī hicretüñ ḡam getürür
Ey Suṭūri ḡaddār çünkü dönmez ber-ḳarār

108

fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilūn

- 1 ‘ Aşıkā vuşlat firākından beter zillet mi var
Sāye-i luṭfin bedel insāna hiç devlet mi var
- 2 Pāyine yüz sürmege dergāhuña başdum ḳadem
‘ Aşık-ı bī-çāreye üftādeden nevbet mi var
- 17b 3 Derdümüñ ‘ ilācına baķmaz çeker zaḥmet ṭabīb
Zaḥm-ı ‘ aşķa biñ devā ḳılsun aña şıhhät mi var
- 4 Gūş-ı cāna bir şadā-yı hāy u hūy irdi bugün
Şāh-ı ‘ aşķuñ ḳapusunda dögilür nevbet mi var
- 5 Nāzeninüm hep cihāni ser-te-ser devr eylesin
Hüsn-i ḥulkuñ gibi dildārum ‘ aceb āfet mi var
- 6 ‘ Aşķile ‘ uşşāka hiç āsūde-ḥāl olmaķ muḥāl
Ey Suṭūri āteş içre ādeme rāḥat mı var

109

fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilūn

- 1 Kadd-i ar‘ar gūiyā serv-i revān olmuş gelür
Mürde cisme şanki tāze rūh-ı cān olmuş gelür

- 2 Nîm kec-rev kellepûşı şehlevendâne edâ
‘ Aşikuñ қatline dâmen der-miyân olmuş gelür
- 3 Bezm ălătuň қurub bir kaç қadeh devr eylemiş
Germ-i meyden reng-i rûyi ergavân olmuş gelür
- 4 Her tarafından şem^c-i ruhsârına pervâne-şifat
Gördüm ol üftâdeler şan per-feşân olmuş gelür
- 5 Hamdülillâh kim Suťuri қalmadı bu dilde ǵam
Tarf-ı kuyından raķib-i zâr fiğân olmuş gelün

110

mef^cülü mefâ^cilün fa^cülüün

Yâ Rabb be-cemâl-i nûr-ı Ahmed
Hem sırr-ı kemâl-i nihân mücerred
Kıl ‘ aşkumı baña ‘ izz ü sermed
Tâ hâne-i dilde ol mü’ebbed
Nesîm-i mu^catṭar şayalar

Ey şâhib-i şân u ‘ izz ü rif^c at
Mihmân-ı ‘ azîz-i cân-ı vaḥdet
Bir lahzâ bu hâle olsa fırsat
Manşûr-ı dilüm o dâra minnet
Cân kaydını çekmez âşinâlar

Ey pâdişeh-i cenâb-ı ‘ ulyâ
Gönlümde ki hubbuň oldı peydâ
Mest-i mey-i vaḥdetüm ser-â-pâ
‘ Aynumda degül şafâ-yı dünyâ
Tâ haşre gider bu hûb hevâlar

Zâri dil ü hasretüm ‘ ayândur
‘ Aşkuñ ki hâyât-ı rûh u cândur
Şem^c-i şeb-i firkatüm uyandur
Teşne dilumi zülâle қandur
Reşk eyleye şâh u hem gedâlar

Ol fâhr-i cihân u şâh-i levlâ
 Teklîfe nûzûl-i peyk-i bâlâ
 Peyâm-ı meserret-i şeb Îsrâ
 Hem ‘arz-ı cemâl olub tecellâ
 Faşl oldu tamâm bu mâcerâlar

Sen püşt ü penâhum ol keremkâr
 Hâl-i dilüm çünkü saña ızhâr
 Nemrûd olduñ Halîl'e gül-zâr
 Lâyîk mi Suñûri ola pür-zâr
 Eflâke ire hâzin şadâlar

111

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 18a 1 Sâki-i ‘aşk gönlüme hâş bâde hamrâ şoldurur
 Gâhi telh gâhi şîrin geh müşaffâ şoldurur
- 2 Şol göñül kim hüznile evkâtı olmuşdur güzâr
 Nûr-ı ‘aşk virâne göñli bi-muğâbâ şoldurur
- 3 ‘Aşk-ı Haç’dur her umûrin kârin itmişdur kütâh
 Nevbetile ‘ârifüñ ķalbine ma’nâ şoldurur
- 4 Yâr-ı gârum yok dimez vahdetde ârâm eyleyen
 Pür-şafâ vü zevk-ı didâr ķalbe tenhâ şoldurur
- 5 Dôst diyüb dôst isteyüb dôstuñ adın tekrâr iden
 Gayrı dilden mahv olub ism-i müsemmâ şoldurur
- 6 Nûş iden hamr-ı ezelden şûretâ mestânedür
 Gûyâ bir şerbetdür anı ķalbe Mevlâ şoldurur
- 7 ‘Aşk meyinden nûş iden dil ma’nîde âgâh olur
 Feyz-i Haç’dan ey Suñûri ķalbe deryâ şoldurur

112

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kurb-ı şūh olmak ne mümkün ḡamzeler mestānedür
Diñlemez pend ü naşıḥat bir ‘aceb dīvānedür
- 2 Neylesün bād-ı şabānuñ zevkini imdi bu dil
Şem‘-i ruḥsārile devrān itmeye pervānedür
- 3 Şāh-nişin-i dehrde eglenmemüz ‘ayn-ı ḥaṭā
Dil ḥarābāt-ı elestdür lāyıkı mey-ḥānedür
- 4 Ne vefā resmin umarsın ol büt-i ḡaddārdan
Ceşm-i cellāda nażar kıl қaṣdı anuñ cānadur
- 5 Yāri mihmān itmege başṭ eyledüm ferş sīnemi
Bir sā‘at ārām idinmez dir bu mülk virānedür
- 6 Her ne deñlü cevr iderseñ hiç teħāsi eylemez
Hazz ider cān virmeye dir cān ezel cānānadur
- 7 İçmişüm vaḥdet şarābin mest-i medhūşum muķīm
Ey Suṭūri imtinān-ı sākī-i ra‘nā nedür

113

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kākülüñ semmūr-veş ṭarf-ı ‘araḳ-çīnden çıkar
‘Aşık-ı şūrideler Şan‘ān gibi dīnden çıkar
- 2 Zāhidüñ göz yaşına aldanma zinhār hep riyā
Siṛ efsūn taḥtasın yoḳłasla ḥūr cīnden çıkar
- 3 Dilberile der-kenār olmağa kim vakıt bulmadum
Buldığum demde o ḥırs aḡyār şan inden çıkar

- 4 Ben ḥarīdārum kıyās itme o müşgīn gīsūya
Şad-hezārān müsterisi tācir-i Çīn'den çıkar
- 5 Āb-ı ḥayvāndur şafā-bahş-ı zūlāl-i Kevşer'üñ
Dem Mesīh'üñ mürdeler işitselerinden çıkar
- 6 Ḥāme-i mu‘ciz Suṭūrī ḥoş ‘aceb cevlān ider
Esb-i ṭab‘uñ aldı meydāni yine zīnden çıkar

114

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Dilberā hüsnüñ senüñ māh-ı münevver kendidür
Şu‘le-tāb itmiş cihānı şems-i enver kandidür
Haşre dek lezzet bulur la‘l-i lebüñ nūş eyleyen
Havż-ı firdevsden ayırmış āb-ı Kevşer kandidür

Gülşen-i me ’vā gibi dāyim şükūfe güllerin
Nuňka gelse ṭūti-i dem-besteyler dillerin
Tarf-ı ruhsārında baş virmiş mūy-ı kāküllerin
Cā-be-cā seyr eyledüm müşgile ‘anber kandidür

18b

Ey melek müştak-ı dīdāruñ senüñ şems-i ḫamer
Hep cihānuñ ser-firāzından bugün sen mu‘teber
Yedi iklīm çār gūşe hūkmende fermān ser-te-ser
Taht-ı hüsnüñ zīnet ü şāhı muķarrer kandidür

Gelmemişdür nesl-i ādemden senüñ tek māh-rū
Tā melā ’ikler cemālūñ seyrin eyler ārzū
Bu Suṭūrī dā içün Loğmān'a itmem ser-fürū
Dert viren dermān iden ol tāze dilber kandidür

115

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

La‘l-i nābuñ şerbet- cāmī şafā vādīsidür
 Çīn-i ‘anber kākülüñ misk-i Hītā vādīsidür
 Gūl ‘izāruñ hāl ü ḥaṭṭuñ būse-gāh-i ḡabḡabuñ
 ‘Aşīk-ı dil-ḥasteye ‘ayn-ı şifā vādīsidür

Ey şeh-i hüsn-i melāḥat hūbların ser-defteri
 Nesl-i ādemsin başıretde melek-sīmā peri
 Şems-i ruhsār üzre çeşmündür hidāyet aḥteri
 Lāciverdī ḳubbede māh-liḳā vādīsidür

‘ Araḳçīn reftār idince kāmet-i dil-cū ile
 Ṣad-hezār üftādesin bend eylemiş bir mū ile
 Nīm-nigāh itdi o meh-veş gūše-i ebrū ile
 Añladum ki ol perīden merhabā vādīsidür

Āsitānuñ Ka‘ be-i ‘uṣṣāk olmuş ey şanem
 Kadd-i bālā zülf-i ra‘nā Ḳavṣ-i ebrū ḡonçe-fem
 Bu Suṭūrī dergehüñde bir kemine kemterem
 İşıgūñ dārū'l-emāndur mübtelā vādīsidür

116

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

Şūḥiyā Ḳadd-i bülendüñ servi dāl olmuş yine
 Leblerüñ Ḳandı ‘aceb Kevser zūlāl olmuş yine
 Haḳ te‘ alā dest-i ḳudretle münaḳḳaş eylemiş
 Tālī‘ üñ bedr-i münir ḥūrşīd-cemāl olmuş yine

Gelmemiştir sen gibi dilber cihāna bir zamān
 ‘Akıbet fikr ü ḥayālüñden helāk olur bu cān
 Gerden üzre zeyn olan kāküllerin gördüm ‘ayān
 Lāl-i hüsnüñ bekçisidür gence mār olmuş yine

Yā ilâhi bir naâzâr kîl bu dil-i sûzânuma
 Biñ bir ismûn hürmetiyçün vâşîl it cânânuma
 Şermile cesâret idüb baâkdum ol sultânuma
 Ruhları yâkût aâhmer çevre hâl olmuş yine

‘ Arîzuñ levhînde gördüm haâtt [...] Zü’l-celâl
 Ol hilâl ebrûlarile şol müdevver haâtt u hâl
 Ey Suâtûri gelmemişdür böyle zîbâ bir cemâl
 Hûblîğî kiyâs olınmaz başka hâl olmuş yine

117

mefâ’ülǖ mefâ’ılǖ mefâ’ılǖ fa’ülǖn

Ey ‘âşîk-ı bî-çâre hâl-i ‘aşka giriftâr
 Bu hâlile nice olasın tâlib-i dîdâr
 ‘Aşka dem uran mahv-ı vücûd itse gerekîdür
 Dostuñile o dem eyleyegör germ ile bâzâr

‘ Aşk noktası bir câna düşe âgayı’ı bilmez
 Hep ‘aşkuñ ider cümleden ol vâkîf-ı esrâr
 ‘ Aşk bahsiyle ger kimse dise haâttile hâli
 Sa’ y ile ne var haâttile hâl aña hâberdâr

19a

Ger olmasa bir kimsede ‘aşk sîreti hârdur
 Lâyîk ola mı görmek aña aâhsen-i dîdâr
 Pinhân olan esrârını hîfz eyle Suâtûri
 Nâdâna şâkîn ‘aşkı beyân eyleme zinhâr

HARFÜ’R-RÂ

118

mefâ’ılǖn mefâ’ılǖn mefâ’ılǖn mefâ’ılǖn

- 1 Dilâ âzâde abdâl ķaydâl sultân olmadan yegdür
 Ferâgat gûşesi bu dehre cevlân olmadan yegdür

- 2 Kanā‘ at eyleyüb bī-imtinānsız şürbe-i bulğur
Kibāruň şofrasından hōr-ı ihsān olmadan yegdür
- 3 Fenā encāmını dehrüň bilüb ġam ġuşşalar çekmek
Cihānda lā ’ubālī şād u ḥandān olmadan yegdür
- 4 Hazer kıl ey göñül mehr-rūlaruň ķurbından āteşdür
Mücerred terk ü tecrīd nār-ı sūzān olmadan yegdür
- 5 Teşekkī itdigüm ‘ aşruň Suṭūrī çarh-ı devrinden
Zamāne cehli şimdi ehl-i ‘ irfān olmadan yegdür

119³⁷*fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn*

- 1 Pür-ġażab geldi o şūh ķasdı ‘ aceb cāna midür
Yoķsa bu hāle sebeb sāgar-ı peymāne midür
- 2 Şem‘-i ruhsāruña devr itmede üftādelerin
Şem‘ üñe bunca devr itmeye pervāne midür
- 3 Dağılub her mūyi ruhsāra perişānlık ider
Yine taħrik-i şabādan mi sebeb şāne midür
- 4 Muhtelif hükm olinur bülbülüň bu cūşışine
Şazlık mı yāhu gül cevile dil nāle midür
- 5 Rīş sefīd oldı Suṭūrī bu hevālar niçe bir
Bu kelāmı diyen ahmaķ mı ya dīvāne midür

³⁷ Şiir sayfa sol kenarındadır.

120

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Toğunmuş hātır-ı ḫuşāka şūh mestāne degmişdür
Bilinmez ḳasdı noldığını ol dīvāne degmişdür
- 2 Neden bī-ṣu‘ le olmuş şem‘-i ser-efrūz bu meclisde
Başında devr iderken mest per-i pervāne degmişdür
- 3 Baña ey nāzeniñüm çok da gel sen şōfuluk şatma
Niçe biñ dest-i nādānlar o ter-dāmāna degmişdür
- 4 Kızarmış ruḥlaruñ hep būse-kārlıkdān levn virmiş
Yakın itdüm ki bāg-ı hüsnüñe bigāne degmişdür
- 5 Periñān kākülüñ zīr-i fesinde hōş nihān itmiş
Meger cem‘ iyyetine var ise ol şāne degmişdür
- 6 Suṭūri ḫalmadı sīnemde bir ok degmemiş sağ yir
Güzār itdi ḫadengüñ cismden tā cāna degmişdür

VE LEHU

121

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Ḩarızuñda dāne dāne ḫäl-i Hindūlar midur
Cāna ḳasd eyler düzülmüş yoksa cādūlar midur
- 2 Şureti levhinde cānum ḳasdına tuğrā-miṣāl
Şāh-ı ḥaşdan gelme fermān yoksa ebrūlar midur
- 3 Baş çatub birbirine hīfzında genc-i hüsnüñüñ
Ol iki ejder mi bilmem müşg-i gīsūlar midur
- 4 Nev-żuhūr itmiş izāruñ üzre ḳudret mu‘cizi
Misk midür anber midür yā sünbülli mūlar midur

- 5 Hoğka femdedür dehānin muhtelif söz açdilar
Dür midür incü şadef mi yāhū lü 'lüler midür
- 6 Sen mi bulduñ ḥubb-ı mehveşlerde bunca miḥneti
Ey Suṭūrī yoksa ' aşk ehli belā-cūlar midur

VE LEHU

122

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kadd-i şimşāduñ ‘aceb ‘ar‘ ar midur Tūbā midur
Eyleyen şeydā beni bir ruḥları zībā midur
- 2 Cām-ı 'aşķuñ nūş idelen yavı ķildum ben beni
Eyle mestem bilmezem dūnyā midur ' ukbā midur
- 3 Cennet-i ruḥsāruña müştāk olub şāh u gedā
Allāh Allāh bu temāşā hikmet-i Mevlā midur
- 4 Kim görürse baş u cānin terkini virmek diler
Böyle germiyetle bāzār özge bir sevdā midur
- 5 Ey şabā taḥrīkin irdi cāna bir ȝevk u neşāt
Kūy-ı dilberden mi geldüñ meskenüñ me 'vā midur
- 6 Ey Suṭūrī her kelāmuñ mürdeye cān bahş ider
Feyż-i Sübhānī ilāhī yā dem-i ' Isā midur

VE LEHU

123

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

- 19b** 1 Temāşā-yı cemālūñ ḥālā çeşm-i terde қalmışdur
Ta‘alluğdan ḥayālüm қāmet-i dilberde қalmışdur

- 2 Firāk u hicr ü vuşlat bir de ṭa‘n-ı nā-sezā aḡyār
Dil-i bī-çāre görseň ki ‘aceb bir derde қalmışdur
- 3 Uçurdum mürğ-ı dil cismini bir hālī қafes қalmış
İdinmiş āşiyān ol kākülü ‘anberde қalmışdur
- 4 Mu‘allim gerçi çok ta‘līm-i ders itdi baña ammā
Hurūf-ı ‘ayn u śin ü kāf hemān ezberde қalmışdur
- 5 Dil-i nā-sāza luṭf it çāre-i ‘ilācına himmet
Marīż-ı ‘aşķ-ı bīmāri fenā pisterde қalmışdur
- 6 Niçe Ferhād’ile Mecnūn gelüb nevbetlerin şavdı
Debīr-i dehri yazmış adları defterde қalmışdur
- 7 Suṭūrī naḳş-ı mehveşler yazılmış levh-i hāṭırda
O ḥaṭṭ-ı lā-yezālīden eṣerdür serde қalmışdur

VE LEHU

124

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilǖn

- 1 Gürrelenmiş hüsnüne ra‘nā ki olmuş verd-i ter
‘Akse devr eyler zamān anda siyeh mūlar biter
- 2 Kākülü ‘anber-feşānuñ hālumi қılmuş ḥarāb
Eyle bī-hālüm ki hālüm derd-i Mecnūn’dan beter
- 3 Kāmetüñ servi şanavber olmada naḥl-i vefā
Eksük olmaz kış u yaz hīç anda şeftālū biter
- 4 Bāki қalmaz ser-be-ser devrānı ḥüblük nāzenēn
Devr ider hüsnüñ bahārı hārı dāmānuñ dutar
- 5 Āteş-i ‘aşķuñ dil-i sengīne te’sir eylemiş
Ey Suṭūrī haşre dek dūd ḥāk-i kabrümden tüter

VE LEHU

125

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

- 1 Dem ola māh-liķā burķa‘-ı serden giderür
Görenüñ tābin alub ķuvvet ü ferden giderür
- 2 Açılob bāğ-ı cinān teşne-diller göyünür
İbrişim pirehenüñ līmūnī berden giderür
- 3 Şakın ey şūfi bizüm ṭa‘n itme hālimüze
Çeşmidür fitne-i dehr ‘ākılı serden giderür
- 4 Lāle ruh çāh-ı zenaħdāna giriftār olanuň
Terk-i ser cān idüben el sīm ü zerden giderür
- 5 Sen Suṭūrī bu arada nola faħr eyler iseň
Çekdigüñ bār-ı firāk tākati nerden giderür

VE LEHU

126

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kimde kim ‘aşkuň hevāsı düşse ol dil zār olur
Terk ider varın keser ümmidi cān bī-kār olur
- 2 Ey belā-keş dil ezel ta‘līm-i ‘aşķ itdüm saña
Dimedüm mi ‘aşķ derdine düşen bīmār olur
- 3 Nāşılıhuň da‘ vāsı ‘aşık cennete lāyık degül
Ravża-i kūyuň behişt hūrileri dīdār olur
- 4 La‘l-i nābuň zevkine hīç irmədi idrāk ‘aķıl
Kim içen ol bādeden maḥmūr iken hüşyār olur

- 5 Vezn idindüm bü'l-^c acebdür fehm ķıldum merkezin
Hüsni efzūn olduğınca nāzı ol miķdār olur
- 6 Olmayınca ^câşılık olmaz hayatı-ı cāvidān
Cān virüb ^câşılık ezel andan geçince var olur
- 20a 7 ^cAşķ derdin şimdilik kār eylemiş ser-māye dil
İşbu ǵafletden Suṭūri ītā ne dem bīdār olur

127

mef'ūlü mefā'īlün mef'ūlü mefā'īlün

- 1 Zülfüñ ǵolaşub cāna bend-i resen olmuşdur
La^c lüñ hevesi dilde şekker-şiken olmuşdur
- 2 Cānum ki saña teslīm itdüm ezel ü āhîr
Her neyler iseñ eyle baña olan olmuşdur
- 3 Tıfl idi ezel nevres şimdi ki kemāl buldı
Fem ǵonçe lebi şırıñ dürr-i dehen olmuşdur
- 4 Bir yirde ārāmum yok mecnūn-şifat oldum
Gün günde fenā irdi bilmem ne fen olmuşdur
- 5 Leb sürh ü ruh- ǵamrā gerdān-ı semen-śimā
Şāf sinesi billūri şan śim ü ten olmuşdur
- 6 Sevdā-yı vişalüñle Suṭūri-ı bī-çare
Başın aluban gitmiş terk-i vaṭan olmuşdur

128

fā'īlātün fā'īlātün fā'īlātün fā'īlün

- 1 Halķa halķa gerdeninde müşg-i kāküller midür
Bāğ-ı cennetden dirilmiş yâḥu sünbüller midür

- 2 ' Asker-i Hindū boğazı çār-ṭaraf žabṭ eylemiş
Dilleri yağmācı mı ya dāne fulfüller midür
- 3 Ruhların seyri temāşası dile bir ' uķdedür
Lāle mi ḥaşḥaş mı yā kırmızı güller midür
- 4 Dün gice ḥābumda dildārile seyrān eyledüm
Bilmezem şimdi o menzil kim bizüm iller midür
- 5 Ben miyüm bilmem cihān içre belāya mübtelā
Yoķsa 'aşķ ehli ḫamu ben gibi bī-diller midür
- 6 Mevc olub Ceyhūn gibi cümle vücūdum ḫapladı
Hicr ile aḳan Suṭūrī dīdeden seyller midür

129

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Neşāt u zevk-ı ḥāṭır 'ārife hüsni edādandur
Maḥabbet ehliniñ cevr ü cefāsi dirlübādandur
- 2 Fiġān-ı şubħ-gāhuñ cāna te'sir eyledi bülbül
Meger ol ḡonċe-ħandānuñ gürūħ-ı bī-vefādandur
- 3 Beni hüsniñ zekātından ḫoma maḥrūm şeh-i 'ālem
Bilürsin ehl-i faķruñ maṭlebi çün aqniyādandur
- 4 Deguldür bunca güft ü gūlarum 'arż-ı kemāl itmek
Hemān icmālen ol dildāra hep dest-i recādandur
- 5 'İlācuñ ḫaydin itmez zaḥm-ı tīri ḡamzeye 'aşik
Ne kim gelse baña dildārdan 'ayn-ı devādandur
- 6 Niçün 'aşıkları dīdāra men' itmek diler vā'iz
Bilür münk̄ir ezel 'aşķ 'aşika ḫālū belādandur
- 7 Suṭūrī nā-sezāsin ol sezā-yı 'ārife tanzīr
Kemālinden degül ol feyz ilhām-ı Ḫudā'dandur

130

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

1	Fenādan zevkÿāb olmaç ´ abeş fikr-i hebādandur
Cihāni hiçe şaymaç ´ ārikeancaş şafādandur
2	Selāmet ehlidür şol kim geçer her bir ta' allukdan
Esası yok bilürsin çün ki encāmī fenādandur
3	Kabā vü hırka vü tācile fahr eyleyen derviş
Cihānuñ rind-i kallāşı aşıl meyl-i hevādandur
20b 4	Ne rağbet celb-i dünyāda gezen zāhid-i sālūsa
Gözinden sil olan eşki kamu būy-1 riyādandur
5	Suṭūri ḥerre-i nāçīzden aḥkar şayar kendin
Ulūhiyyet hemān lāyik şifat-ı kibriyādandur

VE LEHU

131

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

1	Şafā-yı vaşl կadrin firķat-i dīdār olandan şor
Şarāb-1 la' l-i nābuñ nūş idüb һammār olandan şor
2	Lebūñ sükker mi ya şehd ü nebāt կand-i mükerrer mi
Bu sırrı yāre iżhār itme hifz-ersrār olandan şor
3	Şeb-i yeldāların vakıtın muvaķkitler һaber virmez
Ğam-ı dildār ile tā şubha dek bīdār olandan şor
4	Göñüldür bār-ı minnetler çeken her nā-sezālardan
Hadeng-i ṭa' n-1 düşmenden dil-i āzār olandan şor
5	Benüm mest ü һarābātum zülāli zevk u şevkından
İçüb cām-ı müşaffādan tamām hüşyār olandan şor

- 6 Kemâl-i 'aşkı bulmış bu Suñurî bî-kemâl ammâ
Bu nükte râz-ı pinhâni kemâli var olandan şor

GAZEL-İ SUTURÎ NAZIRE-İ NÂBÎ

132

mef'ülü mefâ' İlü mefâ' İlü fa'ülün

- 1 'Âkıl mı kor âdemde o mestâne bakışlar
Gâh şîve-i nâz gâhî o bigâne bakışlar
- 2 Bir pâre vücûdum var iken cism ü cesedde
Hep bâda virüb aldı o şâhâne bakışlar
- 3 Hün-i dile zâhm üzre yine tâze urub zâhm
Kaşdı yine var sinede bu câna bakışlar
- 4 Billâhî benüm gönlümi benden alan ol şûh
Şehlâ nazarın şaldı gazâlâne bakışlar
- 5 Mey-hâneye varmış o peri üç kadeh içmiş
Keyfiyyet-i meydendür o dîvâne bakışlar
- 6 Kâkül perişân kellepûş egmiş gelür ol şûh
Şalķım saçak olmuş o levendâne bakışlar
- 7 Ferş itdi senüñ râhîna bî-çâre Suturî
Zâlim ne bu ķahrile o haşmâne bakışlar

VE LEHU

133

mef'ülü mefâ' İlü mefâ' İlü fa'ülün

- 1 Bî-fehm olan añlar mı ki devlet neye dirler
În'âm ile ihsân ile 'izzet neye dirler

- 2 Âvâzı hazırlı hâli içi sînesi pür-dâg
Gel neyden işit zârı maḥabbet neye dirler
- 3 Ūstâd-ı hakîm itme devâ hâste-i hicre
Şor ḥâşkile bîmâra ki şîhîhat neye dirler
- 4 Yıllarla o kim çekmedi hicrân-ı firâkuñ
Kâdrin ne bilür nâ’il-i vuşlat neye dirler
- 5 Ey gónce-i gül-zâr-ı leṭâfet bilinür mi
Bülbûl ne çeker âteş-i hasret neye dirler
- 6 Bu câna geçen nâveki tîrin siper olmaz
Bilmez o peri ḥâşika şefkât neye dirler
- 7 Sa‘ y eyle muķârin olagör yâre Suṭûri
Derk eyle sözüm elde bu firşat neye dirler

VE LEHU

134

mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün

- 1 Cilâ vir âyîne-i ṭab‘a müşaffâ kîl hüner göster
Şadef tek olma ḥâmûş-femm açub dürr-i güher göster
- 21a** 2 Şeb-i târikde zulmet içre koymaz şu‘le-i āhum
Eyâ ḥâşkum cerâğı pîşvâ ol reh-güzer göster
- 3 Çeküb şemşîr-i himmet cân u baş ol ķasdı a‘dâya
Mişâli berk-ı hâtif bir tarafdan sen de ser göster
- 4 Hedef kîl sîne-çâk ol tîg-ı yâre ictinâb itme
Atarsa câna ǵamze oklarından sen siper göster
- 5 Suṭûri gevherüñ şarrâf-ı nâkîs-fehme ‘arż itme
Nuķûdi nażm-ı pâkinden ahîbbâya eṣer göster

VE LEHU

135

Şiirin ölçüsü hiçbir arûz kalıbına uymamaktadır.

- 1 Rü'yâda bûse-i la^c lüñ hâṭira pür-şafâ gelür
Hâyâl-i dîde-i terde câna bûy-ı vefâ gelür
- 2 Zülfüñ düşince yüz üzre dil meşâmina
Şan kâfile-i 'anberi misk-i Çîn ü Hîṭâ gelür
- 3 Bilmem ne mu^c ciz eylemiş nâya pîr-i tarîkat yine
Meclise andan hâzin bir sûznâk şadâ gelür
- 4 Sensiz baña zindân olur disem bu cihân
Ağyâr bu ķavle i^c timâd ider mi hep riyâ gelür
- 5 Kan ağlamadan dîdeme nâkışlıkirişmez
Hâk-i ķademüñ çeşme feraḥ tûtyâ gelür
- 6 Kûyuñ ziyâretine yüz hâke sürüb ȝerre şîfat
Gördüm esîr-i hicrûñ olan Suṭûrī gelür

VE LEHU

136

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Cemâlüñ başka mu^c cizdür ki gün günden edâ artar
Ne deñlü hüsni artarsa kesilmez mübtelâ artar
- 2 Vişâl-i yâre nâ 'il olmaǵa şanma ki bi^c-derdüm
Dime ȝevk-ı ebed buldum firâkından belâ artar
- 3 Derûnum âteş-i 'aşküñ yakar elbet anı bildüm
Ziyâd oldukça şem^c bir hânedede elbet ziyyâ artar

4 Hayâl-i dilrübâdan bu göñül bir lahza ayrılmaz
O cevrin izdiyâd itse bu cânibden recâ artar

5 Suñuriñ mîve-i vaşlina agyptar destres olmuş
Ümîdin hışsesin ķat^c it ne saña ne baña artar

VE LEHU

137

mef'ulü mefâ'ılıü mefâ'ılıü fa'ulün

1 Ey dil ne bu şeb ü rûz işüñ âh u fîgândur
Âsân göreyin ' aşkı meger âfet-i cândur

2 Bir hâle bırakmış beni ol âteş-i ' aşkuñ
Hep cismümi kül eyledi ammâ ki nihândur

3 Aç sînemi bir gamzelerüñ okını seyr it
Gör zañm-ı hadengüñ yâresi hep hicrândur

4 Şimşâdî ķadem itdi dü-tâ râh-ı recâda
Üşter çekemez anı ki bir bâr-ı girândur

5 Vakt oldı Suñuriñ irişür âhir-i ' ömrüm
Nez'üm demidür teşne dilüm la' lüñe ķandur

VE LEHU

138

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

1 ' Andelib zâr olduğu ' aşık verd-i hândanındadur
Zerre-veş dil dâ 'imâ hûrşîd-i rahşânındadur

2 Hışm u ķahrîndan nice âsûde olsun cân u dil
Dest-i cevrin çünki dâ 'im ' aşikuñ ķanındadur

- 3 El çekerdüm dilberüň ‘aşkı hevâsından velî
Mûrg-ı dil pâ-bendi çün zülf-i perişânındadur
- 21b**
- 4 Hâlumi ‘arż itmege yüz süregeldüm pâyine
Neyleyüm ol seg raķibi bed-liķâ yanındadur
- 5 Cismümi şad-pâre kılsaň yine senden dönmezem
Çekmezem dest-i ümidüm tâ ki dâmânındadur
- 6 Mâni‘ olur mı gülüň pişinde bûlbûl medhîne
‘Âşık-ı şûrîde her dem āh u efgânındadur
- 7 Cân çıkar çıkmaz hevâsı bu dil-i dîvâneden
‘Aşka bağlanmış Suştûri bend-i fermânındadur

VE LEHU

139

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Bir nihâl-i tâze nevres ķaddi Tûbâ’dur gider
Fitne şalmış ‘âlemüñ halkına ǵavğâdur gider
- 2 Zerre-veş düşmiş giderler pâyine üftâdeler
Dâmen-i çarh üzre şan hûrşîdi ra‘nâdur gider
- 3 ‘Anber-âsâ kâkül-i müşgîni tökmış gerdene
Tâcir-i Çîn ü Hötönen gûyâ müheyyâdur gider
- 4 Neşve-i şahbâ ile yir zeyn idinmiş kendini
‘Âlem içre görmemiş seyr ü temâşâdur gider
- 5 Şubh-dem kılmış Suştûri ‘azm-i râh-ı dilrûbâ
Nâkaya binmiş arar Mecnûn’ı Leylâ’dur gider

VE LEHU

139

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ey peri şeydā-yı gönlüm zār u efgānuñdadur
Zevk-ı hüsnüñde temāşā verd-i ḥandānuñdadur
- 2 Şâh-ı Tûbâ’da maķāmum olsa ārām itmezem
Āşıyān-ı mürğ-ı dil zülf-i perişānuñdadur
- 3 Var mı ‘uşşâka liyâkat hâlini ‘arż itmege
Dest-i cevrüñ müşli hînnâ ‘âşikuñ ƙanındadur
- 4 Câna ƙaşduñ var ise gel itmezem senden dirîğ
Cümle varum saña teslîm bend-i fermânuñdadur
- 5 Kâkülüñ her târina cân riştesin bend itmişüm
Ger bu cismüm dûr ise gönlüm senüñ yanuñdadur
- 6 Haşre dek terk itmezem mihr ü vefânuñ dilrübâ
Niçe ki dest-i ümîdüm luṭf-ı dâmânuñdadur
- 7 Āh-ı ‘aşkuñla Sutûri rûşenâdur şübh u şâm
Revğan-ı dilden çerâğum beyt-i aḥzânuñdadur

VE LEHU

140

mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fa‘ülün

- 1 La‘lüñ var iken ‘âşika câm-ı Cem’i neyler
Gencîne-i hüsnüñ iren ol dirhemî neyler
- 2 Biñ yirde açarsa dile ǵamzeñ tîğı yâre
Tiryâk-ı lebûñ var iken ol merhemî neyler

- 3 Şeb-tāba seher [‘]aşķuň ile oldu celīsüm
Bir dilde ki ħubbuň ola ol hem-demi neyler
- 4 [‘]Āşıq nice bir men[‘] ide gönlüň o belādan
Bir siħr ü füsūn zülf-i ħam-ender-ħamı neyler
- 5 Baħš eyleseler hep saña dünyāyı Suṭūri
Dil ādemī olmazsa o [‘]iş ü demi neyler

VE LEHU

141

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Tālib-i vuşlat idenler cānile serden geçer
Reng-i rūyuň seyr iden ol verd-i aħmerden geçer
- 2 Mescid içre görse zāhid ol iki ebrūlaruň
Kim teveccüh itdigi miħrāb u minberden geçer
- 22a 3 Kıl hazer ey nev-civānum saña sīret itmesin
[‘]Āşıkuň nāle vü āħi seng-i mermerden geçer
- 4 Eşk-i ħunuň şarf idinme yāre te [‘]şir eylemez
Dilberi şayd itmege söz sīmile zerden geçer
- 5 Ey Suṭūri [‘]koymadı māh-ı felekde i[‘]tibār
Tāb-ı mihrūň seyr idince şems-i enverden geçer

VE LEHU

142

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 Dil ki āğuş-ı hayālüňle gehi [‘]ālem ider
Gelse ħalbe şeb-i hicrāni o dem mātem ider

- 2 'Aşk bir cevher-i pâk ü muṭahhar olmağile
Niçe nā-ḳābili feyz gösterüben ādem ider
- 3 Sâkiyâ bir ḫadethün cāna ne ḥālet getürür
Dile neşâṭ getürüb cümle 'i def-i ḡam ider
- 4 Çekmeyüz tîg-i belâ ḫayda dūçâr olduğumuz
Yine dōst urdiği zâhma yine ol merhem ider
- 5 Mey ü maḥbûb hevesin ḫomaz elden niçe bir
Bu sefahetle Suṭûri ḫadini pür-ḥam ider

VE LEHU

143

mef'ülü mefa' İlü mefa' İlü fa'ülün

- 1 Shaymam o günü yârsız olan gün o ne gündür
Hengâm-ı vişâl 'âşıka bayrâm u ögündür
- 2 Şimden girü bâküm ne ola ḡamzeñ okından
Sînem ki senüñ cevrüñ ile ṭağ u dügündür
- 3 'Anber gibi kâkül ki perişân ṭağılinca
Mûrg-i dile pâ-bendi olub beste dügündür
- 4 Gerçi bizile va'd-i vişâl eyledi ol şûh
Kim gördü yüzin bir dahi ol gün ki bugündür
- 5 Ḥam-ḥaneye çün yâri düşürdüñse Suṭûri
Dil bayram-ı vuşlatda mîdur toy u dügündür

VE LEHU

144

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ders-i aşkı hep ser-ā-pā ol civān ezber okur
Zāhir itmez cāhile ‘ilmīn nihān ezber okur
- 2 Müntehādur ‘aşķ u sevdā bābını icrā ider
Şerh ider tefsīr-i hüsnüñ çün ‘ayān ezber okur
- 3 Fenn-i imlāyi bilüb ķaşı gibi tuğrā çeker
Ķatlimüñ fermānını ķurmış dīvān ezber okur
- 4 İtme istīc cāb anuñ bunca dili tesħirine
İbn-i ‘īsī ile semmūr rāygān ezber okur
- 5 ‘Andelīb-āsā bu gün gül-zār-ı hüsnüñ seyr idüb
Dil-i şūrīde hemān āh u fiġān ezber okur
- 6 Mekteb-i aşķ içre vaşfuñ yāzdı ta‘līm eyledi
Cism-i pākinden Suṭūrī bir miyān ezber okur

VE LEHU

145

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 İtmeyen teslīm-i cān dōst yolına da‘vā nedür
‘Aşķa lāyik olmadı ol bilmedi sevdā nedür
- 2 Gerçi ben dōstile kārum tā ezel şāğ eyledüm
Müdde‘ā leh bilmezem şāğ itdüğüm da‘vā nedür
- 3 Şubħ-dem bīhūde gördüm ‘andelībi zār ider
Rāżidur çün ‘aşķile yā itdigi fehvā nedür

- 4 Mâlı câhi istemez ‘aşķile başuň hōş iden
Çün maḥabbet dōstadur bu mā ’il-i dünyā nedür
- 5 Gûşe-i genc ü ferāğatdür kişiye ‘izz ü câh
Dîde-i ‘uşşâka zâhid ṭâlib-i me ’vâ nedür
- 22b** 6 Bâde-i la‘ lüñle dil bir keyf hâşıl eylemiş
Sâkiyâ içmem o pür-câm-ı mey-i hamrâ nedür
- 7 ‘Âşıkuň gir hâṭırın ta‘ mîrine sa‘ y eyle kim
Dil nażar-gâh-ı Hudâ’dur Ka‘be-i ‘ulyâ nedür
- 8 Ders-i ‘aşķı Kays’dan ögren Sûtûrī bul murâd
‘Aşķile bulmış o Mevlâ’sın dir Leylâ nedür

VE LEHU

146

fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilâtün fâ‘ ilün

- 1 Ey kıilan da‘ vâ-yı ‘aşķ bildüñ mi ki sevdâ nedür
Kays’ile Ferhâd’a şor Şîrin ile Leylâ nedür
- 2 Râh-ı ‘aşķda cânını bezl itmeyen dôst yolna
İtmesün bîhûde lâf ol kim ‘abeş da‘ vâ nedür
- 3 Mest-i ‘aşķuň hâlini ‘âkîllar idrâk eylemez
Sâkī kim meclis ne meclis hem mey ü şahbâ nedür
- 4 Dîde-i cân birle gel eyle temâşâ ‘âlemi
Bî-aşıl dünyâ için bu itdügûñ da‘ vâ nedür
- 5 Hôr u mûr u mâr olur encâmi cism-i nâzenîn
Böyle hüsne iftiḥâruň ey ruh-ı zîbâ nedür
- 6 Gülsen-i hüsnüñ bahârı dûr olub itdüñ güzâr
Ey Sûtûrī hây hûy-ı bu dil-i şeydâ nedür

VE LEHU

147

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilüñ

- 1 ‘Aşķuñuñ şaldı beni dām-ı belāya gül-‘izār
 ‘Âşıķa raḥm itmeyüb zulmi idindüñ saña kār
- 2 Bu cefā-kāra virüb dil ķadrimi alçaķladum
 Düşmişüm nezzâre-i ‘âlemden oldum hōr u zār
- 3 Ben baña reng itdigüm cevri ‘adūdan görmedüm
 Terk-i rahat olmuşum yoķdur elümde iħtiyār
- 4 Vādī-i deşt-i belāya düşmişüm Mecnūn şifat
 Mūnisüm vahşîler oldu kılmışum terk-i diyār
- 5 ‘Âlem içre nām u şānum var iken hōş adile
 Ey diriġā ‘aksine devr itdi oldum kem-‘ayār
- 6 Dünyānuñ hāli budur gāhi şafā gāh ġam gelür
 Ey Suṭūri bu cihāndur hergiz olmaz ber-ķarār

VE LEHU

148

Şiirin ölçüsü hiçbir arûz kalıbına uymamaktadır.

- 1 Sevdā-yı vişälüňle göñül hōş şafālanur
 Şem-‘i ruhuñdan hāne-i hātūr ziyananur
- 2 Kan ağlamadan merdüm-i dīdem ağarursa
 Hāk-i ķademüñ sūrmelenüb rūşenālanur
- 3 Minber gibi kāküllere semmūr dimişler
 Sehv eylemiş teşbîhine ‘ayn-ı haṭālanur

- 4 Renc̄ide-i h̄âtr nice olmaz dil-i şeydā
Gülşende ǵurāb güler ile āşinālanur
- 5 B̄imāre-i ‘aşķuñ ki benüm ey ǵab̄ib-i cān
La‘ lüñ şerbeti olmasa h̄älüm fenālanur
- 6 Meddāh olub ‘ālemi şāy itme bu rāza
Kālā-yı h̄üsne müsterī artar bahālanur
- 7 ‘Aşk ehli eger şāh-ı cihān olsa Suṭūrī
Dildārina alçaaklıgile şan gedālanur

VE LEHU

149

mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün

- 1 Garīk-ı bahr-i ‘isŷāndan bizüm ne bākimüz vardur
Şefā‘ at kānı şāhib-rahm̄ resūlullāhumuz vardur
- 23a 2 Gurūr itme libāsuñla fak̄ırı eyleme taḥķir
Cihānda ‘aybumuz setri cübbe destārumuz vardur
- 3 Tar̄ık-ı Haqq’ı bilmez yolda azmişdan kıyās itme
Göñül haṭṭ üstüvāsında Haqq'a şeh-rāhimuz vardur
- 4 Cefā daşıyla mir’at-ı ǵulübüm gel şikest itme
Geçir nüh günbed-i eflāki t̄ir-i āhimuz vardur
- 5 Görüb h̄äl-i ǵarābatum beni bigāne ‘add itme
Kažā-yı ǵalbde bir ma‘ mür dil-i āgāhimuz vardur
- 6 Der-i mır ü vez̄ire ey Suṭūrī irtikābum yok
Bu ‘ālem rızķına ǵāmin ulu Allāh’ımuz vardur

VE LEHU

150

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ol hilāl ebrūlaruñ cün āfitāb üstindedür
Muşhaf-ı hüsn üzre koymış bir kitāb üstindedür
- 2 Şems-i ruhsāruñ görince mihr-i eflāk şerm ider
Zerreler ditrer karar itmez hicāb üstindedür
- 3 Gırrelenme hüsnüne elbet irer bir gün zevāl
Çarh-ı kec-rev devridür cün inkılāb üstindedür
- 4 İ‘tibār eyler mi ‘ākıl bu cihānuñ vaqtine
Bir şikest ȝevrak müşāli hem-çü āb üstindedür
- 5 Ger Süleymān-ı zamān ol ya Sikender şāh-ı Cem
Menzilüñ āhîr Suṭūrī bil şerāb üstindedür

VE LEHU

151

mef‘ulü mefā‘ilü mefā‘ilü fa‘ulün

- 1 Sol dil ki firākuňla perişān olacağdur
Müşkil ani yapmak ki o vîrān olacağdur
- 2 Bir tāze nihāl bitdi yine bāğ-ı vefāda
Az vaştı o bir serv-i hıramān olacağdur
- 3 Bir buseye biň çevri dir ‘uşşāķına ol şuh
Haṭṭ-āver olınca o da pişmān olacağdur
- 4 Seyl-āb-ı sırısküm görüben itdi teħāşī
Bildi vararağ āhiri ‘ummān olacağdur

- 5 Çekme elemi rūz-ı meşakkatde Suṭūrī
Her giryenüñ encāmī ki ḥandān olacağdur

VE LEHU

152

mefūlǖ mefā'ılıǖ mefā'ılıǖ fa'ulün

- 1 Rāz-ı dili ol vākīf-ı esrār olan bilür
'Aşk ne idügin mā' il-i dīdār olan bilür
- 2 Lāyik degül efgānına dahlı̄ itme hezāruñ
Yıllar ile ḥasret çeküben zār olan bilür
- 3 'Anber ne sezādur ki ola aña müşābih
4 Tār-ı zülfüñ müyina ber-dār olan bilür
- 5 Tiryāk-ı lebün̄ bahşine Loğmān idemez söz
Mecrūh-ı hadeng-i dil-i bīmār olan bilür
- 6 'Āşıklarıñ ol nāle-i āh-ı şeherlerin
Te'sirini ol dīde-i hüşyār olan bilür
- 7 Firḳat şebinüñ sā' atin añlar mı muvaḳḳit
Fikr ü elem-i dōst ile bīdār olan bilür
- 8 'Aşk āteşidür şu' le viren ḥāne-i dilde
Firḳatle Suṭūrī dili pür-nār olan bilür

VE LEHU

153

fā'ılıtün fā'ılıtün fā'ılıtün fā'ılıtün

- 1 'Ārıžuñ bir tāze güldür şan bahār eyyāmidur
Her tarafdan hoş şükufe sebze-zār eyyāmidur

- 23b**
- 2 ' Andelib-āsā göñül şevkinde hōş elhān ider
Gālibā gül devridür ki mürğ-zār eyyāmidur
 - 3 Halka-i zülfün kemend itmiş o şūh-ı nev-civān
Şayd-gāhuñ gözlemişdür kim şikār eyyāmidur
 - 4 Sinede ' aşkuñ nihāni cān gibi şaklar idüm
Kalmadı cismümde ķudret aşikār eyyāmidur
 - 5 Ey Suṭūri ma' rifet şandūkasından dürlerin
Ehl-i diller kıymet itsin i' tibār eyyāmidur

VE LEHU

154

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 ' Andelibüñ itdigi zār verd-i ḥandānidur
Zerre-veş dil dā 'imā ḥürşid-i rahşānidur
- 2 Hışm u ķahrından nice āsūde olsun cān u dil
Dest-i cevrüñ dā 'imā çün 'āşikuñ ķanıdadur
- 3 El çekerdüm dilberüñ ' aşkı hevāsından veli
Mürğ-i dil pā-bendi çün zülf-i perişānidur
- 4 Hälumi ' arż itmege yüz süregeldüm pāyüne
Neyleyüm ol seg rakībi bed-liķā yanıdadur
- 5 Her ne deñlü ķahr idüb şad-pāre kılsañ cismümi
Çekmezem dest-i ümidüm luṭf-i dāmānidur
- 6 Māni' olmaz bülbüle gülşende gül medhinde hīç
' Aşık-ı şūride dāyim āh u efgānidur
- 7 Cān çıkar çıkmaz hevāsı bu dil-i dīvāneden
' Aşka bağlanmış Suṭūri bend-i fermānidur

VE LEHU

155

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Kulağ tut baña ey sâkî saña gör ne hîtâbum var
Meded câm-ı müşaffâ şun bugün hâl-i hârâbum var
- 2 Şikeste hâtîrum ammâ degül cevrire bir nâsuñ
Ezel terkîbi tahmîrümde âgamlanmış türâbum var
- 3 Felek dâmânînuñ bir gün girerse destüme elbet
Dîvân-ı şâh-ı a‘lâda senüñle çok hisâbum var
- 4 Müşerref eyle bu vîrâne gönlüm ey kâddi şimşâd
Ki hâk-i pâyüñe göz yaşıdan dolmuş sarâyum var
- 5 Fiğân u zâr u nâlışler Suṭûrî irdi itmâma
Ne gâm şimdien girü bir ‘âlî-şâha intisâbum var

VE LEHU

156

mef’ûlü mefâ‘ îlü mefâ‘ îlü fa‘ ülüñ

- 1 Ey bâd-ı şabâ söyle ne bir hoş haberüñ var
Ya‘ kûb-ı dile dâ ‘ire bûy-ı eserüñ var
- 2 Gülşende güle tökünumban eyledi te ‘şîr
Andan bilürüm böyle tuhâf gönçe terüñ var
- 3 Hôş geldi baña ȝevk-ı temâşâ-yı cemâlûñ
Ey nahâl-i melâhat ne güzel berg ü berüñ var
- 4 Dünyâları hep eyledi teshîr nigâhuñ
‘Aşk pâdişehinden saña tâc u kemerüñ var

- 5 Biñ cāni olan görse seni cümle fedādur
Ahşente zihi sun^c-ı Hudā hüb nazaruň var
- 6 Billāh buňa cān mı taḥammül ider ‘āşık
Hōş tūtī-i güftär-ı edā ‘işvelerüň var
- 7 Her çend Suṭūrī göze nāçīz görünürsin
Bu hālile sende yine ḥaylı hünerüň var

VE LEHU

157

mef^cülü mefā^cılı mefā^cılı fa^cülün

- 24a**
- 1 Kan ağladığum ol şeb-i hicrānuň içündür
Şeydālığum ancak gül-i ḥandānuň içündür
- 2 Āvāre dilüm hāle şıfat ḥalķa dutubdur
Devr eyledigüm sen meh-i tābānuň içündür
- 3 Pāyin aķan ol seyl-miṣāl eşk-i revānum
Sebz eylemege serv-i ḥirāmānuň içündür
- 4 Biñ miḥnet ile besledigüm cān-ı ‘azīzi
Hengām-ı vişāl-i ‘idde ķurbānuň içündür
- 5 Cān başile meydān-ı maḥabbetde bu sa^c yum
Sīnem siperi ḥançer-i müjgānuň içündür
- 6 Bīhūde midür sözlerimüz bezm-i şafada
Cān ķasdı iden nergis-i fettānuň içündür
- 7 Yüz yirde yüz urmaķ yire pāyinde Suṭūrī
Bī-çāre dem-i luṭfile ihsānuň içündür

VE LEHU

158

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dehr içinde her kimün̄ ki bir ɻadi şimşadı var
Laħża laħża artmada ġam̄ sanmayin̄ āzāri var
- 2 Bir hevādur cism ü cāna anda rāħat umma hīç
Gün güne gider fenāya ne anuñ bünyādı var
- 3 Hep fenāya şarf olur evkāti hīc bilmez nedür
Sen kiyās itme anuñ ḥandān olub dil-şādı var
- 4 Gel mecāzi boşla ey dil gir ḥaķīkī ‘ aşķa sen
Kim cihān içinde şunlar anlaruñ ḥoş adı var
- 5 Vuşlat isterseñ göñül kes sen hevā-yı vuşlatı
Dünyāda irmek murāda gör anuñ ne dadı var
- 6 Umma raḥm u şefkati ol gözleri cellāddan
Ne vefā ol kimseden ġamze gibi ūstādı var
- 7 Sen fenāyi itme tercīħ ol bekānuñ üstine
Ey Suṭūrī andan el çek dünyā isti‘ dādı var

VE LEHU

159

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

- 1 Dime ‘ aşķ ehli bīmāre şifāsız bī-devāsızdur
Anı ħalķ eyleyen ḥallāk ṭabīb-i bī-riyāsızdur
- 2 Bu gülşen özge gülşendür ser-āğāz eylemez bülbül
Nice şeydāları var şanma ol gül mübtelāsızdur

- 3 Ferāğat tahtunuñ sultāni bir derviș imiș gördüm
Cihānuñ şah u serdārı kıyās itme belāsızdur
- 4 Ene'l-ḥaḳ dārınıancak o Manṣūr eyledi irṣād
Anuñ da'vāsı ṭoğridur cevābi hep ḥaṭāsızdur
- 5 Kemāl ehli olanlar menzil-i makşūda irmişler
Ki her bir sözü bir gevherdir ey ḥāce bahāsızdur
- 6 Suṭūri nażm-ı gül-gūnuñ ma'ārif fehm ider ancak
Ne ḡam nā-ehl olan dirse ki bī-rengīn edāsızdur

VE LEHU

160

fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilūn

- 1 Cām-ı la'lūñ gibi ey şūḥ cāna bir lezzet mi var
Sāye-i luṭfuñ gibi 'āşıklara devlet mi var
- 2 Fikr ü endiṣem budur uğruñda cān itmek fedā
Āsitān-ı dergehe yüz sürmege nevbət mi var
- 3 Gāhī hüsnuñ gāhī nāzuñ gāhī vaşluñ şevķına
İtmedük endiṣe vü fikri rūz u şeb sā'at mi var
- 4 Bāğ-ı dehruñ 'ar' ar u şimşādını seyr eyledüm
Kadd-i mevzunuñ gibi bālā-yı ter kāmet mi var
- 24b** 5 Hāk-i pāyüñ kīmyāsı herkese kīsmet degül
Āh devlet bulmağı 'āşıklara fırsat mı var
- 6 Nār-ı firḳatden Suṭūri bağırı olmuşdur kebāb
Gice gündüz āteşinden cismine rāḥat mı var

VE LEHU

161

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ey melek hüsnüñ ziyäsindan cihān ra‘nā olur
Şem‘-i ruhsāruñ gören yanmağda bī-pervā olur
- 2 Kāmetüñ naħlinde gül reyħān ü sīb ü şeftālū
Kudret-i Haķ’dan bu deñlü ni‘ meti peydā olur
- 3 Şevk-ı dildārile ḥoş-ḥälüm eger yandumsa da
Behreyāb olmaz o kim öz hāline şekvā olur
- 4 Bir nażarda ‘aql u fikrüm cümlesin yaqmāladuñ
Ben teki Mecnūn'a ancak sen gibi Leylā olur
- 5 Terk-i ‘aşķ itmez Suṭūrī ‘arif-i billāh olan
Hāne-i ḳalbi yıķılsa ‘aşķile ihyā olur

VE LEHU

162

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Sīnem üzre lāle ten tāze çekilmiş dāğı var
Āteş-i ‘aşkuñla gönlüm şimdilik yanmağı var
- 2 ‘Andelīb-āsā nevā-sāz olduğum ‘ayb eyleme
Gülşen-i hüsnüñ bahārı nev-şüküfe bāğı var
- 3 İşiginde secde kıl dīdārını eyle ṭavāf
Ka‘be-i hüsnine ey dil şanma kim yasağı var
- 4 Bahır-i ‘aşķa ṭālib olma ey göñül ġavvāş-veş
Zīrā şayyād-ı zamānuñ çok kuriłmış ağı var

- 5 Rāma sa^c y it gelmeden ruhsarına hāt dilberüñ
Ey Suṭūrī ol civāniñ tā ki hūblık çağı var

VE LEHU

163*fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün*

- 1 Genc-i mahfiyüz nihānī sırr-ı Mevlā bizdedür
Heft tıbak arz u semāvāt zır ü bālā bizdedür
- 2 Gülşen-i ālemde bülbül gibi gūyā olmuşuz
Nah̄l-i hikmet ķaddimüzdür verd-i ra' nā bizdedür
- 3 Bir bölüm 'Ankālaruz ki şāh-ı Tūbā āşıyān
Mürg-ı dil āram-gehi ol seyr-i me'vā bizdedür
- 4 Feyż-i Haḳ'dan olmuşuz her ne ki dāne āşinā
Her sözümüz dürr-i gevher cümle ma' nā bizdedür
- 5 İftihār itsek nola bizler Suṭūrī 'aşkile
'Aşık-ı şādıklaruz hem 'aşk-ı Mevlā bizdedür

VE LEHU

164*mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün*

- 1 H̄ayāl-i dōst ile hātırda başka fikr ü hālüm var
Bu çarh-ı kīneverden dōstlarum h̄aylı melālüm var
- 2 Niçün Leylā'yı buldı itmedi vuşlat temennāsın
Bu bābda mahfiçe Kays'a hītāben bir su'älüm var

- 3 ‘Aceb hâldür halâşuň istemez ‘aşka giriftârin
Gamuňla dil enīş olmış tükenmez bir hayâlüm var
- 4 Şeh-i nažmum sühân mülki olub hükmümde teshîrüm
Başumda dûd-ı âhum tâc қabâ-yı köhne şâlum var
- 5 Suṭûrī da‘ vâ-yı ‘irfân ile kendiye şân virmez
Bihamdillâh kelâm-ı dür्र ü gevher bī-mişâlüm var

VE LEHU

165

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 25a**
- 1 Cân viren dôst uğrina bil ‘âşık-ı kâmil odur
Lîk қadri i‘tibârı yok yine müşkil odur
- 2 Ey göñül her gördigün mehveslere itme heves
Bir perinüñ bendine bağla özüñ kim dil odur
- 3 Sırruňı her nâ-sezâya açma rüsvâdan şakın
Cân gibi dilde nihân it ademe ‘âkl odur
- 4 Katl iderse ǵamzeler tîgündan itme ictinâb
Ger şeñid-i ‘aşk olursaň dime ki katil odur
- 5 Âdem iseň geç o benlik vâdîsin kılma vaşan
‘Âşıkuň vuşlat arasında olan hâ’il odur
- 6 Gel Suṭûrī dut tevekkül dâmenin elden կoma
Her umûrin Haqq'a teslim it reh-i hâşil odur

VE LEHU

166

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ders-i ‘aşkı var mı ezber eylemiş ser-tâbe-ser
Bu cihânda hele şimdi bulmadı hiç bir beşer
- 2 Didiler Ferhâd'a Şirîn göçdi işbu fânîden
Bilmedi kendüye ne reng olduğuñ o bi-ḥaber
- 3 Nâzile bâğa girüb seyr itdi ra‘nâ ruhların
Şermden kızarmış anda dökdi bergüñ ḡonca ter
- 4 Pûte-i kâl içre yandum şâfi‘ oldum ‘aşkile
Cevher-i pâk olduğından her kelâmum sîm ü zer
- 5 Ey Suṭûrî añalamaz nâkiş olanlar kıymetüñ
Ehl-i diller nażm-ı pâküñ bildiler dürr ü güher

VE LEHU

167

mef‘ülü mefâ‘ilü mefâ‘ilü fa‘ülün

- 1 Cevrüñle gönü'l şanma ki virân olacağdur
Her nükteler dil zaḥîmina dermân olacağdur
- 2 Nevreste tıfildur aña incinmek olur mı
Kendüyi bilince o ki pişmân olacağdur
- 3 Seyl-āb-ı sırişküm aķıdam pâyine servüñ
Nahâl-i emelümde gül-i ḥandân olacağdur
- 4 Sevdâ-yı vişâl âdeme ser-mâye-i ḡamdur
Hep hicrile işleri perişân olacağdur

- 5 Bil կadr-i dem-i şıhhat-i devrānı Suṭūri
Ger şad u ǵamı āhiri vīrān olacağdur

VE LEHU

168

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Şem'-i ruhuñ pervāne-veş devr eylesin üftādeler
Seyr eyleyen ' aşķ derdini şükr eylesin āzādeler
- 2 Ben ' aşķuma oldum rızā şükr eylerüm öz hälüme
Añlar mı ' aşķuñ kıymetin bildürmese işşādeler
- 3 Mürg-ı dilüm dutmış karar bir şah-ı bälāda mekān
Dām itmege kayd itmesin tā nā-sezā şayyādeler
- 4 Zühħād taķvālar dütüb hep kaplamış mescidleri
Lāyik mı ki hālī olub boş қalması mey-hāneler
- 5 Sākī baña ' arż eyleme bāde-i hamrā cāmını
Ben dest-i ķudretden ezel nūş itmişüm peymāneler
- 6 Nokta-i ' aşķından ešer düşse Suṭūri bir dile
Hāşā ki ' aşķından senüñ fariğ gelüb uşanalar

VE LEHU

169

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Öyle mecnūnum ki bilmem ismini Leylā nedür
İtdigüm ' arż u temennī dutdığum da'vā nedür

25b

- 2 İçmişüm rūz-i ezelden cām-ı vaḥdet cür^c asın
Mest-i ḥaṣkum tā ebed bilmem mey-i şahbā nedür
- 3 Ārzū-mend-i ḫizārum feyzüm andan bulmışum
Resm ü āyīni cihānda bilmezüm sevdā nedür
- 4 Bir cemālūn olmuşum āvāre-i efgendesi
Düşmişüm āteşlere bu çekdigüm ḡavġā nedür
- 5 Sehvdür şol kimse kim benden umar ‘aḳl-ı kemāl
Kāmil oldur düşmedi teşviṣ ile dünyā nedür
- 6 Bāġ-ı dehrūn sünbül ü reyhānına yok i^c tibār
Kim ḥarīf vaştı naẓar kıl gör gül-i ra^c nā nedür
- 7 Ey Suṭūrī rızk içün bir nāsa itmem ser-fürū
Haḳ’dan özge intisāb-ı dergeh-i vālā nedür

VE LEHU

170*mef^cūlü mefa^cīlü mefa^cīlü fa^cūlūn*

- 1 Ey zulmi füzün rahmi ḫalīl ġamzesi ḡaddār
Çoḳ dilleri yağmāya viren şāh-ı sitem-kār
- 2 Tākat mi ḫor ‘āşıķda o dem geldigi sā^c at
Serv-i revān-āsā idicik ḫive-i reftār
- 3 Semmūr-şıfat tökse eger ṭarf-ı külehdən
Baş göstərincek ‘anberi bu zülf-i siyeh-kār
- 4 Bir būseye cān naḳdini virdüm yine döndi
El virmedi ol şūhī bugün bitmedi bāzār
- 5 Men^c eyleme ‘uşşāk-ı niyāz-mendi ḫapuñdan
Redd ola mī sā ’il ü fakīr şāh-ı kerem-kār

- 6 Tūṭilere teşbih idemem lafz-ı kelāmuň
Kand-i leb-i tengden çıkış ol nāzile güftär
- 7 ‘Aşkuñdan ölürem şehīdüm dir bu Suṭūrī
Boynuñda vebälüm senüñ ey şuh-ı cefā-kār

VE LEHU

171

*mef'ulü mefa'ılıü mefa'ılıü fa'ulün
mef'ulü mefa'ılıü mefa'ılıü fā'ilün*

- 1 Baglandı göñül zülf-i semin-buya ey nigār
Cān kaşdına tīguñ çeker āh ġamze-i Tātār
- 2 Yā Rabbi nice bir cevr ü cefasında şabr idem
Tā çend giçe bu firḳatle böyle rūzgār
- 3 Şad-pāre kılar günde dilüm şāne misāli
Tīg-ı sitemüñ şerhası şemşir-i ābdār
- 4 Her dem açıla verd-i ruhuñ naḥl-i melāḥat
Olduḳça revān pāyüñe çün eṣk-i cūy-bār
- 5 Pinhān ola mī derd-i derūnuñ Suṭūriyā
Dūd-ı siyehüñ āh idicek eyler aşıkār

VE LEHU

172

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Şehā hüsnüñ berätında ne hōş naḳş olmuş ey dilber
Muḳavves ṭāk-ı ebrūlar müşekkel hāl bu 'anber

- 2 Cihānuñ zîr ü bâlâsin ķamusin eyledüm teftîş
Görinmez dîdeye sen gibi hergiz bir peri-peyker
- 3 Hayātum aldı cismümden bu ten boş kâldı bir kâlib
Karâr u şabrumı aldı elümden ol melek-manzar
- 4 Hudâ hîfz eylesin sen âfitâbı bed-nefeslerden
Sözüñ şehd ü şekerlenmiş lebüñdür çeşme-i Kevser
- 5 Bu hüsni bu nezâketle seni vaşf eylemek câ'iz
Yazılısns ism-i pâkûñ ķayd-i hübân içre ser-defter
- 6 Saña vaşşâf olubdur bu Suṭûri ey melek-fersâ
Ne hös medh eyledi hüsnuñ senüñ ol şârikuñ kemter

VE LEHU

173

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 26a**
- 1 Ne bir ārâm idecek cây-ı hös-mekân bulunur
Ne bir sîne şâfa gelür şûh-ı nüktedân bulunur
- 2 ' Aceb mi kılsa teşekkürî bu ' aşrdan dil-i zâr
Ne hâl-i dilüñ aňlar var ne bir tercemân bulunur
- 3 Gülsen-i dehrde kalmadı bir bûy-ı vefâ
Bülbülüñ şevkîne elyaň gül-i handân bulunur
- 4 Dilberüñ hicr ü firâkî kaddümi itdi kemân
Ne keşf-i râz açacak merdüm-i insân bulunur
- 5 Suṭûri gezme vefâsında bu mahabbet-kedenüñ
Yoň neşât şimdi ki hâl-i cevri firâvân bulunur

VE LEHU

174

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Felek senden şikayet haşre dek feryādımız vardur
Ğam u miḥnetle taḥmīr olmuşuz bünyādımız vardur
- 2 Kime kim hälümi ‘arż eylesem benden kılar nefret
Bu çarḥ-ı kīneverden kām alınmaz dādımız vardur
- 3 Fenā mülkinde bir cāy u mekān-ı rāhatum yokdur
Ecel ķavsine tīrin gizlemiş şayyādımız vardur
- 4 Selāsil bend-i zincīri giriftarı olub kılduğ
Belā çāhinden aşlā şanma ki ăzādımız vardur
- 5 Siyeh rūyum ḥabūl-i Haqq’ a dā ’ir yokdur a‘mālüm
Suṭūrī āh ile bir hū çeker evrādımız vardur

VE LEHU

175

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

- 1 Çeşm-i seḥḥärin ‘aceb ‘uṣṣāka āfet oynadur
Günde bir ḥale şalub dürlü ‘alāmet oynadur
- 2 Gün yüzin ‘arż eyledükce āşikār şems-i cemāl
Yağmak olmak pertevinden şanki mir’at oynadur
- 3 Serv tek reftāra gelse naḥl-i Tūbā-ķāmetüñ
‘Āşikuñ başına ol demde ķiyāmet oynadur
- 4 Şāh-ı ‘aşkum vādi-i nazm cümle teshīrümdedür
Rezmde ferzāne ṭab‘um rūḥ alub at oynadur

- 5 Ey Suṭūrī her kelāmuň feyż-i i‘ cāz-ı Mesīḥ
Şir-i pāküm cān dimāğında ne lezzāt oynadur

NAZİRE-İ FUŻULİ

176

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Esīrüm dām-ı miḥnet içre ḥurb-ı dōstidēn dūram
Ezel men olduğum ḥoş zevk-ı vuşlatdan ki mehcūram
- 2 Baña kār eylemez pendin ‘abes ḥarc eyleme nāṣih
Ene’l-ḥaḳ remzini fehm eyleyüb dārında Manṣūr’am
- 3 Mu‘ālec ḥaydīn itme ey ṭabībā derdden āgāh ol
Ki ben bīmār-ı ‘aşķum ṭa‘n-ı düşmenlerle rencūram
- 4 Belālar hep baña ol meh-liḳālardan irişmişdür
Biḥamdiṭṭā yine bunca belādan ḥāle meşkūram
- 5 Eger seyl-āb-ı eşkümden ṭutarsa ‘ālemi ṭūfān
Göñül tennūr-ı Nūh olmuş ben ‘aşķ emrinde me’mūram
- 6 Ḥam-ı ebrūyı ṭāk-ı ḥin-i zülfüň dilde cā itmiş
Hevā-yı kākūlin mecnūniyam ey ḥāce ma‘zūram
- 7 Suṭūrī tek cihānda olmasın kes mübtelā-yı derd
Fenā bulmuş tükenmiş cism-i ḫa‘fum ḫılca bir mūram

VE LEHU

177

fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilün

- 26b** 1 Ne beşāret ey göñül ‘ālemde bir māhuň mı var
Ğamdan özge yār-ı ḡāruň başka hem-rāhuň mı var

- 2 Yine yok şabr u ḫarāruñ bu ḫitāba ne sebeb
Ey ‘acūle kūy-ı dildāra bugün rāhuñ mı var
- 3 Gel senüñle imtiḥān olaç cihānda ey felek
‘Aşr içinde ben gibi bir merd-i güm-rāhuñ mı var
- 4 Zāhidüñ ḥalvet maḳāmı rinde mey-ḥāne yeter
Deṣt-i ḥayretde ƙalan tek baht-ı siyāhuñ mı var
- 5 Ey Suṭūrī dōsta lāyık var mıdur ‘aşkdan nişān
Çeşm-i ḥūn-bāruñ mı ya āh-ı seher-gāhuñ mı var

VE LEHU

178

mef’ūlü mefā’īlü mefā’īlü fa’ūlün

- 1 Sāki niçe bir meclise vīrāne disünler
Devr it ƙadehüñ herkese mestāne disünler
- 2 Sun köhne ƙadeh-keşlere bu dāfi‘-i ḡamdur
Bu bezmi gören tā bize rindāne disünler
- 3 ‘Āriflerile hem-dem olub maḥrem-i ‘aşk ol
Şuretde bu ‘ālem saña bīgāne disünler
- 4 Nūş eylemişüz bāde ‘i biz dest-i elestden
Yārān-ı şafā tekye-i mey-ḥāne disünler
- 5 Şāf eyle derūnuñ ki göñül beyt-i Ḥudā’dur
Münkir olanuñ ƙalbine put-ḥāne disünler
- 6 Nāfiz sözüñi şimdi getür nażma Suṭūrī
‘Ākıl gibi düzmiş yine dīvāne disünler

VE LEHU

179

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Fehm olınmaz la‘l-i nābuñ Kevser’i āyānedür
Bir kezin nūş eyleyen tā haşre dek mestānedür
- 2 Tālib-i ‘aşķ olmasın bu ‘arşa-i ehl-i ‘uķūl
Bu ḫalender dirnegidür meclis-i rindānedür
- 3 Olsa ruhsāruñ eger nezzāresi bir ‘āşıķuñ
Cennet olmuş dutalum ġayra aña nażar nedür
- 4 Zāhidā inşāf idüb gel kıl temāşā meclisi
Bezm-i ‘işret-gāhıdur devr eyleyen peymānedür
- 5 Kays'a teşbīh itmezüm ‘āşıķların her bābda
Mecnūn olan farkın itmez Ka‘be ya put-hānedür
- 6 ‘Aşķ tiğinden Suṭūri şerha çekmiş sīnesin
Bil ezelden aşinādur şanma ki bigānedür

VE LEHU

180

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Tiğ-i ‘aşķuñla bu sīnem şerha-dār olmaķdadur
Gün-be-gün hālüm diger-gūn āh u zār olmaķdadur
- 2 Āteşinden iħtirāz itmem cehennem Mālik’i
Nār-ı ‘aşķile vücūdum pür-şerār olmaķdadur
- 3 Bād-i ‘aşķından hevāya aġdi cism-i nātūvān
Hāk-i pālarda vücūdum şan ġubār olmaķdadur

- 4 Evc-i istığnâda pervâz eyler idi mûrg-ı dil
Şimdi bir şayyâd-ı bî-rahma şikâr olmakdadur
- 5 Zerre tek bu tende cânûm nice ârâm eylesin
Gün yüzüñ hûrşîdi çün tâb-dâr olmakdadur
- 6 Eşk-i hûnum Nîl gibi oldukça dîdemden revân
Râz-ı pinhânum bu gün hep âşikâr olmakdadur
- 7 Câ idelden mihr ü hûbbuñ hâtır-ı gamgînde
Külbe ahzânuñ Suştûri gül-zâr olmakdadur

VE LEHU

181

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 27a** 1 Hâtırında her kimüñ ‘âşîklîk isti’ dâdî var
Kayd-ı dünyâdan kıyâs itme anuñ âzâdî var
- 2 Neyleyüm ol gülşeni bülbül anı itmiş makâm
Şabr u ârâmı ki olmaz günde biñ feryâdî var
- 3 Hâl-i zârum seyr iden ehl-i başîret söylemiş
Böyle rüsvâ görmedük Mecnûn’uñ ancaç adı var
- 4 İtme nâşîh serzenişler ehl-i ‘aşķuñ kârına
Nice efgân itmesin ol kim dil-i nâ-şâdî var
- 5 ‘Aşk şâhrâsında gezmekden hazer kıl mûrg-ı dil
Zîrâ ol vâdîlerin çok bî-rahm şayyâdî var
- 6 Mekteb-i ‘irfâna girmiş kim oğur görün sebağ
Ey Suştûri ber-hevâdur şanma ki bünyâdî var

VE LEHU

182

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Dilā vuşlatla ḥandānsın ferāmūş olmada ḡamlar
Ki her dem ‘āşıka kısmet olur mı böyle ‘ālemler
- 2 Bilürsin çarḥ-ı devvārı degüldür bir ḫarār üzre
Gelüb giçer bu eyyāmlar bu şā‘ atler bu ḥōş demler
- 3 Tehî ḫalmaz bir iki rindden ol künc-i meyhāne
Ne deñlü olsa da sâkî-i türş-rûy şikest Cemler
- 4 Meşeldür āb ḫalsa kūzede hem telḥ olur ṭu‘ mi
Anuñ’çün eksük olmaz ḫapusında tāze hem-demler
- 5 Dem-i pîrîde bir tāze civāna mübtelā oldum
O rām olmaz Suṭûrî’nūñ kesilmez dîdeden nemler

VE LEHU

183

fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilātün fā‘ ilün

- 1 Hasretile eşk-i ḥūnum cūybār olmaķdadur
Gün-be-gün artmaķdadur dem tā ḥazān olmaķdadur
- 2 Berg-i gülden tāze ter bir nev-civānsın ey melek
Gülşen-i hüsnüñ bahārı lāle-zār olmaķdadur
- 3 Bu ne ḥikmet bu ne ḫudret bu ne şun‘-ı Zü’l-celāl
Kim gören Yūsuf cemālūñ bī-Ṅarār olmaķdadur
- 4 Piş-i gülde nice feryād itmesin zār ‘ andelīb
Gonçenüñ me ‘vāsı her dem tolı ḥār olmaķdadur

5 Sen marīz-i ‘aşka dermān itmeden vāz gel ṭabīb
Hicrile cümle vücūdum tārmār olmağdadur

6 ‘Aşk-ı pāküñ sīnede şaklār Suṭūrī cān gibi
Kalmadı tende liyākat āşikār olmağdadur

VE LEHU

184

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bürķa‘-ı serden alub keşf-i cemāl olmuş gelür
Şems-i ruhsār üzre ebrūlar hilāl olmuş gelür
- 2 Bir bölüm üftādeler pāyine düşmiş zerre-veş
Kulle-i Kāf’dan ṭulū‘-ı şems mişāl olmuş gelür
- 3 Gālibā ibrāma uymış meclis-i rindānede
Germ-i meyden lāle tek leb-ruhlar al olmuş gelür
- 4 Şeh-levendāne bırakmış ter mişāli gerdene
Nīm kec-rev kellepūşı başka hāl olmuş gelür
- 5 Naḳd-i cān olmaz dirīg seyrinde böyle dilberüñ
Kim cemāli Yūsuf-ı Ken‘ān mişāl olmuş gelür
- 6 Serviler baş indirüb Tūbā selāma muntazır
Naḥl-i gülden kāmeti tāze nihāl olmuş gelür
- 7 Ey Suṭūrī hāl-i zāruñ yāre tibyān itmege
Derdmend bī-çārelerden ‘arż-ı hāl olmuş gelür

VE LEHU

185

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 27b** 1 Seyr iden bir kez cemälüñ şevķına meftūn olur
Sine-i ‘aşķı anuñ günden güne efzūn olur
- 2 Leylī-i zülfüñ tağıtma şems-i ruhsār üzre kim
‘Āleme fitne şalar her bir gören mecnūn olur
- 3 Rūyına kılmaķ nażar ol meh-cemälüñ mümteni‘
Şerm ile taġyır olub levni anuñ mey-gūn olur
- 4 İltifatūn kesme luťf it bir kemīne bendeňem
Bir şabāhuñ ḥayrile aşüfte dil memnūn olur
- 5 Virseler bāzāra ol hüsnüñ metā‘ in ey peri
Naḳd-i cānın şarf ider ‘aşıkläraruñ mağbūn olur
- 6 Ey göñül vuşlat hevāsin naķş-i dilden kıl tırāş
Mā-sivādan el yuyanlar ‘âkibet me ’mūr olur
- 7 Gerdiş-i çarħuñ Suṭūri bir karār üzre degül
Vaşlina ḥandān olanlar hicrine maḥzūn olur

VE LEHU

186

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kaşlaruñ ṭuğrası taħķik ħaṭṭ-i Mevlā bundadur
La‘l-i nābuñ şerbeti baħş-i Mesīha bundadur
- 2 Cennet-i ruhsāruñi men‘ it rakīb-i kāfire
‘Aşikuñ ḥalbinde maṭleb ħuld-i me ’vā bundadur

- 3 Gel temâşā eyle gel dîdâr-ı dôsta ķıl nigâh
Rûy-ı mir ’âtında gör ki şekl-i zîbâ bundadur
- 4 Dest-res olmaç dilerseñ lü’lü’-i ter-dâneye
‘Aşk baھrin қa‘ rına gir dürr-i yektâ bundadur
- 5 Mümkin olsun mı Suٹûrî ‘aşkdan կat‘-ı ümîd
‘Aşk gürûhin yokłasañ a‘lâ vü ednâ bundadur

VE LEHU

187

mefâ’ İlün mefâ’ İlün fa’ ulün

- 1 Alırsañ cânum al cânâ senüñdür
İdersen derdüme dermân senüñdür
- 2 Diler âzâd ķıl isterse կat it
Kerem ihsân lütfu fermân senüñdür
- 3 Garîb ü bî-kesüm hâlime rahm it
Kapuña gelmişüm mihmân senüñdür
- 4 Olubsin hüsn içinde şâh-ı Ken‘ân
Cemâli Yûsuf’um devrân senüñdür
- 5 Dilâ bülbül tek efgâna ne bâ‘ is
Meger kim bir gül-i ҳandân senüñdür
- 6 Mûy-ı zülfüñ olub boynumda zencîr
Kuluñam bende-i fermân senüñdür
- 7 Şavup nevbetlerin ‘uşşâk-ı mâzî
Suٹûrî şimdilik devrân senüñdür

VE LEHU

188

Şiirin ölçüsü hiçbir arûz kalıbına uymamaktadır.

- 1 Ruhsāruñ üzre ol kâkül-i müşg-bâr
Ahşente şâni^c-i hâlik-ı Girdgâr
- 2 Kudret nişânıdır ^câleme ķavseyn ķaşlaruñ
Tuğrâ-yı hükm-i celâle olmaz mı ^ctibâr
- 3 Gül-zâr-ı hüsnüñ zeyn olmuş hōş gül-i hamrâ
Āmentü billâhi üstâd-ı lem-yezel disem vechi var
- 4 Devr-i ruhuñda tâze müy-i nev-żuhûr
Hüsnuñ bahâridur yir yir benefşe-zâr
- 5 Gördüm Suṭûri^ī şafha-i rûyında hatt-ı lâ-yezâl
Tefsîrini eyle beyân nâsa âşikâr

VE LEHU

189

fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilâtün fe‘ilüñ

- 28a**
- 1 Nâz u reftârile şûh-sîre ki gül-zâra çıkar
Dil-i miḥnet-zede şeydâ-şîfat zâra çıkar
 - 2 Aşma ol zülf-i mu‘anber yüze gîsû resenüñ
Niçeler ^caşkile Manşûr oluban dâra çıkar
 - 3 El-hased dilberüñ ol deste dutan şânesine
Yücelür ķadri tamâm külbe-i ^catṭâra çıkar
 - 4 Sen ^cabeş itme ṭabîbilde ki ol zahma devâ
Biri hōş olsa anuñ yirine yüz yâre çıkar

- 5 Dürr-i dendāna bahā ḥ̄âce-i ‘âlem viremez
Niçün ol Yûsuf-ı hüsn yok yire bâzâra çıkar
- 6 Olmayan ķadr-şinâs dilbere olma tâlib
Hüsnine ġirrelenüb neslide hünkâra çıkar
- 7 Tâli‘ üñ yokla Suṭûrî dime dilberde ķuşur
Kevkebün naħsa çevirmiş işüñ idbâra çıkar

VE LEHU

190

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilüñ

- 1 Tarf-ı ruhsâruñ iħāt itmiş o gîsû müşg-bâr
Gûyâ bir gencîne ‘i almış ṭolanmış şöyle mâr
- 2 Bürķa‘ uñ ref‘ it cemâlûñ ‘âleme virsin žiyâ
Şems-i ħâver tek şafaķdan eylesin bir āşikâr
- 3 Çün ezel oldum cemâlûñ şem‘ine pervâne ben
Yandı cismüm nâr-ı ‘aşka gitdi benden iħtiyâr
- 4 Nice bülbül tek fiġâna düşmesin āvâre dil
Nerde bir ġonçe açılsa alur eṭrâfini ħâr
- 5 Elde fırsat variken ferdâya şalma bu günü
Çün bilürsin bu fenâ evkâta olmaz i‘tibâr
- 6 Müy u riş oldı sefîd geçdi Suṭûrî eski ḥâl
Söyle bir tâze ġazel tek ķala senden yâdigâr

VE LEHU

191

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Hayātumdan yumak el hicre bimār oldığumdandur
Baña bu derd-i serler hep saña yār oldığumdandur
- 2 Benüm derd-i derūnumdan ne bilsin ol ṭabīb-i nāz
Nigāh-ı luṭfuñ aqyāra ḥaber-dār oldığumdandur
- 3 Bilürdüm cevrüñ ‘uşşāka ezelden az idi ammā
Baña vaż‘ uñ saña şimdī giriftār oldığumdandur
- 4 Beni teşbīh kılmaç gülşen içre bülbüle ey dōst
Ğam-ı dildār ile şeb-tā-seher zār oldığumdandur
- 5 Sipihrüñ nā-pesend gerdişine gönlüm degül memnūn
Suṭūri rāziyüm dirsem de nā-çār oldığumdandur

VE LEHU

192

mefūlü mefā‘ īlü mefā‘ īlü fa‘ ülün

- 1 Tīguñla açan yārelerüm merhemî neyler
‘Aşķuñ ġami bir dilde ki var öz ġamî neyler
- 2 Hicrān şebini biz yine āsānī geçürdüük
Bir dilde ḥayālüñ ki olur hem-demi neyler
- 3 Cām-ı lebüñün şerbetine mest olan ‘āşık
Şol şire-i engür ile cām-ı Cem’i neyler
- 4 Kurtarmağa sa‘ y eylese dil başını ‘aşķdan
Pā-bendi olan zülf-i ḥam-ender-ḥamî neyler

- 5 Bir şıhhat imiş zevk-i cihān buldu Suṭūrī
Nā-sāzī vücūd-i dehrde ‘iş ü demi neyler

VE LEHU

193

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 28b**
- 1 Genc-i mahfiyüz nihānīdür dūrr-i yektā bizdedür
Olmuşuz ḡavvās-i hikmet cümle deryā bizdedür
 - 2 Gülsen-i ‘ālemde bülbül tek nevā-sāz olmamuz
Nah̄l-i ḳudret ḫaddimüzdür verd-i ra‘nā bizdedür
 - 3 Bir bölüm ‘Ankālaruz ki şāh-i Tūbā āşiyān
Mürg-i dil güzer-gehi ol seyr-i me’vā bizdedür
 - 4 Feyż-i Haķ’dan mu‘ciz-i rūḥü'l-ḳudüsdür gönlümüz
Mürdeler ihyā ider sırr-i Mesihā bizdedür
 - 5 Şeş cihāti ‘arş u kürs ü kevn ü mekāna şıgmayan
Ḳalbimüz beyt-i Hudā Ka‘be-i ‘ulyā bizdedür
 - 6 Zerre tek miqdārimuz yokdur Suṭūrī zāhiren
Feyż-i ilhām-i Hudā’dan cümle ma‘nā bizdedür

VE LEHU

194

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Rüz-i ḫälüdan naşibin buldu şol rindāneler
Zāhide ḥalvet muḳassem ‘āşılıka mey-ḥāneler
- 2 Ehl-i ‘aşkdan ‘aql u his ummaḳ o bir emr-i muḥāl
Mülzem olsun mı naşūḥuñ pendine mestāneler

- 3 Yanmışuz ‘aşk āteşinden dönmemüz yoğdur bizüm
Resm-i āmūz bizden ögrendi ezel pervāneler
- 4 Hamdülillāh bir bölük āzāde rind-meşrebüz
Kaydı yok dünyā yıkılsa sākin-i vīrāneler
- 5 Bü'l-‘aceb tefhīm olnmaz ser-be-ser bir nüktedür
Baḥṣ-i tefsīr hāl iden şol zümrə-i dīvāneler
- 6 Dār-ı miḥnetdür bu ‘ālem cīfesin kılma ṭaleb
‘Ākibet yeksān olur eglendigүn kāşāneler
- 7 Vādī-i deşt-i meczāziden ḥaḳīḳat rāḥi bul
Sa‘ yile ol menzile irdi niçe merdāneler
- 8 Hem-nişin-i derd olub dil ḥāne oldı kān-ı derd
Ḥalī ḫalsın mı Suṭūrī derdden ḡam-ḥāneler

VE LEHU

195

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Cām-ı la‘lūn dilberā sükker midür Kevser midür
Naḥl-i ḫaddūn serv mi Tūbā midur ‘ar‘ ar midur
- 2 Ḳābe Ḳavseyn okınur ḥüsnuñ kitābı ḫaşlaruñ
Mekteb-i ‘irfanda ‘uṣṣāk ehline ezber midür
- 3 Ḥāk-ı pāyūn şad-hezār üftādeler yüz sürmede
Hizmetinde ḫalk-ı ‘ālem hep saña kemter midür
- 4 Gül-‘izāruñ üzre dāne dāne zülfüñ telleri
Gül midür sünbül midür ya miskile ‘anber midür
- 5 Gūlşen-i me’vā midur dā’im şüküfe güllerüñ
Cism-i pākūn nūrile hep ser-be-ser aḥżar midür

- 6 Cāna lezzet ḫalbe rāḥat rūḥa şıhhat bahş ider
Ey Suṭūrī her kelāmuñ dürr ile gevher midür

VE LEHU

196

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Hayāli ḫāṭirumda ol perī rū 'yāda gelmişdür
Gözüm nem cānda ḥasret ol göñül feryāda gelmişdür
- 2 'Acceb mi tevbe-kār olsam şarāb-ı kōhne-sālindeñ
O şuḥuñ lā li ḫāndi tā ezelden yāda gelmişdür
- 3 Cüdā düşdüñse ey dil kesme ümmīdi Ḫudā'dan sen
Niçe vīrāneler vaqt ola ki ābāda gelmişdür
- 4 Bu meydān-ı maḥabbetde şalādur ser viren gelsin
Kiyās itme bu mānī Қays'ile Ferhād'a gelmişdür
- 29a 5 Ḥayāl-i ḫaṭṭ u ḫālindeñ Suṭūrī terk-i ḥāb itmiş
Ğam-ı 'aşķuñla bu ebyāt dil-i nā-şāda gelmişdür

VE LEHU

197

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Tarīk-ı 'aşķa girmek gerçi bir şahşa hidāyetdür
Velī bir mürşid-i kāmil bulınca ḥaylī zaḥmetdür
- 2 Eger 'aşķ iseñ mā şuķuña şarf eyle hep varuñ
Ezel cāni ki ol virmiş aña virmek ne minnetdür
- 3 Temīz ḫıl jengden pāk eyle mir'at-ı ķulūbuñ sen
Ḳalursa cirkef içre dil beyti yakīn bil ki nedāmetdür

- 4 Eger idrāk ü fehmüñ varise pendümi gel gūş it
Cihānda pāk-dil olmaķ kişiye başķa devletdür
- 5 ‘ Acebdür ṭıfl-ı dil-āsā hevāya tābi‘ olmaķda
Gözüñ aç ey bī-çāre ṭutdiguñ bir h̄āb-ı ḡafletdür
- 6 Baķarsaň rūy-ı h̄übāna nażar kıl bir başīretle
Bu dünyā bir vefāsız zen gibi şoñı ki āfetdür
- 7 Gel ey ‘ākıl tedārik gör geçirme vakıt ü evl̄kātuň
Ya bu beş rūze ‘ömr içün seni ṭutmiş ne ḥayretdür
- 8 Tevekkül bābına dāhıl olub gel Hākk'a teslīm ol
Suṭūri cānib-i Hāk'dan gelen hükm-i ‘adāletdür

VE LEHU

198

fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilūn

- 1 Bir cemāli hūrşid-i tābāna yetdüm çok şükür
Bu dil-i mecrūh içün dermāna yetdüm çok şükür
- 2 Aradum gezdüm cihāni ser-te-ser geşt eyledüm
Hizmeti dergāh-ı hāş sultāna yetdüm çok şükür
- 3 Bülbül-āsā çok zamān bu kōhne bāğı bekleyüb
Hāmdūlillāh bir gül-i hāndāna yetdüm çok şükür
- 4 Ya‘ kūb-āsā bekledüm dārū'l-hazende bir zamān
Tā ümīdüm şāhibi Ken‘ān'a yetdüm çok şükür
- 5 Yārdan mehcür iken buldı Suṭūri vuşlatı
Cān içinde cān olan cānāna yetdüm çok şükür

VE LEHU

199

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 ‘Âşıkuñ hicrile hāli āhile efgān olur
Tutuşub yanmaķda hāli dünyāda nīrān olur
- 2 ‘Ālem içre çünkü ‘âşık bulsa öz ma‘şūkını
Taht-ı Cemşid’e cülüs itmiş gibi sultān olur
- 3 Atmasın mı cānını Manşur gibi ol dārına
Nīm şeb tenhāda dōsti kendüye mihmān olur
- 4 Bī-haber zāhid ne bilsin ‘aşk nedür sevdā nedür
‘Aşk-ı pāki cisme ķuvvet cān içinde cān olur
- 5 Bulmadı lezzet hevāsin münkir-i dīdār olan
Kim ki ‘aşka mübtelādur sīretā insān olur
- 6 Dōst imiş süflādan ‘ulyāya çıķardan dōstını
Dīde-bānuñ dōst olinca ‘arş ü kürs seyrān olur
- 7 Ey Suṭūri ‘aķl-ı nāķış irmedi dōst remzine
Cāhil ü nādān bu sözde sīretā hayvān olur

VE LEHU

200

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ey saçı sünbül yüzünde zülf-i reyhānuñ mı var
Bāğ-ı cennetden dirilmiş verd-i ḥandānuñ mı var
- 2 Bir nigāhuñ mürde-i şad-şāle cānlar bahş ider
Var ise ‘İsi-nefes tek sırr-ı bürhānuñ mı var

- 29b**
- 3 Rüstem-i Zâl olsa tîguñdan olur hem havf-nâk
‘Aşr içinde saña gâlib merd-i meydânuñ mı var
 - 4 Pâdişâh-ı dehr olub cümle cihân hükmüñdedür
Mühr-i Süleymân gibi bir elde fermânuñ mı var
 - 5 Gırrelenme hüsňüñe bir gün irer aña zevâl
Âb-ı hayvân mı içübseñ böyle devrânuñ mı var
 - 6 Biz Suťûri kârbânuz ‘azmimüz râh-ı bekâ
Yol haťar-nâk bir delîl-i dânâ rehvâruñ mı var

VE LEHU

201

mef'ülü mefačılıü mefačılıü fačülün

- 1 Dildârdan ayru düşeli hâyli zamândur
Dil hicre tayanmaz işi çün âh u figândur
- 2 Ben dirdüm ola şayed o şûş derdüme dermân
Sehv eylemişüm ol ki meger âfet-i cândur
- 3 Dil teşne gezer ârzû-yı kand-i lebüñle
Luťf eyle begüm kand-i lebüñden beni kandur
- 4 Gel sînemi aç dâğ-ı dilüm eyle temâşâ
Cevrûñ tîgile göz göz olub hep hicrândur
- 5 Ham olsa Suťûri kâdüñ ‘aşkdan ‘aceb olmaz
Üştür çekemez anı ki bir bâr-ı girândur

VE LEHU

202

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 O perī şeydā gönlüm zār u efgānındadur
Gülşen-i hüsnüñ temاشā verd-i hanḍānındadur
- 2 Şâh-ı Tûbâ’da maķāmum olsa memnūn olmazam
Āşıyān-ı mürğ-ı dil zülf-i perişānındadur
- 3 Nâveküñden yok liyākat hâl-i zârum ‘arż idem
Dest-i cevrüñ çünkü dâ ‘im ‘aşikuñ kanındadur
- 4 Câna kaşduñ varise gel itmezem aşlā diriğ
Cümle varum saña teslim bend-i fermânuñdadur
- 5 Kâkülüñ her târina cân riştesin bend itmişüm
Ger bu çeşmüm dûr ise gönlüm senüñ yanuñdadur
- 6 ‘Aşkuñi terk itmezem terk eylerüm cân u seri
Niçe ki dest-i ümidiñ luṭf-i dâmânuñdadur
- 7 Ey Suṭurī rûşenâdur âh-ı ‘aşkuñla bu dil
Revğan-ı dilde çerâğum beytü'l-aḥzânuñdadur

VE LEHU

203

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 ‘Âşıka cevr itmeden başdan belâ eksük midür
Bir gûle gülşende bülbülden şadâ eksük midür
- 2 Şerha şerha dâglardan dilde yokdur hâlī yir
Yine baksañ yârden bir ān cefâ eksük midür

- 3 Şūḥı men̄ itmek degül kābil cihānda ġayrıdan
Sen kiyās eyler misin ki mübtelā eksük midür
- 4 Kanda bir dil-keş hevāsin serde peydā eyledüm
Ey göñül şanma ki anda bed-liğā eksük midür
- 5 Ey Suṭūrī her zamān bir ṭān oķından sīnede
Geçmeden bir dem ḥadeng-i pür-ḥaṭā eksük midür

VE LEHU

204

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Cihān bāğında bir nev-tāze ḥüb gül-izārum var
Ḳamer ṭal̄at melek sīret dil ārām tuḥfe yārüm var
- 2 Dem-ā-dem ben faḳīri ḥān-ı vaşlından ider ihsān
Kerem bābında bī-hemtā bu şāha iftiḥārum var
- 30a** 3 Gülün sünbülini dehrüñ göñül bir pūla itmez 'add
Şemīm-i 'anber-i sārā gibi bir zülf-i mārum var
- 4 Eyā ḥūrṣīd-i 'ālem tābuña ben ser-fürū itmem
Fetīl-i şem̄-i iqbālile yanmış başka nārum var
- 5 Ḥarīdārum metā-ı vaşlına cān naqdini virdüm
Felek şu ḳatma bişmiş aşa yārile bāzārum var
- 6 Behiştüñ ȝevk-ı lezzātı degül bir ȝerre 'aynumda
Tavāfum Kā be-i maḳṣūd cānum kūy-ı yārüm var
- 7 Suṭūrī kānī üm el-ḥamdüllāh vak̄t-i ḥälümden
Felek kec-rāst devr itse benüm andan ne kārum var

HARFÜ'Z-ZĀ'

205

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 O şūluñ gün-be-gün cevr ü cefası artar eksilmez
Serümde 'aşk-ı dildaruñ hevāsı artar eksilmez
- 2 Beni hicr āteşiyle yakdı yandurdu o bī-inşāf
Anuñ gitdükce 'ālemde şafası artar eksilmez
- 3 Metā'-ı hüsni Yūsuf dan ziyāde şöhretin bulmuş
Ki lā-büd seyr idenlerden bahāsı artar eksilmez
- 4 Senüñ 'aşķuñdan ey dilber düşerse nokta bir cāna
Mahabbetden meveddetden edāsı artar eksilmez
- 5 Niçün ol bī-raḥm bilmem cefasın terkini virmez
Meger kim kara bahtumdur belāsı artar eksilmez
- 6 Nihāl-i ḥadd-i bālāsı 'aceb bir tuḥfe naḥl olmuş
Suṭūrī ol sebebden mübtelāsı artar eksilmez

206

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Vefəsiz dilberüñ 'aşkıyla nälān olmağa degmez
O şūluñ hasretiyle zār u giryān olmağa degmez
- 2 Oturub yādlarla şohbet-i hāş eylese her dem
Dil-i şūrīde andan yaña sūzān olmağa degmez
- 3 Fiğān u zāruñ ey bülbül yetürdüñ evc-i eflāke
Bu beş gün şādī olmaç şu perişān olmağa degmez
- 4 Ḥat-āver oldığuñ dem hep döner 'āşıklaruñ senden
Dil-i 'āşıklaruñ firkatde hicrān olmağa degmez

- 5 Bu dehrüñ kimse ȝevkىndan Suñuri behreyâb olmaz
Ezel mi' mâri olmaç şoñra yeksân olmaça degmez

207

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Şanma bîhûde gezüb 'âlemi seyrân idenüz
Künc-i vaહdetde muķîmüz habs-i cân idenüz
- 2 Çekmezüz minnetini gülşen-i dehrüñ gül içün
Gülşen-i bâg-i belâgatde biz efgân idenüz
- 3 Dilberüñ ȝevk-i vişâlüñ yine ağıyârı sürür
Biz hemân hâtîr ile her gice mihmân idenüz
- 4 Biz ferâmûş idüben dest-i fedâdan degülüz
Bir maહabbet dôst olana terk-i ser cân idenüz
- 5 İmtihân olmağa çok serkeşi râm eylemişüz
Dir Suñuri niçe nâ-ķabili insân idenüz

208

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Yetmeden vaşlına şûhuñ ne bu zâruñ çekerüz
Dirmeden ȝonçesini neşter-i hâruñ çekerüz
- 2 Niçe bir giryede կalsın dil-i Ya'kûb ȝazîn
Hüsni Yûsuf gibi ârzû-yı dîdâruñ çekerüz
- 30b** 3 Sînede âteş-i 'aşkuñ ki nihân eylemişüm
Olmayan vâkîf-i sırr ȝayret-i 'ârin çekerüz
- 4 Cûr' a-i vaહdet içüb olmuşuz mest-i ebed
Şanma zâhid o meyüñ bezm-i hümârin çekerüz

5 Gönlümüz bağlayalı bir melek-rū şaneme
Günde biñ ṭa^c n-ı şenī^c cevr-i nigārin çekerüz

6 Olmadı sa^c y müfīd yetmedi menzile dil
Ey Suṭūrī reh-i miḥnetde ḡubārin çekerüz

209

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Cefā vü cevr-i dildārile efgān eylemek olmaz
Nihānī derd rāzin ḥalqa şayān eylemek olmaz
- 2 Habībüm mevsim-i güldür temāşā eyle gülşāni
Tökince naħl-i evrākuň da seyrān eylemek olmaz
- 3 Ḥadeng-i cevrinüñ biñ dürlü yüz zaḥm açdı sīnemde
Bu yāre özge bir yāre ki dermān eylemek olmaz
- 4 Kerem kıl ḥātır-ı 'uşşāka her dem ṭa^c n daşın atma
Ki ma^c mûr itmedüñ bünyādı vīrān eylemek olmaz
- 4 Vefasız dilberüñ sevdası bir müşkil keşākeşdür
Ki südi olmayan vuşlatda hicrān eylemek olmaz
- 5 Suṭūrī cevr-i mehveşlerden aşlā ictināb itme
Çekenler cān ḫaydın meyl-i ḥübān eylemek olmaz

210

fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilātūn fe' ilün

- 1 Yine ḡamgīn dile bir ehl-i vefā yār araruz
Nāzı ḥōş resmi edā şivelî reftār araruz
- 2 Yine bir gül-ruḥa şeydā-şifat düşdi göñül
Def^c -i ḡam itmeye bir şuffe-i gül-zār araruz

- 3 Cān metāc in araya re's-i māl eylemişüm
Ey felek virme ḥalel dōst ile bāzār araruz
- 4 Ehl-i dil kesb-i kemāl itmege sa'y eyledigi
Vakıt olur nām u nişān hep gide āşār araruz
- 5 Şubh u şām uğrina hīzmet kemerin bağladığum
Bir güler yüzle Suṭūrī bir i'tibār araruz

211

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Meded ḡāfil mebāş ol merd-i bī-ḳadr nāsa yüz virmez
Seni günden güne adlar bugün yarın aşar virmez
- 2 Seni taḥfīf ider gāh gāh tamām kendi ḡurūrından
O bir ḥāl-i bürūdet kim anı bir kūh-1 sār virmez
- 3 ' Aceb bir fikr-i dūr-ā-dūr idersin ey dil-i ahmaḳ
Yolında cān nişār itseñ miyānin ol püser virmez
- 4 Gice gündüz elinden çekdigüm çevri beyān itsem
Senüñ bu itdigüñ ẓulmi İslām'a kefer virmez
- 5 Suṭūrī daḥi mazlūmān çıkar heft-āsmān üzere
Nedür bilmem bu seḥħāre ki bir radde eṣer virmez

212

müfte' īlün müfte' īlün müfte' īlün müfte' īlün

- 1 Bezm-i meyi vaḥdet ile bir bölük mestānelerüz
Cāy-ı rāḥat eylemişüz sākin-i mey-ḥānelerüz
- 2 Şem'-i cemālūñ göreli rāḥatıden el yumışuz
Devr iderüz başına biz gūyā ki pervānelerüz

- 3 Ehl-i ḥarābāt okunur defterimüz gerçi bizüm
Ma‘nide ābāde olub şūretā vīrānelerüz
- 31a** 4 Mürġ-i dile lāle olub ‘anber-i müşgīn şacuña
Bād-i şabāla dağılub biz anı hōş şānelerüz
- 5 Resm-i edeb bizde umulmaķ hele bir emr-i muħāl
Deşt-i cünūnī ṭolanan gümreh-i dīvānelerüz
- 6 Özge hevādur ki Suṭūrī bizi āgāhī bilür
Anlara biz āşināyuz yādile bīgānelerüz

VE LEHU

213

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Göñül ḥayretde ol dildārdan kimse ḥaber virmez
Dil-i seydāya peyğām-ı ruh-ı gūlden eṣer virmez
- 2 Akıtdum āb-ı ḥasret yaşını ben cūybār-āsā
Meger peyk-i şabāya eṣk-i dīdemdür güzer virmez
- 3 Beni nā-ehl olan ṭa‘n eylemiş işbu melāmetden
Dil-i ‘āriflere cāhil kelāmindan keder virmez
- 4 Ne mümkün zūr bāzūyile devlet dāmenin dutmaķ
Çekilse vesme biñ kez dīde-i a‘mā başarı virmez
- 5 Suṭūrī gülşen-i dehri temāşa eyledüm yir yir
Ruhuñ tek bu meşāmī ḥāṭira hīç ḡonçe ter virmez

VE LEHU

214

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilān

- 1 Cām-ı ‘aşķuñ bādesin nūş eyleyüb mestāneyüz
Leylī-i zülfüñ görüb Mecnūn gibi dīvāneyüz
- 2 Şem‘-i ruhsāruñ başında devr idüb fānūs gibi
Nār-ı ‘aşķuñ tābına biz per yaķar pervaneyüz
- 3 Şaṭranc-ı ‘arşada biz ruh sürüb at şıçradub
Şāhları māt eyleyen bu rezmde ferzāneyüz
- 4 Per açub her vādiye itmez tenezzül mürğ-ı dil
Kuds-i lāhūta muķārin biz ḥārīm-i lāneyüz
- 5 Ehl-i idrāk fehm ideranca ne hālet olmamuz
Āşināya āşinā bīgāneye bīgāneyüz
- 6 Ey Suṭūri ḳiyemetüñ nādān olan fark eylemez
Gevheri şarrāf olananca bilür bir dāneyüz

VE LEHU

215

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilān

- 1 Derd-i ‘aşķuñ şaklarum sīnem içinde serv-i nāz
Şem‘-veş başum kesilse itmezem ifşā-yı rāz
- 2 Ḥāl-i ‘aşķı bilmemiş zāhid ki ṭa‘n eyler bizi
Cānib-i Ḥaḳ’dan bize bir luṭf u iħsāndur mecāz
- 3 Müşkil ol derddür ki dermān eylemez aña ṭabīb
Çekdi zaḥmetler belālar içre қaldı kış u yaz

- 4 Bir kemîne bendeyüm terk itmezem dergâhuñi
Senden artdukça cefalar bende artmışdur niyâz
- 5 Secde kılmazsañ Suṭûri ebrûlar mihrâbına
Bil ki maḳbûl olmadı ‘ind-i Ḫudâ’da ol namâz

VE LEHU

216

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Yanmada nâr-ı ġam u ‘aşkile biz pervâneyüz
Leylī-i zülfüñ görüb Mecnûn gibi dîvâneyüz
- 2 Ehl-i idrâk olmayan itmez bizi gerçi hisâb
‘Arşa-i rezm-i belâğatde bugün ferzâneyüz
- 3 Per açub her vâdiye şalma göñül mürgrün meded
Cîfeye itmez tenezzül göñlümüz pâk sâdeyüz
- 4 Zevk-ı dünyayı ferâmûş itmişüz dilden tamâm
Ah-ı hasret çekmegile sâkin-i ġam-hâneyüz

217

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 31b**
- 1 Dilde ȝikrüm Hâk olub Allâh’dur evrâdimuz
Andan özge kime olsun dâdımız feryâdimuz
- 2 Hû çeküb dôst ismini yâd eyleyüb ‘âr itmeyüz
Tâ ezelden ‘aşkile olmuş bizüm bünyâdimuz
- 3 Hâlimüz fehm eylemez şol bî-başar nâdân olan
Bulmuşuz luṭf-ı ebed Kur’ân olub irşâdimuz
- 4 Kendi kendinden gelür ehl-i kemâle ma‘rifet
Lâciverdī ķubbenüñ bennâsidur ûstâdimuz

- 5 'Akl olan çekmez elem dünyāda rızķın ḫaydını
Yog iken var eyleyen virsin bizüm īrādimuz
- 6 Bir leb-i şirin için bu kūhsārı beklerüz
Cān u basın terkin itmiş bu dil-i Ferhād'ımuz

VE LEHU

218

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Kiyās itme reh-i 'aşķuñda turmaz bī-vefāyuz biz
Ezelden ehl-i dillerle bulışmış āşināyuz biz
- 2 Nola ger hālimüz 'arż eylesek me 'mūl-i himmetle
Kapuñda bende-vār bir 'abd-i kemter bī-nevāyuz biz
- 3 Dem-i pīrīde nevres vaşfuñ itsek itme isti'cāb
Ezelden hūblaruñ hīzmetlerinde çün sezāyuz biz
- 4 Tenezzül itmeyüz nādāna ister şāh-ı dehr olsa
Kemāl ehlüñ yolında ferş olınmış hāk-i pāyuz biz
- 5 Girüb meydān-ı 'aşķa baş u cāndan dönməməz yokdur
Belādan ictināb itmez müheyyā-yı kažāyuz biz
- 6 Sever maḥbūbı dönmez i'cīkādından dimişlerse
Aña inkārimuz yokdur civāna mübtelāyuz biz
- 7 O şūhuñ ḫahr u luṭfindan Suṭūri hālini şorma
Ne bulduksa cihānda cevr-i dilberden şafāyuz biz

VE LEHU

219

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Rāz-ı aşķuň cān u dilden ḥayli nevbet beklerüz
Āşikāre itmeyüb tā kim kiyāmet beklerüz
- 2 Şāh-nişin-i dehre yokdur bizde meyl ü i‘tibār
Dutmişuz künc-i ḥarābāti ferāğat beklerüz
- 3 ‘Andelīb-i bī-nevā tek zārimuz ḥadden fūzūn
Şuffe bu kōhne ribāṭda istirāhat beklerüz
- 4 Germ olub şūfī gibi biz ‘aşķa inkār itmeyüz
Hamdülillāh ol riyādan biz selāmet beklerüz
- 5 Pīr-i aşķuň dāmenin himmet eliyle tutmuşuz
Menzil-i bālāda bir şāhib-kemālāt beklerüz
- 6 Gül gibi ḥāmūş olub ḥārile olduk hem-nişin
Bülbül-āsā ḥoş-nevā-sāz-ı feşāhat beklerüz
- 7 Niçe erler zāl-i dünyaya gelüb itmiş güzār
Ey Suṭūrī hāzır olmuş biz de riḥlet beklerüz

VE LEHU

220

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

- 1 Fenā mülkinde bend olmuş giriftār-ı belāyuz biz
Teşekkīmüz degül nāsa ki teslīm-i rizāyuz biz
- 2 Türābımız alınmış rūz-ı evvel dest-i miḥnetle
Yapılmış vādī-i ḡamda kūrılmış bir bināyuz biz

- 3 ‘ Aceb mi nâle vü zârı çı́karsak evc-i eflâke
Düşüb bahr-i ‘ amiķa ṭâlib-i bâd-ı hüdâyuz biz
- 4 Binüb bir ȝevraķ-ı nâ-sâza Hıżr-ı dil refîk oldı
Urılmış ȝarbe-i ‘ aşķile mecrûh bī-devâyuz biz
- 32a** 5 Bize bu güft ü gûlik ȝuşşadan âzâde bir nûşha
Yazılmış sehvi yok hep cûrme dâ ’ir pür-ȝatâyuz biz
- 6 Harâbât ehli bilmez fenn-i âmûz-ı edeb resmin
Bu ‘âlem feyzimüz virmez ki bir başka edâyuz biz
- 7 Der-i mey-ȝâne bilmez bir bölük mestâneyüz ammâ
Hâyât-ı câvidâna teşne-leb âb-ı hüdâyuz biz
- 8 Ne ‘işrûna muḥarrem ne şafer mâhîna var idrâk
Ki şeb rûz cengimüz hep nefstile mâ ’il-ȝazâyuz biz
- 9 Suṭûrī imtişâl-i emr-i külli men ‘ aleyhâ fân
Olan ircī’ye lebbeyk andan şâhib-nidâyuz biz

VE LEHU

221

fâ’ ilâtün fâ’ ilâtün fâ’ ilâtün fâ’ ilün

- 1 Bu ȝarıb ȝurbet mekânda sırra maḥrem bilmezüz
Maḥv-cismüz ‘ aşķile biz özge mâtem bilmezüz
- 2 Biz ȝâkīkat tîg ile ceng eylerüz bed-nefsile
‘ Arşa-i meydân-ı ȝâtīr ceng-i nîrem bilmezüz
- 3 Ȑam-ı ‘ aşķdan ȝâlī olmaz dîdemüz nemden muķîm
Zevk-ı dünyâ ile şâdân bezm-i ȝurrem bilmezüz
- 4 Faḥr libâsından şoyılmış giysümüz köhne ‘ abâ
Zînet-i dünyâ içün dînâr dirhem bilmezüz

- 5 Vādī-i nazm-i serā'ir hükme tashîr eyledik
Şâh Süleymân gibi biz engüşt-i hâtem bilmezüz
- 6 Sâki-i 'aşkdan niçe cür'a içüb mest olmuşuz
Biz şamuñ keyfin görüb hoş anı çok kem bilmezüz
- 7 Gice gündüz 'aşk olubdur yâr-ı şarîm bizüm
Ülfetimüz 'aşkiledir şayrı hem-dem bilmezüz
- 8 Ey Suştûrî dilde dôstuñ biz şamın çok çekmişüz
Andan ayru dilde aşlâ şayrı bir şam bilmezüz
- 9 Dilde vardur bir şamum şamm u melâlüm bilmezüm
İtdigüm bîhûde söz kendi makâlüm bilmezüm

VE LEHU

222

mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün

- 1 Cemâlûn tâbdâr olsa şiyâsin ol kamer virmez
Misâl-i şemse karşu şem'a yansa şu' le fer virmez
- 2 Hele lâyık degüldür serv teşbih eylemek kaddin
O bir bî-sûd dırâht-ı müntehâdur mîve ber virmez
- 3 'Îzâruñ bâğ-ı cennetdür şükûfe olmada her dem
Ruhuñ tek cân dimâğına viren bu şonç ter virmez
- 4 Dehânuñ dürr-i bî-hemtâ lebüñ şan havz-ı Kevser'dür
Halâvetde letâfetde o lezzet kand şeker virmez
- 5 Suştûrî âb-ı çeşmûn cûybâr it zîr-i pâyinde
Şadef feyz almasa ebr-i nisândan bil güher virmez

VE LEHU

223

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Dil-i ‘āriflere ṭa‘ n itse aḡyār hīç keder virmez
Ki āb-ı hōş-revāna vaḳvaḳ-ı ḍifda‘ keder virmez
- 2 Sözüñ gevherlerin ḥarc eyleme nā-ehl olan yirde
Kelām-ı ‘ārife her nā-ṣināsī sem‘ başar virmez
- 3 Raḳībūn kūy-ı yāre gelmesinde yoḡidi şübhe
Bihāmdillāh o kelbe eşk-i seyl-ābum güzer virmez
- 4 Cihānuñ ‘izz ü cāhı rif‘ atine mālik echeller
Virür dānālara ȝilletle miḥnet sīm ü zer virmez
- 5 Behey gāfil kīyās itme bu ḡarḥ-ı kīne-ver dā‘ im
Döner her dem merām üzre baña hīç bir ḥaṭar virmez
- 32b** 6 Ne ‘ākīllar ne ‘ālimler bu sırra olmadı vākīf
Giden gelmez gelenler ey Suṭūrī bir eṣer virmez

VE LEHU

224

fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilātün fe‘ ilün

- 1 Ehl-i naẓmum dutar ‘ālemleri bu şevketimüz
Çıkmiş eflāke berāber yücelüb rif‘ atimüz
- 2 Reşk ider ehl-i ḥased görse bu dārātimuzı
Kān u gevher olub artmakda bütün kıymetimüz
- 3 Zāhidā sen bize vaṣf eyleme dārū'l-‘adeni
Kūy-ı dildār ṭavāf eylemedür cennetimüz

4 Mäl-i dünyayı bütün virseler memnūn degülüm
Vuşlat-ı dōst ile biz bulmadayuz rāhatimuz

5 Her kelāmında Suṭūrī yine biz nükte olur
Mihr-i ‘ālem gibi bu cümledür ‘izzetimüz

VE LEHU

225

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

1 Vā‘ız-ı bī-ḥaber añlar mı bizüm hikmetimüz
Haşre dek mest-i ḥadīm içe bizüm şerbetimüz

2 Yine tebṣīr-i vişāl virdi bize bād-ı şabā
Gitdi ḡam geldi sürür yetdi bizüm devletimüz

3 Cīfe-i ḥirk-i riyādan yumişuz kendimüz
Ehl-i dünyādan ıraq olmağadur niyyetimüz

4 ‘Aşķ-ı pākile şeref buldu ḫamu ehl-i vuşūl
Zerre isek de çıķubdur felege rif’ atimüz

5 Nazm-ı dürr ü güherüñ ḥadrini nādān ne bilür
Ey Suṭūrī yine şarrāf bilür kıymetimüz

VE LEHU

226

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

1 Ders-i ‘aşķuň sebaķı külli bizüm ezberimüz
Künc-i mey-ḥāne maķām derd ü belā rehberimüz

2 ‘Ālemüñ sūd u ziyānından bize var mı keder
Biz ḫalem nişt Ḥudā’yuz kim okur defterimüz

- 3 Bir gedāyuz ki bize reşk ider ol mīr ü vezīr
Ser-fürū eylemez ‘ālem şehine kemterimüz
- 4 Hāk iken rif‘ at ü a‘lā bize çün oldı naşīb
Evc-i eflākde töğar çünki bizüm ahterimüz
- 5 Ey Suṭūrī sūhanuñ olmada mir’at-ı ķulüb
Gün gibi zāhir olur dilde olan cevherimüz

VE LEHU

227

mefā‘īlün mefā‘īlün fa‘ūlün

- 1 Hayālüñden göñül bir ān ırılmaz
Niçe kim cism ü tenden cān ırılmaz
- 2 Eger şāhum beni ǵamgın iderseñ
Ğamuñdan şādi-i devrān ırılmaz
- 3 Tehī ķalmaz göñül hicr ü elemden
Ki bu ǵam-ḥāñeden mihmān ırılmaz
- 4 Gice gündüz fiğān eyler çü şeydā
Dikenden ol gül-i ḥandān ırılmaz
- 5 Dilüm ǵikrinde destüm hem du‘ āda
Lisānumdan dağı Sübhān ırılmaz
- 6 ‘Aceb ḥāle düşübdür bu bi‘-çāre
Yürekden āhile efgān ırılmaz
- 7 Haṭādur bi‘-vefāsız dōsti sevmek
Göñül didikleri rindān ırılmaz
- 33a 8 Mariż-i ‘aşk olubdur bu Suṭūrī
Cigerden derd ü ǵam hicrān ırılmaz

228

mefā' İlün mefā' İlün fa' ulün

- 1 Elinden sübḥa-i mercānı düşmez
Dilinden lafṣa-i Sübḥān'ı düşmez
- 2 Ene'l-ḥaḳ ḥoldı 'aşḳ ehlinde peydā
Kesilse ḡayrı gūne ḫanı düşmez
- 3 Müşerref eylesin bu bende-ḥāne
Efendimüñ o şevket şānı düşmez
- 4 Ṭabībüm urmasa bu zahma merhem
Cigerden hūnile hicrānı düşmez
- 5 Gūlūn ḥārile hem vaqt oldığından
Dilinden bülbülüñ efgānı düşmez
- 6 Suṭūrī esb-i ṭab' uñ çek 'inānin
Ki nā ehle sūḥān meydānı düşmez

229

müstef' İlün müstef' İlün müstef' İlün müstef' İlün

- 1 Rūz-ı elestden cām-ı 'aşḳ nūş eylemiş mestāneyüz
Şem'-i cemālüñ şevkīna devr eyleyen pervaneyüz
- 2 'Ārile nāmūsı atub rüsvāy-ı 'ālem olmuşuz
Cāmi' vü mescid terk idüb mu' tekif-i mey-ḥāneyüz
- 3 Leylī-i zülfüñ mūyına cān riştesin bend eyledüm
Vādī-i ḥayretde bugün Mecnūn gibi dīvāneyüz
- 4 Kāşāneden yok ḥazzımuḍ dutduḍ maḳām-ı vaḥdeti
Vaḥṣī gibi mesken ṭutub biz mā' il-i vīrāneyüz
- 5 Āgāh idüb 'aşķuñ tamām her sırr-ı ma' nīden beri
Olduḍ Suṭūrī ḥaşinā şüret eger bigāneyüz

230

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kays u Ferhād'a bedel biz bir bölük mestāneyüz
Tebdīl-i rāḥat idüb bir sākin-i ḡam-ḥāneyüz
- 2 Bülbül olmuşdur lisānum şevkına ol ḡonçenūn
Yanmada ‘aşķ odma biz şimdilik pervaṇeyüz
- 3 Fenn-i āmūz-ı edeb bizden umulmaz rāygān
Kendimüzden geçmişüz biz ‘aşķile mestāneyüz
- 4 Қanda bir dīvāne bulsaq āşinālık eylerüz
Nefretimüz āşināya ‘ākılala bīgāneyüz
- 5 ‘Ārif-i billāh olanlar seyr eylesinler hālimüz
Gevher-i ‘irfān içinde biz de bir yek dāneyüz
- 6 Қayd-ı dünyāya ta‘alluk yok Suṭūrī fikrimüz
Künc-i ḥarābātda bekler mu‘tekif mey-ḥāneyüz

231

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

- 1 Mahabbet āteşiyle yanmayub ‘aşķ ki cān virmez
Ḥarām oldu aña ol nām-ı ‘aşķ rūḥ-ı revān virmez
- 2 Ṭabībüm şerbetüñ itme dirīğ bīmār-ı ‘aşķuñdan
Dem-i nez‘ üm zülālüñ içmeden dil ḥaste cān virmez
- 3 Şafā-yı seyri dīdāruñ behişt ġilmānına teşbīh
Dirīğā bī-başarlar dīdesinden bir nişān virmez
- 4 ‘Aceb mi ḥāl-i zāruñ ‘arż iderse bendesi şāha
Rakīb-i bed-menişler rāhūm almışdur emān virmez
- 5 Leb-i meygūnuñuñ nūş eyleyen mest-i ebed ḫalmış
Anuñ keyfiyetin ayrik şarāb-ı erḡavān virmez

- 33b**
- 6 Kerem kıł va^c de-i vaşluñ efendim şalma ferdāya
Bu çarḥ ‘aksine devr eyler bize fırsat emān virmez
 - 7 Müsellemđür Suṭūrī mülk-i nażm içre sūḥandāna
Veli da^c vā-yı ‘irfān eyleyüb kendüye şān virmez

232*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

- 1 Bāğ-ı dehr içre bütān tāze-nihāli neylerüz
Zevrakı girdāba şalduk i^ctidāli neylerüz
- 2 Nām u nengi atmışuz hep bir böлük gümrāhlaruz
Olmuşuz rüsvā-yı ‘ālem i^ctibārı neylerüz
- 3 Terk idüb çün fāriğ olduく cümle ’i bulduk sürūr
İşbu hāle kāni^c olduく ġayrı hāli neylerüz
- 4 Mihr ü māhı seyr idübdür dīde-i idrākimüz
Kim şafağdan gösteren başın hilāli neylerüz
- 5 I^c tibārı ‘ālemüñ çün şimdilik nādānadur
Ey Suṭūrī bī-nişānuz biz kemāli neylerüz
- 6 Bir cemālūñ şevķine pervāne olmuşdur gōñül
Yanmadur maķsūdımız çün kīl ü kāli neylerüz

233*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

- 1 Şubḥ-ı kālūdan mey-i ‘aşķ ile maḥmūrlardanuz
Biz ḥarābāt-ı elestüz şanma ma^c mūrlardanuz
- 2 Çekmişüz rāḥat ümidiinden ta^c alluk dāmenin
Cevr-i endūh-ı felekden ḥālā mecbūrlardanuz

- 3 Bizden āmūz-ı edeb ummaķ o bir emr-i muḥāl
Rind-i rüsvā-yı cihān dillerde meşhūrlardanuz
- 4 Bāde-i rengīne mā ’il ḡayrıdan ḫaṭ^c-ı ümid
Dīde-i cān birle hüsn-i yāre manzūrlardanuz
- 5 Zerre-i nā-çīz ḫadar yok gerçi kim miğdārimuz
Faḳr-ı mülküñ şahiyuz dārāya menfūrlardanuz
- 6 Şiblī olsañ nāṣīḥā pendüñ bize ḫılmaz eṣer
Neżr-i naḳd-i cān iden ol dāra Manṣūrlardanuz
- 7 Ey Suṭūrī ṭutsa nākış sözlerin ehl-i ‘ukūl
Kim ḫalem nīst Hudā’yuz şimdi ma‘ zūrlardanuz

234

mefūlǖ mefač̄ ilǖ mefač̄ ilǖ fač̄ ulün̄

- 1 Dehr içre bugün gerçi ne a^c yān ne mīrüz
Şuretde faḳirüz velī sīretde emirüz
- 2 Ḥaḳ söz diyerüz lāfile bizden dirig olmaz
Bu ḥāletile gör nice mānende-i tīrüz
- 3 Ḥāk-i ḫademüz ehl-i vefā şāhib-i ‘ilme
Yok raġbetimüz şoḥbet-i nādāna nefīrüz
- 4 Aḡyārla şeb ü rūz bizüm ‘arbedemüz var
Haylīce bu meydān-ı meveddetde dilīrüz
- 5 Cehd it bulasın ‘ārifi ‘irfanda Suṭūrī
Iżhār-ı hü[vi]yyetde? girift-dāmen-i pīrüz

235

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

1	Benüm rāz-ı nihānum kimseye olmaz beyān sensiz
Olur günden güne efzūn tamām cisme zebān sensiz
2	Vücūdum mülki hep berbād olup virāna yüz tutdī
Harām oldu baña dirlik bu dehr içre amān sensiz
3	Şeb ü rūz ḥasreti dīdāruñ almışdur beni benden
Murādum tīri irmez bir nişān ebr ü kemān sensiz
34a	4 Cihānda şıḥhatümden kesmişüm rişte-i ümmīdi
Kasem and eylerüm cānā gerekmez cisme cān sensiz
5	Suṭūrī ḥastenüñ ḥāli dīger-gūn olmada şimdi
Mişāl-i 'andelīb-āsā işüm āh u figān sensiz

236

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

1	Akıdub ḥūn-āb-ı dil biz dīdeler giryāniyuz
Ayrı düşmiş yār itirmiş yār ser-gerdāniyuz
2	Var mı ḳudret 'aşk-ı pinhāna dil-i bī-tābda
Āteş-i hicrinde bişmiş dil kebāb biryāniyuz
3	Bāğ-ı dehrüñ sünbül ü reyhānını ben kokmazam
Bülbülüz gül-zār-ı hüsnuñ güllerin efgāniyuz
4	Baş u cān terkin urub dutdum ḥayāl-i dilberi
'Aşķına Mecnūn u Leylā'dan beter ḥayrāniyuz
5	Ey Suṭūrī gerçi bir mūr-ı ḥaḳīrüz şüretā
Vādī-i nażmı taşarruf hükm iden sultāniyuz

237

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bâde-i la‘ lüñ senüñ cānā ki Kevşer’den lez̄iz
Her ne gelse cāna cevrüñ şehd-i şekerden lez̄iz
- 2 Āteş-i hicr ü firākuñ nār-ı dūzahdan beter
Zevk-ı vaşluñ ‘aşika kand-i mükerrerden lez̄iz
- 3 Gerçi aḥvālüm saña yañlış dimişse müdde‘i
³⁸
- 4 Dāğ-ı ‘aşķuñ sīneme çekdüm ki aşāruñ senüñ
Tāb-ı ruhsāruñ baña şūh şem‘ -i enverden lez̄iz
- 5 Sensiz olmaz pehn-i ‘âlemde baña ārām-ı dil
Ka‘be-i kūyuñda seyrin heft kişverden lez̄iz
- 6 Ey Suṭūri ser-be-ser gezdüm cihāni bulmadum
Hiç lezzet görmedüm vuşlat-ı dilberden lez̄iz

238

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bu ḡarīb ḡurbet mekānda sırra maḥrem bilmezüz
Maḥv cismüz ‘aşķile biz ḡayıṛ mātem bilmezüz
- 2 Biz ḥaḳīḳat tīgile ceng eylerüz bed-nefsile
‘Arşa-i meydān-ı hāzır ceng-i nīrem bilmezüz
- 3 Ḥamm-ı ‘aşķdan ḥālī olmaz dīdemüz nemden muķīm
Zevk-ı dünyā ile şādi bezm-i ḥurrem bilmezüz
- 4 Cāme-i fahri soyub ‘uryān-ı ‘aşķuz şimdi biz
Zīnet-i dünyā içün dīnār u dirhem bilmezüz

³⁸ Misranın yeri boştur.

- 5 Sâki-i ‘aşkdan ezel nûş eylemiş mestâneyüz
Biz âmuñ keyfin görüb hōş anı çok kem bilmezüz
- 6 Ey Suṭûrī dilde dôstuñ biz âgamın çok çekmişüz
Andan ayru dilde aşlâ âyayı bir âam bilmezüz

239

mef'ülü fâ'îlâtü mefâ'îlü fâ'îlün

- 1 Her dem fiğân itmededür dil hezârimuz
Gûş urmadı hîç nâlemüze gül-‘izârimuz
- 2 Yâ Rabb ne belâdur ki âamu hândedür ‘âlem
Gününde ziyâd olmada bu âh u zârimuz
- 3 Bülbül çü makâm oldu bu bâg içre âşiyân
Kâşki kûy-ı dil-rübâda olaydı mezârimuz
- 4 Bâd-ı fenâ şavurdı hûrmen-i ‘omri
Nâhl-i ķaddimüzde ķalmadı hîç berg ü bârimuz
- 34b 5 ‘Aşkuñ yolında çekdigüm âlâm Suṭûrī
Âza file ķılmadı ķılca cism-i zârimuz

240

fâ'îlâtün fâ'îlâtün fâ'îlâtün fâ'îlün

- 1 Tâlib-i ‘aşkuz bugün câh-ı maḥabbet beklerüz
Derd-i bî-dermâna düşmiş şimdi şîhhat beklerüz
- 2 İmtinânın çekmeyüz ‘âlemde biz bir nân içün
Fakr-ı mülkin şâhiyuz Kâf-ı ķanâ‘ at beklerüz
- 3 Şüret-i bî-câna döndürmiş dilâ ‘aşkuñ bizi
Kim esîr-i derd-i hicrüz kûnc-i miḥnet beklerüz

- 4 ‘Andelīb-āsā fiğān itmekdeyüz şām u seher
Pāsbānuz mülk-i hüsne istikāmet beklerüz
- 5 Mu‘tekifdür dil ser-i kūyuñda ṭutmuşdur maķām
Kūlbe-i aḥzānda hālā biz melāmet beklerüz
- 6 Kays ile Ferhād imiş ‘aşk yolına cān şarf iden
Ey Suṭūrī geçdi anlar biz de nevbet beklerüz

241

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Ḥadeng-i ṭirüñ açduķ zaḥma ṭabīb-i dehr devā bulmaz
Devā’-i ḥoḳḳa-i la‘ lüñ iṛiṣmezse rehā bulmaz
- 2 Beķā resmin ararsañ cism-i ża‘ fuñ dōsta kıl teslīm
Vücūduñ maḥy olur bākī ḫalur rūh fenā bulmaz
- 3 Ne sūd nūr üzre çekmek rū-siyeħ kühł-i Şifāhān’ı
Cihānda ḥāk-i pāyūñ tek gözüm hič tūtyā bulmaz
- 4 Geçerdüm sū-be-sū nezzāreden dil çeşm-i ‘ibretle
Ğamuñ tek mūnis-i vaqtüm olan bir āşinā bulmaz
- 5 Ko aşsun şerha-dār itsin degül ḡam ṭīg-ı cevrinden
Suṭūrī ḫaṣr-ı dilde revzen olmaz rūşenā bulmaz

242

mefūlü fā’ ilātū mefā’ īlü fā’ ilün

- 1 Yoķ ķudretimüz kılmağa ‘arż şūha hālimüz
Kalmaz mı anuñ boynına şimdi vebālimüz
- 2 Tāb-ı rujuñ virdi ḥarāret dil-i zāra
Teşne dile āb virmedi ol leb-i zülālimüz

- 3 Būm-şıfatı mesken idindüm vīrānede
Pervāz-ı ümīd itmeye yok perr ü bālimüz
- 4 Vāz geldi ezel itdigi dil bād-ı hevādan
Ağyārile hiç kalmadı bir kīl ü kālimüz
- 5 Bām-ı felege çıkışa Suṭūrī nola kādrūn
Fahr eylemege oldı sezā kōhne şālimüz

243

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn

- 1 Rūz-ı evvel dirilüb derd-i ḡamla ‘unşurımız
Hālī olmaz anıçün derd ü elemden serimüz
- 2 Hāk-i ȝilletde felek pāymāl itdi bizi
Evc-i ‘ulvīde muğarrer olamaz hem-serimüz
- 3 Yoğ buña çāre ebed teslīm-i rīzādan ḡayrı
Çün mufaşşal ki beyān itdi pīr-perverimüz
- 4 Ḥam degül ḡayrlara çekdigüm ol derd ü elem
Çünki tāhīmīr-i ezelden buladur maşdarımız
- 5 Kūy-ı dildāra yakın olması ‘uşşāka maķām
Meger ol olsa da ancaq ola bu maķberimüz
- 6 Ey Suṭūrī bize ḫam yazdı çü kāssām-ı ezel
Ḫam u miḥnetle belādan pür olup defterimüz

244

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn

- 35a 1 ‘Aşkile çünki şeref buldu bizüm ‘izzetimüz
Zerre isek de çıkübdur felege rif̄ atimüz

- 2 Dile tebṣîr-i viṣâl eyledi çün bâd-ı şabâ
Gitdi ḡam geldi sürûr yetdi bizüm devletimüz
- 3 Cîfe-i cîrk ü riyâdan yumişuz kendimüz
Ehl-i dünyâdan ıraq olmağadur niyyetimüz
- 4 Naḳd-i cân virmeye ‘aşk uğrina ābâdelenüb
Zâhid-i bi-ḥaber aňlar mı bizüm hîkmetimüz
- 5 Meyimüz ‘aşk meyidür bezmimüz başka şafâ
Mest olur haşre degin içse bizüm şerbetimüz
- 6 Nazm-ı dürr ü güherin ķadrini nâdân ne bilür
Ey Suṭûrî yine şarrâf bilür kıymetimüz

245

fā‘ilâtün fā‘ilâtün fā‘ilâtün fā‘ilün

- 1 Çâr ‘unşurdan ezel biz çünkü peydâ olmuşuz
Bir gülüñ ma‘ şûkı olub ‘ayn-ı şeydâ olmuşuz
- 2 Çıkmışuz tâc-ı kabâdan ḡam pelâsin giymişuz
Mâ-sivâdan el yuyub biz ķurb-ı Mevlâ olmuşuz
- 3 ‘Aşka ḡavvâşlık ķilan bizden bulur dürr ü güher
Kulzüm-i lâhütîde biz ‘ayn-ı deryâ olmuşuz
- 4 Şanma bîhûde fiġâni eylerüz biz şubh u şâm
Bir bölüm ‘âşıklaruz medh-ḥâñ-ı zîbâ olmuşuz
- 5 Dîde-i nâdâna gerçi şûretâ ahķarlaruz
Şîretâ bizler Suṭûrî gör ne bâlâ olmuşuz

246

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Nola şeb rūz kesmeyüb feryādile eyvāhimuz
Çarḥ u eflāke çıkış dūd-ı siyāh-ı āhimuz
- 2 Bāde-i ‘aşk içmişüz ol keyfile ma‘ mūrlaruz
Sākiyā telh-i şarābuñdan gelür ikrāhimuz
- 3 Haḳḳı bāṭıl fark ider pīrden icāzet almışuz
Hem şerīc at hem ṭarīkat bāba var āgāhimuz
- 4 Bī-başarlar gerçi ‘aşk hālinden olmazlar ḥabīr
Bir kılı kırk yirde yarmışdur bizüm güm-rāhimuz
- 5 Ey Suṭūrī olma zāhidler gibi ehl-i riyā
Mā ’il-i ehl-i cemālüz pīr-i ‘aşkdur şāhimuz

247

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kand-i la‘lūn şerbetin nūş eyleyüb mestāneyüz
Bezm-i ḥāşa āşināyuz şüretā biğāneyüz
- 2 Leylī-i zülfüñ hevāsından ferāğat gelmezüz
Vādi-i ‘aşk içre Mecnūn'a bedel dīvāneyüz
- 3 Her ṭabīb bilmez devāsin merhem itmek yāremüz
Zahm-ı tīr-i şerḥa-dār-i ḡamze-i cānāneyüz
- 4 Dutmuşuz dāmān-ı ‘aşkı kimse men‘ itmez bizi
Dergeh-i şāhānede bir bende-i fermāneyüz
- 5 Mekteb-i ‘irfānda ‘aşk bābından alduł biz sebaķ
Fenn-i ma‘ nīde Suṭūrī şimdilik bir dāneyüz

248

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

1	“Hevā-yı meşreb-i tıflān̄ilerde sūd u kār olmaz
Mey-i şāfī-i ‘ aşķdan nūş idenlerde ȳumār olmaz
2	‘ Aceb mi ȳad-ȳamīde olduğum bu bār-ı hasretden
Sebükdür vezn olınsa kūh-ı Kāf derdümce bār olmaz
3	Zuhūr-ı ȳaṭṭ-ı nev olmuşdur ancak vuşlata hengām
Katī ȳaṭeş̄i meşrebdür o tıflile pazar olmaz
4	Rikāb-ı tāziyān-ı vaşla pā irgürse de ‘ ȳaşık
O şūha salṭanatla biñ olur ammā hezār olmaz
35b	5 Hicābı boşla sedd-i rāh-ı ‘ aşķdan dest dāmen ol
Dem-i bī-çārelikde faķr-ı ‘ ȳaşıklarda ‘ ȳar olmaz
6	Eger ebnā-yı ‘ ȳalem şayd-bān olmışsa ȳaşdında
Kemend-i zūr-bāzūyile ol āhū şikār olmaz
7	Çıkarsa ȳalib-ı tenden bu cānum bākīdür sevdā
Irılmaz naķş-ı dilden hiç Suṭūrī ȳaşikār olmaz

249

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

1	Āteş-i ‘ aşķuñla dā’im tutuşuban yananuz
Şem‘-i efrūzsın dilārā olmuşuz pervāneyüz
2	Gahi hüsnüñ gahi luṭfuñ ‘ arż idersin ‘ ȳaşika
Gel bir inşāf eyle müşkil olmamağ dīvāneyüz
3	‘ Ahd ü mişāk eyledüñ ‘ ȳaşıklara rahm itmeği
Beklerüz tā ȳaşre dek ol ‘ ahd ü hem peymāneyüz
4	Gerçi kim vahdetde biz ‘ ayn-ı sa‘ adet bulmuşuz
Hālimüzden itmeyüz tibyānı her nādāna biz

- 5 La‘l-i nāb-ı dilber olmuşdur hayatı cismimüz
Ey Suṭūrī i‘tiyādī itmezüz dermāna biz

250

mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün

- 1 Belā tīrine sīne virse ‘āşık hīç nişān virmez
Dimem ‘āşık aña kim ‘aşķ yolında baş u cān virmez
- 2 Bu vakt-i tāzelikde hüsne mağrūr olma ey cānā
O bir fırsatı az vaktde geçer devrān gümān virmez
- 3 Cefā tīgiyla günde bağruma biñ zahmī urmaķdan
Ferāgat gelmedi aşlā göz açdurmaz emān virmez
- 4 Beni öldür ki ‘aşkuñla şehīdüm ġam degül aşlā
Göñül rūhşat diler ammā rīzā ḫaş u kemān virmez
- 5 Suṭūrī her kelāmuñ sūzişi cāna deger ammā
Özin ġayrıllara nisbet ögüb kendüye şān virmez

251

fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ İlün

- 1 Şāh-ı gülde ‘andelib tūtī idüb mesken ķafes
Olmadı āsūde-hāl bī-çāre diller bir nefes
- 2 Bañā kūyuñ olsa mesken ey şeh-i ‘ālī-cenāb
Hātır-ı ‘uşşāka gelmez ḫaşr-ı cennetden heves
- 3 Dest dāmen olmuşum redd itme ķapuñdan meni
Hāl-i zāra senden özge yoķdurur feryād-res
- 4 Nāka olmuş mahmili bār-ı girānuñ cevrini
Bilmezem itmek nedür efgān u zāri ol ceres

5 Kıl tehâşî kurb u civâruma gelmekden şâkîn
Âh idersem hâsretinden tutuşur hârile hâs

6 Ey Suştûrî tıfl-veş her naşşa tâlib olma sen
Çünkü dil bir câna düşmiş gâyrıdan ümidi kes

252

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

1 Nâşihâ pendüñ baña te ‘şîri yok itme ‘abes
Dil ki ‘aşkdan hâlî olmaç mümkün olmaz bir nefes

2 Her göñülde şâhidüm bir gûne vardur iżtîrâb
Def’ mümkün olmadı tâ kim olur âhir nefes

3 Gözdedür ruhsâr-ı şîrin her temâşasın iden
Bilmezem göñlüm niçün olmaķdadur feryâd-res

4 Cân ümidiñ itmesin şol kimse kim cânân diler
‘Âkîl oldur kılmadı dünyâda sevdâya heves

5 Ey Suştûrî bü’l-hevesnâk olma dehrüñ zevkine
Tâlib-i ‘aşk-ı bekâ ol gâyrıdan peyvendi kes

6 Re’s-i mâl itdüm bu câni ben metâc-ı vaşlîna
Bitmedi bâzârimuz çün olmadum ben destres

253

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

36a 1 Fâni dünyâ köhne zendür zîneti şan nev-‘arûs
Şehvet-i nefsânile ‘âlem olubdur pây-bûs

2 Zevk-ı ‘aşk u şehvetile tâlib-i dünyâ olan
Tâli‘inde sa‘dını hâyfa ki tutmuşdur nuhûs

- 3 ‘Aşk u şehvetle giriftär-i esir-i vaqt olan
 Ğafletinden olmaz āgāh tā urılsa ṭabl u kūs
- 4 ‘Āşıkuñ derdün deväsin yine ma’şūkdan gerek
 Kim müfid olmaz aña dermān iderse Cālinūs
- 5 Ey Suṭūrī ‘aşk-ı Haḳ’dan her kim oldıysa ḥabır
 Her kelām-ı şīr-i enzāmı anuñdur bī-fuşūş

254

mef'ūlü mefā'īlü mefā'īlü fa'ūlūn

- 1 Gör dilberi atmış bizi aǵyāra yapışmış
 Gül-zār-ı nezāketde o gül hāra yapışmış
- 2 Dün gice kimile oturub meclis idindüñ
 İkrarı ɻoyub dāmen-i inkāra yapışmış
- 3 Sib ü ʐekanı ruhları gül gibi kızarmış
 Mestāne iken bir deni dildāra yapışmış
- 4 Bilmem ki ben ol ǵam didiginüñ nesin aldum
 Bir lahza ferāǵ gelmedi dil zāra yapışmış
- 5 Hāl-i dili ‘arż itmege dildāra Suṭūrī
 Bulmuş dile tesliyyet-i eṣ'āra yapışmış

255

mefā'īlūn mefā'īlūn mefā'īlūn mefā'īlūn

- 1 Göñül ‘aşk āteşinden sīnede bir şem‘ yandurmuş
 Gelüb bu dil-i ǵamgınüm şoran dilber uyandurmuş
- 2 İçüb ‘aşkuñ şarābin şerbetinden hāliyā göñlüm
 Düşüb mestāne ɻalmışdum gelüb ol şūh uyandurmuş

- 3 Hayâl-i zülf-i Leylâ'yile Mecnûn dutdî şâhrâyı
Belâ-yı 'aşka meyl itmiş anı cândan uşandurmuş
- 4 Saña meylüm olur âhir diyü çok va' deler kılmış
Şunub câm-ı müşaffâdan içirmiş 'aşka ķandurmuş
- 5 Ne reng itmişse itmiş bağlamış bir mûy-ı zülfinden
Suṭûrî derdmendi aldayub kaç gün ṭolandurmuş

256

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Ey göñül vahşılıgi boşla yeter câna ķarış
Serserî gezme yabanda yeter insâna ķarış
- 2 Câm-ı vahdet içüb ol meclis-i 'irfâna duhûl
Mest-i 'aşk-ı ezeli zümre-i rindâna ķarış
- 3 Benliğün da' visini boşla ki ādem olasın
Zerre-veş kendini bil mihr-i dirâşâna ķarış
- 4 Seyl-i eşküñ akıdu cûybâr itmege baķ
Hâr u ħas-ı cismüni bil seyl-i firâvâna ķarış
- 5 'Ārifüñ kalbine gir maṭlebüñ menzil ise
Giderek sen de Suṭûrî varub 'ummâna ķarış

257

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Açılmış câ-be-câ gül-zâr-ı hüsnüñ sū semenlenmiş
Yetişmiş nev-kemâle gónce nevres dür dehenlenmiş
- 2 Temâşâ-gâhi olmuş her taraf gülzâr-ı ruhsâruñ
Bahâr-ı hüsnüñe sebze irüb devri çemenlenmiş

- 36b**
- 3 Behiştüň zevk u ārāmi degül endiſe-i hâfir
Göñül kim ravža-i kūyuñ ķılab mesken vaṭanlanmış
 - 4 Zamānuñ telh-i devrinden gelüb meyden dile ikrâh
O meh-veş cām şunmuş neylesün tevbe-şikenlenmiş
 - 5 Tavāf-ı Ka‘be-i vaşluñ müyesser olmadı ‘uryān
Libās-ı perde-pūş olmış o cismüñ pirehenlenmiş
 - 6 Şabâh-ı haşre dek hüşyār olur mı mest ü ħammāruñ
Şarâb-ı ergavānuñ sâkī sâl geçmiş kühenlenmiş
 - 7 Mükahħal nergis-i dîde mu‘anber müşg-i kâküler
Melâħat naħli şan cism-i mükemmeli gül bedenlenmiş
 - 8 Nola ihdā olınsa nażm-ı eş‘āruñ aħibbāya
Suṭuri her kelāmuñ lü’lü’-i dürr-i ‘adenlenmiş

258

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Züläl-i la‘lūn olmuş āb-ı hayvān derde emlenmiş
Kelām-ı gevherin kān-ı şadefden ḡonca-femlenmiş
- 2 ‘Araķ-nâk olmuş ol ruhsarı yatmış dîde h̄āb almış
Seher şeb-nem düşüb şan jaleden gül-bergi nemlenmiş
- 3 Şurâħi ġulgul itmiş cām-ı yâkūtını tħoldurmiş
Bu bezme ehl-i meclis pür-şafādan cām-ı Cemlenmiş
- 4 ‘Izāruñ üzre düşmiş müşg-i ‘anber tār-ı għisūlar
Gelüb Čin ikl̄iminden tacir-i dil şehri şemlenmiş
- 5 Baña yār olduğuñ aqyār tuymış ey peri-fersā
Hasedden bağıri yanmış derde düşmiş haylī ġamlanmış
- 6 Geçerdi esb-i ṭab‘um bi-tekellüf gerçi yārāni
Nigāh-ı bed-nefesden göz ṭokınmış ammā kemlenmiş

- 7 Suṭūrī şāh-ı hüsnüň seyrin itdüm şadr-ı meclisde
Kiyās itdüm melekđür ravża-i kūyı İremlenmiş

259

mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün

- 1 Göñül gülşān-ı hüsnünde mücerred bağbān olmuş
Ki seyr itmedigi gül қalmamış cümle 'ayān olmuş
- 2 'Aceb zevk̄ var bu gülşende hezārı olmada ḥande
Senüň 'aşkuň 'ayān bende benüm sırrum nihān olmuş
- 3 Dehānuň dürr-i bī-hemtā ruḥuň bir berg-i gül ḥamrā
Senüň ḥubbuň baňa cānā bu tende cisme cān olmuş
- 4 Gider bu benliğün raḥtin uyansın ṫire-i baḥtuň
Kurulsın sermedi taḥtuň şala sultān-ı cān olmuş
- 6 Dilā ol cānuňa āgāh teğāfūl gezme gel her gāh
Düşürüb ḥayme-i ḥargāh o rāha kārbān olmuş
- 7 Dem-i nez' üň getür yāda geçirme fırsatı bāda
Ne serverler bu dünyāda zemine ḥākdān olmuş
- 8 Suṭūrī tevbe 'iṣyāna tażarru' eyle Sübhān'a
Bu pendüň ehl-i 'irfāna ḥayāt-ı cāvidān olmuş

260

mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün

- 1 İşitdüm dilrübā aqyārile hem-ḥānelik itmiş
Atub nāmüs u nengi ol civān dīvānelik itmiş
- 2 Varub ol nā-ṣināsānile 'işret meclisin ķurmış
Ḳadeh devri feşārātında ol mestānelik itmiş

- 3 Bizi men^c eyleyen şūfi nigāh-ı hüsn-i dilberden
Koyub mescid yolın^c azm-i reh-i put-ḥānelik itmiş
- 4 Perīşānlık ʐuhūr itmiş şeherden ḥaşinālardan
Toğrınmış zülf-i cānāna şabā bigānelik itmiş
- 5 Suṭūri tāb-ı ḥūrṣid-cemāle ictināb itmez
Yaḳub cismini^c aşk āteşine pervaṇelik itmiş

261

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 37a**
- 1 Derd-i aşkı söyleşürler çekmesi düşvār imiş
Eyledüm taḥkīk kim didüklerince var imiş
- 2 Şakla rāzum söyleme aḡyāra tenbīh eyledüm
Mest olub ikrāra gelmiş gör nice bī-^cār imiş
- 3 Devr-i ruhsāruñda zülfüñ seyrini ķıldum heves
Bilmedüm ol ġamzeler bir ḫan içər Tātār imiş
- 4 İmtihān itdüm cihānuñ telh ü şirin nesnesin
Hep cihānuñ lezzeti^c uşşāka bir dildār imiş
- 5 Dün Suṭūri der-kenār itmiş dimişler dilberi
Hāşāllāh iftirālar eyleyen aḡyār imiş

262

mefā‘ilūn mefā‘ilūn fā‘ulūn

- 1 Dile aşk eserinden māye düşmiş
O^c Anḳā himmetinden sāye düşmiş
- 2 Şeb-i meh-tābda gördüm cemālūn
Ruhuñ envārdur ki aya düşmiş

- 3 Dile düşmişdür ārzū-yı vuşlat
Zihî dīvāne bu sevdâya düşmiş
- 4 Raķībi söyledüb aldum cevābin
Didi gönlüm o қad-bālāya düşmiş
- 5 Cihān һalķı dirilmiş bir maķāma
Kamusı ғuşşa-i dünyāya düşmiş
- 6 Okuň kesme sīnemden ey կaşı yā
İki ‘āşıķ disin ғavğāya düşmiş
- 7 Yaķasın çāk ider miskin Suṭūri
O dildārile hōş da‘ vāya düşmiş

263

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Şarāb-ı ergavānının sāķī faġfur cāma uydurmuş
Ne reng itmişse ol şūħı dutub iibrāma uydurmuş
- 2 Ne minnetler temennālarla teşrifin niyāz itmiş
Hele gündüze vaqt olmaz diyü ahşama uydurmuş
- 3 Degül ta‘rif-i ġayrin çıkdığı başdan o ra‘ nānuň
Meger teshirini sīmle zerden hāme uydurmuş
- 4 Şeb-i hicrāni çekmiş tā şabādan ruhsatın almış
Perişān zülfüñ ol dilber dil-i nā-kāma uydurmuş
- 5 Bu vādīde taḥammül eylesin mi ‘āşıķ-ı zāruň
Giyüb gulgūni atlas şimdi gül-endāma uydurmuş
- 6 Vişälüň ārzusından tamām bir māh idüm şayim
Nümâyān hilāl ebrūsını bayrāma uydurmuş
- 7 Degül ‘aķlile bir efrād cihānuň naşşını almaķ
Zamān uymaz Suṭūri kentin ol eyyāma uydurmuş

264

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Açılmaz verd-i ḥandānum baña setr-i niḳāb olmuş
Seḥāb içre bürinmiş gūyā meh-tāb ȧfitāb olmuş
- 2 Cihānda ben gibi hiç derde kes düş olmasın yā Rab
Yaşum Ceyhūn ciger pür-ḥūn tenüm şan bir ḥabāb olmuş
- 3 Şikest oldukça ḥayîne-i dil mümkün mi ta‘ mīri
Behey zālim göñül mülki ḥarāb-ender-ḥarāb olmuş
- 4 Muḳārin olduğum dem baḳmağa ayrık mecāl olmaz
Baña perde-i şermüm sedd olub başka hicāb olmuş
- 5 Seher nālem duyub şormış ne bu zārile efgānlık
Bihāmdillāh Suṭūrī’nuñ du‘ası müstecāb olmuş

265

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 37b
- 1 Cemālüñ pertevinden ‘āleme ḥūrṣid tāb olmuş
Zūlāl-i āb u la‘lūn ḡonçeden büy-ı gül-āb olmuş
 - 2 ‘Araklar dāne dāne jāle tek gül-berg-i hüsnnüñde
Düşüb mestāne cāme-ḥāba nāzik dīde ḥāb olmuş
 - 3 Mecālüm ḫalmadı nuṭķa o ḥūblar şāhına karşu
Temennā-yı vişāle dilde şerminden hicāb olmuş
 - 4 Ḩabā tahrik idüb kāküllerin düşmiş ‘izār üzre
Dökülmüş her taraf o māh ruhsāra niḳāb olmuş
 - 5 Akıldum eşk-i çeşmüm seyl-veş her bir cevānibden
Nihāl-i tāze servüñ sebze-vār eṭrāfin āb olmuş

- 4 Görüb že^c fum dimiş bī-çāre ‘aşķumdan ne hāl olmuş
Bihāmdillāh Suṭūrī dilrübādan hoş cevāb almış

266

mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün

- 1 Göñül kim kām-ı makşūdın şeh-i şehnāzdan almış
O ‘Ankā ‘ulvī ṭab^c şayduñ felek-pervāzdan almış
- 2 Hezār taħsīn tenezzül itmeyen hercāyiye ‘uşşāk
Gürūh-ı resm-i mümtāz içre ser-efrāzdan almış
- 3 Ṭabībüñ imtinānin çekmeyüb derdden rehā bulmış
Şu kim kendi devāsin yine dest-i rāzdan almış
- 4 Açılmaz ‘uķde-i hātır çözilmez rişte-i ümmid
Bu kesb-i ‘ārifān bir sırr-ı maḥrem rāzdan almış
- 5 Bizi āvāz-ı maḥrūk nāyīden men^c itmesin vā^c ız
Nevā-yı raķş-ı hūrṣid çünkü Zühre sāzdan almış
- 6 Bu bāguñ reng ü büyin fehm iden şol ‘ārif-i billāh
Bulub lezzāt-ı rūhi ‘andelib āvāzdan almış
- 7 Lisānum bülbül-i gūyā iden şol gül-beden zībā
Feşāhat dersini şāhib-makāl i^c cāzdan almış
- 8 Meger bir şūh-ı şīve nāza bend itmiş dil-i zāri
Suṭūrī fenn-i ‘aşķı dilber-i mümtāzdan almış

267

mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün

- 1 Perišān zülfün^c ‘uşşāka çekilmez bir belā olmuş
Ruhuñ mir’at-ı İskender mişāli pür-cilā olmuş

- 2 Züläl-i la^c linüñ nûş itdirüb ağıyār-ı kandurmuş
Baña zehr-āb-ı telhüñ bâde tek dâ [']im cibâ olmış
- 3 Müyesser olmadı ['] ömrümde yâre sîne-şâf olmak
Dirîgâ kim bu hâsretle ['] ömür geçmiş hebâ olmış
- 4 Beni gördükde bir başka edâliklar ider peydâ
Muhaqqâk şimdi bildüm yadlarla âşinâ olmış
- 5 Halâş oldum dimişdi ['] aşka dâ [']ir kalmadı zârum
Suştûri yengiden bir bî-vefâya mübtelâ olmış

268

mef^cülü mefâ^cilü mefâ^cilü fa^cülün

- 1 Bülbül ne yatarsın gül-i hândânuñ açılmış
Eyyâm-ı bahâr irdi gülistânuñ açılmış
- 2 Vuşlat demidür irdi çü hengâm-ı beşâret
Ya^c kûb-misâl dîde-i giryânuñ açılmış
- 3 Fitne düşürüb velveleler tutdı cihâni
Taârik-i şabâdan ki girîbânuñ açılmış
- 4 Şarrâf-ı cihân [']âciz olur kıymet idince
Sen hânde kılınca dûr-i dendânuñ açılmış
- 5 Pervâne gibi yanmağa şübheñ mi Suştûri
Fânûs-ı hayâl şem^c-i şebistânuñ açılmış

269

mefâ^cilün mefâ^cilün mefâ^cilün mefâ^cilün

- 38a 1 Harîr-i câme-hâb içre yatub mestâne hâb almış
Tökilmiş her taraf gîsû-yı semmûr müşg-bâr almış

- 2 'Araklär dâne dâne 'ârı̄z olmış verd-i ruhsâra
Düşüb şeb-nem gibi ol dim gül-zâra gül-âb almış
- 3 Şakın cellâd-i ǵamze ebrvânuñ һile mekrinden
Müheyeyā կatl-i 'uşşâka dü çeşminden cevâb almış
- 4 Görüb dâmân-ı çarhdan rakşa girdi gökde encümler
'Uṭārid yazdı şerhin Zühre destinde rebâb almış
- 5 Kimi hûrī kimi ǵilmân kimi dir nesl-i insândur
Mu'allimler mümeyyiz bahş içün deste kitâb almış
- 6 Ne mümkün peyrev olmak Râğıb u Nâbī'yle her dâniş
Zülâl-i feyz-i aķedesden kelâm-ı nażmı āb almış
- 7 Hezâr-âsâ һamûş ol ey Suṭûrī nażmı terk eyle
Temâşâ eyledüm bûlbûl maķâmin çün ǵurâb almış

270

mefâ' İlün mefâ' İlün fa' ulün

- 1 Baňa fîkr ü һayâl ol kâmet olmuş
Ne kâmet kim görün kıyâmet olmuş
- 2 Ezelden տifl iken tâze nihâli
Açılmış կat-be-կat bir âfet olmuş
- 3 Hadeng-i müjgânuñ tîrine cânâ
Dü ebrû 'ayn-i կavş-i կudret olmuş
- 4 Yine ǵamgîn dile bir 'ukde urmuş
Raķîb-i nâ-sezâdan şohbet olmuş
- 5 Vişâlûñ va' dine dâyir söz açmış
Şehenşâhdan o 'âlı̄-himmet olmuş
- 6 Suṭûrī Ka' be-i kûyi canânuñ
Hayâtında saña ol cennet olmuş

271

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Kiyās itdūn mi 'aşık ma' şuķuñ yolında cān virmez
Velî ol ruhşatı her nā-şināsa bu zamān virmez
- 2 Göñül her çend bālāyairişse kadrūn āgāh ol
Düşersin hāk-i zillet içre nāmuñdan nişān virmez
- 3 Fenāfillāh olanlar buldilar zevķini 'ālemde
O kim cān ķaydın eyler anlara ruhşat cihān virmez
- 4 Göñül vuşlat hevāsiyla yeter düşdūn bu sevdāya
Eger biñ pāre olsañ uğrina ol şuh miyān virmez
- 5 Suṭūrī bāğ-ı manzūmuñ gülinden sünbülinden dir
Felek her şahşa böyle ṭab'-ı manzūm nükte-dān virmez

272

mef'ūlü fā' ilātün mef'ūlü fā' ilātün

- 1 Tebyīn-i 'aşk-ı Yezdān lafż-ı lisāna şıgmaz
Hāric-i 'akl u idrāk vaşf u beyāna şıgmaz
- 2 Pervāz-ı mürğ-ı hātır bir dem ider cevelān
Devr eylemek cihānı 'akl u gümāna şıgmaz
- 3 'Āriflerüñ derūni olmaķda genc-i esrār
Ol medfen-i nihānī kevn ü mekāna şıgmaz
- 4 Pā-bestə kıldı 'aşkuñ taħħiṣe yok liyākat
Sevdā-yı küfr-i zülfüñ şerh-i imāna şıgmaz
- 5 Rāz-ı dil-i nihānuñ nādāna açma zinhār
Esrār-ı 'aşk-ı Mevlā zāhir 'ayāna şıgmaz
- 6 Ġayriyi at Suṭūrī dut 'aşķı dāmeninden
'Aşkuñ şu'ā'-ı nūrı cümle cihāna şıgmaz

273

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 38b 1 Bezm-i ‘ işaret içre şūfi bir ayaş meydāna baş
Gör ne meclisdür bu meclis andadur ‘āmile hāş
- 2 Yārile bāzāra girdüm seg-raķib kıldi miyān
İstemez iş görmeyen işmār ider ayağı baş
- 3 Tār-ı kākül muttaşıl boynumda bir zincir olub
Riştə-i cān urmamış mümkün degül andan ḥalāş
- 4 Pehn-i dünyā teng olur haşmuñ olursa farkına
Bu bahādırlılıkla şemşirüñ yetür tā ‘arşa aş
- 5 Ey Suṭūri mülk-i nażma hükm-i cāri eyledüñ
Sinem üzre dāğlar çek sikke-i şāhāne baş

274

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bilmezem hālüm ne resme eyleyin cānāna ‘arż
Kul gerek hālin kılā her dem ‘ayān sultāna ‘arż
- 2 Şaklarum cānum ezelden yine cānāna virem
Bu emānet ol vaqt kim kıldilar insāna ‘arż
- 3 Ben ḫalālet ehlini īmāna teklīf eyledüm
Küfr-i zülfüñ sinem üzre eylerüm īmāna ‘arż
- 4 Şüret-i bī-cāndan cennet umar put-hānede
Gör şu azmişlar niçün kılmaz işi Sübħān'a ‘arż
- 5 Piş-i gülde biň kez zār olur ol ‘andelīb
Tā ki hālūn eyleyince bir gül-i ḥandāna ‘arż

- 6 Ey Suṭūrī şakla rāzuñ itme nā-ehle beyān
 Vaqt ola ḥālüñ ķılasın yine sen bir cāna ‘arż

275

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Bezm-i ḡurbetde gōnül dildārin eyler ārzū
 ‘Andelīb-i cān gül-i gül-zārin eyler ārzū

276

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Āteş-i mihr ü maḥabbetdür bu sevdādan ḡaraż
 Dil-i ḡam-ğine neşāt ol cām-ı şahbādan ḡaraż
- 2 Kays u Ferhād’uň bu deňlü cān u başdan giçdigi
 Bağlanan şol dillerin şirini Leylā’dan ḡaraż
- 3 Şubh-dem herkes o şūhuñ cem‘ olur dükkānına
 Kim neşāt-ı ķalb olan hüsne temāşādan ḡaraż
- 4 Haḳ bilür ki iħtiyārum bendif almişdur o şūh
 Ol sebeddür fāriġum dūnyā-yı ‘uqbādan ḡaraż
- 5 ‘Andelībūň zār u efgānidən alsın ‘ibreti
 Noldığuň ‘aşķuň ucindan verd-i ra‘ nādan ḡaraż
- 6 Belki şol dilde olursa ‘aşķ ķomaz ḥāmūş anı
 Güft ü gūyı her sözi ol sīm-i sīmādan ḡaraż
- 7 Çünki bir ter tāze dilber ‘aşķı yokdur sīnede
 Ya nedür bilsem Suṭūrī ‘arż-ı sevdādan ḡaraż

277

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

1	Eye göñül bu fānī dehre kıılma ‘akd ü irtibāt
Bir müsāfir-hānedür āhir virān kōhne ribāt
2	Ehl-i idrāk ol cihānuñ hālini eyle nażar
Hep güzār eyler biri қalmaz eger ǵam ger neşāt
3	Gāh olur ǵonçe şüküfe gāh olur vaqt-i һazān
Bir қarār üzre kalur mı gör bu feyz-i inbisāt
4	Keys’ile Ferhād tapşurdi baña nevbetlerin
‘Aşk meydānında hālī olmasın tek bu bisāt
39a	5 Eye Suṭūrī olma tālib bi-vefā meh-rūlara
Başka hāldür ola sevdā lāzım andan ihtiyyāt

279

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

1	‘ Acebdür ey göñül sen itdigüñ būy-ı vefādan һaz
Saña meyl ü teveccüh itmeyen ol pür-cefādan һaz
2	Güler yüz gösterüb olmazsa ol կavlinde taşdīki
Ne rağbet öyle mekkāre olan şol dirlübādan һaz
3	Şafāsin ȝevk-ı dünyānuñ saña vaşf eyleyen nādān
Hele lāyik degül kıılmaç ki öyle bi-hayādan һaz
4	Raķibile idersin կalbde temkīn-i ‘adāvet sen
‘ Abes bīhūde kāruñ nola bunca mācerādan һaz
5	Mey-i maḥbūbı vaşf itmek olubdur dilde endišeñ
Seni bu nefş-i bed-gümṛāh idendür ol һaṭādan һaz
6	Ne gelse cānib-i Ḥaḳ’dan anı kendüñe ni‘ met bil
İrer Eyyūb şıfat kāma gelen Ḥaḳ’dan belādan һaz

- 7 Mecāzī güft ü gūlar olmada neşāt-ı hātırlar
Velī söyle Suṭūrī ‘aşk-ı Ḥakk’ı ol cefādan hāz

280

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Tāb-ı mihr-i ṭal‘ atuñ her çend buldı irtifā‘
Zerre-veş bu cism-i ḥāküm anda itmekdür semā‘
- 2 Ol zamān kim vech-i envāruñ görüb seyr eyledüm
İḥtiyārum gitdi elden eyledüm cāna vedā‘
- 3 Nice ‘aşiksın cemālūñ zülfine Manşūr olub
Terkin itmez faşla faşla ten olursa inkīṭā‘
- 4 İstemem tārīk-i şebde rağbetüm yok şem‘ üne
Var iken āteş-i ‘aşķuñdan benüm nārum şu‘ā
- 5 Cāna ḫaşduñ var ise teslīme minnetler midür
Çün ezel cānān içün cān virmeye olmaz nizā‘
- 6 Vuşlata ṭālib olanlar terk-i cān u baş ider
Ben ḥarīdārum bazāruñ eyle ey şāhib-metā‘
- 7 Ey Suṭūrī nefş-i emmāre seni itmiş ȝelīl
Gāfil olma aç gözüñ dut dāmen-i taḳvā verā‘

281

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Sinem üzre gün-be-gün urmaƙdayum dāğ üzre dağ
Neyleyüm dōstlarum sevdāya müşkildür ferāğ
- 2 Dil ḥayāl-i sebze-i hüsnüňle çün cevlān ider
Ol sebedür ‘aşılıka her dem olur ṭağ üsti bāğ

- 3 Naḳd-i cānum eyledüm tesl̄im-i yārūn vaşına
Şükr kim ḳıldum bugün yārile ben bāzārı şağ
- 4 Beyt-i Raḥmān'dur göñül ḥānesi ẓulmet ḳalmasın
Āteş-i ‘aşķuñla yandur anda fānūs u ḡerāğ
- 5 Cāni terk eyle Suṭūri bulasın cānāna yol
Yoksa bu tarzile dildāra düşübsin pek ıraq

282

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Her ḳaçan dōstum eger bir laḥza dildārdan ıraq
Şāz olur a‘dalarum olur baña dāğ üzre dāğ
- 2 Sen güneş rūyuñ ḥayāliyle ziyā bulmış bu cism
Āteş-i ‘aşķuñ derūnumda yakar şem‘-i ḡerāğ
- 3 Āh u efgānum görüb raḥm eyle ben şeydāya gül
Lāyik olmaz bāğ-ı hüsnüñ seyr ide būmile zāğ
- 39b** 4 Çün biraḳmiş ẓulmet-i zülfüñ şebe tārikliği
Tā açılmayınca düşmez ‘āleme sīneñden aḡ
- 5 Var iken tende mecālümden eṣer cismümde cān
Mümkin olur mı Suṭūri eylemek ‘aşķuñ ferāğ

283

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 ‘Azm idüb bād-ı şabāla dilrübā kūyuñ ṭavāf
Bulmadum bir laḥza ruḥsat cā-be-cā olmaň mužāf
- 2 Dün bizi vuşlat peyāmindan ḥaberdār eyledi
Ḥulf-ı va‘d itdi vefāsız ‘ahdine ḳıldı ḥilāf

- 3 Tır-veş atmış ḥayālinden bizi ebrū kemān
‘Ādet itmiş şimdilik aḡyāra kılma᷑ sīne-ṣāf
- 4 Biz ferāmūş eyledük meh-pārelerle ülfeti
Mūnis-i ḡam üzreyüz hem istirāḥatden mu᷑ āf
- 5 Nār-ı ‘aşķuñ çünkü bir dildāra te’ṣīr eylemez
‘Arşa-i ‘irfān içinde ey Suṭūrī urma lāf

284

mef̄ūlū mefā‘īlū mefā‘īlū fa‘ūlūn

- 1 Biz rūz-ı ezel seyr-i ruḥ-ı yāre alışdu᷑
Cān na᷑di virüb alma᷑a dīdāra alışdu᷑
- 2 Bīhūde midür şubh-dem efḡānī hezāruñ
Bir naḥl-i melāḥat ruḥ-ı gūl-zāra alışdu᷑
- 3 Baş egmez idük gerçi ezel ṣāḥ-ı cihāna
Şimdi sitem ü ṭa᷑ n-ı seg-aḡyāra alışdu᷑
- 4 Zülfüñ reseni boynumuza silsile bendi
Manṣūr-ṣifat çıkmaga berdāra alışdu᷑
- 5 Cā eleyeli ‘aşķı derūnuñda Suṭūrī
Rāz-ı dili şerh itmege eş‘āra alışdu᷑

285

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Seng-i çevre baş açub itmez ḥāzər erbāb-ı ‘aşķ
Dest-i կudretden irādetle açılmış bāb-ı ‘aşķ
- 2 Mahrem-i ‘aşķ olmayan bilmez nedür keyfiyyetin
Her ne kim ba᷑sa şanur āsāndur iżṭirāb-ı ‘aşķ

- 3 Kıl kerem ey nāşıḥā atma bize ṭa^cn daşını
 ' Ākīluñ ḥālin ne bilsin mest-i cām-i nāb-i ' aşķ
- 4 Ehl-i temkīn ' ayb ider mi ' āşık-ı bī-rāḥatı
 Zerrede olsun mī ārām çıksa mihr-i tāb-ı ' aşķ
- 5 Düşmişüm bahṛ-i ' amīka ḡarḳ-ı vaḥdet olmuşum
 Zevrak-ı ḥāṭır giriftār olmada girdāb-ı ' aşķ
- 6 Eşk-i ḥūn-ābuñ Suṭūrī çağlıyor Ceyhūn gibi
 Bir gün elbetde virür cismüñ alur seyl-āb-ı ' aşķ

286

fā^cilātūn fā^cilātūn fā^cilūn

- 1 Dilde bākī tā ezel sevdā-yı ' aşķ
 Eyledi Mecnūn beni Leylā-yı ' aşķ
- 2 Haşre dek hüşyār olur mī bir ḫadeḥ
 Şundiğuñ şol cām-i pür-ṣahibā-yı ' aşķ
- 3 Cān u baş kaydın getürmez ḥāṭira
 Dōst yolında eyleyen ḡavġā-yı ' aşķ
- 4 Bağrı dāğ āvāzı maḥrūk içi boş
 Ḥāl-i zārı şerḥ ider ol nāy-ı ' aşķ
- 5 Şerḥ-i metni fehm olur imlā degül
 Bilmeyen bilsin nedür ma^cnā-yı ' aşķ
- 40a** 6 Āteş-i dūzaḥdan ' ayn-i pür-şerer
 Sīnede mümkün midür iḥfā-yı ' aşķ
- 7 Āb-ı nīsān dīdelerden kıl nisār
 Āşikār it lü'lü[']-i lālā-yı ' aşķ
- 8 Re's-i māl it naḳd-i cānuñ elde sen
 Ey Suṭūrī almağa kālā-yı ' aşķ

287

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Añlaşıldı Mecnūn'uñ göñlinde Leylā'dan ġaraż
‘Âşığa ‘aşķ-ı hâkîkat hubb-ı Mevlâ'dan ġaraż
- 2 Bunca nāsuñ cidd ü sa‘yi celb-i dünyā eylemek
Çünki encâm-ı cihān yoğ ne bu sevdâdan ġaraż
- 3 Terk ider hep varını cümle fenâdan el çeker
Ya nedür ehl-i nażarda meyl-i dünyâdan ġaraż
- 4 Olmasa ‘âşık meşâmında eger hubb-ı cemâl
Ārzû itmek nedür insâna me’vâdan ġaraż
- 5 Levh-i dilde bil merâm seyr-i cemâlullâhdur
‘Âşikuñ çeşmindeki ol ruh-ı zîbâdan ġaraż
- 6 Sîrr-ı ‘aşķı nice terk eyler olan ser-bend-i ‘aşķ
Sâde levhüñ olmamağ göñlinde ġavgâdan ġaraż
- 7 Ey Suṭûrî terk-i da‘vâ-yı tekellüm kıl yeter
Bunca da‘vâ dôsta hâlüñ çün temennâdan ġaraż

288

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

- 1 Bañmazam şol güzele lâle ‘izâr olmayacak
Yâhû serkeşlik idüb ‘âşığa yâr olmayacak
- 2 Tevbe-dârum o meyi içmeye zerrîn kâdehüñ
Sâkî gül çehre olub bûse kenâr olmayacak
- 3 Ne revâdur ki gelüb meclis-i ‘irfâna gire
Mey içüb şohbet ide meyl-i nigâr olmayacak
- 4 Ko o beste-dili hâlinde kala vaqtine dek
Gonçeler açıla mı tâ ki bahâr olmayacak

- 5 ‘Aşk bâbında Suṭûrî saña temkînî gerek
Vuṣlata irmedi tâ şabır u karâr olmayacağı

289

mef’ülü mefâ’ İlün mef’ülü mefâ’ İlün

- 1 ‘Aşkuñ hevesi düşmiş dil cânuma râḥat yok
Żâ’f itdüm tenüm anca tedbîre liyâkat yok
- 2 Terk eylemek isterdüm her çend bu sevdâdan
Mümkin idemem aşlâ gönlümde o niyet yok
- 3 ‘Aşk âteşine cismi pervâne şifat yakdum
Şemşîr-i każâ çekmek ķasdumda ki hâcet yok
- 4 Cevr ü sitemi her dem meh-veşler idüb ‘âdet
İnşâfa vefâ dâ ’ir anlarda hikâyet yok
- 5 Sa’ yûñ ne müfiđ eyler olmazsa eger taķdîr
Bir şahş nice kâm alsın başında ki devlet yok
- 6 Ey nâşıḥâ pendüñ kes yok ķabiliyyet anda
Suṭûrî-i dîvâne ‘aşkında ferâgat yok

290

fâ’ ilâtün fâ’ ilâtün fâ’ ilâtün fâ’ İlün

- 1 Gerçi Mecnûn söylenür dillerde çün meşhûr-ı ‘aşk
Lîk şimdi olmuşum ‘âlemde ben mecbûr-ı ‘aşk
- 2 ‘Aşk bir bâr-ı girândur kûh-ı Kâf çekmez anı
Anı āsân ‘add ider her bir gören manzûr-ı ‘aşk
- 40b 3 İftihâr itsem sezâdur cân u baş terk itmişüm
Zülfine berdâr olan el’ân benüm Manşûr-ı ‘aşk

- 4 Evc-i eflâke çıkarmış lânesin ‘Ankâ şifat
Beyza-i nâmûsı neng eylemiş meksûr-ı ‘aşk
- 5 Mahv ider cism-i vücûdîn tâlib-i dîdâr olan
Tûr-ı Mûsâ’da müşâhid itdigiyün nûr-ı ‘aşk
- 6 Tîyn ü hâkile hâcerden yapmadı üstâd anı
Ey Sutûrî özge bennâ eylemiş ma‘mûr-ı ‘aşk

291

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Zağmina merhem ne kâr itsin olan mecrûh-ı ‘aşk
Tîrelendürdi şebûn târikini maşbûh-ı ‘aşk
- 2 Sînesinde şerha şerha dâğlar olmuş ‘ayân
Nice pinhân eylesin halkdan özin meftûh-ı ‘aşk
- 3 Câm-ı Kevser’den içermiş feyz almış cümleden
Haşre dek bezm-i şafâda şâz olur mefrûh-ı ‘aşk
- 4 Mûy u rîş oldı sefîd şevkuñ göñül eksilmedi
Tâ ezelden hemser olmuş cânile ol rûh-ı ‘aşk
- 5 ‘Andelîb-âsâ Sutûrî bir dem ârâm itmedüñ
Düşeli gül şevkî kalbüñ eylemiş memdûh-ı ‘aşk

292

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 İtmesin ümmîd hâlâşın derdden erbâb-ı ‘aşk
Kankı zevrakîdur kenâr buldı düşen girdâb-ı ‘aşk
- 2 Dil reh-i dildâra hâşâk olmasından bil garaż
Bir gün elbet irgürür bahre anı seyl-âb-ı ‘aşk

- 3 Cām-ı ‘aşķuñ cür^c asın nūş eyleyen mestāneler
Şanmañ ol keyfiyyeti virmiş şarāb-ı nāb-ı ‘aşķ
- 4 Çāk idüb bend-i girībān sīne dāğın gösterür
Yer-be-yer keşf ü nūmāyān oldu uşṭurlāb-ı ‘aşķ
- 5 Gevher-i naζmuñ Suṭūrī bahṛ-i hikmetden çıkar
Ehl-i ‘irfān üzre īsār it dür-i nāyāb-ı ‘aşķ

293

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Akıltma göz yaşıuñ kim ‘aşķa lāyık sīne dāguñ yok
Şeb-i ȝulmetde ȝalduñ revğan-ı dilden çerāguñ yok
- 2 Teraḥħum eylemez çün sen teki şeydāya ol gül ruh
Neden dīvāne dil būy-ı vefāsızdan ferāguñ yok
- 3 Tefahħuṣ eyledüm dehrüñ gülistānin şafāsin hep
Cihānda bir şükūfe sebze āram-gāh-ı bāguñ yok
- 4 Gōñül ruḥsār-ı yāri seyr idüb meyl-i şikār itme
Sen ol āhū-yı çeşmi rām ider ter tāze çağuñ yok
- 5 Suṭūrī mīve-i vaşlı müyesser olmadı dirmek
Cemālūn seyrine dā ’ir biḥamdi llāh yasağuñ yok

294

fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilātūn fā’ ilün

- 1 Seng-i çevre baş açub itmez hazır erbāb-ı ‘aşķ
Dest-i ȝudretden irādetle açılmış bāb-ı ‘aşķ

295

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

1	Getürdün ey şabā būy-i canānumdan vefā geldüñ
Şeb-i ȝulmetde ȝalmışdum şükür sen meh-likā geldüñ
2	Yine luȝ eyleyüb ben nā-tüvānı eyledüñ sen yād
Sınık gönlüm yine ta' mīrine şahum şafā geldüñ
41a 3	Ğubār-âsā ȝayālüñle döşendüm reh-güzâruñda
Bihamdiłlah seher vakti yüzüm üzre başageldüñ
4	Du' â' -i şubh-gâhum eylemişdür ȝalbüñe te'şir
Kerem ȝılduñ anuñçün ȝoğrılıb bizden yaña geldüñ
5	Senüñ teşrifüñden geldi şıhhat dil-i bîmâra
Suṭurî bî-kesüñ derd-i derünına devâ geldüñ

296

mefūlü mefā' īlü mefā' īlü fa' ȝlün

1	Ğam-ȝâneye bir dilber-i fettâne düşürdüñ
Biñ câna deger gevher-i yek-dâne düşürdüñ
2	Hûrşîd-i dırâhşân-ı cemâl oldı nûmâyân
Zulmet şebini biz meh-i tâbâna düşürdüñ
3	Âzâde iken beste-dili gûşe-i ȝamda
Şimdi heves-i ȝafet-i devrâna düşürdüñ
4	Bir vakıt-i selâmet bulunur mı dil-i zâra
Ğamdan çıkışarub çâh-i zenaḥdâna düşürdüñ
5	El-minnetü Hakk' ȝid-i vişâl oldı müyesser
Cân vir ki Suṭurî dem-i ȝurbâna düşürdüñ

297

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kā ‘inātuň zübdesin ol gün ki īcād eyledüň
Kimini ‘aşķa giriftār kimin āzād eyledüň
- 2 Pertev-i envār-ı zātuň Tūr'a kim ‘arż eyledüň
Ol tecelliñden dil-i Mūsā'yı irşād eyledüň
- 3 Cümle eşyā ķabża-i hükmüñdedür sensin ilāh
Mümkünātuň zerresinden ķalbi ābād eyledüň
- 4 Şāni‘ ü maşnū‘a senden özge lāyik olmamış
Telh ü şirin zişt ü zībā nām ta‘dād eyledüň
- 5 Evvel āhir çün buyurduň raḥmeten-lil-‘ālemiñ
Ümmetüñden ħalq idüb bizlerde isnād eyledüň
- 6 Cümleden bir bu Suṭūri‘ aşķa mu‘tād olması
Kim elest rūzında cismüň anda bünyād eyledüň

298

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bāğ-ı hüsnüň eyleyüb üşküfte ħandān eyledüň
‘Aşık-ı şeydāları zārile efġān eyledüň
- 2 Muşħaf-ı hüsnüñde kim ezberleyen ders-i sebaķ
Vāķif-ı esrār-ı ‘aşķuň aña tibyān eyledüň
- 3 Nūr-ı zātuň pertevinden mihr ü māh bulmuş žiyā
Kā ‘inātuň zübdesin bir dilde pinhān eyledüň
- 4 Şānına levlāk diyü ķılduň şefi‘ ü'l-müz̄znibîn
On sekiz biň ‘ālem içre anı sultān eyledüň
- 5 Āb u ħāki çār ‘unşurdan yaratduň ādemî
Kimini ķul eyleyüb kimini ħākān eyledüň

6 Tār-ı zülf-i yāre bend itdūñ dil-i şeydāları
Ehl-i küfrüñ ķaydına beste-i īmān eyledüñ

7 Hātṭ u hālūñ olmada āşüftesi leył ü nehār
Bu Suṭūrī mücřimüñ hālūñ perişān eyledüñ

299

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

1 Rāz-ı 'aşķı tā ezel dillerde pinhān eyledüñ
Kime ki dīdār 'arż itdūñse ḥayrān eyledüñ

2 Āh u enīne şalub ķılduñ kimin hālūñ ḥarāb
Kimine hüsni nażarla şāz u ḥandān eyledüñ

41b 3 La' l-i nābuñ Kevşer'in nūş eyleyen bulmaz memāt
Ehl-i 'aşķuñ bezmine şan āb-ı ḥayvān eyledüñ

4 Va' de ķılduñ ħaste-i hicrānuña virmek devā
Kim devā itmek nedür sen külli vīrān eyledüñ

5 Bağladuñ zencir-i zülfüñde dil-i 'ārifleri
' Akl ü idrākin alub sen külli tālān eyledüñ

6 Hubb-ı 'aşķuñ her ne ħātīr içre kim cā eyledi
' Āleme Manşūr-veş dārında seyrān eyledüñ

7 Hamdülillāh 'izz ü cāh-ı salṭanat ķaydı degül
Bu Suṭūrī kemteri fakrile sultān eyledüñ

300

mef'ūlü mefā' īlü mefā' īlü fa' ūlün

1 Ey dil yine bir şūh-ı sitem-kāra m1 düşdüñ
Ey ġam yine sen 'āşik-ı dil-zāra m1 düşdüñ

- 2 'Ālemde tükenmez mi senüñ āh u enīnüñ
Yoksa girih-i zülf-i kemend dāra mı düşdüñ
- 3 Yüz yirdeyüz o dem yire yüz virmede bir kez
Bahtum gibi bir ȝâlim ü ȝaddâra mı düşdüñ
- 4 Biñ perdede dem-sâzî ȝilar naȝme-i şeydâ
Bilmem ki gülüñden yine ȝâvâre mi düşdüñ
- 5 İrmez elimüz kâmile vaşlina Suþuri
Bîhûde ȝayâlâtile eş'âra mı düşdüñ

301

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Ol ki ȝılmamış temâşâ ol ȝad-i Tûbâ yüzüñ
İtmesin da' vâ ki gördüm dünyâda ra' nâ yüzüñ
- 2 Ey put-i pür-fenn cemâlüñ seyri olmuş mu'cizât
Hep gören üftâdesi olmuş melek-sîmâ yüzüñ
- 3 Kim ki secde ȝılmadı ol kaşlaruñ mihrâbına
Ka' be ȝâkkı ȝapladan ȝâk döndüre Mevlâ yüzüñ
- 4 Seyr idenler 'ârızuñ devrinde müşgîn kâkülüñ
Raȝbet eyler mi görürse 'anber-i sârâ yüzüñ
- 5 Görmesem bir gün eger sen ȝüsni Leylâ şüreti
Şübhe yokdur kim olub Mecnûn dutam şâhrâ yüzüñ
- 6 Nâr-ı dûzâh olmasın mı 'âşıka bâg-ı cinân
Gülşen-i me'vâda görmezsem gül-i hamrâ yüzüñ
- 7 Ey Suþuri mâh incelsin güneş ȝutsun niğâb
Dâmen-i çarhâdan görüb ȝûrşid cihân-ârâ yüzüñ

302

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dehre sultān olmadan dildāra derbān olsa yeg
Derd-i ‘aşkuñ zāhirinden dilde pinhān olsa yeg
- 2 Olmadan her mehveşüñ bend-i esīri ey gönüł
Sevmek için ‘aşıka bir cāna hayrān olsa yeg
- 3 Dest-i a‘dāyile dil beytini ta‘mīr itmeden
Tīşe-i dildār ile esāsı vīrān olsa yeg
- 4 Fitnedür cem‘inden el çek şāne zülfinden meded
Dil perişān olmadan zülfî perişān olsa yeg
- 5 Nāvek-i ḡamzeñ dirīğ itme sīnemden ķaşı yā
Hālī ķalmaķdan bu cismüm derd ü hicrān olsa yeg
- 6 ‘Aşķdan Mevlā bizi bir laħża hālī itmesin
Hande olmaķ yārsız yārile giryān olsa yeg
- 7 Mey-i maħbūbdan Suṭūrī sehv imiš vaz geldüğü
İşbu kāra tevbe itmiş ise pişmān olsa yeg

303

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

- 42a
- 1 O dem kim ey felek fāriġ iken bir cāna uğratduñ
Anuñ ķavş-i belā oklärını bu cāna uğratduñ
 - 2 Görü bir ‘arız-ı ter tāze bir şūh-ı cefā-pīse
Hevāyī şayd iderdüm mürg-ı gönlüm dāma uğratduñ
 - 3 Dil-i bī-çāre ‘i görseñ ne ʐālime dūçār olmuş
Amān bilmez zamān bilmez işüm efgāna uğratduñ
 - 4 Taħammül ķalmadı cānda dahı cevrüñ çekem bir ān
Firākuñ tīgile bağrum yarub hicrāna uğratduñ

- 5 Ezel ikrār idüb bir ān senüñ terk itmez dirdüñ
Suṭurī bī-nevāyı zārile giryāna uğratduñ

304

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Nice teşbih idem ben gónceye ol la^c l-i ḥandānuñ
Olubdur la^c lüñüñ ihyāsı çünkü cismile cānuñ
- 2 Dil-i maḥzūnumuñ āram-geh-i olmuşdur ol me[']vā
Be-ğäyet ḥoş gelür āsā bināsı beytū'l-aḥzānuñ
- 3 Hevā-yı ' aşķa āgāhiyyeti yok Yūsuf'uñ evvel
Anuñçün çāk-dāmen olmada dest-i Züleyhā'nuñ
- 4 Degül aşüstesi bir ben gibi bī-çāre-i mücrim
Hezārān diller olmuşdur giriftarı dilārānuñ
- 5 Dil-i dīvāneden mümkün degüldür men^c-i ' aşķ itmek
Olub pervāne tek devr-i ruh-i şem^c-i şeb-ārānuñ
- 6 Suṭurī mürġ-ı cānum aşiyānı olmada şimdi
Başında ' anber-āsā perçemi ol ḳadd-i bālānuñ

305

mefūlü mefā' īlü mefā' īlü fa^c ūlün

- 1 Ney gibi beni zārile nālān niçün itdüñ
Gül ruh beni şeydā teki efgān niçün itdüñ
- 2 Cevr itmek idi rūz-ı ezel baña cefā-kār
Nīm-nigehüňle dil-i ḥandān niçün itdüñ
- 3 Āzāde iken başımı sevdālara şalduñ
Hūrşīd-i cemālūn beni ḥayrān niçün itdüñ

4 Rahm itmez iseň hälüme boynuña vebälüm
Ben bi-günehüñ ḳatline fermān niçün itdüñ

5 Sineñdeki ol yärelerüñ çünki Suṭūrī
Yār urmuş ise sen aña dermān niçün itdüñ

306

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

1 Dīdeme h̄abı ḥarām iden ḥayālüñdür senüñ
Cāna lezzet bahş iden la'l-i zülälüñdür senüñ

2 Şā'im-i dīdār idüm cevr-i felekden māh u sāl
‘İd-i vaşluñdan nişān ebrū hilälüñdür senüñ

3 Cān dimāğına viren būy-i mu'anberden eser
Zülf-i reyhānuñla ol kāfūr-i ḥälüñdür senüñ

4 Tāb-ı mihrüñ başuma düşmezse tārikdür cihān
Rūşen iden cismümi rūz-i vişälüñdür senüñ

5 Bu Suṭūrī zāra rahm it ey şeh-i ‘alī-cenāb
Ey Efendim lā’iküñ luṭfuñ kemälüñdür senüñ

307

mefūlü mefā' İlü mefā' İlü fa' ulün

1 İncinmeyelüm nāz idicek serv-i bürendüñ
Ālām-ı ḡam-ı aşķı sen āsān mı şanduñ

2 Yıllar geçirür hicr ü firāk çekmede ‘āşık
Sen lahzə anı görmeyeli cāndan uşanduñ

42b 3 Tā bezm-i elest ‘aşķı baña oldı vefādār
Zencir-i cünün boynumuza silsile bendüñ

- 4 Hep cevr ü cefasıyla şafasın buluruz biz
Ey dil seni hālī komaz ol kendi efendiñ
- 5 Erbāb-ı vefādan nażarı kesmek olur mı
Lāyık olan oldur ki ķuşūr itmeye kendiñ
- 6 La‘l-i leb-i dildār ile bahş oldı Suṭūrī
Mestāne şifat dil yine vāfir mezelendüñ

308

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Dil-i Ya‘kūb’ a būy-ı Yūsuf ile bād hōş geldüñ
Beni beytū'l-hazende eyledüñ sen yād hōş geldüñ
- 2 Cefā daşın dirīğ itme efendim şimdi başumdan
Dil-i vīrānuma hem-daş idüb ābād hōş geldüñ
- 3 Hele luṭfuñla memnūnum komaduñ hālī ḡam dā ‘im
Muşībet demlerin her dem mübārek bād hōş geldüñ
- 5 Fiğānuñ bağırmız hūn eyledi vaqt-i seherlerde
Eyā ey bülbül-i ḡamnāk dil-i nā-şāda hōş geldüñ
- 6 Oküdum ser-be-ser ben dāstānuñ hāce Manşūr'uñ
Ne lāf eyler o kim Mevlā diye irşād hōş geldüñ
- 7 ‘Ayān oldı baña Kays’ile Ferhād rūh-ı ma‘ nāda
Didi ḡam-keş Suṭūrī derd-i māder-zād hōş geldüñ

309

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 O dem ki vuşlatuñ nā ‘il olub sürdükde devrānuñ
Tekellüf-ber-ṭaraf olmuşdı öpmek la‘ l-i ḥandānuñ

- 2 Maḳām-ı dil-güşādur dīde-i ‘uşşāḳa āsāsı
Güzel bünyād urılmış saḳf u bārū beytū'l-aḥzānuñ
- 3 Züleyhā'nuñ edā-yı ‘aşķı muḥkemdür ḥulūş üzre
Anuñçün çāk ḳıldı dāmenini māh-ı Ken‘ān'uñ
- 4 Dil-i pervāne-veş devr eylese bī-iḥtiyāruñdur
Fetīl-i bestedür her deste ol şem‘-i şeb-ārānuñ
- 5 Suṭūrī serve teşbīh eylemek ‘ayn-ı ḥaṭādur ol
Meger Tūbā müşābih olsa lāyık ḳadd-i bālānuñ

310

mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün

- 1 Getürdüñ ey şabā müşgīn-i kākül būy ḥoş geldüñ
Meşām-ı cāna irgürdüñ gūl ü şeb-būy ḥoş geldüñ
- 2 Sürürumdan ser-i tācum iriṣdi ṭāk-ı eflāke
Beni benden alan ey āşinā dil-cūy ḥoş geldüñ
- 3 Yine mestāne itdüñ sākiyā bu bezm-i ‘işretden
Şeker-leb şīve-reftār ḥūb şīrin güftarı ḥoş geldüñ
- 4 Bu bezmüñ cem‘ ine gelsin yine erbāb-ı ta‘rifān
Dil-i nā-şāda fer virdüñ hilāl ebrūy ḥoş geldüñ
- 5 Suṭūrī vādī-i Leylā’da bulдум ḳabr-i Mecnūn’ı
Şadā-yı hūznile dir ‘āşıķ-ı mehcūrī ḥoş geldüñ

311

mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün mefā‘īlün

- 1 Gōnūl meftūn olaldan ‘aşķına ol şūh fettānuñ
Çıkar mı lahzā hātırdan hāyāli zülf-i ra‘nānuñ

- 2 ‘ Aceb midür Züleyhā dutduğu dāmān-ı Yūsuf’dan
 Nice şabr eylesin nāzırı olsa şāh-ı Ken‘ān’uñ
- 3 Bağub ‘ ibret nazarla zāhidā münkir-i ‘ aşķ olma
 Ne mümkün men‘-i pervāne ola şem‘-i şeb-ārānuñ
- 43a** 4 Baña ‘ arż itme bāğbān bāğ-ı ‘ ālem içre gül-zārı
 Bahār-ı hüsn şükufe dā ’imā ol la‘l-i ḥandānuñ
- 5 Tökilmiş her taraf şammūri-veş tarf-ı ‘ arakçīinden
 Suṭūri her girih bir ‘ uḳdesidür rişte-i cānuñ
- 6 Suṭūri ḳıldı pervāz cān ḳuşı bu ḳālib-ı tenden
 Başında āşiyān itmiş varub bir naḥl-i bālānuñ

312

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn

- 1 Būy-ı zülfüñ ey şabā vir āfet-i devrānumuñ
 İrmesin hüsnine noḳşān ol meh-i tābānumuñ
- 2 ‘ Andelīb-āsā fiğānumdan hōş olsun hāṭırı
 Gülşen-i hüsnı açılsın ol gül-i ḥandānumuñ
- 3 Dīdeden yaş aḳdīgī Ya‘kūb’uñ olmışdur sebeb
 Ḳadri ‘ālī olmağa çün ol şeh-i Ken‘ān’umuñ
- 4 Çāk idüb bend-i girībān sīne dāğum keşf idüb
 ‘ Aşķı tīğile urılmış sīne-i sūzānumuñ
- 5 Ey Suṭūri çekdigüñ şarf u emek olmaz hebā
 Vardurur çün iltifātı tā saña cānānumuñ

313

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kullaruñ ‘add ü şümār itdükce benden yāda çek
Bir lebi şirini sev dāğ-i dili Ferhād'a çek
- 2 İçmesin bīmār-i aşk olan ṭabībüñ şerbetin
Ğam günü olma tefekkür def̄ ine baķ bāde çek
- 3 Bulmadı Lokmān bu derdūñ özge bir dermānını
La‘l-i yāruñ zaḥm-i mecrūhı dil-i nāşada çek
- 4 Duħter-i rezle mülākāt olmağa vaqt bulmasa
Şohħbet-i hāşa dil-ārām šūħ-i rūy-i sāde çek
- 5 Būm-veş mesken idinme bu dil-i vīrāneyi
Bülbül-āsā bir gül içün gülşen-i ābāda çek
- 6 Kākülüñ bir müyina dil mürġını bend eyleme
Cidd ü sa‘ y it dām-i miħnetden özüñ āzāda çek
- 7 Bir ƙarār üzre bu çarħuñ gerdişi mümkin degül
Pendümi fehm it Suṭūri kendiñi irşāda çek

314

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Seyrin eylerse çemende kim ki reftaruñ senüñ
Şübhesiz elbet olur aşüpfe dīdāruñ senüñ
- 2 Leb kızıl yākūt ahmer dürr dehān u lāle ruħ
Cān u baş terkin urur kim görse dīdāruñ senüñ
- 3 Günde biñ zaḥm ursa cāna ġamzelerden ġam degül
Variken mecrūhı dile la‘l-i şekker-bāruñ senüñ
- 4 Bārekallāh ḥūb cemālūñ vaşfina ‘āciz lisān
‘Āleme pertev şalan ol vech-i envāruñ senüñ

- 5 Bâğ-ı hüsnüñ görse bülbül medh oğur şâm u şehir
Gülşen-i me'vâdan almış verd-i ruhsaruñ senüñ
- 6 Kâkül-i miskin-i 'anberden Suṭûri açma bahş
Dehre fitne düşürür şâyed o ikrâruñ senüñ

315

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Serv-ķaddüñ dâl ider seyr itse reftaruñ senüñ
Mâh niķaba bürünür açılsa dîdâruñ senüñ
- 43b 2 Sîm-ten billûri gerdân dürr dehân u lâle-ruh
Çeşm-i 'alem görmedi mânend-i ruhsaruñ senüñ
- 3 Қıl kerem bâri selamuñ itme bendeñden dirîğ
Behrmend itdi beni bu nâz-ı güftaruñ senüñ
- 4 Kim görürse baş u cânın terk ider bu 'arşada
Bir temâşâdur bilinmez germ ü bâzâruñ senüñ
- 5 Hatır u ħâlinden Suṭûri medh-i evşâf eyle kim
Yazılıa mecmû'a-i dîvâna eş'âruñ senüñ

316

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Қadd-i mevzunuñ 'aceb bir serv-i bâlâdur senüñ
Pertev-i hüsnüñ kıyas hûrşid-i ra'nâdur senüñ
- 2 Yoğ nažîrüñ bir dağı ger devr olinsa kâ'inât
Cism-i pâküñ ser-be-ser nûr-ı hüveydâdur senüñ
- 3 Kevser ırmağı lebündür yâhû çeşme-i hayatı
Mürdewe cân bahş ider la'lüñ Mesîhâ'dur senüñ

- 4 Bu ne hikmet bu ne ķudret bu ne ҳazz u bu ne ҳāl
Şun^c-ı pāk-i lā-yezāl cebheñde peydādur senüñ
- 5 Seyr iden ruhsāruñi añmaz gül ü nesrīn-i bāğ
Nahł-i қaddūñ güiyiyā bir şāh-ı Tūbā'dur senüñ
- 6 Vaşf olınmaz şerhe gelmez yok nażarı bir daḥi
Dir Suṭūrī hüsni pākūñ sırr-ı Mevlā'dur senüñ

317

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn

- 1 Nūr-ı vechüñ ‘aşık u dīvānesidür bu göñül
Cür^ca-i cām-ı elest rindānesidür bu göñül
- 2 Haķķı bātiłdan iden fehm cümle ma‘ nāya muhi̇t
Baḥr-i hikmet gevher üdür-dānesidür bu göñül
- 3 Okudum ve’l-leyl ol şīr-i münevver haķķına
Cismini şad-pāre kılmiş şānesidür bu göñül
- 4 Revğan-ı dilden çerāğ-ı ‘aşka fānūs olmuşum
Kim o şem^ce devr iden pervaňesidür bu göñül
- 5 Yirde gökde ‘arş u kürsi̇ şeş cihāta şıgmayan
Şāh-ı aşķ āram-gehi kāşānesidür bu göñül
- 6 Şaṣt u şıṣt burcile bir ķal^ce bünyād eylemiş
Kim o şehrüñ tahtunuñ şāhānesidür bu göñül
- 7 Şureṭā esfelledür nāzırı Suṭūrī ‘aynına
‘Ālem-i lāhūtda ‘Ankā lānesidür bu göñül

318

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Cām-ı ‘aşķuñ tā ezel mestānesidür bu göñül
Şem‘-i bezm-i ‘aşķuñ pervānesidür bu göñül
- 2 Ger cemālullāha ‘āşıksın ara kendiñde bul
Sūfiyā ol zāt-ı pāküñ hānesidür bu göñül
- 3 Şemme vechullāh sırrın zevķunuñ seyrāniyuz
Bu neşātuñ tā ebed dīvānesidür bu göñül
- 4 Şāh-ı Tūbā’da maķām itmiş tamām ‘Anķā-sıfat
Mürḡ-ı ķudsıler mekānı lānesidür bu göñül
- 5 Hem vücūduñ mülkine olmuş temāmet pādişāh
Ey Suṭūrī hep cihān bir dānesidür bu göñül

319

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 44a
- 1 Ol zamān ki cāna düşdi ɭubbuñuñ rūz-ı ezel
Fāriġü'l-bāl olmağa hiç bulmadum aşlā maħal
 - 2 Göñlümi benden alub cismüm ki ķılmışdur tehi
Keṭ olur mı fāriġ olmak tā ki yetmese ecel
 - 3 Hüsnünüñ seyr eyleyenler cān u dil ikrār ider
Hāşāllāh böyle zibā ɭüsne olur mı bedel
 - 4 Hälümi gördükce men‘ itmek diler ‘aşķdan beni
Zāhidüñ destinde şan ɭuccetle virilmiş ‘amel
 - 5 Girse mey-ɭāneye zāhid bilse bāde zevķını
Eylemezdi tā ebed ‘aşķ ehlide bir de cedel
 - 6 Ey Suṭūrī terk-i ‘aşķ eyle diyü diller seni
Āb-ı pāke ķışşa-i nā-pākile gelsin mi ɭalel

320

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Hep hevā-yı nefstile āvāre olduñ ey göñül
Mülk-i cisme şah iken bī-çāre olduñ ey göñül
- 2 Seng-i çevre baş açub atduñ özüñ meydāna sen
Tiğ u tır-i ‘aşķ ile biñ pāre olduñ ey göñül
- 3 Kāse kāse ‘aşķ şarābin nūş idüb hīç ƙanmaduñ
Kevşer-i la‘l şevķına mey-h̄āre olduñ ey göñül
- 4 Dutalim şabr eylemek def̄ -i belā-yı ġam dimiş
Cism ü cān tārāc olub pür-yāre olduñ ey göñül
- 5 Ey Suṭūrī deşt-i ġamda lāle tek dāğuñ ‘ayān
Derdine dermāni yok bī-çāre olduñ ey göñül

321

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bāde-i la‘lūňle hōş-hāl üzre cūşāndur göñül
Añlanılmaz fark olınmaz renge pūyāndur göñül
- 2 Bir şererdür āteş-i ‘aşķı hevāsı dilberüñ
Tutışur her lahza lahza nār-ı sūzāndur göñül
- 3 Kūy-ı yāri mesken itmiş ġayrda itmez ƙarār
Sürmeden yüz pāy-ı yāre hāke ǵalṭāndur göñül
- 4 Dem-be-dem ‘aşķile cūş itmekdedür dīvāneler
Ka‘rı yok bīkām bir deryā-yı ‘ummāndur göñül
- 5 Ey Suṭūrī ‘aşķ yolında nezr-i naķd-i cān idüb
Dā ’imā dūlāb-veş bir kār-gerdāndur göñül

322

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Düşmişüm bir derde kim hiç ḫabil-i dermān degül
Kimse ṭalib olmasın sevdāya ‘aşk āsān degül
- 2 Bir sitem-cū şūh-ı nevres aldı benden gönlümi
Yavı ḫıldum kendümi bulmak daхи imkān degül
- 3 Bir peri-peyker cemālin dün baña ‘arż eyledi
Şübhem ol ḥūrī-liķāda ḫaldı ki insān degül
- 4 Kesdi zünnārını tersā zāhid itdi sübhəsin
Pertev-i ḥüsnuñ görince kim aña ḥayrān degül
- 5 Terk-i ‘aşk eyle Suṭūrī geçdi hengām-ı şebāb
Gerçi gönül ol gönül ammā ki ol devrān degül

323

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

- 1 ‘Arızuñ ey şanemā cāna bir āfet mi degül
Hizmet-i dergehüñ ‘uşşāka sa‘ādet mi degül
 - 2 Bu civānlık bu tıflılık bu edā sende ki var
Sīne-şāf ola saña dünyāda devlet mi degül
 - 3 Gāh tebessüm gāhī nāz gāhī bu hışmile edā
Remzile ‘aşığa ol resm-i işāret mi degül
- 44b**
- 4 Luṭfile kemterine söylese ol ṭuṭī-makāl
Cān fedā eylemesi cānuma minnet mi degül
 - 5 Mürğ-ı dil tār-ı mūy-ı ‘anberine bend olalı
Deşte-i cān ile cānāna maḥabbet mi degül

- 6 Şanma kim bâki ƙalur dâ’imâ bu ȝevk u şafâ
‘Âşika rûz-ı vişâl ‘idde ‘işret mi degül
- 7 Maķdemile ki gele meclise meh-pâre şifat
Ey Suṭûrî bu kerem bâ’ış-i rif’at mi degül

324

fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün

- 1 Zâhidâ ṭâ’ın itme ehl-i ‘aşkı kârile degül
Rind ü rüsvâ gezdigi bî-nâmûs ‘ârile degül
- 2 Bî-haberden cür’ a-i ‘aşkı şunub devrân aña
Mest ü medhûş gezdigi hep ihtiyyârile degül
- 3 Bend olalı bir şaneme put-perest lîk eylerüm
Rabb’üm idrâk eylerüm küfrin ȝayâlile degül
- 4 Hamdüllâh guşadan âzâd olub döndük berü
Çin seherden gördüm ol a’ dâyi yârile degül
- 5 Ey Suṭûrî nazm-ı pâki herkese virmez Ȑudâ
Tab’-ı insâna mufavvaž dünyâ mâlide degül

325

fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilâtün fâ’ilün

- 1 Hicr ü vaşluñdur kılan bu mertebe taġyîr-i hâl
Vaşluña irmek müyesser yokdurur hiç ihtiymâl
- 2 Kalmadı ṭâkbat bu cism-i nâ-tüvânumda ebed
Fırkatüñ derdi beni inceldüben kılmış hilâl
- 3 Şâm u şubhûm fehm olinmaz intiżâruñ çekmeden
Âh u enînile geçirdüm dirîğâ mâh u sâl

- 5 Zülf-i müşğinüñ müselsel bend-i gerdān eyledüñ
Leylī-i zülfün baña Mecnūn tek oldı ḥayāl
- 6 Ey Suṭūrī āteş-i hicrānda maḥv it kendiñi
Tā bekā mülkinde dildāruňla iste ittişāl

326

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn

- 1 Bāde-i la‘l-i firāk Kevser-i cennet mi degül
Nahl-i ķaddūn bize Tūbā-yı sa‘ādet mi degül
- 2 Şatma dā ‘im bize ihsān ide devrān-ı felek
Bu beden şıhhati bir firşat-ı ‘işret mi degül
- 3 ḡażab u ķahrı celāliyle nigāh itse o şūħ
Ehl-i dil cānibine remz ü işāret mi degül
- 4 Olalı sākin-i ġam-ħāne-i hicrān-ı firāk
Sākinüñ şol ķadehi şunduğu minnet mi degül
- 5 Şeb-i yeldāda ḥayālüñ baña h̄āb itse ḥarām
Dil-i dīvāneye gelmez dem ü sā‘at mi degül
- 6 Bend idelen dilümi kākül-i h̄ubāna bugün
O şifat cānib-i dildārdan ‘işret mi degül
- 7 Menzilüñ şimdi Suṭūrī işigi yār olalı
Hāk-i pāye yüzüni sürmesi rif‘at mi degül

327

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn

- 1 Hāk-i pāyün eyledüm çün ben ki ol gün rūy-māl
Ol zamāndan hāṭira geldi meger būy-ı vişāl

- 2 Eşk-i hūnum dem-be-dem tökmekde ruh-i zerdüme
Kanlı yașumdan olur çün reng-i rūyum şöyle al
- 45a**
- 3 Devridür üftādeler başuñda pervañe şıfat
Olmuşum şem^c-i cemālūn şanki fānūs-ı ḥayāl
- 4 La^cl-i nābuñ ehl-i dil ķilmiş müşābih Kevser^e
Ol sebebdendür şarābuñ içmesi olmaz ḥelāl
- 5 Sen Suṭūrī düşmeseñ bir hām tama^c-ı sevdāya
Ol peridēn vuşlat ummañ saña bir emr-i muḥāl

328

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Piç-i zülfüñ tek mu^c anber nāfe-i müşgīn degül
La^cl-i cān-bahsuñ gibi ķand-i nebāt şirīn degül
- 2 Cevrūñ az it dilberā^c aşıkları zār eyleme
Lāyik itmem saña ʐulmi şānuña āyīn degül
- 3 Dil hevāsı çünki gūlzār-ı cemālūndür senūñ
Bāğ-ı dehr içre açılmış sūnbül ü nesrīn degül
- 4 Zāhidüñ meyli behiştüñ hūr u ǵılmānındadur
İtmemiş ārzū-yı dīdār ol ki maḳbūl dīn degül
- 5 Toğmadı bir āfitāb ċarħ-ı mu^c allāda saña
Bāver itmem hüsnuñe teşbihi ol dengīn degül
- 6 Özge bāguñ^c andelib olmadı şeydā göñül
Işıgüñden ġayri bir vādīde dil teskin degül
- 7 Çok müşavvirler emek ḥarc itdiler taşvīrūne
Her biri bir başka şüret sen gibi tezīn degül
- 8 Yāre şormışlar Suṭūrī bendelerden mi dimiṣ
Ol ki bir mechulī şahşdur ķullığı tebyīn degül

329

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ey ser-efrāz bu cihānda gelmedi saña bedel
 Kaṭ^c olur mı senden ümmidüm ki ırmaz tā ecel
- 2 Var mıdur taḥlīşine mümkün hevā-yı ‘aşkdan
 Tende ķurmışdır mekān gönlüm aña olmuş maḥal
- 3 ‘Ārızuñ seyr ü temāşasından oldumsa ıraq
 Hem-nişindür gönlüm anda ne gelür andan ḥalel
- 4 Pend te’sir eylemez kim ‘aşka olmuş mübtelā
 Neylesün ol iħtiyāri andan almış bir güzel
- 5 Ey Suṭūrī ‘aşkile sen ķanda olduñ āşinā
 Olmuşum āgāh ‘aşka muṭṭali’ rūz-ı ezel

330

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

- 1 Ezel cām-ı maḥabbetden baña şunduķda bir kāmil
 Ki ‘aşk bir āteş-i sūzandur hiç olmaz aña hā’ıl
- 2 Ayağuñ öpdüğüm varise cürmüm ‘afva dā’ır dut
 Kerem mürvet lütfuñ ihsān yine senden şeh-i ‘adil
- 3 Ne mümkindür dil-i dīvāne ‘i pendile žabṭ itmek
 Gerek cevrüñ gerek luṭfuñ olinca ser-be-ser ķā’ıl
- 4 Beni ġayriya teşbīh eylemek lāyķ mi ‘irfāna
 Giriftär olmam aňlar çehre-i zerdüm gören ‘ākıl
- 5 Cihānuñ ser-firāzından ta‘alluķ riştesin kesdüm
 Gerekmez māhdur dilber olur gönlüm saña mā’ıl
- 6 Haṭuñ sevdası dilden rūz u şeb çıkmak ne mümkindür
 Meger kim cān cismümden çıka ḥubbuñ ola zā’ıl

- 7 Tavāf-ı Ka^cbe-i vaşluñ temennāsındayum el'ān
Teraḥḥum eyle dut ben mücimi bir bende-i sā'īl
- 8 Metā^c-ı vaşluña ^cahdüm öñinde eyledüm temkīn
Suṭūrī nice İbrāhīm idince nez̄r-i İsmā'īl

331

fe'īlātūn fe'īlātūn fe'īlātūn fe'īlūn

- 45b**
- 1 Ğam degül il beni dellüb dile destān olayum
Rāhuña yüz döşeyüb hākile yeksān olayum
- 2 İstemem tāc-ı Ferīdūn'ı baña eylese ^carż
Devlet ü ^cizzetüm oldur saña sekbān olayum
- 3 Ser-fürū eylemem ^cālemde Süleymān ise de
Senden özge kime ben dest-i giribān olayum
- 4 Vuşlatuñ fikrini çekmekde müdām bu dil-i zār
Bilmezem tā nice bülbül teki efgān olayum
- 5 Harem-i Ka^cbe-i kūyuñ dile maḳṣūd-ı tavāf
Ger ḫabūl olsa bu cānum saña ḳurbān olayum
- 6 Ben Suṭūrī çekeyüm kayd-ı ta^c allukdan elüm
Mā-sivāyi atub öz başuma sultān olayum

332

fā'īlātūn fā'īlātūn fā'īlātūn fā'īlūn

- 1 Cām-ı la^c lüñ nūş idelen kim anuñ mestāniyum
Cilve-i ḥüsnuñ temāşasın görüb ḥayrāniyum
- 2 Gönlümi aldurmışum bir çeşm-i cādū-dilbere
Dōstlarum ^cayb itmesin anuñ ki ser-gerdāniyum

- 3 Ka' be-i kūyuñ ṭavāf itmek müyesser olduğu
Merve vü Şafā'da şan İsmā' il'üñ ḳurbāniyum
- 4 Ruḥlaruñ sūrḥin su'äl itdüm baña dilber didi
‘Āşıkuñ bağrında dāgum lāle-i nu' māniyum
- 5 Ey Suṭūri ‘aşkile ḥālüñ ne şüret şorsalar
Bī-rahm maḥbūblarūñ boynında düşmiş kaniyum

333

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Āh o 'anber-bū şacuñ mecnūn u ser-gerdāniyum
Olsa biñ cānum ḳamusıyla anuñ ḳurbāniyum
- 2 'Ālemüñ meh-ruları hep bir yire cem' olsalar
Bir cemāli Yūsuf'uñ ben hüsniñüñ ḥayrāniyum
- 3 Ḍam degüldür eşk-i dīdem olsa Ceyhūn'a bedel
Şām u şübh ben ol mehüñ firḳatle çün giryāniyum
- 4 Ehl-i temkīn bilmesinler 'aşkı bābında beni
Ben ki meşhūrum lisān-ı 'ālemüñ seyrāniyum
- 5 Revnakum hōşdur eger maṭebce būyum yoğise
Sineme dāğlar urılmış lāle-i nu' māniyum
- 6 Zār-ı piñhān itmege var mı Suṭūri'de mecāl
Bāğ-ı hüsniñ devrine şeydā gibi efgāniyum

334

müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün müstef' ilün

- 1 Gūş ideliden vaşfuñi hüsniñe ḥayrān olmışum
Düşdüm firāk-ı 'aşkuña zārile giryān olmışum

- 2 Yandum ṭutuṣdum āteşüñ maḥv eyledi bu cismi
Zāhirde ḥoş ḥälüm yine ma' nide biryān olmuşum
- 3 Bī-rāḥatum ' aşkuñla ben şām u seher kārum fiğān
Pinhān olınmaz mā-cerā ' āleme seyrān olmuşum
- 4 La' lüñ Mesīḥā mu' cizi virdi ḥayāt-ı cāvidān
Zevk-ı vişalüñle bugün ser-tā-ḳadem cān olmuşum
- 5 Hubbuñ düşelden gönlüme benden beni almış tamām
Bu ḥale ' aklum irmeyüb kendüme ḥayrān olmuşum
- 6 Genc-i nihānı āşikār itdi müyesser Ḥaḳ baña
Sırr-ı ḥafīden dem urubş an gevhere kān olmuşum
- 7 Vahdet sarāyın ihtiyyār itdüm Suṭūrī kendime
Hep mā-sivāyi terk idüb gör nice sultān olmuşum

335

müstef'ilüñ müstef'ilüñ müstef'ilüñ müstef'ilüñ

- 46a**
- 1 Mīm ile ḥādur maṭlebüm hem dāla ḥayrān olmuşum
Bu dersi ezber eyledüm bildüm ki insān olmuşum
- 2 Şol kābe ḫavseyn yağmāladı dil ḥānesin
Düşdüm şacuñ zencirine şan ehl-i ṭuğyān olmuşum
- 3 Maḥfī degül ' āriflere ānestü nārā nüktesi
İşbu kelāma yanmağa nā 'il-i bürhān olmuşum
- 4 Görindi ma' nīler yüzü añałatdı bildürdi bizi
Vaṣf-ı ḥabībüñ ȝikrine bi-şübhe ihsān olmuşum
- 5 Her çend ' işyān varise cümlesine tevbe naşūḥ
Ḥavf itmezem sen şāha kim dest-be-dāmān olmuşum
- 6 Nefsiledür şimden girü cengile ḡavḡālar bizüm
Haḳ ' avnile feth eyledüm ol mülke ḥāḳān olmuşum

- 7 Gāyetde že^c f-ı hālile bīmār idüm ben bir gice
Billāhī şanki āşikār nā 'il-i bürhān olmuşum
- 8 Ma^c nī midür yoksa ḥayāl kendime mālik olmadum
Līk görün dil hadengin gör nice ḥandān olmuşum
- 9 Gördüm ki bir hālī diyār vaştında vardur bir serī
Hızır nebi anda cülüs ben dest-i dāmān olmuşum
- 10 Rişı libāsı hep yeşil Fārūk ider hīzmet aña
Şordum aña kimdir bu zāt gördükde ḥayrān olmuşum
- 11 Dir Hızır peygamber bu şahş hem 'Ömer-i Fārūk benüm
Hīzmetine bil bağlayub ben aña derbān olmuşum
- 12 Düşdüm bunuñ ben pāyine itdüm niyāz u 'arż-ı hāl
'Ömer şıgadı zahrımı mazhar-ı ihsān olmuşum
- 13 İki cihānuñ serveri oldum zuhūr itdi baña
Çok hīzmeti teklīf idüb kullikkda her ān olmuşum
- 14 Açma Suṭūrī rāzı sen kendin dösür fāş eyleme
Ğafletden açıldı gözüm gördüm ki ḥoş cān olmuşum
- 15 Yüz biň şalātile selām ol 'ālī şāhlar rūhına
Ma^c nīde bunca yol bulub anlara mihmān olmuşum
- 16
Çok teklīf oldu bendeye emrinde fermān olmuşum³⁹

336

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Ey melek-manzar perī-ruhsār senden dönmezem
Her ne cevr eylerseñ eyle yār senden dönmezem

³⁹ İlk misra yoktur.

- 2 Bir kere dil virmişüm mümkün midür hiç dönmegüm
Şâhib-ikrârum kılub inkârı senden dönmezem
- 3 Süre-i ve'ş-şems yüzün âyetine and içmişüm
Tâ ki cismümde bu cânûn var senden dönmezem
- 4 Ben melâmet ehliyüm rüsvây-ı 'aşk oldum bugün
İtmişüm nâmûs u nengi gâret senden dönmezem
- 5 ' İd-i ekberdür tâvâfuñ cânûmî nezr itmişüm
Bil fedâdur yoluña hep varı senden dönmezem
- 6 ' Aşk zencîrini ol gün boynuma bend eyledüñ
Olmışum Mansûr-ı 'aşk ben dâri senden dönmezem
- 7 Şerha şerha itseler cismüm Nesîmî tek beni
Ben Suştûrî vâz gelüb dildâr senden dönmezem

337

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 46b 1 Derd-i 'aşka mübtelâya vaşf-ı hâlüm söylem
Ehl-i temkînlere ancaç hâsib-i hâlüm söylem
- 2 ' Aşka şekvâ olmasın şeb-tâ-seher çekdigimi
Bir gâzel ad eyleyüb bu kesb-i hâlüm söylem
- 3 3 Kurmuşum dâm-ı cefâda şaydına hâkırdâ ben
Kâbil olmaz gözleri vahşî gâzâlüm söylem
- 4 4 Kanda bir Ferhâd'ı bulsam da' vi-i Şîrîn ile
Cân u baş terk eylemiş 'ayn-ı maķâlüm söylem
- 5 5 Ey Suştûrî bir karâra olmadı teslim-i hâl
Gâh 'aşkum gâh şevkum gâh kemâlüm söylem

338

mef'ülü mefā' İlün mef'ülü mefā' İlün

- 1 Müştäk-i cemäl oldum sen şāha ki dil virdüm
Ben kendimi yok bildüm var mı haberüñ bilmem
- 2 Dil sevdi seni cändan çıksın mı o cān tenden
‘Aşk aldı beni benden var mı haberüñ bilmem
- 3 ‘Aşkuñ ki gelür dem dem dīdeler olur pür-nem
Lāzim baña bir hem-dem var mı haberüñ bilmem
- 4 ‘Ālem bu ḥālüm gördi ‘ibret aluban durdu
Āhum felege irdi var mı haberüñ bilmem
- 5 Kallāş rakīb nitmiş araya dil uzatmış
Dir yārini unutmış var mı haberüñ bilmem
- 6 ‘Ālemlere sen māh ol taht-ı dile gel şāh ol
Hālime gel āgāh ol var mı haberüñ bilmem
- 7 Suṭūrī-i bīmāri merhem ide dildāri
‘Arşa irişür zāri var mı haberüñ bilmem
- 8 Suṭūrī saña meftūn hicrile dili pür-hūn
Eşküm oluyor Ceyhūn var mı haberüñ bilmem

339

fā' İlätün fā' İlätün fā' İlätün fā' İlün

- 1 Dilde vardur bir ġamum ġamm u melälüm bilmezem
İtdigüm bīhüde söz kendi maķälüm bilmezem
- 2 Bir dil ārāmile ülfet eylemek endiśemüz
Liķ ülfet noldığı fikr ü ḥayälüm bilmezem
- 3 Sehv ider şol kimse kim bende kemāl isnād ider
Ka‘ be ḥaḳḳı ben ki kendimde kemälüm bilmezem

- 4 Hırkasıyla pöstına fah̄r eyleyen 'abdālı gör
Ne kerāmet göstermiş bende şālum bilmezem
- 5 Bulmadum bir ehl-i hāl hālüm aña tibyān idem
Hāl bu kim hālā Suṭūri kendi hālüm bilmezem

340

mef̄'ülü mefā' İlü mefā' İlü fa'ülün

- 1 Cānā seni ben külli bu dünyaya degişmem
Naḥl-i ḳadūni 'ar' ar-ı Tūbā'ya degişmem
- 2 Gencine-i Kārūn'ı baña eyleseler 'arz
Bir müyini biñ devlet-i Dārā'ya degişmem
- 3 Güftāra gelüb söylese ol şehd ü şeker leb
Her cilvesini tūtī-i gūyāya degişmem
- 4 'Ālem saña hemtā olamaz ey perişüret
Gönlümce seni hūrī-i me'vāya degişmem
- 5 Şeydā şifatum şām u seher medhūn oğursam
Ğonca lebünü ben gül-i ḥamrāya degişmem
- 6 Billāh senüñ vaşfuña yok bende liyākat
Dürr-i dehenüñ lü'lü'-i lālāya degişmem
- 7 Tārīk-i şebüñ kāydını çekmez bu Suṭūri
Mihr-i ruḥuñ lūrşid-i ra'nāya degişmem

341

mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün mefā' İlün

- 1 Esirüm dām-ı miḥnet içre ḳurb-ı dōstdan dūrum
Ezel men olduğum zevk u şafadan çünki mehcürum

47a

- 2 Baña kār eylemez pendüñ ‘abes ḥarc eyleme nāşīḥ
Ene’l-ḥaḳ remzini fehm eyleyüb dārında Manṣūr’um
- 3 ‘Ilācuñ ḥaydīn itme ey ṭabībā derdden āgāh ol
Ki ben bīmār-ı ‘aşķum ṭa‘ n-ı aḡyārile rencūrum
- 4 Belālar hep baña ol meh-liķālardan irişmişdür
Bīhamdillāh yine bunca belādan hāle meşkūrum
- 5 Eger seyl-āb-ı eşkümden ṭutarsa ‘ālemi ṭūfān
Göñül tennūr-ı Nūh olmuş anuñ emrinde me’mūrum
- 6 Ḥam-ı ebrū-yı ṭāk-ı ḍīn-i zülfüñ dilde cā itmiş
Hevā-yı kākülüñ mecnūniyum ey ḥāce ma’zūrum
- 7 Suṭūrī tek cihānda olmasın kes mübtelā-yı derd
Fenā irmış tükenmiş cism-i za‘ fum ķılca bir mūrum

342

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ey yüzü gül zülf-i ‘anber saçrı reyḥānum benüm
Görmesem bir lahzā ḫalmaz dilde ārāmum benüm
- 2 Sen selāmet şıhhat üzre ol efendim dā ’imā
Bundan özge yok cihānda maṭleb ü kāmum benüm
- 3 Ka‘be-i kūyuñ naşīb itdüñ makām İbrāhīm’e
Nola İsmā‘īl’e ḫurbān olsa bu cānum benüm
- 4 Yoluña olsun fedā cān ger ḫuşūrum var ise
Ḵatl iderseñ de ḥelāl olsun saña ḫanum benüm
- 5 Öldürürseñ ‘afv iderseñ ben de fermānuñdayum
Tek Suṭūrī cürmini bilse ne sultānum benüm

343

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Derd-i ‘aşkı şūh-ı dil-ārām bulsam söylesem
Dāğ-ı hicrüm def’ ine bilmem ne çāre eylesem
- 2 Yār serkeş sīne sūzān dōst mağrūr-ı cemāl
Derdüm ızhār itmege bir özge çāre eylesem
- 3 Dōst ile hem-meclis olub çekdigüm firkatları
Ben disem ol diñlese ol söylese ben diñlesem
- 4 İltifātuñ kesmedür ‘ālemde bī-ķadr oldığum
Bilmezem ‘isyānumı tevbe naşūhlar eylesem
- 5 İtmesin ümmīd-i dermān derdine dimiş ṭabīb
Çaresiz derdi Suṭūrī kime tibyān eylesem

344

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Āh kim derd-i dile dermāna çāre bulmadum
Ğam u ġuşşa gelmeden bir laħża ara bulmadum
- 2 Gülşen-i ‘ālemde dürlü ġonçeler olmış güşād
Ṭāli‘ ümden bir şükufe ķalb-i zāra bulmadum
- 3 Hāl-i zārum bir mufaşşal nāme inşā eyledüm
‘Arż-ı hālüm virmeye ķāşid o yāre bulmadum
- 4 Bir münāsib dilber-i mümtāzeye dil bağladum
Yalvarub yaķaragördüm rāma çāre bulmadum
- 5 Sa‘ y ile dām-ı belādan kim ħalāşa bir ṭarīk
Tarf-ı ruħsāra ķurılmış zülf-i māra bulmadum
- 6 Kevkebūn çāh-ı raşaddan seyr idüb kāhını dil
Ey Suṭūrī sen gibi bir baħti ķara bulmadum

345

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

47b	<p>1 Niçe bir cevr-i felek çekmeye feryād idelüm
Tarḥ-ı ḡam eyleyüben göñlimüzü şād idelüm</p> <p>2 Çekeyüm dehr-i fenānuñ sitemin tā niçe bir
Düşmeni kendüye yār olmağa isnād idelüm</p> <p>3 Fırsat el virmiş iken ne bu bīhūde ḥayāl
Sa‘y idüb başımızı ḫayddan āzād idelüm</p> <p>4 Kahr-ı gerdūn ile dil mülki ḥarāb olmuş iken
O kerem-pişenüñ elṭāfile ābād idelüm</p> <p>5 Leb-i şīriñe bugün başile cān virmesine
‘Arşa-i rezmde bir şan‘at-ı Ferhād idelüm</p> <p>6 Ey Suṭūrī düzegör ma‘nī-i bikri yine sen
Nażm-ı pākile aḥibbāya nev-icād idelüm</p> |
|-----|--|

346

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

1	Firāk u hicri vaşlından irişdi ‘arşa efgānum
İrişmezse meded senden olur seyl eṣk-i giryānum
2	Cihān hep tārīk oldı dīde-i cāna bütün sensiz
Nola bu ȝulmete imdāduñ irse māh-ı tābānum
3	Ḥayālüñden degül bir laḥża ḥalī bu dil-i nālān
Gözüm ḥayretde teşrifüñde ḫalmış şūḥ-ı fettānum
4	Göñül Ya‘kūb gibi beytū'l-hazende eylemiş mesken
Bu deñlü firḳatüñ çekmekde ey sen şāh-ı Ken‘ān’uñ

- 5 Şabā luṭf eyle būy-ı dılرübādan cāna tebşīri
İrişdür қalmasın tā dilde ki bu ḡam-ı hicrānum
- 6 Suṭūrī ‘ andeľib-āsā ټolaşdum bāğ-ı ‘ ālemde
Açılımaz gülşen-i dehrde benüm bir ḡonçe ḥandānum

347

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilǖn

- 1 Derd ü ḡam-ı yārile çün cāna rāhat bulmışum
Ol sebebdən ben daḥi cānāna minnet bulmışum
- 2 Ey felek gel añma hergiz baña vuşlat ȝevkini
Her ne kim vuşlat gelür ferdāsı firḳat bulmişum
- 3 Dem bu dem sā‘at bu sā‘at hōş ḡanīmet şīḥhatüm
Geçmişüm hicrān şebinden şübh-ı vuşlat bulmişum
- 4 Zāhidā hūr-ı cināni şerhē hācet қalmasın
Varmışum dōst kūyına bir serv-ķāmet bulmişum
- 5 Zīr ü bālāsin cihānuñ hep tefahhūş eyledüm
Ben tevekkül kişverin ancak selāmet bulmişum
- 6 Dilrübānuñ şanına noксāna dā ’ir ḥavf yok
Yokladum kendimi hep bende kabāḥat bulmişum
- 7 Haşre dek mümkün midür terk-i temāṣā eylemek
Ey Suṭūrī ‘ aşķdan ‘ ayn-ı sa‘ ādet bulmişum

348

fē‘ilātün fē‘ilātün fē‘ilātün fē‘ilǖn

- 1 Bāğ-ı ‘ ālemde o bülbül gibi efgān olalum
Gül cemāl seyr ü temāṣasına ḥayrān olalum

- 2 Levh-i dilde olan ol dağdağa'ı pâk idelüm
Açılıub ayna şifat gül gibi ḥandān olalum
- 3 Serserî gezme beyâbâni çü ḥayvân şifat
Ehl-i 'irfâna ḳarış zümre-i insân olalum
- 4 Perr ü bâl olmalıdır sâlike mûrşîd nefesi
'Arş u kürsî kalemi ma' nîde seyrân olalum
- 5 Lâyîk olmazsın o dôstuñ harem-i ḥalvetine
Ol sarây-ı ḥâşînuñ bâbîna derbân olalum
- 6 Şâdikü'l-va' d okudu İsmâ'îl ḥâlkında Hûdâ
O vefâ resmde dôst uğrina ḳurbân olalum
- 48a**
- 7 Āteş-i 'aşka yaḳub cismini pervâne gibi
Mahv-ı cism eyleyüben cân içine cân olalum
- 8 Ey Suṭûrî bu cihân fânde kim buldu vefâ
Fâni'i boşla bekâ mûlkine sultân olalum

349

- fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün*
- 1 Şâm-ı vaşluñ bulmuşum şubhuñ ḥayâli neylerüm
Feyzümi hüsnüñden aldum öz cemâli neylerüm
- 2 'Aşka hem-dem ġamdurur incinmesin 'âşıklaruñ
Olmasın ol dilde 'aşk kim derde ḥâli neylerüm
- 3 Bâg-ı dehrüñ ḡonçesinden ȝevkâb olmaz göñül
Gül-'izâruñ variken verd-i nihâli neylerüm
- 4 Derd-i 'aşka ol ki râzî oldı buldu i' tibâr
Ben ki 'âşık oldığum dem bi-melâli neylerüm
- 5 Ehl-i Ȭimânum velî putdan çevirmem meylümi
Bâde-i la' lüñ içüb âb-ı zülâli neylerüm

- 6 İtmişüm esbāb-ı zevkuñ iftiḥārum bir ‘abā
Ben ki bir abdāl-ı ‘aşkum mülk ü mālı neylerüm
- 7 Sa‘ y idüb kesb-i kemāle bul Suṭūrī bir ṭarīk
Şükr-lillāh kāmil-i ‘aşkum kemāli neylerüm

350

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Āteş-i ‘aşkile yansa ḡam degül cānum benüm
Rūşen olsun şem‘ves saña ki pinhānum benüm
- 2 Şaklamak āsān idi dilde maḥabbet rāzını
Fāş kıldı ‘āleme eşk-i firāvānum benüm
- 3 ‘Aynuma almam cihānuñ şol melek-şuretlerin
Olalı müştāk-ı dīdār çeşm-i nigerānum benüm
- 4 Vācib olmuş hācılар bayrāmı kurbān eylemek
Uğruña olsun fedā cān günde ķurbānum benüm
- 5 Gül yüzüñden redd kılma bu Suṭūrī kemteri
Tā ki ‘arşa çıkmasın bu zār u efġānum benüm

351

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ḍam degül giryān olursam dōst-ı ḥāndān isterüm
Tek senüñ ḥubb-ı ḥayālūn dilde mihmān isterüm
- 2 Zülfî sevdāsında cān virmek nedür minnet baňa
Şaklamışdum tā ezel uğrında kurbān isterüm
- 3 Derdine lāyık görürse bulmuşum maķşūdumı
Hāşā-lillāh ben bu derde özge dermān isterüm

- 4 Cūybār itmek yaşum pāyüñde ey naħl-i vefā
Ser-firāz olsun kadūñ serv-i ḥīrāmān isterüm
- 5 ‘ Andelīb-āsā fiğānum şanma ki bīhūdedür
Bāġ-i hüsnüñ zeyn idüb gül-zār-i ḥandān isterüm
- 6 Şu gibi her yana ‘azm itmek budur andan ġaraż
Katre-i nāçiz iken nev ġark-1 ‘ummān isterüm
- 7 Cīfe dünyādan ta‘ alluķ dāmenin çek ey göñül
Ben Suṭūri ‘akibet tekmil-i īmān isterüm

352

mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün

- 1 Bu şeb bir tāze nevres dil-pesendüm oħşadum öpdüm
O müşgīn ḥalka gisū-yı kemendüm oħşadum öpdüm
- 2 Çıkub zīr-i nikābı şermden pāyinde yüz sürdüm
Dutub dāmān-1 ümmidin efendim oħşadum öpdüm
- 48b 3 Sūvār-1 esb-i nāz olmış gelür şāhum levendāne
Rikāb-1 kāmrān dutdum semendin oħşadum öpdüm
- 4 Teraħħum kıldı ben bī-ċāreye lutf eyledi ol māh
Zūlālin nūş idüb ol la‘l-i ḥandin oħşadum öpdüm
- 5 Tena‘ um itmedük yir koymadı iħsān-1 vaşlından
Şīrīn şehd ü şeker-leb rūy ḥandin oħşadum öpdüm
- 6 Göñül her dilber-i mümtāza bār minnetüñ çekmez
Bunuñ her tarz-1 etvārin begendüm oħşadum öpdüm
- 7 Suṭūri buldi cān cānāne vāṣil ḫalmadı ḫayġu
Ne ruħsatdur baña oldu ki kendüm oħşadum öpdüm

353

mef'ülü mefā' İlün mef'ülü mefā' İlün

- 1 Ey serv-ḳad-i mevzūn ārām-ı dil-i maḥzūn
Eşküm oluyor Ceyhūn var mı ḥaberüñ bilmem
- 2 Sen taht-ı dile ḥātem 'arpa çığar efgānum
Lāyik mı saña cānum var mı ḥaberüñ bilmem
- 3 Sen şāha olub bende ḫalmadı eṣer cānda
Hep yandı o külhanda var mı ḥaberüñ bilmem
- 4 Dil sevdi seni ey cān katlüme ne bu fermān
'Ālem bu ḥāle giryān var mı ḥaberüñ bilmem
- 5 Suṭūrī-i dil pür-ġam var mı 'acabā merhem
Āh itmededür dem dem var mı ḥaberüñ bilmem

354

mef'ülü mefā' İlü mefā' İlü fa'ülün

- 1 Ol dem ki içüb la' lüñi mestāneye döndüm
Keyfiyyet-i şahbā ile dīvāneye döndüm
- 2 Bir ḥāle biraḳdı beni şol hicr-i vişālūñ
Ya'kūb nebī turdigī ḡam-hāneye döndüm
- 3 Hüsn-i nażarın şalmış iken üstüme ol şāh
Şimdi ne bu ḳahruñla ki bigāneye döndüm
- 4 Pirezen-i dünyā bize rū virdi muḳaddem
Mülk-i dili hep yaḳdı ki virāneye döndüm
- 5 Def-i ḡam için tekyede şeyhe şoragördüm
Bir şāfī cevāb virmedi mey-hāneye döndüm
- 6 Bu fazl u kemāl degmede yok sende Suṭūrī
Bir şuh-ı cefā-piṣe elinden neye döndüm

355

mef'ülü mefā' İlü mefā' İlü fa'ülün

- 1 Gül gibi kızarmış yine ol ruhları māhum
Tā 'arşa çıkışar şevkuñ ile şu' le-i āhum
- 2 Meşşāṭa-i taḳdīr virüb hüsne revāyic
Ahsente zihi hüsni cemāl feyz-i nigāhum
- 3 Reşk eyledi bu hälüme hep ehl-i nażarlar
Çok şehlerüñ hem tācın alur köhne külāhum
- 4 Ser-tābe-ser a' mālumi taḥrīr iden olsa
Defter alamaz olsa hisāb cürm ü günāhum
- 5 Bir kerre kemend-i zülüfunūn ṭutsa Suṭūri
Bām-i felege çıkışa nola şeb-rev-i āhum

356

mef'ülü mefā' İlü mefā' İlü fa'ülün

- 1 Dil sevdi seni ey yüzü gül bu mi günāhum
Eflāke çıkışar 'aşk odile dūd-i siyāhum
 - 2 'Aşk āteşine şöyle bu cism yandı tutuşdı
Hep kara biter kabrümüñ üstinde giyāhum
- 49a**
- 3 Toğrı nażarum olmadı bir kez o cemāle
Korkam yağa te'sir ide ol tāb-i nigāhum
 - 4 Bāliş-i serüm oldı benüm mürğ tuyinden
Bīdār olamaz h̄ābdan ol baht-i siyāhum
 - 5 Tārik-i şebe gā 'ile itmez bu Suṭūri
Nezzāre olınca baña çün ol yüzü māhum

357

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

- 1 ‘Aşka dā’ir bu dile çünkü ferāğat idemem
O sebebeden dil ü cānda dahı rāḥat idemem
- 2 Kesmişüz vuşlat ümidiñ temāmet el yumışuz
Būsesin istemege şūha cesāret idemem
- 3 Baḥt-ı dūnum beni kabdan ḫaba ifrāz itmiş
Himmet-i dergeh-i vālāya iṣābet idemem
- 4 Bu zamān ḥalkı dahı ṭoġriya raġbet itmez
Ḥamdüllāh ki yine ben de hīyānet idemem
- 5 Göñlimüz gördigi her naḳşa ki meylüñ şalmaz
Gerçi taḥkīr iken her çevre iṭā‘at idemem
- 6 Baña dirler ki Suṭūrī niçe bir iki hevā
Iḥtiyārumla degül ‘aşka ferāğat idemem

358

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Şāh-ı nazmum ḫablədi hep dehri şān-ı şevketüm
Sāye-i ‘aşkuñ olubdur serde tāc-ı devletüm
- 2 Ḍam libāsin ḥil‘at itdüm taht-ı ‘aşk üzre cūlūs
Kūs-ı şāhī ṭabl-ı āhumdur urulsın nevbetüm
- 3 Ṭālibüm vaşluñ metā‘ ina ḥarīdār olmağa
Cān virüb cānān ile bāzār kılma᷇ şan‘ atum
- 4 Ey felek senden ne bāküm cān virüb cān almadan
Ka‘be-i maḳṣūda irdüm vuşlatuñdur cennetüm
- 5 Nev-bahār eyyāmidur ‘ārifə ‘işret demleri
Ey Suṭūrī pīr-i ‘aşkdan böyle olmuş bi‘atüm

359

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Hil‘ at-i ‘aşkı giyüb çün artdı şān u rif‘ atüm
 Ğam degüldür bi-ḥaber bilmezse ḳadr ü kıymetüm
- 2 Kıl kerem dil zaḥmına la‘l-i lebüñden bir devā
 Tā ezelden bulmuşum andan bu cisme şıḥhatüm
- 3 Nâle vü zāruñ seher-gāh gūş kıldum ‘andelīb
 Āteşe yandurdu cānum artdı dilde ḥayretüm
- 4 Ölür isem kabrümi kaz reh-güzāruñ üstine
 Āsitān-ı devletüñde kıl ziyāret türbetüm
- 5 Ey Suṭūrī ḡayı me ’vā olmadı ārām-ı dil
 Ka‘be-i kūyuñ mekān itmek merām u niyyetüm

360

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Kār-zār-ı ‘ālem içre şöyle bir cān bulmuşum
 Kimdür āğūşa gelür hūb mihr-i tābān bulmuşum
 - 2 Zīr ü bālāyi tefahħuṣ itmedik yir koymadum
 ‘Ahd ü peymān gözleyen ancak ki bir cān bulmuşum
 - 3 Vaṣf idersem her ne deñlü vaṣfa lāyıkdur o şūḥ
 Hem mürüvvet hem şadāḳat luṭf u ihsān bulmuşum
 - 4 Gerçi dirler yār-i şādīk degme bir geçmez ele
 Līk inkār itmezem ben başka sultān bulmuşum
 - 5 Nice ḫurbān itmesin cānin Suṭūrī ugṛına
 Sāyesinde ȝevḳyābum zīb ile şān bulmuşum
- 49b**

361

mef'ūlü fā'ilātū mefā'īlü fā'ilün

- 1 Ol dem ki şem^c-i ruhuña pervâne olmuşum
‘Ālem bilür ki şübhесiz dīvâne olmuşum
- 2 Gördüm la^cl-i lebinde bir neşât-ı zevk
Tâ haşr olinca o keyfiyyetile mestâne olmuşum
- 3 Bezм-i elest virildi ‘aşк bâdesi destüme
Şimdi anuñçun mu^ctekif-i mey-hâne olmuşum
- 4 Dildâr ile dâ ’im bir idi ḥubb u ülfetüm
Ağyâr sözile dir ki yâre bîgâne olmuşum
- 5 Ālâyış-i esbâb-ı dil ma^cmûr idi ezel
Halâ Suṭûrî devr-i felekle vîrâne olmuşum

362

fā'ilātün fā'ilātün fā'ilātün fā'ilün

- 1 Secde itmez var mı ‘ālemde saña zîbâ şanem
Bulmasın hep nâs içinde merkez-i a^clâ şanem
- 2 Men^c ider ‘uşşâkı vâ^cız saña kîlmaş ser-fürû
Görmedi ‘ömrinde hergiz sen gibi gûyâ şanem
- 3 Cidd ü sa^cy eyler tâvâfuñ kîlmasında mübtelâ
Bağlamış zünnâr-ı ‘aşķuñ biline ḡarrâ şanem
- 4 Sen şanem zîbâyi gördüm gayra itmem iltifât
Naḳşuñ aldı göñli benden eyle kim ḡarrâ şanem
- 5 Dîn-i ‘Îsî ‘aşķına ‘uşşâķa kîlma kec-nażar
Bu Suṭûrî’ye terahħum eyle gel tersâ şanem

363

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Esīrüm hicr-i cevr-i rūzgārile kūhenlendüm
Hoşum kim eşk-bārı sebzesiyle sū semenlendüm
- 2 Yine bir tāze nevres fikr ü hātır içre cā itmiş
Kemend-i kākülinden beste-bend oldum resenlendüm
- 3 Atub nāmus u nengi 'ārdan pāk eyledüm kendüm
Melāmet kālesinden cāme giydüm pīrehenlendüm
- 4 Düşüb zühd ü şalāha el yumışdum meyl-i hūbāndan
Cūnūn-i 'aşķuñ oldum çāresiz tevbe-şikenlendüm
- 5 Komadı bende firḳat derdi aşār-i ta' alluķdan
Hemān bir üstühāndur öyle kim za' f-1 bedenlendüm
- 6 Şehīdüm ḡam degüldür cān virürsem tīg-i cevrüñden
Bihāmdillāh Suṭūri cāme ālümle kefenlendüm

364

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Bu vīrān olmuş dile 'aşķ oldı abādum benüm
Raḥm idüb sultān-i 'aşķ hükm itdi azādum benüm
- 2 Ḇam bucağında giriftār-i esīr-i dūn idüm
Hük̄m-i cisme yoğidi hiç elde irādum benüm
- 3 Nāgehān sultān-i 'aşķ dil tahtına itdi cūlūs
Hem enisüm yār-i gārum oldı imdādum benüm
- 4 Cān meşāmına iriştı būy-i tevhīd gülleri
Bülbül-i cān 'arşa irdürdi çü feryādum benüm
- 5 Kıl kerem luṭf eyle ey 'aşķ gir Suṭūri ḫalbine
Rūz u şeb ismūñ lisānda eyle evrādum benüm

- 6 Ben Suṭūrī ‘aşka münkir olmazam zāhid gibi
 Ḳalbde fikri dilde ȝikri olmuş evrādum benüm

365

mefā’ Ȭlün mefā’ Ȭlün mefā’ Ȭlün mefā’ Ȭlün mefā’ Ȭlün

- 50a**
- 1 Cihānı cüst ü cū itdüm ȳolaşdum mihrbān buldum
 Bihāmdillāh vefā icrā ider bir nev-civān buldum
 - 2 Der-āğūşa gelür ‘uşşākına eyler terah̄humlar
 Diriğā kim benüm vaqtüm geçüb kōhne zamān buldum
 - 3 Dem-i pīrīde bir nah̄l-i güli կad kāmete irdüm
 Göñül āram-gehi bālā bülend bir āşıyān buldum
 - 4 Ne deñlü medh̄ okursam hüsn-i evşāfi degül mümkün
 Bu mecrūh̄ dil-i bīmāra gūyā ki tāze cān buldum
 - 5 Gezerdüm kār-gāh-ı ‘aşk içinde ȭaylı müddetler
 Gürūh-ı resm-i ȭubāndan ‘aceb Yūsuf-zamān buldum
 - 6 Suṭūrī tīre-baḥtuñda bu kāma irmek ummazdum
 Müyesser oldı bir meh-veş ȝiyādār-ı cihān buldum

366

fe’ ilātün fe’ ilātün fe’ ilātün fe’ ilün

- 1 Niçe bir fikr-i fenā dehre giriftār olalum
 Tökelüm ȝamm-ı ȭaylāt sebük-bār olalum
- 2 İçelüm la’l-i lebinden bulalum lezzetini
 Gayrı endiṣe-i tarh̄ mā’il-i dīdār olalum
- 3 Lā ’ubāl olmamuz ‘ālemde bize fi’l-i կabīh
 Acalum cān gözini ȝaflete bīdār olalum

- 4 Girelüm nār-ı ḥaḳīḳatde çü pervaṇe şifaṭ
Yanalum pūte-i ‘aşk içre zer-āyār olalum
- 5 Bir ḥayāl ile bu kōhne felegüñ gerdişine
Hōş sūhan birle beyān kıl ki ḥaberdār olalum
- 6 Zīr-i ḥāk içre Suṭūrī niçe şāhlar yatıyor
Anlaruñ ḥālini sen söyle ḥaberdār olalum

367

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bir dem olmaz ki ḥayāl-i vaşluñı yād itmeyem
Bu perişān ḥāṭırum ol zevkile şād itmeyem
- 2 ‘Andelībe şordılar feryād u zārindan ḥaber
Hem-nişin gül hār idinmiş nice feryād itmeyem
- 3 Mürğ-ı rūḥum tende maḥbūs vaşluña irmek diler
İrmedükce bāğ-ı hüsnüñ anı āzād itmeyem
- 4 Seyr-i ruḥsār-ı cemālden men‘ ider nāṣılı bizi
Feyż-i ilhām-ı Hudā’yi ḫanda mu‘tād itmeyem
- 5 Hiç rengile nihānī ‘aşka çāre bulmadum
Ey Suṭūrī işbu zārı nice irşād itmeyem

368

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

- 1 Kaşuñ yā eyleyüb cānā meh-i ḡarrāya döndürdüñ
Virüb germiyyet-i ‘aşküñ gül-i ḥamrāya döndürdüñ
- 2 Şüküfe olmada gül ruḥlaruñ gülşān-ı hüsnünde
Terennüm nağmede zār-ı dilüm şeydāya döndürdüñ

- 3 Beni hāk-i mezelletden ayağlandurduñ ey cānā
Müşerref eyledüñ ḡam-hānemüz me 'vāya döndürdüñ
- 4 Senüñ 'aşkuñ firākı sīnem üzre dāğlar çekmiş
Vücūdum deştini sen lāle-zār şahrāya döndürdüñ
- 5 Suṭūrī nūş iden cām-ı 'aşkı dest-i vaḥdetden
Göñül cuş itmede mevcūñ tamām deryāya döndürdüñ

369

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 50b**
- 1 Kulağum nesne gūş itmez 'aceb mahṛūk şadālardan
Meger gelmiş bu hūzn āvāzlar yārdan cüdālardan
- 2 Kerem kıl ey şabā sen kūy-ı yāre vardığuñ demde
Beşāretli ḥaberler vir bize ol āşinālardan
- 3 Mey-i maḥbūbile mestüm beni söyletme ey sākī
Eger luṭfuñ olursa gel dirīğ itme gedālardan
- 4 Esīr-i derd-i 'aşkuñ çāresin 'aşkı virenden şor
Naşīb olmaz ṭabībā 'āşılık şıhhat belālardan
- 5 Gel ey ḡam senden özge bir enīs ü mūnisüm yokdur
Maḳāmuñ çün yapılmışdur dil-i miḥnet-serālardan
- 6 Göñül mey-ḥānede me 'vā miṣāli hōş yirin bulmış
Budur vech-i bize mescidde yir yok muktedālardan
- 7 Suṭūrī yüz Ḳoyub yüz yirde iżhār-ı niyāz eyler
Kerem kıl hūsn-i nezzāruñ ayırma bī-nevālardan

370

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Göñül şeb-tā-seher hicrүnle tolmuş fikr-i hayretden
Yine hälüm beyän itmem o seg ağıyāra ǵayretden
- 2 Eger ney gibi benden bir çıkışsa sūz-nāk āvāz
Sinemde yer-be-yer hem dāğlar var nār-ı hasretden
- 3 Gel ey nāşih bizi terk eyleyüb koy kendi hälinde
Senüñ sözüñle mü'min men' olur mı dār-ı cennetden
- 4 ' İlācun var mı söyle ey ṭabībā haste-i ' aşķa
Kerem kıl bizi tīmār eyle gel şu renc ü mihnetden
- 5 Gehī mey-hānede sāgar süzer dir def-i ǵamdur bu
Çıkub kürsüde şimdi va' z ider tefsir ü hikmetden
- 6 Suṭūri dilrubā dükkānına biz müşteri olduk
Müyesser olmadı bāzārimuz kālā-yı vuşlatdan

371

Şiirin ölçüsü hiçbir arûz kalıbına uymamaktadır.

- 1 Vuşlat deminde şeb meh-i tābāna düşmesün
Ağyār vākīf-i esrār olup gümāna düşmesün
- 2 Āsān görünür gerçi rāh-ı maḥabbet-i ezeli
' Ākıl hevā-yı zülf-i yārile o zindāna düşmesün
- 3 Yā Rab hāk-i pāyüñden sāye-veş dūr eyleme bizi
Şāyed müfāraķatle dil hicrāna düşmesün
- 4 Luṭf eyle nihān it kendüñi her nāşināsıden
Nazār dīde-i nā-kābil rūy-ı hūbāna düşmesün

- 5 Şâhrâ-yı ‘aşkda mûrg-i dil uçdı bilmezem
 Suştûrî korkarum gâfil çâh-i zenahdâna düşmesün

372

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Ȑam degüldür Ȑamze-i Tâtâr beni yagmâlasın
 Şöyle kim döstlar degül düşmân bile hayfâlasın
- 2 Ȑahr u luftidur müsâvî itmesin benden dirîğ
 Ȑatlüme hükm eylesin fermânumu imzâlasın
- 3 Gûlşen-i hüsni açılsın şol gûl-i ra‘ nâ gibi
 Ȑevk u zevkile bu Ȑamgîn gönlümi seydâlasın
- 4 Ȑays u Ferhâd yazdığını tûmârı hep ezberledüm
 Müntehâlikdur maķânum Ȑaydum imzâlasın
- 6 Naķd-i cânûm şarf idüb ‘uryân-i ‘aşkum şimdî ben
 Dervîşâne istemem dehrûñ metâ‘-ı kâlesin
- 7 ‘Âşıķâne bir nazar kıl bak Suştûrî hâline
 Nûh felekden çarh-i gerdündan geçirmiş nâlesin

373

mûstef‘ilün mûstef‘ilün mûstef‘ilün mûstef‘ilün

- 51a 1 Vaşlide Ȑandân olmadın hicrine zâr olmak neden
 Bir Ȑonca ra‘ nâ dirmedin seydâ-yı zâr olmak neden
- 2 Ȑapuñda şadık bendeyüm râzumi ben saña diyem
 Va‘d-i vişâlûñ bendiyüm ağıyâra yâr olmak neden
- 3 Sevdâ ki müşkil derd imiş ‘aşk ehli cümle merd imiş
 Oñulmaz derd-i serd imiş sevdâ-yı kâr olmak neden

- 4 ‘Aşk cāmını pür-cām iden dōst ile dilüñ kām iden
İşigini maķām iden terk-i diyār itmek neden
- 5 ‘Aşk fūtesinde ḫāl iken derviṣ ḥırkañ şāl iken
Suṭūri sen ḥoş-ḥāl iken ya kem-‘ ayār olmaç neden

374

mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün mefā’ İlün

- 1 Şabā luṭf eyle bir peyğām getür ol dilrübālardan
Ḥaberdār eyle bu ḡam-keşleri ol āşinālardan
- 2 Esīrüm serv-ķāmetler ucindan hīç ḥalāşum yok
Yetiş imdāduma raḥm eyle ḫurtar bu belalardan
- 3 Saña ‘arż eyledüm ḥälüm beni bīgāne ‘add itme
Kerem kıl kesme nezzāruň benüm tek bī-nevālardan
- 4 Ne bunca ‘acz ü şekvālar idersin nāsı hep ḥāgāh
Ḥayāl-i vaşl iden incinmesinler hīç cefālardan
- 5 Suṭūri nār-i ḥasretden yanub baǵruň kebāb olmış
Eniśüñ ḡamdurur şimdi ıraq olduň şafālardan

375

fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilün

- 1 Ey şabā luṭf eyle ol dem kūy-i yāre varasın
Gör ki añar mı bu ben ḥaşufte-i bī-çāresin
- 2 Söyle tafṣīlen menüm ḥälüm o şūha ḫıl beyān
Ağlamakdan farkı yok dīdemde aǵ u ḳarasın
- 3 İtdigüñ cevr ü cefālar cāna kār itdi tamām
Raḥm idüb nola esirgerse beni ḥavāresin

- 4 Âh o fırsat kismet eyler mi ‘aceb devrân bize
Sîne-ber-sîne olub dildârı muhkem sarasın
- 5 Bahş olnımaz ǵamze-i Tâtâr kemân ebrûsına
Toķunur câna Suṭûri tâzelersin yarasın

376

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Mülk-i fâni içre câha kimse menfûr olmasın
Tâli‘inde kimsenüñ ‘aksile pür-şûr olmasın
- 2 Çekme nâdân imtinânın ey göñül dünyâ içün
Düşmenümse dest-i nâkes ehle manzûr olmasın
- 3 Sâde-diller gördigi her naşsa meylin bağlamaz
Câm-ı vuşlat içmeden hicrinde mahmûr olmasın
- 4 Înkisâra bâ‘ iş olmağıdan seni men‘ eylerüm
Seng-i cevrüñle dil-i ‘uşşâkı meksûr olmasın
- 5 Baht-ı fîrûz isterüm lâzım olan oldur ķula
Zûr-bâzûsında Rûstem gibi meşhûr olmasın
- 6 Kişiye nâmûs u ‘âranca olubdur iftihâr
Ey Suṭûri ‘âr iden nâs içre ma‘ zûr olmasın

377

mef‘ûlü mefa‘îlü mefa‘îlü fa‘ûlün

- 1 Meclis ķurulub sâkiyâ peymâne çekilsün
Cem‘ iyyet-i yârâna imiş bîgâne çekilsün
- 2 Mey-ħânedede ancaķ ki olur yârâna ikrâm
Pür-câm ķadeh-i bâde-i rindâne çekilsün

- 51b**
- 3 Gördüñse eger zāhidi bī-‘ār yasaķ itme
Kendin düşürüb ayağı dāmāna çekilsün
 - 4 ‘Anber-i zülfüñ kāfūri gerdāna tökülse
Cem‘ iyyetine eyle kerem şāne çekilsün
 - 5 El çek mey-i maḥbūbdan bir pāre Suṭūri
‘Ālemde aduñ tā niçe dīvāna çekilsün

378

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Beni hicr āteşinde koymaduñ cānā şafā geldüñ
Dil-i ǵamǵinümi şāz eyledüñ bār-i vefā geldüñ
- 2 Kerem ǵılduñ müserref eyledüñ ǵam-ḥānemüz şāhum
Raǵib-i bed-likālar baǵrina seng-i cefā geldüñ
- 3 Şeb-i ǵulmetde ǵalmışdum enīs-i ǵam-güsārum yok
Biḥamdiłlah ǵiyā virdüñ yine ey meh-likā geldüñ
- 4 Ümīd-i vuşlatuñ hātirdan atmişduñ ḥadeng-āsā
Teraḥḥum eyledüñ ben nā-tüvāniñden yaña geldüñ
- 5 Du‘ āmuz dergeh-i ‘izzetde makbûle ǵarīn olmış
Suṭūri bendeñi yād eyleyüb şimdi şafā geldüñ

379

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Kelāma geldigi dem ol şeker-leb ol ruḥı gülgün
Nişār eyler şanasın ‘aşılık üstine dür-i meknūn
- 2 Hırāmān eyledükde ol nihāl-i tāze-i nevres
Görüb ‘aşıklaruñ baǵrı ‘aceb mi olması pür-ḥūn

- 3 Hevā-yı ḥasretinden lāle tek dāğ eyledüm s̄inem
Beni mest ü ḥarāb itdi bu eşküm olmada Ceyhūn
- 4 Toğubdur şems-i ruhsāruñ bugün burc-ı belāğatde
Beşāretlerle rūşen eylesün tā dīde-i gerdūn
- 5 Ḥayāl-i ‘āşıka vuşlat deminde olmaz idrāki
Ki bir lahzə görinmez dīdeye olsa şeb-i kānūn
- 6 Bu dehrūn cevri hep ‘āriflere kısmet mi olmuşdur
Suṭūrī reşk ider öz hāline hālüñ görüb Mecnūn

380

Şiirin ölçüsü hiçbir arûz kalıbına uymamaktadır.

- 1 Ey dilber h̄ān-ı luṭfuñdan ezelden fāyidelendürdüñ
Teşrif itdüñ hānemüze rūzimuz ‘īdelendürdüñ
- 2 Bende-i şādık ķulumdur diyüb defterde kayd itdüñ
Ne kemligüm ḥaber alduñ serinlik peydālandurduñ
- 3 Bir zamān bāğbān eyleyüb hüsnuñ bāğını bekletdüñ
Hasret itdüñ ḡonçe kevkebin bülbul tek şeydālandurduñ
- 4 İtdigüñ şohbet-i ḥāşlar bugün cümle ḥilāf oldı
Şimdilik cevr ü sitemüñ üstüme zeydālandurduñ
- 5 Niçe ‘āşıklär intiżār sen teki çeşm-i āhūya
Dir Suṭūrī ḫorḳarum ki yadlara şaydālandurduñ

381

mef̄ūlü mef̄ā‘īlün mef̄ūlü mef̄ā‘īlün

- 1 Cām-ı ezeli içmiş mestāneye ‘aşk olsun
‘Aşk odına per açmış pervāneye ‘aşk olsun

- 2 Çekmez elem-i ferdā teslīm-i rızā olmuş
Her kayddan āzāde dīvāneye ‘aşk olsun
- 3 Esb ü ruh oynadub piyādeler öñince
Saçranc-i meveddetde ferzāneye ‘aşk olsun
- 4 Resm-i edeb-āmūzı taħsin-i ḥarīkatde
Her fenne āgāh olmuş bīgāneye ‘aşk olsun
- 52a**
- 5 Mānend-i cinān olsa itmez hevesi gönlüm
Āram-geh-i dildārum kāşāneye ‘aşk olsun
- 6 Mescid ile ders-ħāne zāhidler idüb mesken
Her şahş aña baş egmez put-ħāneye ‘aşk olsun
- 7 ‘Ār nāmūsı terk itmiş dutmış reh-i mey-ħāne
Suṭūri gibî rüsvā pervāneye ‘aşk olsun

382

mef'ūlü mefā'īlü mefā'īlü fa'ūlü

- 1 Kan ağladığum ḥasret-i hicrānuñ elinden
Pür-yāre sīne ġamzesi peykānuñ elinden
- 2 Çaldum daşa ben şīse-i nāmūsumı nengi
Bir sāde ruh āfet-i devrānuñ elinden
- 3 Olmuş siteminden ḥam-ı kaddüm kemān-āsā
Zālim senüñ ol cevr-i firāvānuñ elinden
- 5 Emrinde bugün niçe ser-efrāz-i cihān-ğır
Hükminde zebūn bende-i fermānuñ elinden
- 6 ‘Ālemleri seyr eylemişüm yok saña hemtā
Dil bend ü esir olduğu ol ānuñ elinden
- 7 Ḳat‘ eyle Suṭūri elüñ öz cāndan ümidi
Kaşdında olan ḥançer-i müjgānuñ elinden

383

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Eşk-i Ceyhūn’um akinsonca dīde-i nem-nākden
Kaldurur seyl-i sırişküm cism-i že^c fum hākden
- 2 Cāni teslīm itmege dōst uğrina olmaz nizā^c
Ey gōñül feyz almaç isterseñ bu ‘aşk-ı pākden
- 3 Mışkal-ı cām-ı lebüñ silmezse dilden mā-sivā
Kalkmaz idi jeng-i ḡam āyīne-i idrākden
- 4 Cān gözüyle dōst cemālin kıl temāşasın müdām
Yāre ‘arż itme sīneñ dāğuñ giribān-çākden
- 5 Cān canānile Suṭūrī çünki hem-derddür bu şeb
Açmasın dervāzesin şübh dāmen-i eflākden

384

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ehl-i idrāk ‘ibret alsın cünbiş-i pervāneden
‘Aşk yolında cān viren ayrik aña pervā neden
- 2 İmtihān eyler felek her dem cihānı yüz-be-yüz
Ey gōñül fark eyledüñ mi ‘ākılı dīvāneden
- 3 ‘Ārife dünyayı şordum virmedi uslu cevāb
Bir binānuñ aşlı ki olmaz ne fark virāneden
- 4 Dānenüñ ḫaydin çeküb gel dāma düşme mürġ-ı dil
Niçe şeh-bāz itdi pervāz işbu köhne lāneden
- 5 Çarḥ-ı kec-rev devrine zinhār şübhe itme kim
Yoł dutan a^c lā Suṭūrī ‘ārif-i bīgāneden

385

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

1	Hōş gelür āvāz-ı rindān kim der-i mey-ħāneden
Farķ olur mī hāy hūy-ı na‘ra-i mestāneden
2	Sākī bir hāle düşürmiş ehl-i bezmi şöyle ki
Kalmadı idrāk idinmek mescidi put-ħāneden
3	Āteş-i ‘aşķuñda dil mürḡı semender geçinür
Lānesin külhanda ķurmiş āteşe pervā neden
4	Tālib-i bahṛ-i ḥaķīqat söyledi tenhā baña
Girmeyen ‘ummān-ı ‘aşķa ummasın dūrdāneden
52b	Vuşlat ümmidin iden ümmidini cāndan keser
Cān gözüyle baķ Suṭūrī ‘ibret al pervāneden

386

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

1	Açıldı şübh u şām hicrān niçün gönlüm açılmazsin
Feraḥ buldı dil-i nālān niçün gönlüm açılmazsin
2	Güşād oldı gül ü nesrīn cihān hep cā-be-cā pür-zeyn
Dil-i ‘ālem ķamusı şen niçün gönlüm açılmazsin
3	Bahār vakı̄ öter bülbül güşād olmuş benefše gül
Çözübdür saçların sünbül niçün gönlüm açılmazsin
4	Seherden nāle-i mürgān ‘aceb hōş zevķile elhān
Ķamu ‘ālem olub hāndān niçün gönlüm açılmazsin
5	Suṭūrī ġamdan ol āzād ġam-ı ferdāyi kılma yād
Gedā vü bay bütün dil-şād niçün gönlüm açılmazsin

387

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Şem^c-i ruḥa devr itmek pervāne mi olduñ sen
Bīgāneliğe gitmek dīvāne mi olduñ sen
- 2 Nefsüñe ķuşur bulma kemlerle tūr oturma
Mürġ-ı dili uçurma efsāne mi olduñ sen
- 3 Tuyduñ ki cihān fāni yakma āteşe cāni
Haḳ' dan dile bürhāni bīgāne mi olduñ sen
- 4 Aḡyāra sırruñ açma oddan kefenüñ biçme
Zehr-i sitemi içme mestāne mi olduñ sen
- 5 Suṭūri yeter zār it girye-i özüñ kār it
Her ḥāle Haḳḳ' i yār it efsāne mi olduñ sen

388

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Aḳub eşk-i revānum pāy-i yāre cūybār olsun
Nihāl-i bāğ-ı hüsnüñ gül- izārı lāle-zār olsun
- 2 Açılsın sīne-i ḡamġinūm üzre dāğlar yir yir
Bilinsün ḥāl-i zārum dilrübādan āşikār olsun
- 3 Zemistān-ı firākum çün iriştidi rūz-ı nev-rūza
Nesim-i şubḥ-ı ümmidüm gelüb rūz-ı bahār olsun
- 4 Kosa nās içre mahzūn iltifatūn kesme bendeñden
Raḳibüñ bağıri ḥūn olsun ḥasedden şermsār olsun
- 5 Tavāf-ı Ka^c be'sinde dāmenüñ tut pāyine yüz sür
Suṭūri ol Hümā'nuñ żilli başuñ sāyebān olsun

389

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Der-kenār itmek diler dil dilber-i gülfām iken
Zevk-i vuşlat hōş şebābet vaqt-i hōş eyyām iken
- 2 Tıfl iken bilmez hevā-yı şive bābin noldığın
Mīveden lezzet alınmaz hōra gelse hām iken
- 3 Fevt-i fırsat eyleme olsa müsā‘ id rūzgār
Çar destle dutma dünyayı fenā encām iken
- 4 Ādem ile hem-nişin ol uyma nā-kābillere
Cidd ü sa‘ y it menzil-i makşuda ir bi-nām iken
- 5 Gark-i bahr-i ḡaflet olma der-kenār ol ey göñül
Girme şol ırmağa zinhār bī-medār bī-ķām iken
- 6 Ğam çeker şol kimse kim dünyā anı şayd eylemiş
Hālbu kim ma‘ lūmidur dünyā fenā encām iken
- 7 Ey Suṭūrī teng-hātır olma hengām-ı ‘asīr
Şubh-i şadık olmamış gördüñ mi tārīk şām iken

390

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

- 53a
- 1 Güşād itme dil-i gümrāhı cānā ḫayd u bendinden
Kızıl dīvānedür boşanmasın zülfüñ kemendinden
 - 2 ‘İlācuñ ḫaydin itme ey ṭabībā ḥaste-i ‘aşķa
Mücerreddür anuñ derdine şerbet la‘l-i ḫandinden
 - 3 Haķīkat-bīn olan eyler temīz ol haķķı bātıldan
Özin görmekle zāhid germ olur fi‘l-i pesendinden
 - 4 ‘Aceb āvāz-ı maḥrūkuñ şadāsin gūşı kıldum ney
Eserler sebķat itmiş nālişüñ ‘uşşāka pendinden

- 5 Şeb-i hicrānda bulduñ ey Suṭūrī ġamla ünsiyyet
İňen ayrılmadı bir laħza sen tek derdmendinden

391

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Şemim-i ravża-i rıdvān gelür zülf-i mu^canberden
Züläl-i la^c linüñ lezzəti hōş kand-i mükerrerden
- 2 Haṭādur eylemek teşbīh serve ķadd-i mevzunuñ
Boyuñ Tübā līk Kevser ruhuñ 'ayn-ı gül-i terden
- 3 Temāşā eyleyüb hüsnüñ melekler oldılar ḥayrān
Münevver cism-i pāküñ ħalq olınmış nûr-ı ahzardan
- 4 Yanub 'aşkuñ firākından vücudum aħker olmuşdur
Siyāh-ı dūdum eflāke çıkarşaň 'ūd-ı micmerden
- 5 Eyā şāh-ı cihān ħallāk-ı 'ālem olsa meddāħuñ
Ne mümkün vaşfuñ bahş eylemek tekmil sūhanverden
- 6 Ġarīk-ı baħr-i 'isŷānum şefā' at-ħāħ bir miskin
Kerem luṭfuñ diriğ itme Suṭūrī 'abd-i kemterden

392

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Görmesem bir gün eger ben sen perī ra^cnā yüzin
Şübhe yokdur kim olub Mecnūn dutam şahrā yüzin
- 2 Seyr idenler 'ārızuñ devrinde müşgîn kâkulin
Raġbet eyler mi görürse 'anber-i sârā yüzin
- 3 Kim ki secde ķılmadı ol ķaşlaruñ mihrâbına
Ka^c be haġġi kibleden Haġ döndüre Mevlâ yüzin

- 4 Ey büt-i ra^c nā yeter bu mu^c ciz-i bürhān saña
Olmada üftādegān ednā['] hem a^clā yüzin
- 5 ^c Andelīb-i bī-nevānuñ arturur efgānını
Görmese şeydā Suṭūrī sen gül-i ḥamrā yüzin

393

fā^c ilātūn fā^c ilātūn fā^c ilātūn fā^c ilūn

- 1 Faḳr-1 mülk içre bugün sultān-1 ^caşķum ben bugün
Behrmendüm luṭfile ihsān-1 ^caşķum ben bugün
- 2 Şükr-lillāh mā-sivālar eyledi ḳalbden ḥurūc
Emr-i Ḥaḳ'la nā [']il-i bürhān-1 ^caşķum ben bugün
- 3 Çün ḥarīdār olmuşum kālā-yı vaşl-1 dilbere
Gevherüm ḥarc eylerüm ben kān-1 ^caşķum ben bugün
- 4 Tekye-i pīr-i elestden olmuşum beste-kemer
Feyzümüz Ḥaḳ'dan olan destān-1 ^caşķum ben bugün
- 5 Ölmeden mevtüm baña oldı müyesser çok şükür
Ben Suṭūrī sağ iken bī-cān-1 ^caşķum ben bugün

394

fā^c ilātūn fā^c ilātūn fā^c ilātūn fā^c ilūn

- ^c Ārızuñ ḡonçe görüb gülşende ra^c nālanmasın
^c Andelībān zār idüb bī-çāre şeydālanmasın
Kıl kerem Kevşer lebinden mest ü medhūş it beni
Sākī minnetler idüb mey cāmī ḥamrālanmasın

53b

Añmazam ol gónce' i kim hem-nişin-i hârile
 Meclise cânlar bağısla tûti-veş küffârile
 Gûlşeni tezyîn idüb seyr eylegil reftârile
 Kadd-i şimşâdîn görince servi bâlalanmasın

Gün yüzüñ tâbına Mevlâ virmesin aşlâ zevâl
 Firkat-i dîdâruñ ile hâl-i zârum pür-melâl
 Beytü'l-ahzândur yirüm Ya'kûb-veş Yûsuf-cemâl
 Eşk-i hûnum cûş idüb de bâri deryâlanmasın

‘ Aks-i rûyuñdan alub hûrşîd-i ‘âlem pertevi
 Yoğ müşâlüñ bu cihânda ey melek-sîmâ peri
 İtme hâtırdan ferâmûş bu Suþûri kemteri
 Firkatüñle zâr olub hicrûñle şeydâlanmasın

395

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Zevk-i vaşluñ ķadrini şor şol dil-i mehcûrdan
 Mest-i câm-i la' l-i nâbuñ nûş iden mahmûrdan
- 2 Olmadum hâtîr-tesellâ almadum şâfî cevâb
 Fark olur çîn-i zülfüñ nâfe-i semmûrdan
- 3 Kaşd-i cân itmekde ǵamzeñ müjgânuñ tîr-i kažâ
 Sînemi almış nişâne կavş-i ebrû dûrdan
- 4 Ey Süleymân-ı zamân çün bu cihân hükmüñdedür
 Halüm aňla ol һaber-dâr ben za'if-i mûrdan
- 5 Baňa dilerse Suþûri râz-i ‘aşkı կıl nihân
 Aňlaşır mı bâde-engûr şîşe-i meksûrdan

396

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Cüdā kıldı beni devrān ḥayf ol südmendümden
Dirīğā ayrı düşdüm 'ālem içre dil-pesendümden
- 2 Hezārān biň belā birle o şaydı dāma şalmışdum
Nice āh itmeyüm çıktı ol āhū kemendümden
- 3 Sipihrüñ lezzetin ȝevkın baña telh eyledi devrān
'Aceb häl oldı ayrıldum züläl-i la'l-i kandümden
- 4 Cihānuñ 'ar' ar u şimşādı 'aynumda degül aşlā
Ne dem kim düşmişüm ol ser-firāz-ı ḳad bülendümden
- 5 Göñül hasretde dil ārzūda çeşmüm nemde ḳalmışdur
Suṭūri bu firākileuşandum kendi kendimden

397

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Bezм-i ġurbetde göñül dildärin eyler ārzū
'Andelib-i cān gül-i gülzärin eyler ārzū
- 2 Şerha-dār-ı tīg-ı hicrūñ olmışum mecrūh-ı ten
Cān ṭabibi merhem-i timārin eyler ārzū
- 3 Sākiyā 'arż itme telh olmuş şarāb-ı köhneden
Cām leb-i meygūn-ı Kevser-bāruñ eyler ārzū
- 4 Naǵme-i bülbül şadāsından ne sūd ǵam-keş dile
Şol leb-i şīrīn-makāl güftaruñ eyler ārzū
- 5 Zaḥmlar aç sīne müjgān okından ḳaşı yā
Tende ḳalsın nāveküñ āşāruñ eyler ārzū
- 6 Vāz gelüb cāndan Suṭūri şılhəti yād itmesin
Kim ki muṭlaq ǵamze-i Tātār'uñ eyler ārzū

398

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

54a	<p>1 Nihāl-i nūrsun gül-ruhlaruñdan geldigi hōş-bū
Mu‘at̄tar eyledi hātiırları ol ‘anber-i gisū</p> <p>2 Ne mümkindür dil-i bī-çärenüñ āzād dāmından
Zēkan çāhında maḥbūs mūy-ı zülfe dest ü pā baǵlu</p> <p>3 Tabībā şıhhätüm ķaydına düşme şakla dermānuñ
Mu‘alecden ne hāsil derd-i ‘aşkile olan şayru</p> <p>4 Beni ăşüfte zāruñ hālini seyr eyleyüb bülbul
Ferāmūş itdi efgānin güle ‘arż eyledi yāhū</p> <p>5 Suṭūrī dirlübā kāküllerin tökdükde ruhsāra
Kiyās itdüm açıldı bāğ-ı cennet geldi bir hōş-bū</p> |
|-----|--|

399

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

1	Hat-āver oldı ruhsāruñ begüm āhır zamāndur bu
Güzellik kimseye bākī degül devr-i cihāndur bu
2	Görüb bu seyl-i eşküm ol büt-i nevres didi ҳayfā
Bir olmaz derde düşmiş em iden yok bī-emāndur bu
3	Cihānuñ ‘ış ü şevkīn bir ҳamāma eyledüm teşbīh
Libāsı bunda қor herkes gider şan cāmekāndur bu
4	Dürūğ va‘de-i vaşluňla giriftār eyledüñ hicre
Günüm ferdāya şalmağdan yakın bildüm yalandur bu
5	Suṭūrī bir ǵazel tarḥ eyle senden yādigār olsun
Gün ola söylene zikrūñ filān ibn-i filāndur bu

400

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Düşelden ey perī-ruhsār ḥubbuñ māyesi cāna
Olursa ḥūr-ı cennet yok nigāhum ḡayri ḥūbāna
- 2 Göñül mürgin şikār itmiş o bī-rahm ḥāl-i hindūlar
Selāsil bend-i zülfüñle ḥabis çāh-ı zenaḥdāna
- 3 Fenā buldu vücūdum āteş-i 'aşķuñla yanmaķdan
Kerem kıl āb-ı şefķatden şu sep bu dil-i sūzāna
- 4 Ne kim emr eyleseñ hükm-i hītābuñ bende fermānum
Eger bir mūr isem de tut beni mūr-ı Süleymān'a
- 5 Koma aşüfte-ḥāl üzre Suṭūrī bī-nevā zārı
Akītma eşk-i Ceyhūn'um virür dünyāyi ṭūfāna

401

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Arturursa yār derdüm sīne ḡamnāk üstine
Çıkmasun mı āh u zārum çarh-ı eflāk üstine
- 2 Tāze nevresdür anı zinhār siz men' eylemeñ
Şerha çeksin dāğ ursun cism-i şad-çāk üstine
- 3 'Aşk derdi kābiliyyet eylemez merhem ṭabīb
Şerbet-i zehrüñ gerekmez içse tiryāk üstine
- 4 Niyyetümancağ budur yoluñda pāmāl olmağa
Korķarum a' dā ura dest dāmen-i pāk üstine
- 5 Sen Suṭūrī olma ṭālib gördigüñ meh-rūlara
Şalma a' lā-yı merātibden özüñ ḥāk üstine

402

mef'ülü mefā'ılıü mefā'ılıü fa'ülün

1	Hōş yaraşur ol Keşmiri şāl ince miyāna
Gelmedi senüñ gibi güzel işbu cihāna
2	Bī-çāreñüm ey şāh-ı nebi sürme kapuñdan
Lutf eyle benüm hälüme baķ atma yabana
3	Dāmānuñi ṭutsam yüzümi pāyüñe sürsem
Rahm eyle meded ġamzelerüñ girmeye kana
4	Zülfüñ ki perişān olicaķ gerdenüñ üzre
Gayret demidür eyle kerem cem'ine şāne
54b	Şayyād-ı zamān görmedi h̄âbinda Suṭūri
Dil mürgına hälüñ gibi bir saçdıgi dāne

403

mef'ülü fa'ılâtün mef'ülü fa'ılâtün

1	Dil oldı vālih ü ḥayrān bir serv-ķadd-i nāza
Gönlümi aldı benden ol şūh u şeng-i tāze
2	Mürg-ı dil-nizārum pervāz idüb ķafesden
Lānesin itdi bünyād bir serv-i ser-firāza
3	Şeb-nem gibi ḫaraklar düşmiş o gül-izāra
Gül-berge jāle düşmiş yatmış o h̄âb-ı nāza
4	Uşşāka secde-gāhdur mihrāb-ı ṭāk-ı ebrū
Üftādeler düzülmüş şan şaf dutar namāza
5	Ey muhtesib ol āgāh hälümden ol ḥaberđār
Dildāra arž-ı hälüm luť eyle çek beyāża
6	Āşık umar m1 rāhat dil virse bir nigāra
Olmazsa aşķ-ı Mevlā raġbet nedür mecāza

- 7 Cāndan ‘azīz Suṭūrī şaklar bu sırr-ı ‘aşķı
Nā-cinsi vāķif itmez böyle nihānī rāza

404

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Feraḥlar bahş ider cāna nesīm-i şubḥ āheste
Tabīb-i bī-riyādan buldı şıhhat cāna dil-ħaste
- 2 Ayağunuñ deng alub sāķi bu meclis içre cān baş ol
Çemen-zār üzre tedrīc ol ṭokunma nergis-i meste
- 3 Temāşā eyledükce hüsn-i zibāsin cünün olmuş
Nice üftādeler gördüm turub karşında dem-bestē
- 4 Kemend-i kākülinde gönlümi baǵlu gelüb gördüm
Meded boşanmasın dīvāne dursın öyle pā-bestē
- 5 Perīşān olmasun mı ey Suṭūrī ‘aşikuñ hāli
Döküldükce o müşgiñ kākülü gerdāna bir deste

405

fe’ ilātün fe’ ilātün fe’ ilātün fe’ ilün

- 1 Hatṭ geldükde ki rām oldı o dem yār bize
Gülini ġayrılar almış yetişüb hār bize
- 2 Geliñiz zevk-ı cihāni göre kısmet idelüm
Devlet ü dīnārı size vuşlat-ı dildarı bize
- 3 İtme seccāde vü tesbiḥ ile zāhid bize fahṛ
Görelüm fā’ide ne cübbe-i destārı bize
- 4 Bā’ iş-i kişsalara bī-mahāl olma sebeb
Bilürüm senden atar ta’ n daşın aqyār bize

- 5 Ey Suṭūrī bizi süflāya şalan kevkebimüz
Mübtelā itdigiçün şūh-i sitemkār bize

406

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Haber gelmez ḡarīb illerde dildārum ne ‘ālemde
Göñül hicr ü firāka yanmada yārüm ne ‘ālemde
- 2 Var ey bād-ı şabā benden o dildāra selām eyle
Añar mi ben esīr-i hicri hūn-h̄ārum ne ‘ālemde
- 3 Geçirdüm ǵam nişānın Kays u Ferhād atdiği tīri
‘Aceb ol çeşm-i āhū la’l ruhsārum ne ‘ālemde
- 4 Beni bu girye zār içre կoyub yād illere düşdi
Belālar getüren başa sitemkārum ne ‘ālemde
- 5 Suṭūrī ayrı düşdüm ǵonçe-rūyumdan ne demlerdür
Haber vir bu dil-i şeydāya ǵam-h̄ārum ne ‘ālemde

407

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 55a**
- 1 Müşkil oldur virse dil ednā vü a^clā kimseye
Ol hümā-bālā uchar meyl itmez ednā kimseye
- 2 Sihr idüb ‘aklin alur insāfi yokdur ādeme
Koy ǵokınmasun şakın ol çeşm-i şehlā kimseye
- 3 Süre-i Kevşer һaǵrı tā haşre dek içmem şarāb
Bir kezin la’l-i lebüñ virse muşaffā kimseye
- 4 Zīr-i deste alsa çār eṭrāfi İskender mişāl
Yoğ vefası bilürüm aşlā bu zībā kimseye

- 5 Mâh-ı nev görsem cünūnum dutsa da ‘ayb eylemeñ
Ben Suṭūri ‘aklımı virdüm o ra‘nā kimseye

408

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bilmezüm virmiş mi ben tek derd-i Mevlâ kimseye
Kec-nigâhuñ olmasın ey çeşm-i şehlâ kimseye
- 2 ‘Âşıkuñ bülbül teki gel āh u zârından şakın
Ey yüzü gül kalmamışdur işbu dünyâ kimseye
- 3 Sevdiginden ayrı düşmek vâh ne müşkil derd imiş
Virmesin bu derdi döstlar Haķ te‘älâ kimseye
- 4 Gerçi yandumsa senüñ ‘aşķuña ızhâr itmedüm
Açmadum zâr-ı nihânum ben ki ķat‘ â kimseye
- 5 Kîl ü ķale bâ‘is olur dehre fitne düşmesin
Gül-‘izâr-ı hüsnüñ itdürme temâşâ kimseye
- 6 Ka‘ be ħakkı ey Suṭūri hîç müyesser olmamış
Şâh-ı Ken‘ân’dan berü ol hüsn-i zîbâ kimseye

409

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Mû-miyânuñ vaşfina çok kîl ü ķalüm var yine
Giceler tâ şubha dek dürlü ħayâlüm var yine
- 2 Hamdülillâh sa‘d aħterdür felekde yıldızum
Tâli‘ümde ķur‘a şal ferħunde fâlüm var yine
- 3 Zerreyüm ħûrṣid-i hüsnüñde karârum yok benüm
Bir mehüñ su‘lesine ķorķam zevâlüm var yine

- 4 'İd-i fiṭruñ nev-hilāli gibi 'ālem gözlüyor
 'Ālem içre bir münevver kaş hilālüm var yine
- 5 Dem-be-dem la'lüñ zülāli lezzetin bulsam nola
 Çün senüñ gibi şirin tūti-maḳālüm var yine
- 6 Ey felek açma şafaḳ dervāzesin şubḥuñ bugün
 Hāne-i dilde ṭoğan hūrṣid-i cemālüm var yine
- 7 Sāye şalmış başuma ol serv-ḳad ' Anḳā-ṣıfat
 Şükr-lillāh ey Suṭūrī hōşça hālüm var yine

410

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Hāk-i pāyüñ tutyāsı sürme-i cān it hele
 Bir nigāhuňla dil-i ḡamgīni ḥandān it hele
- 2 Bī-'akıl dīvāne dil senden ki şol vuşlat umar
 Nā 'il itmezseň daḥi bir 'ahd ü peymān it hele
- 3 Bende-i nāçīzi ger hizmetde lāyik görmeseň
 Kapuňda seg gibi bekci vü derbān it hele
- 4 Tīguñdan şerha şerha nāvekinden biň delik
 Sinem üzre yāreler açduňsa dermān it hele
- 5 Sevdigüm Allāh içün gel hālī ḳoyma göñlümi
 Çünkü ta'mir eylemezsin bārī virān it hele
- 6 Pāymāl itme Suṭūrī kendiňi nās içre sen
 Neyler iseň eyle kendin 'add-i merdān it hele

411

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

55b

- 1 ‘ Andelīb-h̄ān olmuşum ol rūy-i güller şevkine
Nūş idem peymāneler lebleri müller şevkine
- 2 Bi-temekkün olmuşum yokdur karar u meskenüm
Zerre-veş uçmaķdayum ol mihr-i hāver şevkine
- 3 Bāğ-ı dehrüñ sünbül-i reyhānin itmem ārzū
Bend olaldan mürg-ı dil ol zülf-i ‘ anber şevkine
- 4 Tāb-ı aşķuñla dil-i sergeste ārām eylemez
Devr ider fānūs gibi ol şemc-i enver şevkine
- 5 Dilberā la‘l-i şeker-bār-ı zülälüñ var iken
Kim düşer dünyāda firdevs içre Kevser şevkine
- 6 Ey Suṭūri giceler tā şubha dek hūn-āb-ı dil
Tolular nūş itdigüm ol tāze dilber şevkine

412

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

- 1 Ey cefakār yetişür cevr ü sitem cānimuza
Girdi ol gözleri cellād bir avuç kanimuza
- 2 Bāde-i vahdet ile bulmuşuz şevk u neşat
Dahı olur mı şu bizüm çāk-i giribānimuza
- 3 Şer‘-i Ahmed ki ‘ aşadur dutaruz elde bugün
Menzile tīz irisür ser vire cevgānimuza
- 4 Nāşılıhā eyle hazır bizleri hōr eylemeden
Degmesin çirk-i riyā pākize dāmānimuza
- 5 Ey Suṭūri ne revādur ki bize ta‘n ide hālk
O ki kıismet kesemez la‘l-i dıraklınimuza

413

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 İrişdik firḳat-i vaşluňla şimdi şeb-i hicrāna
Yaḳuban revğan-ı dilden çerāg atdum şebistāna
- 2 Beni āzāde ʐann itme ki hāmūş oldığum demde
Dil-i šūrīdem i şimdi düşürdüm zār u efgāna
- 3 Ben ol āvāre-i ‘aşkum degül ‘aynumda bu dünyā
Tegāfūl oldığum hälde göñül meyl itdi bir cāna
- 4 Kızıl dīvāne-i ‘aşkum beni zencir žabṭ itmez
Giriftār eyledi şimdi beni çāh-ı zenaḥdāna
- 5 Kelām-ı feyż-bahşuň gerçi her nā-cins fehm itmez
Sözüň ‘arż itme sen de ey Suṭūrī ehl-i nādāna

414

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Halķa-i zikre yapış cezbe-i hālet getüre
Kul ki rü'yet göre yā Rabb nice tākāt getüre
- 2 Ben o büt öñine baş koydığuma itme ‘aceb
Şāyed ol ‘aşka şadākātle şehādet getüre
- 3 Tebdīl it dilde olan ġill u ġisi dağdağa ‘i
Tā ki cānuň bula rāħat rūħa şılıħat getüre
- 4 Müntehālik gözeden nefsini taħķīr ider
Gider ol ‘işreti şoñında nedāmet getüre
- 5 Ehl-i hāl olmağa sa'y eyle bu cān tende iken
Uyma şol kimselere başa vahāmet getüre
- 6 Rāħ-ı Haķķ'a yürü mahfice ḥudā'dan taleb it
Seni hifż eyleye maħfuz u selāmet getüre

- 7 Gönlüñün sâfī temiz eyle sıvâdan edeb it
Benligün başa Suṭurī ki kıyâmet getüre

415

mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün mefâ' İlün

- 56a**
- 1 Yine şehbâz-ı dil şayd ķaydile düşmişdi pervâza
Meger gâfil düşürmiş kendini bir sihr-i gammâza
 - 2 Müsâ' id oldı ǵamdan hîşsemüze yengi bahşîşler
Düşübdür fitne-i çeşmün̄ ḥayâli baht-ı nâ-sâza
 - 3 Kitâb-ı levh-i hâtīrda hakem ma' nâsı fesh oldu
Ne süd eyler o evrâk-ı perişân gelse şîraze
 - 4 Maḥabbet 'âleminde cān alub şatmakdadur 'âşik
O bâzâra düsenler istemezler vezn ü endâze
 - 5 Suṭurī tîrelenmiş hâtīr-ı nâşâdîden şimdi
' Acebdür bu zuhûrâtı olan bu şî'r-i ter tâze

416

fâ' İlâtün fâ' İlâtün fâ' İlâtün fâ' İlün

- 1 Āteş-i āhumla dil şem' -i fürûzân olsa da
Rahma gelmez her ne deñlü dil perişân olsa da
- 2 Gevhore teşbîh iderdüm la' l-i ḥandânuñ senüñ
Yok baña kîsmet eger dünyâ Bedahşân olsa da
- 3 Sâkiyâ minnet bize itme o câm-ı telhüñi
İmtinâniyla olan câm-ı cihân cân olsa da
- 4 Ne ḥaberler aňlamaz 'aşkuñ ne ma' nâ idügin
Her nefesde cism ü câni nâra sûzân olsa da

- 5 Kābiliyyet olmayınca pendi te ^şır eylemez
Her ne deñlü himmetiyle sa^y-i merdān olsa da
- 6 Ey Suṭūrī ol peri^ş-ruhsār teshīr eylemez
Dest-i hükminden eger mühr-i Süleymān olsa da

417

mef^ülǖ mefā^ılǖ mefā^ılǖ fa^ılǖn

- 1 Cān mı ṭayanur ‘āşıka karşuñda ṭurınca
Pā-būsına ol dilberüñ tā firSAT olinca
- 2 Düş pāyine dāmāna yapış ‘arż-ı niyāz it
İncinmesin ol şāh meded söyle yolınca
- 3 Bīhūde şakın dilbere iibrāmlar itme
Tā kim o peri^ş yumşana tā göñli olinca
- 4 Az bahşış ile kābil-i vuşlat degül imkān
Yok dirse eger yapması gücdür bozulınca
- 5 Şerh eylesin alhvāl-i dilüñ halķa temāmet
Ney gibi ki bağrum delüb içüm oyulınca
- 6 Nevbet mi var söyleşmege dildāra Suṭūrī
Üftādelerüñ kaplamış hep sağ u şolınca

418

mefā^ılǖn mefā^ılǖn mefā^ılǖn mefā^ılǖn

- 1 Dimiş ḡamzeñ ki ‘aşķ ehli beni yād itmesün söyle
İderse yād benüm cevrümde bī-dād itmesün söyle
- 2 Dil-i dīvāneⁱ ben müy-ı zülf-i yāre bend itdüm
Ki kılsın o kemer āhi ki āzād itmesin söyle

- 3 Eyā Yūsuf cemāl Allāh içün terk eyle hicrānı
Göñül beytü'l-hazende bir de nā-şād itmesin söyle
- 4 Sözi nefsinde geçmez şeyh-i şehrüñ cünbişin seyr it
Bu hālile dürüg da' vā-yı irşād itmesin söyle
- 5 Müjeñ tīr-i kazā olmış sīnede koymadı şag yir
Ne kāri fitne çeşmün bārī imdād itmesin söyle
- 6 Çıkub kürsīde vā' ız dün bizi ḥaylī alub şatmış
Aña mescid bize mey-ḥāne isnād itmesin söyle
- 7 Gülistān-ı feşāhatde Suṭūrī nağme-sāz olmuş
Haber vir bülbüle mestāne feryād itmesin söyle

419

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 56b** 1 İstemem gül-berg düşmek dīm-i cānān üstine
Dimesinler gül düşübdür rūy-ı hūbān üstine
- 2 Hāk-i pāyüñ tūtyāsın itme çeşmünden dirīğ
Bir 'ināyetdür irişsin dīde giryān üstine
- 3 Kākūlin 'uķdesin açma düşmesin ruhsāruña
Gelmesin żulmet meded mihr-i dırāḥṣān üstine
- 4 Ğam degıldür müdde' ī hākkumda söylerse ḥaṭā
Ehl-i şirk tercīh iderler küfr ü īmān üstine
- 5 Levha-i hüsne çekilmiş ebrūlar ṭuğrā-miṣāl
Ḳatlüme fermān yazılmış hükm-i hākān üstine
- 6 Haşre dek mihr ü meveddetde Suṭūrī temkīn ol
Lāyik olmaz ġayrı hizmet böyle sultān üstine

420

mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fa'ülün

- 1 Gönlüm açılır sen gül-i ḥandānı görince
‘Aklum dağılır zülf-i perişānı görince
- 2 Bağdukça beni hayret alub bī-hūş ‘aklum
Nuṭķum dutulur ḥançer-i müjgānı görince
- 3 Ta‘n eyler ise gerçi benüm ḥälüme zāhid
Olmaz mı hacıl sen meh-i tābānı görince
- 4 Teşbīh ola mı ‘ar‘ar u şımsād ile ķaddūñ
Reftār iden ol serv-i ḥirāmānı görince
- 5 Vuşlat hevesin eyledi pişmān olub āhir
Vāz geldi hemān ben dil-i nālānı görince
- 6 Añlatdı Züleyhā’da olan ḥālet-i ‘aşķı
Piřāhen-i Yūsuf’daki dāmānı görince
- 7 Şerh eylemege ḫalmadı ḥacet ki Suṭūri
Dildāra ḥälüñ dīde-i giryānı görince

421

mef'ülü mefā'ılı mefā'ılı fa'ülün

- 1 Gaddār felek ḥāṭır-ı vīrānuma degme
Āteşlere düşmiş dil-i suzānuma degme
- 2 Cān riştesidür ‘uķdesini çizme ıraq ol
Ey şāne şākın kākül-i cānānuma degme
- 3 Sākī götür ol şīre-i engūr senüñ olsun
Mahmūre-i ‘aşķ olduğu mestānuma degme

- 4 Vuşlat şebidür koyma beni tārīk-i ḡamda
Ey ra‘ d-ı siyāh geç meh-i tābānuma degme
- 5 Dil cenge (fetüñ?) şem‘ -i ruḥin kılmada devrān
Pervāne sen ol şem‘ -i şebistānuma degme
- 6 Ya‘ kūb şıfat giryelerüm Yūsuf içindür
Ğam-ḥānem olan külbe-i aḥzānuma degme
- 7 Ey peyk-i ecel kābīz-ı rūḥ itmeye geldüñ
Lillāh içün al cānumı cānānuma degme
- 8 Bağrum delinür mürġ-ı seher eyleme efgān
İncinmeye şayed gül-i ḥandānuma degme
- 9 Ok degmemiş yir kalmadı sīneñde Suṭūrī
Bārī kerem it bu dil-i hicrānuma degme

422

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

- 1 Āhumı ṭutsa bedel zār u fiğānuñ yirine
Hem-dem olmuş biriküb bu daḥi anuñ yirine
- 2 ‘ Aşikuñ rağbeti yok olsa da gül-zār-ı cihān
Naḥl-i ḥaddüñ var iken rūy-ı revānuñ yirine
- 57a 3 Olmasın nām u nişān faşşı yok hātemi-veş
Seng-i cevrüñ yetişür cevher-i cānuñ yirine
- 4 Dut ümīd dāmenini bir murād ister iseñ
Sinemi çak ideyüm ben girībānuñ yirine
- 5 Ey Suṭūrī bu göñül eski hevāsında gezer
Var mı imkānı ṭura pīr ü civānuñ yirine

423

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Cihānda bī-vefāya dil virüb yār olmasın kimse
Cefā vü cevr ü miḥnetle dil-āzār olmasın kimse
- 2 Belā bezminde bir meh-pāreye dil mübtelā olmuş
Kemend-i kayd-ı kākülde giriftār olmasın kimse
- 3 Dil-i ḡam-ḡine derdler arturub şahib-firāş itme
İlāhi ḥaṣk-ı hicrānile bīmār olmasın kimse
- 4 Ḍamuñ dāğile ṣin̄em ney gibi göz göz açup delme
Şakīn āvāz-ı ḥaṣkından ḥaberdār olmasın kimse
- 5 Suṭūri ḥaṣk bāzārında cān baş itdi ser-māye
Metā'-ı vaşlina ben tek ḥaridār olmasın kimse

424

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Ḳanber-āsā kākülüñ mürġ-ı dile dām eyleme
Luṭf idüb her nā-ṣināsı mihrüñe rām eyleme
- 2 Gūlşen-i hüsni bahāri nev-ṣükūfe çağıdır
Kıl terennüm ey dil-i şeydā çü ārām eyleme
- 3 Nā-tüvānum firkatüñle şabra ṭākat kalmadı
Yoqla gel bīmār-ı ḥaṣkuñ rūzumi şām eyleme
- 4 La' l-i nābin içirüb aqyāra ḳılmışsin cibā
Zulm idüb kaşdumda zehrūñ şimdi pür-cām eyleme
- 5 Ḫān-ı luṭfuñla Suṭūri bendeñi mün' imledüñ
Çunki bulduñ müsteħaķkuñ ġayra in' ām eyleme

425

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Sâye şalsa dōstlarum ol serv-ķāmet başuma
Olmasın dünyāda andan ħūb sa‘ ādet başuma
- 2 ‘ Aşk bāzārında şöyle olmuşum miħnet-zede
Kimseler görmiş degül olan ‘ alāmet başuma
- 3 Nâz u istignâsı oldukça şafalar bilmedüm
Āh kim şimdi müyesser oldı firķat başuma
- 4 Gel kerem kıl kabrüm üzre dik işigüñ daşını
Öldüğünden şoñra konsin bāri devlet başuma
- 5 ‘ Āşıka dünyā vü ‘ ukbā nice zindān olmasın
Ey Suṭūrī yârsız tar oldı cennet başuma

426

mefūlü mefā‘ilü mefā‘ilü fa‘ulün

- 1 Sun la‘l-i lebüñ bādesini cām tolınca
Terk itmezem ‘ aşķuñ hevesin tā ben ölince
 - 2 Mey-ħānede iibrām ile şāgar sürüüb ol mest
Koy ħāline rindāna ṭokınma ayılınca
 - 3 Sancıldıgı peykānların bu sīneme ey dōst
Defterlere şigmaz hisāb olmaz sayılınca
 - 4 ‘ Ayyūka çıkar na‘ra-i yāhūlar āvāzi
Semmūr-şifat gerdene mūlār yayılınca
 - 5 Yüz urmadığum ḫalmadı yir öpmedigüm pāy
Luṭf u keremüñ mažharına nā’il olinca
 - 6 Biñ cevr ü cefā nāz u edā çekdi Suṭūrī
Tā ki ķapuña bende ķulumdur sayılınca
- 57b**

427

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Hilâl-âsâ dü ebrû nergis-i mestânuñ üstinde
Kiyâsen mâh-ı nevdür hûrşîd-i tâbânuñ üstinde
- 2 Ne yüzden düşmiş ol şeb-reng zülfüñ sîne billûra
‘ Acebdür kûfri tercîh eylemek îmânuñ üstinde
- 3 Cemâlüñ seyr idenler külli varın virdi yaqmâya
Sezâ a’lâ disem hüsnuñ şeh-i Ken’ân’uñ üstinde
- 4 Göñül mûrgın şikâr itmekde kurmiş dâm tezvîrin
Düzülmüş hâl-i fülfüller o sîm gerdânuñ üstinde
- 5 ‘Îzâruñ üzere dûrler var hevânuñ inkilâbindan
Düşübdür jaleden şeb-nem gül-i handânuñ üstinde
- 6 Harâm olsun o dem dehrûn şafâsı yoğdur ‘aynumda
Suştûrı dest-i nâdân degse ter-dâmânuñ üstinde

428

mefūlü mefâ' īlü mefâ' īlü fa' ulün

- 1 Yâ Rab bu ne ra’ nâ şîfat insân arasında
‘ Âlem kûl olub olmuş o sultân arasında
- 2 Yûsuf’la Züleyhâ dinilen hüsnilê meşhûr
Encüm görünürler meh-i tâbân arasında
- 3 Küfrüñ ژulmi tutmuş iken tögdi cihâna
Rağmet günüşi nûrile bûrhân arasında
- 4 Kâbil mi olur dişlerinüñ sırrını ta’rif
Kim dürr-i nihân hokka-i mercân arasında

- 5 Kılmazsa eger derdüme bir çâre tâbîbüm
Kaldum ebedî derdile hicrân arasında
- 6 Şâmina Hudâ medhile levlâk buyurdu
Ra‘nâ okunur âyet-i Kur’ân arasında
- 7 ‘Işyânuñ içün ķat‘-ı ümîd olma Suṭûri
Hallâk-ı cihân maḥv ider ihsân arasında

429

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Atma yabana oğuñ ur sîne ġamnâk üstine
Bâri açsın şerhalar bu cism-i şad-çâk üstine
- 2 Dil taḥammül eylemez ki bir meges konsa saña
Nice degsin dest-i aḡyâr dâmen-i pâk üstine
- 3 ‘Ālemi hep kaplayan zann itme kim oldur ḥusûf
Dûd-ı āhumdur çıķan tâ çarh-ı eflâk üstine
- 4 Olmasa görmez cihânı çeşmümüñ merdümleri
Hâk-ı pâyûñ tûtyâsı dîde nemnâk üstine
- 5 Seyr idüb sînemde yârem söylemiş oldum tâbîb
Kim ura merhem o zaḥm-ı tîg-ı Daḥħâk üstine
- 6 Şâh-râh üzre mezârum kaza maṭlûbum budur
Her gelüb geçdükce dôst başsun ķadem hâk üstine
- 7 Pâymâl itdüñ ‘abes yirde Suṭûri cism ü cân
İtmez ol ‘Ankâ tenezzül hâr u hâşâk üstine

430

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

1	Kılsa her nādān temāşā ol ruh-i rengīnūñe
Gel temāşā eyle hāl-i ‘āşık-i miskinūñe
2	Dil nice kılsın taħammül pisterin hāk eleyüb
Ol gice tā şubħ olinca yüz ura bālinūñe
58a 3	Āb-i ḥayvān nisbet olmazken zūlāl-i la‘linūñ
Nice teşbih ola bāde o leb-i şirīnūñe
4	Şol nihāl-i ḫaddi mevzūnuñ sezādur aṭlasa
Şağ u şol zerrīn ḥamā ’il sā‘ id-i simīnūñe
5	Her zamān fikr ü ḥayālüñ ‘āşika cevr eylemek
Tākat itsin mi Suṭūri pür-sitem āyīnūñe

431

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

1	Dil-i şūrideden şekvā olub āh u enīn olsa
Güzār eyler ḥadeng-i ṭir-i āhum āhenīn olsa
2	Sırışküm Nīl-veş akmazdı her dem dīde-i terden
Cefādan vāz gelüb ol şūh baña luṭfi ḫarīn olsa
3	Seni ṭān itmesin ‘ālem diyü derdüm nihān itdüm
Yaşa çāk eylesem dāğum görinse dil ḥazīn olsa
4	Bu ḥālüm görse kāfir rāḥm idüb inṣāf ider şeksiz
Nice rāḥm eylemezdi ḥālume dilberde dīn olsa
5	Sūḥan-perdāz iderdüm def-i ḡamdan dil ḥalāşıçün
Bahār-i gülşen-i ṭab’um açılsa ḥoş-zemīn olsa
6	Baña şefkat nażarla bir kere ol büt nigāh itse
Ḥadeng-i cevri bī-emāniđen gönlüm emīn olsa

- 7 Çekerdüm haşre dek cevr ü beläsin dilberüñ ancağ
Suṭūri ol peri-ruhsār baña bir kez yakīn olsa

432

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Şehā hicr ü vişālide gezer dil pür-melāl üzre
Lebüñ lezzet virür cāna nebāt ezmiş zülāl üzre
- 2 Beter meftūn itdüñ cāni ko yansın hicrüm külhānı
Gelür bir Yūsuf-ı şānī 'aceb hüsni cemāl üzre
- 3 ' Aceb kākül ki bu ' anber sīm-endām sīne mermer
Yüzüñ hūrşid gözüñ ahter ķaşuñ māh-ı hilāl üzre
- 4 Ne bu hasret ile hālüm geçirdüñ rūzumı zālim
Bu hūblık saña dildārum gider kalmaz bu hāl üzre
- 5 Suṭūri rāzını irşād idinmez ki bile her yad
İki mīm iki cīm bir ad oğur lafz-ı celāl üzre

433

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Cünūn-ı aşķun oldum düşdüm āhū tek beyābāna
Dil-i dīvāne uşlansın birağ çāh-ı zenaḥdāna
- 2 Kerem kıl bende-i bī-kes ḡarībe dest-gīrüm ol
Ḳabūl it ḡulliguñda lāyikuñdur şanma bigāne
- 3 Yüzüm fersüde ķıldum hāk-i pāy-i reh-güzārında
Teraḥħum eyle kim mazhar düşür luṭfile ihsāna
- 4 Senüñ tek gelmedi gelmez mişālüñ bir de 'ālemde
Ne hūri ne peri-ġilmān ne beñzer nesl-i insāna

- 5 Melāmet hırkasın giymiş şehā ‘aşķuňla abdālum
Gedā-yı dergehündür koyma muhtac özge sultāna
- 6 Duḥānum çıktı eflāke tutuşdum nār-ı ‘aşķuňdan
‘Aceb olsun mı ‘aşķ āteşine yanarsa pervāne
- 7 Kurutdı göz yaşam sīnemdeki bu āteş-i hasret
Muķarrerdür virürdi seyl-i eşküm dehr-i tūfana
- 8 Belā-yı ‘aşķa şabr itmek bir özge kār-ı müşkildür
Niyāzile ümidiň sen Suṭūri baǵla Sübħān'a

434

müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün

58b

- 1 Sākī pür it cām u կadeh bezm-i şarābum bu gice
Ğamdan irışdır bir feraḥ diňle hītābum bu gice
- 2 Dil vuşlat oldu yārile seyr-i ruḥ-ı gül-zārile
Şirin makāl nev yārile vardur cevābum bu gice
- 3 Gönlüm feraḥ zevkile şad şad şukr kim irdi murād
Tāli’ ü iqbālüm güşad fetḥ oldu bābum bu gice
- 4 Muṭrib getür şeş-tarı sen vaşf eyle ol dildarı sen
Nāmūs u nengi ‘arı sen ref’ it hicābum bu gice
- 5 Naǵmātdan ur bir uşūl her dem bulunmaz bu fuşūl
Genc-i cihān itmem kabūl yok irtikābum bu gice
- 6 ‘Aşķile zevkum bulmuşum var cism idüm maḥy olmuşum
Bir tāzeden cān bulmuşum şanki şebābum bu gice
- 7 Almış beni şevk-ı nigār serde hevā-yı gül-‘izār
Mest ü ḥarābum aşikār keşf-i niğābum bu gice
- 8 Maḥzūn Suṭūri yārile ‘aşķa irer bürhānile
Cān bahş iden cānān ile faşl it hisābum bu gice

435

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Şem^c müştâk olmada şem^c inde ki pervâneñe
Destres olmadı Loğmân ḥoḳḳa-i dermânuña
- 2 Cām-ı la^c lüñ görmedi şahbā seni sâkî-i dehr
Özge bâde olmadı keyfiyyet-i mestâneñe
- 3 Ğayrı baḥrin gevherisin zât-ı Ḥaḳ ḡavvâşısın
Bulmadı kıymet bahâ kes ol dürr-i dendâneñe
- 4 Besteyüm zencîr-i ‘aşķuñdan ḥalâşum istemem
Ḥâk-i pâyüñ yüz süregeldüm şehüm dîvânuña
- 5 Menba^c -ı kân-ı keremsin şâh-ı kevneyn ‘âleme
Sâ’ilüm ümmîd-vârum luṭfuña ihsânuña
- 6 Nice ķudret eylesin medhüñ beyâna bir beşer
Āyet-i levlâke şâyân eyledi Ḥaḳ şânuña
- 7 Açsa perrin mürğ-ı ķudsî ķılsa pervâz haşre dek
Mümkün olur mı irişmek müntehâdur lâneñe
- 8 Gelmişüm Manşûr-veş ‘aşķuñile berdâr olmağa
Nola mihmân eyleseñ beyt-i ħazîn vîrâneñe
- 9 Çünkü redd olmaz kapuñdan ehl-i hâcetmend olan
Ķıl Suṭûri ‘abdi derbân ol der-i kâşâneñe

436

müstef^cilün müstef^cilün müstef^cilün müstef^cilün

- 1 Bir şem^c e müştâk olmuşum şems ü ķamer pervânesi
‘Aşķ odına cismüñ yakan öz âteşe pervâ nesi
- 2 Rûz-ı elestden nûş iden ‘aşķ cûr^c asın ṭolularuñ
Hüşyâr olur mı haşre dek ḥamr-ı Ḥudâ mestânesi

- 3 Seyr itdigüm dīdārı ben bir hāle şalmışdur beni
Biñ bend ü zencirindedür mecnūn gibi dīvānesi
- 4 Kayd eyleyen cān şıhhatin bu ‘arşada lāf urmasın
Cismümdurur dellâl-ı ‘aşķ cāndur anuñ ser-mâyesi
- 5 Cevr ü cefālardan dönüb itmez Suṭūrī ictināb
Tek başumuzdan olmasın eksük o ‘Ankā sâyesi

437

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Süzme gözden derdile ḥūnāb ḥūnāb üstine
Urma te’şir eylemez dermān dermān üstine
- 2 Tarḥ-ı ḡam kıl sākiyā ‘işret demidür şimdilik
Devr-i cām it kıl kerem ihsān ihsān üstine
- 59a 3 Nāzile gülşende ol şūḥ gül yüze ṭakındı gül
Eyler istignā yüzin ḥandān ḥandān üstine
- 4 Ben sipeh-sālār-ı ‘aşķum ḡam sipāhumdur benüm
Şāh-ı ‘aşķuñ virdigi fermān fermān üstine
- 5 Mey-i maḥbūbdan Suṭūrī el yuma᷑k āsān degül
Hāl-i zārı neylesin efgān efgān üstine

438

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Gerçi evvel çarḥ-ı dūn gösterdi bir devrān bize
‘Akse döndi şimdi ol devrān olub hicrān bize
- 2 Firḳat-ı dīdār ile bir hāle tebdīl olmuşum
Giryē-i zāra duçārum yokdurur ḥandān bize

- 3 Tīg-ı kahrın sīne-i ‘uşşākdan itmez dirīğ
Gel temāşa eyle bu itdükleri hūbān bize
- 4 Neylesem nitsem dil-i dīvāneden şekvā kime
Görmedüm dōst itdiginden itmedi düşmān bize
- 5 Ben sipeh-sālār-ı ‘aşkum ḡam sipāhumdur bugün
Şāh-ı aşk virdi Suṭūri hem kılıç ḥaftān bize

439

mef’ūlü mefā‘īlü mefā‘īlü fa‘ūlüün

- 1 Ey bād-ı şabā şol gül-i ḥandāna ṭokınma
Ey şāne meded zülf-i perişāna ṭokınma
- 2 Sākī ṭolanub nāzile reftār iderken
Zāhid şakın ol meclis-i ‘irfāna ṭokınma
- 3 Sīnemde benüm oldı hezār hicrile zārum
Nāşī ṭabīb ol şīşe-i dermāna ṭokınma
- 5 Gönlüm şīsesi oldı şikest şūhuñ elinden
Yapmadığın ol ḥāṭıra bīgāne ṭokınma
- 6 Bir Yūsuf-ı hüsn firkatine yandı Suṭūri
Ta‘n itme şakın dīde-i giryāna ṭokınma

440

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Yaḳdiġuñ şem‘i şehā söndürme Allāh ‘aşķına
Kem nigehle yüz baña döndürme Allāh ‘aşķına
- 2 Hicr ü vaşluňla katı bīmār u dil-ḥasteyüm
Ey mu‘ālic bī-devā gönderme Allāh ‘aşķına

- 3 Ser-firāz-ı dehr idüm sāyeñde cānā bir zamān
Şimdi aḡyārı baña güldürme Allāh ḷ aşķına
- 4 ៥ Kalbde ḷ aşķuñ sırrını şaklar idüm cānum gibi
Sırrumı nā-ehle gel bildürme Allāh ḷ aşķına
- 5 Feyż-bahşīş-i vişalüñle Suṭūrī dil-güṣā
Luṭf idüb kılma ḷ itāb şoldurma Allāh ḷ aşķına

441

mef̄ ülǖ mef̄ā̄ īlün̄ mef̄ ülǖ mef̄ā̄ īlün̄

- 1 Hayretde ḫalur dīdem cānānumı gördükce
Nuṭkum dutulur ol dem ḥubānumı gördükce
- 2 Bir ḫale giriftārum ta᷇rif idemem kendim
Dem-bestə ḫalur Mecnūn seyrānumı gördükce
- 3 Şeydā gibi ḫamūşum ḥlāyiş-i dünyādan
Dil şevķa gelür sen gül-i ḫandānumı gördükce
- 4 Āmentü ider ḷ aşķum ikrārina münkirler
Feyż-i ezel-i Haḳ’dan bürhānumı gördükce
- 5 Bīhūde ḫiyās itme taḥṣīl-i kemālümđür
Kilk ü rakam u ḫāmem cevlānumı gördükce
- 59b** 6 Ey şem-ı cihān ḷ ibret al ḷ aşķ-ı Suṭūrī’den
Pervāne şifat cism-i biryānumı gördükce

442

mef̄ā̄ īlün̄ mef̄ā̄ īlün̄ mef̄ā̄ īlün̄ mef̄ā̄ īlün̄

- 1 Yine bir tāze nevres fikrin itdüm rīş-i aḡumla
Belā dāmına düsdüm şimdilik kendi ayağumla

- 2 ' Aceb da^c vā-yı müşkil kāra şaldum kendi kendim ben
Taleb-kār olmuşum ' Ankā şikārına bu zāğumla
- 3 Ne kim efgāni kıldum hälüme rāhm itmedi kimse
Figān kim rāhatum olsayıdı efgāndan ferāğumla
- 4 Şeb-i tārikde mihr ü māha çarhuñ inkıyādum yok
Fetīl-i revğanum dilde virür şu^c le çerāğumla
- 5 Suṭūrī rūz-ı mahşer ḡam sipāha olmuşum serdār
Hużūr-ı Haḳḳ'a dek çıksam gerek bu sīne dāğumla

443

mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün mefā'īlün

- 1 Ne hōş reftār ider ol māh-rū bir deste ḡonçe var elde
Ne rağbet ḡonçe-i bāga bulinsa gül-^c izār elde
- 2 Perişān olmasın mı hāṭır-ı 'uşşāk ol hengām
Açılısa ^cuk̄de-i kāküllerüñ ḳalmaz karār elde
- 3 Saḳın ḡam def^c ine çāre bulunmaz sen kiyās itme
Olinca bāde-i ḥamrā bisāt-ı sebzə-zār elde
- 4 Baña düşsün mi ayriķ rūy-ı ḥübāna naẓar kılmaķ
Dil-i dīvāne uslanmaz degündür iḥtiyār elde
- 5 Hevā-yı ṭab^c ina girdüm çıksamur yāri seyrāna
Dilā bir böyle fırsat var mı olsa dest-i yār elde
- 6 Kitāb-ı aşķdan Mecnūn Leylā bahşini bulmuş
Kapılmış öyle nevres hīc biraḳmaz āşikār elde
- 7 Suṭūrī rişüm ağıle anı bir ağa dām itdüm
Ne hōş ȝevk u şafā şayyāda olsa çün şikār elde

444

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Mest-i ‘aşk keyfiyyeti olmaz şarāb-ı nābda
Leblerüñ zevkīn nice virsin diyem ol bābda
- 2 Vech-i pākünde çekilmiş ebrūlar ṭuğrā-miṣāl
Secde kılsam da ‘aceb olmaz ben ol mihrābda
- 3 Āfitābuñ şu‘ lesi zerre degüldür dīdeme
Kim cemālüñ pertevi ‘aks eylese sertābda
- 4 Eşk-i hūnum cūş idüb olmuş ki şan bahr-i belā
Korkarum ki bir kažā ide saña gird-ābda
- 5 Ser-te-ser ezberledüm ‘aşk bābını metn okurum
Ben Suṭūrī kim inābet olmuşum ol bābda

445

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Düşeli gönlüm hevā-yı la‘l-i dilber şevkine
Yanmak ister tā ebed şem‘-i münevver şevkine
- 2 Tāb-ı hüsňüñ şevkidür dil hānesin ra‘nā iden
Zerre-veş dil devr ider hūrṣid-i häver şevkine
- 3 Mest olan la‘l-i lebüñden bāde keyfin istemez
Kan içер hicrile her dem māh-peyker şevkine
- 4 Āteş-i ‘aşķuñ hayāliyle dili mahrūm komaz
Devr ider fānūs tek ol şem‘-i enver şevkine
- 5 Ey Suṭūrī cem‘ olub hūn-āb-ı eşküm dīdeden
Bu կadehler çekdüm hep şūh dilber şevkine

446

mef'ülü fā'ılātūn mef'ülü fā'ılātūn

60a

- 1 Eşküm bu ḥalķa rāzum oldu sebeb beyāna
‘Aşk oldu aña erzān öz yaşına boyana
- 2 Ey bād-ı şubḥ-ı şādīk ḫandandurur şitābuñ
Peygām-ı dilrübādan tebṣir kıl beyāna
- 3 Müşkil belā degül mi dil vire bī-vefāya
Derdile yata ‘āşık miḥnet ile uyana
- 4 Ey şem‘-i dil-şeb-efrūz lāyik degül saña kim
Sen ȝevkile şafāda ‘āşık firāka yana
- 5 Vuşlat ümmidini sen dilden çıkar Suṭūri
Bir de der-āğūş itmek umma o mū-miyāna

447

fā'ılātūn fā'ılātūn fā'ılātūn fā'ılūn

Ser çeküb bālāya ḫaddin servi dāl olmuş yine
Şerbet-i la‘l-i lebün̄ āb-ı zülāl olmuş yine
Nūrile perverde olmuş ser-be-ser cismüñ senüñ
Böyle bir zāt-ı muṭahhar pür-kemāl olmuş yine

Gelmedi gelmez cihāna sen gibi bir nev-civān
‘Ākribet hicr-i vişālinden helāk olur bu cān
‘Ulķde-i kākül çözülmüş gerden üzre hep ‘ayān
Fitne şalmış ‘āleme gör kim ne ḥāl olmuş yine

Gül cemālün̄ şevkīna medh okiyub oldum hezār
Atmişum nāmūs u nengi eyledüm cāndan güzār
Rū-be-rū mehveşle ben şāğ eyledüm evvel bazar
Ey Suṭūri şimdilik gör hep ḥayāl olmuş yine

448

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

- 1 Mey-fürüş şunsa ķadeh kimseye minnet degül a
Dil ferah bulsa da bu ȝevkile lezzet degül a
- 2 Merhabā itmek ile geçse güzer-gāha o şūh
‘Aşika derdi virür mihr ü maḥabbet degül a
- 3 Bir göñül gāhi gedā gāhi şeh Cem geçinür
Ber-ķarār olmaması ‘aşika töhmet degül a
- 4 Sundi akdāh-ı felek hūn-ı dil-i mey yirine
Virdigi cām-ı ġam ol kāse-i şerbet degül a
- 5 Dil nażar-gāh-ı Hudā olduğu ra‘nā bilinür
Ta‘ne daşıyla şikest itdiği himmet degül a
- 6 Büt-perest olsa da īmānı dürüstdür billāh
Rind-i mestānedür ol şeyh-i ṭariķat degül a
- 7 Ma‘ni-dār olmasa da lehvile manzūm kelām
Vahyile nāzil olan hażret-i āyet degül a
- 8 Vakt fevt itme Suṭūri bu keşākeşle müdām
Sehvile ‘omri geçen başına devlet degül a

449

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

- 1 Nihāl-i ķāmeti servüñ düzülmüş i‘tidāl üzre
‘Aceb zībā-yı ħamrā gül açılmış ħub cemāl üzre
- 2 Haṭādur fulfüle teşbīh olınsa ħäl-i gerdānuñ
Güyā bir noķta-i ķudretdür ol evrāk-ı āl üzre
- 3 Cünūn-ı ‘aşķuñ oldum vādi-i hayretde ser-gerdān
Görüb mecnūn öz ħaline şükr eyler bu ħäl üzre

- 4 Dem olmaz fikr-i vaşluñ ḥāṭır-ı nā-kāmdan çıksın
Şeb-i yeldāları şubḥ eylerüm işbu ḥayāl üzre
- 5 Bu ḥālile yine üftādeler bağrını ḥūn itdüñ
O ḡanber müşg-i kāküller tökince (terme) şāl üzre
- 60b** 6 Saña lāyik midur redd eylemek kapuñdan inşāf it
Suṭūri ḥasret-i dīdārile kalmaç melāl üzre

450

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Dilā keşretde kalma vahdeti kendin mekān eyle
Bu üç günlük fenā mülkinde bir nām u nişān eyle
- 2 Vücuduñ mahv idüb ölmezden evvel şöyle bī-cān ol
Şafā bul ḡizz ü sermedle ḥayāt-ı tāze cān eyle
- 3 Ḥadeng-āsā ṭarīk-ı Ḥakk’ a ṭoğrul istikāmetde
Ḥakīkat Ka’be’sinde baş egüb kaddūn kemān eyle
- 4 Tenezzül eyleme kerkes gibi her cīfe nā-pāke
Bugün ḡAnkā şifat Kāf-ı Ḳanā’ at ḡاشiyān eyle
- 5 İlüñ ḡaybuñ görince göz yumub aşlā nazar kılma
Suṭūri ḡaybi kendinde görüb ḥalķdan nihān eyle

451

fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilātün fā’ ilün

- 1 Mübtelā olmam o şūḥ hüsninde meşhūr olmasa
Şāh-ı Ken’ān’ a bedel dillerde mezkūr olmasa
- 2 Hayfdur ḡomr-i ḡazīzi degmeze şarf eyleyüb
Bā’ is-i ḡışyān olnmak dil ki mesrūr olmasa

- 3 Vā‘ızı tekzīb iderdüm bādeye dirse ḥarām
Nā-sezālar nūş idüb rindāne mahmūr olmasa
- 4 Ehl-i ‘aşka ķible-gāh olmağa dīdāruñ sezā
Çeşm-i aḡyār rūy-ı zīlbāsına manzūr olmasa
- 5 Dil haķīkat kārına eyler heves sultān ola
Līk sūht-ı ‘aşk olub da dār-ı Manṣūr olmasa
- 6 Olma ḫa‘r-ı çāh-ı nefş cürmin Suṭūrī ḫā‘im ol
Kār-ı encāmuñ nola tevfīk-ı maḡfūr olmasa

452

müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün

- 1 Bir şem‘ e müştāk olmuşum şems ü ḫamer pervānesi
‘Aşk odına cismin yaḳan öz āteşe pervā nesi
- 2 Rūz-ı elestden nūş iden ‘aşk cāmīnuñ ṭoluların
Hüṣyār olur mı ḥaṣre dek ḥamr-ı Ḥudā mestānesi
- 3 Seyr itdigüm dīdārı ben bir ḥāle şalmışdur beni
Biñ bend ü zencirindedür Mecnūn gibi dīvānesi
- 4 Kayd eyleyen cān şıḥhatüñ bu ‘arşada lāf urmasın
Cismümdurur dellāl-i ‘aşk cāndur anuñ ser-māyesi
- 5 Cevr ü cefālardan dönüb itmez Suṭūrī ictināb
Tek başumuzdan olmasın eksük o şāhuñ sāyesi

453

mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün mefā‘ilün

- 1 Gōnūlde ārzū yok vuşlat-ı cānāneden ġayrı
Olur mı revnaḳ-ı hāṭır ruḥ-ı tābāneden ġayrı

- 2 Ne sūd dünyāda zāhid umdīğı Kevşer şarābindan
 K̄alender meşrebe kāfī degül peymāneden ḡayrı
- 3 Cihān kāşānesin ‘arż eyleme ‘uşşāk-ı mehcūra
 Olur mī hiç ƙarār-gāhi anuñ ḡam-hāneden ḡayrı
- 4 Ḥarīk-ı nār-ı ‘aşķı fehm k̄ılmaz şol dil-āzāde
 Anuñ te ‘şirini farķ eylemez pervāneden ḡayrı
- 5 Ko ol gevher-fürūşān la‘l-i yākūta bahā biçsin
 Mücellā gevher olsun mī dür-i dendāneden ḡayrı
- 6 Cefā daşın urub mir’āt-ı hātīrlar şikest itme
 Maķām-ı ƙurb-ı Haķ yokdur dil-i virāneden ḡayrı
- 61a**
- 7 Açılmış mescid ü ders-hāneler ‘ābidlere anca᷑
 Yır olmaz mest ü rindāna der-i mey-hāneden ḡayrı
- 8 Suṭūrī nāle feryāduñ bu ‘ālem һalķuñ ‘acz itmiş
 Çeken yok böyle şayha sen gibi dīvāneden ḡayrı

454

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

- 1 ‘Aşķa dā’ir eşe olmazsa maḥabbet ne idi
 Def-i ḡam olmasa mey sāķiye minnet ne idi
- 2 Mey-kede gördüm oturmış şeyh-i meh-veş ile
 Celb-i şūh olmaz ise anda kerāmet ne idi
- 3 Leb-i cānāna müşābih olamaz şehd ü şeker
 Fikr kıl zevk-ı vişālinde melāḥat ne idi
- 4 Zevk-ı dīdāra heves-kārī gōñül olmaz ise
 Kişi ma‘ şiyyetine tevbe ferāgat ne idi
- 5 Dile dildār ki rām olsa ‘inād eylemese
 Ey Suṭūrī aña nisbet dahı devlet ne idi

455

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Tā ezel ben şakladum isterse cānān cānum
Tek baña hem-şohbet olsa görsem ol cānānumı
- 2 Eşk-i dīdem cūybār olsun o servüñ pāyine
Sebze-zār itsün gözüm yaşı gül-i ḥandānumı
- 3 ‘Ayn-ı ‘azāzil gibi düşmiş raķibler ḫasduma
Şaklasun şerrinden Allāh dīnumi īmānumı
- 4 Yārile va‘d eylemişdüm üç güne irdi ecel
Ey felek çengāl-i mergüñ dutmasın dāmānumı
- 5 Ğam degül ġamzeñ oğın zaḥmı urılsa śineme
Ger şehīd-i ‘aşķuñ olursam tut ḥelāldür ḫanumı
- 6 Firķatüñden eyledüm mesken dile ġam ḫānesin
Luṭf idüb kılсаñ ziyāret külbe-i aḥzānumı
- 7 Tiġ-ı cevrüñle helāk itseñ yüzüm döndürmezem
Ben Suṭūrī bilmədüm kendümdeki ‘iṣyānumı

456

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

- 1 Cemālūñ var iken ġayrı baña dīdār ḫarām oldı
Dil-i dīvāneye şimdi o ‘anber gisū dām oldı
- 2 İşitdüm gün gibi her ḫāneye girmişsin ey dilber
Vefasız ḫāne-i aḡyār niçün saña maḳām oldı
- 3 Gezersin özge sevdāda ferāğat eyledüñ benden
Behey zālim baña raḥm itmedüñ iṣüm tamām oldı
- 4 Şanavber boynın egmiş servler turmuş selāmında
Bugün ol ḫāmeti bālā gūlistāna ḥirām oldı

- 5 Ferāmūş oldu hātırdan sürüldi ǵuşşa vü ǵamlar
Suṭūrī dilrübā inşāfa geldi çünki rām oldu

457

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Cenāb-ı hažret-i Ḥallāk'uñ olsa emr-i taķdīri
Ne mümkün cümle 'ālem sa' yile bir zerre taǵyırı
- 2 Olursa bir umūrin rü'yetinde mazhar-ı tevfīk
Muvāfiķ eyler ol sā'at aña re'yile tedbīri
- 3 Kimüñ 'azli kimüñ naşbi kimüñ şādī kimüñ mahzūn
Yapan oldur yikan oldur hem oldur söyleden mūrı
- 4 Қazā geldükde teslīm ol Ḥudā'nuñ hikmetin gözle
Müfid olmaz ki āhenden geçer կavş-i қazā tīri
- 61b 5 Ğınāya eyleme dilden hāsed sen 'āşılık itme
Bilürsin çün ezelden eylemiş Ḥallāk taķdīri
- 6 Umūrin Haqq'a teslīm it tevekkül eyle sen dā'im
Suṭūrī fikr կıl nahnü կasemnā aňla tefsīri

458

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Bu şeb dutmış senüñ āhile feryāduñ bu dünyayı
'Acebdür görmemişsin h̄ābda ol çeşm-i şehlāyı
- 2 Dile ȝulm eyledigi ol bütüñ ǵayrı hisâb olmaz
Çıkub āhum ider āgāh gökde ol Mesîhâ'yı
- 3 Ten-i cismümde bir yir կoymadı һālī müjeñ tīri
Yine kesmez okuñ ̄inemden aşlā կaşlaruñ yāyı

- 4 Zēkan çâhînda habs itmiş o bî-rahm̄ bu dil-i zâri
Degül Ferhâd u Mecnûn menzili tek kûh u şâhrâyi
- 5 Eger bu hâlile ķaldumsa bende o ķomasın râhat
Yanar ya nâr-ı ‘aşkumdan cihân gel gör temâşâyi
- 6 Suṭûrî dilde ǵam var başda ҳod ârzû-yı dîdâr
Ne kem derde düşübsin çıkışma serden bu sevdâyî

459

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Gül-ı izâruñdur beni her dem kîlan şeydâ beni
Şübhe yokdur öldürür âhir bu istiğnâ beni
- 2 Şâklar idüm ‘aşkuñuñ bir nâsa ızhâr itmedüm
Nâle-i feryâd u zârumdur ķîlan rüsvâ beni
- 3 Câm-ı ‘aşkuñdan ezel nûş eyleyüb mest olmuşum
Virmedi câm itmedi mest sâkī-i ra‘nâ beni
- 4 Firkatuñ çekmekde dilde kalmadı şabr u karâr
Korkarum eyler helâk yakında bu sevdâ beni
- 5 Benden almış ‘akl u fikri hep ҳayâl-i vuşlatuñ
Dôstlarum ‘ayb itmesin gördükde bî-pervâ beni
- 6 El çeküb ‘aşkuñ ferâgat itmesi müşkil degül
Âh kim hâlüme koymaz nergis-i şehlâ beni
- 7 Ey Suṭûrî bir bütüñ zülfinde gönlüm bağlıdur
‘Âkıbet Mecnûn ider ol saçları Leylâ beni

460

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Bir perī zülfî perīşân elde cem̄ e şânesi
Bende urmuş niçe diller kâkülüñ her dânesi
- 2 Tâb-ı rûyuñ istemez seyr eyleyen her şeb çerâğ
Devr ider üftâdeler şem̄ üñ olub pervânesi
- 3 Cân u başdan geçdi Mecnûn ile Ferhâd bî-bedel
‘Aşk meydânında ayrık anlara pervânesi
- 4 Şureti insân velî sîretde gelmez bir beşer
Bilmezem hûri vü gîlmândan mı dutmiş anası
- 5 Bâde-i la‘ lüñ içenler kesdi ümmîd-i hayatı
Destine almış tulu içmiş ecel peymânesi
- 6 Cem̄ olurlar vâdî-i vahdetde elbet ‘âşîkuñ
Beste-i zencîr-i zülfüñde olan dîvânesi
- 7 Kadre irmış yâri bulmışdur Suştûrî gâlibâ
Gûşe-i me’vâya dönmişdür bugün ǵam hânesi

461

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

- 1 Karâr itmez bu cân cismümde bir dem görmesem yâri
Olur hûrşîd-i ‘âlem ‘aynuma pehn-i cihân târi
- 62a
- 2 Cihânda hicri çekmekden bekâ kesb eylemek yegdür
Ne hâşıl şîhhatüñ kim rûz u evkâtı gece zâri
 - 3 Esâsından bu cismüm her taraf tâhribé yüz dutmış
Henüz dilde ta‘ alluk kılmada ol ǵamze Tâtâr’ı
 - 4 ǵamum şerh eylesem hâlüme düşmenler dirîğ eyler
Göñüldür başuma cem̄ eyleyen bunca cefâkârı

- 5 Suṭūrī ḥastenüñ ḥālin bu demde bir feraḥ gördüm
Yağın itdüm der-āğuş eylemiş bir şūḥ dildarı

462

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dilde tīrūñ degmemiş hiç yir ki ḥālī ḫalmadı
Şübhesiz bundan ḥalasa ihtimāli ḫalmadı
- 2 Ey o ḥōş demler ki dildārile dil birlik idi
Hep müfārik oldu şimdi ittişāli ḫalmadı
- 3 Ḥāl-i zārum ben ki ‘arż itdüm o dildāra bugün
Eyle mağlūb oldu kim nuṭķa mecāli ḫalmadı
- 4 Meh cemālūñ seyr idenler ḥayret içre ḫaldılar
Düşmemiş fikr içre bir ayriķ lā ‘ubālī ḫalmadı
- 5 Ey Suṭūrī vakıt-i tedbir-i ḥarīf hengāmidur
Bād-i şarşar esdi ‘ömrüñ i‘tidāli ḫalmadı

463

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

- 1 Bilürsin bu cihānuñ aşlını kim olacak fāni
Revā mi ʐulmūñ ile oda yanmak bendenüñ cānı
- 2 Yağın itdüm ki aḡyārile dilberdür kenār olmış
Müşāhid eyledüm gördüm yüzinde zaḥm-ı dendānı
- 3 Ḥaṭun gelmezden evveldür metā‘ uñ vakıt-i bāzārı
Ḥarīdārum bugün cān naķdile ben almağa anı
- 4 Bu ḥüsн ü bu edālar bu nezāketlerle ey dilber
Kim ola kim senüñ uğruñda cān itmese kurbānı

- 5 *Ḥudā virdüğü hüsne çün zekāt elbetde lāzımdur
Kerem kıl bu Suṭūrī bī-nevāya eyle ihsāni*

464

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Tāb-ı mihrüñ başa düşdi ihtiyyārum ḫalmadı
Zerre tek lerzān olub hergiz ḫarārum ḫalmadı
- 2 Tālī‘ ümdür gün-be-gün artmaķda miḥnetler baña
Oldı aḥvālüm digergün rūzgārum ḫalmadı
- 3 Seyl-i eşküm ḫaplamışdur çār taraf Ceyhūn miṣāl
Ol sebeddürü kurbuma bir ḡam-gūsārum ḫalmadı
- 4 Bāde-i la‘ lüñ içelden eyle bī-ķadr olmışum
Ta‘n ider ‘ālem beni hiç i‘ tibārum ḫalmadı
- 5 Rūzgār-ı ‘aşķile cismüm mücellā itmişüm
Ayna-i ḥāṭırda aşlā bir ḡubārum ḫalmadı
- 6 Mūy-ı riş oldı sepīd geçdi hevāyī müddetüm
Vaqtümüñ irdi ḥazānı nev-bahārum ḫalmadı
- 7 Ey Suṭūrī bu fenā mülkinde buldum maṭlebüm
Şükr-lillāh kāma dā ’ir intiżārum ḫalmadı

465

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

- 1 Ṣarāb-ı la‘ l-i gülgunuñ beni mest eyledi sāķī
Ki o keyfiyyetüñ ḥāṭırda tā mahşer kalur bāķī
- 2 Benüm bir ḫerre-i nācīz senüñ ‘indüñde ey şāhum
Dutubdur çav-ı hüsnuñ gün gibi hep dehr ü āfāķı

62b

- 3 Firāk-ı nār-ı hāsretden katı düşvār olub hālüm
Cefā nükte yazılmış hep kitāb-ı ‘aşķuñ evrākı
- 4 Meger taķdır tedbīrile bozmaķ istiyor zāhid
Ezel levh-i cebihinde çeküb ṭuğrā-yı ‘uşşākı
- 5 Seni başdan çıķardur ey Suṭūrī bu hevā bir gün
Mey-i maḥbūbile aldar seni senden alur sākī

466

mef̄ūlü mefā‘ilü mefā‘ilü fa‘ülün

- 1 ‘Aşķuña hemān derdile miḥnet bize degdi
İl vaşlina irdi ğam-ı firḳat bize degdi
- 2 Ğam hıl‘ati egnümdedür āhum başuma tāc
Zencir-i cünün hātem-i devlet bize degdi
- 3 Hep kāse kāse içerüm zehr-i ġamuñdan
Cām-ı sitem bāde-i ȝillet bize degdi
- 4 Aḡyār bulur vaşluñ ile zevk u şafālar
Cevr ü sitem ȳlām u meşakķat bize degdi
- 5 Ferhād’ile Mecnūn’a degen dāg-ı belālar
Bu demde Suṭūrī şavub nevbet bize degdi

467

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 1 Cām-ı ‘aşķuñ nūş idüb mestān olan aňlar bizi
Maḥrem-i ḥalvet-nişin ‘irfān olan aňlar bizi
- 2 Derd-i ‘aşķı bilmemiş şol zevkile bi-derd olan
Vuşlata mehcür olub giryān olan aňlar bizi

- 3 ‘Aşık-ı dīdār olan dünyāda itmez i‘ tibār
Küntü kenzen sırrına ol kān olan añlar bizi
- 4 Şāh-ı gülde lāne yapmış gördigүñ var mı ḡurāb
Bülbül-i şūrīde-veş efğān olan añlar bizi
- 5 Faġfir u ḥākān u cemşīd bilmedi bu ȝevkumuz
İftihār-ı fakır ile sultān olan añlar bizi
- 6 Cīfe-i dünyāya ṭālib olmayub kerkes gibi
Cānı ḫaydīn çekmeyen ol cān olan añlar bizi
- 7 Şanma baḥtum ṭiredür nās içre bī-ḳadr oldığum
Ey Suṭūrī ḡam degül insān olan añlar bizi

468

müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün

- 1 Şem‘ -i cemālūñ şevķına yansın bu dil pervānesi
Müşgīn-i zülfüñ bendine bağlı göñül dīvānesi
- 2 La‘l-i zülälüñ lezzetin āgāh olanlar fehm ider
Mest-i Ḥudā-yı vaḥdeti bilsin mi mey mestānesi
- 3 Ruhsārına zeyn eylemiş mürğ-ı dili rām itmege
‘Aklum perişān eyledi kāfūrī ḥāller dānesi
- 4 ‘Āriflerüñ her bir sözi bir dürr-i bī-hemtā imiş
Genc-i nihāna kān imiş dil beytinüñ vīrānesi
- 5 Müştāk-ı dīdāruñ olan dildārina itmez dirīğ
Billāh ‘aşık cān virür isterse ger cānānesi
- 6 Cān içre yirler düzmişüm teşrifini dildārumuñ
Meclisimüzde olmasın ‘aşk ehlinüñ bīgānesi
- 7 Rūz-ı kıyāmetden nişān Suṭūrī’ye men‘ -i cemāl
Şağlık ḥarām olmuş aña ṭolsun ecel peymānesi

469

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 63a
1	Müjeñ tīri açub sīnemde zaḥmı ṭolu hūn itdi
Firākuñ göz yaṣum seylin aķıtdı nil-gūn itdi
2	Mūy-ı kākullerūn čīn čīn idüb Leylā-yı hüsnünde
Dil-i pejmürde 'i vādī-i ġamda gör cūnūn itdi
3	Ruḥuñ devrinde gördüm nokta nokta hāl-i hindūlar
Binā-yı cismümi vīrān kılub hep ser-nigūn itdi
4	Ziyād oldukça şu' le tāb-ı hüsnüñ ey peri-şüret
Dükendi şabır u ārāmum benüm derdüm füzün itdi
5	Vışāle yokdur imkān ḥasretüñ hod cāna kār itmiş
Dil-i bī-çāre 'i ġayet bu şiddetler zebūn itdi
6	Felek ķahri 'adū ṭa' ni cefā vü cevr-i mehveşler
Degül bir yüzden uşturlāb bilinmez güne gün itdi
7	Suṭūrī'den çevirmiş her taraf yüz baḥt-ı nā-sāzum
Anı 'aşķuñ hevāsı gör esīr-i dehr-i dūn itdi

470

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilün

1	Fikr-i ruhsāruñ ziyād itdi baña sevdāları
Seyr idenler hālumi añmaz ruḥ-i zībāları
2	Āteş-i 'aşk öyle bir hāle biraqmışdur beni
Teşne-dil kanmaz bütün nūş eylesem deryāları
3	Şorma Mecnūn-ı şikeste derdi hālinden ḥaber
Sīretā Haḳ oldı kārı dildeki Leylāları
4	Zāhidüñ da' vāsına cennet mekān olmuş aña
Münkir-i dīdār olan boş eylemiş da' vāları

- 5 Tercemān olduñ Suṭūrī bu lisān-ı ḥālile
Nuṭk-ı pākūn lāl ider bahş eyleyen dānāları

471

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Derd-i ‘aşkı görmeyen bilmez nedür şād olmağı
Hāṭır-ı vīrāneden ögren gel ābād olmağı
- 2 Bend-i zindān eylemiş çāh-ı zekanda gönlümi
Anda bulmuş rāḥatın ister mi āzād olmağı
- 3 Ol zamāndan kim leb-i şīriñe gönlüm bağladum
Mesken itdüm kūhi ǵamda şimdi Ferhād olmağı
- 4 Añmasın aǵyāra karşı soyle gel ismüm dimiş
Kimden ögrenmiş o nevres böyle ūstād olmağı
- 5 Ey Suṭūrī devlet-i dehr-i denīden yig baña
Meclis-i ḥāşında bir kez nāmīmuz yād olmağı

472

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Hep temāşā eyleyenler ‘ayb ider aḥvālumi
Görmemişdür taḥkīk itdüm ol benüm cānānumı
- 2 Bu dil-i dīvāneden eksük mi olur başa belā
Raḥm idüb görmez mi her dem dīde-i giryānumı
- 3 Āsmāna çıkışın āhile zārum muğpeçe
Şāyed incine Mesīhā işidüb efġānumı
- 4 Ḥamdüllāh berk-ı āhum her zamān eksük degül
Rūşen eyler ǵam şebinde külbe-i aḥzānumı

- 5 Çıkma bāzāra eyā Yūsuf cemālullāh içün
İtme āgāh ‘āleme çāk itdigüm dāmānumı
- 6 Kaşd-i cān eylersin eyle bende teslīm-i rīzā
Gamze-i Tātār'a virilmek nedür fermānumı
- 4 Zaḥm-ı hāruñ çekmege itmez Suṭūrī ictināb
Ya nedür aqyāra koğlatmak gül-i ḥandānumı

473

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 63b**
- 1 Fikr-i zülfüñdür göñül cem‘ iyyetüñ ser-māyesi
Andan almışdur ezel rūhüm ki ‘aşkuñ māyesi
- 2 Şām u şubh Hāk'dan temennī itdigüm budur benüm
Kalmasun bāsumdan eksük ol Hümā'nuñ sāyesi
- 3 İşıgüñde başı koymak ‘izz ü rif‘ at arturur
Zīr-i hāke düşmeden yüceldi şemsüñ pāyesi
- 4 Görmemiş mehd-i zemīn sen gibi tīfl-i nāzenīn
Kim saña olmış müyesser nūr-ı vahdet dāyesi
- 5 Zülf-i zencirine bend itdüm dil-i mecnūn ben
Başuma olsun Suṭūrī nah̄l-i kaddüñ sāyesi

474

mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn mefā‘ilūn

- 1 Temāşā eyledüm hūrşīd-veş bir hüsni zībāyı
Degül her dīde görmiş böyle bir tuhfe dilārāyı
- 2 Eger birlik dilerseñ ikilik da‘ vāsını itme
Çıkar at hāne-i dilden yabana ḡayrı sevdāyı

- 3 Hilâl iken o meh-rû çâder-i şeb-âsâ bedrlenmiş
 Ko gelsün zümre-i ‘uşşâk men’ olmaz temâşâyî
- 4 Elinde câm-ı fağfur içre tutmuş bâde-i hamrâ
 İçüb rindâna alsun kabza-i deste bu dünyâyi
- 5 Suṭûrî’yum reh-i ‘aşk içre a’ dâlarla cengüm var
 Dutub şeşmîr-i endîşem ki faşl eyler bu da’ vâyı

475

mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün mefâ’îlün

- 1 Senüňle itdigüm ‘ahd ü vefâlar yâda gelmez mi
 Harâb itdûn göñül mülkin ‘aceb âbâda gelmez mi
- 2 Dutuşmış el ele virmiş gider seyrâna gül-ruhlar
 Dil-i şeydâ ki gördükde o dem feryâda gelmez mi
- 3 Esîrüm çâh-ı miñetde firâk-ı vuşlatından dôst
 Teraḥüm eyleyüb bizden yaña âzâde gelmez mi
- 4 O şûhuñ pâyine yüz sürmege ķasd eyledüm şimdi
 Bu hâsretkeşligüm görse ‘aceb ifâda gelmez mi
- 5 Göñül bağıni zeyn itsem anuñ zevk u neşâtından
 Harâbâta tenezzül itmese âbâda gelmez mi
- 6 Katı nev-restesin cânâ saña ʐulm ü cefâ düşmez
 Gören üftâdeler cevrüñ elinden dâda gelmez mi
- 7 Suṭûrî mu’ tekif olmak ne lâzım künc-i mescidde
 Göñül evvelki sözden nâşıhuñ irşâda gelmez mi

476

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Reng-i zerdinden müşāhid mübtelâlîk var gibi
Güft ü gûyîndan ‘ibâret âşinâlîk var gibi
- 2 Dem-be-dem āh eyleyüb ney gibi nâlânuñ görən
Añladum ki bir peri-rûdan cüdâlîk var gibi
- 3 Çok göñüller bağladuñ ol târ-ı kâkülde bugün
Zulme dâ ’ir işlerinde bî-vefâlîk var gibi
- 4 Vech-i envâruñ görenler bî-şebîh meftûn olur
Hem güzellik tâze terlik dil-rübâlîk var gibi
- 5 Nażm-ı pâküñ gûş iden taħsîn idüb eyler şafâ
Ey Suṭûrî câna bahşîşi edâlîk var gibi

477

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

- 64a
- 1 Yed-i ķudretle ħalķ itmiş münevver hüsni zibâyi
Degül görmiş bu ‘âlem ħalķı böyle bir dilârâyi
 - 2 Hezârân cevr iderse kâ’il ol dönme ħulûsuñdan
Dimâguñdan ko çıksun yârdan başka ki sevdâyî
 - 3 Yine Yûsuf cemâlün ‘arż kıldı ‘âşıka ol šûħ
Yürüsün her tarafdan eylesin ‘uşşâk temâşâyi
 - 4 İcüb bir kaç ķadeħ rindân gûyâ ki şâh-ı Cem olmuş
Süleymân-ı zamândur şan dutub hükmînde dünyâyi
 - 5 Suṭûrî’yum ümîdüm kesmezem vuşlat hevâsından
Der-âğuş itmeye tenħâlayub bir sîm-sîmâyi

478

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

- 1 Ey göñül zümre-i ḥübāna nigāh itme dağı
‘Amelüñ defterini cürm ü siyāh itme dağı
- 2 Dime ki āteş-i ‘aşķdur beni rüsvāy ķılan
Rāh-ı Haķ’dan ırılıub ‘ömr tebāh itme dağı
- 3 Nefs dā’im seni ḥüb-rūlara çekmekde gezer
Yeter oldu ne günāh özge günāh itme dağı
- 4 Eyle ķat‘-ı nażaruň nefş ü hevā ārzūlaruň
Düşme bīhüde hevā-yı heves āh itme dağı
- 5 Nefs-i emmāre seni kendüsine kemter idüb
Meded aldanma o bī-‘arı penāh itme dağı
- 6 Ey Suṭūrī mey-i maḥbūb sözini boşla yeter
Sen seni ‘āşı-i merdūd-ı ilāh itme dağı

479

mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn mefā‘īlūn

- 1 Felek ehline yokdur rağbetüň nādānadur şimdi
Anuñçün kalb-i ‘arifler tamām virānedür şimdi
- 2 Hayālūn gerej ‘uşşākuň perişān eylemiş hālūn
Tehi olmaz kederden hicrile peymānedür şimdi
- 3 Şafā vü zevk aqyāra firāk-ı cāmuň baña şunduň
O zehr ü telh şerbetden göñül rindānedür şimdi
- 4 Bu rūz-ı rūşen cihāni çeşmümē sen tārīk eyledüň
Firākuň āteşine dil yanub pervānedür şimdi
- 5 Suṭūrī el çeküb sevdā-yı ‘aşķ-ı śim-berlerden
İdüb tebdil-i ṭab‘ uň ḥāliyā bir cānadur şimdi

480

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Arturur dil gün-be-gün dildär içün sevdâları
Eksük olsun mı başından ‘aşikuñ ḡavğāları
- 2 Firķatüñ şavmuñ çeküb ‘id-i vişalüñ gözleyen
Çarh-ı dāmānında görsün ol meh-i ḡarrāları
- 3 Kim ki hūrşid-i cemälüñ nûrına müştâk ola
Hâṭira gelmez nedür mihr-i cihân-ārâları
- 4 Vuşlata mehcûr olub derd-i firâkî dōstile
Ey muvak्�kit andan ögren gel şeb-i yeldâları
- 5 Kays'a teşbih olmazam ‘aşkum bilür ehl-i nażar
Öyle Mecnûn'um ki ḥayrân itmişüm Leylâları
- 6 Bā’-i bismillâh buldum cümle eşyâya aşıl
‘Arif-i billâh olan añlar o ḥüb ma’ nâları
- 7 Bu Suṭûrî dilde Allâh ismini vird eylemiş
İsm-i zâtından çıkar lâyik olan esmâları

481

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dutma ḡamzeñ tîrine ḫana boyanmış göñlumi
İmtihân itmek mi ḫaşduñ bu şinanmış göñlumi
- 64b**
- 2 Tā ezel ‘aşkuñ ḡidâ-yı câna taşdîk itmişüm
İ‘tiķaduñ var mı döndürmek inanmış göñlumi
 - 3 Fitne çeşmûñ ḫâl ü ḫaṭṭuñ ḡamze Tâtâr'uñ senüñ
Eyledi târâc ezelden çün talanmış göñlumi
 - 4 Eşk-i diğem cismüme olmuş ḥayât-ı câvidân
Kim odur sîrâb iden ‘aşka yanmış göñlumi

- 5 'Aşk vâdîsinde gezdürdi beni Mecnûn-şıfat
 Koymadı āram u râhatda uşanmış gönlümi
- 6 Sâkiyâ içmem mey-i hamrâyı 'arz itme baña
 Lâyık itmem bezmüñe bu la' le kanmış gönlümi
- 7 Terk-i hâb itmiş Suştûri şeb-i hicrûnle senüñ
 Hem-nişin eyle hayâlüñle uyanmış gönlümi

482

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 1 Tâb-ı mihrûñ zerre-veş tutmuş tolanmış gönlümi
 Bunca mikdârile bilmem ki ne şanmış gönlümi
- 2 'Ukde-i kâkül çözüb zeyn eylemiş ruhsârına
 Tâzeden sevdâya şalmış bu uşanmış gönlümi
- 3 Ben mariż-i 'aşka merhem urmadan el çek tabîb
 Düşme 'ilâc kaydına açma kapanmış gönlümi
- 4 Bahır-i 'aşkuñ gâh-be-gâh başdan aşırsa mevcini
 Var mı teskin eyleyen cûş bulanmış gönlümi
- 5 Câm-ı la' lüñ sâkiyâ gel itme bendeñden dirîğ
 Kıl kerem kandur zülâlüñle bu yanmış gönlümi
- 6 Şubh u dîdâruñ açınca revzen-i dilden şafak
 Tâli' ümden hâb alur oldum uyanmış gönlümi
- 7 Dilberâ gel bir şikâf eyle Suştûri şînesin
 Seyr kıl hicrûnle gör kana boyanmış gönlümi

483

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ȏamze-i Tâtâr'a ‘arz itme talanmış gönlümi
İmtihân itmek midür yoksa şinanmış gönlümi
- 2 Dilberâ Allâh içün ferdâya şalma vuşlatuñ
Atma hicrân odına ‘aşkuñla yanmış gönlümi
- 3 Telh-i câmuñ bezm-i ‘aşka şunma luñf it sâkîyâ
Virme istîhrâk yeter bu la‘le kanmış gönlümi
- 4 Şem‘-i ruhsaruñda men‘ olmaz dil-i dîvâneler
Devr-i hüsnüñ şevkine yanmış tolanmış gönlümi
- 5 Nâveküñ kesme sînemden zahımlar aç ķaşı yâ
Halk temâşâ eylesün kana boyanmış gönlümi
- 6 Müdde‘ â ħarf atmadan gelmez Suṭûri ḡam bize
Infi‘ āl itmekdedür ķaşdı inanmış gönlümi

484

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Açma kâkül ‘ukdesin çizme dutılmış gönlümi
Yûsuf-âsâ virme mezâta satılmış gönlümi
- 2 ‘Âlem ü hayretde ķaldum ey tabîb-i nâzenîn
Eyle imdâdi revâ derde katılmış gönlümi
- 3 Hâṭır-ı nâ-şâduma luñf it ṭokînma ey şabâ
Virme yada penbe tek evvel atılmış gönlümi
- 4 Âteş-i hicrûñ beni bir hâle tebdîl eyledi
Bilmezem kimden şoram derde katılmış gönlümi
- 5 Ben de şimdi añladum derdüm Suṭûri çâresiz
Kîmdurur kim ala dildâra satılmış gönlümi

485

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 65a 1 Fetīl-i şem^c-i ikbälüm firûz itdi uyandurdu
 Dil-i dîvâneye âteş bırakdı yakdı yandurdu
- 2 Görüb hüsn-i cemälüñ nağşını ey Yûsuf-ı sâni^î
 Hayâlüñ hâştıra câ itdi gâyrıdan uşandurdu
- 3 Münevver şem^c-i ruhsâruñ ziyâ-dâr olduğu demde
 Bu dil fânûs gibi çevrildi başında tólandurdu
- 4 Şarâb-ı la^c lüñ itdûñ âb-ı hayvân özge nâ-ehle
 Meni teşne vişâlüñ hicri telh-i câma kandurdu
- 5 Kâdimî himmet ü luftum dirîğ itmem didi senden
 Suştûrî derdmendi aldayub gerçekinandurdu

486

mef'ûlü mefâ' īlü mefâ' īlü fa' ulün

- 1 Çözüldi miyân-bendi sîneñ ağı göründi
 Dil mürğîna dôst gülşeninüñ bâğı göründi
- 2 Firdevs mekân karşımıza olmadı nûmâyân
 'Âşık gözine dostunuñ otağı göründi
- 3 Teşbih olınur şehd-i lebüñ 'ayn-ı hâtaşız
 Cennetde aksan Kevser'üñ ırmağı göründi
- 4 'Uşşâka ne hâl olduğına kıldı terahhum
 Keşf oldı sînem şerhalaruñ dâğı göründi
- 5 Ya' kûb'a bedel bekler idüm dâr-ı hazende
 Hengâm-ı vişâl oldı ferah çağrı göründi
- 6 Dil-hasteye râhüm eylemiş dildârı Suştûrî
 Eskiden olan zulmine ferâğı göründi

487

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Nev-bahār oldu virilsek lāle-zāruñ hükmini
Bāde-i gül-gūn ile ol sebze-zāruñ hükmini
- 2 El ele tutmuş gider seyrāna ol gül-çehreler
Ehl-i dil icrā iderler cūy kenāruñ hükmini
- 3 Sākiyā kōhne şarābuñ ref̄ idüb dilden hicāb
Āferīn ser-mestlere bildür ħumāruñ hükmini
- 4 İrdi hengām-ı bahār oldu güller şād-kām
Rūz-ı nev-rūzda virilsin nev-bahāruñ hükmini
- 5 Ğam degül nās içre bī-ķadr olsa bir merd-i ġarīb
Añlasın bī-ķadrile ol i‘tibāruñ hükmini
- 6 Ey Suṭūrī geçdi hengām-ı şebābet günleri
Bizde yok virmek hevā-yı gül-‘izāruñ hükmini

488

mefā‘ılün mefā‘ılün mefā‘ılün mefā‘ılün

- 1 Firāk u hicr ü vaşluñ baña dünyayı unutdurdu
Nedür Ferhād u Şirīn Kays u Leylā'yı unutdurdu
- 2 Henüz dilde lebüñ lezzāti ķandinden eser vardur
Ģidā-yı rūhüm olmuş nūş-ı şahbāyi unutdurdu
- 3 Degül ‘aynumda bu dehrüñ güzāri seyr-i gülzāri
Şükufe ġonçe-i ruhsār verd-i ra‘ nāyi unutdurdu
- 4 Devā-yı ḥoḳķa-i la‘lūn iriṣdür ḥaste-i ‘aşķa
Hayāt virmekde āyīn-i Mesīhā'yı unutdurdu
- 5 Ḥayāl-i ḥaṭṭ u ḥālūn levh-i dilde şöyle naşş olmuş
Suṭūrī söz şığışmaz ġayrı sevdāyi unutdurdu

489

müstef^rilün müstef^rilün müstef^rilün müstef^rilün müstef^rilün

65b	<p>1 Şem^c-i cemālüñ şevķine oldumsa ger pervānesi
Zencir-i zülfüñ bendine düşmiş göñül dīvānesi</p> <p>2 Dil mürğini şayd itmege ruhsārına dām eylemiş
‘Aklum perişān eyledi kāfūri īhäller dānesi</p> <p>3 Ben baş cān terkin urub mey-ħāneden olmam ıraq
Elde olan ‘aşk bādesi ȳolmuş ecel peymānesi</p> <p>4 Muṭlaq Suṭūri her sözüñ kāmillere ‘arż-ı niyāz
Vāḳif-ı esrār olmasın ebnā-yı dehr bigānesi</p> |
|-----|---|

490

mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün

1	Şarāb-1 la ^c linüñ nūş eyleyen mestāne olmaz mı
Vişälüñden olan mehcür kıızıl dīvāne olmaz mı
2	Hayālüñle bulubdur rūşenālik ȳalb-i maḥzūnum
Ruhuñ şem ^c ine ey cānā göñül pervāne olmaz mı
3	Nola ṭāvūs gibi reftārile seyr eyleseñ bāğı
Senüñ ol gül yüzüñ güller görüb īhandāne olmaz mı
4	ȳicāb altında ȳaldum yārile nuṭķa mecālüm yok
Anuñ def ^r ine mümkün bir iki peymāne olmaz mı
5	Keşākeşle geçer evķatimuz feyz ü nizām almaz
Suṭūri mācerālar haşre dek bir yana olmaz mı

491

mef'ülü mefā' İlün mef'ülü mefā' İlün

- 1 Âyînede cā itmiş 'aks-i ruh-ı cānānı
Cān oldu aña tâlib cān virüb ala anı
- 2 Teşbîh olınur hüsnüñ dünyâda melek-sîmâ
Câ'ız dir ise gördüm ben hûri-i gîlmânı
- 3 Pertev şalalı mihrüñ dil hânesine cânâ
Hâcet komadı sürdi dilden ǵam u hicrânı
- 4 Seyr-i ruh-ı hûbânuñ hep tâlibi olmuşlar
Dem urmasın 'aşkdan ol râhat dilüñ cârı
- 5 Gûl-zâr-ı belâğatde dutmazdı makâm bülbül
Gûş itmese andan gûl feryâdile efgâni
- 6 Ȣamzeñ okına karşı sînem hedef itmişdüm
'Uşşâka şalagörsin sînemdeki peykânı
- 7 Şâdum ki revân geldi cân ķasdına 'Azrâ 'ıl
Vaqt oldu beyân eylem derd ü ǵam-ı pinhânı
- 8 Tefrik-ı dem-i hicrân 'uşşâka kiyâmetdür
Yâ Rabbi o 'azâbuñdan gösterme baña anı
- 9 Bir ehl-i vefâ yâre bend eylemişüm göñlüm
Sa'y eyle Suťuri sen elden ķoma dâmânı

492

fâ' İlâtün fâ' İlâtün fâ' İlâtün fâ' İlün

- 1 Ey hûş ol demler ki dildârum benümle yâr idi
Bezm-i halvet hâş içre yâr-i bî-agýâr idi
- 2 Lezzet-i dünyâ vü mâfihâ bulub ol zevkile
Hem-nişînüm dôst idi nezzârem ol dildâr idi

- 3 Halkı-ı ‘âlem hep baña düşmân olursa ǵam degül
Çün nigehbânum ǵamu her hâlde ol dildâr idi
- 4 Tende cânum cân arar cânsız gezer cânâñ diyü
Cân virüb cân almağa cânâñ ile bâzâr idi
- 5 ‘Andelîb-âsâ güzâr itdüm riyâz-ı hüsnüñi
Bir gülüñ müştâkîyûm ki çâr taraf pür-hâr idi
- 6 Râz-ı pinhânum ‘ayâne eşk-i hûnumdur sebeb
Ehl-i hâle mâcerâmuz gerçi kim ızhâr idi
- 66a** 7 Қabrum üzre mâh-rûlär zümresi kılsın güzâr
Gün ola yâd eyleyüb dirler Suṭûri var idi

493

mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün

- 1 Kapuñda sâ’ilüm geldüm ‘aṭâ ǵıl luṭf u ihsâni
Revâdur pâdişâhum gösterilmek şevket ü şâni
- 2 Eger bir mûrı miķdârum dağı varise ‘indünde
Beni redd itme hizmetden eyâ dehrüñ Süleymân’ı
- 3 Metâ’-ı vaşluna ol hâcenüñ ben müşteri oldum
Dutuşdum el һayırlaşdum virüb cân almışum anı
- 4 Devâ’-i misk-i la’ lüñden irişdür câna istişfâ
Dil-i rencûr-ı ‘aşk bîmârı ancak buldu dermâni
- 5 Cihâni geşt idüb ser-tâbe-ser neżżâreye aldum
Hudâ һâkkı gözüm hiç görmedi sen gibi sultâni
- 6 Eşigüñ Ka’be-i ‘ulyâ vişâlüñ ‘id-i ekberdür
Suṭûri’dür o demde cân iden yolında կurbâni

494

mef'ülü mefā'ılıü mefā'ılıü fa'ülün

- 1 Ol dem ki gözüm āfet-i devrāna ṭokundi
Ebrūları ƙavşinden bir oğ cāna ṭokundi
- 2 Elbet aña ḥayr eylemez ol āh-ı fakīrān
Mestāne gelüb ḥātır-ı vīrāna ṭokundi
- 3 Reftār iderek seyr-i çemen-zāra irişdi
Gösterdi ƙadın serv-i ḥurāmāna ṭokundi
- 4 'Uşşāka yeter eyledigün̄ cevr ü cefālar
Şimdi irişüb tā dil-i hicrāna ṭokundi
- 5 Bād-ı seheri añma baña anda da ȝevk yok
Güstāhlik idüb çün gül-i ḥandāna ṭokundi
- 6 Zülfün̄ ki göñül 'ukdesidür açmasın aḡyār
Gördüm perişān oldı meger şāne ṭokundi
- 7 Āhuñ şereri kabladı hep dehri Suṭūrī
Şahṛāya düşüb lāle-i nu'māna ṭokundi

495

müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün müstef'ilün

- 1 Vā'ız yeter ḫorķutlığıñ rūz-ı kiyāmetle beni
Tefrikadur sa'yūn senüñ bildüm o āfetle beni
- 2 Ben baş u cān terk eyledüm ol āhūyi şayd itmege
Dām eylemiş ol şūh u şenüñ şimdi nezāketle beni
- 3 Bir sāde-rū Hindū-yı ḥāl 'aklärımı tārāc eyledi
Düşmen baña ḥayf okur görse bu ḥāletle beni
- 4 Bir bāde şundi destüme sākī-i devrān bi-ḥaber
Ta'n itmesin dōst görse de mest-i melāmetle beni

- 5 Vuşlat peyāmin şubh-dem virmiş dile bād-ı şabā
Memnūn mesrūr eyledi luṭf u ḫināyetle beni
- 6 Me ḫvālanur ḫaşk ehline nār-ı cehennem Suṭūriyā
Haşr eylese yevmü'l-cezā ol serv-ḳametle beni

496

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Dehr-i ḫālemde ḫoḳar bir gül-ı izārum ḫalmadı
Nāle-i gülşāna lāyik bir hezārum ḫalmadı
- 2 Hatṭ şarardı ḫad büküldi çıkdı elden firşatum
Cism ü cān tārāca gitdi elde varum ḫalmadı
- 3 Geçdi hengām-ı bahārum irdi eyyām-ı ḫarīf
Nah̄l-i ḫömrüm bāda gitdi berg ü bārum ḫalmadı
- 66b 4 Dōstlarum yüz döndürüb düşmende ḫōd olmaz vefā
Derdüme hem-rāh olur hiç yār-i ḫārum ḫalmadı
- 5 Ḥafletile olmuş evkātum hebā ḫayfā dirīğ
Bu nedāmetden çekilmez āh u zārum ḫalmadı
- 6 Her umūrında Suṭūri ḫālikin eyler penāh
İlticā'um Ḫaḳḳ-adur bir özge kārum ḫalmadı

497

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Hep fenā buldu cihān bir yirde rāḥat ḫalmadı
Olmaduk re' yāya hergiz bir ihānet ḫalmadı
- 2 Rūmili küffār ilin Ḫicāz'ı ẓabṭ itmiş ḫArab
Şarka baş virdi kıızılbaş ikāmet ḫalmadı

- 3 ‘Ālem oldu nefsine ķul ȝulme tābi‘ oldılar
 Haƙk’uñ emrine muṭābiƙ bir itā‘ at ƙalmadı
- 4 Yā ilāhi luṭf u ihsānile tevfīk eyle sen
 Zīrā şimdi ehl-i İslām’da metānet ƙalmadı
- 5 Ƙahvelerde fisķa meyyāl oldu ehl-i meşveret
 Haƙk’ a läyik nās içinde bir ‘ibādet ƙalmadı
- 6 Lā-yuḥibbū'l-müsrifin buyurdu ȝallāk-ı cihān
 Şimdilik ȝalkuñ içinde eski hālet ƙalmadı
- 7 Pendüñüñ ancaq Suṭuriñ nāsa te 'şir eylemez
 Zīrā sende itmedik hiç bir sefāhet ƙalmadı

498

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Der-āğūş eylemiş h̄āb içre dil bir şūh-ı ra‘ nāyi
 Neşātından sürer dil haşre dek cāndan bu sevdāyi
- 2 Selāmet ehli olmuşdı göñül her bir ta‘ allukdan
 Niçün կılduñ temāşā ey dilā ol ƙadd-i Tūbā'yı
- 3 Zülāl-i la‘ lüñüñdür mürde-i şad-şāle rūh-baḥṣı
 Meger mu‘ciz-i feyzüñ buldı yin-i Mesîhā'yı
- 4 Maḥabbet riştesin temkīni bulmış dest-i ‘āşııkda
 Selāsil boynuma bend itdi ‘anber zülf-i ra‘ nāyi
- 5 Ne mümkün eylemek қat‘-ı nażar senden perī-ruhsār
 Degül görmiş senüñ tek dīde-i ‘ālem dilärāyi
- 6 Enīsum amdurur her şeb hayāl-i dilrübālardan
 Unutma ey Suṭuriñ tā hayātında bu sevdāyi

499

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Biḥamdiṭṭāḥ nesīm-i şubḥ esdi bādum el virdi
Feraḥ buldı göñül ḡamdan bugün āzādum el virdi
- 2 Şeb-i ẓulmetde ḳalmışdum firāk u hicr-i vaşluñla
Meh-i nev gibi baş gösterdi ḫad-i şimşādum el virdi
- 3 Bahār irdi gūlistānda açıldı cābecā güller
Düşüb bülbül gibi hōş nağmeye feryādum el virdi
- 4 Müheyyā oldu hep esbāb-ı ‘işret ḳalmadı nokşān
Ḵadeḥ devr itdi meclisde ‘atīk mu‘tādum el virdi
- 5 Felek biñ şerha çekseñ sīneme dāğında bāküm yok
Senüñ cevrüñ nihāyet buldığın üstādum el virdi
- 6 Suṭūri vaḥşlenmiş mümkün olmaz rāmī āhūnuñ
Ḥudā’dan oldu tevfīkum baña şayyādum el virdi

500

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 67a
- 1 Cām-ı aşķdan nūş idüb mestān olan añlar bizi
Mahrem-i ḥalvet-nişin ‘irfān olan añlar bizi
 - 2 Derd-i aşķı bilmemiş şol zevkile bī-derd olan
Vuşlata mehcûr olub giryān olan añlar bizi
 - 3 ‘Āşık-ı dīnār olan dīdār hevāsin itmesin
Küntü kenzen sırrına ol kān olan añlar bizi
 - 4 Şāḥ-ı gülde lāne ṭutmuş gördigüñ var mı ḡurāb
Bülbül-i şuride-veş efğān olan añlar bizi
 - 5 Faġfir u ḥākān u cemşīd bilmedi bu zevkīmuz
İftihār-ı fakırile sultān olan añlar bizi

- 6 Cîfe-i dünyâya kerkes gibi tâlib olmayub
Cânı kaydın çekmeyen ol cân olan añlar bizi
- 7 Şanma bahtum tiredür nâs içre bî-şadr olmamuz
Ey Suştûri ǵam degül insân olan añlar bizi

501

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Hasret-i dîdâruň oldum āh u zâr egler beni
Ârzümend-i ‘izârum vasl-i yâr egler beni
- 2 Mûrg-i rûhum tende sensiz râhat itmez ey peri
Tûti-i câna şeker-güftâr nişâr egler beni
- 3 Olmuşum mihnet-keş-i tişe belâ Ferhâd gibi
Bir leb-i şîrine düşdüm kûhsâr egler beni
- 4 Bâğ-i dehrüň ‘ar‘ ar u şîmşâdına yok i‘tibâr
Serv-şâmet naħl-i Tûbâ gül-‘izâr egler beni
- 5 Böyle bir köhne ribât içre dil ârâm eylemez
Cân dimâğında olan ol rûzgâr egler beni
- 6 Cennet olsa sensiz ey meh zerrece ‘aynumda yok
Hazz-i hâlüň eylese dilden güzâr egler beni
- 7 Şeb-i târik içre kalsa bu Suştûri hâste-dil
Mîhr-i ruħsâruň hayâli tâbdâr egler beni

BA'ZI GAZEL KĀFİYE SIRASINA YAZILMAYUB BÖYLE TAHRİR OLDI
MAHALLİNDE KĀFİYE TAHRİRİ MERCÜ OLINUR

502

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Bezm-i ' işaretde tōlu çekmede peymāne o şūh
Toğunur dir ne bu dōstdur ne bu bīgāne o şūh
- 2 Gösterür ǵamzelerüñ tīgini üftādelere
Bilmezem niyyet idinmiş mi gire ǵana o şūh
- 3 Çem-i hūn-hārına olsun mī cesāret nigehe
Biz ǵažab-ı bezm-i şarāb olmada mestāne o şūh
- 4 Gālibā arada bir taħrīk olmalıdır
Yoksa bu važ'-ı sitem itmez idi baña o şūh
- 5 Çep ü rāst 'ukde-i kāküllerini itdi güşād
Maķşadı eylemedür 'aşıkı dīvāne o şūh
- 6 Lerze-nāk oldı Suṭūrī yine bu pehn-i cihān
Esb-i gulgūn ile 'azm eyledi meydāna o şūh

503

fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilâtün fe' ilün

- 1 Nūş iden la' l-i lebüñ serserī dīvāne gerek
Cāy-ı āram-gehi hem gūše-i mey-hāne gerek
 - 2 Şem'-i ruhsārına dildāruñ idince nazarı
Tutuşub 'aşkına yanmakda çü pervāne gerek
 - 3 Bu cihān mülkine bil bağlama kim āħir-i kār
Yaķası 'aşikuñ çāk hātırı vīrāne gerek
 - 4 Olamaz 'aşılıka vuşlat gibi bir kām-ı merām
Dilberüñ zevk u şafasın sürene ya ne gerek
- 67b

- 5 Baş u cān terkini ḫıl def̄ -i aǵyāra çalış
Merd olan her işine sa᷇y ile merdāne gerek
- 6 Getür ey bād-ı şabā yārden vir һaberi
Luǵf idüb müjdelerūn dīde-i ser cāna gerek
- 7 Añma ol yāri Suǵurı iklilik üzre ola
Şadıku'l-va᷇d olanuñ her işi bir dāne gerek

504

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Ārzū eyler göñül aǵgūşa dilber tāzesin
‘Akla almaz važ̄ -ı nā-hemvāre-i ṭannāzesin
- 2 Bir һaǵı́kat sāk̄inüñ cāmiyla mest it kendiñi
Bādenüñ bir lahza keyfi degmez (...) һamyāzesin
- 3 Naǵş-ı evrākı dilüñ cildinde ḫıl tuǵfe kitāb
Eyle mecmū᷇ a-i һātır tāzele șirāzesin
- 4 Kūy-ı yāri Ka᷇ be bil dil beytini eyle տavāf
Ey göñül derbān-ı dōst ol gözle gel dervāzesin
- 5 Zevkyāb olma Suǵurı dünyānuñ hōş vaqtine
Niçe erlerüñ kemān itmiş қaddi dīrāzesin?

505

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Seyr-i bāğ itmekde cānā vakti meh tābāna şal
Olmasın aǵyār nigāhuñ çār taraf her yana şal
- 2 Tıfl-veş ṭālib olma bu göñül sevdāsına
Hep կamudan dest-şū ol һubbunuñ bir cāna şal

- 3 Lâlenüñ ḥamrâlığın almam içinde dâğ var
Bülbül-āsā ‘āşik ol gönlüñ gül-i ḥandâna şal
- 4 Fikr-i nâ-kâmî derûnından çıkar meydâna gel
Hem-nişin ol kâmilile ḥubbunuñ insâna şal
- 6 Cevr-i nâ-rahm-ı felekden ḫalmadı sînemde yir
Raḥm ḫıl ebrû kemânından oğuñ yabana şal
- 7 ‘Ālem içre nâm u şânın söylesin ḥoş ḥâlile
Bâzû-yı kemendi fikrin gerden-i ḥübâna şal
- 8 İntikâm almağ dilerseñ dut tevekkül dâmenüñ
Sen Suṭûri düşmen-i Haḳ’dan gelen fermâna şal

506

fā‘ilâtün fā‘ilâtün fā‘ilâtün fā‘ilün

La‘l-i nâbuñ dilberâ câm-ı şafâ vâdîsidür
‘Anber-i taḥrîk-i zülfüñde şabâ vâdîsidür
Şems-i ruhsâruñ temâşâsında bî-tâb olduğum
Nûr-ı hîkmetden o bir sırr-ı Hudâ vâdîsidür

Şol cemâlüñ beyt-i ‘uşşâk itmede dâ ‘im tâvâf
Var mîdur hemtâ-yı akrânuñ senüñ Kâf-tâbe-Kâf
Çâk idüb dutdî girîbânuñ açıldı tâ-be-nâf
Cennet-i a‘lâ vü firdevs müntehâ vâdîsidür

Sîm-gerdân üzre tökmış tabla perçem ‘anberi
Ka‘ be ḥakkı koymadı ‘uşşâka ṭâkat ey peri
Hâl-i zârum seyr idüb yazuklärâdi ben kemteri
Aňlaşıldı kim baña hüsn-i edâ vâdîsidür

Râz-ı ‘aşk hîfz idüb aḡyâra ben bildürmedüm
Tâ ki tende cân ola senden yüzüm döndürmezüm
Gözlerüm nâmûs u ‘ârı düşmânum göldürmezüm
Ey Suṭûri sende bu ġayret vefâ vâdîsidür

507

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

68a

- 1 ‘Âşikum ‘aşkumda bir lahzâ ferâgat istemem
Kâni‘üm dôst cevrine bu câna râhat istemem
- 2 Şerha şerha cism-i şad-pâre eylerse ne ǵam
Zâhmîna merhem taleb itmem ifâkat istemem
- 3 Hamdülillâh Kâf-ı mülküň fakrile sultâniyuz
Pâdişâh-ı zehrden luṭ u ‘inâyet istemem
- 4 ‘Âşikum ben bir cemâle ǵayrıdan ķaṭ‘ u nażar
Zülf-i ‘anber müşg-i gîsû serv-ķâmet istemem
- 5 Maṭlebüm cân-ı ‘azîzi yâre teslîm eylemek
İsterüm maķbûl ola bir başka hâcet istemem
- 6 Çün buyurmuşdur nebi lâ-râhatün lil-mü ’minîn
Bu cihân ǵavğasına aşlâ felâhat istemem
- 7 Ka‘be-i kûyuň ǵavâfin terkin itmem haşre dek
Ben Suṭûrî ǵayıri me ’vâda iķâmet istemem

508

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 ‘Andelîb-i hōş-nevâyum rûy-ı hândânın görüb
Serviler baş indürür ķadd-i hîrâmânuň görüb
- 2 Mûrg-ı dil pâ-bend olub dutmaķda anda âşiyân
Gayrıdan ķaṭ‘ -ı nażar zülf-i perişânuň görüb
- 3 Cândan el çekdüm hayâtumdan ķılıb ķaṭ‘ -ı ümîd
Bî-emân şaf şaf düzilmiş tîr-i müjgânuň görüb
- 4 Lahzâ lahzâ dîdeden eşküm töküb ķıldum fiġân
Çarh-ı kec-rev inkîlâb-ı rûz-ı hicrânuň görüb

- 5 Tâcir-i mülk-i Hoten kaydın hayâle almazam
Zülf-i müşgînûñle ol la‘l-i dırâşanuñ görüb
- 6 ‘Aşk men‘in eylemezdi gerçi ol nâşih bizi
Pertev-i hûrşid-i ‘âlem mâh-i tâbânuñ görüb
- 7 Bu Suştûri bend-i zindân olmak itdi ihtiyyâr
Gûşe-i ruhsârîde çâh-i zenağdânuñ görüb

509

mef̄ūlǖ mef̄ā̄ īlǖ mef̄ā̄ īlǖ fā̄ ūlün

- 1 Zevk-i tarab u ‘işret o gül-fâmsız olmaz
Şâyim-i firâk eyleyen bayrâmsız olmaz
- 2 Dem-i hâtı̄ olinca ruh-i ra‘nâda gider şevk
Bir rûz-i şafâ var mı ki aľşamsız olmaz
- 3 Bâz-i dilüm her vâdî-i ‘aşkdan güzer itme
Elbet öyle av-gâhlar hem dâmsız olmaz
- 4 ‘Aşk ehli olan cümle işi eylemez idrâk
Müşkil bu ki ‘aşk ‘akl-i tamâm râmsız olmaz
- 5 Mecnûn şifat kâkül-i dildâra ķapıldum
Şabr eyle Suştûri güzel iibrâmsız olmaz

GAZEL-İ RİYÂZÎ EFENDİ TAHMÎS-İ SUTÛRÎ

510

mef̄ā̄ īlǖ mef̄ā̄ īlǖ mef̄ā̄ īlǖ mef̄ā̄ īlǖ

Görenler serve teşbîh eylemişler ķadd-i Tûbâ’yi
Nice fark eylesün nâdân olan a‘lâyı ednâyı
Hele Kevser disem câ’iz leb-i la‘l-i müşaffâyı
Nola Yûsuf’dan a‘lâdur disem ol şûh u zîbâyı
Züleyhâ görmedi hâbında böyle bir dilârâyı

O dem kim dilrübā ṭāvūs-veş çıkışa mekānından
 Kiyās itdüm ṭoğupdur hūrṣīd-i ‘ālem makāmından
 Cihān müşg-āver oldı kākül-i ‘anber-feşānuñdan
 Dilā derdile āh it dūdlar çıkışın dehānuñdan
 Dimāğından çıkış ‘aşküle yārūn ġayrı sevdāyı

68b

O nāzik gül beden üzre giyinmiş cāmeler kat kat
 Özi hūrilere nisbet makāmı olmada cennet
 Nice ‘aşıkı şuride getürsin şabrine tākat
 Bugün gördüm güzellemiş temāşā olmuş ol āfet
 Görünsin zümrə-i ‘uşşākdan gel gör temāşayı

Cemālūn mihr ü māh-āsā münevver pür-żiyā olsun
 Gūl-i gül-zār-ı hüsünūn bāğ-ı behcet dil-güsā olsun
 Temāşā-gāh-ı ‘uşşāk āyine-i rūyuñ cilā olsun
 Gedānuñ tek elinde sāgar-ı ‘ālem-nūmā olsun
 Ko alsın şāh-ı ‘ālem kabza-i hūkmīne dūnyāyı

Suṭūrī şāh-ı ‘aşkum da‘ vīde tāc-ı kūlāhumla
 Harāb olmaç muķarrer kūnbed-i nūh kec nigāhumla
 Cihān tārīk olur āh eylesem dūd-i siyāhumla
 Riyāzī’yüm kesüb der-bend-i ‘aşkı tiğ-ı āhumla
 Şeb olmaz şoymayam tenhālayub bir sīm-sīmāyı

MÜSEDDES-İ SUTŪRİ NA‘T-I FAHR-İ ENBİYĀ
 ‘ALEYHİ’Ş-ŞALĀTU VE’S-SELĀM

511

fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilātūn fā‘ ilūn

Ey göñül nefşün hevāsin boşla gel çekme haṭar
 Defter-i a‘mālüne maḥşerde Hāk eyler naẓar
 İtdigüm cevrüm güneḥler ger hisāb olsa eger
 Yoḳdurur ben gibi şāhib-cürm ü ‘iṣyān bir beşer
 Vezn olınsa ger muķābil gelmeye kūh-ı kemer
 Vā nedāmet hasretā vā el-amān ey dādger

Eyledüm tevbe naşūḥı yüz urub dergāhına
 Ḥalümi ‘arż eyledüm ben enbiyālar şāhına
 Nola luṭfuñdan ‘ināyet olsa ben gümrāhına
 Çāre imdād olmasa ger ben günehkār āhına
 Sīne biryān dīde giryān zār idüm vaqt-i seher
 Cün seherler feyz-i Ḥaḳ’dan bād-ı rahmetler eser

Dest-i kudretden çü ḥallāk nūrını rūḥ eyledi
 Āyet-i levlāk hītāben çünkü rūḥa söyledi
 Ḥaḳ’dan ol rūḥ bu ‘ināyetle hītābı diñledi
 Hūb görüb ahsen cemālūn secde-i şūkr eyledi
 Kudret-i Ḥaḳḳ’ile ol rūḥ oldu eşyāya eser
 Düşdi bir kātēr ‘arakdan bitdi andan ḡonçe-ter

Menba‘-ı kān-ı keremden virdi āb-ı rahmetüñ
 Gūn-be-gūn ‘ālem içinde artdı şān-ı rif’ atuñ
 Yaradılmış cümle maḥlūk bildi ‘izz ü hürmetüñ
 Raḥmeten lil-‘ālemiñ yazıldı şān-ı şevketüñ
 Evvel āhir şeş cihitde dürr-i bi-hemtā güher
 Nūr-ı pāküñden ziyyā buldu senüñ şems ü ḫamer

69a

Aḥmed ü Mahmūd u Muḥtār şānuña lāyik çü ad
 Ḥāk-i pāyüñden alurlar dīde ḥasretler murād
 Kıl kerem it ben günehkāruñ dilin luṭfuñla şād
 Şefkatüñ ata anadan ümmetüñe var ziyād
 İşbu maḥlūka olupsın hükmile ebü'l-beşer
 Āyet-i Kur’ān ile bildürdi Ḥaḳ virdi ḫaber

Hem şeb-i İsrā’da müjde itdi Cibrīl-i emīn
 Da‘vet-i Mi‘rāc’ile varduñ ḥużūra şāh-ı dīn
 Senden a‘ lā ḥāṣā-lillāh olmadı hīç bir güzīn
 Çok taḥīyyāt u selāmile bu iᬁrārum hemīn
 İtmedi zātuñda iᬁrār ehl-i ṭuğyān u kefer
 Ol sebebdendür muḥalled oldu yirleri saᬁar

Rūḥ-ı pāküñe Suṭūri ḫıl selāmı rūz u şeb
 Bu besāret var iken ḥavfuñ nedür bunca ‘aceb
 Raḥmetümden kesme ümmidüñ buyurdu Ḥaḳ Çalab
 Pişvādur hem resūlüñ ‘afv u ḡufrāna sebeb
 Gūş-ı cānile işbu kelām-ı mu‘teber
 Ḥavf u recā üzre dā ‘im ol necāti bul pūser

512

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Mest ider ‘âşikları la‘l-i lebüñ şahbâları
Cân taḥammül ide mi görse melek-simâları
- 2 Gülşen-i hüsn içre yir yir nev-şükûfe güllerüñ
Şevkâ gelmez mi gören ol ‘âşık-ı şeydâları
- 3 Turre-i ‘anber-feşânuñ rişte-i ümmîdümüz
Âh o fitne çeşmile ebrûlaruñ īmâları
- 4 Ol mehüñ fikr-i vişâliyle niçe üftâdeler
Şubh ümmîdiyle beklerler şeb-i yeldâları
- 5 Bî-vefâ dilber elinden çekdigüm cevr ü cefâ
Rûz-ı mahşerde Suṭûrî faşl idem da‘ vâları

513

mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün mefâ‘îlün

- 1 Tabîbüm bu marîz-i ‘aşka dermândan ḥaber var mı
Tenümde üstüh̄an kalmış ḥayâtumdan ḥaber var mı
- 2 Geçirdik vakıt-i nev-rûzi ḥazân hengâmıdur şimdi
Bahâr eyyâmi tebşîr-i gül-i terden ḥaber var mı
- 3 Perîşân kâkülüñden çün girihler ‘ukdeler tutmuş
Tokunma ey şabâ pejmürde ḥâṭırdan ḥaber var mı
- 4 Şafâ vü zevk u ‘işretde gezer bî-derd ḥayâl itmez
Şu kim kendini cem’ itmiş perişândan ḥaber var mı
- 5 Suṭûrî tek şeb-i deycûr-i ȝulmetde ḫalandan şor
Nesîm-i şubh-i vaşl-ı şâd u ḥandândan ḥaber var mı

GAZEL-İ FUΖŪLÎ TAHMÎS-İ SUΤŪRÎ

514

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

‘ Anber-āsā čin olan ruhsāra ol mūlar midur
 Gül midür sünbül mi yāhūd müşg-i hōş-būlar midur
 Gönlümi benden alan bilmem o meh-rūlar midur
 Güše-i ebrūlarında çeşm-i cādūlar midur
 Yoksa girmiş yāya tīr-endāz Hindūlar midur

69b

Ey şeh-i hüsn-i melāhat sendedür ‘ izz ü şeref
 Kasd-i cān itmiş düzelmış tīr-i müjgān şaf-be-şaf
 Rahm idüb luṭfuñ ziyād it olmadan cismüm telef
 ‘ Uķde şebnemdür gül-i ter üzre yāhūd her taraf
 Kātre kātre terden ol ruhsārda şular midur

Düşmişüm bir nār-ı ‘ aşķa yanmadan dūdum tüter
 Derd-i Ferhād’ile Mecnūn’dan benüm derdüm beter
 Kudret olsun mı saña hiç el uzatmak verd-i ter
 İki ejderdür ki bir genc üzre baş koymış yatar
 Yā müselsel ‘ ārızuñ devrinde gisūlar midur

Rūz u şeb devr itmede fikr-i vişālile müdām
 Bulmışum ārām-ı dil seyr-i cemālile müdām
 Ḥayl-i demdür kim giriftārum bu hālile müdām
 Eşk-i çeşmümdür ser-i zülfuñ ḥayāliyle müdām
 Ya düzülmüş rişte-i müşgīne lū'lüler midür

Şad hezār üftāde olsunlar kapuñda sā’ili
 Cāni teslīm itmeyen olmaz vişālüñ nā’ili
 Ben Suṭūrî olmışum külli cefānuñ kā’ili
 Sen misin ancaķ Fużūlî böyle hūblar mā’ili
 Yoksa ‘ aşķ ehli kamu ben tek belā-cūlar midür

515

*mef'ūlü mefā'īlü mefā'īlü fa'ūlün
mef'ūlü fa'ūlün*

Müştâk-ı cemâlûn olalı ey şeh-i hübân
Halüm katı nâ-çâr
Yoğ sabr u karârûm gice gündüz dem ü her ân
Olmağda işüm zâr

Senden ki baña olmasa ger luṭf u 'inâyet
Ey şâhib-i devlet
Kıldum ebedî hicrûn ile girye-i nâlân
Ol hâlile hâberdâr

Gülşân-ı leṭâfetde ne hōş naḥl-i melâḥat
Ey serv-ḳâmet
Gül-zâr-ı ruḥuñ sırrı 'aceb dâ 'imâ ḥandâń
Üşküfte 'i her ân

Dünyâda senüñ gibi peri-rû daḥi olmaz
Gezsem de bulunmaz
Şâm u Haleb ü Mîşr'ile Bağdâd tâ ser-hadd-i İrân
Tâ mülk-i Kandehâr

Sevdâ-yı ruḥuñ çekmede 'âriż bu Suṭûrî
Rahm eyle gözüm nûrı
Eksük mi ḳodı vaşl u firâkuñ baña cânân
Cem' olmada efkâr

516

fâ'īlâtün fâ'īlâtün fâ'īlâtün fâ'īlün

- 1 Zîr-i fesde gizli bir genc-i nihândur perçemüñ
Ya dirilmiş sünbül-i bâğ-ı cinândur perçemüñ
- 2 Halqa halqa gerden üzre nâfe-i müşgîn gibi
Ehl-i meclis üstine 'anber-feşândur perçemüñ

- 3 Yedi iklim çär gūse hükm ü teshîr eylemiş
Ya Sikender yā Süleymān-ı zamāndur perçemüñ
- 70a** 4 Serv-ķadlı bir melek baş üzre dā'ım gezdürür
Mürğ-ı dil āram-gehi bir āşiyāndur perçemüñ
- 5 Bu Suṭūrī rāzına aǵyār vākif olmasın
Cān içinde cān gibi 'aşk-ı nihāndur perçemüñ

517

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Dāǵlar çekdi felek bu dil-i ǵamnāk üstine
Āh u efğānum yetişdi çarh-ı eflāk üstine
- 2 Nice yanmaz cism ü cānum āteş-i hicrāna kim
Yğdlar el şundi şimdi dāmen-i pāk üstine
- 3 Şerha-dār-ı tīguñ olmamış mı yir var sīnede
Aşmasın şemşīr-i ķahruñ tīg-ı Daḥḥāk üstine
- 4 Benden ayru ķılmazam dehre nażar a' mā sıfat
Hāk-i pāyündür cilası çeşm-i nemnāk üstine
- 5 Görmediumse ben Suṭūrī māh cemālūñ bir daḥi
Kıl ziyāret baş ķadem ķabrumdeki hāk üstine

518

mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün mefā' ilün

- 1 Gözüm hayretde ķalmışdur nażar şaldoğça ruhsāra
Deguldür cins-i ādemden peridendür o meh-pāre
- 2 Temennā-yı niyāz olmaz niçün ol māh-peykerden
Cesāret var midur kim eylemek bir hāli tekrāra

- 3 Dil-i pür-derdümüň aḥvāline ‘ālem oḳur ḥayfā
Didiler kim bu müşkil derd içün kim eylesin çäre
- 4 Murādum kūyına varmaḳdur ammā ḫa‘ fum el virmez
Dirīgā kim bu niyyetden ḥaber virmişler aḡyāra
- 5 Suṭūrī nā-tüvāna raḥmī kılmaž şimdi ḥūb-rūlār
Bu ḥāl-i zār-ı bi-dādī teşekkī eyle Settār’ā

519

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Kaşuň yā eyleyüb cānā meh-i ḡarrāya döndürdüň
Virüb germiyyet-i ‘aşkuň mey-i ḥamrāya döndürdüň
- 2 Şükufe eyledüň gül-ruḥlaruň gülşān-ı hüsnuňde
Fiğānuňla dil-i zārum hemān şeydāya döndürdüň
- 3 Beni ḥāk-i mezelletden ayağlandurduň ey sākī
Müşerref eyledüň ḡam-ḥānemüz me ’vāya döndürdüň
- 4 Senüň ‘aşkuňla ṣin̄em üzre yir yir dāğlar çekdüm
Vücūdum vādisin bir lāle-zār şahrāya döndürdüň
- 5 Suṭūrī nūş idelden cām-ı ‘aşkı deşt-i vahdetden
Göñül cūş itmede mevcin tamām deryāya döndürdüň

520

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Baḥt-ı dūnumdur ki dildārum ḫadüm bizden keser
Cān fedā itsem yine ol incinüb benden küser
- 2 Cüst ü cūn itdüm felekde ḥoymadum bir ḥālī yir
Bulmadum semtini hiç bād-ı vefā nirden eser

- 3 Dūd-ı āhum günbed-i eflāke olmuşdur sütün
Ğam-ı ‘aşka yandı cismüm şübhесiz ser-tābe-ser
- 4 Girrelenme hūb cemālūn bir gün ʐuhūr-ı hāttile
Revnağ-ı hüsnüñ gidüb üftādeler ḥubbuñ keser
- 5 ‘Aşikuñ derdini Lokmān u Felātūn aňlamaz
Hōş olub şihħat bulur merhem idince bir pūser
- 6 Feyz-i Sübhān olmasa tedbīr ile bulmaz nizām
Fikr-i hayretde ƙalur ‘ālem Suṭūrī ser-be-ser

521

müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün müstef’ilün

70b

- 1 ‘Aşıkları pür-gū iden ‘aşk mūcidin bürhān imiş
Dilde olan ʐevk u neşat ‘aşıklara bī-şān imiş
- 2 İnsāna andan mu‘teber yokdur viren tābile fer
Fehm itmez anı bī-ħaber idrākile ḥayvān imiş
- 4 Dīdāra kim ḥayrān olur bağıri kebāb biryān olur
Derviṣ şifat ‘uryān olur ‘ālemde ol sultān imiş
- 5 Me’vā nedür dūzaħ nedür medħ-i ‘izār u ruħ nedür
Da’vā-yı ‘aşk ancak hemān ṭāliblere cānān imiş
- 6 Seyr it Suṭūrī derdini çekdigi āh-ı serdini
İtdigi dōstuñ verdini dil-rişine dermān imiş

522

fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilātūn fā’ilün

- 1 Bāğ-ı ‘ālem içre bir tāze nihāli beklerüm
İ‘tibārum ǵayra yok bir gül-cemāli beklerüm

- 2 Şüret-i levhinde çekmiş kâbe ķavseyn ķaşların
Dest-i ķudretden o ħaġġ-i Zü'l-celâl'i beklerüm
- 3 Dilde taşvîrûñ ki olmuşdur nazar-gâhum benüm
Haşre dek tā cān gözüyle ol vişâli beklerüm
- 4 Zülf-i zencîründe berdâr isterüm Manşûr gibi
İftihâr-i ḥâşîk ancaç ol kemâli beklerüm
- 5 ḥâşîkum ġayra Suṭûrî derdüm iżhâr itmezem
Vuşlat ümmîdiyle dâ 'im ol ḥayâli beklerüm

523

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Vâkıf-i esrâr olan menşûr u meşhûd istemez
Hâl-i zârindan cihânda kimseden sûd istemez
- 2 Nûş iden câm-i elesti mest olur tâ haşre dek
Bâde-i engûrile kendini bîhôr istemez
- 3 Sûht ħasret olmasa ol kurretü'l-aynî'r-resûl
Hayder'üñ maķâmını dünyâda nâ-bûd istemez
- 4 Kim ķamu kârında teslîm-i każâ ķadr oldılar
Şâbirîn şâkirîn ta'cîl ile zûr istemez
- 5 Ġam degül âteş-i ḥâşîk içre dil olsa kebâb
Ey Suṭûrî 'akl olan ocağı bî-dûd istemez

524

mef'ûlü mefâ' ilün mef'ûlü mefâ' ilün

- 1 Ey ḥâşîk-i bî-çâre gezme yeter āvâre
Bir yâre muķârin ol merhem ola dil-zâra

- 2 Tenhāda arayub bul bulmaya ki aǵyār yol
Pür-zevkile huzūr ol düşme ǵam u efkāra
- 3 Dīdār ile ol mesrūr eṭvārīn ola pür-nūr
Her kāruñ ola ma' mūr vuşlat bul o dildāra
- 4 Dilde ola ' aşķ-ı yār girmez araya aǵyār
Yārile idin bāzār sa'y eyle iris kāra
- 5 Dut pendümi Suṭūrī sür dōst ile hūṭūrī
Terk eyle her ķuşūrī iris hemān ol yāre

525

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

' Ārızuñ ' arż it güle gülsende ra' nālanmasın
' Andelib-i bī-nevā zārile şeydālanmasın
La'l-i bāruñ şehd midür şekker midür ey ǵonce-leb
Şīve ile ķıl tekellüm tūṭī güyālanmasın

Cism-i pāküñ nūrile perverde itmiş Zü'l-celāl
Nergis-i ' ayn u mīm şāddur çevre almış haṭṭ u ḥāl
Görmemiş dīde-i ' ālem böyle bir hüsn-i cemāl
Hūrile ķılsın temāşā saña hemtālanmasın

71a

Ey melek bürhāna irmış mu' ciz-i ' İsā misin
Ravża-i me' vāda bitmiş ya gül-i ra' nā misin
Baḥr-i hikmetde şadefde bir dür-i yektā misin
Hiç bir şahş ķiyemetüñ vezinde da' vālanmasın

Ey peri şerh eylemek hüsnüñ senüñ emr-i muḥāl
' Akl irer mi naşş-ı şan'at gösterilmiş lā-yezāl
Kendin itürmiş Suṭūrī oldı bir özge ħayal
Dil açub vaşfuña dā'ir resmi peydālanmasın

526

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 ‘Aşk-ı Mevlā dilde olsa cān içinde cān olur
Katre-i nā-çiz iken cūş eyleyüb ‘ummān olur
- 2 Semme vechullāh sırin fehm iden ‘āriflerüñ
Ref̄ olur dilden hicābı vāsil-ı bürhān olur
- 3 Çār ‘unşurdan müretteb olmuş iken bu cesed
Cān kuşı pervāz idüb ten hākile yeksān olur
- 4 ‘Aşk şarābin nūş idüb mest-i müdām rindāneler
Kāyd-ı dünyā anda kalmaz tā ebed sekrān olur
- 5 Ten gözinden gözleme nezzāre-i dīdār-ı dōst
Kālb gözin aç hūr-ı me’vā anda heb seyrān olur
- 6 Seyr iden mir’āt-ı ḫalbde şol cemāl-i dilberi
Gice gündüz fikr ü zikri ānile her ān olur
- 7 Ḥill u ḡışdan pāk idüb dil hānesin eyle temīz
Bir gün elbet dōst olan ol hāneye mihmān olur
- 8 Dōst cemālin seyrini her kim müşāhid eyledi
Lāl ider nuṭķ u lisānin vālih ü ḥayrān olur
- 9 Evvel ü āhir tende cānuñ bir emānetdür senüñ
Ey Suṭūrī vuşlat hengāmında ol ḫurbān olur

527

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Öyle mest itmiş beni la‘l-i lebüñ şahbāları
Yok liyākat seyr idinmekde melek-simāları

- 2 Gülşen-i hüsnünde yir yir nev-şükufe güllerüň
Vâlîh ü dem-bestे itmiş ‘âşık-ı şeydâları
- 3 Turre-i ‘anber-feşânuň ‘âşık-ı hayrân iden
Âh o fitne çeşmile ebrûlaruň  mâları
- 4 Ol mehüň fikr-i hayâlinden niçé üftâdeler
Şubh-ı ümmidiyle beklerler şeb-i yeldâları
- 5 Ol büt-i bî-rahm elinden çekdigün derd ü elem
Rûz-ı mahşerde Suştûri faşl idin da‘ vâları

528

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilüñ

- 1 Şol melek-şuretli dilber yâr mi yâ dildâde mi
Lâle tek ruh zât mîdur yâhû keyf-i bâde mi
- 2 Bir nigehde ‘akl u fîkrüm aldı benden ol civân
Bilmezem nesl-i peri mi yoksa âdem-zâde mi
- 3 Âh ne çare kim ola gördükde mecnûn olmaya
Şîve-i nâzile süzince dü çeşmi bâde mi
- 4 Mest-i bîhûş olmuşum ki kendüm idrâk itmezem
İtmedüm fark gördigüm aşkâre mi rü ’yâda mi
- 5 Lâf ider gönlüm ki irdüm dilberüň ser-vaktine
Niyyet itmiş mi bu cismüm yoksa virmek bâde mi
- 6 Derd-i aşķuň çâresin şordum  abîbe dir baña
Anuň ‘ilâcî helâk itmekdür âhir âdemî
- 7 7 Va‘d-i vaşluň gerçi meh-veş itdi ikrârin bize
Lîk tebyîn itmedi dünyâda mı ‘uğbâda mı
- 8 Sen misin ancağ Suştûri mübtelâ-yı derd olan
Yoksa ‘aşk ehli senüň tek cümlesi üftâde mi
- 71b

529

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn ?

- 1 Fāris-i sūhan-meydānum şimdi
Nādir-i ḥusrev-zamānum şimdi
- 2 Ser-fürū eylese Ḥassān sözüme
Ḥōş faṣīḥ śirīn-lisānum şimdi
- 3 Pertev-i nażmum dutupdur ‘ālemi
Gün gibi meşhūr ‘ayānum şimdi
- 4 Sūhanum ḥoḳḳa-i şadefden çıkar
Lü’lü’-i cevher-feşānum şimdi
- 5 Fark-ı haşmumdan tīgum itmem dirīğ
Gūyā ki Rüstəm-i zamānum şimdi
- 6 Beni nādān bilmez ise yiri var
Mu‘tekif-i lā-mekānum şimdi
- 7 Kimseden almamışum ders-i sebaḳ
Vākīf-ı sırr-ı bürhānum şimdi
- 8 Her kelāmum şehd ü şekkere bedel
Cism-i rūḥa lezzeti cānum şimdi
- 9 Sehv ider umsa Suṭūrī’de kemāl
Ḳasem idem ben de nādānum şimdi

530

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn

- 1 La‘l-i nābuñ sākīyā Kevşer midür yā bāde mi
Bir nefesde mest-i bī-hūş eyler hüşyār ādemî
- 2 Kec nigāhuñ tārmār itdi vücūdum şehrini
Yoķsa virmek mi merāmî cism-i ża‘ fum bāda mi

- 3 Dün şitāb ile gider gördüm o şūh-ı nevresi
Tİfl iken ta^clīm-i cevr ögrenmege üstāde mi
- 4 ‘Aşk derdiyle ‘aceb hāletdeyüz bir hālile
Kendi kendim bilmezem dünyāda mı ‘uğbāda mi
- 5 Hāl-i zārum yüz sürüb ‘arż eyledüm ol dilbere
Ol perī raḥm eyleyüb alur mı hātir yāda mı
- 6 Çarh-ı devrānuñ Suṭūrī cevrine müşkil şabr
Ta^cn-ı nāsdan baş alınmaz cevr-i dilber sāde mi

531

mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün mefā’īlün

- 72a 1 Göñülde rūz-ı evvel çün olub ‘aşkdan eṣer peydā
Kiyās itdüm henüz buldum ‘ademden bir güher peydā
- 2 Turub hāline güft ü gū ferāgat itmeyüb bulmış
Olub habs-i ķafes tūṭī idindi derd-i ser peydā
- 3 Bu ‘aşk bir āteş-i sūzāndurur maḥrūk ider cismi
Düşürme ķa^cr-ı deryāya çıkışar andan şerer peydā
- 4 Neler çekmiş şeb-i yeldālar içre ‘āşık-ı mehcūr
Hezār giryān u efgānile tā olsa seher peydā
- 5 Kelāmum gūş idüb ‘āşık olur mı ‘aşka rū-gerdān
Bilür ki seng-i cevher yanmadan olur mı zer peydā
- 6 Suṭūrī dīdeden hūn-āb-ı hasret zāhir oldukça
Olur her ķatresinden la^cl bir rengin ter peydā

532

müstef^rilün müstef^rilün müstef^rilün müstef^rilün müstef^rilün

- 1 Dehre olur mı i^ctibār encāmī çün ‘ukbā ise
Şanma bu mülk-i bī-vefā ƙalur ebed ḥulyā ise
- 2 Ḥōr görme bir abdālı sen fi^cl-i ƙabīḥūn gözleyüb
Şayed olur bir hüsн-i hāl zāhir eger süflā ise
- 3 Şūfi sözüm eyle ƙabūl Ḥaqq’ı ara kendiñde bul
Kurb-ı Haqq’ı bulmadı yol Tūr üzre ger Mūsā ise
- 4 Dilde yine şevk-ı nigār serde hevā-yı gül-‘izār
Herbār esmez rūzgār ben bildigüm dünyā ise
- 5 Kec-rev felek gör ki nider āḥir yirin ṭopraḳ ider
İşbu cihāni ƙor gider şehenşeh-i kübrā ise
- 6 Mevti Suṭūrī ƙıl ḥayāl olmaz müfid genc ü māl
Güneş gibi irer zevāl ƙadrūn bugün ‘ulyā ise

533

fā^cilātūn fā^cilātūn fā^cilātūn fā^cilūn

- 1 Bülbül-i şūrīdeyem gül-zārı cānum pek sever
Piş-i gülde zār olub güftarı cānum pek sever
- 2 Dehr-i dūnuñ sünbül ü reyhānına yok i^ctibār
Bāğ-ı ırkında gül-i bī-ḥārı cānum pek sever
- 3 Sevmezem şol gül-‘izārı hāl-i hindū ḥūbları
Cān u dilden dil viren dildārı cānum pek sever
- 4 Def^r-i ǵamdur diyü ḥāṣā şīre enkür içmezem
‘Aşk meyinden mest olan hüşyārı cānum pek sever
- 5 Zevkyāb olub fenānuñ rāḥatı çünki hebā
Çekmeden ǵam dīde-i ḥūn-bārı cānum pek sever

6 Ey Suṭūrī dehr-i dūnuñ ḥūblarından fāriğum
Gönlümüñ maṭlūbı ol bir varı cānum pek sever

534

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 72b 1 Vardur üç şahş ‘ālem içre kā ’imā
Hükmi cāridür cihānda dā ’imā
- 2 Ḥūblik ile yād iderler ismini
Kimseler görmüş deguldür cismini
- 3 Her biri Ādem Şafī’den ḫalmadur
Adları nāsuñ dilinde ṭolmadur
- 4 Pīr-i fāni ‘add olurken başları
Tḡzelenmek anlaruñdur işleri
- 5 Yirde gökde şuda ārām eylemiş
Hem ma‘ārif ehli böyle söylemiş
- 6 Yimez içmez turmayub devrān ider
Yılda bir kez ‘ālemi seyrān ider
- 7 Heşt ü heştāddur şümārı şayılur
Üç başında beş ḫudūma ḫoyılur
- 8 Ba‘žilar iki yüz kırk sekiz dimiş
Ehl-i ma‘nā ḫavlı ṭoğrı bu imiş
- 9 Bunlaruñ ḫakkında var hikmet ‘acīb
Şanki şayru derdine irer ṭabīb
- 10 Hem ḫudūmile irer ḫalbe ḥayāt
Böyle cāri eylemiş ol ferd ü zāt
- 11 ‘Ārif olan bu rūmūzı ḫall ider
Cāhil irmez farķına me’yūs gider

12 Bir mu^c ammādur Suṭūrī söyledüm
Hällerüñ ^cirfāna tebyin eyledüm

13 Nā-geh anlar ḥall idüb virsin cevāb
Herkese şāyeste olmaz bu hīṭāb

535

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dil ḥayāl-i vuşlat-ı dildār ile oynar güler
Bülbül-i şūrīde şan gül-zār ile oynar güler
- 2 Şīve bābında o meh-veş ^cāşıkı şayd itmege
Kāfuri^{rī} gerdānda müşgīn nār ile oynar güler
- 3 ^cĀşık-ı bī-çārelerde ḫalmadı şabra mecāl
^cAzm idüb ṭāvūs-veş reftār ile oynar güler
- 4 Nuṭka gelse her kelāmī bahş ider cāna ḥayāt
Tūṭī-i ḥoş-gū nice sükkār ile oynar güler
- 5 Tarḥ idüb serden niğābı māh cemāl itmiş ṭulū^c
Ehl-i ^cuşşāk cem^c i ol envārile oynar güler
- 6 Püster-i hicrāna şalmış bu Suṭūrī ḫāste^{rī} i
Bī-vefā sengīn-dil aḡyārile oynar güler

KAŞİDE-İ DER-SİTÂYİŞ-İ EL-HÂC YÜSUF PÂŞÂ ŞADR-I AÇZAM BE-
FETH-İ MIŞR-I KÂHIRE MEN YERÂ AÇDÂ-İ DİN FRANSA KEFERESİ
ĞAZİ-İ EKBER AÇNİ YÜSUF PÂŞÂ

536

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

Müjde ey dil çün bu şiddetden ‘aceb bulduñ rehâ
Maķdem-i pâküñle teşrif itdi manşürü’l-livâ’
Hâtem ü Cemşîd-ħaşlet mâye-i cûd u kerem
Dâstândur ism-i pâküñ okunur dilde ziyâ

Haķ budur çarh-ı sipihre gelmedi sen tek vezîr
Tarz-ı ‘unvâni mükemmeli her cihetde bî-nazîr
Heybetinden ditresür tâķat getürmez nerre-şîr
Kahramânlar vehme senden cân u baş eyler fedâ

İsm-i pâküñ Yûsuf-ı Şâni ‘azîz-i Mîşr’ a şâh
Oldı her tedbir-i taķdîre muvâfiķ ey penâh
Her ne kâra başlar iseñ destgîr olsun ilâh
Hep müsehhel ola Haķ’dan ibtidâ’ vü intihâ

Ser-te-ser iķlîm-i Mîşr’ı aldı küffâr leşkeri
Nâ-ümîd olmuşdı ‘âlem bu fikirden her bîri
Sen fendim eyledüñ merdâne ceng-i ḥayderî
Berr ü baĥr içre olan küffârı hep itdüñ hebâ

Himmetüñ ra‘nâ idüb fer buldu çün rûy-ı zemin
Görmemişdi böyle kahri kimseden ačdâ-yı dîn
Bir ǵazâ itdüñ ki şadân oldı ervâh-ı güzin
Şad-hezârân bârek-allâh böyle ceng-i bî-riyâ

Bir ǵazâ itdüñ cihânda ‘âleme կoyduñ nişân
Tîğ-ı destüñle ‘adunuñ bağrıñ itdüñ hûn-feşân
Hem rikâbuñda yûrür niçe vezîr-i ‘âlı-şân
Habbezâ şâhib-ķırânlîk hîzmetin itdüñ edâ

Çün şadâret manşibında çend sene կılduñ ķarâr
Bir ‘adâlet eyledüñ dünyayı կılduñ sebze-zâr
Eylesün tevfîk ile nuşret saña Perverdigâr
Hem şefî‘ üñ ola server Muştâfâ rûz-ı cezâ

İftihār-ı devlet ‘âlem-penâh şâh-ı cihân
 Ma‘ den-i cûd u kerem ser-defterân-ı gâziyân
 Ben ne hâkem ki kılam itmâm ile vaşfuñ beyân
 Tâ kıyâmet haşr olinca söylenür bu mâ-cerâ

73b

Vaşfuñi şerh itmege şermendedür ehl-i sühân
 Hükümüne şayestedür hep mülket-i Çîn ü Hoten
 Âşaf-ı ‘âlî-himem şâhib-‘atâ hulkı hasen
 Niçe diller şevk-ı evşâfuñ ile bulsun cilâ

Bülbül-âsâ başlasam evşâfuña ben şübh u şâm
 ‘Akl irer mi şafha-i eştâvâriñi kılam tamâm
 Kıl edeb haddüñ degül itme dırâz bunca kelâm
 Rehnümün olsun saña ol Hâlik-ı arz u semâ

Ey Suştûri nazm ile sen Hâlik’â eyle niyâz
 Tâ ki vardur kubbe-i nûh âsmâna kâr-sâz
 Rütbe-i ‘âlî ile dâ ’im olasın ser-firâz
 El dutub dergâh-ı Haşk’â eyle it her dem du‘â

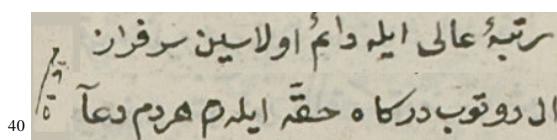
1215⁴⁰

KAŞİDE-İ DER-SİTÂYİŞ-İ MEHEMMED RA’UF PÂŞÂ ŞADR-I SÂBIK
 VÂLÎ-İ ERZURÜM SER-‘ASKERİ CÂNÎB-İ ŞARK BE-ŞULH-I ŞÂH-İ
 İRÂN YESSERALLÂHU TE‘ÂLÂ MÂ-YEŞÂ’ BÎ'L-HAYR

537

mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün mefâ’ İlün

- 1 Dilâ şehr-i vücûda zâhir oldu luþf-ı Yezdâni
 Bu ‘âlem zevk u şevkîndan ider rakşile cevlâni
- 2 Şeb-i deycûr-ı gâm gitdi irüb rûz-ı ferah-fersâ
 Sürüb pâk itdi hâtirdan küdûret güşşa hicrâni
- 3 Nesîm-i şübhîdan hâş bûirişdi cân-ı Ya‘ kûb’â
 Müşâbih oldu me ’vâya maþâm-ı beytü’l-aþzâni

- 4 Gel ey hāmem yine bir nev-icād ma'ñılər göster
Nişār it verd-i nażmuñ ķıl müferrih ehl-i ırfānı
- 5 Pesend olmazsa eşc̄ ārum hūżūr-ı ăli devletde
Dirīgā āh u vāveylā ķılam zārile efgānı
- 6 Ben ol fārisü'l-ebrārum bu meydān-ı belāğatde
İder şemşir-i endişem musahħar Zāl-i Behrām'ı
- 7 Olur her bir kelāmum ehl-i hāle nükte-i rengin
Çıkar her mışra' umdan bir mükemmel şerh-i dīvānı
- 8 Biḥamdi�h şehenşāh-ı adāletden gelüb fermān
Göñüller tāzelendi ălem oldu şaz u hāndānı
- 9 İmām-ı ehl-i Sünnet dāver-i Cem şāh-ı heft-iķlim
Sezā bābında İskender'le Dārā olsa derbānı
- 10 O ʐillullāh-ı ălem hażret-i Sultān Maḥmūd Hān
Dutubdur ķaf-ber-ķaf şevket ü şānı vü unvānı
- 11 Olınca hükm ü fermān çün o sultān-ı adāletden
Revādur fesħ ider tedbir ü Cemşid şāh-ı keyvānı
- 12 Hudāyā şevket ü şānuñ bülend it mihr ü māh-āsā
Güni ıd ü şebi Қadr ola heb geçdükce eyyāmı
- 13 Kamu a' dāsı üzre gālib itsün hażret-i Mevlā
Ki tīg-ı қahrına ǵalṭān ola hūn-ı cism-i düşmānı
- 14 Hemîşe devlet ü iķbāl mizāc-ı i' tidāl üzre
Ola dā'im müyesser mažhar-ı tevfik-ı Rabbānı
- 15 Ko taşdīc̄ i eyā çaker muṭavvel eyleme bahşūn
Degül hadden zebānı acz ile vaşf eylemek anı
- 74a**
- 16 Huşuşā ăşaf-ı devrān vezir-ı şadr-ı sābiķ kim
İder lerzān o ʐātuñ heybeti Ȑrān u Tūrān'ı
- 17 Bilüb şayān-ı rīf at oldığuñ Maḥmūd ădil Şāh
Ķılıb tefviż-i hūkminde veziri mīr-i mīrānı

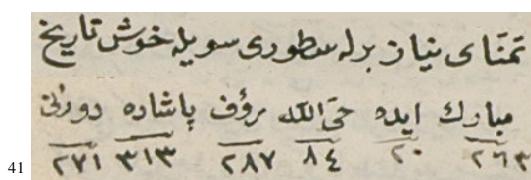
- 18 ' Aceb mi vaşf-ı evşāfuñ iderse bu dil-i ḥāmūş
Açıldı verd-i ṭab'um oldu dil bülbül şenā-ḥāni
- 19 Dem-i 'id üzre nev- 'id ü neşāṭ-bahş-ı dil-i 'ālem
Olub vācib bu elṭāfa fer ü ser-secede Sübħānī
- 20 Pesend eyler 'Ömer görse 'adālet resmini sende
Bu vādīde ki ihyā eyledüñ Ḳānūn-ı 'Osmān'ı
- 21 Bu tedbīrүñ görüb hep şulha rāğib oldu düşmenler
Giderdüñ aradan ceng ü cidāli kesdüñ encāmu
- 22 Olanlar bā' iş-i ifsād peşīmān oldu fi' linden
Düşüb pāyüñē dād ister ferāğat kıldır tuğyāni
- 23 Kılub endiṣe-i hāṭır bu 'ālem ḥalķı hālindeñ
İdüb şulh u şalāh a' cāmīle nās buldi nev cāni
- 24 İrān'uñ şāh u serdāri ḫamusı ser-fürū itdi
Muhaşşal bir keremdür şānuña Ḥaḳ kılmuş erzānī
- 25 Eyā dānā-yı deryā-dil mīşālūñ gelmedi gelmez
Olınca devr-i āhir tā felek devr itse eyyāmī
- 26 Şeref bulsañ felekde necm-i ikbālūñ sa'ādetle
İde mihrüñ teneffüs şubh-gāh-ı āfākī nūrānī
- 27 Eyā hāmil-i esbağ cāy-ı şadr-ı ma' delet-güster
Sezā engüştüñē erzān ola mihr-i Süleymānī
- 28 Ḡubār-ı pākünē ruh-sūde cümle ehl-i hācetmend
Ki redd olmaz der-i elṭāf-ı zātuñda kerem kāni
- 29 Yazılsa biñ varak medhüñ dinilmez biñde bir ancağ
Ki vaşfuñ ḥatmi 'acz eyler kamu ehl-i sūhāndāni
- 30 Du'ā hengāmidur yüz dut o dergāh-ı mu'allāya
Vūcūd-ı pür-kemālūñ olmasın 'ālemde noķşāni
- 31 İlāhi fażl-ı luṭfuñla müyesser ḫıl o zī-şāna
Cihānda 'izz ü sermed hem bekāda ḥūr u ḡilmāni

- 32 Temennā-yı niyāz birle Suṭūrī söyle hōş tāriḥ
Mübārek ide Ḥayy Allāh Ra'uf Pāşa'da devrāni
263 20 84 287 313 271⁴¹
- 33 Güzər-ı bād-ı şarşardan emīn itsün seni Mevlā
Şüküfe ola ṭab'-ı nāziküñ gül gibi ḥandānī

538

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

- 1 Kā'inātī kün-fekān emrinde īcād eyledüñ
Her birine bir ism tesmīm ile ad eyledüñ
- 2 Nūr-ı zātuñdan yaratduñ ol ḥabībüñ rūhını
Kendi vechüñ seyrine āyīne īcād eyledüñ
- 3 'Aşk-ı pāküñ 'āşılıkuñ ḫalbinde temkīn eyleyüb
Kimi vuşlat hāşıl itdi kimin Ferhād eyledüñ
- 4 Tūr-ı Sīnā'ya tecellī oldı zāt-ı maṭla' uñ
O tecellīden dil-i Mūsā'yı irşād eyledüñ
- 5 Nūr-ı zātuñ zérresi bir dilde ki cā eylese
Cümle 'ālem ta'bīrinde anı üstād eyledüñ
- 6 'Aşk-ı zātuñ mahzeni olmuş dil-i vīrāneler
'Ākībet kudret yedüñle anı ābād eyledüñ
- 7 Günde biñ ḥamđ ü şenālar şānuña lāyık olan
Bu Suṭūrī ḫalbini 'aşkile bünyād eyledüñ

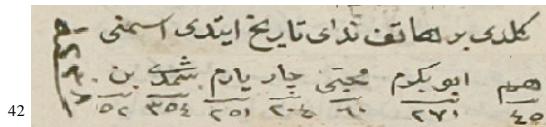

TEHNİYE TÂRÎH-İ MEVLİD-İ MUHTEREM KULKULE-ZÂDE 'ÖMER
AĞA YESSERALLÂHU TE' ALÂ TÜLE ÈÖMREHU

539

fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilâtün fâ‘ilün

- 74b**
1	Bârekallâh bir melek ‘avret peri-rû sim-ten
Bir püser virdi ‘Ömer Ağa’ya Zü'l-fazlü'l-minen
2	Çıkdı ağuş-ı şadefden dürr-i yektâ bî-mışâl
Rûz-ı nev-rûz oldu kânûn buña taşdîk idesen
3	Bir nihâl-i tâze nevres gönçe-i bâğ-ı cinân
Külbe-i ‘attâra beñzer nâfe-i Çin ü Hoten
4	Bu beşâret rûşen itdi vâlideynin çeşmini
Haç ‘inâyet kıldı zâhir oldu ber-vech-i hasen
5	Nakş olnmış kudret-i şun'-ı hûdâ'dur bu tîfil
Lâyîk-ı dîbâ-yı semmûr aâtas olsun pîrehen
6	Her belâdan her kažâdan çeşm-i a' dâdan bunı
Şâklasun mahfûz eylesün kâ 'inâti yaradan
7	Muhtaşar eyle kelâmı hem du'âla ihtiâtam
Hem budur âyîn Suñûri bil kemâlât-ı sühân
8	Geldi bir hâtif nidâ-yı târîh itdi ismini
Hem Ebû Bekr'üm muhibb-i çâr-yârüm şimdi ben
- 45 271 60 204 251 354 52 = 1238⁴²

ŞADR-I SĀBIK FĀTIH-İ MIŞR YŪSUF ZIYĀ PĀŞĀ MANSŪB-I ŞĀNĪDE
MEDĪNE-İ ERŽURŪM'A VĀLÎ OLDÌĞÌ TĀRÎHÎDÜR SUȚŪRÎ GÜYED

540

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Te‘ ālallâh cenâb-ı kibriyâdan bir kerem geldi
Kamu bîmâr u dil-mâhzûnlaruñ derdine em geldi
- 2 Bahâr-âsâ şükûfe olsa diller itme isti‘ câb
Hezârân zevk u şevkuñ şâhibi hōş-şârh-ı gâm geldi
- 3 Ki şadr-ı sâbîk-ı fâtih-i Mîşr u Kâhira‘ dâ
Erenler defterinde kayd olan şâhib-‘ alem geldi
- 4 Teferrûc-gâha çıksam dîdebânlar dursın ikbâle
Skender dârâtile bir mükemmel muhteşem geldi
- 5 Kemâl-i ‘ilm ü hîlm ü zâhir ü bâtinile pîreste
Ma‘ âdin gevherinden cezb olan şâhib kâlem geldi
- 6 Niçe müfsidlerüñ taşatları tâk oldı havfindan
‘ Adâlet ejderinden ķalblerine çün vehem geldi
- 7 Okundukça senüñ ism-i şerîfün gâzî-i ekber
Dil-i küffâr-ı bî-dîne ‘ aceb dürlü verem geldi
- 8 Temâşâ eylese ‘ adlüñ pesend eyler saña Fârûk
Zamânuñ hüsrev-i ‘âlî vezîr-i muhterem geldi
- 9 Niçe Rüstemler olsun dâstânuñ söylesin medhüñ
Esed haşlet şecâ‘ at Hâyder-i bir şaff-ı dem geldi
- 10 Kemân-ı vaşfuñ ile çille-keşler buldurur menzil
Sühanver ķavşlerinden bu nişâna çok sehem geldi
- 11 Sen ol Yûsuf-ı şânîsin ziyâ‘uñ dutdî âfâkî
Leťafet re’fet ü şevkuñ göñüllere fehem geldi
- 12 Bilâd-ı Erzanîrûm içre teşne dillere şâhum
Sehâb-ı merhametden âb-ı şefkat câna Cem geldi

- 13 Hezār evrākı taħrīr eylesem vaſfuň eyā āşaf
Dükenmez baħs-i meddāħuň ferāg-ı lā-cerem geldi
- 14 Yeter bes itme iħnāb-ı sūħan dest dut duč ā eyle
O zāt-ı pāk īşyān u haṭālardan ādem geldi
- 75a** 15 Suṭūri īandelib-āsā gezer gül-zār-ı vaſf içre
Seħāvet naħl ü verdinden cihāna būy-ı şem geldi
- 16 İki hātif gelüb manṣūb-ı şāniðe didi tāriħ
Biħamdiħħah zihī bu beldeye bir hūb-ķadem geldi 1221⁴³

VELĀDET-İ MAḤDŪM-I MUHAMMED AĞA KULKULELİ-ZĀDE

541

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Teč ālallāh zihī luṭf u īnāyet eyledi iħsān
Tulūc itdi sa‘ādet merkezinden bir meħ-i tābān
- 2 Ḥaberdār ol eyā cān bülbüli naġmāta āġāz it
Bugün gül-zār-ı ālemde açıldı bir gül-i handān
- 3 Bilād-ı Erzenirūm'uň güzide ħānedānından
Olub tevfik-ı Rabbānī Muhammed Ağa'ya şayān
- 4 Ādemden zāhir itdi bī-bedel bir gevher-i yekta
Müzekker bir ħalef emsāli olmaz hūri-i ġilmān
- 5 Kadəm aşdı sarāy-ı āleme izz ü sa‘ādetle
Cülüs itdi şanasın taħt-ı Mişr'a ol şeh-i Kenčān
- 6 Beşāretlerle olsun vālideynüň dīdesi rūşen
Niçe eyyām u māh u sāl geçirsin böyle ħoş devrān

اَيْكَهَادِفَ كَلُوبَ مَنْصُوبٍ ثَانِيَّةَ تَيْكَ تَابِعٍ
بِحَمْدِهِ زَهْيِ بُو بَلْدِيَّهُ بِرْخُوبَ قَدْمَ كَلْدَهُ

—

—

43

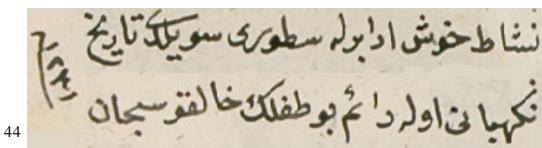
- 7 O zībānevres ismin Ca^c fer-i Tayyār idüb tesmīm
Peyām-ı nām u ^cunvāni ahībbāya olub şayān
- 8 Kamusı yüz dutub dergāh-ı Haķķ'a kıldı istid^c ā
Cihānda ^cizz ü sermed cāh u devlet vire ol Yezdān
- 9 Neşāt-ı hōş-edā birle Suṭūrī söyledi tārīḥ
Nigehbāni ola dā ^cim bu tıfluň Hālik-ı Sübhān 1231⁴⁴

TEHNİYE-İ VELĀDET-İ MAHŪM-I DİZDĀR-I ҚAL^cA-İ ERŽURŪM
SER-ZAĞARI ^cALĪ AĞA YESSERALLĀHU TE^cĀLĀ TŪLE ^cÖMRUHU
TAVİLEN

542

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Biħamdiħħā cenāb-ı kibriyā kıldı kerem i^ctā
Müyesser itdi bir ferzend ^cAlī Aġa'ya ol Mevlā
- 2 Ne ferzend ü şifat ādem ḥamer-ṭal^cat melek-sīret
Şadefden şan ħuruc itmiş yine bir dürr-i bī-hemtā
- 3 Beşāretlerle vālideyne kılsunlar mübārek-bād
Ki dehre pā-nihād idüb ider āğuş-ı māder cā
- 4 Nihāl-i tāze nevres mīve-i bāg-ı belāğatden
Olub gül-zār-ı ^cālemde şüküfte bir gül-i ra^cnā
- 5 Hudā tevfīk idüb ismini tesmīm itdiler anuň
Ki dōst ismi Ḥalīl oldu buňa hiç şübhe yok aşlā
- 6 Ḥafīz ismin bu ma^cşūma ilāhi sen nigehbān it
Emin olsun ḥaṭālardan naşīb it rütbe-i a^clā

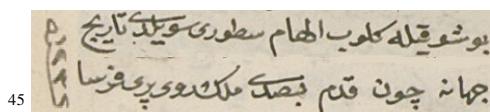
- 7 İdenler seyrini hüsnüñ tebārek itdiler cümle
Gerek dōst u gerek düşmen gerek a^c lā vü ger ednā
- 8 Bu şevkile gelüb ilhām Suṭūrī söyledi tārīḥ
Cihāna çün ḳadem başdı melek-rūy peri-fersā 1232⁴⁵

TĀRĪH-İ MAḤDŪM-I MUŞTAFĀ ‘ALEMDĀR-I SĀKİN-İ HĀSAN-
ḲAL‘A

543

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Getür sākī ḥadeh şun cām-ı faġfurdan mey-i ḥamrā
Çıkar ḥātırda ḡam hicrāni def^c it kalmasın aşlā
- 2 Ferāmūş eyle hep rūz-ı meşakkat demlerin ey dil
Mücellā it ḳulūbuñda kederler ḳalmasın ḥaṭ^cā
- 3 Şarāb-ı ergavānuñ meclis-i rindāna lāyıkdur
Ola her bir göñül tahtında bir Cem-ṣāh-ı bi^c-pervā
- 75b 4 Beşāretler olınsın Muştafā Aḡa ‘alemdāra
‘Aṭā itmiş biḥamdiillāh bu ferzendi saña Mevlā
- 5 ‘Ināyet luṭf-ı pākinden kerem kānı olan Ḥallāk
Yed-i ḳudretle ḥalk itmiş şu resme ṭifl-ı rū-zībā
- 6 Müyesser olmadı her nāsa böyle bir ḥalef hergiz
Sezādur lāyıkı olsa libās-ı semmūr ile dībā
- 7 Hilāl-i māh-ı nev şan ṭoġdı ol burc-ı sa^c ādetden
Yāhūd ḥūrṣid-i enverdür felekden eyledi peydā

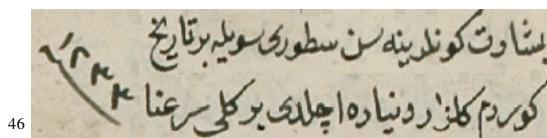
- 8 Aña lâzim gerekdür vâlideyne ism-i tesmîmi
Dinilsin hem Muhammed şöhreti Behrâm-ı dil-ârâ
- 9 Güzellikde eger emsâl olınsa hüsн-i mahbûbân
Zamânuñ Yûsufı görmiş degüldür böyle hüb-sîmâ
- 10 Nice vaş eyleyüm anuñ kelâm olmaz cemâlinde
Aña meyl ü mahabbet eylesin ednâ vü ger a' lâ
- 11 İlâhi âfet-i çeşm-i fenâdan anı hifz eyle
Müyesser eyle ' ömr-i cavidân-ı devlet ü dünyâ
- 12 Günü günden ayı aydan yılı yıldan ziyâd olsun
Bula hem rütbe-i vâlâ ola kâşâneler fer câ
- 13 Beşâret günlerine sen Suştûri söyle bir târih
Gördüm gül-zâr-ı dünyâda açıldı bir gül-i ra' nâ 1233⁴⁶

TEHNIYE-İ MAHDÜM-I SER-BEVVÂBÎN ' OSMÂN AĞA A'YÂN-I
BELDE-İ ERZURÜM

544

mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün mefâ' ilün

- 1 Dilâ zevk u şafâlar hâşıl eyle bu beşâretle
Haber vir bûlbûl-i câna yine remz ü işâretle
- 2 Gel ey hâme yine rengîn edâlar nazm kıl taârif
Ki olsun her kelamuñ lâyık-ı mu' ciz kerâmetle
- 3 Hayâl-i hâtırıuñ cem' eylegil bîhûde lâf urma
Ki senden olmasın peydâ diriğ da' vâ bu hâletle
- 4 Bilâd-ı Erzenirûm'uñ 'ayânı hânedânından
O zâtûn ismidür ' Osmân Ağa meşhûr feşâhatle

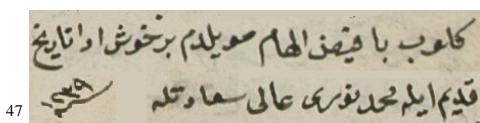
- 5 Hudā'sından temennisi müzekker tıfl idi dā'ım
Müyesser eyledi Ḥallāk-ı 'ālem çün 'ināyetle
- 6 Zihī tıfl u melek-sīmā peri-fersā-yı bī-hemtā
Muşavver eylemiş taşvîrini Haḳ şun'-ı kudretle
- 7 Bu dürr-i bī-mışālūn vaşfı oldu cümleye tebşîr
Ola hem vâlideynün dîdesi ra'nā besâretle
- 8 Şadefden şan hûrûc itmiş meger bir gevher-i yektā
Cihâna pā-nihâde kıldı tevfîk iğâmetle
- 9 Yine gül-zâr-ı 'ālemde şükûfe oldu bir gönçe
Hařif-i vaştını nev-rûz-ı bahâr itdi leṭâfetle
- 10 Hudā haḳḳı feraḥ buldu bu kâra cümle-i dôstân
Ahîbbânuň kulûbü rûşen oldu 'ayn-ı behcetle
- 11 Hařîz ismin eyā hâfiẓ bu ma'sûma nigehbân it
Sarây-ı şâhn-ı dünyâda ḳala şîhhat selâmetle
- 12 Du'ā hengâmîdur bes söyle iṭnâb-ı sühân terk it
Suṭûrî ḳıl du'ā dergâha şîdâk u pâk niyyetle
- 13 Gelüb bâ-feyz-i ilhâm söyledüm bir hōş-edâ târîh
Kâdim eyle Muhammed Nûrî 'âlî sa'adetle 1239⁴⁷

DİĞER TÂRÎH

545

mef'ûlü fâ'ilâtün mef'ûlü fâ'ilâtün

- 1 Şükr-i Hudâ-yı Sübâhan kim bizi kıldı hândân
Hôş oldu şimdî devrân geldi cihâna bir cân

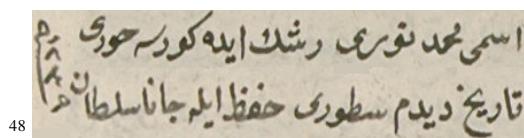
- 76a**
- 2 Kalmadı dilde ġamlar geldi sürūra demler
 Ķıldı Ҳudā keremler irdi ‘aṭā-yı bürhān
 - 3 Toğdı çü māh-ınevres oldı murād herkes
 Bir tıflı cān-fezāres cün oldı Ҳaķ’dan ihsān
 - 4 Nāmı olub Muḥammed cebhinde nūr-ı Aḥmed
 Bulmuşdur ‘izz ü sermed şan mihr ü māh dirahşān
 - 5 Şāy oldı nāsa nāmı bilindi cün tamāmı
 ‘Ālem ki şübh u şāmı şevkile oldı şādān
 - 6 Gel başlayaḳ du‘āya minnet idek Ҳudā’ya
 Allāh ‘Oṣmān Aḡa’ya bir dürü ḫıldı erzān
 - 7 Hıfż eylesin o māhı Mevlā ola penāhi
 Āfatdan ilahi eyle emin ü amān
 - 8 İsmi Muḥammed nūrı reşk idegörse hūri
 Tāriḥ didüm Suṭūri hıfż eyle cānā sultān 1239⁴⁸

AYAṄ PĀŞĀ CĀMİṄ-İ ŞERİFİ MÜRÜR-I VAKT İLE BAṄZI
MAHALLELERİ ҲARĀBE OLUB ҲĀLĀ MÜTEVELLİ OLAN EL-ҲĀC
HÜSEYN AĞA TAṄ MİRİNÉ HİMMET EYLEDİĞİ TĀRİHDIR

546

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilān

- 1 Erzenirūm ḥānedānı ser-zaġari-i kū‘ūd
 Hācī Hüseyin Aḡa ol zi‘kerem şāhib-i cūd
- 2 Bildi fāni oldığın cün kār-ı encām-ı cihān
 Māl u mülki cāh u devlet eylemez insāna süd

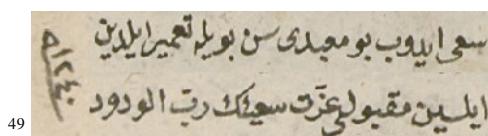
- 3 Dā 'imā endişesi ḥayrāta himmet eylemek
Hem rızā-yı Ḥaḳḳ'icün şarf itmede bezl-i vücūd
- 4 Teng ü tārīkin bu ma'bed-gāha revzenler açub
Ḩoş 'aceb zīnetle ra'nā oldı şan dārū'l-ḥulūd
- 5 Faḥr-i 'ālem cün buyurmuş men beni fi'l-mesciden
Bu ehādīs-i şerīf mażmūnına oldum şühūd
- 6 Żāyi' olmaz sen ki böyle emre ḳılduñ iktidā
Żāmin olmuş Ḥaḳ bu kār icrāsına yevmū'l-vu'ud
- 7 Cennetü'l-me'vāda virsin Ḥālik'uñ vāsi' maḳām
Tā olinca işbu cāmi' içre tesbīḥü's-sūcūd
- 8 Bu Suṭūri-i du'ā-gū-yı ḳadīmi söyledi
Okuyanlar eylesinler tārīhin senge ḳuyūd
- 9 Sa' y idüb bu ma'bedi sen böyle ta'mir eyledüñ
Eylesin maḳbūl 'izzet-i sa'yūn Rabbü'l-vedūd 1240⁴⁹

MEDİNE-İ ERŻURŪM'DA LALA MUŞTAFĀ PĀŞĀ BİNĀ EYLEDİĞİ
CĀMİ'-İ ŞERİFÜÑ ĀBDEST-ḤĀNESİ ḤARĀBA YÜZ DUTUB TA'MİR
MUHTĀC OLDIĞINA MÜTEVELLİ ḤĀCI HÜSEYN AĞA TA'MİR
EYLEDİĞİ TĀRĪHDÜR

547

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn

- 1 Lala Muştafā Pāşa itmiş binā ḥayrāt-ı 'acīb
Līk ta'mire olub muhtāc ḳalmışdı ḡarīb
- 2 Bānisi Ḥāci Hüseyin Ağa ki bildi 'ākībet
Efżalü'l-a'māl saḳiyyü'l-mā' buyurmuş ol ḥabīb

76b 3 Şarf idüb naķdini ḥayrāta ider bezl-i vücūd
Şübhelüye irtikābı yok ḥelāl eyler kesib

4 Hōş metānet üzre yapdurdı bu ābdest-ḥāne 'i
Eylesün Ḥaḳ sa' yini maḳbūl dergāh-ı müc̄ib

5 Ğaybdan geldi iki hātif didiler tāriḥin
Kim içerde bu şudan olsun aña cennet naṣib

1238⁵⁰

DİĞER TĀRİH-İ TA'C MİR-İ ĀBDEST-ḤĀNE

548

fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilātūn fā' ilūn

1 Āh ne müşkil derd imiş Ḥaḳ bir kuli mechūl ide
Baḥṭlu ol kimse kim ḥayra anı meşgūl ide

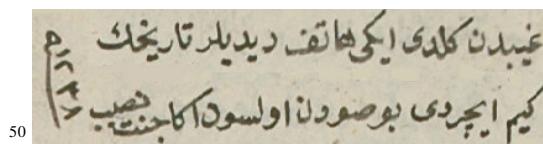
2 Var mīdur Ḥacı Hüseyin Ağa gibi bānī daḥi
Mälını cānib-i Ḥaḳ'ūn rāhına mebzūl ide

3 Hep esāsından ḥarāb olmuşdı ābdest-ḥāneler
Uma yapdırımı Ḥaḳ cennete medḥūl ide

4 Fī sebīllah bu ḥayra şarf-ı himmet eylediūn
Rūz-ı mahşerde Ḫudā mağfura dā 'ir kūl ide

5 Kimseye bākī deguldür işbu fānī köhne dehr
' Ākıl oldur cehd idüb de nefsini mektūl ide

6 Söyle bir tāriḥ Suṭūri hem du'ā birle tamām
Ol te'ālā pādişāhda sa' yüñi maḳbūl ide 1238⁵¹

TĀRĪH-İ VEFĀT-I ŞĀNÎ-ZÂDE MERHŪM EL-HĀC MUŞTAFĀ AĞA
SUTŪRÎ GÜYED

549

mef'ülü fā‘ilâtün mef'ülü fā‘ilâtün

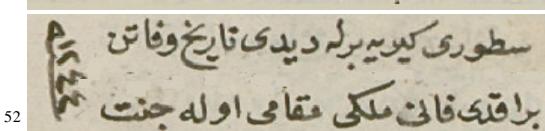
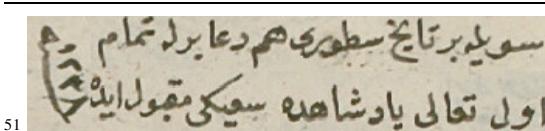
- 1 Hacı Muştafa Ağa cihândan itdi rıhlet
Kulüb-1 nasa endâh düşürdi nâr-1 hasret
- 2 Teşne olub harâret almışdı cism ü cânın
Sakķā-yı merg elinden nûş itdi câm-1 şerbet
- 3 Bulurdı nâs nizâmı o fîkr-i dânişile
Dirîgâ çıkdı elden o şâhib-i ‘izz ü rif‘ at
- 4 Nidâ-yı irci‘î den bulub lezzât rûhi
Cesedden itdi pervâz olub civâr-1 rahmet
- 5 Bu beş günlük fenâya gel itme i‘tibârı
Bu gün tedârikin gör var iken elde fırsat
- 6 Suṭûrî giryे birle didi târîh-i vefâtın
Bırakdı fâni mülki makâmı ola cennet 1244⁵²

LÜĞAZ-I NÄRGİLE SUTŪRÎ GÜYED

550

fā‘ilâtün fā‘ilâtün fā‘ilâtün fā‘ilän

- 1 Bir ‘acâ ‘ib ķal‘a gördüm altı deryâ üstü nâr
Burc u bârûsı müşeyyed hem ŧarîkı teng ü tar

- 2 Müşkil oldur kim anı žabt eylemiş bir ejdehā
Piç-der-piç dutmış eṭrāfin ṭolışmış sūrħ u mār
- 3 Ejdehā her dem çeküb başından āteşler saçar
Mevc urur altında deryā gümlesür şan ra' d-vār
- 4 Bir nefesde āb-ı pāki semm-i kātil eylemiş
Bü'l-‘acebdür tālibi olmuş yine mīr ü kibār
- 5 Gāh ḥayāt u gāh memāt u gāhī memlū gāh tehi
Ey Suṭūri ḥāl-i ‘ālem hergiz olmaz ber-ķarār

BEYT

551

mef'ūlü mefā'īlü mefā'īlü fa'ūlün

- 1 Āyīneye baķdurma amān dilberi zinhār
Kılsa nażar ol şüretine put-perest olur

VE LEHU

552

fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilātūn fā'ilūn

- 77a** 1 Hālūn iżhār itmeye dildāra hācet ķalmadı
Keşf-i hāli nā-mahal 'arż yāre hācet ķalmadı
- 2 Çak derūn-ı dilden āhuñ 'ālemi āgāh ider
Dīdeden akmak nem-i hūnbāra hācet ķalmadı
- 3 Hīrsa talatmış vişālin bāğını dün gice yār
Pāymāl olmuş metā'-ı bāzāra hācet ķalmadı

- 4 Zahm-ı dendān-ı gül-^c izār üstinde bes bellü ^c ayān
Kalmadı şübheye yir inkāra hācet ḫalmadı
- 5 Mā ^cil-i zerdür Suṭūrī istemez ayrık cevāb
Ol perī almaz ḡazel eş^c āra hācet ḫalmadı

553

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Güft ü gūy-ı ^cāşikān ruhsār-ı zībādan ḡaraż
Şun^c -ı pāki lā-yezālī-i temāşādan ḡaraż
- 2 ^cĀlem-i lāhūti seyrān oldu şunlar ^caşkile
İrdi Mevlā’sına Mecnūn ḥubb-ı Leylā’dan ḡaraż
- 3 ^cAşķdurur ^cāşikları her bir kemāle irgüren
Terk-i tecrīd eyledi dünyā-yı ^cukbādan ḡaraż
- 4 Kendü cismin iħtilāşığun kılar tevhīd-i zikr
Zāhidūn durişdiği ol lā vü illādan ḡaraż
- 5 Biñ ḡam içre bakṣa bir ḥūb-rūya ol ḡam def^c olur
Vuşlat ümmidin hevāsidur bu sevdādan ḡaraż
- 6 Sevmeyen maħbūbı dünyā içre görmiş var mīdur
Bülbülüñ zār u fiġānı verd-i ḥamrādan ḡaraż
- 7 Zīr-i ḥāk içre fenā bulur bu cism-i nāzeniñ
Ya nedür bunca nāsuñ celb-i dünyādan ḡaraż
- 8 ^cĀkıbet seyr-i cemālullāhdur ^cāşık maṭlebi
Ey Suṭūrī maķşad-ı dil bil ki me ^cvādan ḡaraż

VE LEHU

554

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Benüm tek derd-i ‘aşķ çekmiş dil-i rencürü gördüñ mi
Yine bir nāsa ızhār eylemez mestūrı gördüñ mi
- 2 Ölince tā ferāmūş itmezem ‘aşķuñ ķomam elden
Ezelki ‘ahd ü peymān gözleyen manzūrı gördüñ mi
- 3 Bize ṭa‘n itmeden vāzgel hele zāhid bir inşāf it
Nazār kıl ṭarf-ı fesden ol çıkan şammūrı gördüñ mi
- 4 Yakın itdüm ki sen ‘aşķ ‘āleminden bī-habersin sen
Girüb meclis-i ‘irfānda olan maḥzūrı gördüñ mi
- 5 Şarāb-ı ‘aşķ ile kendin ḥarāb-ender-ḥarāb itmiş
Suṭūri gibi bir mest-i müdām maḥmūrı gördüñ mi

VE LEHU

555

mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün

- 1 Şabā luṭ it meded peyğām irışdır gül-‘ızārumdan
O gül-ruhsāra ‘arż eyle benüm bu ḥāl-i zārumdan
- 2 Ezel bāzār-ı vaşluñ nezr-i naķd-i cān idüb ikrār
Emānetdür o cān tende bu gün dönməm bazārumdan
- 3 Göñül tahtında sensin şāh ḥālümden olmaduñ āgāh
Dem olmaz geçmeye billāh ḥayālūñ dil-güzārumdan
- 4 Firāk u ḥasretüñ cānā düşübdür ey gül-i ra‘nā
Ölürsem bārī ahŷānā yoluñ kesme mezārumdan

- 5 Suṭūrī nāle-i diller işidüb bāğda bülbüller
Kızardı rengini güller benüm bu dil hezārumdan

556

fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün

- 77b 1 ‘ Āşık-ı serbāza ‘ ālem gāh vāsi‘ gāh teng
‘ Ālem-i vuşlatda hōş hāl gāhi aqyārile ceng
- 2 Hālī olmaz dīde-i ‘ uşşāk āb-ı hūn töker
Bağrı maḥrūk çeşm giryān hem sirişküm la‘l reng
- 3 Zühd ü taķvā pāydār olmaz dirisem vechi var
Cām faġfūr bāde gülgüūn şunsa deste şūh-ı şeng
- 4 El-hāzer ey nefs-i bed-gümräh bī-şabr u ḫarār
Aradan ref̄ eyledüñ sen perde-i nāmūs u neng
- 5 Bir ḫarār üzre degüldür gerdiş-i tūlāb-ı çarh
Olmada hātır müşābih gāh güşāde gāhi teng
- 6 Leylī-i zülfüñ hevāsı Қays'a Ferhād'a Şirin
‘ Ākribet güniledi pūyān idüb nādīde reng
- 7 Yoķ revācı ey Suṭūrī dirse dānā-yı sühan
‘ Aşk bāzārında şatılmaz böyle ma‘ni leng ü teng

557

mef̄ūlü mefā‘ilü mefā‘ilü fā‘ülün

- 1 Ey rind bu deñlü ne mestlik ne bu ḡaflet
Hātirdaki bīhüde hāyālāt ne bu hāyret
- 2 Hālk eylemeden rızkuñi hālk eyledi Hāllāk
Mahlūka nedür bunca tekāpū ne bu minnet

- 3 Kāni^c olan öz hâline çekmez ğam u ǵuşşa
Teslîm-i rızā tek ola mı  ademe 'izzet
- 4 Elden çıkan ol fırsatata  ah eylemek olmaz
Vuşlat deminüñ elbet olur  ahiri firkat
- 5  anma ki cihân olsa gerek kimseye bâki[ ]
Nevbetle Su t ri gelür elbet sa a ri let

558

m stef^ril n m stef^ril n m stef^ril n m stef^ril n

- 1 K amillere terk-i cih n bil ma leb-i  as n imi 
Zevk-1 led nni lezzeti anlar i un tiby n imi 
- 2  ay u yimez d ny  i un ma m r ya olsa  ar ab
Te bi  id b dirler cih n b zi e-i  ifl n imi 
- 3 ' A sk c m n n s eyleyen sekr n gel b ma lm r gider
Mest-i  ud -yi vahdeti bi n rengile p y n imi 
- 4 C h u ma k m-1 sal nat h l ehlini g mr h ider
L k  an  at  ah bin n taht  b lend sult n imi 
- 5 I zh r-1 esr r eyley b laf z-1 ene'l- ak soy led n
Man ur'a isn d oldu  H k  albine mihm n imi 
- 6  irk-i siv dan eyle p k dil h anesin eyle tem z
Mu la  k l b-1 mü'min n  aram-geh-i S ub han imi 
- 4 N d n Su t ri  akk na l y k deg l b yle kel m
Kes b  deg l bunca ma k l feyz-i  ud  ihs n imi 

BEYT

559*mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün*

- 1 Başı devletlü olmakla kişi şâhib-kelâm olmaz
Nigin̄ elmâs üstinde anuñçün naşş-ı nâm olmaz

BEYT

560*fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün fe‘ ilâtün*

- 1 İstikâmetle şadâkatde olan lâle gibi
Yiri pâyende olub bağına dâğlar çekilür

561*mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün mefā‘ īlün*

- 78a**
- 1 Göñülde her civânuñ hubb u ‘ aşkı dil-nişin olmaz
Müsellemendür ki her vâdîde şayyâda kemîn olmaz
- 2 Hevâ-yı nefsi emmâre tarîkin gözleyen ebleh
Yakîn bilsin ki kendi fi‘l-i mekrinden emîn olmaz
- 3 Hemân bir dilligile ‘ aşka gir bul dôsti şâdiķdan
Miyâne ikililik düşince ol sevdâ metîn olmaz
- 4 Başîret ‘ aynuñ aç fîkr eyle encâm-ı ‘ avâkîbdan
Ki her âlât-ı şîşe ile hergiz dûrbîn olmaz
- 5 Elinde i‘ tibâruñ var iken hâtîr şikest itme
Zebân ‘ aksine dönse zâlime kimse mu‘în olmaz

- 6 Görüb zühdin kapılma fi' line perhîz-kârânuñ
Ki ol Allâh içün ol ḥalvete 'uzlet-güzîn olmaz
- 7 Қabûl-i feyz-i Haqq'a dilde lâzım şıdk-ı isti' dâd
Şadef tâ қatre nîsân olmadukça dürr şemîn olmaz
- 8 Hazer kıl intikâm sevdâsını iħrâc it derûnuñdan
Göñül āram-geh-i Mevlâ'dur anda buğż u kîn olmaz
- 9 Hakîkat toħmin ek bûstân-ı dil tâ sebze-zâr olsun
Ki ġayri vâdîlerde öyle niyyet hûb emîn olmaz
- 10 O kim şarf-ı vücûduñ râh-ı Haqq'a bezl-i rûh itmez
Olursa mäl-ı dünyâ müşl-i Kârûn kâmbîn olmaz
- 11 Suṭûri ḥalbüni pâk it tevekkül eyle ma' bûda
Ki teslîm-ı rîzâdan ġayrisi Haqq'a ƙarîn olmaz

562

fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilâtün fâ' ilün

- 1 Biħamdiħħâ ādemüñ yüceldi şâni şevketi
' Arş-ı a' lâda çalınur şâm u şübh çün nevbeti
- 2 Benlik ile uyma nefse şânuña virme ḥalel
Kabza-i destindedür bil her kişinüñ hürmeti
- 3 Çünkü câni virdi cânâñ dâ 'imâ emrinde ol
Cân cânâna olsa teslîm kime lâzim minneti
- 4 Ḥalvet içre ara Haqq'i 'arż-ı hâlüñ kıl Haq'a
Hây hûyi terk idüb vahdetde bul sen celveti
- 5 Piśvân olmasın nefş keşrete çeker seni
Uyma ol gümrâha sa' y it râh-ı Haqq'a sur' ati
- 6 Derd ü miħnetler gelince şâbir ol Eyyûb gibi
Ey göñül her dü cihânda bula cismüñ şîħhati

- 7 İmtihāndur fakr u ȝillet cānib-i Ḥaḳ' dan saña
K̄ayguyı dünyayı terk it kim bulasın devleti
- 8 Ey Suṭūri ister iseñ ȝadrile ‘ālī-maḳām
Nāsa alçaaklık idenler buldı ‘izz ü rif’ atı

BEYT

563*fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilātün fā‘ilün*

- 1 Mekr-i şeyṭān nefş-i gümrāhdan hafīz ol rabbenā
İtme musallaṭ bize düşmānı düşmān üstine

564*müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün müstef‘ilün*

- 78b**
- 1 Ārzū-yı dīdār çekmeden dilrīş-i hicrān olmışum
Hasret yaşını tökmenden gül gibi ȝandān olmışum
- 2 Mest-i şarāb-ı vaḥdetüm idrāk idemem ben beni
‘Iṣyānumı bilmem nedür dillerde destān olmışum
- 3 ‘Ākıllara işbu cihān kārbān-serāy ‘add olur
Herkes makāmına gider şimdi ki mihmān olmışum
- 4 Ānestü nār ‘aşķına yanub tutuşub maḥv olub
Mevte mübeddel şıḥḥatüm şan yeñiden cān olmışum
- 5 Hep varımı dōsta fedā itdüm tehī kaldi cesed
Aşkāre varum zāhiren nā-būd u piñhān olmışum
- 6 Şādum ki gönlüm şimdilik olmuş nüzūl-gāh-ı Ḥudā
Dehre tenezzül itmezem ben ‘arş-ı Rahmān olmışum

- 7 Dībā vü aṭlas ādemüñ ḫucbile kibrin arturur
Öz hälüme fahr eyleyüb hākān u sultān olmuşum
- 8 ḫAriflerüñ ḫalbi olur feyz-i ilāhuñ ma' deni
Dürr ü cevāhirler çıkar ol merkeze kān olmuşum
- 9 Sa' y it Suṭūrī urma lāf ḥadd-i važifeñden ziyād
Ḵāle muṭābiḳ ḫāl gerek şanma ki insān olmuşum

565

fe' ilātün fe' ilātün fe' ilātün fe' ilün

- 1 Zillet ü ḡuşşa-i ḡam fikri mā-sivādan olur
Rāḥat-ı cān kişiye kesb-i bī-riyādan olur
- 2 ḫArż-ı ḫāl eyleme bir nāsa kündüret vaqtini
Mededüñ ḫalq iden Ḫallāk'a ilticādan olur
- 3 Ne revādur ki kişi ḫalin ide nāsa beyān
Luṭf u ihsān u kerem çünkü ol Ḫudā'dan olur
- 4 Bahł u ḥişset olıcaq umma ümīd-i ḫatā
O ḡınālıklı degül bil ki ol sehādan olur
- 5 Düşmenüñ olsa ne ḫavf olsa eger merdüm-i zār
Hırz ile ki sitem gelse hep gedādan olur
- 6 Pister-i hicre düşüb ḫasret-i bīmāra devā
Dōstına vāṣıl olub lafż-ı merħabādan olur
- 7 Mekr-i düşmenden emīn olınur illā müşkil
Kişiye her ne sitem olsa āşinādan olur
- 8 Ey mecāzāta düşüb vaqtini hep bāda viren
Anuñ emşāli fenā hebāya hevādan olur
- 9 Ne ḫamiyyet umulur ādeme esāfilden
Zemīne feyz-nümā olsa da semādan olur

- 10 Tire-i dilde Suṭūrī olmaz kāl ü sūhan
Feyz ü ilhām vesīc-i ḫalb-i rūşenādan olur

566

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 79a Ey göñül azma ṭariķden rāh-ı Mevlā’yi gözet
Lā-mekān ol ḫalq içinde gizlü tenhāyı gözet
Mā-sivāyı eyle ihrāc şaykal ur tevhid ile
Kaṭre iseñ cehd kıl bīkām deryāyı gözet
- Żāyi‘ itme kendiñi nefş matlebinden kıl hazer
Feyz-i Haḳ’dan her bir eşyā içre vardur bir eser
‘ Ākıl iseñ dīde-i ‘ ibretle kıl dehre nażar
Zübde-i ecnās-ı ḥāṣda merkez a‘lāyı gözet
- Dehr-i dūnuñ ȝevkına mağrūr olub kibr eyleme
Bir faḳīri ḥōr görüb tekdire dā ’ır söyleme
Şohbet-i nā-kābile gūş urma ani diñleme
Kaddūn ‘ālī ise her çend nefşüni süflā gözet
- Hāfiẓ-ı mülk-i vücūd ol girmesin ceyş-i hevā
Kenz-i lā-yefnā imiş şādıklar ‘ indinde ȝinā
Rızk içün Rezzāk’ a ‘ arż it olmasın sende riyā
Hālüne eyle ƙanā‘ at ȝevk-ı bālāyı gözet
- Sen seni ma‘nide kān-ı ma‘rifet bil ey göñül
Gūşe-i vaḥdetde ārām meskenet kıl ey göñül
Şunsa dōstuñ cām-ı riḥlet ‘āfiyet bil ey göñül
Terk-i fānī kıl Suṭūrī dārı me ’vāyı gözet

567

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dilberā sırr-ı niḳāb ol görmesin ḥōd-rū seni
Bed-nefisden ictinābum var gül-i ḥōş-bū seni

- 2 Nûrile perden itmiş cism-i pâkün̄ *Zü'l-celâl*
İtmiş âyîne Skender sanasın bî-mû seni
- 3 Bir nigâhuñ ser-be-ser 'âlemleri teshîr ider
Levh-i ķudret vefķa döndürmiş o çâr ebrû seni
- 4 İmtizâc itmiş birikmiş dil bu gün dildârile
Çün dil-i dildâra virdüm ey göñül yâhû seni
- 5 Ey göñül sen vâdî-i hayretde eylerken güzâr
Şayd idüb ağa düşürmiş gözleri âhû seni
- 6 'Akluñi serden Suṭûri ķapmış ol 'ayyâr şifat
Gâlibâ hüşyarlamış şimdi o 'anber-mû seni

568

fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilâtün fâ'ilün

- 1 'Âşıka cezbe demi her vaqt ü sâ'at bir degül
Çünkü her vâdî nişînde bezm-i râhat bir degül
- 2 Her göñülde var hâkîkatle mecâziñen ešer
Rütbe-i süflâ ile zevk u kerâmet bir degül
- 3 Derde şabr itmekle Eyyûb buldu çün derdden rehâ
'Âşıka dürlü felâket cevr ü miñnet bir degül
- 4 Kışşamuz Ferhâd u Kays'uñ dâstânın tâyy ider
Şerh olınmaz mâ-cerâ râvî rivâyet bir degül
- 5 Günde bir dürlü sühandan çâşnî iżhâr eyledüñ
Ey Suṭûri mîve-i bâg-ı leťâfet içre lezzet bir degül

569

fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilātūn fe‘ilūn

79b

- 1 Dil-i ‘uşşāķa ne dem ki ruḥ-ı zībā görinür
Neye kılsam nażar āyīne tecellā görinür
- 2 Dilde vardur heves-i serde ki sevdā-yı cemāl
Nâle-i şevk-nümā şan güle şeydā görinür
- 3 Ten-i ḥāki ayağ altında dutar rāhil-i ‘aşķ
Kanda eylerse güzār ‘ālem-i uhrā görinür
- 4 Gāh bu gāh hasretile nâlelerüm gūş idene
Baña cānān kayusu nāsa temāşā görinür
- 5 Bī-haber fehm idemez dilde olan dağdağamuz
Mihnet ü derd ü elem bizlere a‘lā görinür
- 6 Yār diyüb yār işidür ‘aşık-ı mehcûr-ı vişal
Gâlibâ dilde Suṭūrî yeñi sevdā görinür

570

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Hūr-ı zātından ḥabībüñ rūḥ peydā eyledüñ
Dōst idüb ‘aşķuñ liķā sen aña ilķā eyledüñ
- 2 Zerre-i nezzāre-i şevkuñ güle ızhār idüb
Bī-tekellüf bülbülü ol şevķa şeydā eyledüñ
- 3 ‘Arş u kürsī āsmān u şes cihāta şıgmayub
‘Āķıbet mü ’minlerüñ ķalbinde me ’vā eyledüñ
- 4 Ķabza-i ḥākden sebeb ķılduñ vesīle ādemî
Ķalb-i ‘irfān seyrin āyīne mücellā eyledüñ
- 5 Cām-ı ‘aşķuñ ‘aşık-ı dīdāruña nūş itdürüb
Ma‘ şūķ olduñ ‘aşķuñ hālin temāşā eyledüñ

- 6 Hem kuluñdur hem resülüñ şāh-ı kevneynüñ ḥabīb
Hikmetinden cümle maḥlūkuñdan a‘lā eyledüñ
- 7 Hamd-i bī-ḥadd bu Suṭūrī mücrime kılduñ ‘aṭā
Zerre-i feyzüñle sensin ḳalbüm iḥyā eyledüñ

80a⁵³**80b****571***fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

- 1 Güft ü gūdur bülbüle bā‘ış olan ḥabs-i ḳafes
Nice bī-raḥm ḡoncedür olmaz aña feryād-res
- 2 Derd-i ‘aşkı bilmedüm āsān Ḳiyās itdüm anı
Başuma dürlü felāket gelmeye kıldum heves
- 3 Üştür olmuşdur ne kim bār-ı girānuñ maḥmili
Ya nedendür durmayub zār u fiğān eyler ceres
- 4 Vaqt-i nez‘ ümdür kerem kıl üstüme gel dirlübā
Bir melek yüzin görüb cān vireyüm āhir nefes
- 5 Ey Suṭūrī ‘aşk-ı Ḥaḳ’dur mażhar-ı feyz-i maḳāl
Bağla gönlüñ ‘aşk-ı Ḥaḳķ’a ḡayrıdan peyvendi kes

VE LEHU

572*fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn*

- 1 Derd-i ‘aşk tebyīn içün esrāra maḥrem bilmezüz
Mūnis-i ḡam olmuşuz biz fikr-i mātem bilmezüz

⁵³ Bu sayfada yazı yoktur.

- 2 Bizler içün mümteni‘dür zevk-ı şahbā-yı şafā
Līk ‘aşkuñ cām-ı ḡam keyfiyyetin kem bilmezüz
- 3 Nefs-i bed-gümräh ile her rūz u şeb cengimüz
Tiğ-ı Daḥḥāk çekmeyüb biz rezm-i Rüstem bilmezüz
- 4 ‘Āleme hükm eyleyen faṣrile sultān olmuşuz
Şāh Süleymān gibi bizler mühr-i hātem bilmezüz
- 5 Gūşe-i vahdetde bulduk rāḥat-ı ḫalb-i şafā
Dāhil-i bezm-i elestüz başka ‘ālem bilmezüz
- 6 Sa‘ yimüz rāh-ı ḥakīkat dil ṭavāf-ı Ka‘be’müz
Görmedük beytū'l-ḥarāmī ḫāh-ı Zemzem bilmezüz
- 7 Sīne zaḥmı çün eṭibbā imtinānin çekmeyüz
Derd ile bulduk devāyi ḫayd-ı merhem bilmezüz
- 8 Biz Suṭūrī fānī dünyānuñ ḡamından fāriḡuz
Zevkyābuz ‘iṣret-i ‘aşkile biz ḡam bilmezüz

573

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Şol ḥarāmī ḫāl-i hindū pāymāl eyler beni
Kudretüm takrīre yokdur bī-mecāl eyler beni
- 2 Gün güne ‘aşk ātesi olmakda ḫalbümde fūzūn
Cism-i ḫa‘fum devr idüb fānūs ḫayāl eyler beni
- 3 Dilberā Allāh içün rahm eyle az it cevrūni
Çözme zülfūn bendini aşufte-ḥāl eyler beni
- 5 ‘Aşkı ıżhār itmeyüb pinhān iderdüm ḫalķdan
Āşikār-ı rāza bā‘iṣ bir cemāl eyler beni
- 6 Ey Suṭūrī güft ü gūlar re ‘yüme beste degül
Hātif-i feyz-i ilāhi Zū'l-celāl eyler beni

574

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dilden āh it zār u efgān yirine
Cān fedā kıl rāh-ı cānān yirine
- 2 Mahv-ı cism ol bulasın cānāna yol
Ta ki gelsin özge bir cān yirine
- 3 Mütü ḥable entemütü remzidür
Dut bu sırrı ehl-i ‘irfān yirine
- 4 Mā-sivādan gel ferāğat ey göñül
Ādem iken saña rīḍvān yirine
- 5 Bezl-i cān it vāşıl ol menzilüñe
Serserī yabana gezmek yirine
- 6 Ey Suṭūrī ‘id-i vuşlat günleri
Şaqla cānı eyle ḫurbān yirine

575

mef̄ūlü mefā‘ilü mefā‘ilü fa‘ulüñ

81a

‘Aşk derdi bulan zār u efgān eylemek olmaz
Hāl-i dilini nāsa beyān eylemek olmaz
Çār-dest oluban fānī’i kān eylemek olmaz
Esrār-ı sūrini ḥalqa ‘ayān eylemek olmaz

Pervāne şıfat ‘aşk odına cānuñ yanarsa
Fānūs gibi ‘aşk şem’ ine devrāna dutarsa
‘Aşk noldığını zāhid eger seni şanarsa
Ser virmek olur sırrı beyān eylemek olmaz

Zāhid yürü var bizler ile sen olamazsın
Dil rencine lāyik bize dermān bulamazsın
Bilmem ki ne şatduñ bize şimdi alamazsın
Cān virmek olur terk-i canān eylemek olmaz

Nuş itdigümüz dest-i ḥaḳīḳatde olan cām
 Ṣūfī ile ḥācī olamaz bizlere hem-dem
 Kāṣāne-i dehr olsa ḥarāb bizlere ne ḡam
 Ammā ki faḳīr göñli vīrān eylemek olmaz

‘Aşkile göñül birlik olub oldı ḥabībüm
 Derdi viren elbet de olur derde ṭabībüm
 Kassām-ı ezel her ne diler oldı naṣībüm
 Cerrārlık idüb ḥalqa ziyān eylemek olmaz

Ġāfil bulinub rāz-ı dilüñ açma Suṭūrī
 Teslīm-i rīzā ile gel her cümle umūrī
 Kendiñde ara bul yine kendinde kuşūrī
 Ef̄ āl-i kabīḥ ġayra gümān eylemek olmaz

576

mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün mefā’ īlün

- 1 Gel ey Hüdhüd-i ümmidüm ḡamum ol yāre ızhār it
 Firākından neler çekdüm o bī-rahmī ḥāberdār it
- 2 Baña itdikleri rengi unutmış mı ‘aceb zālim
 Teḥāṣī itme merdān ol ki söyle sözü tekrār it
- 3 Göñül eyyām-ı vaşluñ demlerin itme ferāḡat gel
 Uyar şol ḥāb-ı ḡafletden o mest-i nāz-ı bīdār it
- 4 Tevekkül dāmenin berk dut ḥariṣ-i intikām olma
 Umūrin Ḥaḳḳ'a teslīm it hemān sen nāle-i zār it
- 5 Ḇam-ı ‘aşkile maḥrem olalı dünyāda ḥoṣ-ḥālüm
 Ki gitdükce ḡamum artsın Ḥudā ḡama giriftār it
- 6 Suṭūrī rūz-ı ra’ nānuñ şebi olmaç muṣarrerdür
 Geçen günler şümār olmaz hemān fikr-i şeb-i tār it
- 7 Gülerse yüzüme dehri dü rūze i‘timād itmem
 Meger ‘aşk-ı ledünnī yüz virürse ben ‘inād itmem

- 8 Girāndur tab^cuma nā-cinslerile imtizāc itmek
Velī pā-būs-ı ‘irfān itme ki haddüm ziyād itmem
- 9 Dem-i ža^c fumda hāk taķdırine dil cān meşkūrum
Geçen eyyām-ı ȝevkī fikr idüb hāsretle yād itmem
- 10 Biḥamdillum hele ol nefsi şūmuñ mekrini şavduğ
Giriftārumdur ol yağı o gümrāhı ȝazād itmem
- 11 Suṭūri baǵladum cümle umūrum luṭf-ı Sübhān'a
Bu ikrārum bozub bir ȝayı tedbir-i fesād itmem

577

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 81b 1 Ey felek yiķduñ esasından bu ȝaşr-ı hātırı
Bir de ta^c mīr itmege hergiz zamān bizlerde yok

578

fā' ilātün fā' ilātün fā' ilātün fā' ilün

- 1 Yoқ teşekkîmüz felekden hep ȝabāhat bendedür
Bir meşeldür suç degül kātilde suç ölendedür

579

mef̄ūlü mefā' īlü mefā' īlü fā' ūlün

- 1 Yā Rabb dil-i dīvāneye vir şabrı ol ȝadar
Tā şabır u taħammül ide senden ne gelürse

RUBĀ‘ İ

580

mefūlü mefā‘ılıü mefā‘ılıü fa‘ülün

Erbāb-ı dilüñ sözleri hep tāze civāna
 Kalmadı lisāna gelecek bahş zenāna
 Bünyād olalı kal‘a alınmaz ki bikrdür
 Ey hām ṭama‘ sen nice düşdūñ o gümāna

581

fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilātün fe‘ilün

1 İntizāruñ çekerüz niçe eyyām niçe dem
 O şeh-i ‘ālī-cenāb kılmağa rencide ķadem

582

mefā‘ılıün mefā‘ılıün mefā‘ılıün mefā‘ılıün

1 Kiyās itme cefasız dilbere vāşıl olam dirseň
 Ki bir ḥoff biň zaḥm-ı tīğ bir lāyıkı olmaqla pālarda

RUBĀ‘ İ

583

mefūlü mefā‘ılıü mefā‘ılıü fa‘ülün

Göster görelim māluñı bāzārgāsin baķ
 Açılmasa hiç bir metā‘ endāzelenür mi
 Gördüñse eger moşdurasin açma ne lāzım
 A‘rābi bazār eyleyelüm vir ne virürseň

584

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Çekdigüm cevr ü cefayı āşinâdan ben hele
Gice gündüz çekdigüm ḥavf-ı düşmenümden görmedüm

585

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Son nefesde gelse bārī bir nefes dōst üstüme
Bir melek yüzin görüp de eylesem teslīm-i cān

586

fē‘ilātūn fē‘ilātūn fē‘ilātūn fē‘ilūn

- 1 Ey şanem şüretüñe ehl-i īmān kılsa nażar
Put-perest olmasına arada şübhēñ mi қalur

587

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Ayine-i ruhsāride şandum ki zaḥm-ı yāre var
Dikkat itdüm ol meger zaḥm-ı sīnemdür ‘aks iden

588

fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilātūn fā‘ilūn

- 1 Dilde қalsala tā ḡubār-ı Ka‘be tek ḡam eylemem
Ka‘be’nūñ bir yılda bir kerre ḡubārı süprülür

589

mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün mefā' īlün

- 1 Ta^c alluğ resmini ey dil gel ol pervâneden ögren
Yanub kül olsa da şem^c -i şeb-efrûzdan cûdâ düşmez

590

fā' ilâtün fā' ilâtün fā' ilâtün fā' ilün

- 1 Kes başımı ney gibi aç pencereler sîneme
Her ne kim hâlüm kîlam şerh vaşf-ı hâlümden beyân

591

fā' ilâtün fā' ilâtün fā' ilâtün fā' ilün

- 82a 1 Gamdan özge sırra vâkîf gâyri mağrem bilmezüz
Şâzlıkdan biz mu^c âfuz vaqt-i hurrem bilmezüz
- 2 Bizler için mümteni^c dür zevk-ı şahbâ-yı şafâ
Lîk câm-ı aşk-ı gâm keyfiyyetüñ kem bilmezüz
- 3 Câm-ı vahdetle olan mestânenüñ zevkîn görüb
Dâhil-i bezm-i elestden taşra 'âlem bilmezüz
- 4 'Âlemi teshîr iden faârile sultân olmuşuz
Şâh Süleymân gibi bizler mühr ü hâtem bilmezüz
- 5 Nefs-i bed-gümrâh ile her rûz u şeb var cengimüz
Tîg-ı Daâhâk çekmeyüz biz ceng-i Rüstem bilmezüz
- 6 Derd için hergiz tabîbüñ imtinânın almazuz
Dilde zağmuñ şîhhatiçün dâ^c-i merhem bilmezüz
- 7 'Aşk yolunda dem uran eyler mi gamdan ictinâb
Biz Suştûrî ehl-i 'uşşâkî ki bî-ğam bilmezüz

592

mef'ülü fā'ılātün mef'ülü fā'ılātün

- 1 Nā'im ü ḡaflet içre ben bir cemāle irdüm
Vālīh ü ḥayrān oldum bilmem ne ḥāle irdüm
- 2 Aṣikāre mi ya rū'yā derk itmedüm tamāmet
Ben kendimi itirdüm başka ḥayāle irdüm
- 3 Teşne idüm be-ḡāyet almışdı bir ḥarāret
Sāki-i Ḥızır şundi āb-ı zülāle irdüm
- 4 Ol şerbet-i tāhūren bir keyfiyyet getürdi
Açıldı dilde zāhma şan genc ü māla irdüm
- 5 Benligüm aldı benden ḫaldı tehī bu ḫālib
Esbāb-ı ẓulmetinden nūr-ı celāle irdüm
- 6 Keşf oldu rāz-ı esrār ma'nī-i levh-i dilde
İlhām-ı feyz-i Ḥaḳ' dan böyle maḳāle irdüm
- 7 Bürhān-ı 'aşķ-ı Mevlā çün oldu dest-ğirüm
Pişvā olub ilet-di şāhib-kemāle irdüm
- 8 Dildār ile Suṭūrī birlikde oldu bu şeb
Ref' oldu perde-i ẓāt ẓevk-ı vişāle irdüm

SONUÇ

İbrahim Sutûrî 19. asırda yaşamış Divan şairlerindendir. Yazdıklarından Erzurum eşrafından olup az çok bir tâhsili olduğu ve şîire meraklı bir zat olduğu anlaşılmaktadır.

İbrahim Sutûrî'nin şiirlerinde yer alan dinî öğeler incelendiğinde onu mutasavvîf bir şair olarak zikretmek de çok yanlış olmaz ancak herhangi bir tarikat ile açıkça bir bağlantı yoktur.

Divan şiirine meraklı olan şair tahsilinin yetersizliğinden olsa gerek imlâya, kafiyeye ve özellikle de arûza yeterince hâkim değildir. Yer yer aynı sayfa içerisinde bile farklı imlâ özellikleri gösterdiği olur. Kafiye oluşturmak konusunda bazen “kulak için kafiye” esasına dayanan uygulamaları belki de halk şiirinden etkilendiğinin en açık göstergesidir. Hece vezni ile şiir yazmayı denemiş olması da bu noktada güçlü bir delil sayılabilir.

Aruza yeterince hakim olmadığını dile getirdiğimiz şairin divanında vezin noktasında henüz ham olan ve herhangi bir aruz kalıbına uygunluk göstermeyen şiirleri mevcuttur.

Divanda herhangi bir kayıt veya mühür yoktur. Divan, müellif hattı olabileceği gibi istinsah da olabilir ancak bu noktada dile getirilmesi gereken bir ayrıntı vardır. Divan her kim tarafından kaleme alınmış olursa olsun bir kez düzenlenmiş ve daha sonra divana şiir eklenmeye devam edilmiş ve muhtemelen ikinci bir kez daha düzenlenmesine karar verilmiştir. Divan başlangıçta mürettebat bir divan özelliği göstermesine rağmen son sayfalara doğru bu özelliğini kaybetmekle birlikte Mürettebat kısmın sonuna düşülen “BA^CZI GAZEL KÂFİYE SIRASINA YAZILMAYUB BÖYLE TAHİRİ OLDI MAHALLİNDE KÂFİYE TAHİRİ MERCÜ OLINUR” notu bu görüşümüzü destekler niteliktedir. Ancak tüm incelemelere rağmen ikinci bir nüsha ele geçirilememiş ve herhangi bir kütüphanede kaydına rastlanmamıştır.

İbrahim Sutûrîyi Divan edebiyatının can çekiştiği hatta son nefesini soluduğu bir dönemde Divan şiiri anlayışını sürdürmeye gayretli yerel bir şair olarak değerlendirebiliriz. Kendisine Divan şiirinin en güçlü şairlerinden Fuzûlîyi örnek almış, onun üslûbundaki olgunluğa erişmeye gayret etmiştir.

Beş yüzü aşan şiir sayısı ile Divan edebiyatının verimli şairleri arasında sayılabilecek Sutûrî'nin, ününün neden İstanbul'a ulaşamadığı da ayrıca merak konusudur. Divandaki tarihlerden anlaşıldığı üzere en az yirmi dokuz yıl şirle uğraşan ve Erzurum gibi o dönemde Osmanlı Devletinin en önemli kültür sanat ve özellikle de ticaret merkezi olan bir yerde ikamet eden şairin ünü nasıl olur da İstanbul'a ulaşmaz. Acaba şair özellikle mi Saray ve saray çevresinden uzak durmuştur yoksa sesini saraya duyuramamış mıdır?

Saray edebiyatı olarak da bilinen Divan edebiyatının sadece saray çevresinde gelişmediğini düşündürmesi bakımından bu nokta önemli bir ipucu sayılabilir.

Sonuç olarak yazdığı beş yüzü aşkin şiir ile 19. asırda sosyal ve kültürel hayatın bir parçası olan İbrahim Sutûrî, Divâni ve hayatına dair bir çok nokta ile çalışmamıza konu olmuştur. Sutûrî'nin Hayatı, Edebî Şahsiyeti ve Divâni üzerine yapmış olduğumuz bu çalışma, kültürel mirasımızı tanıma, ona sahip çıkma ve onu gelecek nesillere aktarma gayretimize bir katkı sağlarsa hedefine ulaşmış olacaktır.

KAYNAKÇA

- Bezirci A.,(1991), *Deyimlerimizin Sözlüğü*, İstanbul: Gendaş Yayıncıları
- Devellioğlu F., (1998), *Osmanlıca- Türkçe Ansiklopedik Lügât*, 15. Baskı, Ankara: Aydin Kitabevi Yayıncıları
- Etik A., (), *Farsça-Türkçe Lûgat*, İstanbul: Salih Bilici Kitabevi Yayıncıları
Kavramlar Sözlüğü, www.diyonet.gov.tr
- Kur'ân-ı Kerîm*, Diyanet Yayıncıları
- Levend A. S., (1984), *Divan Edebiyatı Kelimeler ve Remizler Mazmunlar ve Mefhûmlar*, 4. Baskı, İstanbul: Enderun Kitabevi
- Onay A. T., (1996), *Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar*, Ankara: Millî Eğitim Basımevi
- Pala İ., (2003), *Ansiklopedik Divân Şiiri Sözlüğü*, 12. Baskı, İstanbul:LM Yayıncılık
- Şemseddin Sâmî, (1996), *Kâmusul-Âlâm*, C.1-6, Ankara Kaşkar Neşriyat
- Şükun Z., (1994), *Farsça Türkçe Lûgat (Gencine-i Güftâr Ferheng-i Ziyâ)* C. I-III, İstanbul: Milli Eğitim Basımevi
- Tanyeri M. A., (1999) *Örnekleriyle Dîvân Şiirinde Deyimler*, Ankara: Akçağ
- Tarama Sözlüğü* (1996), C. I-IIIV, Atatürk, Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Dil Kurumu Yayıncıları, Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi
- Tökel D.A., (2000), *Divan Şiirinde Mitolojik Unsurlar Şahıslar Mitolojisi*, 1. Baskı, Ankara: Akçağ
- Yeni Tarama Sözlüğü* (1983), (Düzenleyen: Cem DİLÇİN), Türk Dil Kurumu Yay., Ankara: TDK

EKLER DİZİNİ

EK-1 İbrahim Sutûri Divânı 1b.....	511
EK-2 İbrahim Sutûri Divânı 19a.....	512
EK-3 İbrahim Sutûri Divânı 82a.....	513

EK-1 SUTÛRÎ DÎVANI 1b
06 Mil Yz FB 307

پندغۇن سەقۇر

اى كوكىل كىلىنى آت وحدى قىل اخيار
 هەزىزدا و يۈز سكارىزت بوجىچ سەۋىز كار
 جىلى دىنلارىن حىز قىل چىكىزىقىك قىرىق
 مال او لور مەرىزە قىم او لەز كا اعنىار
 بونانك قىل و قالى جا حللى جۈرىچە
 بولبالي اضطربىدۇ ايلە كەننەن دۇركانار
 مالى مىكلەن قىدى او بىلشىر سكارىبارىڭىز
 زوقى رەحالى دىلىرىكى عەشىن اچىندا او وۇز
 مالى مىكلەن قىدى او بىلشىر سكارىبارىڭىز
 جاه رفعت بې شىعيت عقل جانە او كەچە
 بىر ساپار ئۆزىز دىرىپوكور دىكىك دىنلارى
 بى سەتونا اول قىبة نەسايد بان او لاش سكارى
 دل او لپە تخت سلطان عەشى مۇلى شەھر يار
 دالى الله اسى او لىسون قىبدە قىل ئىكىنى عەشى
 سەرى دەزىن عەشى و يۈزىدە او كەل كام كار
 غۇرى عەشى او لىسونچىن غەڭ شەلمە دارلىل نەھار
 عەشى او لوب بېرىمەتىلى عەلەمەجۇز بەجار
 تاكى بۇ غەلەتنە اتسىن جەم و جانڭ ھېشىار
 شەشكەنچىز لەرنە طارىشىدا او كەلخۇن خوار
 كوردىكىن حق ئىيەن ايت عەشۇ ئازەر باطنە
 تاكى بۇ غەلەتنە اتسىن جەم و جانڭ ھېشىار
 كەل بىصرەت جىشمكەچ او لى حالى دىنلارىن خېرى
 ئەلدىن حاڭكىشاھد اتىدىنى أشكار
 با خصوصى باۋا و اجدا دىنلىرىن مىتى دوستلارىن
 زېلىق دىنلەر ئەزىز بول ئەرچۈرۈپ ئەپلىش
 دەھىرى زېلىق دىنلەر ئەزىز بول ئەرچۈرۈپ
 زېلىق دىنلەر ئەزىز بول بىقادە راحىتى
 باڭ قىلىن ئەزىز بول ئەزىز بول ئەزىز
 ايلەم اھىزلىشىشىخىز ئەن ئەن ئەن ئەن
 شۇل كوكىلە او مىلە عەشى يكىدا ئەللىرىم
 رەزىكارىن هەزىغان اسماز بول ئەزىز بول
 زېلىق دىنلەر ئەزىز بول ئەزىز بول ئەزىز

شىل

تەحىتما دار كە تۈچىدە ئىتىكىم شان ئەنلەرىم
 تەمكەن سكارىلاپىن دىكىم مەج و شەدارىر سەمى
 خەدار ئەمەن و سەنى خەدىشىلەن بىان ئەمەن
 لسان ئەنلەرىم دەنلىق دەنلىق دەنلىق دەنلىق

EK-2 SUTÛRÎ DÎVANI 19a
06 Mil Yz FB 307

پهان او لان اسیزی بیان الماء صیعین عقی بیان ایله زنبار

حُفَّ الْمَاء ماء صیعین عقی بیان ایله زنبار

دلا اذ ده عبد قیدلی سلطان او ملدیده فراغت کوشی بوده جولان او ملدیده
قاتع ایلیوب فی امتا نیز شوری بولعو کارک صفو سندل خوار حنا او ملدیده
ذا ایجا منی ده رک بیلوب غم غم لرچک جهانه لا او بابی شاو و خندان او ملدیده
حرز قیل ای کوکل مهر و لرن گزند آشند محترم ترکی بیرید ناره سوزان او ملدیده
نکن ایتدیکم عصی سخوک پیچ روزان زمانه جملی شندم اهل عرفان او ملدیده

وَلَ

طوقمش خاطر و عشا فرشوخ متان دکشد
ندانی شعله او لش شمع سراور ز بوجل و باشنده دور ایدن کن مت پری پروانه دکشد
پکای ناز شنیم چو قده کل سن صوفق صتم قرمش خلرین هپ بو سکار قلدون و پیش
پریشان کاکلک زیر فنده خوش بیان ایش سطوری قالمدی سیند برا و قدر کن صاع بید کزار ایتی خدن کلک جسم دن تاجانه دکشد

وَلَ

مارضنده دان دان خالی هندول میده جان قصد اید روز طش بوق جا و لرمیده
صورق لوحنه جانم قصد نه طفر امثال شاهی عشقدن کلم فرمان بوقه ابر و لرمیده
باش چا قوب بربنیه حفظ نه کنی حستکان اوی ایکی از درمی بام مشکی کیسول میده
نوظه و داش عذر ک او زره قدت مجھی مک میده عنبر میده یا سبی موله میده
حقه مده در دهان مخالف سوز آجدید سن می بولدین حت هوشاره بونج محنتی ای سطوری بوق عقی اهلی بلا جول میده

وَلَ

ایلین شیدابنی بر رشتری زیبا میده قندی ششدارین بچ عرمیده طوبای میده
جام عشق نوش اید لدت یا وی قالم بن بی ایله مستم بلدم دنیا میده تھقبا میده
جننی رخسار نه مشتاق اولوب شاهی کدا الله الله بونا اشا حکمی مولی میده
کیم کور دسه باش و جانک ترکی ویر مک دید بولیه کرمیله باز او زکر بود میده
ای صبا تھوکین ایردی جان بر زوق نشاط کوی دلبر و صوغی کل دین مسکنک ما و میده
ای سطوری هر کلومک فری جان بخت ایده فیض چنان الهی یاد می عیسی میده

EK-3 SUTÛRÎ DÎVANI 82a
06 Mil Yz FB 307

٨٢

سَرْقَةُ وَقْتِ غَيْرِي مُحَمَّدٌ بْنُ الْمَهْزُونِ
بَنْوَنُ اُولَئِكَ بِرْ مَطَافِقٍ وَقْتِ خَمْ بْنِ الْمَهْزُونِ
شَازْ لَفَنْ مِنْ تَعَاصِيرِ رَوْقَانِيَّةِ الْمَهْزُونِ
الْأَجْيَنْ عَنْ قَمْ كَيْنَيْكَهْ كَيْنَيْكَهْ كَيْنَيْكَهْ
لَكْ خَمْ بْنُ عَنْ قَمْ كَيْنَيْكَهْ كَيْنَيْكَهْ كَيْنَيْكَهْ
جَامْ وَخَدْلَهُ اُولَاتِنَهُ لَكْ زَوْقَنْ كُورُونِ
وَأَخْلَى بَنَمْ تَشْهِيدُهُمْ بِهِ حَمَّيْتُ الْمَشْدُونِ بِقِيلَادِ اِيرِمْ
عَالِيِّيَّهُ كَيْبِيَّهُ بِرْ مَهْرَوْهُ وَحَمَّيْتُ بِلَهْزُونِ
شَاهِ سَلِيمَ كَيْبِيَّهُ بِرْ مَهْرَوْهُ وَحَمَّيْتُ بِلَهْزُونِ
نَفِيْدُ كَمَاهَ اِيدِيَّهُ بِنَدْ قَلْدَى تَارِيَّهُ بِوَقَابِ
كَشْفُ اُولَهِيَّهُ بِلَهِيَّهُ اِلَّهِيَّهُ بِلَهِيَّهُ
الْهَامْ فِيْنِ خَفَلَتْ بِوَلَهُ مَقَالِمَ اِيرِمْ
بِرْ بَهَانْ عَنْ قَوْلَهُ بِلَهُ اُولَكَدَسْتِ كِيرِمْ
بِيْسَهُوا بِلَهُ بِلَهُ اِلَّهِيَّهُ صَاحِبُ كَالِمَ اِيرِمْ
رَفَعُ اُولَهِيَّهُ بِلَهِيَّهُ بِلَهِيَّهُ اُولَكَدَسْتِ
وَلَهُ دَرَاهِيَّهُ سَلَطُونُهُ بِلَهُ اُولَكَدَسْتِ
بِرْ بَهَانْ دَمْ اِيرِنْ اِيدِيَّهُ بِلَهْزُونِ اِجْتَنَابِ
بِرْ سَهْنُونُهُ اَهْلِيَّهُ عَشَاقِ كَهْ بِغَمْ بِلَهْزُونِ

